សេចក្តីព្រាង

ក្រមបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

កំណែលើកទី៨ ថ្ងៃទី២៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៧

ក្រុមមេធាវី ទិស្សូ សហការជាមួយក្រសួងបរិស្ថាន

ក្រុមមេធាវី ទិស្សូ

ក្រសួងបរិស្ថាន

មាតិកា

ភាគទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ ១

មាតិកាទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ ១

ជំពូកទី១ គោលដៅ គោលបំណង និងវិសាលភាព ១

ជំពូកទី២ គោលការណ៍ទូទៅ ៣

ជំពូកទី៣ សមត្ថកិច្ចក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធវិស័យបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ៥

មាតិកាទី២ ការចូលរួមជាសាធារណៈ ៧

ជំពូកទី១ សិទ្ធិនិងការការពារ សម្រាប់ការចូលរួមជាសាធារណៈ ៧

ជំពូកទី២ ការចូលរួមជាសាធារណៈរបស់សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិចពាក់ព័ន្ធនឹងធនធានធម្មជាតិ និងបរិស្ថាន ១០

ជំពូកទី៣ វិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ ១១

មាតិកាទី៣ សិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាន ១២

ជំពូកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ ១២

ជំពូកទី២ ការផ្តល់ព័ត៌មានដោយរាជរដ្ឋាភិបាល និងម្ចាស់គម្រោង ១៤

ផ្នែកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ ១៤

ផ្នែកទី២ បញ្ជីព័ត៌មានបរិស្ថានរដ្ឋ ១៥

ផ្នែកទី៣ បញ្ជីសវនកម្មបរិស្ថាន ១៦

ផ្នែកទី៤ មជ្ឈមណ្ឌលផែនទីបរិស្ថានកម្ពុជា ១៦

ជំពូកទី៣ ព័ត៌មានសម្ងាត់ ១៨

ជំពូកទី៤ ការស្នើសុំព័ត៌មាន ២០

ជំពូកទី៥ បណ្តឹង និងការអនុវត្តច្បាប់ ២១
ផ្នែកទី២ ការវាយតម្លៃ និងការអភ្នេតតាមជាឆបរិស្ថាន ២១
មាតិកាទី១ ការវាយតម្លៃហានិភ័យ ២១
ជំពូកទី១ វិសាលភាព និងការអនុវត្ត ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ ២១
ជំពូកទី២ បទប្បញ្ញត្តិនៃការវាយតម្លៃហានិភ័យ ២២
ជំពូកទី៣ ក្របខ័ណ្ឌនៃការវាយតម្លៃហានិភ័យ ២៣
មាតិកាទី២ ការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ ២៤
ជំពូកទី១ ការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ ២៤
ជំពូកទី២ នីតិវិធីនៃការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ ២៥
មាតិកាទី៣ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ២៧
ជំពូកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ ២៧
ជំពូកទី២ គោលការណ៍នៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ២៨
ជំពូកទី៣ អង្គភាពទទួលខុសត្រូវ ២៩
ជំពូកទី៤ កិច្ចដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ៣២
ផ្នែកទី១ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានចំពោះគម្រោងស្នើសុំ ៣២
ផ្នែកទី២ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានចំពោះគម្រោងដែលមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការ ... ៣៩
ផ្នែកទី៣ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានចំពោះការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ៤០
ផ្នែកទី៤ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់សុខភាព និងការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានជាបណ្តុំ ៤១
ជំពូកទី៥ ការចូលរួមជាសាធារណៈ ៤២
ជំពូកទី៦ ផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងការអង្កេតតាមដានគម្រោង ៤៥
ជំពូកទី៧ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ឆ្លងដែន ៤៨

មាតិកាទី៤ សវនកម្មបរិស្ថាន ការអង្កេតតាមដាន និងការរៀបចំរបាយការណ៍..... ៤៩
ជំពូកទី១ សវនកម្មបរិស្ថាន..... ៤៩
ជំពូកទី២ ការតែងតាំង និងលក្ខណៈសម្បត្តិរបស់សវនករបរិស្ថាន..... ៥០
ផ្នែកទី៣ ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងយន្តការនិរន្តរភាព..... ៥១
មាតិកាទី១ ការកាត់បន្ថយ និងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ..... ៥១
ជំពូកទី១ គោលការណ៍ និងការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ..... ៥១
មាតិកាទី២ ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ..... ៥៣
ជំពូកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ..... ៥៣
ជំពូកទី២ គោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការឆ្លើយតបចំពោះការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ..... ៥៣
ជំពូកទី៣ ការអនុវត្តនូវការឆ្លើយតបចំពោះការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ..... ៥៥
ជំពូកទី៤ ការអង្កេតតាមដាន និងការវាយតម្លៃការឆ្លើយតបទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ..... ៥៧
ជំពូកទី៥ ព័ត៌មានស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ..... ៦០
ផ្នែកទី១ បញ្ជីសារពើភណ្ឌឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់..... ៦២
ផ្នែកទី២ បញ្ជីកាត់បន្ថយការបំភាយឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ ថ្នាក់ជាតិ..... ៦៣
ជំពូកទី៦ ការកសាងសមត្ថភាពស្ថានប័ន ការអភិវឌ្ឍ និងការផ្ទេរបច្ចេកវិជ្ជា និងចំណេះដឹង..... ៦៤
ជំពូកទី៧ ក្របខ័ណ្ឌហិរញ្ញប្បទាន សម្រាប់ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ..... ៦៥
ផ្នែកទី១ ការបែងចែកធនធានសម្រាប់ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុនៅក្នុងថវិកាជាតិ និងថវិកាថ្នាក់ក្រោមជាតិ..... ៦៥
ផ្នែកទី២ ការលើកកម្ពស់ ការវិនិយោគលើអាកាសធាតុដែលមានលក្ខណៈឆ្លាតវៃពីវិស័យឯកជន... ៦៦
ផ្នែកទី៣ ការកៀគរហិរញ្ញវត្ថុការប្រែប្រួលអាកាសធាតុពីបរទេស..... ៦៧
ផ្នែកទី៤ ការលើកកម្ពស់ យន្តការហិរញ្ញវត្ថុអាកាសធាតុដែលផ្អែកលើលទ្ធផល..... ៦៧
មាតិកាទី៣ ការប្រើប្រាស់ និងផលិតកម្មប្រកបដោយនិរន្តភាព..... ៦៨

ជំពូកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ ៦៨
ផ្នែកទី១ ការលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់ និងផលិតកម្មប្រកបដោយនិរន្តភាព ៦៨
ផ្នែកទី២ លទ្ធកម្មប្រកបដោយនិរន្តភាព ៦៩
ផ្នែកទី៣ ការធ្វើស្លាកសញ្ញាបរិស្ថានដោយស្ម័គ្រចិត្ត ៧២
ផ្នែកទី៤ ការវាយតម្លៃប្រសិទ្ធផលនៃធនធាន ៧៣
ផ្នែកទី៥ ការទទួលខុសត្រូវបន្ថែមរបស់ផលិតករ ៧៥
មាតិកាទី៤ ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់បរិស្ថានដីធ្លី និងនិរន្តរភាពទីក្រុង ៧៦
ជំពូកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ ៧៦
ជំពូកទី២ ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ ៧៦
ជំពូកទី៣ លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការរៀបផែនការគម្រោង ដោយគិតគូរបញ្ហាបរិស្ថាន ៧៨
ជំពូកទី៤ និរន្តរភាពទីក្រុង ៨២
ផ្នែកទី១ ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ ៨២
ផ្នែកទី២ គណៈកម្មការនិរន្តរភាពទីក្រុង ៨២
មាតិកាទី៥ និរន្តរភាពទេសចរណ៍ ៨៣
ជំពូកទី១ ការពិនិត្យឡើងវិញ និងការវាយតម្លៃលើគម្រោងទេសចរណ៍ ៨៣
ជំពូកទី២ សហគមន៍គ្រប់គ្រងរួមគ្នាដែលផ្អែកលើទេសចរណ៍ធម្មជាតិ ៨៤
មាតិកាទី៦ និរន្តរភាពថាមពល ៨៥
ជំពូកទី១ ការលើកកម្ពស់គម្រោងថាមពលប្រកបដោយនិរន្តរភាព ៨៥
ជំពូកទី២ ការរៀបចំផែនការ និងការវាយតម្លៃ ៨៦
ជំពូកទី៣ ការលើកកម្ពស់នូវ បច្ចេកវិជ្ជាមេត្រីបរិស្ថាន ៨៨
ជំពូកទី៤ ការត្រួតពិនិត្យគុណភាពសម្រាប់ផលិតផលផលិតថាមពលប្រកបដោយនិរន្តរភាព ៩១

ជំពូកទី៥ ក្របខ័ណ្ឌទៅតាមប្រភេទថាមពល ឬគម្រោងអគ្គីសនី ៩១
ផ្នែកទី១ ថាមពលពន្លឺព្រះអាទិត្យ ៩២
ផ្នែកទី២ ថាមពលនុយក្លេអ៊ែរ ៩៣
ផ្នែកទី៣ ការភ្ជាប់ប្រព័ន្ធចែកចាយ បណ្តាញតភ្ជាប់ ៩៤
ជំពូកទី៦ ប្រសិទ្ធផលថាមពល ៩៥
មាតិកាទី៧ ឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្មប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវ ៩៥
ជំពូកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ ៩៥
ជំពូកទី២ ការរៀបចំផែនការបរិស្ថានសម្រាប់ឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្ម ៩៦
ជំពូកទី៣ បច្ចេកវិជ្ជាដ៏ល្អបំផុតដែលអាចស្វែងរកបានសម្រាប់ឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្ម ៩៨
ជំពូកទី៤ ការប្រើប្រាស់ស្បានីត និងបារ៉ែត នៅក្នុងការធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែមាស និងប្រាក់ ៩៩
ជំពូកទី៥ ការលាតត្រដាងព័ត៌មាន ១០១
គន្លឹះទី៤ ការគ្រប់គ្រងប្រកបនិរន្តរភាពនៃធនធានធម្មជាតិ ១០២
មាតិកាទី១ របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារ ១០២
ជំពូកទី១ នីតិវិធីនៃការបង្កើត និងការលុបចោលចំណាត់ថ្នាក់ ១០២
ជំពូកទី២ ការគ្រប់គ្រង ការប្រើប្រាស់ និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវផ្សេងទៀត ១០៤
ជំពូកទី៣ របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះថ្មី និងហានៈនៃតំបន់ការពារបច្ចុប្បន្ន ១០៥
មាតិកាទី២ ការគ្រប់គ្រងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារ ១០៦
ជំពូកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ ១០៦
ជំពូកទី២ ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ ១០៧
ជំពូកទី៣ ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី នៅក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារ ១១២
ជំពូកទី៤ តំបន់គ្រប់គ្រងនៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារ ១១៥

ជំពូកទី៥ ផែនការគ្រប់គ្រងជាយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងការគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារ . ១២០
ជំពូកទី៦ លិខិតអនុញ្ញាត និងការឯកភាព ១២២
ជំពូកទី៧ ការអង្កេតតាមដាន និងការវាយតម្លៃការគ្រប់គ្រងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ១២៨
មាតិកាទី៣ ការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាលើធនធានធម្មជាតិ ១២៨
ជំពូកទី១ ការបង្កើតក្របខ័ណ្ឌគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ១២៨
ជំពូកទី២ ការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌ ការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ១២៩
ជំពូកទី៣ រយៈពេលនៃការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា និងសិទ្ធិដីធ្លី ១៣៤
មាតិកាទី៤ ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព ១៣៥
ជំពូកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ ១៣៥
ជំពូកទី២ អង្គភាពដែលមានការទទួលខុសត្រូវ ១៣៦
ជំពូកទី៣ ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ព្រៃឈើដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព ១៣៩
ជំពូកទី៤ ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព ១៤០
ជំពូកទី៥ លិខិតអនុញ្ញាត និងការឯកភាព ១៤២
ជំពូកទី៦ សិទ្ធិអ្នកប្រើប្រាស់ជាប្រពៃណី ១៤៤
ជំពូកទី៧ ផែនការ និងរបាយការណ៍គ្រប់គ្រងសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម ១៤៤
ជំពូកទី៨ ប្រាក់កម្រៃ និងបុព្វលាភស្តីពីផលព្រៃឈើ ១៤៦
ជំពូកទី៩ យន្តការផ្សេងៗសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព ១៤៧
មាតិកាទី៥ កិច្ចការពារ អភិរក្ស និងគ្រប់គ្រងសត្វព្រៃ ១៥០
ជំពូកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ ១៥០
ជំពូកទី២ ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទសត្វព្រៃ ១៥៥
ជំពូកទី៣ ការហាមឃាត់ចំពោះការបរបាញ់ ១៥៨

ជំពូកទី៤ ករណីលើកលែងសម្រាប់ការបរបាញ់សត្វព្រៃ ១៦០
ផ្នែកទី១ ការត្រួតពិនិត្យការបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ជីវិតសត្វព្រៃ ១៦១
ផ្នែកទី២ គ្រឹះស្ថានឧទ្យានសត្វព្រៃ ១៦៣
ជំពូកទី៥ លិខិតអនុញ្ញាតបរបាញ់ ១៦៤
ជំពូកទី៦ ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើអាជីវកម្ម ការជួញដូរ ឬការធ្វើពាណិជ្ជកម្មសត្វព្រៃ សត្វដែលប្រម៉ាញ់បាន បំណែកសត្វ និងគ្រប់ផលិតផលពីសត្វព្រៃគ្រប់ប្រភេទ ១៦៧
ជំពូកទី៧ អនុសញ្ញាស្តីពីពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិនៃប្រភេទសត្វព្រៃ និងរុក្ខជាតិ ដែលជិតផុតពូជ ១៦៨
ជំពូកទី៨ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ១៦៩
ជំពូកទី៩ ផែនការស្តារ និងគ្រប់គ្រងប្រភេទសត្វព្រៃ និងរុក្ខជាតិ ១៧០
ជំពូកទី១០ ការគ្រប់គ្រងការបង្កាត់ពូជអភិរក្ស មជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះសត្វព្រៃ និងគ្រឹះស្ថានឧទ្យានសត្វព្រៃ ១៧៣
ជំពូកទី១១ ការគ្រប់គ្រងទៅលើសត្វព្រៃ និងផ្នែកនៃសត្វព្រៃដែលបានរឹបអូស ១៧៦
ជំពូកទី១២ ការគ្រប់គ្រងកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វព្រៃ ១៧៨
ជំពូកទី១៣ ការតាមដានសុខភាពសត្វព្រៃ ១៨៣
ជំពូកទី១៤ លិខិតបទដ្ឋានទូទៅ ១៨៤
មាតិកាទី៦ កិច្ចការពាររុក្ខជាតិ និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ១៨៦
ជំពូកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ ១៨៦
ជំពូកទី២ ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់នៃប្រភេទរុក្ខជាតិ ១៨៧
ជំពូកទី៣ ការហាមឃាត់ទៅលើសកម្មភាពដែលប៉ះពាល់ទៅដល់ជម្រកប្រភេទរុក្ខជាតិ ដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង និងការប្រមូលរុក្ខជាតិ ១៩១
ជំពូកទី៤ ការទទួលបាននូវលិខិតអនុញ្ញាតសម្រាប់គោលបំណងពិសេស ១៩២
ជំពូកទី៥ ផែនការគ្រប់គ្រង និងស្តារឡើងវិញនូវប្រភេទរុក្ខជាតិ ១៩៣

ជំពូកទី៦ ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់នៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ១៩៥
ជំពូកទី៧ ផែនការគ្រប់គ្រង និងស្តារឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ១៩៨
ជំពូកទី៨ ការគ្រប់គ្រងប្រភេទសត្វរាតត្បាត ២០០
ជំពូកទី៩ ការគ្រប់គ្រងរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែងហើយទទួលបានការរឹបអូស ឬផលដែលកើតចេញពីរុក្ខជាតិដែលបានរឹបអូស ២០១
ជំពូកទី១០ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តទូទៅ ២០២
មាតិកាទី៧ ការគ្រប់គ្រងតំបន់ឆ្នេរ ២០២
ជំពូកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ ២០២
ជំពូកទី២ អនុតំបន់ឆ្នេរ ២០៣
ជំពូកទី៣ ការរៀបចំផែនការសម្រាប់ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាពទៅលើតំបន់ឆ្នេរ ២០៤
មាតិកាទី៨ ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក ២០៦
ជំពូកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ ២០៦
ផ្នែកទី១ គោលដៅ និងគោលការណ៍ ២០៦
ជំពូកទី២ ក្របខ័ណ្ឌនៃធនធានទឹក ២០៨
ផ្នែកទី១ ក្របខ័ណ្ឌរបស់សាមីក្រសួង ២០៨
ផ្នែកទី២ ការសម្របសម្រួលរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ២១០
ជំពូកទី៣ ការរៀបចំផែនការធនធានទឹក ២១១
ផ្នែកទី១ គោលដៅ និងគោលការណ៍ ២១១
ផ្នែកទី២ ផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេ ២១៣
ជំពូកទី៤ ការផ្តល់ការអនុញ្ញាត ២២០
ផ្នែកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ ២២០

ផ្នែកទី២ អាជ្ញាប័ណ្ណហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ២២២
ផ្នែកទី៣ សិទ្ធិទទួលបានទឹក ២២៣
ផ្នែកទី៤ កិច្ចការពារទាក់ទងនឹងទន្លេ និងស្ទឹង ២២៦
ផ្នែកទី៥ អ្នកអភិវឌ្ឍទឹកក្រោមដី ២២៧
ផ្នែកទី៦ ការដកហូតការអនុញ្ញាត ២២៩
ជំពូកទី៥ ការតម្រូវឲ្យមានការអនុញ្ញាត ២២៩
ជំពូកទី៦ ការរៀបចំអន្តរកាល ២៣០
មាតិកា៩ និរន្តរភាពជលផល ២៣១
ជំពូកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ ២៣១
ជំពូកទី២ ការគ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាបប្រកបដោយនិរន្តរភាព ២៣២
ជំពូកទី៣ ការគ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រប្រកបដោយនិរន្តរភាព ២៣៤
ជំពូកទី៤ វារីវប្បកម្ម ២៣៧
ភន្តីទី៥ ការអភិរក្ស និងការគ្រប់គ្រងបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ២៣៨
ជំពូកទី១ ក្របខ័ណ្ឌនៃការអភិរក្ស និងការគ្រប់គ្រងបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ២៣៨
ជំពូកទី២ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់បេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ២៣៨
ជំពូកទី៣ ការទទួលខុសត្រូវសម្រាប់កិច្ចការពារបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ២៣៩
ផ្នែកទី១ ក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកវប្បធម៌ជាតិ ២៣៩
ផ្នែកទី២ សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកវប្បធម៌ជាតិ ២៤០
ជំពូកទី៤ ការបង្កើតបញ្ជីបេតិកភណ្ឌជាតិ ២៤២
ជំពូកទី៥ ការរៀបចំតំបន់ការពារបេតិកភណ្ឌជាតិ ២៤៣
ជំពូកទី៦ ការបង្កើតតំបន់ការពារបេតិកភណ្ឌទីក្រុង ២៤៤

ជំពូកទី៧ កិច្ចការពារបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ជាតិ..... ២៤៥

ផ្នែកទី១ ការប្រទះឃើញដោយចៃដន្យ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការកំទេចចោល ការសាងសង់ ឬ សកម្មភាពដទៃទៀត..... ២៤៥

ផ្នែកទី២ ការការពារបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ក្រោមទឹក និងក្នុងសមុទ្រ..... ២៤៦

ផ្នែកទី៣ លិខិតអនុញ្ញាតសម្រាប់គម្រោងអភិវឌ្ឍដែលប៉ះពាល់ដល់បេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ២៤៨

ជំពូកទី៨ អង្គភាពបុរាណវត្ថុវិទ្យា ២៤៩

ជំពូកទី៩ ការដោះស្រាយវិវាទ និងបទបញ្ជាបន្ទាន់..... ២៤៩

ផ្នែកទី១ នីតិវិធីដោះស្រាយវិវាទ ២៤៩

ផ្នែកទី២ បទបញ្ជាក្នុងការផ្អាកការសាងសង់ ឬ ការឈូសឆាយ បើសិនជាវត្ថុបេតិកភណ្ឌកំពុងរងការគំរាមកំហែង ឬ គ្រោះថ្នាក់..... ២៥០

ជំពូកទី១០ ផែនការគ្រប់គ្រងបេតិកភណ្ឌ..... ២៥០

ជំពូកទី១១ ការលើកកម្ពស់ និងការការពារបេតិកភណ្ឌអរូបិយ..... ២៥១

ជំពូកទី១២ មូលនិធិសម្រាប់បេតិកភណ្ឌវប្បធម៌..... ២៥១

ជំពូកទី១៣ បទប្បញ្ញត្តិប្រឆាំងនឹងការជួញដូរ ២៥២

ភាគទី៦ ការគ្រប់គ្រងសំណល់ និងការបំពុល..... ២៥២

មាតិកាទី១ កាតព្វកិច្ចទូទៅចំពោះការត្រួតពិនិត្យការបំពុល..... ២៥៣

ជំពូកទី១ ការហាមឃាត់ស្តីពីការបំពុល..... ២៥៣

មាតិកាទី២ ស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារសំណល់រាវ ២៥៣

ជំពូកទី១ ការបង្កើតស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារសំណល់រាវ..... ២៥៤

ជំពូកទី២ ការអនុវត្តស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារសំណល់រាវ ២៥៥

ជំពូកទី៣ ស្តង់ដារ គុណភាពបរិស្ថាន ឬស្តង់ដារសំណល់រាវអន្តរកាល ២៥៥

មាតិកាទី៣ ការគ្រប់គ្រងសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់..... ២៥៧

ជំពូកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ..... ២៥៧
ជំពូកទី២ ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ..... ២៥៧
ជំពូកទី៣ ការហាមឃាត់ស្តីពីសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់..... ២៥៨
ជំពូកទី៤ ការចុះបញ្ជី និងការបើកបង្ហាញព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់..... ២៦០
ជំពូកទី៥ សារពើភណ្ឌ ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ និងការដាក់ស្លាកសញ្ញាសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់.... ២៦២
ជំពូកទី៦ ផលិតកម្ម ការចែកចាយ ការរក្សាទុក ការដឹកជញ្ជូន ការប្រើប្រាស់ និងការបោះបង់ចោល..... ២៦៣
ជំពូកទី៧ សុវត្ថិភាពនៃសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ការទប់ស្កាត់គ្រោះថ្នាក់ ការត្រៀមលក្ខណៈ និងការឆ្លើយតបនានា..... ២៦៦
មាតិកាទី៤ ការគ្រប់គ្រងសំណល់..... ២៦៨
ជំពូកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ..... ២៦៨
ជំពូកទី២ ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ..... ២៦៩
ជំពូកទី៣ ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់សំណល់..... ២៧០
ជំពូកទី៤ ការគ្រប់គ្រងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់..... ២៧១
ជំពូកទី៥ ការគ្រប់គ្រងសំណល់..... ២៧១
មាតិកាទី៥ ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក..... ២៧២
ជំពូកទី១ វិធានការទប់ស្កាត់ការបំពុលទឹក..... ២៧២
ជំពូកទី២ ការត្រួតពិនិត្យប្រភពបំពុលទឹកជាក់លាក់..... ២៧៣
ជំពូកទី៣ ការត្រួតពិនិត្យប្រភពបំពុលទឹកមិនជាក់លាក់..... ២៧៤
ជំពូកទី៤ ការអង្កេតតាមដាន..... ២៧៥
ជំពូកទី៥ ការធ្វើប្រព្រឹត្តកម្ម និងការប្រើប្រាស់សារជាថ្មីនៃទឹកកខ្វក់ និងសំណល់..... ២៧៧
ជំពូកទី៦ ការផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រនៃប្រតិបត្តិករ..... ២៧៨
ជំពូកទី៧ ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលសមុទ្រ..... ២៧៨

មាតិកាទី៦ ការគ្រប់គ្រងការបំពុលខ្យល់ ២៧៩
ជំពូកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ ២៧៩
ជំពូកទី២ ការបំពុលខ្យល់ពីប្រភពចល័ត ២៨០
ជំពូកទី៣ ការបំពុលខ្យល់ពីប្រភពអចល័ត ២៨៣
ជំពូកទី៤ សំណើសុំការឯកភាពលើលិខិតអនុញ្ញាត ២៨៥
ជំពូកទី៥ ការគ្រប់គ្រង និងការត្រួតពិនិត្យ គុណភាពបរិយាកាស ២៨៧
ជំពូកទី៦ នីតិវិធីនៃការធ្វើអធិការកិច្ច ២៩១
ជំពូកទី៧ វិញ្ញាបនបត្ររបស់ប្រតិបត្តិករ ២៩២
ជំពូកទី៨ ការបំពុលខ្យល់ឆ្លងដែន ២៩២
ជំពូកទី៩ ការការពារស្រទាប់អូហ្សូន ២៩៣
ជំពូកទី១០ សារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ២៩៣
មាតិកាទី៧ ការត្រួតពិនិត្យសំឡេង និងរំញ័រ ២៩៣
ជំពូកទី១ សិទ្ធិអំណាចរបស់អង្គភាពទទួលបន្ទុក ២៩៣
ជំពូកទី២ ការគ្រប់គ្រងសំឡេង និងរំញ័រ ២៩៤
ជំពូកទី៣ ការធ្វើអធិការកិច្ច និងបទបញ្ជា ២៩៥
មាតិកាទី៨ ការស្តារឡើងវិញនូវទីតាំងដែលទទួលរងការបំពុល ២៩៦
ជំពូកទី១ ក្របខ័ណ្ឌនៃការអនុវត្តចំពោះការស្តារឡើងវិញចំពោះទីតាំងដែលទទួលរងការបំពុល ២៩៦
ជំពូកទី២ ការរាយការណ៍អំពីផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន ២៩៧
ជំពូកទី៣ ការស៊ើបអង្កេត និងការស្តារឡើងវិញ ២៩៧
ជំពូកទី៤ ការអង្កេតតាមដានការស្តារឡើងវិញ ២៩៨
ជំពូកទី៥ ការចេញវិញ្ញាបនបត្រនៃការបំពេញចប់ការស្តារឡើងវិញ ២៩៨

មាតិកាទី៩ បញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីការបញ្ចេញ និងផ្លាស់ប្តូរទីតាំងសារធាតុបំពុល ២៩៩

ជំពូកទី១ ការបង្កើតបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីការបញ្ចេញ និងផ្លាស់ប្តូរទីតាំងសារធាតុបំពុល ៣០០

ជំពូកទី២ ម្ចាស់ ឬ ប្រតិបត្តិការនៃទីតាំង ៣០០

ជំពូកទី៣ សិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន ៣០១

ផ្នែកទី៧ ការអប់រំ និងការយល់ដឹងពីបរិស្ថាន ៣០២

ជំពូកទី១ ការបណ្តុះបណ្តាល ៣០២

ជំពូកទី២ បណ្ឌិតសភាជាតិបណ្តុះបណ្តាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ៣០៣

ជំពូកទី៣ ការយល់ដឹង ៣០៤

ជំពូកទី៤ ការអប់រំក្នុងប្រព័ន្ធ ៣០៤

ជំពូកទី៥ ការស្រាវជ្រាវ និងនវានុវត្តន៍ ៣០៦

ជំពូកទី៦ ក្របខ័ណ្ឌប្រតិបត្តិការ និងលិខិតបទដ្ឋាននានា ៣០៧

ផ្នែកទី៨ វិធានការសេដ្ឋកិច្ច គណនី ថ្លៃ និងមូលនិធិផ្នែកបរិស្ថាន ៣០៨

មាតិកាទី១ វិធានការសេដ្ឋកិច្ច និងគណនី ៣០៨

ជំពូកទី១ វិធានការសេដ្ឋកិច្ច ៣០៨

ជំពូកទី២ គណនី ៣១១

មាតិកាទី២ ថ្លៃបន្ទុកសេវាបរិស្ថាន មូលនិធិ និងការគ្រប់គ្រងមូលនិធិ ៣១២

ជំពូកទី១ ថ្លៃបន្ទុកសេវាបរិស្ថាន ៣១២

ជំពូកទី២ មូលនិធិបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងមូលនិធិ ៣១៥

ផ្នែកទី១ មូលនិធិបរិស្ថាន និងសង្គម ៣១៥

ផ្នែកទី២ មូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ៣១៦

ផ្នែកទី៣ មូលនិធិដទៃទៀត ៣២៣

ជំពូកទី៣ ហិរញ្ញប្បទានសម្រាប់ការបិទ ការស្តារនីតិសម្បទា ការផ្តល់ដំណោះស្រាយ និងការស្តារឡើងវិញ នៃសកម្មភាពដែលធ្វើឲ្យប៉ះពាល់បរិស្ថាន ៣២៤

ជំពូកទី៤ បទប្បញ្ញត្តិផ្សេងៗទៀត ៣២៧

ផ្នែកទី៩ បទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ៣២៨

មាតិកាទី១ នីតិវិធីដោះស្រាយបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ៣២៨

ជំពូកទី១ នីតិវិធីដោះស្រាយបណ្តឹងបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិដែលមានលក្ខណៈរដ្ឋប្បវេណីនិងរដ្ឋបាល ៣២៨

ផ្នែកទី១ បណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ៣២៨

ផ្នែកទី២ ភាគីនៃបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ៣៣០

ផ្នែកទី៣ ការដោះស្រាយបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ ៣៣១

ផ្នែកទី៤ ការដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិក្នុងប្រព័ន្ធតុលាការ ៣៤១

ជំពូកទី២ នីតិវិធីដោះស្រាយបទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលមានចរិកលក្ខណៈព្រហ្មទណ្ឌ ៣៤៥

ផ្នែកទី១ នីតិវិធីនៃការស៊ើបអង្កេត ការស៊ើបសួរ ការចោទប្រកាន់ និងការជំនុំជម្រះ ៣៤៦

ផ្នែកទី២ ភស្តុតាងក្នុងរឿងក្តីបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ៣៤៦

ផ្នែកទី៣ ការចាត់ចែងរក្សាការពារក្នុងរឿងក្តីបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ៣៤៩

មាតិកាទី២ មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ មន្ត្រីការពារបេតិកភណ្ឌ និងមន្ត្រីអធិការកិច្ចបរិស្ថាន ៣៥១

ជំពូកទី១ មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ៣៥២

ផ្នែកទី១ មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ៣៥៤

ផ្នែកទី២ មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌នៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ៣៥៥

ផ្នែកទី៣ មន្ត្រីនគរបាយលយុត្តិធម៌នៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ៣៥៦

ផ្នែកទី៤ មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិចំពោះបទល្មើសសត្វព្រៃ..... ៣៥៨
ផ្នែកទី៥ មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ការពារបេតិកភណ្ឌ..... ៣៦០
ជំពូកទី២ មន្ត្រីអធិការកិច្ចបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ..... ៣៦១
ផ្នែកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ..... ៣៦១
ផ្នែកទី២ មន្ត្រីអធិការកិច្ចវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន..... ៣៦៣
ផ្នែកទី៣ មន្ត្រីការពារបេតិកភណ្ឌ..... ៣៦៤
ផ្នែកទី៤ មន្ត្រីអធិការកិច្ចការបំពុលបរិស្ថាន..... ៣៦៥
ផ្នែកទី៥ ការធ្វើអធិការកិច្ចលើការបំពុលបរិស្ថាន..... ៣៦៦
ផ្នែកទី៦ វិធានការកែតម្រូវ..... ៣៦៧
ផ្នែកទី៧ ការស៊ើបអង្កេត និងបទបញ្ជា..... ៣៦៩
មាតិកាទី៣ ការស្តារឡើងវិញ និងសំណងលើការខូចខាតបរិស្ថាន..... ៣៧១
ជំពូកទី១ យន្តការវាយតម្លៃទំហំខូចខាតបរិស្ថាន..... ៣៧១
ជំពូកទី២ ការទទួលខុសត្រូវ..... ៣៧២
ជំពូកទី៣ ការការពារ និងករណីលើកលែងចំពោះការការពារ..... ៣៧២
ជំពូកទី៤ សំណងផ្នែកបរិស្ថាន..... ៣៧៤
ជំពូកទី៥ ក្រុមការងាររៀបចំផែនការស្តារឡើងវិញ និងដំណើរការវាយតម្លៃសំណងការខូចខាត..... ៣៧៦
ជំពូកទី៦ លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការទូទាត់ និងការចរចារអំពីការស្តារឡើងវិញ..... ៣៧៨
ជំពូកទី៧ សិទ្ធិអំណាចនៃការចេញបទបញ្ជាផ្នែករដ្ឋបាល..... ៣៨០
ជំពូកទី៨ សិទ្ធិអំណាចក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ក្នុងការប្រមូលថវិកាបង់ថ្លៃនៃការស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ..... ៣៨១
មាតិកាទី៤ បទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ..... ៣៨២
ជំពូកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ..... ៣៨២

ជំពូកទី២ បទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងការចូលរួមជាសាធារណៈ..... ៣៨៦
ជំពូកទី៣ បទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងការវាយតម្លៃហានិភ័យ ការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ និងការវាយតម្លៃ ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ៣៨៧
ជំពូកទី៤ បទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ៣៩៤
ជំពូកទី៥ បទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៃធនធានធម្មជាតិ ៣៩៦
ជំពូកទី៦ បទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ៤០៣
ជំពូកទី៧ បទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងសំណល់ និងការបំពុល..... ៤០៤
ជំពូកទី៨ បទល្មើសពាក់ព័ន្ធវិធានការសេដ្ឋកិច្ច គណនី ថ្លៃ និងមូលនិធិផ្នែកបរិស្ថាន ៤១២
ភាគទី១០ អន្តរប្បញ្ញត្តិ..... ៤១៣
ជំពូកទោល អន្តរប្បញ្ញត្តិ ៤១៣
ភាគទី១១ អវសានប្បញ្ញត្តិ..... ៤១៤
ជំពូកទោល អវសានប្បញ្ញត្តិ ៤១៤

ភន្តីទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ
មាតិកាទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ
ជំពូកទី១
គោលដៅ គោលបំណង និងវិសាលភាព

មាត្រា១ ._ គោលដៅ

ក្រមបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិនេះ មានគោលដៅ ដើម្បីធានាឱ្យមានការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាពតាមរយៈ កិច្ចគាំពារបរិស្ថាន ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ការស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ និងការលើកស្ទួយបរិស្ថាន និងធនធានផ្នែកវប្បធម៌ និងផ្នែកធម្មជាតិនៃបរិស្ថាននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា២ ._ គោលបំណង

ក្រមបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិមានគោលបំណង ដូចខាងក្រោម ៖

១- អភិរក្សជីវៈចម្រុះ ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី និងសេវាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

២- ការពារបរិស្ថាន បញ្ចៀសភាពមហន្តរាយ និងការខូចខាតផ្សេងៗ និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

៣- ថែរក្សា និងលើកកម្ពស់វប្បធម៌ជាតិ ថែរក្សាប្រាសាទបុរាណ និងវត្ថុសិល្បៈបុរាណ ព្រមទាំងធ្វើការស្តារ និងកែលម្អឡើងវិញនូវទីតាំង និងរមនីយដ្ឋានប្រវត្តិសាស្ត្រ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

៤- ធានា និងលើកកម្ពស់សុខុមាលភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ស្របតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

៥- លើកកម្ពស់ និងការពារសិទ្ធិបុគ្គល និងសមូហភាព របស់ជនជាតិដើមភាគតិចក្នុងដំណើរការគ្រប់គ្រង ការពារ និងការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

៦- ធានា និងដាក់បញ្ចូលយ៉ាងពេញលេញនូវកិច្ចគាំពារបរិស្ថាន និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាពទៅក្នុងផែនសេដ្ឋកិច្ចថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់តំបន់ស្តីពីផែនការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។

៧- អនុវត្តផែនការសកម្មភាពជាតិ និងផែនការយុទ្ធសាស្ត្របរិស្ថានជាតិ ។

៨- លើកកម្ពស់វិធីសាស្ត្ររួមគ្នា ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ដោយមានការចូលរួមពីសំណាក់រាជរដ្ឋាភិបាល សហគមន៍ អ្នកកាន់កាប់ដីធ្លី ជនជាតិដើមភាគតិច និងជនដែលងាយរងគ្រោះ មានជាអាទិ៍ ជនជាតិភាគតិច ស្ត្រី យុវជន ជនពិការ និងជនដែលគេមិនសូវយកចិត្តទុកដាក់ ។

៩- លើកកម្ពស់ការទទួលខុសត្រូវផ្នែកបរិស្ថានជាលក្ខណៈអន្តរជាតិរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

១០- អនុវត្តគោលការណ៍សំខាន់ៗនៃច្បាប់ និងគោលនយោបាយបរិស្ថាន ដូចមានចែងនៅក្នុងក្រមបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិនេះ ។

១១- លើកទឹកចិត្ត និងលើកកម្ពស់សិទ្ធិ របស់អង្គការជាតិ និងអន្តរជាតិ ក្នុងកិច្ចដំណើរការការពារបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

១២- អនុវត្តលិខិតតុបករណ៍អន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគីហត្ថលេខី ។

មាត្រា៣ ._ វិសាលភាព

ក្រមបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ មានវិសាលភាពអនុវត្តលើរាល់សកម្មភាពទាំងឡាយណាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចគាំការពារបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ក្រមនេះមានវិសាលភាពអនុវត្តគោលនយោបាយ ផែនការសកម្មភាព និងវិធានការនានាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចដំណើរការការពារបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។

ក្រមនេះមានវិសាលភាពអនុវត្តផងដែរ លើរាល់សកម្មភាពរបស់រូបវន្តបុគ្គល នីតិបុគ្គលសាធារណៈ នីតិបុគ្គលឯកជនដែលធ្វើប្រតិបត្តិការទាំងក្នុង និងក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលបង្កផលប៉ះពាល់ ឬជះឥទ្ធិពលទៅលើបរិស្ថាន ឬធនធានធម្មជាតិនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ក្រមនេះក៏ប្រើប្រាស់ជាមូលដ្ឋាន ដើម្បីអនុវត្តតាមខ្លឹមសារសិទ្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិ ឬកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិនានា ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគីហត្ថលេខី ។

មាត្រា៤ ._ កាតព្វកិច្ចបញ្ចៀសការខូចខាតបរិស្ថាន

បុគ្គលគ្រប់រូប មិនត្រូវអនុវត្តសកម្មភាពណាមួយដែលបង្ក ឬដែលទំនងជាបង្កការខូចខាតដល់បរិស្ថានឡើយ ក្នុងករណីដែលបុគ្គលទាំងនោះមិនបានចាត់វិធានការណាមួយសមហេតុផល និងមិនបានអនុវត្តកាតព្វកិច្ចក្នុងការការពារ ឬការកាត់បន្ថយការខូចខាតបរិស្ថានដល់កម្រិតអប្បបរមា ។

ជំពូកទី២
គោលការណ៍ទូទៅ

មាត្រា៥ ._ គោលការណ៍នៃការចូលរួមជាសាធារណៈ

បុគ្គលទាំងឡាយណា ដែលអាចទទួលរងនូវផលប៉ះពាល់ដោយផ្ទាល់ ឬប្រយោលដោយសារការសម្រេចចិត្តណាមួយទាក់ទងនឹងកិច្ចគាំពារបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ មានសិទ្ធិចូលរួមផ្តល់មតិយោបល់ទាន់ពេលវេលា បន្ទាប់ពីទទួលបានព័ត៌មាន ក្នុងការចូលរួមក្នុងការសម្រេចចិត្ត ឬមុនពេលដែលការសម្រេចចិត្តនោះត្រូវបានធ្វើឡើង ។

មាត្រា៦ ._ គោលការណ៍នៃការទទួលបានព័ត៌មាន

រូបវន្តបុគ្គល នីតិបុគ្គល មានសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានទាក់ទងនឹងកិច្ចគាំពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។

រាល់ព័ត៌មានស្តីពីការការពារបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវធ្វើការផ្សព្វផ្សាយឲ្យបានទូលំទូលាយដល់សាធារណជន ដើម្បីបង្កើតឱកាសជាអតិបរមា សម្រាប់ការចូលរួមជាសាធារណៈ នៅក្នុងការធ្វើផែនការ និងការសម្រេចចិត្ត ដែលបង្កផលប៉ះពាល់ដល់សង្គម និងបរិស្ថាន ។

មាត្រា៧ ._ គោលការណ៍នៃការទទួលបានដំណោះស្រាយប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល មានសិទ្ធិទទួលបាននូវដំណោះស្រាយសមស្រប និងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពទោះបីផ្នែករដ្ឋបាលក្តី ឬផ្នែកតុលាការក្តី ឬក៏មធ្យោបាយសមស្របដទៃទៀត ដើម្បីសម្រេចបាននូវការដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

ត្រូវបង្កើតឲ្យមានយន្តការ និងនីតិវិធីដោះស្រាយវិវាទមួយ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងមិនលម្អៀង ដើម្បីដាក់ទណ្ឌកម្មដល់ជនទាំងឡាយណា ដែលបង្កការខូចខាតដល់បរិស្ថាន សង្គម និងធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា៨ ._ គោលការណ៍អ្នកបំពុលត្រូវទទួលខុសត្រូវលើតម្លៃនៃការបំពុល

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលឯកជន និងនីតិបុគ្គលសាធារណៈ ដែលបានបង្កឲ្យមានការខូចខាតបរិស្ថាន និងសង្គម ត្រូវទទួលបន្ទុកក្នុងការចំណាយលើការជួសជុល និងស្តារការខូចខាតឡើងវិញ ឬចាត់វិធានការទប់ស្កាត់ បញ្ឈៀស និងកាត់បន្ថយការខូចខាតបរិស្ថាន និងសង្គម ។

មាត្រា៩ ._ គោលការណ៍ប្រុងប្រយ័ត្នជាមុន

ក្នុងស្ថានភាពដែលបរិស្ថានអាចប្រឈមនឹងការគំរាមកំហែងនៃការខូចខាតយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ដែលមិនអាចជួសជុលឲ្យដូចដើមវិញបាន នោះកង្វះខាតនូវភាពប្រាកដប្រជាពេញលេញផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រមិនត្រូវយកមកប្រើប្រាស់ជាមូលហេតុ ក្នុងការពន្យារការចាត់វិធានការដែលមានប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីទប់ស្កាត់នូវការធ្វើឲ្យខូចខាតដល់បរិស្ថានបានឡើយ ។

មាត្រា១០ ._គោលការណ៍នៃការទប់ស្កាត់

វិធានការដើម្បីកាត់បន្ថយ ឬទប់ស្កាត់ ការខូចខាតដល់បរិស្ថាន និងសង្គម ត្រូវតែមានពីដំណាក់កាលដំបូង មុនពេលការអនុវត្តគម្រោង ឬសកម្មភាពណាមួយ បានកើតឡើង ។

មាត្រា១១ ._ គោលការណ៍សមធម៌រវាងជំនាន់បច្ចុប្បន្ន និងអនាគត

សិទ្ធិក្នុងការធ្វើការអភិវឌ្ឍ មានជាអាទិ៍ ការសម្រេចចិត្តនានា ដែលប៉ះពាល់ដល់ធនធានធម្មជាតិ និងសេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ត្រូវតែអនុវត្តឲ្យបាន ដើម្បីបំពេញតម្រូវការនៃការអភិវឌ្ឍ ក៏ដូចជាតម្រូវការសង្គម និងបរិស្ថាន របស់មនុស្ស ទាំងក្នុងជំនាន់បច្ចុប្បន្ន និងអនាគត ប្រកបដោយលក្ខណៈសមធម៌ ។

មាត្រា១២ ._ គោលការណ៍ នៃការធ្វើការសម្រេចចិត្តដោយផ្អែកលើភស្តុតាង

ការធ្វើការសម្រេចចិត្តលើបញ្ហាបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវធ្វើឡើងដោយមានតម្លាភាព និងផ្អែកលើភស្តុតាងជាមូលដ្ឋាន ។ ភស្តុតាងទាំងនោះអាចមានលក្ខណៈវិទ្យាសាស្ត្រ ឬបច្ចេកទេស និងអាចជាទិន្នន័យដែលប្រមូលបានមកពីសហគមន៍ និងចំណេះដឹងរបស់ជនជាតិដើមម្ចាស់ស្រុកផងដែរ ។

មាត្រា១៣ ._ គោលការណ៍ សមភាពយេនឌ័រក្នុងការការពារបរិស្ថាននិងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ

សមធម៌យេនឌ័រ និងការចូលរួមរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងរាល់ទិដ្ឋភាពទាក់ទងនឹងការអភិរក្ស ការការពារ និងការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងការសម្រេចចិត្តអំពីបរិស្ថាន ត្រូវបានលើកកម្ពស់ និងលើកទឹកចិត្ត ។

មាត្រា១៤ ._ គោលការណ៍ ប្រយោជន៍សាធារណៈ

រាល់ការសម្រេចចិត្ត ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ និងប្រយោជន៍សាធារណៈ ត្រូវមានឧត្តមភាពជាងប្រយោជន៍បុគ្គលឯកជន ។

មាត្រា១៥ ._ គោលការណ៍ សមាហរណកម្ម ឬការបញ្ចូលបញ្ចូលគ្នា

ការការពារបរិស្ថាន និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព ត្រូវតែដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងដំណើរការនៃការធ្វើការសម្រេចចិត្ត និងការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍ ។ គោលការណ៍នេះតម្រូវឲ្យមានការដាក់បញ្ចូលនូវការការពារបរិស្ថាន ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និងសិទ្ធិបរិស្ថាន ទៅក្នុងដំណាក់កាលផ្តួចផ្តើមដំបូងនៃការធ្វើច្បាប់ និងគោលនយោបាយ និងដំណាក់កាលនៃការអនុវត្តគោលនយោបាយ និងច្បាប់ផងដែរ ។

មាត្រា១៦ ._ គោលការណ៍ អ្នកប្រើប្រាស់ជាអ្នកបង់ថ្លៃ

អ្នកប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិ ឬ សេវាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ត្រូវបង់ថ្លៃចំណាយដោយផ្ទាល់ឬប្រយោល សម្រាប់ការប្រើប្រាស់ ឬផលប៉ះពាល់ដែលកើតចេញពីការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិ ឬសេវាកម្មទាំងនេះ ។

មាត្រា១៧ ._ គោលការណ៍ ការយល់ព្រមជាមុន ដោយសេរី និងបន្ទាប់ពីទទួលបានព័ត៌មានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ សម្រាប់សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិច

សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិចដែលពាក់ព័ន្ធ មានសិទ្ធិទទួលបាននូវការយល់ព្រមជាមុនដោយសេរី និងបន្ទាប់ពីទទួលបានព័ត៌មានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ចំពោះការឯកភាពលើគម្រោងអភិវឌ្ឍណាមួយ ដែលអាចប៉ះពាល់ដល់ដីធ្លី និងធនធានដទៃទៀត ដែលមានទំនាក់ទំនងជាពិសេសទៅនឹងការអភិវឌ្ឍ ការប្រើប្រាស់ និងការធ្វើអាជីវកម្មលើធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា១៨ ._ គោលការណ៍ លើកកម្ពស់ជនជាតិដើមភាគតិចក្នុងការចូលរួមជាសាធារណៈ

ជនជាតិដើមភាគតិចដែលទទួលរងផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានពីគម្រោងអភិវឌ្ឍ ត្រូវទទួលនូវការការពារជាពិសេស ។ ការចូលរួមជាសាធារណៈជាមួយសហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិច ត្រូវតែធ្វើឡើងដោយប្រុងប្រយ័ត្ន និងដោយមានការពិចារណាត្រឹមត្រូវលើស្ថានភាពដែលងាយរងគ្រោះរបស់សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិចទាំងនោះ ។ ទស្សនៈ និងកង្វល់របស់ជនជាតិដើមភាគតិច ត្រូវយកមកគិតគូរ នៅពេលធ្វើការពិចារណាអំពីគម្រោងនានាដែលអាចនាំឲ្យមានផលប៉ះពាល់ដល់ជនជាតិដើមភាគតិច ។

ជំពូកទី៣
សមត្ថកិច្ចក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធវិស័យបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ

មាត្រា១៩ ._ វិសាលភាពនៃការអនុវត្តសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ត្រូវមានសមត្ថកិច្ចអនុវត្តតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់ខ្លួនដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ និងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ពិសេសដោយឡែកតាមវិស័យនីមួយៗផ្សេងទៀតរបស់ខ្លួនផងដែរ ។

ក្នុងករណីដែលមានបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះចែងអំពីសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ននីមួយៗ មិនស្របគ្នា ឬមានភាពមិនច្បាស់លាស់ជាមួយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ពិសេសដោយឡែកនីមួយៗផ្សេងទៀត បទប្បញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុងក្រមនេះ ត្រូវបកស្រាយ និងមានឧត្តមានុភាពជាងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ពិសេសផ្សេងទៀត ។

មាត្រា២0 ._ សមត្ថកិច្ចទូទៅនៃក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនឹងបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក ពាក់ព័ន្ធវិស័យបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធម្មជាតិ ត្រូវអនុវត្តភារកិច្ច និងតួនាទីរបស់ខ្លួនដូចខាងក្រោម៖

១- ចាត់វិធានការចាំបាច់នានា ដើម្បីសហការក្នុងការដោះដូរព័ត៌មាននានាពាក់ព័ន្ធជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធវិស័យបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។

២- កសាងសមត្ថភាព និងការយល់ដឹងដល់បុគ្គលិកក្រោមចំណុះរបស់ខ្លួនឲ្យមានការយល់ដឹងអំពីខ្លឹមសារនៃក្រមនេះ ។

៣- លើកកម្ពស់ឲ្យមានប្រសិទ្ធភាពចំពោះសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន និងការចូលរួមជាសាធារណៈពាក់ព័ន្ធវិស័យបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។

៤- រៀបចំយន្តការដោះស្រាយវិវាទ និងបណ្តឹងពាក់ព័ន្ធនានាដែលស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ក្នុងករណីដែលក្រមនេះ និងច្បាប់ពិសេសដោយឡែក បានផ្តល់អំណាចឲ្យ ។

៥- សហការ និងសម្របសម្រួលចំពោះការរៀបចំផែនការ ការដាក់ចេញកម្មវិធី ការសម្រេចចិត្ត និងការអនុវត្តនានាពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ដោយធ្វើការសហការជាមួយ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនានា ដើម្បីសម្រេចឲ្យបាននូវគោលបំណងនៃការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

មាត្រា២១ ._ កិច្ចសហការក្នុងការអនុវត្តភារកិច្ច និងតួនាទីរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ

គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលទទួលបន្ទុកពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់នានា ដើម្បីធ្វើការសហការក្នុងការដោះដូរព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធ និងអនុវត្តភារកិច្ច

និងតួនាទីដែលស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ដើម្បីសម្រេចបានតាមគោលបំណងនៃក្រមនេះ និងបទប្បញ្ញត្តិដោយឡែកផ្សេងទៀត ។

មាតិកាទី២
ការចូលរួមជាសាធារណៈ
ជំពូកទី១
សិទ្ធិ និងការការពារ សម្រាប់ការចូលរួមជាសាធារណៈ

មាត្រា២២ ._ សិទ្ធិក្នុងការចូលរួមជាសាធារណៈ

បុគ្គលគ្រប់រូបមានសិទ្ធិក្នុងការចូលរួមតាមរយៈដូចខាងក្រោម៖

១- រាយការណ៍ទៅកាន់អាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធ និងផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានអំពីសកម្មភាព ឬការសម្រេចចិត្តណាមួយ ដែលអាចនឹងមានផលប៉ះពាល់ទៅលើបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

២- លើកឡើងនូវសំណូរ និងស្នើឲ្យមានការបញ្ជាក់ឲ្យច្បាស់អំពីការជំទាស់ និងការជួបប្រជុំ ដើម្បីពិភាក្សាអំពីសកម្មភាពមួយចំនួន ឬសេចក្តីសម្រេចទៅលើសកម្មភាព ឬគម្រោងជាក់លាក់ណាមួយ ដែលអាចប៉ះពាល់បរិស្ថាន ឬធនធានធម្មជាតិដោយសន្តិវិធី និងដោយគ្មានអំពើហិង្សា។

៣- មានសិទ្ធិដាក់ពាក្យបណ្តឹង ឬណ្តឹងជំទាស់ទៅនឹងសកម្មភាព ឬសេចក្តីសម្រេចលើសកម្មភាពមួយចំនួន ឬ គម្រោងជាក់លាក់ណាមួយ ឬគម្រោងដែលអាចបង្កផលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន ឬធនធានធម្មជាតិ ទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ឬតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ទៅតាមយន្តការដូចមានចែងក្នុងគន្លឹះទី៩នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា២៣ ._ សិទ្ធិទទួលបានការការពារចំពោះការចូលរួមជាសាធារណៈ

បុគ្គលគ្រប់រូបដែលអនុវត្តសិទ្ធិក្នុងការចូលរួមជាសាធារណៈដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២២ខាងលើត្រូវរួចផុតពីការគំរាមកំហែង និងការសងសឹកតាមគ្រប់មធ្យោបាយនានា ។ រាល់សកម្មភាពក្នុងការចូលរួមជាសាធារណៈដូចខាងលើនេះ មិនត្រូវទទួលរងការចោទប្រកាន់ពីបទព្រហ្មទណ្ឌ ឬប្រឈមនឹងបណ្តឹងទាមទារផ្នែករដ្ឋប្បវេណីណាមួយឡើយ ។

សកម្មភាពក្នុងការចូលរួមជាសាធារណៈ មិនត្រូវរួចផុតពីការចោទប្រកាន់ពីបទព្រហ្មទណ្ឌ ឬបណ្តឹងទាមទារផ្នែករដ្ឋប្បវេណីឡើយ ក្នុងករណីដែលបុគ្គលដែលបានចូលរួមជាសាធារណៈប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌណាមួយដូចមានចែងក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ឬក្រមនេះ ឬបង្កឲ្យមានអំពើអនីតិ្យានុកូលណាមួយ ដែលបណ្តាលឲ្យមានការខូចខាតដល់អ្នកដទៃ ។

មាត្រា២៥ ._ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ការចូលរួមជាសាធារណៈ

គ្រប់ម្ចាស់គម្រោងទាំងអស់ និងក្រសួង ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវធានាថា កិច្ចដំណើរការចូលរួមជាសាធារណៈ សម្រាប់រាល់សកម្មភាព ឬវិធានការ ដែលមានជាអាទិ៍ វិធានការរដ្ឋបាល កិច្ចព្រមព្រៀងបរិស្ថាន គោលនយោបាយដែលបានស្នើសុំ កម្មវិធី គម្រោង ផែនការ សកម្មភាព ឬការសម្រេចចិត្ត ឬ ការបង្កើតច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋាន ដែលទាក់ទងទៅនឹងបញ្ហាណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងក្រមនេះ ត្រូវធ្វើឡើងស្របតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដូចខាងក្រោម៖

ក- ការជូនដំណឹងដំបូង៖ ម្ចាស់គម្រោងទាំងអស់ និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវធានាថា ការផ្តល់ព័តិមានជាសាធារណៈតាមគ្រប់មធ្យោបាយដល់សាធារណជនក្នុងដំណើរនៃការសម្រេចចិត្តពាក់ព័ន្ធនានា ត្រូវធ្វើឡើងក្នុងពេលវេលាសមស្រប និងសមហេតុផល ។

ខ- ព័តិមានដែលអាចទទួលបាន៖ ម្ចាស់គម្រោងទាំងអស់ និងក្រសួង ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវផ្តល់ព័តិមានដែលចាំបាច់ ទៅកាន់អ្នកចូលរួមដែលមានការចាប់អារម្មណ៍ ឲ្យបានទាន់ពេលវេលា ដើម្បីឲ្យអ្នកចូលរួមទាំងនោះបានចូលរួម ប្រកបដោយអត្ថន័យក្នុងដំណើរការធ្វើការសម្រេចចិត្តដែលពាក់ព័ន្ធ ។ ការផ្តល់ព័តិមាន ត្រូវធ្វើការពិចារណាលើផ្នែកភាសាសមរម្យ ដែលអាចឲ្យអ្នកចូលរួមអាចយល់ និងធ្វើការទំនាក់ទំនងគ្នាបានដោយធ្វើការពិចារណាយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់លើភាពងាយរងផលប៉ះពាល់ផ្នែកវប្បធម៌នៃការប្រើប្រាស់ភាសាក្នុងការទំនាក់ទំនងរបស់អ្នកចូលរួម ។

គ- ការចែករំលែកចំណេះដឹង៖ ម្ចាស់គម្រោងទាំងអស់ និងក្រសួង ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធត្រូវបង្កើតគម្រោង ផែនការ សកម្មភាព ឬការសម្រេចចិត្ត មានជាអាទិ៍ ការបង្កើតច្បាប់ គោលនយោបាយ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃចំណេះដឹងបច្ចេកទេស វិទ្យាសាស្ត្រ ចំណេះដឹងសហគមន៍ និងប្រពៃណីជនជាតិដើមភាគតិច ។ ចំណេះដឹង កង្វល់ តម្លៃ និងទស្សនៈ ទាំងឡាយ ត្រូវមានការចែករំលែក ដោយបើកចំហ ដោយគោរព និងទាន់ពេលវេលា ។ ការចែករំលែកចំណេះដឹងទាំងនេះ ក៏ត្រូវរាប់បញ្ចូលទាំងព័តិមានស្តីពីផលវិបាកនានាពេលខាងមុខ នៃគម្រោង ផែនការ សកម្មភាព ឬការសម្រេចចិត្តផងដែរ ។

ឃ- ភាពប្រែប្រួលចំពោះតម្លៃសហគមន៍៖ ម្ចាស់គម្រោងទាំងអស់ និងក្រសួង ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធត្រូវអនុវត្តដំណើរការនៃការចូលរួមជាសាធារណៈ ដោយគោរពទៅតាមតម្រូវការ និងតម្លៃនៃសហគមន៍ផ្សេងៗដែលបានចូលរួម ។

ង- ការកំណត់ពេលវេលាសមរម្យ៖ ម្ចាស់គម្រោងទាំងអស់ និងក្រសួង ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវផ្តល់ឲ្យសាធារណជននូវពេលវេលាដែលសមរម្យ និងប្រកបដោយយុត្តិធម៌ ដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃ និងដើម្បីធ្វើការឆ្លើយតបទៅលើព័តិមានដែលបានផ្តល់ឲ្យអំពីគម្រោងដែល

បានស្នើ សកម្មភាព ឬការសម្រេចចិត្ត មានជាអាទិ៍ ការបង្កើតច្បាប់ គោលនយោបាយ និង លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ។

ច- កម្រិតត្រឹមត្រូវនៃការចូលរួម ៖ ម្ចាស់គម្រោងទាំងអស់ និងក្រសួង ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវផ្តល់ជូននូវកម្រិតនៃការចូលរួម ដែលប្រហាក់ប្រហែលគ្នាទៅតាមទំហំនៃផល ប្រយោជន៍សាធារណៈ ។

ឆ- ដំណើរការដែលអាចកែសម្រួលបាន៖ គ្រប់ដំណើរការនៃការចូលរួមជាសាធារណៈ ត្រូវមានភាពបត់បែន និងអាចកែសម្រួលបាន ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងការរំពឹងទុកដែលសមហេតុផលរបស់អ្នកចូលរួម ។ ម្ចាស់គម្រោងទាំងអស់ និងក្រសួង ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវរចនា អនុវត្ត និង កែសម្រួលដំណើរការនៃការចូលរួមជាសាធារណៈ តាមភាពចាំបាច់ដើម្បីបំពេញតម្រូវការ និងកាល:ទេស:របស់គម្រោង ផែនការ សកម្មភាព ឬការសម្រេចចិត្តណាមួយ និងដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីតម្រូវការ និងការបង្ហាញនូវការពេញចិត្តរបស់អ្នកចូលរួម ។

ជ-លទ្ធផលដែលមានតម្លាភាព៖ គ្រប់មតិយោបល់របស់សាធារណជន ត្រូវមានការពិចារណា នៅក្នុងដំណើរការនៃការសម្រេច ។ នៅក្នុងដំណាក់កាលចុងក្រោយនៃដំណើរការនៃការចូលរួមជាសាធារណៈ ម្ចាស់គម្រោងទាំងអស់ និងក្រសួង ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធត្រូវផ្តល់ព័តមាន និងហេតុផល ចំពោះការពិចារណា ឬមិនពិចារណាលើធាតុចូលរបស់សាធារណជនដែលប៉ះពាល់ ឬមិនប៉ះពាល់ដល់ការសម្រេចចិត្តចុងក្រោយ ។

មាត្រា២៥ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវ

មុននឹងធ្វើការសម្រេចចិត្ត ឬឯកភាពណាមួយ ដែលស្ថិតក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ ក្រសួង ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធត្រូវយល់ស្របថាការចូលរួមជាសាធារណៈដែលពេញលេញ បានកើតមានឡើងដូចខាងក្រោម៖

ក- ព័តមានដែលពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ត្រូវបានលើកបង្ហាញតាមមធ្យោបាយសមស្របដោយស្របទៅនឹងតម្រូវការរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធ ។

ខ- អ្នកពាក់ព័ន្ធមានពេលវេលា និងឱកាសគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការពិចារណាទៅលើព័តមានពាក់ព័ន្ធនេះ ។

គ- អ្នកពាក់ព័ន្ធអាចដាក់ជូនមតិយោបល់ ធាតុចូល និងសំណូមពរនានា ទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធ មុននឹង ការសម្រេចចិត្ត ឬការឯកភាព ត្រូវបានឡើង ។

ឃ- ក្រសួង ស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធបានដោះស្រាយទៅលើមតិយោបល់ធាតុចូល និងសំណូមពរនានានេះដែលធ្វើឡើងដោយអ្នកពាក់ព័ន្ធ ។

ង- ការចូលរួមជាសាធារណៈត្រូវមានលក្ខណៈសមស្រប និងដើម្បីធ្វើការសម្រេចចិត្ត ឬការផ្តល់ការឯកភាពណាមួយ ។

មាត្រា២៦ ._ នីតិវិធី

នីតិវិធីលម្អិតបន្ថែមនៃការចូលរួមជាសាធារណៈនិងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានដែលមានចែងក្នុងក្រមនេះ ត្រូវកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។ ចំណែកនីតិវិធីការនៃការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានទៅតាមវិស័យនីមួយៗដែលកំណត់ដោយច្បាប់ដោយឡែក ត្រូវកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ដោយស្របតាមស្មារតីនៃបញ្ញត្តិនៃចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ ។

ជំពូកទី២
ការចូលរួមជាសាធារណៈរបស់សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិចពាក់ព័ន្ធនឹងធនធានធម្មជាតិ និងបរិស្ថាន

មាត្រា២៧ ._ ការចូលរួមប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពរបស់សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិច

នីតិវិធីនៃការពិគ្រោះយោបល់ និងការចូលរួមរបស់សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិចក្នុងការធ្វើការសម្រេចដែលប៉ះពាល់ចំពោះដីធ្លី សហគមន៍ និងធនធានធម្មជាតិរបស់ពួកគេ នឹងត្រូវកំណត់ដោយបទប្បញ្ញត្តិដោយឡែករបស់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធទៅតាមវិស័យនីមួយៗ ។

មាត្រា២៨ ._ ការចូលរួមប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព

ម្ចាស់គម្រោង និងក្រសួង ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវផ្តល់ឱកាសឲ្យជនជាតិដើមភាគតិចដែលទទួលរងផលប៉ះពាល់ពីការសម្រេចចិត្តពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាធនធានធម្មជាតិ និងបរិស្ថាន នូវការចូលរួមពេញលេញ និងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ស្របតាមគោលការណ៍នៃការយល់ព្រមជាមុន ដោយសេរីបន្ទាប់ពីទទួលបានព័ត៌មានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ របស់សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិច ។

មាត្រា២៩ ._ ការយល់ព្រមពីសហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិច

ផែនការសកម្មភាព ឬកម្មវិធី ឬសំណើគម្រោងដែលអាចប៉ះពាល់ដល់ដីធ្លី និងធនធានធម្មជាតិរបស់សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិច ត្រូវបានឯកភាពបន្ទាប់ពីមានការយល់ព្រមជាមុន ដោយសេរីនិងបន្ទាប់ពីទទួលបានព័ត៌មានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយពីជនជាតិដើមភាគតិច ។

ជំពូកទី៣
វិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់

មាត្រា៣០ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់វិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់

ប្រសិនបើវិធានការកាត់បន្ថយ មានសារៈសំខាន់សម្រាប់ការសម្រេចចិត្តណាមួយ ដែលនឹងជះឥទ្ធិពលជាសំខាន់ទៅលើសហគមន៍មូលដ្ឋាន នោះម្ចាស់គម្រោង និងក្រសួងស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធត្រូវ៖

ក- ពិគ្រោះយោបល់ជាមួយសហគមន៍មូលដ្ឋានដែលរងផលប៉ះពាល់ ដើម្បីកំណត់ឲ្យច្បាស់ពីផលប៉ះពាល់ និងយល់ព្រមទៅលើវិធានការណ៍កាត់បន្ថយ និងការចាត់ចែងបែងចែកផលប្រយោជន៍ ។

ខ- ធានាថា វិធានការកាត់បន្ថយមានលក្ខណៈសមរម្យ មាននិរន្តរភាព និងត្រូវបានធ្វើឡើងដោយគ្មានការរើសអើងគ្រប់ទម្រង់ និងរូបភាព និងត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសចំពោះក្រុមដែលងាយរងគ្រោះ និងហានិភ័យខ្ពស់ពីផលប៉ះពាល់ពីការធ្វើការសម្រេចចិត្តនោះ ។

មាត្រា៣១ ._ ការតាំងទីលំនៅថ្មីដោយមិនស្ម័គ្រចិត្ត

ក្នុងករណីការតាំងទីលំនៅថ្មីដោយមិនស្មគ្រ័ចិត្តរបស់សហគមន៍ណាមួយ តម្រូវឲ្យធ្វើឡើងជាចាំបាច់ចំពោះគម្រោងដែលបានស្នើ ម្ចាស់គម្រោង និងក្រសួង ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធត្រូវធានាថាសហគមន៍ដែលរងផលប៉ះពាល់ចំពោះការតាំងទីលំនៅថ្មី ត្រូវបានផ្តល់ឱកាសដើម្បីចូលរួមឲ្យបានពេញលេញក្នុងការពិចារណាទៅលើជម្រើសជំនួសនានា ដើម្បីចៀសវាង ឬកាត់បន្ថយជាអប្បបរមានូវការតាំងទីលំនៅជាថ្មី ។ ឱកាសក្នុងការចូលរួមបែបនេះ ត្រូវតែរួចផុតពីការគំរាមកំហែង ការកេងចំណេញ និងការបង្ខិតបង្ខំ ។

មាត្រា៣២ ._ ការរៀបចំផែនការការតាំងទីលំនៅថ្មី

ក្នុងករណីដែលការតាំងទីលំនៅថ្មី មិនអាចជៀសវាងបាន ម្ចាស់គម្រោង និងក្រសួង ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវធានាថាសហគមន៍ដែលរងផលប៉ះពាល់ ត្រូវបានផ្តល់នូវឱកាស៖

- ដើម្បីចូលរួមឲ្យបានពេញលេញក្នុងការរៀបចំផែនការការតាំងទីលំនៅថ្មីដើម្បីកាត់បន្ថយជាអប្បបរមានូវផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមាននៃការតាំងទីលំនៅថ្មី ។

- ដើម្បីធានានូវជីវភាពរស់នៅនាពេលអនាគត និងការទទួលបានសេវាសង្គមស្មើនឹងឬប្រសើរជាងលក្ខខណ្ឌដែលពួកគេបានរស់នៅមុនពេលធ្វើការតាំងទីលំនៅថ្មី ។

- ធានាឲ្យម្ចាស់គម្រោង ឬក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធផ្តល់សំណងសម្រាប់ទ្រព្យដែលបាត់បង់ និងផលប៉ះពាល់ទៅលើជីវភាពរស់នៅ ប្រកបដោយយុត្តិធម៌ សមធម៌ និងអាចទទួលយកបានក្នុងកម្រិតអប្បបរមា ស្មើនឹងតម្លៃទីផ្សារបូករួមទាំងតម្លៃប្រតិបត្តិការ ។

មាតិកាទី៣
សិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាន
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា៣៣ ._ ភារកិច្ចក្នុងការបើកបង្ហាញ និងចែកចាយព័ត៌មាន

គ្រប់ម្ចាស់គម្រោង ឬក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបើកបង្ហាញ និងដាក់ជូនរាល់ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣៥ នៃក្រមនេះ ដើម្បីទទួលការពិនិត្យ នៅមុនពេលចេញសេចក្តីសម្រេចណាមួយដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបរិស្ថាន ឬធនធានធម្មជាតិ វិធានការផ្នែករដ្ឋបាល និងផ្នែកច្បាប់ ការព្រមព្រៀងផ្នែកបរិស្ថាន គោលនយោបាយដែលបានស្នើ កម្មវិធី ផែនការ សកម្មភាព ឬសេចក្តីសម្រេចផ្សេងទៀតស្របតាមក្រមនេះ ។

ព័ត៌មានបែបទាំងនេះត្រូវដាក់ជូន និងបើកបង្ហាញ ដើម្បីធានាបានថា គ្រប់អ្នកពាក់ព័ន្ធ ដូចជាជនជាតិដើមភាគតិចដែលរងផលប៉ះពាល់ មានឱកាសចូលរួមប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព នៅក្នុងដំណើរការនៃការសម្រេចចិត្តដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ ។ ទម្រង់បែបបទ និងរបៀបនៃការបើកបង្ហាញព័ត៌មានត្រូវកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និង ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីនីតិវិធីនៃការចែកចាយព័ត៌មាន ដែលត្រូវដាក់ជូនជាសាធារណៈ ។

មាត្រា៣៤ ._សិទ្ធិនៃការស្នើសុំព័ត៌មាន

បុគ្គលគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្នើសុំរាល់ព័ត៌មានដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបញ្ហាទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ ស្របតាមមាត្រា៣៥ នៃក្រមនេះ ពីក្រសួង ស្ថាប័ន និងម្ចាស់គម្រោងដែលពាក់ព័ន្ធ ។ ម្ចាស់គម្រោង និងក្រសួង ស្ថាប័ន ត្រូវទទួលខុសត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានដែលបានស្នើសុំដល់អ្នកស្នើសុំស្របតាមលក្ខខណ្ឌនៃការរក្សាជាការសម្ងាត់ ដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី៤ នៃមាតិកានេះ ។

មាត្រា៣៥ ._ ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធ

ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបញ្ហាទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះមានដូចខាងក្រោម៖

ក- ស្ថានភាពនៃធាតុផ្សំរបស់បរិស្ថាន រួមមាន ខ្យល់ បរិយាកាស ទឹក ដី ផ្ទៃដី តំបន់ទេសភាព និងតំបន់ធម្មជាតិ រួមមាន អាកាសធាតុ ការព្យាករណ៍អំពីអាកាសធាតុ តំបន់ដីសើម តំបន់សមុទ្រ និងតំបន់ឆ្នេរ ជីវៈចម្រុះ និងធាតុផ្សំនៃជីវៈចម្រុះ រួមមាន សារពាង្គកាយកែច្នៃ ហ្សែន និងអន្តរកម្មនៃធាតុផ្សំទាំងនេះ ។

ខ- កត្តានានា មានជាអាទិ៍ សារធាតុ ថាមពល សំឡេង វិទ្យុសកម្ម សំណល់ ដូចជា សំណល់វិទ្យុសកម្មជាដើម ការបំភាយឧស្ម័ន ការហៀរចេញ និងការបញ្ចេញចូលទៅក្នុងបរិស្ថាននានា ដែលប៉ះពាល់ ឬអាចនឹងប៉ះពាល់ដល់ធាតុផ្សំទាំងឡាយនៃបរិស្ថាន ។

គ- វិធានការ មានជាអាទិ៍ គោលនយោបាយ ច្បាប់ ផែនការ កម្មវិធី ការព្រមព្រៀងផ្នែកបរិស្ថាន និងសកម្មភាព ដែលប៉ះពាល់ ឬអាចនឹងប៉ះពាល់ដល់ធាតុផ្សំ និងកត្តានានា ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ ក៏ដូចជា វិធានការ និងសកម្មភាពនានា ដែលត្រូវបានតាក់តែងដើម្បីការពារធាតុផ្សំទាំងនោះ ។

ឃ- សនិទានភាពនៃវិធានការ មានជាអាទិ៍ ការវិភាគអំពីវដ្តជីវិត ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ការវាយតម្លៃអំពីភាពងាយរងគ្រោះ ការវិភាគអំពីផលចំណេញ ក៏ដូចជា ការវិភាគ និងការសន្មតដទៃៗទៀត ។

ង- ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ និងព័ត៌មាននានា ដែលតម្រូវដោយច្បាប់ មានជាអាទិ៍ របាយការណ៍ដែលម្ចាស់គម្រោងបានបង្កើតពាក់ព័ន្ធទៅនឹងកាតព្វកិច្ចនៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានរបស់ខ្លួន ព័ត៌មានអំពីការអនុលោមតាមការវាយតម្លៃបែបនេះ ដែលរួមមាន ការអង្កេតតាមដាន ការរៀបចំរបាយការណ៍ការអនុវត្ត និងការបិទសកម្មភាពនានា រាល់ការឯកភាព និងលិខិតអនុញ្ញាត ក៏ដូចជា លក្ខខណ្ឌដូចបានភ្ជាប់ទៅនឹងការឯកភាព និងលិខិតអនុញ្ញាតទាំងនោះ និងលទ្ធផលរបស់គណៈកម្មការ ឬ ក្រុមការងារស៊ើបអង្កេតពីសេចក្តីសម្រេចពាក់ព័ន្ធទៅនឹងធនធានធម្មជាតិ ឬការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

ច- ទំនាក់ទំនងផ្នែកមុខរបរ និងស្ថាប័ន របស់ម្ចាស់គម្រោង មានជាអាទិ៍ សហគ្រាសពាណិជ្ជកិច្ច ឬស្ថាបន័ផ្តល់កម្ចីជាតិ ឬអន្តរជាតិ ដទៃទៀត ដែលឧបត្ថម្ភដល់គម្រោង ឬសកម្មភាពដែលពាក់ព័ន្ធ ជាលក្ខណៈកម្ចីឥណទាន ឬជំនួយផ្នែកបច្ចេកទេស ។

ឆ- លក្ខខណ្ឌនៃការមិនអនុលោមតាម ឬការបំពានច្បាប់ គោលនយោបាយ លិខិតបទដ្ឋាន និងការព្រមព្រៀង អំពីបរិស្ថាន ។

ជ- គ្រប់របាយការណ៍អង្កេតតាមដាន និងសវនកម្មបរិស្ថាន ។

ឈ- ព័ត៌មានទាំងឡាយស្តីពីហានិភ័យនៃអាកាសធាតុ និងបរិស្ថាន ដែលប៉ះពាល់ដល់ស្ថានភាពនៃសុខភាព និងសុវត្ថិភាពរបស់មនុស្ស តំបន់វប្បធម៌ និងរចនាសម័ន្ធនៃសំណង់នានា ។

ញ- ការរិភាគអំពីតម្លៃ និងគុណសម្បត្តិនានា ក៏ដូចជា សម្មតិកម្មផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច ដែលប្រើក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការសម្រេចចិត្ត និងសកម្មភាពដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងកត្តា ធាតុផ្សំ និងវិធានការ ដូចមានចែងក្នុងចំណុច ក. ខ. និង គ. ខាងលើ ។

ដ- របាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តវិធានការដូចបានរៀបរាប់ក្នុងចំណុច គ. ខាងលើ និងនៅក្នុងការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីបរិស្ថានពហុភាគី ។

ឋ- ព័ត៌មានស្តីពីការទទួលបានចំណាត់ការលើនីតិវិធីផ្នែករដ្ឋបាល និងផ្នែកតុលាការពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបញ្ហាបរិស្ថាន ។

ឌ- រាល់ព័ត៌មានដែលក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន កំណត់ថាជាព័ត៌មានដែលពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា៣៦ ._ ការកំណត់ថាជាព័ត៌មានសាធារណៈ

រាល់ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធដូចបានកំណត់ក្នុងមាត្រា៣៥ នៃក្រមនេះ ដែលត្រូវផ្តល់ជូនទៅម្ចាស់គម្រោង ឬអង្គភាពរាជរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធស្របតាមក្រមនេះ ត្រូវកំណត់ថាជាព័ត៌មានសាធារណៈ លើកលែងតែព័ត៌មាននោះជាព័ត៌មានសម្ងាត់ ដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី៣ នៃមាតិកានេះ ។

ជំពូកទី២
ការផ្តល់ព័ត៌មានដោយរាជរដ្ឋាភិបាល និងម្ចាស់គម្រោង
ផ្នែកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា៣៧ ._កិច្ចព្រមព្រៀងពហុភាគីផ្នែកបរិស្ថាន

គ្រប់អង្គភាពរាជរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវធានាឲ្យបាននូវការទទួលបានព័ត៌មានសាធារណៈដែលពាក់ព័ន្ធ ដូចបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា៣៥ នៃក្រមនេះ ស្របតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃកិច្ចព្រមព្រៀងពហុភាគី ច្បាប់ជាតិ និងកាតព្វកិច្ចពាក់ព័ន្ធដទៃៗទៀត ។

មាត្រា៣៨ ._ប្រព័ន្ធទទួលបានព័ត៌មានជាសាធារណៈ

គ្រប់អង្គភាពរាជរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធ ដោយមានការឧបត្ថម្ភពីរាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវបង្កើតប្រព័ន្ធទទួលបានព័ត៌មានសាធារណៈ ដើម្បីផ្តល់ឲ្យសាធារណជននូវរាល់ព័ត៌មានសាធារណៈតាមការតម្រូវនៃក្រមនេះ ។

មាត្រា៣៩ ._នីតិវិធី ការកំណត់ពេលវេលា និងទម្រង់បែបបទនៃការចែកចាយព័ត៌មាន

គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន ពាក់ព័ន្ធ អាចបង្កើតនីតិវិធី ការកំណត់ពេលវេលានិងទម្រង់បែបបទ ដែលមានលក្ខណៈជាលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ក្នុងការចែកចាយព័ត៌មានដែលពាក់ព័ន្ធ នៅលើប្រព័ន្ធទទួលបានព័ត៌មានជាសាធារណៈដែលពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា៤០ ._ ដំណើរការនៃការទទួល និងការបញ្ចូលព័ត៌មាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីបង្កើតដំណើរការមួយក្នុងការទទួល និងដាក់បញ្ចូលព័ត៌មានទាំងឡាយដែលទទួលបានពីសាធារណជន ពីប្រភពផ្សេងៗទៀត និងជាព័ត៌មានដែលត្រូវផ្តល់មកឲ្យអ្នកធ្វើការសម្រេចចិត្តថ្នាក់ជាតិ និងក្រោមជាតិផងដែរ ។

ផ្នែកទី២
បញ្ជីព័ត៌មានបរិស្ថានរដ្ឋ

មាត្រា៤១ ._ ការបង្កើតបញ្ជីព័ត៌មានបរិស្ថានរដ្ឋ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបង្កើតបញ្ជីព័ត៌មានបរិស្ថានរដ្ឋ ។

បញ្ជីព័ត៌មានបរិស្ថានរដ្ឋ ត្រូវដាក់ចូលនូវព័ត៌មាន ដែលបានផ្តល់ជូនមកក្រសួង ស្ថាប័ន ស្របតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃក្រមនេះ ។

មាត្រា៤២ ._ ការទទួលបានព័ត៌មានជាសាធារណៈ

រាល់ឯកសារ និងព័ត៌មាន ដែលមានក្នុងបញ្ជីព័ត៌មានបរិស្ថានរដ្ឋ ត្រូវតែជាព័ត៌មាន ដែលសាធារណជនអាចទទួលយកបាន ។

មាត្រា៤៣ ._ ការទទួលខុសត្រូវ ការកំណត់ពេលវេលា និងនីតិវិធី

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដែលមានចែងអំពីការទទួលខុសត្រូវក្នុងការប្រមូលព័ត៌មានបរិស្ថាន និងការអង្កេតតាមដានផ្នែកបរិស្ថាន សម្រាប់គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលពាក់ព័ន្ធ ការកំណត់ពេលវេលា និងនីតិវិធីក្នុងការប្រមូល និងចែកចាយព័ត៌មាន ទៅតាមការតម្រូវឲ្យមានក្នុងបញ្ជីព័ត៌មានបរិស្ថានរដ្ឋ ។

ផ្នែកទី៣
បញ្ជីសវនកម្មបរិស្ថាន

មាត្រា៤៤ ._ ការបង្កើតបញ្ជីសវនកម្មបរិស្ថាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបង្កើតបញ្ជីសវនកម្មបរិស្ថាន ។

បញ្ជីសវនកម្មបរិស្ថាន ត្រូវបញ្ចូលគ្រប់សវនកម្មដែលតម្រូវឲ្យមានក្នុងការអនុវត្តសកម្មភាព ឬការអភិវឌ្ឍនានា ដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ និងរាល់លក្ខខណ្ឌដែលទាក់ទង ដូចមានភ្ជាប់ទៅនឹងលិខិតអនុញ្ញាត ។

មាត្រា៤៥ ._ ការទទួលបានជាសាធារណៈ

គ្រប់ឯកសារ និងរាល់ព័ត៌មានដែលមាននៅក្នុងបញ្ជីសវនកម្មបរិស្ថាន ត្រូវតែជាព័ត៌មានដែលសាធារណជនអាចស្វែងរកបាន ។

មាត្រា៤៦ ._ ការទទួលខុសត្រូវ ការកំណត់ពេលវេលា និងនីតិវិធី

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដែលចែងអំពីទម្រង់បែបបទ ការកំណត់ពេលវេលា និងនីតិវិធីនៃការចែកចាយព័ត៌មាន តាមការតម្រូវទាក់ទងទៅនឹងបញ្ជីសវនកម្មបរិស្ថាន ។

ផ្នែកទី៤
មជ្ឈមណ្ឌលផែនទីបរិស្ថានកម្ពុជា

មាត្រា៤៧ ._ ការបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលផែនទីបរិស្ថាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលផែនទីបរិស្ថានកម្ពុជា ។

មាត្រា៤៨ ._ កាតព្វកិច្ចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុករៀបចំមជ្ឈមណ្ឌលផែនទីបរិស្ថាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវមានកាតព្វកិច្ច ក្នុងការបង្កើត និងរៀបចំមជ្ឈមណ្ឌលផែនទីបរិស្ថានកម្ពុជា ៖

ក- ខិតខំចងក្រងទិន្នន័យភូមិសាស្ត្រនៃការប្រើប្រាស់ដី ព័ត៌មាន និងរបាយការណ៍អំពីធនធានធម្មជាតិ និងការកំណត់ទីតាំងជីវៈចម្រុះនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលផលិតដោយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ក្នុងគោលបំណងដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងទិន្នន័យដេតាបេសសម្រាប់ព័ត៌មាន និងទិន្នន័យបរិស្ថាន ។ មជ្ឈមណ្ឌលផែនទីបរិស្ថានកម្ពុជា ត្រូវដាក់ជូននូវទិន្នន័យ និងព័ត៌មានបែបទាំងនេះជាសាធារណៈដោយគ្មានការរឹតបន្តឹងឡើយ ។

ខ- ខិតខំរៀបចំគ្រប់ព័ត៌មានដែលផ្តល់ទៅឲ្យមជ្ឈមណ្ឌលផែនទីបរិស្ថានកម្ពុជា សម្រាប់ការប្រើប្រាស់របស់សាធារណជន លើកលែងតែព័ត៌មានដែលអង្គភាពរាជដ្ឋាភិបាលដែលទទួលបន្ទុករៀបចំមជ្ឈមណ្ឌលផែនទីបរិស្ថានកម្ពុជា កំណត់ថាចាំបាច់ត្រូវរក្សាទុកសម្រាប់កិច្ចការពារប្រភេទសត្វកម្រ ឬងាយរងគ្រោះ កិច្ចការពារធនធានវប្បធម៌ ឬបញ្ហាសន្តិសុខជាតិ។ ករណីមានព័ត៌មានដែលត្រូវបានរក្សាជាការសម្ងាត់បែបនេះ អង្គភាពរាជរដ្ឋាភិបាលទទួលបន្ទុករៀបចំមជ្ឈមណ្ឌលផែនទីបរិស្ថានកម្ពុជា ត្រូវផ្តល់ការពន្យល់ និងបកស្រាយជាលាយលក្ខអក្សរឲ្យបានជាក់លាក់ ។

គ- ផ្តល់ឱកាសធ្វើការសម្រេចចិត្តក្នុងការលាក់ទុកទិន្នន័យមិនឲ្យសាធារណជនដឹងឮដែលការនេះ ត្រូវមានការពិនិត្យដោយការិយាល័យនៃរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកអង្គភាពរាជដ្ឋាភិបាលដែលទទួលបន្ទុករៀបចំមជ្ឈមណ្ឌលផែនទីបរិស្ថានកម្ពុជា ។ សេចក្តីសម្រេចរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ត្រូវទទួលការពិនិត្យដោយក្រុមប្រឹក្សាដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

ឃ- រៀបចំស្តង់ដារនានាសម្រាប់ការប្រមូលព័ត៌មានថ្មីៗអំពីភូមិសាស្ត្រនៃការប្រើប្រាស់ដី និងការរក្សាទុកនូវទិន្នន័យដែលមានស្រាប់ ។

ង- ចេញលក្ខខណ្ឌតម្រូវឲ្យរាល់ព័ត៌មានដែលត្រូវប្រមូលដោយក្រសួង ស្ថាប័នដទៃ និងដែលត្រូវប្រគល់មកឲ្យមជ្ឈមណ្ឌលផែនទីបរិស្ថានកម្ពុជា ត្រូវធ្វើតាមទម្រង់ស្តង់ដារបច្ចេកទេស ដែលកំណត់ដោយមជ្ឈមណ្ឌលផែនទីបរិស្ថានកម្ពុជា ។

ច- ចេញលក្ខខណ្ឌតម្រូវឲ្យរាល់ទិន្នន័យភូមិសាស្ត្រនៃការប្រើប្រាស់ដីដែលផ្តល់ទៅឲ្យមជ្ឈមណ្ឌលផែនទីបរិស្ថានកម្ពុជា ត្រូវភ្ជាប់ទៅដោយបណ្តុំព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធដែលមានស្រាប់ ។

ឆ- ចេញលក្ខខណ្ឌតម្រូវឲ្យរាល់ព័ត៌មានអំពីភូមិសាស្ត្រនៃការប្រើប្រាស់ដីដែលផ្តល់មកឲ្យមជ្ឈមណ្ឌលផែនទីបរិស្ថានកម្ពុជា ត្រូវមានគុណភាព ដែលធានាដោយក្រសួង ស្ថាប័នដែលទទួលបន្ទុក ។

ជ- ធានាថា ព័ត៌មាន និងទិន្នន័យដែលប្រមូលបាន ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងប្រធានបទ ឬវិស័យណាមួយ មិនមានការចម្លងជាឯកសារដើម រវាងអង្គភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនោះទេ ហើយត្រូវមានប្រភពដែលជាអង្គភាពទទួលបន្ទុកជាផ្លូវការ សម្រាប់ទិន្នន័យដែលផ្តល់មកទៅតាមប្រធានបទ ឬវិស័យនោះ ។

មាត្រា៤៩ ._ កាតព្វកិច្ចក្នុងការសម្រេច

មជ្ឈមណ្ឌលផែនទីបរិស្ថានកម្ពុជា ត្រូវមានសិទ្ធិដូចតទៅ៖

ក- ផលិតផែនទី និងផលិតផលទិន្នន័យជារូបភាព ហើយធ្វើការផ្តល់ជូននូវព័ត៌មានទាំងនោះ ទៅឲ្យក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីសម្រួលដល់ការបំពេញតាមតួនាទី និងសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ។

ខ- ផលិតផែនទី និងផលិតផលទិន្នន័យជារូបភាព សម្រាប់ការអប់រំ និងការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ក្នុងការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងអំពីការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

គ- បង្កើតនូវនីតិវិធីនៃការធានាបាននូវគុណភាព និងការគ្រប់គ្រងគុណភាព ទៅលើផែនទី និងផលិតផលទិន្នន័យជារូបភាព ដែលផលិតដោយមជ្ឈមណ្ឌលផែនទីបរិស្ថានកម្ពុជា ។

ឃ- ផ្តល់ការថែទាំ ជួសជុល ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព និងការប្រើប្រាស់បាននូវទិន្នន័យដេតាបេសនៃការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ដែលបង្ហោះដោយមជ្ឈមណ្ឌលផែនទីបរិស្ថានកម្ពុជា ។

ង- រៀបចំការលើកកម្ពស់ ផលិតកម្មរួមគ្នា ការប្រើប្រាស់ និងការវិភាគទៅលើទិន្នន័យភូមិសាស្ត្រនៃការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ពីចំណោមក្រសួងជាច្រើន ។

ជំពូកទី៣
ព័ត៌មានសម្ងាត់

មាត្រា៥០ ._ សិទ្ធិស្នើសុំឲ្យមានការកំណត់ជាព័ត៌មានសម្ងាត់

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណា ដែលត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធដូចត្រូវបានកំណត់ក្នុងមាត្រា៣៥ នៃក្រមនេះ ទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នដែលទទួលបន្ទុកយល់ថាព័ត៌មានមួយចំនួន ឬព័ត៌មាន

ទាំងអស់ គួរត្រូវបានកំណត់ថាជាព័ត៌មានសម្ងាត់ នោះមានសិទ្ធិស្នើសុំការកំណត់ជាព័ត៌មានសម្ងាត់ និងការលាក់ទុកមិនឲ្យមានការបើកបង្ហាញដល់សាធារណជន ។

មាត្រា៥១ ._ ការស្នើសុំហេតុផល

រាល់ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធ ដែលត្រូវបានកំណត់ក្នុងមាត្រា៣៥ នៃក្រមនេះ ហើយត្រូវបានស្នើសុំឲ្យមានការកំណត់ជាព័ត៌មានសម្ងាត់ ត្រូវធ្វើការផ្តល់ឲ្យ ដោយឡែកពីព័ត៌មានផ្សេងទៀត ដោយភ្ជាប់មកជាមួយនូវការស្នើសុំ និងហេតុផលនានាសម្រាប់ការកំណត់ជាព័ត៌មានសម្ងាត់ ។

មាត្រា៥២ ._ ចំណុចពិចារណា

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ដែលបានស្នើសុំឲ្យមានការកំណត់ព័ត៌មានជាព័ត៌មានសម្ងាត់ ត្រូវចង្អុលបង្ហាញពីចំណុចពិចារណាក្នុងការកំណត់ជាព័ត៌មានសម្ងាត់ និងត្រូវបង្ហាញថា ការខូចខាតនាពេលខាងមុខ ដែលបង្កដោយការបើកបង្ហាញព័ត៌មាន នឹងមានទំហំធំជាងប្រយោជន៍សាធារណៈដែលបានដោយការបើកបង្ហាញនូវព័ត៌មានទាំងនោះ ។

មាត្រា៥៣ ._ ការកំណត់

ក្រសួង ស្ថាប័នដែលទទួលបន្ទុក ត្រូវពិចារណាអំពីសំណើឲ្យមានការកំណត់ជាព័ត៌មានសម្ងាត់ រួចធ្វើការកំណត់ថា យល់ព្រម ឬមិនយល់ព្រមទៅលើសំណើ ក្នុងរយៈពេល២(ពីរ)សប្តាហ៍ ។

មាត្រា៥៤ ._ ព័ត៌មានសម្ងាត់

ករណីដែលក្រសួង ស្ថាប័នដែលទទួលបន្ទុក យល់ព្រមតាមការស្នើសុំឲ្យមានការកំណត់ជាព័ត៌មានសម្ងាត់ នោះព័ត៌មានទាំងនោះត្រូវមានស្លាកសម្គាល់ជាព័ត៌មានសម្ងាត់ ហើយមិនត្រូវមានការបញ្ចេញ និងមិនត្រូវមានការចែកចាយជាសាធារណៈនោះទេ ។

មាត្រា៥៥ ._ សេចក្តីសម្រេចជាលាយលក្ខអក្សរ

ក្រសួង ស្ថាប័នដែលទទួលបន្ទុក ត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចជាលាយលក្ខអក្សរ ឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើឲ្យមានការពិនិត្យឡើងវិញនូវព័ត៌មានដែលសម្រេចថាជាព័ត៌មានសម្ងាត់ មិនឲ្យលើសពី ២ (ពីរ) សប្តាហ៍ បន្ទាប់ពីបានទទួលសំណើ ។ សេចក្តីសម្រេចជាលាយលក្ខអក្សរ ត្រូវមានហេតុផលត្រឹមត្រូវ និងត្រូវដាក់ជូនជាសាធារណៈបន្ទាប់ពីបានចេញរួចហើយ ។

ជំពូកទី៤
ការស្នើសុំព័ត៌មាន

មាត្រា៥៦ ._ សិទ្ធិស្នើសុំព័ត៌មានសាធារណៈ:

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលគ្រប់រូប ត្រូវមានសិទ្ធិធ្វើការស្នើសុំទៅកាន់ម្ចាស់គម្រោង ឬក្រសួង ស្ថាប័នដែលទទួលបន្ទុក ឲ្យផ្តល់ជូនព័ត៌មាន ដូចបានកំណត់ក្នុងមាត្រា៣៥ នៃក្រមនេះ លើកលែងតែព័ត៌មាននោះជាព័ត៌មានសម្ងាត់ ។

មាត្រា៥៧ ._ លក្ខខណ្ឌរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន ក្នុងការបដិសេធសំណើ

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលទទួលបន្ទុក មានសិទ្ធិបដិសេធការស្នើសុំព័ត៌មាន ក្នុងករណីៈ

១- មិនមានព័ត៌មានដែលបានស្នើសុំ សំណើមិនមានហេតុផលត្រឹមត្រូវ ឬសំណើដែលមានទម្រង់ទូលំទូលាយពេក ។

២- ព័ត៌មានដែលបានស្នើសុំ ត្រូវបានផ្តល់ឲ្យកាលពីមុនរួចហើយ ឬមិនទាន់ត្រូវបានកំណត់ថា ជាព័ត៌មានសម្ងាត់នៅឡើយ ។ ករណីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលទទួលបន្ទុកបដិសេធលើសំណើក្នុងការបើកបង្ហាញព័ត៌មាន ដែលត្រូវបានកំណត់ក្នុងមាត្រានេះ នោះត្រូវផ្តល់ហេតុផលជាលាយលក្ខអក្សរទៅកាន់អ្នកស្នើសុំ ។

មាត្រា៥៨ ._ លក្ខខណ្ឌរបស់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលក្នុងការបដិសេធសំណើ

ក្នុងករណីរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ធ្វើការស្នើសុំឲ្យមានការបើកបង្ហាញព័ត៌មាន មកកាន់ម្ចាស់គម្រោងស្របតាមជំពូកនេះ នោះម្ចាស់គម្រោង មានសិទ្ធិបដិសេធក្នុងការបើកបង្ហាញព័ត៌មាន ក្នុងករណីដែលខ្លួនមិនមានព័ត៌មានដែលបានស្នើសុំ សំណើមិនមានហេតុផលត្រឹមត្រូវ ឬសំណើដែលមានទម្រង់ទូលំទូលាយពេក ។

ម្ចាស់គម្រោងមិនត្រូវធ្វើការបដិសធការស្នើសុំព័ត៌មាននោះទេ ករណីដែលព័ត៌មានដែលបានស្នើសុំ ត្រូវបានផ្តល់ជូនពីមុនរួចហើយ ឬត្រូវបានកំណត់ថា មិនមែនជាព័ត៌សម្ងាត់ ។

ក្នុងករណីម្ចាស់គម្រោងបដិសេធលើសំណើក្នុងការបើកបង្ហាញព័ត៌មាន ដែលត្រូវបានកំណត់ក្នុងមាត្រានេះ នោះត្រូវផ្តល់ហេតុផលជាលាយលក្ខអក្សរទៅកាន់អ្នកស្នើសុំ ។

មាត្រា៥៩ ._ នីតិវិធី ការកំណត់ពេលវេលា និងទម្រង់បែបបទ

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលទទួលបន្ទុក ត្រូវបង្កើតការិយាល័យ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តអំពី នីតិវិធី ការកំណត់ពេលវេលា និងទម្រង់បែបបទក្នុងការស្នើសុំព័ត៌មាន ។

ជំពូកទី ៥
បណ្តឹង និងការអនុវត្តច្បាប់

មាត្រា៦០ ._ សិទ្ធិក្នុងការដាក់ពាក្យបណ្តឹង

បុគ្គលទាំងឡាយ ដែលមិនមានការពេញចិត្តចំពោះម្ចាស់គម្រោង ឬអង្គភាពរាជរដ្ឋាភិបាល ដែលទទួលបន្ទុកទាក់ទងទៅនឹងបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីព័ត៌មានបរិស្ថាន ឬការកំណត់ពីភាពជាសម្ងាត់នៃព័ត៌មានបរិស្ថានណាមួយ ត្រូវមានសិទ្ធិប្តឹងទៅតុលាការ ឬក្រុមប្រឹក្សាដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ដូចត្រូវបានកំណត់ក្នុងគន្លឹទី៩ ។

មាត្រា៦១ ._ នីតិវិធីក្នុងការតាមដាន និងការអនុវត្តច្បាប់

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានមានតួនាទីតាមដានការអនុវត្តសិទ្ធិក្នុងការទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ដោយអនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ។

គន្លឹទី២
ការវាយតម្លៃ និងការអេកតាមដានបរិស្ថាន
អតិការទី១
ការវាយតម្លៃហានិភ័យ
ជំពូកទី១
វិសាលភាព និងការអនុវត្ត ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់

មាត្រា៦២ ._ វិសាលភាពនៃការអនុវត្ត

ការវាយតម្លៃហានិភ័យ ត្រូវធ្វើឡើងដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ មុននឹងចេញសេចក្តីសម្រេច និងការឯកភាពទាំងអស់ រួមមាន ការចេញលិខិតអនុញ្ញាត ឬ ការឯកភាព នៅក្រោមក្រមនេះ សម្រាប់សកម្មភាព ឬ គម្រោង ដែលអាចមានផលប៉ះពាល់បរិស្ថានគួរឲ្យកត់សម្គាល់ ។ ការវាយតម្លៃហានិភ័យអាចត្រូវបានរៀបចំ ជាផ្នែកមួយនៃការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ ។

មាត្រា៦៣ ._ ការទទួលខុសត្រូវរបស់ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ

រាល់ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ និងនីតិបុគ្គល ដែលផ្តល់ការធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ការធានារ៉ាប់រងហិរញ្ញវត្ថុ ឬកម្ចី ចំពោះសកម្មភាព ឬ គម្រោង ដែលអាចមានផលប៉ះពាល់បរិស្ថានគួរឲ្យកត់សម្គាល់ ត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃហានិភ័យ ដើម្បីនាធានូវសមត្ថភាពក្នុងការធ្វើឲ្យមានស្ថេរភាពរយៈពេលវែងនៃធនធានហិរញ្ញវត្ថុ និងបែងចែកធនធានទាំងនេះឲ្យបានទាន់ពេលវេលា និងតាមទម្រង់សមស្រប ដើម្បីបំពេញថ្លៃចំណាយពេញលេញនៃគម្រោងណាមួយ ឬ ថ្លៃចំណាយផ្នែកប្រតិបត្តិការ ។

រាល់ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុនិងនីតិបុគ្គល ដែលផ្តល់ការធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ការធានារ៉ាប់រងហិរញ្ញវត្ថុ ឬកម្ចី ចំពោះសកម្មភាព ឬ គម្រោងដែលមិនបានធ្វើការវាយតម្លៃហានិភ័យផ្នែកនិរន្តរភាព ត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះការខូចខាត ឬសំណងចំពោះផលប៉ះពាល់បរិស្ថានគួរឲ្យកត់សម្គាល់ ដែលបង្កឡើងដោយសកម្មភាព ឬ គម្រោង ។

ជំពូកទី ២
បទប្បញ្ញត្តិនៃការវាយតម្លៃហានិភ័យ

មាត្រា៦៤ ._ គោលដៅនៃការវាយតម្លៃហានិភ័យ

ការវាយតម្លៃហានិភ័យ ត្រូវប្រើប្រាស់ដើម្បី៖

ក- កំណត់អត្តសញ្ញាណ និងវាយតម្លៃហានិភ័យដែលអាចកើតឡើងចំពោះបរិស្ថាន សុវត្ថិភាពសាធារណៈ និងសុខភាពមនុស្ស ដែលបណ្តាលមកពី ការសម្រេចចិត្ត ការឯកភាព សកម្មភាព ឬ គម្រោង នៅក្រោមក្រមនេះ ។

ខ- កំណត់អត្តសញ្ញាណ និង វាយតម្លៃហានិភ័យជាក់ស្តែង ចំពោះបរិស្ថាន សុវត្ថិភាពសាធារណៈ និងសុខភាពមនុស្ស ដែលបណ្តាលមកពីការសម្រេចចិត្ត ការឯកភាព សកម្មភាព ឬ គម្រោង នៅក្រោមក្រមនេះ ។

គ- កំណត់អត្តសញ្ញាណ និងវាយតម្លៃហានិភ័យដែលអាចកើតឡើង ឬ ហានិភ័យជាក់ស្តែង ចំពោះបរិស្ថាន សុវត្ថិភាពសាធារណៈ និងសុខភាពមនុស្ស នៅក្រោមគន្លឹទី៦ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់ និងការបំពុល មាតិកាទី៤ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ និងគន្លឹទី៦ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់ និងការបំពុល មាតិកាទី៥ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា៦៥ ._ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តសម្រាប់ការវាយតម្លៃហានិភ័យ ដើម្បីធ្វើការសម្រេចចិត្ត ការឯកភាព សកម្មភាព ឬ គម្រោង សម្រាប់ក្រសួង ស្ថាប័ន

ពាក់ព័ន្ធ និងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកហិរញ្ញវត្ថុ នៅក្រោមក្រមនេះ ដោយប្រើប្រាស់ការអនុវត្តដ៏ល្អបំផុត និងគោលការណ៍វាយតម្លៃហានិភ័យដែលមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវខាងផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ ។

ជំពូកទី៣
ក្របខ័ណ្ឌនៃការវាយតម្លៃហានិភ័យ

មាត្រា៦៦ ._ គោលបំណង

ការវាយតម្លៃហានិភ័យ ត្រូវអនុវត្តដើម្បី៖

ក- កំណត់អត្តសញ្ញាណ និងផ្តល់អាទិភាពដល់សកម្មភាពនានាដែលត្រូវអនុវត្ត ។

ខ- ជួយនៅក្នុងការបែងចែកធនធានដើម្បីកាត់បន្ថយជាអប្បរមានូវការខូចខាតបរិស្ថាន ។

គ- កំណត់អំពីកម្រិតនៃការស្តារឡើងវិញដែលចាំបាច់ ដើម្បីជួសជុលផលប៉ះពាល់បរិស្ថានអវិជ្ជមាន ។

ឃ- កំណត់អំពីពេលវេលាដែលការស្តារឡើងវិញអាចបញ្ចប់សព្វគ្រប់ ។

ង- ធានាថាមានមូលនិធិសម្រាប់ការស្តារឡើងវិញនូវការខូចខាតបរិស្ថាន ដែលបង្កឡើងដោយសកម្មភាព ឬ គម្រោង ។

ច- ជូនដំណឹងដល់សាធារណជន ។

ឆ- ទប់ស្កាត់ និងកាត់បន្ថយជាអប្បបរមានូវផលប៉ះពាល់បរិស្ថានអវិជ្ជមាន ។

មាត្រា៦៧ ._ ការវាយតម្លៃហានិភ័យនិរន្តរភាព

រាល់ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ និងនីតិបុគ្គល ដែលផ្តល់ការធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ការធានារ៉ាប់រងហិរញ្ញវត្ថុ ឬកម្ចី ចំពោះសកម្មភាព ឬ គម្រោង ត្រូវអនុវត្តការវាយតម្លៃហានិភ័យនៃនិរន្តរភាព ដើម្បីកំណត់ថាតើសកម្មភាព ឬ គម្រោងដែលបានស្នើឡើង ត្រូវបានវាយតម្លៃ និងពិចារណា ដោយពេញលេញអំពីហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលអាចកើតឡើង នៅក្នុងការរចនា ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ប្រតិបត្តិការ និង ការបិទសកម្មភាព ឬ គម្រោងដែលបានស្នើឡើង ។

មាត្រា៦៨ ._ ការវាយតម្លៃថ្លៃចំណាយ

ការវាយតម្លៃហានិភ័យនៃនិរន្តរភាព ត្រូវធានាថា ការសិក្សាបុរេលទ្ធភាពសម្រាប់សកម្មភាព ឬ គម្រោង ដែលបានស្នើឡើង មានដាក់បញ្ចូលនូវថ្លៃចំណាយនៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន មូលនិធិពេញលេញនៃវិធានការកាត់បន្ថយហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន រួមបញ្ចូល ថ្លៃចំណាយជានិរន្តរនៃ

ផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ។ ការទទួលខុសត្រូវទាំងអស់សម្រាប់ការដោះស្រាយ និងសំណងសម្រាប់ការខូចខាតបរិស្ថាន ការបង់ប្រាក់ទាំងអស់ដែលតម្រូវឲ្យមានសម្រាប់សេវាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី និងការធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដែលគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ការបិទ ការស្តារឡើងវិញ ការជួសជុល ឬ ការបញ្ចប់គម្រោង តាមភាពចាំបាច់ ដើម្បីបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវផ្នែកច្បាប់ដែលពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា៦៩ ._ របាយការណ៍

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬ ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ត្រូវធានាថា របាយការណ៍នៃលទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃហានិភ័យ ត្រូវបានរៀបចំ ស្របតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត នៃមាត្រា៦៥នៃក្រមនេះ ។ របាយការណ៍វាយតម្លៃហានិភ័យបែបនេះ ត្រូវរៀបចំ និងសម្រេចជាចុងក្រោយដោយទីប្រឹក្សាមួយរូប ដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ ឬ ឯកភាព ក្នុងការអនុវត្តការងារបែបនេះ ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬ ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា៧0 ._ការរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហានិភ័យដោយក្លែងបន្លំ

ទីប្រឹក្សារៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហានិភ័យ ត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហានិភ័យស្របគោលការណ៍ដែលបានចែងក្នុងមាត្រា៦៤ មាត្រា៦៥ និងមាត្រា៦៦ ឲ្យបានត្រឹមត្រូវពិតប្រាកដ ។

មាត្រា៧១ ._ការទទួលបានព័ត៌មាន

ទិន្នន័យដេតាបេស នៃសកម្មភាពការវាយតម្លៃហានិភ័យទាំងអស់ និងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហានិភ័យចុងក្រោយ ត្រូវធ្វើឲ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកបាន ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន នៅក្នុងគន្លឹះទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ មាតិកាទី៣ ស្តីពីសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាន នៃក្រមនេះ ។ ទិន្នន័យបែបនេះ ត្រូវរក្សាដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាតិកាទី២
ការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ
ជំពូកទី១
ការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ

មាត្រា៧២ ._ ក្របខ័ណ្ឌនៃការវាយតម្លៃបរិស្ថាន

សំណើសុំបង្កើត និងការធ្វើការសម្រេចចិត្តលើ គោលនយោបាយដែលបានស្នើឡើង ត្រូវពិចារណាដាក់បញ្ចូលការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រមានជាអាទិ៍ គោលនយោបាយ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ និងកម្មវិធីនានារបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ព្រមទាំងពិនិត្យ មតិយោបល់ដែលទទួលបានមកពីភ្នាក់ងារពាក់ព័ន្ធ និងពីសាធារណជន ។

មាត្រា៧៣ ._ ការទទួលខុសត្រូវ

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវទទួលខុសត្រូវដូចខាងក្រោម៖

ក- ធ្វើការសម្រេចចិត្តចុងក្រោយអំពីដំណើរការនៃការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ និងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

ខ- កំណត់វិស័យអភិវឌ្ឍសំខាន់ៗ ដែលតម្រូវឲ្យមានការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ ។

គ- ត្រូវសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត សម្រាប់ការវាយតម្លៃបរិស្ថានយុទ្ធសាស្ត្រនេះ ។

ឃ- កំណត់រចនាសម្ព័ន្ធនៃរបាយការណ៍ស្តីពីការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ ។

ជំពូកទី២
នីតិវិធីនៃការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ

មាត្រា៧៤ ._ សំណើដែលអាចអនុវត្តបាន

ការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ ត្រូវធ្វើឡើងលើសំណើណាដែលទំនងជានឹងមានផលប៉ះពាល់គួរឲ្យកត់សម្គាល់ដល់បរិស្ថាន ឬទាក់ទងទៅនឹងវិស័យណាមួយ ដែលបានកំណត់ដោយក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ។

មាត្រា៧៥ ._ នីតិវិធី

នីតិវិធីនៃការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ ត្រូវដាក់បញ្ចូលនូវដំណាក់កាលដូចខាងក្រោម៖

១- ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់គម្រោង ។

២- ការកំណត់វិសាលភាពគម្រោង ។

៣- ការរៀបចំសេចក្តីព្រាងរបាយការណ៍ការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ ។

៤- ការចូលរួមជាសាធារណៈលើសេចក្តីព្រាងរបាយការណ៍ការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ ។

៥- ការរៀបចំរបាយការណ៍ការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រចុងក្រោយ ។
៦- សម្រេចលើរបាយការណ៍ការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ ។
៧- ការអនុវត្តរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានចំពោះសំណើ ។

មាត្រា៧៦ ._ សមត្ថកិច្ច

ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងការអនុវត្តនីតិវិធីនៃការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ ត្រូវតែជាក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលមានសមត្ថកិច្ចលើវិស័យ ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ ។

មាត្រា៧៧ ._ ការចូលរួមជាសាធារណៈក្នុងការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ

បទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន នៅក្នុងគន្លឹះទី១ ត្រូវយកមកអនុវត្តនៅគ្រប់ដំណាក់កាលនៅក្នុងដំណើរការធ្វើការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ ។

មាត្រា៧៨ ._ការចូលរួមពីសំណាក់ស្ត្រី និងជនងាយរងគ្រោះ

ក្រសួង ស្ថាប័នដែលទទួលពាក់ព័ន្ធនឹងការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការផ្តល់ឱកាសដល់ស្ត្រី កុមារ ជនពិការ ជនងាយរងគ្រោះ ក្រុមជនជាតិភាគតិច និងជនជាតិដើមភាគតិចចូលរួមក្នុងដំណើរការនៃវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ ។

មាត្រា៧៩ ._ ការអនុវត្តនូវរបាយការណ៍វាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវដាក់បញ្ចូលនូវលទ្ធផលនៃការរកឃើញ និងសេចក្តីសម្រេចចិត្តដោយក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាពទៅក្នុងសំណើដែលក្រសួង ស្ថាប័ននីមួយៗបានស្នើឡើងមុនពេលដែលសំណើដែលបានស្នើឡើងនេះបានធ្វើការសម្រេចជាចុងក្រោយ ។

សំណើក្រសួង ស្ថាប័នដែលជាម្ចាស់សំណើដែលបានស្នើឡើង ត្រូវធ្វើបទបង្ហាញពីសំណើចុងក្រោយរបស់ខ្លួន ដោយក្នុងនោះ ត្រូវបង្ហាញពីរបៀបនៃការអនុវត្តសេចក្តីសម្រេច និងលទ្ធផលនៃរបាយការណ៍វាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ ។

មាត្រា៨0 ._ ការអង្កេតតាមដាន

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវបង្កើតកម្មវិធីដើម្បីអង្កេតតាមដានផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន ពីការអនុវត្តសំណើដែលបានស្នើ ។

លទ្ធផលនៃរបាយការណ៍អង្កេតតាមដានការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រត្រូវដាក់ឲ្យក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងសាធារណជន អាចស្វែងរកបាន ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ ។

មាតិកាទី ៣
ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា៨១ ._ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

មាតិកានេះ កំណត់ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលកើតចេញពីរាល់គម្រោងអភិវឌ្ឍដែលអាចនឹងបង្កផលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន សុខភាព សង្គម សេដ្ឋកិច្ច និងវប្បធម៌ ។

មាត្រា៨២ ._ គោលបំណងនៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានមានគោលបំណងដូចខាងក្រោម៖

១-កំណត់ឲ្យមានការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន លើគម្រោងអភិវឌ្ឍទាំងសាធារណៈ និងឯកជន មុននឹងដាក់ជូនអង្គភាពមានសមត្ថកិច្ច ឬក្រសួងសាមី និង/ឬរាជរដ្ឋាភិបាលសម្រេច ។

២-លើកកម្ពស់ការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិរបស់សាធារណជនគ្រប់រូបក្នុងការទទួលបានព័ត៌មានស្តីពីគម្រោងអភិវឌ្ឍ ដែលអាចបង្កផលប៉ះពាល់ ចំពោះបរិស្ថាន សុខភាព សេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និងវប្បធម៌របស់ខ្លួន ។

៣-ធានាការអនុវត្តសកម្មភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ធ្វើឡើងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព តម្លាភាព និងសមធម៌សង្គម ។

៤-លើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្កើត និងតាមដានការអនុវត្តវិធានការបង្ការ បញ្ចៀស ឬកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាន ព្រមទាំងវិធានការជួសជុល ស្តារ ឬសំណងខូចខាតទាំងឡាយដែលបង្កឡើងដោយគម្រោងអភិវឌ្ឍ ។

មាត្រា៨៣ ._ ក្របខ័ណ្ឌនៃការអនុវត្តចំពោះការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ត្រូវអនុវត្តចំពោះគម្រោងអភិវឌ្ឍទាំងសាធារណៈ និងឯកជន ដែលជាគម្រោងស្នើសុំ គម្រោងមានស្រាប់ និងគម្រោងកំពុងដំណើរការនៅក្នុងទឹកដីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានត្រូវអនុវត្តចំពោះ រាល់គម្រោងអភិវឌ្ឍ ដែលមិនទាន់បានសិក្សា វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងគម្រោងដែលទទួលបាន ឬពុំទាន់ទទួលបានលិខិតអនុញ្ញាត អាជ្ញាប័ណ្ណ សេចក្តីសម្រេចពីក្រសួង ឬស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច អនុម័តគម្រោង ។

ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានត្រូវអនុវត្តផងដែរ ចំពោះគម្រោងអភិវឌ្ឍទាំងឡាយណាដែលអាចបង្កឲ្យមានផលប៉ះពាល់ឆ្លងដែនដល់បរិស្ថាន សុខភាព សេដ្ឋកិច្ច សង្គម និងវប្បធម៌ ល្អឹកណាមានការទទួលស្គាល់ពីកិច្ចព្រមព្រៀងទ្វេភាគី ឬពហុភាគី សន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានឆ្លងដែន ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាហត្ថលេខី ។

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និងចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទគម្រោង ដែលត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន នឹងត្រូវកំណត់លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដោយឡែករបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៨៤ ._ គម្រោងលើកលែង

ក្រមនេះមិនអនុវត្តចំពោះគម្រោងអភិវឌ្ឍ ឬសកម្មភាពរបស់រដ្ឋ ដែលបានអនុម័តដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ឬរដ្ឋសភា ហើយដែលចាត់ទុកជាគម្រោងចាំបាច់ និងបន្ទាន់ទាក់ទងនឹងសន្តិសុខជាតិ បូរណភាពទឹកដី អធិបតេយ្យជាតិ ឬការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយនានា ។

ជំពូកទី២
គោលការណ៍នៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

មាត្រា៨៥ ._ គោលការណ៍គ្រឹះនៃធ្វើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

រាល់គម្រោងអភិវឌ្ឍ ត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ទៅលើបរិស្ថាន សេដ្ឋកិច្ច សង្គម សុខភាព និងវប្បធម៌ ដោយមានការឯកភាពពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានជាមុនសិន មុននឹងបញ្ជូនទៅរាជរដ្ឋាភិបាលសម្រេច ។

រាល់ការចេញអាជ្ញាប័ណ្ណ ឬលិខិតអនុញ្ញាតលើគម្រោងអភិវឌ្ឍនានាដោយក្រសួង ស្ថាប័នអនុម័តគម្រោងត្រូវធ្វើឡើងអនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌដែលកំណត់នៅក្នុងលិខិត និងវិញ្ញាបនបត្រវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។ អាជ្ញាប័ណ្ណ លិខិតអនុញ្ញាត ឬសេចក្តីសម្រេចនានាដែលផ្ទុយនឹងស្មារតីនៃបទប្បញ្ញត្តិនេះត្រូវទុកជាមោឃៈ ។

មាត្រា៨៦ ._ គោលការណ៍ទូទៅ

កិច្ចដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន នឹងយកជាការបាន លុះត្រាតែកិច្ចដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននោះ ធ្វើឡើងស្របតាមលក្ខខណ្ឌ និងគោលការណ៍ទូទៅនានាដែលបញ្ញត្តិទុកក្នុងក្រមនេះ ។

មាត្រា៨៧ ._ គោលការណ៍ប្រុងប្រយ័ត្នជាមុន

គោលការណ៍ប្រុងប្រយ័ត្នជាមុន ចំពោះហានិភ័យដែលអាចបង្កឡើងដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោលពីការអនុវត្តគម្រោងអភិវឌ្ឍត្រូវអនុវត្តដូចគ្នាដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩នៃក្រមនេះ ។

ជំពូកទី៣
អង្គភាពឧទ្ធរណ៍ខុសត្រូវ

មាត្រា៨៨ ._ សមត្ថកិច្ចទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ជាសេនាធិការផ្ទាល់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដែលមានសមត្ថកិច្ចផ្តាច់មុខសម្រាប់គ្រប់គ្រងការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានមានភារកិច្ច និងតួនាទីដូចខាងក្រោម៖

-បង្កើតគណៈកម្មការជំនាញត្រួតពិនិត្យ តាមការចាំបាច់ ។

-ចេញលិខិត និងវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

-អនុម័តលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់គម្រោង ។

-កំណត់លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃវិសាលភាពគម្រោង និងលក្ខខណ្ឌការងារ ។

-អនុម័តលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានា ស្តីពីការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និង/ឬ ផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ។

-អនុវត្តគោលការណ៍នានាដែលបានឯកភាព និងអនុវត្តដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានស្តីពីការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និង/ឬផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន។

-អនុម័តលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីការចូលរួមជាសាធារណៈក្នុងកិច្ចដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

-កំណត់លក្ខខណ្ឌ លក្ខណៈសម្បត្តិ បែបបទនិងនីតិវិធីសម្រាប់ការចុះបញ្ជីទីប្រឹក្សានៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

-បង្កើត និងអភិវឌ្ឍ ក្របខ័ណ្ឌច្បាប់នានា សម្រាប់អនុវត្តចំពោះការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានឆ្លងដែន ជាអាទិ៍ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានឆ្លងដែន ។

មាត្រា៨៩ ._ ការទទួលខុសត្រូវអង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

អង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន គឺជាសេនាធិការផ្ទាល់ របស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន សម្រាប់ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

អង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន មានរចនាសម្ព័ន្ធចាត់តាំងរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ការរៀបចំ និងប្រព្រឹត្តទៅនៃអង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដោយឡែករបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៩០ ._ សមត្ថកិច្ចរបស់អង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

អង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន មានសមត្ថកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

-ត្រួតពិនិត្យការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងចេញលិខិតអនុញ្ញាត និងសេចក្តីសម្រេចនានាពាក់ព័ន្ធនឹងការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន អនុលោមតាមច្បាប់ និងនីតិវិធីជាធរមានបន្ទាប់ពីមានសេចក្តីសម្រេចពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

-តាមដាន ត្រួតពិនិត្យ ធ្វើអធិការកិច្ច អង្កេត ស្រាវជ្រាវ ណែនាំ និងចាត់វិធានការដោយខ្លួនឯង ឬដោយសហការជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធ ចំពោះការអនុវត្តគម្រោង និងសកម្មភាពគ្រប់ប្រភេទ ។

មាត្រា៩១ ._ ភារកិច្ច និងតួនាទី

អង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន មានភារកិច្ច និងតួនាទីដូចខាងក្រោម៖

-ទទួលបន្ទុកអនុវត្តច្បាប់នេះ ក្រោមការត្រួតពិនិត្យពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

-ទទួលបន្ទុកធ្វើចំណាត់ថ្នាក់គម្រោង កំណត់វិសាលភាពនៃគម្រោង និងលក្ខខណ្ឌការងារ ពិនិត្យរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងឯកសារទាំងអស់ដែលពាក់ព័ន្ធ និងធានាឲ្យមានការចូលរួមជាសាធារណៈអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ ។

-ចុះអង្កេត និងតាមដានរាល់សកម្មភាពគម្រោងទៅតាមផែនការអង្កេតតាមដាន និងគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ក្រោយពីម្ចាស់គម្រោងទទួលបានលិខិត និងវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដើម្បីធានាការគោរពច្បាប់ ។

មាត្រា៩២ ._ សិទ្ធអំណាចរបស់មន្ត្រីអង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

មន្ត្រីអង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននៃក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន មានសិទ្ធិ អំណាចដូចខាងក្រោម៖

-ធ្វើអធិការកិច្ចតាមដាន និងត្រួតពិនិត្យការគោរពច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានា កិច្ចសន្យាការពារបរិស្ថាន ស្តង់ដារផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវផ្នែកបរិស្ថានដែលពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ មន្ត្រីអង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន អាចបង្គាប់ឲ្យម្ចាស់គម្រោងផ្អាកសកម្មភាពមួយផ្នែក ឬទាំងស្រុងជាបណ្តោះអាសន្ន ឬបិទទីតាំងជាបណ្តោះអាសន្ន ។

-ពិនិត្យកំណត់ត្រា ឯកសារ ទិន្នន័យអេឡិចត្រូនិក ស្តីពីការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងកំណត់ត្រា ដទៃទៀត ស្តីពីគម្រោងអភិវឌ្ឍ និងការប្រតិបត្តិគម្រោង ។

-ស្តាប់ និងធ្វើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយរបស់កម្មករ និយោជិត តំណាងម្ចាស់គម្រោង និងបុគ្គលពាក់ព័ន្ធនានា ។

-បង្គាប់ឲ្យកម្មករ និយោជិត អភិបាល អ្នកតំណាងស្របច្បាប់ និងភ្នាក់ងារនៃគម្រោងអភិវឌ្ឍ ផ្តល់នូវរាល់ព័ត៌មាន ឯកសារជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ផែនការក៏ដូចជាកំណត់ត្រាគ្រប់ប្រភេទដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានរបស់ម្ចាស់គម្រោង ។

-មានសិទ្ធិចុះឆែកឆេរទីតាំងគម្រោង និងចាប់យកវត្ថុតាង ក្នុងករណីដែលសង្ស័យថាមានអំពើល្មើសនឹងច្បាប់ ឬបទប្បញ្ញត្តិនានាស្តីពីការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ឬផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ។

-ជួបប្រជុំជាមួយប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល តំណាងស្របច្បាប់ និងកម្មករ និយោជិតនៃគម្រោងយ៉ាងតិច ១ (មួយ) ឆ្នាំម្តង ដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃការអនុវត្តច្បាប់នេះ និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ។

-ធ្វើកំណត់ហេតុឆែកឆេរ និងចាប់យកវត្ថុតាងនានា ដើម្បីកសាងសំណុំរឿងនៃការប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងច្បាប់នេះ ដើម្បីចាត់ការតាមនីតិវិធីជាធរមាន ។

មាត្រា៩៣ ._ ការអនុវត្តភារកិច្ច និងតួនាទីរបស់មន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី ខេត្ត

មន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី ខេត្ត ចូលរួមអនុវត្តភារកិច្ច និងតួនាទីដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ និងបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន ព្រមទាំងការចាត់តាំងរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុករិស័យបរិស្ថាន ។

ជំពូកទី៤
កិច្ចដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន
ផ្នែកទី១
ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានចំពោះគម្រោងស្នើសុំ

មាត្រា៩៤ ._ ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់គម្រោង

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុករិស័យបរិស្ថានត្រូវកំណត់ចំណាត់ថ្នាក់លើគម្រោងអភិវឌ្ឍ ដើម្បីតម្រូវឲ្យម្ចាស់គម្រោងរៀបចំនូវឯកសារ ដូចខាងក្រោម ៖

១- របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ភ្ជាប់ជាមួយកិច្ចសន្យាការពារបរិស្ថាន ។

២- របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ភ្ជាប់ជាមួយកិច្ចសន្យាការពារបរិស្ថាន ។

៣- កិច្ចសន្យាការពារបរិស្ថាន ។

ប្រភេទគម្រោង ដែលតម្រូវឲ្យរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ឬកិច្ចសន្យាការពារបរិស្ថាន ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុករិស័យបរិស្ថាន ។

គម្រោងដែលតម្រូវឲ្យរៀបចំកិច្ចសន្យាការពារបរិស្ថាន ត្រូវភ្ជាប់ជាមួយគោលការណ៍បច្ចេកទេស ជាអាទិ៍ ផែនការគាំពារបរិស្ថាន ដោយត្រូវអនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុករិស័យបរិស្ថាន ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុករិស័យបរិស្ថាន អាចកំណត់ចំណាត់ថ្នាក់គម្រោងបន្ថែមទៀត ដោយផ្អែកលើទំហំនៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងសង្គមដែលត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុករិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៥៥ ._ ការផ្ទេរ ឬផ្លាស់ប្តូរម្ចាស់គម្រោង

ក្នុងករណីដែលមានការផ្ទេរ ឬផ្លាស់ប្តូរម្ចាស់គម្រោង ដោយហេតុណាមួយ នោះលិខិតឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង និង/ឬ ពេញលេញ ព្រមទាំងកិច្ចសន្យា និងលក្ខខណ្ឌទាំងអស់ដែលចែងក្នុងវាក្យខណ្ឌនេះ ត្រូវផ្ទេរទៅម្ចាស់ថ្មីដោយស្វ័យប្រវត្តិ ។ កិច្ចសន្យាផ្ទេរ ឬការផ្លាស់ប្តូរម្ចាស់គម្រោងមានសុពលភាពអនុវត្ត ល្មឹកណាតែការផ្ទេរ ឬការផ្លាស់ប្តូរនោះ ធ្វើឡើងបន្ទាប់ពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ទទួលបានការជូនដំណឹងអំពីការផ្លាស់ប្តូរនោះ ។

មាត្រា៥៦ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង

របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ត្រូវធ្វើឡើងសម្រាប់៖

១.គម្រោងនានាដែលមានរៀបរាប់ក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដាច់ដោយឡែករបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬ

២.គម្រោងនានា ដែលបានរៀបចំជាកិច្ចសន្យាការពារបរិស្ថាន ហើយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន តម្រូវឲ្យធ្វើរបាការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ។

នៅពេលដែលគម្រោងស្នើឡើង ត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូងនោះ ម្ចាស់គម្រោងត្រូវសហការជាមួយក្រុមហ៊ុនទីប្រឹក្សា ដើម្បីរៀបចំសេចក្តីព្រាងលក្ខខណ្ឌការងារ ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានារបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន រួចដាក់សុំការអនុម័តជាស្តាពរពីអង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

ម្ចាស់គម្រោង និងក្រុមហ៊ុនទីប្រឹក្សា ត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ផ្អែកលើលក្ខខណ្ឌការងារដែលទទួលបានការឯកភាព ។

មាត្រា៥៧ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ

របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញត្រូវធ្វើឡើងសម្រាប់៖

១-គម្រោងដែលកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដាច់ដោយឡែករបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬ

២-គម្រោងដែលទទួលបានការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ហើយលទ្ធផលនៃការសិក្សានេះពិនិត្យឃើញថាមានការប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរដល់បរិស្ថាន និងសង្គម ហើយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានតម្រូវឲ្យមានការសិក្សារបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ។

នៅពេលដែលគម្រោងស្នើសុំ តម្រូវឲ្យធ្វើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ម្ចាស់គម្រោងត្រូវសហការជាមួយក្រុមហ៊ុនទីប្រឹក្សា ដើម្បីរៀបចំសេចក្តីព្រាងលក្ខខណ្ឌការងារ

ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានារបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន រួចដាក់សុំការអនុម័តជាស្ថាពរពីអង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

ម្ចាស់គម្រោង និងក្រុមហ៊ុនទីប្រឹក្សា ត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ផ្អែកលើលក្ខខណ្ឌការងារដែលទទួលបានការឯកភាព ។

មាត្រា៩៨ ._ មតិយោបល់របស់គណៈកម្មការជំនាញត្រួតពិនិត្យ

រាល់គម្រោងអភិវឌ្ឍនានា ដែលតម្រូវឲ្យមានការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ចាំបាច់ត្រូវមានមតិបច្ចេកទេសរបស់គណៈកម្មការជំនាញត្រួតពិនិត្យ ។

គណៈកម្មការជំនាញត្រួតពិនិត្យនេះរួមមានសមាសភាពនៃមន្ត្រីមកពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអ្នកជំនាញឯករាជ្យ ដែលមានគុណសម្បត្តិ និងបទពិសោធន៍សមស្របក្នុងការពិនិត្យរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ។

សមាជិកគណៈកម្មការជំនាញត្រួតពិនិត្យនេះ អាចមានការប្រែប្រួលពីគម្រោងមួយទៅគម្រោងមួយតាមការជ្រើសរើសរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាស្រ័យទៅតាមទិដ្ឋភាពបច្ចេកទេសនៃរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ។

ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃការបង្កើតគណៈកម្មការជំនាញត្រួតពិនិត្យនេះ ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដាច់ដោយឡែករបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

សមាជិកនៃគណៈកម្មការជំនាញត្រួតពិនិត្យ ត្រូវបានទូទាត់ប្រាក់កម្រៃសម្រាប់ការបម្រើការងាររបស់ខ្លួន ដោយផ្អែកលើការព្រមព្រៀង រវាងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន សមាជិកនិងម្ចាស់គម្រោង ។

មាត្រា៩៩ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការធ្វើកិច្ចសន្យាការពារបរិស្ថាន

កិច្ចសន្យាការពារបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើឡើងសម្រាប់គម្រោងនានាដែលមានរៀបរាប់ក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដាច់ដោយឡែករបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកបរិស្ថាន ឬគម្រោងដែលមានទំហំហេតុប៉ះពាល់អវិជ្ជមានដល់បរិស្ថាន និងសង្គមតិចតួច ។

នៅពេលដែលគម្រោងស្នើឡើងត្រូវធ្វើត្រឹមកិច្ចសន្យាការពារបរិស្ថាន ម្ចាស់គម្រោងត្រូវចុះកិច្ចសន្យាការពារបរិស្ថាន ដោយត្រូវភ្ជាប់ជាមួយគោលការណ៍បច្ចេកទេស មានជាអាទិ៍ ផែនការគាំពារបរិស្ថាន និងឯកសារពាក់ព័ន្ធ រួចដាក់សុំការអនុម័តជាស្ថាពរពីអង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

គំរូកិច្ចសន្យាការពារបរិស្ថាន និងផែនការគាំពារបរិស្ថាន ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា១០០ ._ សុពលភាពនៃរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង និងពេញលេញ

របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ អាចយកជាបានការលុះត្រាតែ៖

១-របាយការណ៍នោះត្រូវបានរៀបចំឡើង ដោយនីតិបុគ្គលដែលក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក វិស័យបរិស្ថានបានផ្តល់ជូននូវនីតិសម្បទាជាក្រុមហ៊ុនទីប្រឹក្សាវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

២-របាយការណ៍នោះត្រូវ តាក់តែងឡើងស្របតាមនីតិវិធី លក្ខខណ្ឌ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា១០១ ._ ទីប្រឹក្សាវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ទីប្រឹក្សាវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលជារូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

ក្រុមហ៊ុនទីប្រឹក្សាវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ត្រូវតែមានសញ្ជាតិខ្មែរ និងមានប្រធានក្រុមការងារជាទីប្រឹក្សាដែលទទួលបាននីតិសម្បទាពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

បុគ្គលជាទីប្រឹក្សាវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានគ្រប់រូប ត្រូវចុះបញ្ជីនៅក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានជាមុនសិន មុននឹងប្រកបវិជ្ជាជីវៈរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ជាមួយក្រុមហ៊ុន ទីប្រឹក្សា ។

វិញ្ញាបនបត្រនៃការចុះបញ្ជី ផ្តល់នីតិសម្បទាជាទីប្រឹក្សាវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ត្រូវមានរយៈពេលសុពលភាពអតិបរិមា ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ហើយអាចបន្តសាជាថ្មីបាន ។

លក្ខណៈសម្បត្តិ បែបបទ លក្ខខណ្ឌ និងនីតិវិធីសម្រាប់ចុះបញ្ជីដើម្បីទទួលបាននីតិសម្បទាជាទីប្រឹក្សា ។

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលសម្រាប់វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ក៏ដូចជាការបន្តសុពលភាពនៃការចុះបញ្ជីសារជាថ្មី ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា១០២ ._ រយៈពេលនៃការពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់ លើកិច្ចសន្យាការពារបរិស្ថាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានមានរយៈពេល ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការដើម្បីពិនិត្យ ផ្តល់យោបល់ ឯកភាព បដិសេធ ឬតម្រូវឲ្យកែសម្រួល ឬកែតម្រូវ លើកិច្ចសន្យាការពារ

បរិស្ថាន និងផែនការគាំពារបរិស្ថាន ។ រយៈពេលនេះគិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលខ្លួនទទួលបានពាក្យសុំពិនិត្យលើកិច្ចសន្យាការពារបរិស្ថាន ផែនការគាំពារបរិស្ថាន និងឯកសារពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា១០៣._ រយៈពេលនៃការពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់លើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់លើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូងក្នុងរយៈពេល ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលខ្លួនទទួលបានរបាយការណ៍នោះ ។ រយៈពេល ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃនេះ ត្រូវអស់សុពលភាព នៅពេលដែលក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានបានផ្តល់យោបល់របស់ខ្លួន ទោះបីជាយោបល់នោះជាយោបល់បដិសេធ យោបល់ឯកភាព ឬជាយោបល់បង្គាប់ឲ្យមានការកែប្រែ ឬកែលម្អរបាយការណ៍ដែលខ្លួនពិនិត្យក៏ដោយ ។

រយៈពេល ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ សម្រាប់ពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់ខាងលើ ត្រូវចាប់ផ្តើមរាប់សារជាថ្មី នៅពេលដែលក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបានពាក្យស្នើសុំឲ្យពិនិត្យ ព្រមទាំងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ដែលម្ចាស់គម្រោងបានធ្វើការកែតម្រូវរួចជាស្ថាពរ ស្របតាមសេចក្តីបង្គាប់ ឬសេចក្តីណែនាំ ដែលក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានបានផ្តល់ជូននាគ្រាមុនៗ ។

ម្ចាស់គម្រោង ត្រូវទទួលខុសត្រូវ ចំពោះព្យសនកម្មនានា ដែលបង្កឡើងដោយកំហុសរបស់ខ្លួន ដែលបណ្តាលមកពីការយឺតយ៉ាវ ឬការខកខានមិនបានធ្វើការកែសម្រួលឲ្យត្រូវតាមសេចក្តីបង្គាប់ ឬសេចក្តីណែនាំខាងលើ ។

មាត្រា១០៤._ រយៈពេលនៃការពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់លើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកបរិស្ថានត្រូវពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់ លើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ក្នុងរយៈពេល ៩០ (កៅសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលខ្លួនទទួលបានរបាយការណ៍នោះ ។ រយៈពេល៩០(កៅសិប)ថ្ងៃនេះ ត្រូវអស់សុពលភាព នៅពេលដែលក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានបានផ្តល់យោបល់របស់ខ្លួន ទោះបីជាជាយោបល់នោះជាយោបល់បដិសេធ យោបល់ឯកភាព ឬជាយោបល់បង្គាប់ឲ្យមានការកែប្រែ ឬកែលម្អរបាយការណ៍ដែលខ្លួនពិនិត្យក៏ដោយ ។

រយៈពេល ៩០ (កៅសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ សម្រាប់ពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់ខាងលើ ត្រូវចាប់ផ្តើមរាប់សារជាថ្មី នៅពេលដែលក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានទទួលបានពាក្យស្នើសុំឲ្យ

ពិនិត្យ ព្រមទាំងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលម្ចាស់គម្រោងបានធ្វើការកែតម្រូវ រួចជាស្ថាពរ ស្របតាមសេចក្តីបង្គាប់ ឬណែនាំដែលក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានបានផ្តល់ជូនកាលពីពេលមុនៗ ។

ម្ចាស់គម្រោង ត្រូវទទួលខុសត្រូវ ចំពោះព្យសនកម្មនានាដែលបង្កឡើងដោយកំហុសរបស់ខ្លួន ដែលបណ្តាលមកពីការយឺតយ៉ាវ ឬការខកខានមិនបានធ្វើការកែសម្រួលឲ្យត្រូវតាមសេចក្តីបង្គាប់ ឬ សេចក្តីណែនាំខាងលើ ។

មាត្រា១០៥ ._ កិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈ

ក្នុងអំឡុងពេលនៃការពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់ដែលកំណត់ក្នុងមាត្រា១០៣ និង មាត្រា ១០៤ នៃក្រមនេះ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់របស់ខ្លួន ចំពោះ របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ បន្ទាប់ពី៖

-ស្តាប់និងពិចារណាលើបទបង្ហាញ និងការការពារជាផ្លូវការរបស់ម្ចាស់គម្រោង និង ក្រុមហ៊ុនទីប្រឹក្សា ។

-ពិចារណាលើមតិយោបល់ របស់អ្នកដែលទទួលរងផលប៉ះពាល់ដោយផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោល មតិសាធារណជនពាក់ព័ន្ធ និងសង្គមស៊ីវិល ។

-ពិចារណាមតិយោបល់របស់ក្រសួង ឬស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និង

-ពិចារណាមតិរបស់គណៈកម្មការជំនាញត្រួតពិនិត្យដែលបានស្នើឡើង ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវទទួលខុសត្រូវ ក្នុងការរៀបចំឲ្យមានដំណើរការ ចូលរួមជាសាធារណៈ ប្រកបដោយសមធម៌ ដោយអញ្ជើញតំណាងក្រសួង ឬស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ អាជ្ញាធរដែនដី សង្គមស៊ីវិល និងអ្នកដែលទទួលរងការប៉ះពាល់ ឲ្យចូលរួមផ្តល់មតិយោបល់ចំពោះ គម្រោងដែលបានស្នើឡើងនោះ ។

មាត្រា១០៦ ._ ការឯកភាព ឬបដិសេធ ឬបង្គាប់ឲ្យកែប្រែ ឬកែតម្រូវលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុ ប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ

ការផ្តល់យោបល់ឯកភាព ឬបដិសេធ ឬបង្គាប់ឲ្យមានការកែប្រែ ឬកែតម្រូវផ្សេងៗទៅលើ របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ ត្រូវធ្វើឡើងដោយពិចារណាលើ គុណសម្បត្តិ និងគុណវិបត្តិខាងផ្នែកបរិស្ថាន សេដ្ឋកិច្ច សង្គម និងវប្បធម៌ តាមរយៈការពិនិត្យជាអាទិ៍៖ វិសាលភាពនៃគម្រោង ទីតាំងភូមិសាស្ត្រ សក្តានុពលនៃហេតុប៉ះពាល់ លក្ខណៈពិសេសដទៃទៀត របស់គម្រោងនីមួយៗ និងប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តវិធានការគ្រប់គ្រង និង/ឬការពារគុណភាពបរិស្ថាន និងកាត់បន្ថយហេតុប៉ះពាល់ចំពោះសង្គម អនុលោមតាមកម្រិតវិវឌ្ឍន៍នៃបច្ចេកវិជ្ជា និងវិទ្យាសាស្ត្រ ។

ក្នុងករណីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ផ្តល់យោបល់ឯកភាព លើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវចេញលិខិតនិងវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននៃគម្រោងនោះ ដោយភ្ជាប់ជាមួយកិច្ចសន្យាការពារបរិស្ថាន ។ ក្នុងករណី ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានបដិសេធលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវបញ្ជាក់ពីហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន ។

ក្នុងករណីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ផ្តល់យោបល់បង្គាប់ឲ្យធ្វើការកែប្រែ ឬកែតម្រូវលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ នោះក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវភ្ជាប់ហេតុផល និងចង្អុលបង្ហាញដោយច្បាស់ៗ នូវចំណុចត្រូវកែប្រែ ឬកែតម្រូវ ។

មាត្រា១០៧ ._ ការផ្តល់លិខិត និងវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពលើរបាយការណ៍ឯកភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានចំពោះទីតាំងតំបន់ជនជាតិដើមភាគតិច

មុនសម្រេចផ្តល់នូវលិខិតនិង វិញ្ញាបនបត្រឯកភាព លើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានលើគម្រោងអភិវឌ្ឍ ដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅតំបន់ ដែលមានជនជាតិដើមភាគតិចរស់នៅ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន សមាជិកនៃគណៈកម្មការជំនាញត្រួតពិនិត្យ ឬអ្នកពាក់ព័ន្ធក្នុងការចូលរួមក្នុងការសម្រេច ត្រូវធ្វើការយកចិត្តទុកដាក់ និងពិចារណាខ្ពស់ចំពោះគម្រោងនោះដើម្បីបញ្ចៀសផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាន ជាអាទិ៍ វប្បធម៌ ទំនៀមទំលាប់ ប្រពៃណី ការប្រកបរបរចិញ្ចឹមជីវិត ទ្រព្យសម្បត្តិ ដល់សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិច ។

មាត្រា១០៨ ._ ការបដិសេធ ឬបង្គាប់ឲ្យកែប្រែឬកែតម្រូវ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើសេចក្តីសម្រេចបដិសេធ ឬសេចក្តីបង្គាប់ឲ្យមានការកែប្រែ ឬកែតម្រូវជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់ខ្លួន រួមទាំងហេតុផល ឬលក្ខខណ្ឌ និង/ឬ ចំណុចនានាដែលត្រូវកែប្រែ ឬកែតម្រូវ ជូនទៅម្ចាស់គម្រោង និងក្រុមហ៊ុនទីប្រឹក្សាសម្រាប់រៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវធ្វើលិខិត និងវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន រួមទាំងកិច្ចសន្យាការពារបរិស្ថាន ជូនដល់ម្ចាស់គម្រោង និងក្រសួង ឬស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធជាអាទិ៍៖ ក្រសួង ឬស្ថាប័នអនុម័តគម្រោង ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា មន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី ខេត្ត និងក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ពាក់ព័ន្ធ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីសម្រេចឯកភាពរបស់ខ្លួន រួមទាំងផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងលក្ខខណ្ឌពាក់ព័ន្ធខាងលើ ជូនដល់សាធារណជន តាមរយៈការដាក់បង្ហោះនៅលើគេហទំព័ររបស់ខ្លួន និង/ឬ តាមរយៈការបោះពុម្ពផ្សាយតាមសារព័ត៌មាន អនុលោមតាមកាលៈទេសៈ និងភាពចាំបាច់ ។

មាត្រា១០៩ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះសកម្មភាពសាងសង់ ឬប្រតិបត្តិការគម្រោង

ម្ចាស់គម្រោងមិនត្រូវចាប់ផ្តើមសកម្មភាពសាងសង់ ឬប្រតិបត្តិការគម្រោង មុនពេលទទួលបានលិខិត និងវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។ ក្នុងករណីដែលគម្រោងអភិវឌ្ឍគ្មានលិខិត និងវិញ្ញាបនបត្រ ឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានមានសិទ្ធិសម្រេចផ្អាកសកម្មភាពសាងសង់ ឬប្រតិបត្តិការគម្រោង ទាំងស្រុង ។

រាល់កិច្ចព្រមព្រៀងសម្បទាន ដែលផ្តល់ជូនដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាទាំងថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ត្រូវមានលិខិត និងវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានជាផ្លូវការដោយភ្ជាប់ជាមួយកិច្ចសន្យាការពារបរិស្ថាន ។

មាត្រា១១០ ._ រយៈពេលនៃលិខិត និងវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

លិខិត និងវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន មានសុពលភាព សម្រាប់រយៈពេលវដ្តនៃគម្រោង ។ ក្នុងករណីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានពិនិត្យឃើញថាមានការផ្លាស់ប្តូរផែនការមេ ឬ/និង របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ លែងមានលក្ខណៈសមស្រប ឬមិនមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការអនុវត្តវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានមានសិទ្ធិតម្រូវឲ្យម្ចាស់គម្រោង រៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានឡើងវិញ ឬ/និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដើម្បីទទួលបានជាថ្មីនូវលិខិត និងវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន តាមលក្ខខណ្ឌកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

ផ្នែកទី ២
ការទាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានចំពោះគម្រោងដែលមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការ

មាត្រា១១១ ._ ការរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះបាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ឬស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្អែកលើការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់គម្រោងសម្រាប់ប្រភេទគម្រោងដែលមិនបានអនុវត្តការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដើម្បីតម្រូវឲ្យម្ចាស់គម្រោងទាំងនោះ រៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ ចំពោះគម្រោងដែលមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការ ។

គោលការណ៍ណែនាំត្រូវបោះពុម្ពផ្សព្វផ្សាយក្នុងរយៈពេល ៣ (បី) ខែ គិតចាប់ពីពេលក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានសម្រេចលើលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តទាំងនេះ ។

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវសហការជាមួយក្រុមហ៊ុនទីប្រឹក្សា រៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញឲ្យបានចប់ ហើយត្រូវដាក់ឯកសារទាំងនេះ ទៅក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានដើម្បីពិនិត្យ ផ្តល់យោបល់ ក្នុងរយៈពេលកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវពិនិត្យ ផ្តល់យោបល់ និងសម្រេចលើរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ ដោយយោងទៅតាមខ្លឹមសារនៃជំពូកទី៥ នៃក្រមនេះ ។

ផ្នែកទី ៣
ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានចំពោះការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

មាត្រា១១២ ._ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានចំពោះការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ត្រូវដាក់បញ្ចូលនូវការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់នៃគម្រោងស្នើសុំដែលបង្កឲ្យមានការប្រែប្រួលអាកាសធាតុរួមមាន ការគណនាបរិមាណនៃការបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់របស់គម្រោងអភិវឌ្ឍ រួមបញ្ចូលការវិភាគលើការបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់នាពេលអនាគត ។

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវសិក្សាអំពីជម្រើសថាមពលនានា ដែលបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ទាប និងសិក្សាអំពីតម្រូវការក្នុងការកាត់បន្ថយការប្រែប្រួលចំពោះការផ្គត់ផ្គង់ទឹក ដែលបណ្តាលមកពីកត្តាអាកាសធាតុ ។

មាត្រា១១៣ ._ ការវិភាគ និងវាយតម្លៃពីសក្តានុពលនៃផលប៉ះពាល់ចំពោះការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

រាល់ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ត្រូវវិភាគ និងវាយតម្លៃ ពីសក្តានុពលនៃផលប៉ះពាល់ និងភាពងាយរងគ្រោះនៃគម្រោង ដែលបណ្តាលមកពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និង

សកម្មភាពអភិវឌ្ឍដែលអាចរងនូវអតុល្យភាពដោយសារលក្ខខណ្ឌបរិស្ថានដែលរងការប៉ះពាល់ ដើម្បីសម្រេចបាននូវការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច ដែលបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់តិច ដែលជាទិសដៅចម្បងនៃការអភិវឌ្ឍបៃតង ។

ក្នុងការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ម្ចាស់គម្រោងត្រូវដាក់បញ្ចូលនូវការវាយតម្លៃហានិភ័យ ភាពងាយរងគ្រោះនៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ភាពបន្សាំនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដើម្បីស្នើនូវវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់នូវហានិភ័យនៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងដាក់បញ្ចូលនូវរាល់ផែនការឆ្លើយតបបន្ទាន់ និងជម្រើសបច្ចេកវិជ្ជា ដើម្បីទប់ទល់នឹងផលប៉ះពាល់នៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។

ផ្នែកទី៤
ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់សុខភាព និងការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានជាបណ្តុំ

មាត្រា១១៤ ._ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់សុខភាព

ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង និងពេញលេញ ត្រូវរាប់បញ្ចូលនូវការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់សុខភាពដែលមានជាអាទិ៍៖

-ទិន្នន័យមូលដ្ឋានស្តីពីសុខភាពនៅក្នុងតំបន់គម្រោង និងរបស់ប្រជាជនដែលរងផលប៉ះពាល់ ។

-ការពិពណ៌នា អំពីផលប៉ះពាល់នៃគម្រោងដែលអាចមាន ដោយសារការសាងសង់ លំហូរប្រជាជន និងការផ្លាស់ប្តូរចំពោះបរិស្ថាន ។

-វិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ ដើម្បីកាត់បន្ថយ ឬលុបបំបាត់ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាននៃគម្រោង និងវិធានការដែលត្រូវដាក់ឲ្យអនុវត្តដោយម្ចាស់គម្រោង ដើម្បីកែលម្អសុខភាពរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ។

-បញ្ហានានាទាក់ទងនឹងការអង្កេតតាមដានសុខភាព និងការគ្រប់គ្រងផលប៉ះពាល់ដែលនៅសល់ក្នុងរយៈពេលខ្លី និងវែង សម្រាប់គម្រោង ។

មាត្រា១១៥ ._ ការវិភាគពីហានិភ័យនៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់សុខភាព

ក្នុងការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់សុខភាព ម្ចាស់គម្រោងត្រូវ៖

-លើកផែនការគ្រប់គ្រងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពជាផ្នែកមួយនៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់សុខភាព សម្រាប់បរិស្ថានការងារ ដោយវិភាគពីហានិភ័យដែលពាក់ព័ន្ធ និងប្រភេទនៃ

កត្តាគ្រោះថ្នាក់ក្នុងទីតាំងគម្រោង ជាអាទិ៍ កត្តាគ្រោះថ្នាក់ផ្នែករូបសាស្ត្រ គីមីសាស្ត្រ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម ។

-កំណត់ និងវាយតម្លៃពីគ្រោះហានិភ័យ និងសក្តានុពលនៃផលប៉ះពាល់ទៅលើសុវត្ថិភាព និងសុខភាព របស់សហគមន៍ក្នុងដំណាក់កាលរចនាគម្រោង សាងសង់គម្រោង ប្រតិបត្តិគម្រោង និងបញ្ចប់គម្រោង ព្រមទាំងលើកវិធានការការពារ និងផែនការគ្រប់គ្រងផលប៉ះពាល់នៅក្នុងដំណាក់កាលទាំងនេះ ។

មាត្រា១១៦ ._ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានជាបណ្តុំ

ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ត្រូវវិភាគនិងវាយតម្លៃពីបណ្តុំនៃផលប៉ះពាល់ដែលបង្កឡើងដោយគម្រោងដែលមានស្រាប់ និងគម្រោងក្នុងពេលអនាគត នៅជុំវិញនៃទីតាំងគម្រោងទាំងនោះ ដែលអាចបង្កើតឲ្យមានផលប៉ះពាល់គួរឲ្យកត់សម្គាល់ ដល់បរិស្ថាន ឬសង្គម ។

នៅក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃបណ្តុំនៃផលប៉ះពាល់ ម្ចាស់គម្រោងត្រូវវាយតម្លៃសមត្ថភាពនៃធនធានរូបសាស្ត្រ ធនធានជីវសាស្ត្រ និងធនធានសេដ្ឋកិច្ចសង្គម ដើម្បីគិតគូរអំពីផលប៉ះពាល់បន្ថែមផ្អែកលើកត្តាពេលវេលា ស្ថានភាពភូមិសាស្ត្រ និងសកម្មភាពរបស់គម្រោងនានាដែលនៅជុំវិញទីតាំងគម្រោង ។

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវពិចារណាអំពី ជម្រើសនៃវិធានការកាត់បន្ថយបណ្តុំនៃផលប៉ះពាល់ផ្សេងៗ ដើម្បីកាត់បន្ថយ ឬបញ្ចៀស បណ្តុំនៃផលប៉ះពាល់ដែលគួរឲ្យកត់សម្គាល់ទាំងនោះ ។

ជំពូកទី៥
ការចូលរួមជាសាធារណៈ

មាត្រា១១៧ ._ គោលបំណងនៃការចូលរួមជាសាធារណៈ

គោលបំណងចម្បងនៃការចូលរួមជាសាធារណៈ គឺដើម្បីធានាថា អ្នកដែលទទួលរងផលប៉ះពាល់ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធ ៖

-បានទទួលដំណឹងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយអំពីគម្រោង ។

-មានឱកាសចូលរួមក្នុងកិច្ចពិភាក្សា និងកិច្ចដំណើរការនៃការធ្វើសេចក្តីសម្រេចពាក់ព័ន្ធនឹងគម្រោង ។

-មានឱកាសចូលរួមក្នុងការអង្កេតតាមដានគម្រោង ។

ម្ចាស់គម្រោងដែលត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ត្រូវដាក់បញ្ចូលការចូលរួម និងការពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈ ពីរដ្ឋបាលថ្នាក់មូលដ្ឋាន សង្គមស៊ីវិល តំណាងសហគមន៍ ប្រជា

ពលរដ្ឋដែលទទួលរងផលប៉ះពាល់ដោយសារគម្រោង និងអ្នកពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ទៅក្នុងកិច្ចដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន នៅដំណាក់កាលរៀបចំផែនការគម្រោង ដើម្បី៖

-កំណត់ផ្នែកដែលមានសារៈសំខាន់ផ្នែកបរិស្ថាន សេដ្ឋកិច្ច សង្គម និងវប្បធម៌ ។

-ប្រមូលមតិយោបល់ពីអ្នកពាក់ព័ន្ធ និងដាក់បញ្ចូលមតិយោបល់ទាំងនោះ ទៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនៃការធ្វើសេចក្តីសម្រេច ។

-ពិនិត្យគម្រោងស្នើសុំ និងពន្យល់ពីផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន សេដ្ឋកិច្ច សង្គម និងវប្បធម៌ ។

-ពិចារណាជម្រើសដទៃទៀត និងវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់នានា ។

នីតិវិធីនៃការចូលរួមជាសាធារណៈ នៅក្នុងដំណាក់កាលសិក្សាពិគ្រោះយោបល់ ការពិនិត្យរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងការអង្កេតតាមដានគម្រោង ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដាច់ដោយឡែករបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា១១៨ ._ មតិយោបល់របស់សាធារណជន

របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញត្រូវ៖

-កត់ត្រាទុកនូវយោបល់របស់សាធារណជនដែលបានចូលរួម នៅក្នុងដំណាក់កាលរៀបចំផែនការ និងដំណាក់កាលអនុវត្តលើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

-ផ្តោតលើបញ្ហានានា ដែលលើកឡើងដោយស្ត្រី និងបណ្តាជនដែលអាចទទួលរងគ្រោះខ្លាំងបំផុត ពីផលប៉ះពាល់ដែលអាចកើតមានពីគម្រោងដែលបានស្នើឡើង ។

-ដាក់បញ្ចូលនូវសេចក្តីលំអិត អំពីផលប៉ះពាល់របស់គម្រោងដល់សាធារណជន និងការទទួលយក ឬបដិសេធសំណើរបស់សាធារណជន ។

-ផ្តល់ហេតុផលនៃការបដិសេធឲ្យបានច្បាស់លាស់ នៅក្នុងករណីដែលម្ចាស់គម្រោងបដិសេធសំណើរបស់សាធារណជន ។

មាត្រា១១៩ ._ ការយល់ព្រមជាមុនដោយសេរីនិងបន្ទាប់ពីជ្រាបព័ត៌មានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយដល់សហគមន៍

កិច្ចដំណើរការចូលរួមសាធារណៈត្រូវធានាថា មានការយល់ព្រមពីសហគមន៍ដែលទទួលរងផលប៉ះពាល់ដោយសារគម្រោង ចំពោះវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ដែលបានស្នើឡើង ដោយផ្អែកលើគោលការណ៍យល់ព្រមជាមុន ដោយសេរី និងបន្ទាប់ពីជ្រាបព័ត៌មានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ។

ក្នុងវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាននេះ ម្ចាស់គម្រោងត្រូវ ៖

-កំណត់វិធានការនានា ក្នុងការលើកកម្ពស់ជីវភាព និងជួយដល់អ្នកដែលទទួលរងផលប៉ះពាល់ដោយសារគម្រោង ។

-ធានាថា អ្នកដែលទទួលរងផលប៉ះពាល់ បានចូលរួមក្នុងការរៀបចំការផ្លាស់ទីលំនៅថ្មី ដើម្បីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់នៃការផ្លាស់ទីលំនៅថ្មីឲ្យបានកម្រិតអប្បបរមា ក្នុងការធានាថា សំណងលើការបាត់បង់ទ្រព្យសម្បត្តិ ត្រូវបានដោះស្រាយដោយយុត្តិធម៌សមស្របជាមុនសិន និងដែលទទួលយកបានតាមតម្លៃទីផ្សារ ហើយវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវ ។

ក្នុងករណីដែលសហគមន៍ដែលរងផលប៉ះពាល់ មិនយល់ស្របចំពោះវិធានការកាត់បន្ថយនានាដែលម្ចាស់គម្រោងបានស្នើខាងលើ គម្រោងអភិវឌ្ឍនៅតែបន្តដដែល ប៉ុន្តែម្ចាស់គម្រោងត្រូវកំណត់ រកវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ផ្សេងទៀត ឬដោះស្រាយរាល់ផលប៉ះពាល់នោះដល់សហគមន៍ ។

នីតិវិធីនៃការដោះស្រាយសំណងដល់សហគមន៍ដែលទទួលរងផលប៉ះពាល់ និងនីតិវិធីនៃការផ្លាស់ប្តូលំនៅថ្មី ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដាច់ដោយឡែករបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការទូទាត់សំណងការខូចខាត ដល់សហគមន៍ទទួលរងផលប៉ះពាល់ ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តអន្តរក្រសួងរវាងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា១២០ ._ ការយល់ព្រមជាមុន ដោយសេរី និងបន្ទាប់ពីជ្រាបព័ត៌មានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយចំពោះជនជាតិដើមភាគតិច

ការចូលរួមជាសាធារណៈសម្រាប់សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិច កិច្ចដំណើរការនៃការចូលរួមជាសាធារណៈ ត្រូវតម្រូវឲ្យម្ចាស់គម្រោងជូនដំណឹងដល់សហគមន៍អំពីវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ដែលបានស្នើឡើង មុនពេលដែលរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ ត្រូវបញ្ជូនទៅក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។ ម្ចាស់គម្រោងត្រូវផ្តល់ពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ដល់សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិចដែលទទួលរងផលប៉ះពាល់ ក្នុងការពិចារណាលើវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ដែលបានស្នើឡើងនោះ ។ សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិចដែលទទួលរងផលប៉ះពាល់ ត្រូវឯកភាពលើវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ដែលបានស្នើឡើងនោះ ដោយពុំមានទទួលរងសម្ពាធ ឬការបង្ខិតបង្ខំ ពីរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលណាមួយនោះឡើយ ។

សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិចដែលពាក់ព័ន្ធមានសិទ្ធិទទួលបាននូវការយល់ព្រមជាមុន ដោយសេរី និងបន្ទាប់ពីទទួលបានព័ត៌មានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ចំពោះការឯកភាពលើគម្រោងអភិវឌ្ឍណាមួយ ដែលអាចប៉ះពាល់ដល់ ដីធ្លីរបស់ពួកគេ ។

មាត្រា១២១ ._ ការចូលរួមជាសាធារណៈលើវិធានការកាត់បន្ថយ

កិច្ចដំណើរការនៃការចូលរួមជាសាធារណៈ ត្រូវស្វែងរកនូវការយល់ព្រមពីអ្នកទទួលរងផលប៉ះពាល់ពីគម្រោង ចំពោះវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ដែលបានស្នើឡើង ។ ម្ចាស់គម្រោងត្រូវផ្តល់នូវសេចក្តីព្រាងនៃផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ដែលត្រូវអនុញ្ញាតឲ្យមានការចូលរួមជាសាធារណៈ នៅក្នុងដំណើរការអង្កេតតាមដាន និងការគោរពតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងនៅក្នុងផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាននោះ ។

របាយការណ៍វាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ត្រូវពិចារណាអំពីមតិយោបល់នានា របស់អ្នកទទួលរងផលប៉ះពាល់ ចំពោះវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ដែលបានស្នើឡើង ។

មាត្រា១២២ ._ ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវធានាថា របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ និងឯកសារពាក់ព័ន្ធ រួមមាន លិខិត និងវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថាន និងផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ហើយអ្នកពាក់ព័ន្ធ និង សហគមន៍ ដែលទទួលរងផលប៉ះពាល់ដោយសារគម្រោង អាចទទួលបានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ និងច្បាស់លាស់ ។

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវធ្វើការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ តាមរយៈគេហទំព័ររបស់ខ្លួន យ៉ាងហោចណាស់ នូវឯកសារថតចម្លងនៃរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ ផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាននៃគម្រោង ផែនទី និងផែនការនៃគម្រោង ព្រមទាំងបណ្តាវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់នៃគម្រោងដែលត្រូវបានស្នើឡើង ។

នីតិវិធីសម្រាប់ការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដាច់ដោយឡែករបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

ជំពូកទី៦
ផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងការអង្កេតតាមដានគម្រោង

មាត្រា១២៣ ._ ការត្រួតពិនិត្យ និងអង្កេតតាមដានការអនុវត្តផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន

អង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងមន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី ខេត្ត ជាអាជ្ញាធរត្រួតពិនិត្យលើផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងអង្កេតតាមដានសកម្មភាពអនុវត្តផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានរបស់ម្ចាស់គម្រោង ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ អាជ្ញាធរដែនដី និងអ្នកពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា១២៤ ._ ការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន

ផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានត្រូវរៀបចំដោយម្ចាស់គម្រោង ។

ផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ត្រូវដាក់បញ្ចូលលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការការពារ ការកាត់បន្ថយ ការអង្កេតតាមដាន និងការគ្រប់គ្រង ដែលបានកំណត់នៅក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង និងពេញលេញ ។

ផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពជាប្រចាំ ដោយអនុលោមតាមការវិវឌ្ឍន៍ជាក់ស្តែងនៃស្តង់ដារបរិស្ថាន ឬការអនុវត្តជាក់ស្តែងដែលទទួលស្គាល់ជាទូទៅក្នុងវិស័យនីមួយៗ ឬការប្រែប្រួលស្ថានភាពផ្សេងៗនៃគម្រោង ។

មាត្រា១២៥ ._ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងបរិស្ថានផ្ទៃក្នុង

រាល់គម្រោងអភិវឌ្ឍ និងអ្នកប្រតិបត្តិការគម្រោង ត្រូវបង្កើត និងរក្សាប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ផ្ទៃក្នុងដែលត្រូវធានាឲ្យមាននូវនីតិវិធី និងវិធីសាស្ត្រអង្កេតតាមដានដោយខ្លួនឯង ដូចមានចែងក្នុងផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានរបស់ខ្លួន ។

ក្នុងករណីផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន មានទំហំធំជាងផលប៉ះពាល់ដែលត្រូវបានប៉ាន់ប្រមាណនៅក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ឬផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានតម្រូវឲ្យចាត់វិធានការកែតម្រូវផលប៉ះពាល់ភ្លាមៗឬកែតម្រូវផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ។

ផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានដែលបានកែតម្រូវរួច និងកម្មវិធីអង្កេតតាមដាន ត្រូវទទួលបានការឯកភាពពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។ រយៈពេលកំណត់ ដើម្បីធ្វើការកែតម្រូវ ឬកែលម្អជាថ្មីឡើងវិញ ត្រូវមានការព្រមព្រៀងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដោយភាគីពាក់ព័ន្ធ ។

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍អង្កេតតាមដានបរិស្ថានរៀងរាល់ ៣(បី)ខែម្តង ហើយបញ្ជូនមកអង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដើម្បីពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ ។ អង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន មានសិទ្ធិចុះត្រួតពិនិត្យដល់កន្លែង និងផ្ទៀងផ្ទាត់លទ្ធផល នៃការអង្កេតតាមដានរបស់ម្ចាស់គម្រោង ។

មាត្រា១២៦ ._ សិទ្ធិរាយការណ៍ពីបញ្ហាបរិស្ថាន

អ្នកដែលទទួលរងផលប៉ះពាល់ដោយសារគម្រោង និងអ្នកពាក់ព័ន្ធនានា ត្រូវមានសិទ្ធិរាយការណ៍ពីបញ្ហា និងក្តីកង្វល់បរិស្ថាន និងសង្គម ជូនដល់ម្ចាស់គម្រោង និងដាក់បណ្តឹងទៅស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ត្រូវឆ្លើយតបចំពោះបណ្តឹង ឬញត្តិ ហើយដោះស្រាយបញ្ហាបរិស្ថាន និងសង្គម ដែលពាក់ព័ន្ធ តាមពេលវេលាកំណត់សមស្រប និងផ្តល់ព័ត៌មានដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង ។

បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការដោះស្រាយបណ្តឹង ឬញត្តិនេះត្រូវកំណត់យោងតាមនីតិវិធីនៃការដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលមានចែងក្នុងក្រមនេះ ។

មាត្រា១២៧ ._ គម្រោងតម្រូវធ្វើសវនកម្មបរិស្ថានខាងក្រៅ

គម្រោងនានាដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដោយឡែករបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានស្តីពីបញ្ជីនៃគម្រោងដែលតម្រូវឲ្យមានការធ្វើសវនកម្មបរិស្ថានខាងក្រៅ ត្រូវធ្វើសវនកម្មដោយសវនករបរិស្ថានខាងក្រៅ ដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិដូចមានចែងក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដាច់ដោយឡែក របស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ស្តីពីការធ្វើសវនកម្មបរិស្ថានខាងក្រៅ ។

សវនករបរិស្ថានខាងក្រៅ មានភារកិច្ច និងតួនាទីដូចខាងក្រោម៖

-ជួយជ្រោមជ្រែងក្នុងការកត់ត្រាកំណត់ត្រាបរិស្ថានឲ្យបានត្រឹមត្រូវនិងពេញលេញ ។

-ផ្តល់មតិយោបល់សវនកម្មវិជ្ជាជីវៈមានជាអាទិ៍ របាយការណ៍បរិស្ថានដែលបង្ហាញនូវទិដ្ឋភាពពេញលេញ និងសមស្របអំពីការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាននៃគម្រោង ឬការប្រតិបត្តិការរបស់គម្រោង ។

-ពិនិត្យភាពគ្រប់គ្រាន់នៃការអនុវត្ត នីតិវិធីនៃការគ្រប់គ្រង និងការអង្កេតតាមដានបរិស្ថានផ្ទៃក្នុង ព្រមទាំងការផ្តល់អនុសាសន៍ដើម្បីកែលម្អ ។

-ផ្តល់ព័ត៌មានអំពីភាពមិនប្រក្រតី និងការខ្វះចន្លោះក្នុងការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានផ្ទៃក្នុងរបស់ខ្លួន ។

សំណៅមួយច្បាប់នៃរបាយការណ៍សវនកម្ម ដែលធ្វើឡើងដោយសវនករបរិស្ថានខាងក្រៅ ត្រូវប្រគល់ជូនក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា១២៨ ._ ការរៀបចំរបាយការណ៍អង្កេតតាមដានបរិស្ថាន

គម្រោងអភិវឌ្ឍនីមួយៗត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍អង្កេតតាមដានបរិស្ថាននៃគម្រោងដូចតទៅ៖

-របាយការណ៍រៀងរាល់ ៣(បី) ខែ ដែលរាយការណ៍ពីលទ្ធផលទាំងអស់នៃការអង្កេតតាមដាន និងការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ដែលត្រូវបញ្ជូនទៅអង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

-ក្នុងរយៈពេល ៣ (បី) ខែ បន្ទាប់ពីបញ្ចប់ឆ្នាំហិរញ្ញវត្ថុនីមួយៗ ម្ចាស់គម្រោងត្រូវរៀបចំ និងបញ្ជូនរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំ ដែលដាក់បញ្ចូលមតិយោបល់របស់សវនករស្តីពីបរិស្ថាន ។

-ផ្តល់សំណៅរបាយការណ៍បរិស្ថានប្រចាំឆ្នាំ នៃគម្រោងដល់សាធារណជន តាមការស្នើសុំដោយឥតគិតថ្លៃ ។

-ផ្តល់សំណៅអេឡិចត្រូនិក ដែលត្រូវបង្ហោះលើគេហទំព័រជាសាធារណៈ របស់ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងដោយម្ចាស់គម្រោង នៅលើគេហទំព័រសាធារណៈមួយ ។

មាត្រា១២៩ ._ ការរៀបចំបញ្ជូនរបាយការណ៍ប្រចាំត្រីមាស និងឆមាស

គម្រោងអភិវឌ្ឍ ដែលមានលិខិត និងវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានត្រូវបញ្ជូនរបាយការណ៍ប្រចាំត្រីមាស និងប្រចាំឆមាស ទៅអង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថានទាក់ទងនឹងការអង្កេតតាមដាន និងការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានរបស់ខ្លួន ។

ម្ចាស់គម្រោងមានកាតព្វកិច្ចត្រូវរាយការណ៍ភ្លាមៗ អំពីបញ្ហាបរិស្ថានសំខាន់ដល់អាជ្ញាធរដែលពាក់ព័ន្ធ និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច និងដល់សាធារណជន ដើម្បីជៀសវាងផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានមកលើបរិស្ថាន ឬសង្គម ។

ម្ចាស់គម្រោង ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាននៃគម្រោង ដល់ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន តាមការស្នើសុំរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

ជំពូកទី ៧
ការទាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ឆ្លងដែន

មាត្រា១៣០ ._ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានឆ្លងដែន

គម្រោងដែលអាចមានផលប៉ះពាល់បរិស្ថានឆ្លងដែន ត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានឆ្លងដែន ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ស្តីពីលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យកំណត់ពីសញ្ញាណនៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថានឆ្លងដែន និងឈានទៅដល់ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានឆ្លងដែន ។

បែបបទ និងនីតិវិធី នៃការអនុវត្តការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ឆ្លងដែន ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដាច់ដោយឡែករបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

ជំពូកទី៤
សវនកម្មបរិស្ថាន ការអនុញ្ញាតាមជាន និងការរៀបចំរបាយការណ៍
ជំពូកទី១
សវនកម្មបរិស្ថាន

មាត្រា១៣១ ._ សវនកម្មបរិស្ថាន

ការអនុវត្តគម្រោង ឬសកម្មភាពណាមួយដែលទទួលបានការឯកភាព ឬលិខិតអនុញ្ញាតត្រូវមានការធ្វើសវនកម្មបរិស្ថាន ដែលមានលក្ខណៈឯករាជ្យនិងត្រូវបានចងក្រងទុកជាឯកសារ ។ ការធ្វើសវនកម្មបរិស្ថានមានដូចខាងក្រោម៖

ក- ពិនិត្យ និងបញ្ជាក់ពីគម្រោង ឬសកម្មភាពណាមួយដែលអនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវរបស់ក្រមនេះ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ។

ខ- កំណត់បង្ហាញផលប៉ះពាល់បរិស្ថានរបស់គម្រោង ឬសកម្មភាពមួយ ។

គ- កំណត់ និងបង្ហាញពីវិធានការណាមួយដែលអាចអនុវត្តបាន ដើម្បីធ្វើការកែតម្រូវឲ្យស្របតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវ ។

ឃ- កាត់បន្ថយហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានជាអប្បបរិមា ។

មាត្រា១៣២ ._ គម្រោង និងសកម្មភាពដែលអាចអនុវត្តបាន

គម្រោង ឬសកម្មភាពដែលជាកម្មវត្ថុនៃការធ្វើសវនកម្មបរិស្ថាន និងនីតិវិធីនៃការធ្វើសវនកម្មបរិស្ថាន ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដាច់ដោយឡែករបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា១៣៣ ._ ការចំណាយចំពោះការធ្វើសវនកម្មបរិស្ថាន

រាល់ការចំណាយ ដែលទាក់ទិនជាមួយការធ្វើសវនកម្មបរិស្ថានត្រូវក្រោមការទទួលការខុសត្រូវរបស់ប្រតិបត្តិករ ឬម្ចាស់គម្រោង ។

មាត្រា១៣៤ ._ ការខកខាន មិនបានធ្វើតាមបទបញ្ជា ឬលក្ខខណ្ឌតម្រូវ

ក្នុងករណីដែលគម្រោង ឬសកម្មភាពណាមួយ ខកខានមិនបានធ្វើតាមបទបញ្ជា ឬលក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការធ្វើសវនកម្មបរិស្ថាន ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬសវនករបរិស្ថានដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ និងបានតែងតាំងដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើសវនកម្មបរិស្ថាន និងអាចចូលទៅកាន់ ទីតាំង ដើម្បីធ្វើសវនកម្មបរិស្ថានលើគម្រោង ឬសកម្មភាពណាមួយនោះ ។

ម្ចាស់គម្រោង ឬប្រតិបត្តិករ គម្រោង ឬសកម្មភាព ត្រូវផ្តល់ជូន ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានវិញសម្រាប់ការចំណាយដែលទាក់ទងទៅនឹងសវនកម្មបរិស្ថានដែលធ្វើឡើងដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬសវនករបរិស្ថានដែលបានតែងតាំងដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា១៣៥ ._ ការរៀបចំរបាយការណ៍អង្កេតតាមដាន

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍អង្កេតតាមដានបរិស្ថានតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវដូចមានចែងក្រមនេះ និងបទប្បញ្ញត្តិដោយឡែកផ្សេងទៀត ។

មាត្រា១៣៦ ._ ដំណោះស្រាយផលប៉ះពាល់

ក្នុងករណីដែលសវនកម្មបរិស្ថានបង្ហាញឲ្យឃើញថា ផលប៉ះពាល់របស់គម្រោង និងឬសកម្មភាពនោះធំជាងអ្វីដែលបានប៉ាន់ប្រមាណនៅក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ឬផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានដែលពាក់ព័ន្ធ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវចាត់វិធានការណ៍ភ្លាមៗដើម្បីដោះស្រាយផលប៉ះពាល់ទាំងនោះ និងបញ្ជាឲ្យធ្វើការកែតម្រូវលើផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានឲ្យបានសមស្រប ដើម្បីបញ្ចៀសផលប៉ះពាល់នៅពេលអនាគត ។

មាត្រា១៣៧ ._ ការទទួលបានព័ត៌មាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវដាក់របាយការណ៍សវនកម្មបរិស្ថានឲ្យសាធារណជនអាចរកបាន ក្នុងអំឡុងពេលសមស្របបន្ទាប់ពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបានរបាយការណ៍សវនកម្មបរិស្ថាន ។

ជំពូកទី២
ការតែងតាំង និងលក្ខណៈសម្បត្តិរបស់សវនករបរិស្ថាន

មាត្រា១៣៨ ._ ការទទួលបាននីតិសម្បទា

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលអាចធ្វើសវនកម្មបរិស្ថាន ត្រូវទទួលនីតិសម្បទា និងអនុញ្ញាតពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។ នីតិវិធី និងបែបបទក្នុងការទទួលស្គាល់សវនករបរិស្ថាន ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដាច់ដោយឡែករបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកបរិស្ថាន ។

ភាគទី៣
ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងយន្តការនិរន្តរភាព
មាតិកាទី១
ការកាត់បន្ថយ និងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ
ជំពូកទី១
គោលការណ៍ និងការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ

មាត្រា១៣៩ ._ ការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានលើការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវគាំទ្រ និងសហការជាមួយគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ ក្នុងការបំពេញមុខងារដូចខាងក្រោម៖

១- ដើម្បីរៀបចំ បង្កើត វិធីសាស្ត្រនៃការការកាត់បន្ថយ និងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ ដែលមានលក្ខណៈទូលំទូលាយ រួមគ្នា និងមានសកម្មភាពមុន ដើម្បីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់នៃគ្រោះមហន្តរាយ ដែលបង្កឡើងដោយធម្មជាតិ ឬមនុស្សទៅកាន់បរិស្ថាន ។

២- ត្រៀមបង្ការ ការបន្សាំ និងការកាត់បន្ថយ គ្រោះថ្នាក់ មុនពេលមានគ្រោះមហន្តរាយ ការឆ្លើយតបសង្គ្រោះបន្ទាន់ក្នុងពេលមានគ្រោះមហន្តរាយ និង ការស្តារឡើងវិញក្រោយពេលមានគ្រោះមហន្តរាយ ។

៣- គាំទ្រដល់ការអនុវត្តតួនាទីភារកិច្ច និងតួនាទីរបស់គណៈកម្មការជាតិគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយជាធរមាន ។

៤- រកបុព្វហេតុ ឬសគល់នៃភាពងាយរងគ្រោះចំពោះគ្រោះមហន្តរាយដែលមានសក្តានុពល និងគ្រោះមហន្តរាយដែលមានស្រាប់ ។

៥- ពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័ននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ទៅលើការកាត់បន្ថយ និងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ គ្រោះមហន្តរាយ ។

ឃ. ធ្វើការជាមួយសហគមន៍មូលដ្ឋាន ក្រសួង ស្ថាប័ន អ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ដើម្បីបង្កើតភាពធន់របស់សហគមន៍មូលដ្ឋានទៅនឹងគ្រោះមហន្តរាយ ដែលរួមមានផលប៉ះពាល់និងការបន្សាំទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។

មាត្រា១៤0 ._ ការរៀបចំផែនការ និងគោលការណ៍នៃការគ្រប់គ្រងហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយដែលប៉ះពាល់ទៅដល់បរិស្ថាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវគាំទ្រ និងសហការជាមួយគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយដើម្បីបំពេញកិច្ចការដូចខាងក្រោម៖

១-ជួយរៀបចំផែនការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ ដែលផ្តោតទៅលើគ្រោះមហន្តរាយ ដែលបង្កឡើងដោយធម្មជាតិ ឬមនុស្ស ដែលប៉ះពាល់ទៅដល់បរិស្ថាន ។

២- រៀបចំបង្កើត និងអនុវត្តលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីធ្វើការសិក្សាប៉ាន់ប្រមាណហានិភ័យ និងវិះរកបច្ចេកទេស សម្រាប់ការបន្សាំទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងរៀបចំបង្កើតផែនការត្រៀមបម្រុងសម្រាប់ជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ ដែលបង្កឡើងដោយធម្មជាតិ ឬមនុស្ស ដែលប៉ះពាល់ទៅដល់បរិស្ថាន និងការឆ្លើយតបសង្គ្រោះបន្ទាន់ ។

មាត្រា១៤១ ._ ការយល់ដឹង ការបណ្តុះបណ្តាល និងការអប់រំ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវគាំទ្រ និងសហការជាមួយគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ លើកកម្ពស់ ការយល់ដឹងជាសាធារណៈ រៀបចំបង្កើត និងផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាល និងការអប់រំ និងលើកទឹកចិត្តឲ្យមានការ ចូលរួម ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ និងការត្រួតពិនិត្យ និងការត្រៀមបង្ការគ្រោះមហន្តរាយ ដែលរួមមានការបង្កើតប្រព័ន្ធប្រកាសឲ្យដឹងមុន ។

មាត្រា១៤២ ._ ការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន

ការរៀបចំបង្កើត ការធ្វើទំនើបនីយកម្ម និងការចែកចាយអំពីព័ត៌មាន និងការធ្វើផែនការកាត់បន្ថយ ហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ ត្រូវអនុលោមទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការចូលរួមជាសាធារណៈ និងការទទួលបានព័ត៌មាន ដែលមានចែងនៅក្នុងគន្លឹះទី១ស្តីពីបទប្បញ្ញត្តិទូទៅ មាតិកាទី២ ស្តីពីការចូលរួមជាសាធារណៈ និងគន្លឹះទី១ មាតិកាទី៣ ស្តីពីការទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាន ។

មាត្រា១៤៣ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការពិគ្រោះយោបល់

គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ និងក្រសួង ស្ថាប័ន ត្រូវពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ក្នុងការបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តទាំងអស់ និងការធ្វើផែនការគ្រប់គ្រងគ្រោះ មហន្តរាយ ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងគ្រោះមហន្តរាយដែលបង្កឡើងដោយធម្មជាតិ ឬមនុស្ស ដែលប៉ះពាល់ទៅ ដល់បរិស្ថាន ដែលរួមមានគ្រោះមហន្តរាយទាំងឡាយ ។

មាតិកាទី២
ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា១៤៤ ._ ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាពទទួលខុសត្រូវសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល និងការសម្របសម្រួលលើសកម្មភាពដែលទាក់ទងទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ស្របតាមក្រម នេះ និងច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ។ ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ ក្រោមជាតិ ត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការអនុវត្តមុខងារៀងៗខ្លួន ។

មាត្រា១៤៥ ._ តួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវ

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាពត្រូវ ដឹកនាំការចរចាអំពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុជាលក្ខណៈអន្តរជាតិ ផ្តល់ការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេស តាមរយៈអគ្គលេខាធិការដ្ឋានរបស់ខ្លួន និងអង្គភាពជំនួយដែលពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ទៅដល់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើរតួនាទីជាអង្គភាពបង្គោល ជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតអំពីគោលនយោបាយ និងការរៀបចំកម្មវិធីស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងផ្តល់អនុសាសន៍អំពីវិធានការជាគោលនយោបាយជូនរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ជំពូកទី២
គោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការឆ្លើយតបចំពោះការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

មាត្រា១៤៦ ._ ផែនការឆ្លើយតបចំពោះការប្រែប្រួលអាកាសធាតុថ្នាក់ជាតិ

ដោយអនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវស្តីពីការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាននៃក្រមនេះ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាពត្រូវបង្កើត ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព និងសម្របសម្រួលផែនការឆ្លើយតបចំពោះការប្រែប្រួលអាកាសធាតុរយៈពេលវែង ដោយដោះស្រាយអំពីការ

កាត់បន្ថយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ការបន្សាំ ហិរញ្ញវត្ថុ ការអភិវឌ្ឍ និងការផ្ទេរបច្ចេកវិជ្ជា និងការ កសាងសមត្ថភាព ស្របតាមគោលនយោបាយជាតិពាក់ព័ន្ធស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និង កិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគីហត្ថលេខី ។

មាត្រា១៤៧ ._ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុករៀបចំផែនការត្រូវ៖

ក- ដាក់បញ្ចូលការពិចារណាអំពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ នៅក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ។

ខ- បង្កើតសេចក្តីណែនាំស្តីពីការអនុលោមតាមផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ។

គ- ផ្តល់ការណែនាំដល់ក្រសួង និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងធានាឲ្យបាននូវការគោរពតាមច្បាប់ ដោយសហការជាមួយក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ។

មាត្រា១៤៨ ._ ផែនការតាមវិស័យ គម្រោងថវិកា និងក្របខ័ណ្ឌ

ក្រសួង និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវកំណត់ ដាក់បញ្ចូល និងអនុវត្តសកម្មភាពឆ្លើយតបចំពោះ ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ចូលទៅក្នុងផែនការតាមវិស័យពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ គម្រោងថវិកា និងក្របខ័ណ្ឌនៃការអង្កេតតាមដាន ស្របតាមគោលនយោបាយជាតិស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុពាក់ព័ន្ធ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលចេញដោយក្រសួងពាក់ព័ន្ធ និងកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគីហត្ថលេខី ។

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវផ្តល់យោបល់ផ្នែកបច្ចេកទេសស្តីពីការដាក់បញ្ចូលសកម្មភាពឆ្លើយតបចំពោះការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ទៅក្នុងផែនការតាមវិស័យ គម្រោងថវិកា និងក្របខ័ណ្ឌនានា ។

មាត្រា១៤៩ ._ ការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍ និងវិនិយោគ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុករៀបចំផែនការ គណៈកម្មការ ជាតិសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា ត្រូវពិចារណាអំពីផលប៉ះពាល់ និងដំណោះស្រាយនៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ នៅក្នុងការរៀបចំ ផែនការអភិវឌ្ឍ និងវិនិយោគទាំងអស់ ។

រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិទាំងអស់ ត្រូវសហការជាមួយមន្ទីរខេត្តនៃក្រសួង និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីដាក់បញ្ចូលផលប៉ះពាល់នៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងវិធានការឆ្លើយតបនៅក្នុង ការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍ និងវិនិយោគ មានជាអាទិ៍ ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី ។ សកម្មភាពនៃការប្រែប្រួល

អាកាសធាតុ ដែលហួសពីសមត្ថភាពហិរញ្ញវត្ថុ ឬ សមត្ថកិច្ចភូមិសាស្ត្រនៃរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវបញ្ជូនទៅថ្នាក់លើដើម្បីពិចារណា ។

មាត្រា១៥0 ._ ផែនការ និងយុទ្ធសាស្ត្រឆ្លើយតបចំពោះការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិទាំងអស់ត្រូវរចនា និងអនុវត្តផែនការ និងយុទ្ធសាស្ត្រ ក្នុងការឆ្លើយតបចំពោះការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ស្របតាមគោលនយោបាយជាតិស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុពាក់ព័ន្ធ ដោយសហការជាមួយមន្ទីរនៃក្រសួង និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធខេត្ត ។

ជំពូកទី៣
ការអនុវត្តន៍នូវការឆ្លើយតបចំពោះការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

មាត្រា១៥១ ._ ប្រភេទនៃការឆ្លើយតបចំពោះការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព និងក្រសួង និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ត្រូវសម្របសម្រួលជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ដើម្បីអនុវត្តន៍ការឆ្លើយតបចំពោះការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ មានជាអាទិ៍៖

ក- វិធានការបន្សាំទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដូចខាងក្រោម៖

១- ការវាយតម្លៃភាពងាយរងគ្រោះនៃប្រព័ន្ធជីវសាស្ត្រ សង្គម និងសេដ្ឋកិច្ចចំពោះ ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ មានជាអាទិ៍ វិស័យដែលងាយទទួលរងបញ្ហាអាកាសធាតុ និង តំបន់ភូមិសាស្ត្រ ដែលងាយទទួលរងគ្រោះមហន្តរាយដែលទាក់ទងនឹងអាកាសធាតុ និង កំណត់ឱកាសសម្រាប់ការបន្សាំទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។

២- ការបង្កើត និងអនុវត្តហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលធន់ស៊ាំទៅនឹងអាកាសធាតុ និងដែលប្រើប្រាស់កាបូនទាប ជាអាទិ៍ សម្រាប់វិស័យកសិកម្ម ជលផល ដឹកជញ្ជូន និងថាមពល ។

៣- ការបង្កើត និងអនុវត្តវិធានការគ្រប់គ្រងសម្រាប់តំបន់ការពារ ដើម្បីបន្សាំទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។

៤- ការធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវប្រព័ន្ធផ្តល់ព័ត៌មានជាមុន និងការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានអាកាសធាតុទាន់ពេលវេលា ។

៥- ការលើកកម្ពស់ទម្លាប់នៃការចិញ្ចឹមជីវិតប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដែលបង្កើនភាពធន់ស៊ាំទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។

៦- ការលើកកម្ពស់ការទទួលបានថាមពល ទឹក ការដឹកជញ្ជូន សេវាសុខភាព និងអនាម័យ ដែលអាចលៃលកបាន ជាពិសេស ដោយមានគោលដៅចំពោះប្រជាពលរដ្ឋ ដែលងាយរងគ្រោះបំផុត ។

ខ- វិធានការកាត់បន្ថយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដូចខាងក្រោម៖

១- លើកកម្ពស់ និងធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវប្រសិទ្ធផលថាមពលទូទាំងប្រទេស ។

២- លើកកម្ពស់ និងការបង្កើត និងការប្រើប្រាស់នូវថាមពលកកើតឡើងវិញ ទូទាំងគ្រប់វិស័យទាំងអស់ ។

៣- បង្កើនផលិតកម្មថាមពលតាមបណ្តាញវិមជ្ឈការដែលមានភាពធន់ស៊ាំ និងផលិតកម្មថាមពលក្រៅបណ្តាញ ។

៤- លើកកម្ពស់ការបង្កើត និងការប្រើប្រាស់មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនសាធារណៈទ្រង់ទ្រាយធំ និងការប្រើប្រាស់ការដឹកជញ្ជូនដែលប្រើប្រាស់ឥន្ធនៈប្រកបដោយប្រសិទ្ធផល និងការដឹកជញ្ជូនដែលប្រើប្រាស់កាបូនទាប ។

៥- បង្កើនគម្របព្រៃឈើ និងលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៃព្រៃផ្តល់ផល និងយន្តការដើម្បីលើកកម្ពស់ការអភិរក្សព្រៃឈើ ជាអាទិ៍ កម្មវិធីរេដបូក ។

៦- លើកកម្ពស់ទម្លាប់គ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់ដីដោយត្រឹមត្រូវ ដើម្បីការពារអាងកាបូន និងដាក់កម្រិតចំពោះការបំភាយឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ ។

គ- សកម្មភាពផ្តល់លទ្ធភាពនានា ដូចខាងក្រោម៖

១- ពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័ន និងបច្ចេកទេស ដើម្បីអនុវត្តន៍ការឆ្លើយតបចំពោះ បញ្ហាអាកាសធាតុ ។

២- ពង្រឹងចំណេះដឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុស្តីពីការបន្សុំ និងទម្លាប់អនុវត្ត ការកាត់បន្ថយ និង បច្ចេកវិជ្ជានានា ដែលសមរម្យបំផុតចំពោះបរិបទកម្ពុជា ។

៣- លើកកម្ពស់ការស្រាវជ្រាវ ការផ្ទេរបច្ចេកវិជ្ជា ការអប់រំ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ អន្តរជាតិ នៅក្នុងគ្រប់តំបន់ទាំងអស់នៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។

៤- លើកកម្ពស់ការយល់ដឹងជាសាធារណៈអំពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។

៥- កៀងគរហិរញ្ញវត្ថុអាកាសធាតុ ។

មាត្រា១៥២ ._ ការសម្របសម្រួលកិច្ចសហការ និងការបង្កើតភាពជាដៃគូ

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាពត្រូវ៖

ក- សម្របសម្រួលកិច្ចសហការជាលក្ខណៈអន្តរក្រសួង និងការចូលរួមនៃរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិក្នុងការរចនា និងការអនុវត្តសកម្មភាពការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ មានជាអាទិ៍នូវការផ្តល់យន្តការសម្រាប់ការសម្រេចចិត្តផ្នែកបច្ចេកទេសជាលក្ខណៈអន្តរក្រសួង ។

ខ- បង្កើតភាពជាដៃគូ និងអនុស្សារណៈយោគយល់សម្រាប់ការអនុវត្ត និងបង្កើន ការឆ្លើយតប និងកិច្ចអន្តរាគមន៍នៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុរវាងរដ្ឋាភិបាល និងអង្គភាព មិនមែនរដ្ឋាភិបាល មានជាអាទិ៍សកម្មភាពនៃការកាត់បន្ថយសមស្របជាលក្ខណៈជាតិ ។

មាត្រា១៥៣ ._ ការពិចារណាអំពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុក្នុងសកម្មភាពអនុវត្ត

ក្រសួងនិងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវរួមបញ្ចូលនូវការពិចារណាអំពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុទៅក្នុងការរចនានូវរាល់សកម្មភាពអនុវត្តទាំងអស់ និងពិចារណាទៅលើផលប៉ះពាល់នៃសកម្មភាពនោះ ទៅលើការបំភាយឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ ការប្រឈមទៅនឹងហានិភ័យអាកាសធាតុ និងសមត្ថភាពបន្សាំ ។

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាពត្រូវផ្តល់ដំបូន្មានផ្នែកបច្ចេកទេសទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធទៅលើការរចនានូវសកម្មភាពអនុវត្តន៍ មានជាអាទិ៍វិធានការណ៍ បច្ចេកទេស និង ដំណើរការឆ្លើយតបទៅលើការសាកល្បងតាមផ្នែកជាក់លាក់មួយៗ ។

មាត្រា១៥៤ ._ ការវិភាគការប្រែប្រួលអាកាសធាតុក្នុងការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ និងការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ក្រសួងនិងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដោយមានកិច្ចសហការជាមួយក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព និងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវធានាថារាល់គម្រោងនិងសកម្មភាពដែលតម្រូវការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ ឬការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ស្របតាមក្រមនេះ រួមបញ្ចូល ការវិភាគលើការពិចារណាអំពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុក្នុងការវាយតម្លៃខាងលើ ។

មាត្រា១៥៥ ._ ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុក្នុងការធ្វើការសម្រេចចិត្ត

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិទាំងអស់ ត្រូវធានាថាត្រូវធ្វើការពិចារណាអំពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុក្នុងដំណើរការធ្វើការសម្រេចចិត្តពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ទាក់ទិននឹងការអនុវត្តសកម្មភាពក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទាំងនោះ ។

ជំពូកទី៤
ការអនុគ្រោះតាមដាន និងការទាយតម្លៃការឆ្លើយតបទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

មាត្រា១៥៦ ._ ក្របខ័ណ្ឌអង្កេតតាមដាន និងការវាយតម្លៃថ្នាក់ជាតិ

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាពត្រូវសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុករៀបចំផែនការដើម្បីបង្កើតនិងគ្រប់គ្រងក្របខ័ណ្ឌអង្កេតតាមដាន និងការវាយតម្លៃថ្នាក់ជាតិ មានជាអាទិ៍ឧបករណ៍អង្កេតតាមដាន ដើម្បីតាមដានវឌ្ឍនភាពរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមដែលបង្កដោយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងជូនដំណឹងអំពីការពិនិត្យឡើងវិញ និងការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព នៃការឆ្លើយតបទៅលើការប្រែប្រួលអាកាសធាតុរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ក្របខ័ណ្ឌនេះត្រូវរួមមានការវិភាគនូវកម្រិតត្រៀមរួចរាល់នៃស្ថាប័នរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីអនុវត្តការឆ្លើយតបទៅលើការប្រែប្រួលអាកាសធាតុរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ក៏ដូចជាការធ្វើកិច្ចអន្តរាគមន៍អាកាសធាតុក្នុងការកាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះ និងបន្ថយការបំភាយកាបូនឲ្យស្ថិតក្នុងកម្រិតទាប និងផ្លាស់ប្តូរទៅរកការអភិវឌ្ឍដែលមានលក្ខណៈធន់ស៊ាំដោយប្រើកាបូនទាប ។

មាត្រា១៥៧ ._ ក្របខ័ណ្ឌអង្កេតតាមដាន និងវាយតម្លៃតាមវិស័យ

ក្រសួងនិងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ត្រូវបង្កើត និងគ្រប់គ្រងនូវក្របខ័ណ្ឌអង្កេតតាមដាន និងវាយតម្លៃការប្រែប្រួលបរិស្ថានតាមវិស័យដើម្បីតាមដានប្រសិទ្ធភាពនៃការឆ្លើយតបវិធានការណ៍ដែលដាក់ចេញក្នុងផែនការឆ្លើយតបទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុតាមវិស័យពាក់ព័ន្ធ ដោយមានការគាំទ្រពីក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព និងធ្វើរបាយការណ៍ជាទៀងទាត់ទៅកាន់ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ។ ក្របខ័ណ្ឌនេះត្រូវធ្វើឡើងស្របតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធីដែលចេញដោយក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ។

មាត្រា១៥៨ ._ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធីសម្រាប់ក្របខ័ណ្ឌអង្កេតតាមដាន និងវាយតម្លៃ

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវចេញនូវលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធីសម្រាប់ការបង្កើត និងគ្រប់គ្រងក្របខ័ណ្ឌអង្កេតតាមដាន និងវាយតម្លៃការប្រែប្រួលតាមវិស័យក្នុងរយៈពេល ១ (មួយ)ឆ្នាំនៃការអនុម័ត្យក្រមនេះ ។ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព អាចចេញនូវ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធីស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុបន្ថែមទៀតទាក់ទងនឹងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីការអង្កេតតាមដាន និងវាយតម្លៃ ។ ក្របខ័ណ្ឌនេះ ត្រូវអនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌ តម្រូវនៃការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានក្នុងក្រមនេះ ។

មាត្រា១៥៩ ._ ការធ្វើសកម្មភាពអង្កេតតាមដាន និងវាយតម្លៃ

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវសម្របសម្រួល និងសកម្មភាពអង្កេតតាមដាន និងវាយតម្លៃដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ស្របជាមួយនឹងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធីនៃមាតិកានេះ ។

ក្រសួង និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ត្រូវសកម្មភាពអង្កេតតាមដាន និងវាយតម្លៃដែលតម្រូវទាំងអស់ យោងតាមបទប្បញ្ញត្តិដែលពាក់ព័ន្ធនៃមាតិកានេះ ស្របជាមួយនឹងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធីនៃមាតិកានេះ ។

រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិទាំងអស់ ត្រូវធ្វើសកម្មភាពអង្កេតតាមដាន និងវាយតម្លៃ ស្របតាមក្របខ័ណ្ឌ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីការអង្កេតតាមដាននិងការវាយតម្លៃតាមវិស័យ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធីនៃមាតិកានេះ និងដោយធ្វើកិច្ចសហការជាមួយមន្ទីរខេត្តនៃក្រសួង និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ។

មាត្រា១៦០ ._ ការរៀបចំរបាយការណ៍ស្តីពីការអង្កេតតាមដាន និងការវាយតម្លៃ

រាល់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិពាក់ព័ន្ធ ត្រូវរាយការណ៍ជាទៀងទាត់ទៅកាន់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាពស្តីពីសូចនករពាក់ពន្ធ័នៃក្របខ័ណ្ឌអង្កេតតាមដាន និងវាយតម្លៃថ្នាក់ជាតិ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីការអង្កេតតាមដាន និងវាយតម្លៃដែលពាក់ព័ន្ធ នឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុដទៃទៀត និងស្តីពីក្របខ័ណ្ឌស្តីពីការអង្កេតតាមដាននិងការវាយតម្លៃ តាមវិស័យ ស្របជាមួយនឹងគោលការណ៍ណែនាំ និងនីតិវិធីនៃមាតិកានេះ ។ របាយការណ៍នេះ ត្រូវដាក់ឲ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកបាន ស្របតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានក្នុងក្រមនេះ ។

មាត្រា១៦១ ._ ការរៀបចំរបាយការណ៍ជាអន្តរជាតិ

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវរាយការណ៍ទៅកាន់អង្គការអន្តរជាតិ ស្តីពីការអនុវត្តរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងការឆ្លើយតបទៅលើការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដែលមានជាអាទិ៍ ការប្រព្រឹត្តយោងទៅតាមកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តភាព ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគីហត្ថលេខី ។

មាត្រា១៦២ ._ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តទាក់ទងនឹងការចាត់វិធានការណ៍ ការរៀបចំរបាយការណ៍ ការផ្ទៀងផ្ទាត់ និងការវាយតម្លៃ សម្រាប់ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាពត្រូវចេញនូវលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធីសម្រាប់ការបង្កើត និងការគ្រប់គ្រងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តទាក់ទងនឹងការចាត់វិធានការណ៍ ការធ្វើរបាយការណ៍ ការផ្ទៀងផ្ទាត់ និងការវាយតម្លៃជាក់លាក់ ដោយធ្វើការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយគ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានស្របតាមក្រមនេះ ។ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនេះ ត្រូវអនុលោមតាមអនុសញ្ញាក្របខ័ណ្ឌអង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃយន្តការហិរញ្ញវត្ថុស្តីពីអាកាសធាតុដែលផ្អែកលើលទ្ធផល ។

គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវបង្កើត គ្រប់គ្រង និងអនុវត្តន៍ចំពោះលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធីទាក់ទងនឹងការចាត់វិធានការណ៍ ការរៀបចំរបាយការណ៍ និងការផ្ទៀងផ្ទាត់ ស្របតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធីនេះ ដូចដែលចេញដោយក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព និង ស្របតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានក្នុងក្រមនេះ ។ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិទាំងអស់ ត្រូវជួយអជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធក្នុងការអនុវត្តនីតិវិធីទាក់ទងនឹងការចាត់វិធានការណ៍ ការរៀបចំរបាយការណ៍ និងការផ្ទៀងផ្ទាត់ ស្របតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធីពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា១៦៣ ._ ការបញ្ជាបន្ទុកក្របខ័ណ្ឌអង្កេតតាមដាននិងវាយតម្លៃទៅលើការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ត្រូវបញ្ជាបក្របខ័ណ្ឌអង្កេតតាមដាន និងវាយតម្លៃទៅលើការប្រែប្រួលអាកាសធាតុតាមផ្នែក ទៅក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនៃការអង្កេតតាមដាន និងការវាយតម្លៃទៅលើការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។

ជំពូកទី៥
ព័ត៌មានស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

មាត្រា១៦៤ . _ ព័តមានស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវរួមសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុករៀបចំផែនការ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកស្ថិតិថ្នាក់ជាតិ និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីប្រមូលធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព គ្រប់គ្រង និងដាក់ឲ្យសាធារណជនអាចប្រើប្រាស់បាននូវព័ត៌មានស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការឆ្លើយតបប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពចំពោះការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ស្របតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន និងការចូលរួមជាសាធារណៈ ។

ព័តមានស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ មានជាអាទិ៍៖

ក-ការកំណត់ទីតាំងនៃហានិភ័យពាក់ព័ន្ធទៅនឹងអាកាសធាតុ សេណារីយ៉ូនៃ ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងការវាយតម្លៃភាពងាយរងគ្រោះ និងជម្រើស និងសមត្ថភាព ក្នុងការបន្សាំ ។

ខ-កម្រិតនៃការបំភាយឧស្ម័នដោយសារការបំផ្លាញព្រៃឈើ និងកត្តានានាអំពីការបំភាយ ឧស្ម័ន ដែលបានសន្មត ស្របតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធី ដែលបង្កើតដោយក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ។

គ-ប្រភព និងការបំភាយឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ ។

ឃ-ជម្រើសក្នុងការកាត់បន្ថយឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ និងការលើកកម្ពស់ភាពធន់សាំ ដែលមានជាតិកាបូនតិច ។

ង-ការកាត់បន្ថយការបំភាយឧស្ម័នដែលមានការបញ្ជាក់ពីការចូលរួមអនុវត្តរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានៅក្នុងយន្តការហិរញ្ញប្បទានអាកាសធាតុដែលផ្អែកលើលទ្ធផល ។

ច-ការកំណត់ទីតាំងនៃគម្រោង និងអន្តរគមន៍នានាដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការកាត់បន្ថយ និងការបន្សាំទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដែលមានប្រតិបត្តិការនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា រួមទាំងការពិនិត្យតាមដានជំនួយក្រៅស្រុកដែលទទួលបានផងដែរ ។

ឆ-ទម្លាប់នៃការកាត់បន្ថយ និងការបន្សុំល្អបំផុត ដែលស្របតាមបរិបទនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មានជាអាទិ៍ លទ្ធភាព និងប្រសិទ្ធភាពតម្លៃនៃការធ្វើអន្តរាគមន៍ និងមេរៀនដែលបានយល់ដឹងពីគម្រោង និងអន្តរាគមន៍ ដែលបានអនុវត្តន៍នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា រួមមាន ការសាកល្បង ឬការដកពិសោធន៍បច្ចេកវិជ្ជានានាក្នុងការកាត់បន្ថយ និងការ បន្សុំថ្មីៗ ។

ជ-ការរៀបចំរបាយការណ៍ដែលបានពីឧបករណ៍អង្កេតតាមដាន និងវាយតម្លៃទៅលើការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដែលតម្រូវដោយមាតិកានេះ ។

មាត្រា១៦៥ ._ ការផលិតព័ត៌មានអំពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ត្រូវរួមសហការជាមួយក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ដើម្បីប្រមូល ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព គ្រប់គ្រង និងដាក់ឲ្យសាធារណជន អាចប្រើប្រាស់បាននូវព័ត៌មានអំពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុទាំងឡាយទៅតាមវិស័យរបស់ខ្លួន ព្រមទាំងព័ត៌មានអំពីការអនុវត្តការធ្វើអន្តរាគមន៍ទៅលើការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដែលរួមមាន លទ្ធផលទាំងឡាយនៃសូចនករអង្កេតតាមដាន និងវាយតម្លៃដែលពាក់ព័ន្ធ និងមេរៀនដែលបាន យល់ដឹងពីការអនុវត្តសកម្មភាពសាកល្បងនានា ។ ព័ត៌មាននេះត្រូវផលិត ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន និងការចូលរួមជាសាធារណៈនៃក្រមនេះ ។

មាត្រា១៦៦ . _ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធីពាក់ព័ន្ធទៅនឹងព័ត៌មានអំពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធីនៃការផលិត និងការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ និងព័ត៌មានអំពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ មានជាអាទិ៍ វិធីសាស្ត្រ នីតិវិធី នៃការប្រមូលទិន្នន័យ និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការបើកបង្ហាញព័ត៌មាន ។

មាត្រា១៦៧ . _ កិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការផលិត និងការចែករំលែកទិន្នន័យ

ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព អាចចុះកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការផលិត និងការចែករំលែកទិន្នន័យ ជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធនានា ដើម្បីពង្រឹង និងបង្កើនការទទួលបានទិន្នន័យ និងព័ត៌មានអំពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុដែលមានការធានាបានទៅលើគុណភាព និងដែលពាក់ព័ន្ធទៅ នឹងការអនុវត្តការឆ្លើយតបទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា១៦៨ . _ ការរៀបចំរបាយការណ៍ព័ត៌មានអំពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិពាក់ព័ន្ធ និងអង្គភាពសាធារណៈ និងឯកជន

ក្នុងកិច្ចសហការជាមួយក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព និងស្របតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធីពាក់ព័ន្ធដែលតម្រូវដោយមាតិកានេះ ត្រូវ៖

ក-រៀបចំរបាយការណ៍ស្តីពីការបំភាយឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់តាមវិស័យ និងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

ខ-រៀបចំរបាយការណ៍អំពីការកាត់បន្ថយឧស្ម័នដែលបានបញ្ជាក់ ចេញពីយន្តការហិរញ្ញប្បទានអាកាសធាតុដែលផ្អែកលើលទ្ធផល ។

គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍ជូនដល់ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព អំពីវឌ្ឍន:ភាពនៃការអនុវត្តការឆ្លើយតបទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដែលក្នុងនោះ រួមមាន លទ្ធផលនៃសូចនករអង្កេតតាមដាន និងវាយតម្លៃតាមវិស័យដែលមានស្រាប់ ។

មាត្រា១៦៩ . _ ប្រព័ន្ធទទួលបានព័ត៌មានជាសាធារណៈ

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវបង្កើត និងគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធទទួលបានព័ត៌មានជាសាធារណៈ ដើម្បីបង្រួមបង្រួមព័ត៌មានទាំងអស់អំពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុដែលផលិតដោយរាជរដ្ឋាភិបាល និងអ្នកពាក់ព័ន្ធ ។ ប្រព័ន្ធនេះ ត្រូវបង្កើតឡើង ស្របតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន និងការចូលរួមជាសាធារណៈនៃក្រមនេះ ។

គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ត្រូវរួមសហការជាមួយក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព បង្កើត និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពជាប្រចាំទៅលើប្រព័ន្ធព័ត៌មាននេះ ស្របតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធីដែលចេញដោយក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ។

ផ្នែកទី១
បញ្ជីសារពើភណ្ឌឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់

មាត្រា១៧០ . _ ការបង្កើតសារពើភណ្ឌឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវបង្កើត និងគ្រប់គ្រងបញ្ជីសារពើភណ្ឌឧស្ម័ន ផ្ទះកញ្ចក់ថ្នាក់ជាតិ ដែលសាធារណជនអាចប្រើប្រាស់បាន ស្របតាមវិធាន និងការណែនាំជាអន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា១៧១ . _ គោលការណែនាំ និងនីតិវិធីស្តីពីសារពើភណ្ឌឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធីនៃការប្រមូល ការផលិត និងការធានាបាននូវគុណភាព និងការប្រគល់ទិន្នន័យក្នុងបញ្ជីសារពើភណ្ឌ មានជា

អាទ៍ ការបង្កើតកត្តានៃការបំភាយឧស្ម័នដែលពាក់ព័ន្ធសម្រាប់ប្រភេទ ឬក្រុមនៃប្រភពបញ្ចេញ និង កន្លែង ផ្ទុកឧស្ម័ន ការបង្កើតកម្រិតនៃការបំភាយឧស្ម័នដោយសារការបំផ្លាញព្រៃឈើ ដែលបានសន្មត ការប្រមូលទិន្នន័យអំពីសកម្មភាព និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការរៀបចំរបាយការណ៍ ។

មាត្រា១៧២ . _ ការអនុលោមតាមគោលការណែនាំ និងនីតិវិធី

គ្រប់ម្ចាស់គម្រោង និងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានសម្រាប់បញ្ជីសារពើភណ្ឌឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ ស្របតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធីនៃការប្រមូល ការផលិត និងការធានាបាននូវគុណភាព និងការប្រគល់ទិន្នន័យនៃបញ្ជីសារពើភណ្ឌ ដែលចេញដោយក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ។

ផ្នែកទី២
បញ្ជីគម្រោងកាត់បន្ថយការបំភាយឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ ថ្នាក់ជាតិ

មាត្រា១៧៣ . _ ការបង្កើតបញ្ជីគម្រោងកាត់បន្ថយការបំភាយឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ ថ្នាក់ជាតិ

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវបង្កើត និងគ្រប់គ្រងបញ្ជីគម្រោងកាត់បន្ថយការបំភាយឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ ថ្នាក់ជាតិ ដែលសាធារណជនអាចប្រើប្រាស់បាន ។ បញ្ជីនេះ ត្រូវដាក់បញ្ចូលនូវរាល់ការចុះបញ្ជីនានាដែលបានបង្កើតមុនរួចហើយក្រោមយន្តការហិរញ្ញប្បទានអាកាសធាតុដែលផ្អែកលើលទ្ធផលដែលពាក់ព័ន្ធ និងអាចបញ្ចូលនូវយន្តការឥណទានកាបូនដទៃទៀត ដែលប្រើប្រាស់លក្ខខណ្ឌតម្រូវស្រដៀងគ្នាទៅនឹងយន្តការផ្អែកលើលទ្ធផល ដែលបានបង្កើតឡើងក្រោមអនុសញ្ញាក្របខ័ណ្ឌអង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។ បញ្ជីនេះត្រូវបង្កើតឡើង ស្របតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន និងការចូលរួមជាសាធារណៈនៃក្រមនេះ ។

មាត្រា១៧៤ . _ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធីស្តីពីការប្រគល់ព័ត៌មានសម្រាប់បញ្ជីគម្រោងកាត់បន្ថយការបំភាយឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ថ្នាក់ជាតិ

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវចេញលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធីស្តីពីការប្រគល់ ព័ត៌មានសម្រាប់បញ្ជីគម្រោងកាត់បន្ថយការបំភាយឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ថ្នាក់ជាតិ ស្របតាមវិធាន និងការណែនាំអន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា១៧៥ . _ ការអនុលោមតាមនីតិវិធី និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត

គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នទាំងអស់ ដែលរួមចំណែកនៅក្នុងយន្តការហិរញ្ញប្បទានអាកាសធាតុដែលផ្អែកលើលទ្ធផល បូករួមទាំងយន្តការទាំងឡាយដែលមិនត្រូវបានបង្កើតក្រោមអនុសញ្ញា

ក្របខ័ណ្ឌអង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុផងដែរ ត្រូវអនុលោមតាមនីតិវិធីលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធីស្តីពីការប្រគល់ព័ត៌មានសម្រាប់បញ្ជីគម្រោងកាត់បន្ថយការបំភាយឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ថ្នាក់ជាតិ ។

ជំពូកទី៦
ការកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័ន ការអភិវឌ្ឍ និងការផ្ទេរបច្ចេកវិជ្ជា និងចំណេះដឹង

មាត្រា១៧៦ ._ ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពស្ថាប័ន

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ត្រូវអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពស្ថាប័ន វិនិយោគលើការអភិវឌ្ឍ និងការផ្ទេរបច្ចេកវិជ្ជា កសាងសមត្ថភាព និងបង្កើតការយល់ដឹងនៅគ្រប់កម្រិត ដើម្បីឲ្យមានការយល់ដឹង និងដោះស្រាយអំពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងដើម្បីឲ្យមានការអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព នៃការឆ្លើយតបទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា១៧៧ ._ ការវាយតម្លៃសមត្ថភាពស្ថាប័នជាប្រចាំ

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអង្គភាពដទៃទៀត ត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃសមត្ថភាពស្ថាប័នជាប្រចាំ សម្រាប់អនុវត្តការឆ្លើយតបទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុថ្នាក់ជាតិ បង្កើតកម្មវិធីផ្សេងៗ ដើម្បីបំពេញនូវភាពខ្វះចន្លោះផ្នែកសមត្ថភាពសំខាន់ៗ ធ្វើការកៀងគរធនធានសម្រាប់ការអនុវត្តកម្មវិធីអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព ។

មាត្រា១៧៨ ._ ការពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័ន និងសមត្ថភាពបុគ្គល

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយនឹងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ និងអង្គភាពដទៃទៀត ត្រូវពង្រឹងបរិយាកាសអំណោយផលរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សមត្ថភាពស្ថាប័ន និងសមត្ថភាពបុគ្គលដើម្បីដោះស្រាយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។

មាត្រា១៧៩ ._ ការអប់រំ និងការបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ព្រមទាំងក្រសួង និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ត្រូវលើកកម្ពស់កម្មវិធីអប់រំ និងកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដោយអនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវផ្សេងៗនៃការអប់រំ និងការយល់ដឹងផ្នែកបរិស្ថាន យោងតាមក្រមនេះ ។

មាត្រា១៨0 ._ ការចូលរួមក្នុងការអប់រំ និងការបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

មន្ត្រីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ត្រូវចូលរួមក្នុងកម្មវិធីអប់រំ និងកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលនានា ដើម្បីធានា

បាននូវការយល់ដឹងអំពីភាពស្មុគស្មាញផ្សេងៗនៃការដោះស្រាយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។

មាត្រា១៨១ ._ យន្តការកសាងចំណេះដឹង និងលើកកម្ពស់ការស្រាវជ្រាវ

ដោយមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយនឹងអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវធ្វើការពង្រឹង និងបង្កើតយន្តការផ្សេងៗក្នុងការកសាងចំណេះដឹង និងលើកកម្ពស់ការស្រាវជ្រាវស្តីពីការអនុវត្ត និងបច្ចេកវិជ្ជានៃការកាត់បន្ថយ និងការបន្សាំការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។

ជំពូកទី៧
ក្របខ័ណ្ឌហិរញ្ញប្បទានសម្រាប់ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

មាត្រា១៨២ ._ ការអភិវឌ្ឍក្របខ័ណ្ឌហិរញ្ញប្បទាន

ដោយមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយនឹងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវបង្កើត និងគ្រប់គ្រងក្របខ័ណ្ឌហិរញ្ញប្បទាន សម្រាប់សកម្មភាពនានានៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។ ក្របខ័ណ្ឌបែបនេះ ត្រូវរួមបញ្ចូលនូវការវិភាគ អំពីតម្រូវការហិរញ្ញប្បទាន យុទ្ធសាស្ត្រក្នុងការបំពេញនូវសេចក្តីត្រូវការទាំងនេះតាមរយៈការប្រើប្រាស់ប្រភពហិរញ្ញវត្ថុក្នុងស្រុក និងក្រៅស្រុកដែលមានស្រាប់ ក៏ដូចជាវិធានការនៃការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពណាមួយ យន្តការហិរញ្ញវត្ថុ ឬកំណែទម្រង់ស្ថាប័ននានា ដើម្បីធ្វើការកៀងគរ និងគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុផ្នែកប្រែប្រួលអាកាសធាតុក្នុងលក្ខណៈដែលមានប្រសិទ្ធផលដ៏ខ្ពស់បំផុតមួយ ។ ក្របខ័ណ្ឌបែបនេះនឹងត្រូវបង្កើតឡើង ដោយអនុលោមទៅតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវផ្សេងៗនៃការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន នៅក្នុងក្រមនេះ ។

មាត្រា១៨៣ ._ ហិរញ្ញវត្ថុជាក់លាក់នៅតាមទីតាំង

តាមការស្នើសុំរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកបរិស្ថាន ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវបង្កើតគណនីមូលនិធិជាក់លាក់នៅតាមទីតាំងមួយចំនួនសម្រាប់អ្នកពាក់ព័ន្ធដែលចូលរួម ចំពោះយន្តការហិរញ្ញវត្ថុអាកាសធាតុដែលផ្អែកលើលទ្ធផល មានជាអាទិ៍គម្រោងរដបូក ដោយអនុលោមទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិនានា ស្តីពីវិធានការសេដ្ឋកិច្ច គណនី ថ្លៃដែលត្រូវបង់ និងមូលនិធិផ្សេងៗនៃក្រមនេះ ។

ផ្នែកទី១
ការបែងចែកធនធាន សម្រាប់ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុនៅក្នុងថវិកាជាតិ និងថវិកា ថ្លាក់ក្រោមជាតិ

មាត្រា១៨៤ ._ ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុនៅក្នុងថវិកាជាតិ

ដោយមានការគាំទ្របច្ចេកទេសពីក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវពិចារណាពីផលប៉ះពាល់ និងដំណោះស្រាយផ្សេងៗនៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុនៅក្នុងដំណើរការថវិកាជាតិ ។ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវផ្តល់ឲ្យក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុនូវការវិភាគប្រចាំឆ្នាំអំពីហានិភ័យ និងអាទិភាពនៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវពិចារណា និងបញ្ចូល នូវការវិភាគនេះនៅក្នុងសារាចរស្តីពីការរៀបចំថវិកាប្រចាំឆ្នាំ និងបញ្ចូលការណែនាំអំពីការដាក់បញ្ចូលផលប៉ះពាល់ និងដំណោះស្រាយផ្សេងៗនៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ទៅក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធី សម្រាប់ថវិកាគម្រោង ។

មាត្រា១៨៥ ._ ការដាក់បញ្ចូលផល់ប៉ះពាល់ និងដំណោះស្រាយនៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុនៅក្នុងការដាក់ស្នើថវិកា

គ្រប់ក្រសួង និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ព្រមទាំងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិទាំងអស់ ត្រូវដាក់បញ្ចូល នូវផល់ប៉ះពាល់ និងដំណោះស្រាយនៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ នៅក្នុងការដាក់ស្នើថវិការបស់ខ្លួនដោយអនុលោមទៅតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលបានចេញដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ផ្នែកទី ២
ការលើកកម្ពស់ ការវិនិយោគលើអាកាសធាតុដែលមានលក្ខណៈស្លាតវៃពីវិស័យឯកជន

មាត្រា១៨៦ ._ ការលើកកម្ពស់ការវិនិយោគលើអាកាសធាតុដែលមានលក្ខណៈស្លាតវៃ

ដោយមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយនឹងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងដោយមានការចូលរួមពីក្រសួង និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ព្រមទាំងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិទាំងអស់ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវធ្វើការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយនឹងអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ អំពីវិធានការសារពើពន្ធជាសក្តានុពល បទប្បញ្ញត្តិ ស្តង់ដារនិងយន្តការដែលផ្អែកលើទីផ្សារនានា ដើម្បីលើកកម្ពស់ការវិនិយោគលើអាកាសធាតុដែលមានលក្ខណៈស្លាតវៃ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយអនុលោមទៅតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវផ្សេងៗនៃការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន នៅក្នុងក្រមនេះ ។

ផ្នែកទី៣
ការកៀងគរហិរញ្ញវត្ថុការប្រែប្រួលអាកាសធាតុពីបរទេស

មាត្រា១៨៧ ._ ការសម្របសម្រួលអំពីហិរញ្ញវត្ថុប្រែប្រួលអាកាសធាតុពីបរទេស

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវសម្របសម្រួលលើការកៀងគរហិរញ្ញវត្ថុប្រែប្រួលអាកាសធាតុពីបរទេសក្នុងលក្ខណៈមួយដែលមានប្រសិទ្ធផល និងប្រសិទ្ធភាពបំផុត នៅពេលដែលធ្វើការធានាឲ្យមានការបន្សុំគ្នានៃធនធានពីបរទេសទាំងនេះ ទៅនឹងអាទិភាពផ្សេងៗនៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា១៨៨ ._ ការអង្កេតតាមដានហិរញ្ញវត្ថុប្រែប្រួលអាកាសធាតុពីបរទេស

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវសហប្រតិបត្តិការជាមួយនឹងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា ដើម្បីធ្វើការអង្កេតតាមដានហិរញ្ញវត្ថុប្រែប្រួលអាកាសធាតុពីបរទេស និងត្រូវធានាឲ្យមានការដាក់បញ្ចូលនូវការប្រែប្រួលអាកាសធាតុទៅក្នុងកិច្ចចរចានានាជាមួយនឹងដៃគូអភិវឌ្ឍ ស្តីពីយុទ្ធសាស្ត្រប្រចាំព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជារបស់ខ្លួន ។

ផ្នែកទី៤
ការលើកកម្ពស់យន្តការហិរញ្ញវត្ថុអាកាសធាតុដែលផ្អែកលើលទ្ធផល

មាត្រា១៨៩ ._ អាជ្ញាធរជាតិដែលត្រូវបានចាត់តាំង

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព គឺជាអាជ្ញាធរជាតិដែលត្រូវបានចាត់តាំង សម្រាប់ការងារហិរញ្ញវត្ថុអាកាសធាតុដែលផ្អែកលើលទ្ធផល ។ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវពិនិត្យមើល ធ្វើការឯកភាព និងផ្តល់សុពលភាពដល់គម្រោងទាំងអស់ ដែលស្នើសុំការយល់ព្រមពីរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដើម្បីចូលរួមនៅក្នុងយន្តការហិរញ្ញប្បទានអាកាសធាតុដែលផ្អែកលើលទ្ធផលមានជាអាទិ៍ យន្តការទាំងឡាយយោងតាមយន្តការអភិវឌ្ឍស្អាត យន្តការនៃការផ្តល់ឥណទានរួម វិធានការកាត់បន្ថយថ្នាក់ជាតិដ៏សមស្របមួយ ព្រមទាំងយន្តការរដបូកផងដែរ ។ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវធានាថា គម្រោងទាំងនេះ អនុលោមតាមផែនការ និងយុទ្ធសាស្ត្រជាតិ ស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុដែលពាក់ព័ន្ធនានា ។

មាត្រា១៩0 ._ ការលើកកម្ពស់ការចូលរួមនៅក្នុងយន្តការហិរញ្ញវត្ថុដែលផ្អែកលើលទ្ធផល

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវលើកកម្ពស់ការចូលរួមនៅក្នុងយន្តការហិរញ្ញវត្ថុអាកាសធាតុដែលផ្អែកលើលទ្ធផល រួមមានតាមរយៈ ៖

ក-ការចេញការណែនាំ ស្តីពីការទទួលបានហិរញ្ញវត្ថុប្រៃប្រូលអាកាសធាតុតាមរយៈការចូលរួមនៅក្នុងយន្តការហិរញ្ញវត្ថុអាកាសធាតុដែលផ្អែកលើលទ្ធផល ។

ខ-ការរក្សា និងការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានស្តីពីប្រភព ជម្រើសអាទិភាពផ្សេងៗ និងសក្តានុពលសម្រាប់ការកាត់បន្ថយការបំភាយឧស្ម័ននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

គ- ការរក្សា និងការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានស្តីពីការកាត់បន្ថយការបំភាយឧស្ម័នពី គម្រោងដែលចូលរួមនានាតាមរយៈបញ្ជីថ្នាក់ជាតិសម្រាប់គម្រោងកាត់បន្ថយការបំភាយ ឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ រួមទាំងព័ត៌មានអំពីទំហំនៃការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានប្រៃប្រូលអាកាសធាតុ ដែលបានកៀងគរតាមរយៈការចូលរួមរបស់អង្គភាពរដ្ឋ និងអង្គភាពឯកជន នៅក្នុងយន្តការហិរញ្ញវត្ថុអាកាសធាតុដែលផ្អែកលើលទ្ធផល និងលទ្ធផលផ្សេងៗដែលសម្រេចបាន ។

មាតិកាទី៣
ការប្រើប្រាស់ និងផលិតកម្មប្រកបដោយនិរន្តភាព
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ
ផ្នែកទី១
ការលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់ និងផលិតកម្មប្រកបដោយនិរន្តភាព

មាត្រា១៩១ ._ ការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាព

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយមានការឯកភាពពីក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីបង្កើតឯកសារនានាទាក់ទងនឹងគោលនយោបាយស្តីពីការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។ ឯកសារគោលនយោបាយទាំងនេះ ត្រូវរួមបញ្ចូលនូវ៖

ក- កម្មវិធីដើម្បីបង្កើននូវការអនុវត្តឲ្យបានពេញលេញនូវគំរូនៃការប្រើប្រាស់មួយដែលយកចិត្តទុកដាក់ដល់ បរិស្ថាន តាមរយៈនៃការបង្កើនការផ្គត់ផ្គង់ តម្រូវការសម្រាប់ផលិតផលសេវាកម្ម និងបច្ចេកវិជ្ជាទាំងឡាយដែលមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់បរិស្ថាន ។

ខ- គោលនយោបាយនានា ដើម្បីឲ្យវិស័យឯកជន អង្គការសង្គមស៊ីវិល ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងប្រជាពលរដ្ឋបានចូលរួម និងលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់ធនធានប្រកបដោយប្រសិទ្ធផល និងការខូចខាតបរិស្ថានតិច មានជាអាទិ៍ តំបន់នៃការប្រើប្រាស់ទឹក និងថាមពល ការបង្កើតសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ការគ្រប់គ្រងសំណល់ ទេសចរណ៍ និងការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ជាអាទិ៍ ។

មាត្រា១៩២ ._ ផលិតកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាព

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយមានការឯកភាពពីក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ រួមមានក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ដើម្បីបង្កើតឯកសារនានាទាក់ទងនឹងគោលនយោបាយស្តីពីផលិតកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។ ឯកសារគោលនយោបាយទាំងនេះ ត្រូវរួមបញ្ចូលនូវ៖

ក. កម្មវិធីដើម្បីលើកកម្ពស់ការអនុវត្តគំរូផលិតផល និងទម្លាប់ល្អនៃការអនុវត្តដំណើរការផលិតកម្ម ដែលយកចិត្តទុកដាក់ដល់បរិស្ថាន ។

ខ. គោលនយោបាយនានា ដើម្បីឲ្យវិស័យឯកជន អង្គការសង្គមស៊ីវិល អង្គភាពរដ្ឋាភិបាល និងប្រជាពលរដ្ឋបានចូលរួម និងលើកកម្ពស់ផលិតកម្មដែលប្រើប្រាស់ធនធានប្រកបដោយប្រសិទ្ធផលខ្ពស់ និងការខូចខាតបរិស្ថានតិច ។

មាត្រា១៩៣ ._ ការផ្ទៀងផ្ទាត់បច្ចេកវិជ្ជាបរិស្ថាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ត្រូវបង្កើតកម្មវិធីមួយសម្រាប់ការផ្ទៀងផ្ទាត់ បច្ចេកវិជ្ជាបរិស្ថាន ដែលអាចអនុវត្តបានទៅលើគ្រឿងបច្ចេកវិជ្ជា ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយឧស្សាហកម្ម ឧស្សាហកម្មព្រៃឈើ កសិកម្ម រ៉ែ សេវាកម្ម និងលំនៅឋាន ។ កម្មវិធីនេះ ត្រូវផ្អែកលើការអនុវត្តល្អៗជាអន្តរជាតិ នៅក្នុងការការផ្ទៀងផ្ទាត់បច្ចេកវិជ្ជាបរិស្ថាន ។

មាត្រា១៩៤ ._ បញ្ជីនៃបច្ចេកវិជ្ជាដែលបានផ្ទៀងផ្ទាត់

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយសហការជាមួយក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ត្រូវបង្កើតបញ្ជីនៃបច្ចេកវិជ្ជាដែលបានផ្ទៀងផ្ទាត់ និងផ្សព្វផ្សាយបញ្ជីនេះជាសាធារណៈ ស្របតាមគន្លឹះទី១ ស្តីពីបទប្បញ្ញត្តិទូទៅ មាត្រាទី៣ ស្តីពីសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាននៃក្រមនេះ ។

ផ្នែកទី២
លទ្ធកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាព

មាត្រា១៩៥ ._ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃការធ្វើលទ្ធកម្ម

ត្រូវបង្កើតលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃការធ្វើលទ្ធកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដើម្បីកាត់បន្ថយបន្ទុកបរិស្ថានដែលកើតចេញពីការប្រើប្រាស់ និងជួយសម្រួលដល់តម្រូវការនៃផលិតកម្ម និងសេវាកម្មដែលមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ទៅដល់បរិស្ថាន ។

មាត្រា១៩៦ ._ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីលទ្ធកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាព

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានា ស្តីពីលទ្ធកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដែលផ្តោតទៅលើការបញ្ចូលនូវ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យបរិស្ថាន ក្នុងអំឡុងពេលនៃដំណើរការនៃការធ្វើលទ្ធកម្មលើផលិតកម្ម សេវាកម្ម ការងារ និងសេវាផ្សេង ។

លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តទាំងនេះ ត្រូវផ្អែកទៅលើអង្គការស្តង់ដារអន្តរជាតិ២០៤០០ ។

មាត្រា១៩៧ ._ គោលបំណង

លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីលទ្ធកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាព ត្រូវ៖

ក- លើកទឹកចិត្តចំពោះប្រសិទ្ធផលនៃការផលិតធនធាន ។

ខ- កំណត់ប្រភេទ និងលំដាប់ថ្នាក់ជាអាទិភាពនៃផលិតផល និងសេវាកម្ម ដែលរួមមានបច្ចេកវិទ្យាដែលមាន សុវត្ថិភាពចំពោះបរិស្ថាន និងហិរញ្ញវត្ថុបៃតង ។

គ- កំណត់នូវលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យបរិស្ថានអប្បបរមា និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ប្រតិបត្តិ រួមមានប្រសិទ្ធផលនៃការផលិតធនធាន ការកាត់បន្ថយ ការប្រើប្រាស់ឡើងវិញ និងការច្នៃសំណល់ ការគ្រប់គ្រងសំណល់រួមគ្នា ផលិតកម្មស្អាតជាងមុន សម្រាប់ប្រភេទនីមួយៗនៃផលិតផល និងសេវាកម្ម ដោយផ្អែកទៅលើផលប៉ះពាល់នៃផលិតកម្ម និងសេវាកម្មនោះទៅលើបរិស្ថាន ។

ឃ- កំណត់នូវលក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការរៀបចំរបាយការណ៍សម្រាប់ប្រភេទនៃផលិតផល សេវាកម្ម និង ទំហំនៃលទ្ធកម្ម ។

ង- ផ្តល់ការណែនាំសម្រាប់ការជ្រើសរើសអ្នកផ្គត់ផ្គង់ដែលមានលក្ខណៈសមស្រប ។

ច- ផ្តល់ការណែនាំសម្រាប់ការធ្វើការសម្រេចចិត្ត ដោយយកចិត្តទុកដាក់ដល់បរិស្ថានមានជាអាទិ៍ ការថ្លឹងថ្លែងរវាងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យបរិស្ថានជាមួយនឹងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ការទិញផ្សេងទៀត ដូចជាការគិតគូរដល់សេដ្ឋកិច្ច តម្លៃ ការបំពេញការងារ និងគុណភាព ។

ឆ- កំណត់ឲ្យមានទណ្ឌកម្មសម្រាប់អ្នករំលោភបំពានទៅលើលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ដំណើរការនៃផលិតកម្ម និងសេវាកម្មដែលត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ដល់បរិស្ថាន ។

ជ- កំណត់ឲ្យបានច្បាស់នូវវិធានការសម្រាប់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងនីតិបុគ្គលដែលកាន់កាប់ដោយរដ្ឋ ដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងការងារលទ្ធកម្ម ដើម្បីលើកទឹកចិត្ត និងជួយដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធក្នុងការទទួលខុសត្រូវចំពោះការអនុវត្តលទ្ធកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

មាត្រា១៩៨ ._ ការអនុវត្តចំពោះទម្លាប់នៃការធ្វើលទ្ធកម្ម

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងនីតិបុគ្គលដែលកាន់កាប់ដោយរដ្ឋ ដែលទទួលខុសត្រូវទៅលើការងារលទ្ធកម្ម ត្រូវដាក់បញ្ចូល លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តសម្រាប់លទ្ធកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាព នៅក្នុងទម្លាប់នៃការអនុវត្តនៃការធ្វើលទ្ធកម្មចំពោះផលិតកម្ម និងសេវាកម្ម ទាំងអស់ដែលត្រូវធ្វើលទ្ធកម្មជាសាធារណៈ ដែលរួមមានផលិតកម្ម និងសេវាកម្ម ដែល៖

ក- ត្រូវធ្វើលទ្ធកម្មក្រោមថវិការបស់ស្ថាប័នរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ខ- ត្រូវធ្វើលទ្ធកម្មដោយនីតិបុគ្គលដែលកាន់កាប់ដោយរដ្ឋ ដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីលទ្ធកម្ម ។

គ- ត្រូវធ្វើលទ្ធកម្មក្រោមគម្រោងដែលទទួលបានមូលនិធិពីម្ចាស់ជំនួយ ។

មាត្រា១៩៩ ._ ការបញ្ចូលទម្លាប់នៃការអនុវត្តនៃការធ្វើលទ្ធកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាព

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ដោយមានកិច្ចសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក វិស័យសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវធានាបានថា គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងនីតិបុគ្គលដែលកាន់កាប់ដោយរដ្ឋ ដែលទទួលខុសត្រូវទៅលើការងារលទ្ធកម្ម បានបញ្ចូល និងអនុវត្តលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីការធ្វើលទ្ធកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

មាត្រា២០០ ._ ការបណ្តុះបណ្តាល

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ដោយមានកិច្ចសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីការអនុវត្តលទ្ធកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាពទៅដល់គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន និង នីតិបុគ្គលដែលកាន់កាប់ដោយរដ្ឋ ដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះការងារលទ្ធកម្ម ។

មាត្រា២០១ ._ របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំ

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងនីតិបុគ្គលដែលកាន់កាប់ដោយរដ្ឋ ដែលទទួលខុសត្រូវទៅលើការងារលទ្ធកម្ម ត្រូវធ្វើ របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំមួយ ស្តីពីការអនុវត្តលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានាស្តីពីការធ្វើលទ្ធកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំនេះ ត្រូវបញ្ចូលចំណុចដូចតទៅ៖

ក- បញ្ជីនៃផលិតផល និងសេវាកម្មដែលមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ទៅដល់បរិស្ថាន ដែលត្រូវបានទិញ ក្នុងអំឡុងពេល នៃឆ្នាំសារពើពន្ធ ។

ខ- ការរិភាគទាក់ទងទៅនឹងការដាក់បញ្ចូល និងការអនុវត្តលក្ខខណៈវិនិច្ឆ័យបរិស្ថាន នៅក្នុងការធ្វើលទ្ធកម្ម ។

គ- ផែនការប្រចាំឆ្នាំទាំងឡាយសម្រាប់ការធ្វើបញ្ជីលទ្ធកម្មនៃផលិតផល និងសេវាកម្ម ជាអាទិភាព ដែលមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ បរិស្ថាន ។

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងនីតិបុគ្គលដែលកាន់កាប់ដោយរដ្ឋ ដែលទទួលខុសត្រូវទៅលើការងារលទ្ធកម្ម ត្រូវផ្តល់ជូន របាយការណ៍នេះ ទៅឲ្យក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព និងក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា២០២ ._ សិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវធានាថាគ្រប់របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំស្តីពីការអនុវត្តលទ្ធកម្មប្រកប ដោយនិរន្តរភាព ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ស្របតាមគន្លឹះទី ១ ស្តីពីបទប្បញ្ញត្តិទូទៅ មាតិកាទី៣ ស្តីពីសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាននៃក្រមនេះ ។

មាត្រា២០៣ ._ ការវាយតម្លៃនៃការអនុវត្ត

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព និងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវប្រើប្រាស់ព័ត៌មានពី របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំស្តីពីការអនុវត្តលទ្ធកម្ម ប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដើម្បីកំណត់នូវបញ្ហា និងភាពគ្មានប្រសិទ្ធផល នៃអនុវត្តលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានាស្តីពីការធ្វើលទ្ធកម្ម ប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងត្រូវពិគ្រោះយោបល់ជាមួយនឹងអ្នក ពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីធ្វើការកែប្រែលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត តាមការចាំបាច់ ។

មាត្រា២០៤ ._ ផលិតផលដែលមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ទៅដល់បរិស្ថាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ ត្រូវលុបបំបាត់នូវឧបសគ្គនានាក្នុងការផ្សព្វផ្សាយ ការទិញ ការប្រើប្រាស់ ការនាំចូល ការនាំចេញផលិតផលដែលមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ទៅដល់បរិស្ថាន ដើម្បីលើកទឹកចិត្តឲ្យអ្នកផ្គត់ផ្គង់ អនុលោមទៅតាមក្រម និងបទប្បញ្ញត្តិនានា។

ផ្នែកទី៣
ការធ្វើស្លាកសញ្ញាបរិស្ថានដោយស្ម័គ្រចិត្ត

មាត្រា២០៥ ._ ស្លាកសញ្ញាអេកូ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយសហការជាមួយក្រសួងឧស្សាហកម្ម និង សិប្បកម្ម ត្រូវបង្កើតប្រព័ន្ធដែលមានកម្រិតស្តង់ដារមួយក្នុងការដាក់ស្លាកសញ្ញាលើផលិតផល និង សេវាកម្ម ដោយភ្ជាប់ជាមួយព័ត៌មានស្តីពីបន្ទុកផ្នែកបរិស្ថាន ដែលរួមមានសារធាតុផ្សំ ធាតុចូល និង ធាតុចេញនានានៃថាមពល ។

មាត្រា២០៦ ._ ប្រភេទផលិតផល និងសេវាកម្ម

នៅក្នុងរយៈពេល១២ (ដប់ពីរ) ខែ បន្ទាប់ពីការអនុម័តក្រមនេះ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក វិស័យបរិស្ថាន ត្រូវកំណត់ប្រភេទផលិតផល និងសេវាកម្ម លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និងស្តង់ដារ ការចេញ វិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ និងការធ្វើសវនកម្ម និងវិធាននៃការប្រើប្រាស់ ។ ការកំណត់ អំពីការដាក់ ស្លាកសញ្ញាអេកូ និងព័ត៌មានស្តីពីបន្ទុកបរិស្ថាននៅលើផលិតផល និងសេវាកម្មតាមប្រភេទនានា ត្រូវ កំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា២០៧ ._ បញ្ជីសារពើភណ្ឌផលិតផល និងសេវាកម្ម

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវថែរក្សា និងផ្សព្វផ្សាយបញ្ជីសារពើភណ្ឌ ផលិតផល និងសេវាកម្មជាមួយនឹងការបញ្ជាក់ ដោយដាក់ស្លាកសញ្ញាអេកូ ជាសាធារណៈ ។

មាត្រា២០៨ ._ នីតិវិធីនៃលទ្ធកម្ម

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងនីតិបុគ្គលដែលកាន់កាប់ដោយរដ្ឋ ដែលទទួលខុសត្រូវលើការងារលទ្ធកម្ម ត្រូវបង្កើត នីតិវិធីនៃលទ្ធកម្ម ដើម្បីធានាបានថាផលិតផល និងសេវាកម្ម មានលិខិតបញ្ជាក់ថាបានដាក់ ស្លាកសញ្ញាអេកូ ។

ផ្នែកទី៤
ការវាយតម្លៃប្រសិទ្ធផលនៃធនធាន

មាត្រា២០៩ ._ នីតិបុគ្គលដែលត្រូវអនុវត្ត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃពីប្រសិទ្ធផលនៃធនធានរៀង រាល់ ៣ (បី) ឆ្នាំម្តង ចំពោះនីតិបុគ្គលតាមវិស័យជាក់លាក់ណាមួយដែលបានប្រើប្រាស់ធនធាន ហើយ

បង្កឲ្យមានផលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន និងលើសកម្រិតស្តង់ដារកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវរៀបចំបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីកំណត់វិស័យពាក់ព័ន្ធ ស្តង់ដារ ទម្រង់ និងខ្លឹមសារនៃការវាយតម្លៃ លក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងនីតិវិធីសម្រាប់ការវាយតម្លៃប្រសិទ្ធផលធនធាន ។

មាត្រា២១០ ._ អ្នកវាយតម្លៃប្រសិទ្ធផលធនធាន

ការវាយតម្លៃប្រសិទ្ធផលធនធាន ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយអ្នកវាយតម្លៃប្រសិទ្ធផលធនធានដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។ លក្ខណៈសម្បត្តិនៃអ្នកវាយតម្លៃ និងតម្លៃនៃការវាយតម្លៃ ត្រូវកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា២១១ ._ ការបណ្តុះបណ្តាល

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតប្រព័ន្ធមួយសម្រាប់ធ្វើការបណ្តុះបណ្តាលដល់អ្នកវាយតម្លៃប្រសិទ្ធផលធនធាន ។ បញ្ជីឈ្មោះអ្នកវាយតម្លៃប្រសិទ្ធផលធនធានត្រូវផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ និងត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពជារៀងរាល់ឆ្នាំ ។

មាត្រា២១២ ._ របាយការណ៍នៃការវាយតម្លៃ

បន្ទាប់ពីបានបញ្ចប់ការវាយតម្លៃប្រសិទ្ធផលធនធាន អ្នកវាយតម្លៃ ត្រូវដាក់ជូនរបាយការណ៍ស្តីពីលទ្ធផល នៃការវាយតម្លៃ និងវិធានការកាត់បន្ថយនានាដែលបានកំណត់ ។ របាយការណ៍នេះ ត្រូវដាក់ជូនទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ស្របតាមនីតិវិធីជាធរមាន ។

មាត្រា២១៣ ._ ការវាយតម្លៃរបាយការណ៍

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃ និងផ្តល់ការឯកភាពទៅលើរបាយការណ៍នៃការវាយតម្លៃប្រសិទ្ធផលធនធាន ស្របតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងស្តង់ដារដែលត្រូវបានចែងនៅក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ។

មាត្រា២១៤ ._ ការធ្វើការអង្កេតតាមដាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចចុះធ្វើការអង្កេតតាមដាននីតិបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីផ្ទៀងផ្ទាត់លទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃប្រសិទ្ធផលធនធាន និងការអនុវត្តវិធានការកាត់បន្ថយនានាដែលបានកំណត់ ។

មាត្រា២១៥ ._ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងការសម្របសម្រួល

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវសហការជាមួយក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ សមាគមន៍ឧស្សាហកម្ម និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតដើម្បី៖

ក. រៀបចំបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ទាក់ទងទៅនឹងប្រសិទ្ធផលធនធាន ការកាត់បន្ថយហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពីការប្រើប្រាស់ផលិតផល និងផលិតកម្មស្អាតជាងមុន ។

ខ. បង្កើតគេហទំព័រព័ត៌មានមួយ ដែលផ្ទុកទៅដោយ ទម្លាប់នៃការអនុវត្ត និងបច្ចេកទេសរួម សម្រាប់ ផលិតកម្មស្អាតជាងមុន និង ប្រសិទ្ធផលធនធានសម្រាប់វិស័យផលិតកម្ម និងវិស័យពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ។

គ. ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលឲ្យបានទៀងទាត់ និងបង្កើតបណ្តាញឲ្យបានទៀងទាត់ផ្អែកទៅលើលទ្ធផល និងបទពិសោធន៍នៃការអនុវត្តជាក់ស្តែង ។

ឃ. សម្របសម្រួលការពិគ្រោះយោបល់តាមវិស័យជាមួយអ្នកបច្ចេកទេស អ្នកគ្រប់គ្រង និងអ្នកជំនាញការផ្សេងទៀត ។

ផ្នែកទី៥
ការទទួលខុសត្រូវបន្ថែមរបស់ផលិតករ

មាត្រា២១៦ ._ ការទទួលខុសត្រូវបន្ថែមរបស់ផលិតករ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយមានការសម្របសម្រួលជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងធ្វើការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអ្នកដែលពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ត្រូវបង្កើតកម្មវិធីដែលតម្រូវឲ្យផលិតករទទួលខុសត្រូវបន្ថែម ចំពោះសំណល់ក្រោយអ្នកប្រើប្រាស់រួចដោយផលិតករ ។ កម្មវិធីនេះ ត្រូវបញ្ជាក់ចំណុចដូចខាងក្រោម៖

ក- ការចូលរួមដែលជាកាតព្វកិច្ច និងស្ម័គ្រចិត្ត ក្នុងកម្មវិធីទទួលខុសត្រូវរបស់ផលិតករបន្ថែមអាចអនុវត្តលើ ផលិតផល ក្រុមផលិតផល និងចរន្តសំណល់នានា ។

ខ- គោលដៅសម្រាប់ការប្រមូល ការកែច្នៃឡើងវិញ ការទាញយក ។

គ- កូតាសម្រាប់ការយកផលិតផលត្រលប់មកវិញ ។

ឃ- ការទទួលខុសត្រូវរបស់តួអង្គនីមួយៗក្នុងការខ្សែសង្វាក់នៃការផ្គត់ផ្គង់ ដែលរួមមានទាំងផលិតករក្នុងស្រុក និងអ្នកនាំចូលផលិតផល និងគ្រឿងបច្ចេកវិជ្ជាពីបរទេស ។

ង- ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពសម្រាប់អ្នកពាក់ព័ន្ធ ។

ច- ការទទួលខុសត្រូវរបស់ផលិតករ និងក្រុមគោលដៅផ្សេងទៀតដែលជាប់កាតព្វកិច្ច តាមផ្លូវច្បាប់ ។

មាតិកាទី៤
ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់បរិស្ថានដីធ្លី និងនិរន្តរភាពទីក្រុង
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា២១៧ ._ ផែនការរៀបចំដីធ្លី និងនិរន្តរភាពទីក្រុង

ផែនការនៃការរៀបចំដីធ្លី និងនិរន្តរភាពទីក្រុងត្រូវពិចារណានូវចំណុចមួយចំនួនដូចខាងក្រោម៖

ក-ការដាក់បញ្ចូលនៃការអភិរក្សបរិស្ថាន និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព ទៅក្នុងនីតិវិធីនៃការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី និងការអភិវឌ្ឍនិរន្តរភាពទីក្រុង ។

ខ-ការដាក់បញ្ចូលបទប្បញ្ញត្តិនៃការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានការផ្តល់ព័ត៌មាន ចូលទៅក្នុងនីតិវិធីនៃការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី ។

គ-ការគ្រប់គ្រង និងការកាត់បន្ថយហានិភ័យបរិស្ថាន និងផលវិបាកផ្សេងៗ ទាក់ទងនឹងដែលកើតពីការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីដែលមិនពេញលេញ និងការអភិវឌ្ឍទីក្រុងលឿន ។

មាត្រា២១៨ ._ ព័ត៌មានសម្រាប់វិធានការនៃការរៀបចំផែនការ

ផែនការ នៃការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីដែលយកចិត្តទុកដាក់ពីបរិស្ថាន និងវិធានការរៀបចំនិរន្តរភាពទីក្រុង ត្រូវផ្អែកលើភស្តុតាងវិទ្យាសាស្ត្រដ៏ល្អបំផុតដែលអាចប្រើប្រាស់បាន និងរួមបញ្ចូលទាំងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិជ្ជាសំខាន់ៗដែលមានក្នុងតំបន់ និងឧបករណ៍រៀបចំផែនការនានា ។

ជំពូកទី២
ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា២១៩ ._ សមត្ថកិច្ចនៃការគ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់ដីធ្លី

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុករៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ត្រូវមានសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងលើការប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងសំណង់ ដើម្បីធានាបាននូវការអភិវឌ្ឍ និងការប្រើប្រាស់ធនធានដី

និងដីធ្លីទាំងឡាយប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និរន្តរភាព សមធម៌ ភាពចុះសម្រុង និងសមាហរណកម្ម ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា២២០ ._ អាជ្ញាធរទទួលបន្ទុកលើការចេញអាជ្ញាប័ណ្ណ លិខិតអនុញ្ញាត និងការឯកភាព

អាជ្ញាធរទទួលបន្ទុកលើការចេញអាជ្ញាប័ណ្ណ លិខិតអនុញ្ញាត និងការឯកភាព ត្រូវពិនិត្យឡើងវិញនូវលិខិតអនុញ្ញាត អាជ្ញាប័ណ្ណ និងការឯកភាពនៃការប្រើប្រាស់ និងការអភិវឌ្ឍដី ស្របតាមច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលពាក់ព័ន្ធដែលមានស្រាប់ដើម្បីធានារាល់ការសាងសង់ និងការប្រើប្រាស់ទាំងនោះ ស្របតាមលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ និងការឯកភាព និងគោរពតាមលក្ខខណ្ឌនៃស្តង់ដាបរិស្ថាន ។

មាត្រា២២១ ._ ការឯកភាពលើលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិពាក់ព័ន្ធ ត្រូវទទួលបន្ទុកពិនិត្យទៅលើលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់បរិស្ថានដីធ្លី សម្រាប់គ្រប់ផែនការប្រើប្រាស់ដីដែលបានដាក់ស្នើសុំការឯកភាពមកកាន់អង្គភាព រាជរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីធានាបាននូវភាពត្រឹមត្រូវពេញលេញតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

មាត្រា២២២ ._ លិខិត និងវិញ្ញាបនបត្រឯកភាព

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុករៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ មិនត្រូវចេញលិខិតអនុញ្ញាត ឬលិខិតឯកភាពលើការសាងសង់ ចំពោះគម្រោងអភិវឌ្ឍសកម្មភាព កម្មវិធី ឬផែនការទាំងឡាយណា ដែលពុំទាន់មានលិខិត និង/ឬវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលចេញដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានឡើយ ។

មាត្រា២២៣ ._ ការណែនាំផ្នែកបច្ចេកទេស និងជំនួយនានា

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវផ្តល់ការណែនាំផ្នែកបច្ចេកទេស និងជំនួយនានាពាក់ព័ន្ធទៅនឹង៖

ក-ការធ្វើឲ្យមានសុខដុមរមនីយកម្មទៅលើគោលបំណងនៃកិច្ចការពារផ្នែកបរិស្ថាន ការអភិរក្ស និង ការអភិវឌ្ឍជាតិប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

ខ-ការធានាថា ធនធានទាំងឡាយមានការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព តាមការលើកទឹកចិត្តឲ្យអ្នកគ្រប់គ្រងធនធាន និងអ្នកធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត ធ្វើការពិនិត្យពីផលប៉ះពាល់ និងទំនាក់ទំនងអន្តរវិស័យ ។

គ-ការពង្រឹងកិច្ចសម្របសម្រួលរវាងអង្គភាពរាជរដ្ឋាភិបាលថ្នាក់ជាតិ ថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលពាក់ព័ន្ធ និងភាគីដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ឃ-ការផ្លាស់ប្តូរដំណោះដឹង ព័ត៌មាន និងកង្វល់ពាក់ព័ន្ធ ពាក់ព័ន្ធនឹងផែនការប្រើប្រាស់ដី និងនិរន្តរភាពទីក្រុង រវាងស្ថាប័នរដ្ឋ វិស័យឯកជន អង្គការក្រៅ រដ្ឋាភិបាល សហគមន៍ និងអ្នកស្រាវជ្រាវ ។

ង-ការប្រមូលទិន្នន័យទាំងបរិមាណ និងគុណភាព និងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធជំនួយដែលគាំទ្រដល់ការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត ដើម្បីធានាបាននូវការយល់ដឹងដ៏ទូលំទូលាយអំពីបញ្ហាសម្រាប់វិស័យនានា និងកម្រិតនៃការគ្រប់គ្រងរបស់រដ្ឋាភិបាល ។

ជំពូកទី៣
លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការរៀបចំផែនការគម្រោង ដោយគិតគូរពីបញ្ហាបរិស្ថាន

មាត្រា២២៤ ._ គម្រោង ការអភិវឌ្ឍ កម្មវិធី និងផែនការ

រាល់គម្រោង ការអភិវឌ្ឍ កម្មវិធី និងផែនការសកម្មភាពនានាដែលទាក់ទងនឹងការប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងសំណង់ ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាត អាជ្ញាប័ណ្ណ ឬលិខិតឯកភាព ដែលចេញដោយក្រសួង ស្ថាប័ន ទទួលបន្ទុករៀបចំដែនដីនគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងលិខិត ឬវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលចេញដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា២២៥ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីដោយគិតគូរពីបញ្ហាបរិស្ថាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុករៀបចំដែនដីនគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ដែលមានសមត្ថកិច្ចលើការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី នៅក្នុងតំបន់នៃគម្រោង ការអភិវឌ្ឍ កម្មវិធី ឬផែនការដែលបានស្នើសុំ ត្រូវធានាថាការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីនោះ បានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវពេញលេញដូចខាងក្រោម៖

ក-មានកិច្ចពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធលើផែនការប្រើប្រាស់ដីរបស់ម្ចាស់គម្រោង ។

ខ-ទទួលបាននូវការព្រមព្រៀងជាមុន ដោយសេរី និងបន្ទាប់ពីទទួលបានព័ត៌មានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយពីជនជាតិដើមភាគតិច ដែលសិទ្ធិលើដីធ្លីរបស់ពួកគេ អាចនឹងរងការប៉ះពាល់ពីគម្រោង សកម្មភាពកម្មវិធី ឬផែនការ ។

គ-មានការបញ្ជាក់អំពីភាពត្រឹមត្រូវរបស់គម្រោង សកម្មភាព កម្មវិធី និងផែនការដែលបានស្នើសុំ ជាមួយនឹងផែនការគ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ផែនការមេស្តីពីការប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រទីក្រុងបៃតង និងអំពីភាពត្រឹមត្រូវគ្នាជាមួយនឹងផែនការមេស្តីពីការប្រើប្រាស់ដីធ្លីក្នុងការអភិវឌ្ឍ ។

ឃ-មានការស្រាវជ្រាវ និងការទទួលបាននូវទិន្នន័យ លម្អិត ដែលមានស្រាប់ និងតាមទីតាំងជាក់លាក់អំពីលក្ខណៈពិសេសនៃតំបន់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការប្រើប្រាស់ដីធ្លីនាបច្ចុប្បន្ន និងនាពេលអនាគត មានជាអាទិ៍ បញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌធនធានដី ការប្រើប្រាស់ដីធ្លីបច្ចុប្បន្ន ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ អត្រាប្រជាជនដែលនៅជុំវិញ សហគមន៍ និងការអនុវត្តតាមវប្បធម៌ និងប្រព័ន្ធផ្សេងៗនៃការចិញ្ចឹមជីវិត សិទ្ធិកាន់កាប់ដីធ្លី រួមទាំងសិទ្ធិជាលក្ខណៈប្រពៃណី រចនាសម្ព័ន្ធសង្គម រដ្ឋាភិបាល រុក្ខជាតិ ការធ្វើចលនាឆ្លងដែនរបស់សត្វព្រៃ ការរំខានដោយធម្មជាតិ មុខងារធារាសាស្ត្រ ចរន្តថាមពល និងរាល់ព័ត៌មានទាំងឡាយពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការប្រើប្រាស់ដីធ្លីបច្ចុប្បន្ន ។

ង-មានការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិជ្ជាប់ដែលល្អបំផុតក្នុងការកំណត់ផែនទី តំបន់ទេសភាព មានទាំងការកំណត់ទីតាំង និង/ឬ ការវាយតម្លៃពីធនធានធម្មជាតិ និងទំនិញ និងសេវាកម្មពាក់ព័ន្ធទៅនឹងធនធានធម្មជាតិ ការបន្សុំទិន្នន័យនៃការប្រើប្រាស់ដីធ្លី សិទ្ធិកាន់កាប់ដីធ្លី និងតំបន់បេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ដែលស្ថិតនៅក្នុង និងក្បែតំបន់អភិវឌ្ឍដែលបានស្នើសុំ ។

ច-មានការផ្តល់ដំណោះស្រាយបញ្ហានៃការទូទាត់កាបូន និងការបញ្ចេញសំណល់ឧស្ម័ន ហើយត្រូវដាក់បញ្ចូលនូវគោលដៅ និងផែនការនានា ក្នុងការកាត់បន្ថយ និងទូទាត់កាបូន ក៏ដូចជាលំហូរនៃសំណល់ដែលពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងរាល់ប្រតិបត្តិការគម្រោងដែលបានធ្វើការស្នើសុំ ។

ឆ- មានការផ្តល់ដំណោះស្រាយទៅលើការបង្កគ្រោះទឹកជំនន់ និងមានភ្ជាប់ទៅដោយផែនការនានា សម្រាប់៖

១-ការបង្ហូរសំណល់ទឹកចេញចូលទាំងអស់ ទាំងនៅខាងក្នុង និងក្រៅតំបន់អភិវឌ្ឍ និងតំបន់នៃផែនការប្រើប្រាស់ដី ។

២-ហានិភ័យនៃការបំពុលទឹកក្រោមដី និងទឹកលើដី ក៏ដូចជាបញ្ហាពាក់ព័ន្ធ និងការធ្វើប្រព្រឹត្តកម្ម និងការបោះបង់ចោលសំណល់ទឹក ។

៣-ការដាក់កម្រិត និងការគ្រប់គ្រងលំហូរសំណល់រឹង និងសំណល់រាវ រួមទាំងទីតាំងនានានៃការបោះបង់ចោលផងដែរ ។

ជ-បញ្ចូលនូវវិធានការនៃការលើកកម្ពស់ការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាពលើព្រៃឈើទាំងឡាយនៅក្នុងទីតាំងដែលនៅក្នុង និងក្បែរទីតាំងប្រតិបត្តិការគម្រោង សកម្មភាព កម្មវិធី និងផែនការដែលបានស្នើសុំ ។

ឈ-ដាក់បញ្ចូល និងប្រើប្រាស់ នូវប្រព័ន្ធចំណត និងចលនាផ្លូវថ្នល់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធផល នៅក្នុងទីតាំងប្រតិបត្តិការ និងធានាថា ប្រព័ន្ធចំណត និងផ្លូវថ្នល់ទាំងនោះតភ្ជាប់យ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាព និងសុវត្ថិភាពទៅកាន់ផ្លូវដែលស្ថិតនៅក្រៅទីតាំងប្រតិបត្តិការគម្រោង ។

ញ-ដាក់បញ្ចូលនូវគោលដៅ និងវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់គ្រោះថ្នាក់នាពេលខាងមុខ ដែលគម្រោង សកម្មភាព កម្មវិធី ឬផែនការមានទៅលើ៖

១-ដីដែលរាជរដ្ឋាភិបាលកាន់កាប់ ដែលត្រូវបានកំណត់ជា តំបន់បេតិកភណ្ឌ ឬតំបន់ប្រវត្តិសាស្ត្រ តំបន់វប្បធម៌ជាតិ ។

២-របៀងអភិរក្សចម្រុះ តំបន់ការពារធម្មជាតិ ដែលបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

៣-តំបន់ទាំងឡាយដែលបានកាន់កាប់ និងស្ថិតនៅក្រោមការប្រើប្រាស់ជាលក្ខណៈប្រពៃណី របស់ជនជាតិដើមភាគតិច ។

៤-តំបន់រ៉ាមសារ ។

៥-តំបន់ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយ អង្គការសហប្រជាជាតិទទួលបន្ទុកអប់រំ សង្គម វិទ្យាសាស្ត្រ និងវប្បធម៌ ។

៦-តំបន់ទាំងឡាយដែលត្រូវបានកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ថាជាតំបន់ដែលមានទឹកសាប និងទឹកសមុទ្រសំខាន់ៗ ឬប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនៃតំបន់សមុទ្រ ឬតំបន់អភិរក្សទេសភាព ប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិ និងជីវៈចម្រុះដែលមានតម្លៃខ្ពស់ ឬតំបន់ដែលមានតម្លៃអភិរក្សប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ។

៧-តំបន់ដទៃទៀតដែលត្រូវបានកំណត់សម្រាប់ការការពារ ឬជាតំបន់ពិសេសដោយក្រសួង ស្ថាប័ន ។

ឧ-គម្រោងអភិវឌ្ឍដែលបានស្នើសុំនៅមុនពេលមានការឯកភាព ត្រូវកំណត់យកមួយផ្នែក នៃតំបន់គម្រោងអភិវឌ្ឍដែលបានស្នើសុំ ជាលំហរបៃតងដែលមានទំហំសមស្រប ។ ក្នុងករណីដែលគម្រោង សកម្មភាព កម្មវិធី ឬផែនការដែលបានស្នើសុំនោះ មិនតម្រូវឲ្យមានការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ពេញលេញ ក្រសួង ស្ថាប័ន ទទួលបន្ទុករៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ អាចមិនតម្រូវឲ្យគម្រោង សកម្មភាព

កម្មវិធី ឬផែនការដែលបានស្នើសុំមួយចំនួន បំពេញតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវខ្លះៗ ឬមួយចំនួន ដែលត្រូវបានកំណត់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ។

មាត្រា២២៦ ._ សិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន

គ្រប់ផែនការប្រើប្រាស់ដី ផែនទីប្រើប្រាស់ដីគ្រប់វិស័យ និងឯកសារវៀបចំផែនការដទៃទៀត ដែលបង្កើតឡើងសម្រាប់ជាផ្នែកមួយនៃដំណើរការវៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី ត្រូវទុកនៅក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន សាលាក្រុងដែលពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ និងត្រូវដាក់ជូនដល់សាធារណជនអាចស្វែងរកបាន ។

មាត្រា២២៧ ._ បន្ទុកចំណាយ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់អាចធ្វើការយកថ្លៃគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីផ្តល់បាននូវរដ្ឋបាលកិច្ចដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ដូចមានចែងក្នុងមាតិកានេះ ។

មាត្រា២២៨ ._ ការកែសម្រួលផែនការប្រើប្រាស់ដីដែលបានឯកភាព

ផែនការប្រើប្រាស់ដីអាចមាន សំណើការកែសម្រួលស្របតាម លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការវៀបចំផែនការប្រើប្រាស់បរិស្ថានដីធ្លីបន្ថែម ។

ម្ចាស់គម្រោង ឬអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធ ដែលធ្វើការស្នើសុំឲ្យមានការកែសម្រួលទៅលើផែនការប្រើប្រាស់ដី ត្រូវរៀបចំឯកសារដែលមានបញ្ជាក់ពីពត៌មានដូចខាងក្រោម៖

ក-ត្រូវមានហេតុផលផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចសង្គម និងវិទ្យាសាស្ត្រ ដែលនាំឲ្យមានការកែសម្រួលផែនការប្រើប្រាស់ដី ។

ខ-បង្ហាញពីការខិតខំដើម្បីរក្សានូវស្ថានភាពប្រើប្រាស់ដីធ្លីបច្ចុប្បន្ន ។

គ-បង្ហាញពីផលប៉ះពាល់ទៅលើរបររចិញ្ចឹមជីវិតរបស់សហគមន៍ និងធុរកិច្ចនានា ដោយសារការកែសម្រួលលើចំណាត់ថ្នាក់នៃការប្រើប្រាស់ដីធ្លីដែលទទួលបានការអនុញ្ញាត ។

ឃ-បង្ហាញព័ត៌មានដទៃៗទៀតដែលចាំបាច់ក្នុងការផ្តល់ភាពសមហេតុផលនៃសំណើដែលបាន ស្នើសុំ ។

រាល់ការស្នើសុំឲ្យធ្វើការកែសម្រួលផែនការប្រើប្រាស់ដីដែលបានទទួលការឯកភាពហើយ ត្រូវអនុលោមតាមនីតិវិធីនៃ ការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិ ទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាន ។

មាត្រា២២៩ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់លិខិតអនុញ្ញាត អាជ្ញាប័ណ្ណ ឬវិញ្ញាបនបត្រឯកភាព

រាល់លិខិតអនុញ្ញាត អាជ្ញាប័ណ្ណ ឬវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពទាំងឡាយ ត្រូវអនុលោមទៅតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃផែនការប្រើប្រាស់បរិស្ថានដីធ្លី និងផែនការគ្រប់គ្រងដីធ្លីដែលបានឯកភាពដែលចេញដោយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងគោលនយោបាយគ្រប់គ្រងដីធ្លីដទៃៗទៀត ។

ករណីមិនទាន់មានផែនការគ្រប់គ្រងដីធ្លីជាមគ្គុទេស ផែនការមេស្តីពីការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ឬផែនការប្រើប្រាស់ដីនៅឡើយ នោះការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ លិខិតអនុញ្ញាត ឬវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ ត្រូវអនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការប្រើប្រាស់បរិស្ថានដីធ្លី ដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ និងបទប្បញ្ញត្តិដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ជំពូកទី៤
និរន្តរភាពទីក្រុង
ផ្នែកទី១
ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា២៣០ ._ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនិរន្តរភាពទីក្រុង

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានដោយមានកិច្ចសហការក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុករៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ត្រូវរៀបចំ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនិរន្តរភាពទីក្រុង ។

មាត្រា២៣១ ._ អាជ្ញាធរទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុករៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ត្រូវទទួលខុសត្រូវលើការធានាបាននូវការអនុលោមតាមភារកិច្ច និងការទទួលខុសត្រូវដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២៣០ខាងលើនេះ ។

ផ្នែកទី២
គណៈកម្មការនិរន្តរភាពទីក្រុង

មាត្រា២៣២ ._ គណៈកម្មការនិរន្តរភាពទីក្រុង

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុករៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ត្រូវរៀបចំបង្កើតគណៈកម្មការនិរន្តរភាពទីក្រុង និងលេខាធិការដ្ឋាន តាមការចាំបាច់ ដើម្បីរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនិរន្តរភាពទីក្រុងមេសម្រាប់រាជធានី ឬទីក្រុង ។

គណៈកម្មការនីមួយៗត្រូវមានក្រុមការងារបច្ចេកទេសចម្រុងចំនួន៥(បួន)មានដូចខាងក្រោម៖

១- សម្រាប់កិច្ចការរៀបចំផែនការទីក្រុង និងការដឹកជញ្ជូន ។

២- សម្រាប់កិច្ចការផ្គែកថាមពល និងផលិតកម្ម ។

៣- សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងសំណល់ និងភាពងាយរងគ្រោះទីក្រុង ។

៤- សម្រាប់លំហសាធារណៈ បេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ និងបរិស្ថានសំណង់ ។ សមាសភាព ភារកិច្ច ការទទួលខុសត្រូវ និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវរបស់គណៈកម្មការនិរន្តរភាពទីក្រុង និងក្រុមការងារបច្ចេកទេសចម្រុង ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុករៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ។

មាត្រា២៣៣ ._ ការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព

រាជធានី ឬទីក្រុងត្រូវបង្កើតផែនការយុទ្ធសាស្ត្រលម្អិតសម្រាប់និរន្តរភាពទីក្រុងដោយឡែកៗរបស់ខ្លួន ស្របតាមតាមស្ថានភាពភូមិសាស្ត្រ និងស្ថានភាពជាក់ស្តែងនៃរាជធានី ឬទីក្រុងនីមួយៗ ។

មាត្រា២៣៤ ._ សិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុករៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ត្រូវធានាឲ្យមានការចូលរួមជាសាធារណៈក្នុងការរៀបចំផែនការនិរន្តរភាពទីក្រុង ដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ ។

មាត្រា២៣៥ ._ ការពិនិត្យឡើងវិញ និងការកែសម្រួលផែនការយុទ្ធសាស្ត្រទីក្រុងប្រកបដោយនិរន្តរភាព

ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រទីក្រុងប្រកបដោយនិរន្តរភាពមេ និងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនិរន្តរភាពទីក្រុងលម្អិត ត្រូវទទួលការពិនិត្យឡើងវិញ និងអាចធ្វើការកែសម្រួលយ៉ាងហោចណាស់រៀងរាល់ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំម្តង អាស្រ័យតាមការប្រែប្រួលស្ថានភាពជាក់ស្តែង នៃការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គម ។

មាតិកាទី៥
និរន្តរភាពទេសចរណ៍
ជំពូកទី១
ការពិនិត្យឡើងវិញ និងការវាយតម្លៃលើគម្រោងទេសចរណ៍

មាត្រា២៣៦ ._ ការអភិវឌ្ឍវិស័យទេសចរណ៍ប្រកបដោយនិរន្តរភាព

រាល់គម្រោង ឬសកម្មភាពផ្នែកទេសចរណ៍ដែលកំពុងអនុវត្តបច្ចុប្បន្ន រួមមាន ទាំងគម្រោង និងសកម្មភាពដែលស្ថិតនៅរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវធ្វើការពិនិត្យឡើងវិញដើម្បីធានាឲ្យដំណើការគម្រោង ឬសកម្មភាពទេសចរណ៍ទាំងនេះ អនុវត្តស្របតាមនីតិវិធី និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលកំណត់ដោយក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យទេសចរណ៍ និងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា២៣៧ ._ ការវាយតម្លៃពីប្រសិទ្ធផលនៃធនធាន

រាល់សកម្មភាព ឬគម្រោងទេសចរណ៍ ដែលបង្កផលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន ដែលលើសពីកម្រិតដែលបានអនុញ្ញាត ឬឯកភាព ឬមិនបានអនុលោមតាមនីតិវិធី លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងស្តង់ដារនានា នៃការវាយតម្លៃទៅលើនិរន្តរភាព ត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃពីប្រសិទ្ធផលធនធាន ។ នីតិវិធី និងបែបបទនៃការវាយតម្លៃធនធាននេះ ត្រូវកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យទេសចរណ៍ ដោយមានកិច្ចសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

ជំពូកទី២
ទេសចរណ៍ធម្មជាតិដែលផ្អែកលើសហគមន៍គ្រប់គ្រងរួមគ្នា

មាត្រា២៣៨ ._ សហគមន៍គ្រប់គ្រងរួមគ្នាដែលផ្អែកលើទេសចរណ៍ធម្មជាតិ

រាល់គម្រោងទេចរណ៍ដែលបានស្នើសុំសម្រាប់តំបន់របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិអំពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៃក្រមនេះ ។

មាត្រា២៣៩ ._ តម្លៃចូលទស្សនា

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចយកថ្លៃចូលទស្សនាសម្រាប់គម្រោងទេសចរណ៍មួយចំនួនដែលស្ថិតនៅក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយមានកិច្ចពិគ្រោះជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យទេសចរណ៍ សហគមន៍ដែលរងផលប៉ះពាល់ និងគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ត្រូវកំណត់ពីកាលវិភាគសម្រាប់ការបង់ថ្លៃស្របតាមតំបន់ជាក់លាក់នានា ។ តម្លៃចូលទស្សនាទាំងនេះ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានដែលត្រូវប្រើសម្រាប់តែការគ្រប់គ្រងនៅតំបន់របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលត្រូវបង់ថ្លៃចូលទស្សនាតែប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា២៤0 ._ ទេសចរណ៍ធម្មជាតិ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យទេសចរណ៍ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ស្តីពីការអភិវឌ្ឍ និងការគ្រប់គ្រងវិស័យទេសចរណ៍ធម្មជាតិដែលមានមូលដ្ឋានលើសហគមន៍ ការទទួលខុសត្រូវដោយការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា និងដែលមាននិរន្តរភាព ។ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនេះ ត្រូវបំពេញតាមស្តង់ដារទេសចរណ៍ដែលផ្អែកលើសហគមន៍ នៃសមាគមន៍ប្រទេសនៃតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ ។

មាតិកាទី៦
និរន្តរភាពថាមពល
ជំពូកទី១
ការលើកកម្ពស់គម្រោងថាមពលប្រកបដោយនិរន្តរភាព

មាត្រា២៤១ ._ គោលការណ៍ថាមពលប្រកបដោយនិរន្តរភាព

រាជរដ្ឋាភិបាល ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងវិស័យឯកជន ត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់នូវគោលការណ៍ថាមពលប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដោយកំណត់អាទិភាពនៃការអភិវឌ្ឍគម្រោងថាមពលប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដើម្បីសម្រេចបានតម្រូវការថាមពលនាពេលបច្ចុប្បន្ននិងអនាគតសម្រាប់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា២៤២ ._ ប្រភពថាមពលប្រកបដោយនិរន្តរភាព

ប្រភពថាមពលប្រកបដោយនិរន្តរភាព ត្រូវបានកំណត់ថាជាប្រព័ន្ធថាមពល ដែលបម្រើសេចក្តីត្រូវការនៃមនុស្សជំនាន់បច្ចុប្បន្ន ដោយមិនធ្វើឲ្យខូចខាតនូវសមត្ថភាពនៃមនុស្សជំនាន់ក្រោយ ក្នុងការបំពេញនូវសេចក្តីត្រូវការរបស់ពួកគេ ។ ប្រព័ន្ធថាមពលប្រកបដោយនិរន្តរភាព ទទួលបានថាមពលមកពីពន្លឺព្រះអាទិត្យ ខ្យល់ វារីអគ្គិសនីខ្នាតតូច ក្រោម១៥មេហ្គាវ៉ាត់ ជីវម៉ាសដែលត្រូវបញ្ជាក់ថាបានមកពីប្រភពដែលមាននិរន្តរភាព កម្តៅក្នុងផែនដី រលក ជំនោរឬលំនាច និងសំណល់ ទៅជា បច្ចេកវិជ្ជាថាមពល ។

មាត្រា២៤៣ ._ ប្រភពថាមពលដែលគ្មាននិរន្តរភាព

ប្រភពថាមពលដែលគ្មាននិរន្តរភាព ត្រូវបានកំណត់ថាបានមកពីហ្វូស៊ីល ឬ ឥន្ធនៈនុយក្លេអ៊ែរ និងប្រព័ន្ធថាមពល ដែលដាក់កម្រិតលើសមត្ថភាពនៃមនុស្សជំនាន់ក្រោយក្នុងការបំពេញសេចក្តីត្រូវ

ការរបស់ពួកគេ ។ ថាមពលដែលផលិតមកពីធ្យូងថ្ម ឧស្ម័នធម្មជាតិ ម៉ាស៊ូត និងវារីអគ្គិសនីទ្រង់ទ្រាយធំ ដែលធំជាង១៥ម៉េហ្គាវ៉ាត់ ត្រូវបានកំណត់ថាជាថាមពលគ្មាននិរន្តរភាព សម្រាប់គោលបំណងនៃមាតិកានេះ ។

មាត្រា២៤៤ ._ និរន្តរភាពថាមពល

ដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលបំណងនៃនិរន្តរភាពថាមពល វិធីសាស្ត្រអនុវត្តមានដូចខាងក្រោម៖

ក-ការគាំទ្រ និងការលើកកម្ពស់គម្រោង និងថាមពលប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

ខ-ការដាក់បញ្ចូល និងយកចិត្តទុកដាក់លើការប្រែប្រួលអាកាសធាតុអន្តរជាតិរបស់ព្រះរាជាពាចក្រកម្ពុជានៅក្នុងរាល់ការសម្រេចចិត្តទៅលើគម្រោងថាមពល ។

គ-ការអនុម័តយកនូវគម្រោងថាមពលណា ដែលមានលក្ខណៈប្រកបដោយនិរន្តរភាពច្បាស់លាស់មួយ ។

ឃ-ការផ្តល់អាទិភាពចំពោះការវិនិយោគក្នុងគម្រោងថាមពលប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

ង-ការលើកកម្ពស់បច្ចេកវិជ្ជាដែលមិនបង្កផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

ច-ការផ្តល់ការគាំទ្រប្រភពថាមពលរមែជ្ឈការនិងប្រព័ន្ធបណ្តាញអគ្គិសនីខ្នាតតូច និងតូចជាង ។

ឆ- ការលើកកម្ពស់ប្រព័ន្ធថាមពលពន្លឺព្រះអាទិត្យលើដំបូលផ្ទះ និងប្រព័ន្ធផលិតនិងស្តុកអគ្គិសនីតាមផ្ទះ ។

ជំពូកទី២
ការរៀបចំផែនការ និងការខាយតម្លៃ

មាត្រា២៤៥ ._ ផែនការថាមពលនិងអគ្គិសនីជាតិប្រកបដោយនិរន្តរភាព

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពល ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវបង្កើតនូវផែនការថាមពល និងអគ្គិសនីប្រកបដោយនិរន្តរភាពជាតិ ដោយធ្វើការសម្របសម្រួល កិច្ចការរបស់ខ្លួន ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ន ពាក់ព័ន្ធ ក៏ដូចជាពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអង្គការសង្គមស៊ីវិល និងសហគមន៍ដែលប៉ះពាល់ដោយការអភិវឌ្ឍគម្រោងថាមពលនិងអគ្គិសនី ។

មាត្រា២៤៦ ._ ផែនការថាមពល និងអគ្គិសនី

ផែនការថាមពលនិងអគ្គិសនីជាតិប្រកបដោយនិរន្តរភាពជាឧបករណ៍ដែលសម្រាប់ការបង្កើតគោលនយោបាយ និងជាមគ្គុទេសមួយសម្រាប់សកម្មភាពគ្រប់គ្រង ។ ផែនការត្រូវរួមមាន ៖

ក-ការស្រាវជ្រាវទៅលើការបង្កើតគោលនយោបាយស្តង់ដារ ដើម្បីបង្កើនចំនួន និង/ឬ សមាមាត្រថាមពលដែលអាចកើតឡើងជាថ្មី ដែលទិញបានពីស្ថាប័នជាក់លាក់មួយ ។

ខ-ការវាយតម្លៃស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃថាមពល និងការផលិតអគ្គិសនី និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបែងចែកភ្លើង ។

គ-ការពិពណ៌នាអំពីគម្រោងដែលមានលទ្ធភាពអាចបង្កើត បង្កើតសម្រាប់ផ្តល់ប្រេងឥន្ធន: និងការផលិតអគ្គិសនី ក៏ដូចជាការចែកចាយអគ្គិសនី ។

ឃ-គោលដៅជាក់លាក់សម្រាប់បង្កើតថាមពលប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

ង-ការពិនិត្យសំណល់ដែលបន្សល់ទុក ដោយគម្រោងថាមពលដែលអាចកកើតថ្មី ។ ផែនការត្រូវបង្កើតសម្រាប់ការកែច្នៃឡើងវិញ ឬការគ្រប់គ្រងសំណល់ដែលបន្សល់ទុកដែលកើតឡើងដោយ ការអភិវឌ្ឍថាមពលកកើតឡើងវិញ ។

ច-ការវិភាគផលប៉ះពាល់បរិស្ថាននៃគម្រោងផលិតថាមពល និងអគ្គិសនីដែលបានគ្រោងទុក ។

ឆ-ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ធនធានបញ្ចូលគ្នាដែលក្នុងនៅការប្រើប្រាស់ធនធានប្រកួតប្រជែងត្រូវវាយតម្លៃដោយផ្អែកលើ តម្លៃចំណាយនិងផលចំណេញនៃធនធាននីមួយៗ ដែលយកមកប្រើប្រាស់ ដោយគិតពីថ្លៃចំណាយនៃវដ្តនៃជីវិតធនធាននោះ និងផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានដល់សង្គម និងកត្តាបរិស្ថានខាងក្រៅ ។

មាត្រា២៤៧ ._ ការទទួលខុសត្រូវការអនុវត្តផែនការថាមពល និងអគ្គិសនី

ក្រសួង ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ថាមពល និងអគ្គិសនីត្រូវអនុវត្តតាមផែនការថាមពល និងអគ្គិសនីប្រកបដោយនិរន្តរភាពដែលរៀបចំឡើងដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពល ។

មាត្រា២៤៨ ._ ការដាក់កម្រិត

មិនត្រូវអនុញ្ញាតឲ្យមានគម្រោងថាមពលនៅក្នុង៖

១-ដីដែលគ្រប់គ្រងដោយរដ្ឋាភិបាលដែលត្រូវបានកំណត់ជាទីតាំងវប្បធម៌ប្រវត្តិសាស្ត្រ ឬបេតិកភណ្ឌជាតិ ។

២-របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ លើកលែងការដំឡើងកម្រិតថាមពលក្រៅបណ្តាញ កម្រិតភូមិ និង គ្រួសារ ។

៣-តំបន់ដែលតាំងនៅដោយជនជាតិដើមភាគតិច ឬទាក់ទិននឹងការប្រើប្រាស់ជាប្រពៃណីរបស់ជនជាតិដើមភាគតិច លើកលែងតែក្នុងករណីដែលមានការផ្តល់ជូននូវការយល់ព្រមជាមុន ដោយសេរីបន្ទាប់ពីទទួលបានព័ត៌មានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយទៅកាន់ជនជាតិដើមភាគតិចដែលរងផលប៉ះពាល់ លើកលែងការដំឡើងកម្រិតថាមពលក្រៅបណ្តាញ កម្រិតភូមិ និង គ្រួសារ ។

៤-ទីតាំងដីសើម ។

៥-ទីតាំង អង្គការសហប្រជាជាតិទទួលបន្ទុកអប់រំ សង្គម វិទ្យាសាស្ត្រ និងវប្បធម៌ ។

៦-តំបន់ណាដែលមានក្នុងបញ្ជីឧបករណ៍គតិយុត្តិថាជាតំបន់ដែលមាន៖

ក-ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីទឹកសាប ទឹកសមុទ្រ ឬឆ្នេរសំខាន់ ។

ខ-តម្លៃអភិរក្សទេសភាពខ្ពស់ ជីវៈចម្រុះប្រភេទសត្វនិងរុក្ខជាតិ ឬតម្លៃអភិរក្សប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ។

ជំពូកទី៣
ការលើកកម្ពស់ទូទៅ បច្ចេកវិជ្ជាមេត្រីបរិស្ថាន

មាត្រា២៤៩ ._ បច្ចេកវិជ្ជាដែលប្រកបដោយប្រសិទ្ធផល បញ្ចេញការបំភាយទាប និងសំណល់ទាប

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពល ត្រូវពិនិត្យគម្រោងថាមពលនីមួយៗ ដើម្បីធានាថាគម្រោងនេះអនុវត្តនូវបច្ចេកវិជ្ជា ថាមពលប្រកបដោយប្រសិទ្ធផល បញ្ចេញការបំភាយទាប និងសំណល់ទាប ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពល ត្រូវពិនិត្យគម្រោងថាមពលនីមួយៗ ដោយប្រើប្រាស់ បច្ចេកវិជ្ជាដ៏ល្អបំផុតដែលអាចស្វែងរកបាន និងការអនុវត្តល្អៗជាអន្តរជាតិ នៅក្នុងវិស័យថាមពលពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា២៥0 ._ បច្ចេកវិជ្ជាល្អបំផុតដែលអាចស្វែងរកបាន និងជម្រើសដែលមានផលប៉ះពាល់ទាប

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានមិនត្រូវឯកភាពលើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង និងពេញលេញ សម្រាប់គម្រោងណាមួយដែលប្រើប្រាស់ បច្ចេកវិជ្ជា ដែលមិនមែនជាបច្ចេកវិជ្ជាដ៏ល្អបំផុតដែលអាចស្វែងរកបាន ឬ ដែលអាចផ្តល់ផលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថានច្រើនជាងជម្រើសដែលអាចស្វែងរកបានណាមួយ ។ ម្ចាស់គម្រោងអាចត្រូវបានតម្រូវឲ្យដាក់បញ្ចូននូវការរចនា

ដែលជាជម្រើស ដែលមានប្រសិទ្ធផលជាង និងបង្កឲ្យមានសំណល់ និងការបំភាយតិច ខណៈពេល ដែលសម្រេចបាននូវគោលបំណងនានាដែលបានចែងនៃគម្រោង ។

មាត្រា២៥១ ._ ការលើកកម្ពស់ការផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនី

រាជរដ្ឋាភិបាល ត្រូវជំរុញ និងលើកកម្ពស់ដល់ការផ្គត់ផ្គង់អគ្គីសនី ដែលចេញមកពីបណ្តាញអគ្គិសនីជាតិ និងមកពីប្រភពអគ្គិសនីវិមជ្ឈការ ដែលត្រូវបានផលិតឡើងដោយរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលឯកជន ។ អ្នកប្រើប្រាស់ អគ្គីសនី ត្រូវបានលើកទឹកចិត្ត និងលើកកម្ពស់ឲ្យដំឡើងបច្ចេកវិជ្ជា វិមជ្ឈការសម្រាប់បំពេញតម្រូវការនៃការផ្គត់ផ្គង់ថាមពលអគ្គីសនីរបស់ខ្លួន។

អ្នកប្រើប្រាស់អគ្គិសនីមិនត្រូវបានបង្ខំឲ្យប្រើប្រាស់អគ្គិសនីដែលបានមកពីប្រភពនៃការផលិតថាមពលជាក់លាក់ណាមួយទេ ។

មាត្រា២៥២ ._ ការលើកកម្ពស់ការផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនីខ្នាតតូច និងបណ្តាញអគ្គិសនីខ្នាតតូច

នៅតំបន់ណាដែលមានបណ្តាញអគ្គិសនីជាតិមិនទាន់មានបណ្តាញអគ្គិសនីមកដល់ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវគាំទ្រការផ្តល់ការផ្គត់ផ្គង់អគ្គសនីខ្នាតតូច និងការផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនីតាមបណ្តាញតូច ។ ប្រតិបត្តិករបណ្តាញអគ្គិសនីខ្នាតតូច ត្រូវមានជម្រើសដូចខាងក្រោម៖

ក-បន្តផ្គត់ផ្គង់ដល់អ្នកប្រើប្រាស់ និងមានអត្ថិភាពស្របគ្នាជាមួយបណ្តាញអគ្គិសនី ។

ខ-បន្តផ្គត់ផ្គង់ដល់អ្នកប្រើប្រាស់ និងលក់អគ្គិសនីដែលលើស ឬ ដែលមិនទាន់បានលក់ ទៅកាន់បណ្តាញអគ្គិសនី នៅចំណុចអន្តរបណ្តាញ និងទាញយកថាមពលមកពីបណ្តាញអគ្គសនីខ្នាតតូច ។

ក្នុងករណីដែលបណ្តាញអគ្គិសនីខ្នាតតូចភ្ជាប់ជាមួយបណ្តាញអគ្គិសនីជាតិ ដើម្បីលក់ភ្លើងដែលសល់ ប្រតិបត្តិករនៃបណ្តាញអគ្គិសនីខ្នាតតូច ត្រូវចុះកិច្ចសន្យាទិញថាមពលជាមួយអគ្គិសនីកម្ពុជា ។

មាត្រា២៥៣ ._ សិទ្ធិក្នុងការផ្ទេរកម្មសិទ្ធិ

ប្រតិបត្តិករនៃបណ្តាញអគ្គិសនីខ្នាតតូច ត្រូវមានសិទ្ធិជាឯកតោភាគីក្នុងការសម្រេចចិត្តក្នុងការផ្ទេរកម្មសិទ្ធិនៃការផ្គត់ផ្គង់ និងទ្រព្យសម្បត្តិនៃការផលិតទាំងអស់នៃបណ្តាញអគ្គិសនីខ្នាតតូច ទៅឲ្យអគ្គិសនីកម្ពុជា ។ តម្លៃនៃប្រតិបត្តិការផ្ទេរកម្មសិទ្ធិត្រូវតាម តាមតម្លៃទីផ្សារសេរីបច្ចុប្បន្ននៃទ្រព្យសម្បត្តិដែលត្រូវផ្ទេរនោះតាមការព្រមព្រៀងរវាងគូភាគី ។

មាត្រា២៥៤ ._ ការផលិតថាមពលអគ្គិសនីកកើតឡើងវិញតាមផ្ទះ

ការផលិតថាមពលអគ្គិសនីកកើតឡើងវិញតាមផ្ទះ មិនតម្រូវឲ្យមានលិខិតអនុញ្ញាតណាមួយពីអង្គភាពរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការដំឡើងឡើយ ដ៏រាបណាគ្រួសារនោះប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ដែលមានការទទួលស្គាល់ ដោយអនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌនានានៃក្រមនេះ ព្រមទាំងច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន ។

មាត្រា២៥៥ ._ ថាមពលប្រកបដោយនិរន្តរភាពរបស់ធុរកិច្ច និងសហគមន៍

ថាមពលប្រកបដោយនិរន្តរភាពដែលផលិតដោយធុរកិច្ច ឬ សហគមន៍ សម្រាប់ការផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនីផ្ទាល់ខ្លួន មានសិទ្ធិភ្ជាប់ទៅកាន់បណ្តាញដែលមានស្រាប់ទៅតាមការព្រមព្រៀងរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា២៥៦ ._ លក្ខខណ្ឌសម្រាប់លិខិតអនុញ្ញាត

រាជរដ្ឋាភិបាល ត្រូវធានាថា លក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការទទួលលិខិតអនុញ្ញាត ឬអាជ្ញាប័ណ្ណ មិនមែនជាឧបសគ្គរារាំងនីតិបុគ្គលឯកជនក្នុងការអភិវឌ្ឍនិរន្តរភាពថាមពលនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឡើយ ។ នីតិបុគ្គលឯកជនមិនត្រូវបានដាក់កម្រិតនូវចំនួននៃលិខិតអនុញ្ញាត ឬ អាជ្ញាប័ណ្ណ ដែលពួកគេទទួលបានពីអគ្គិសនីកម្ពុជា សម្រាប់គម្រោងខ្នាតតូច ដោយមានសមត្ថភាពផលិតក្រោម៥ (ប្រាំ)ម៉េហ្គាវ៉ាត់នោះទេ ។ ម្ចាស់គម្រោងមិនតម្រូវឲ្យមានលិខិតអនុញ្ញាត ឬ អាជ្ញាប័ណ្ណ ដើម្បីអភិវឌ្ឍដំណោះស្រាយថាមពលប្រកបដោយនិរន្តរភាពក្នុងបណ្តាញសម្រាប់អគ្គិសនីដែលប្រើប្រាស់នៅក្នុងអាគារ ដែលជាកន្លែងផលិតអគ្គិសនី ដោយមានការបញ្ចូលទៅក្នុងបណ្តាញក្នុងកម្រិតអប្បបរមា រវាងបណ្តានីតិបុគ្គលឯកជននានា សម្រាប់គម្រោងខ្នាតតូច ។

មាត្រា២៥៧ ._ ការហាមឃាត់លើឯកសិទ្ធិ

រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវធានាថា មិនមាននីតិបុគ្គលឯកជនណាមានឯកសិទ្ធិលើសពីអ្នកដទៃទៀតឡើយ រួមបញ្ចូល នៅក្នុងការធានានូវលិខិតអនុញ្ញាត ឬ អាជ្ញាប័ណ្ណទាំងអស់ និងនៅក្នុងការចចារអំពីលក្ខខណ្ឌនានានៃកិច្ចសន្យា ដែលបានឯកភាពជាមួយអង្គភាពរដ្ឋាភិបាល ។ សេចក្តីសម្រេចទាំងអស់សម្រាប់ការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាត និងអាជ្ញាប័ណ្ណ និងការធ្វើឲ្យទៅជាផ្លូវការនូវលក្ខខណ្ឌពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតសម្រាប់កិច្ចសន្យា ត្រូវធ្វើឡើងដោយផ្អែកលើភស្តុតាងផ្អែកបច្ចេកទេស និងសេដ្ឋកិច្ច ដូចត្រូវបានទទួលយកនៅក្រោមការអនុវត្តល្អៗជាអន្តរជាតិ ។

នៅពេលជ្រើសរើសនីតិបុគ្គលឯកជនដើម្បីអភិវឌ្ឍថាមពល ឬ ផលិតអគ្គិសនី ឬ គម្រោងចែកចាយអគ្គិសនីដែលពាក់ព័ន្ធ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា រាជរដ្ឋាភិបាល ត្រូវដាក់បញ្ចូលជាចាំបាច់នៅក្នុងដំណើរការនៃការដាក់ពាក្យសុំ នូវលទ្ធភាពសម្រាប់ការក្រកួតប្រជែងលក្ខណៈបើកចំហ និង

នីតិបុគ្គលឯកជនដទៃទៀត ក្នុងការដាក់បញ្ជូននូវសំណើ ដោយធានាថានីតិបុគ្គលឯកជនទាំងនោះ អាចមានលទ្ធភាព និងពេលវេលាសមរម្យ ក្នុងការរៀបចំសំណើបស់ពួកគេ ។

ជំពូកទី៤
ការត្រួតពិនិត្យគុណភាពសម្រាប់ផលិតផលផលិតថាមពលប្រកបដោយនិរន្តរភាព

មាត្រា២៥៨ ._ អង្គភាពឯករាជ្យ

អាជ្ញាធរអគ្គិសនីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបង្កើតអង្គភាពឯករាជ្យ នៅក្នុងរយៈពេល១ (មួយ) ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃអនុម័តនៃក្រមនេះ ដើម្បីត្រួតពិនិត្យគុណភាពនៃឧបករណ៍ផលិតថាមពល ដែលត្រូវបានផ្គត់ផ្គង់ និងប្រើប្រាស់ សម្រាប់ទីផ្សារជាតិ ដើម្បីធានាថាឧបករណ៍ទាំងនេះអនុលោមតាមស្តង់ដារសុខភាព សុវត្ថិភាព និងស្តង់ដារបរិស្ថាន ។ អង្គភាពឯករាជ្យ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង ត្រូវទទួលភារកិច្ចក្នុងការអនុវត្តសវនកម្ម ការធ្វើតេស្ត និងការបញ្ជាក់លើឧបករណ៍ទាំងនេះ ។

មាត្រា២៥៩ ._ ការបញ្ជាក់អំពីគុណភាព

អង្គភាពឯករាជ្យ ត្រូវផ្តៀងផ្ទាត់ថា គុណភាពនៃផលិតផលដែលត្រូវបានលក់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សម្រាប់ការផលិតថាមពល បានទទួលនូវការបញ្ជាក់អំពីគុណភាព មុនពេលដែលផលិតផលទាំងនោះត្រូវបានធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ។ ការបញ្ជាក់នេះអាចត្រូវបានត្រួតពិនិត្យដោយអង្គការស្តង់ដារអន្តរជាតិ ។ ការផ្តៀងផ្ទាត់ចំពោះឧបករណ៍ដែលនាំចូល ត្រូវធ្វើឡើងនៅផ្នែកគយ ។ ការផ្តៀងផ្ទាត់សម្រាប់ផលិតផលថ្នាក់ជាតិ ត្រូវធ្វើឡើងមុនពេលធ្វើពាណិជ្ជកម្មទៅកាន់សាធារណជនដោយអង្គភាពឯករាជ្យ ។

មាត្រា២៦០ ._ ការធានាស្តង់ដារ

អង្គភាពឯករាជ្យ ត្រូវត្រួតពិនិត្យ និងធានាថា ស្តង់ដារលើផលិតផលថាមពលកកើតឡើងវិញ ត្រូវបានបំពេញ និងអនុលោមតាមស្តង់ដារតម្រូវ ។ អ្នកធានាត្រូវទទួលខុសត្រូវជាអប្បរមាសងមកវិញនូវផលិតផលដល់អ្នកប្រើប្រាស់នោះក្នុងរយៈពេលសមស្រប ទៅតាមលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចសន្យាធានានៅក្នុងករណីមានវិការៈ ដំណើរការមិនល្អ ឬ ខកខានមិនបានអនុលោមតាមស្តង់ដារ ។

ជំពូកទី៥
ក្រមខ័ណ្ឌចៅតាមប្រភេទថាមពល ឬគម្រោងអគ្គិសនី

ផ្នែកទី១
ថាមពលពន្លឺព្រះអាទិត្យ

មាត្រា២៦១ ._ ករណីលើកលែងផ្នែកពន្ធ

គ្រប់ផ្នាំងកញ្ចក់ពន្លឺព្រះអាទិត្យ ថ្មថាមពលពន្លឺព្រះអាទិត្យ និងសម្ភារនានា ដែលប្រើសម្រាប់ការដំឡើងប្រព័ន្ធពន្លឺព្រះអាទិត្យនៅតាមផ្ទះ មិនត្រូវជាប់ពន្ធនាំចូលឡើយ គឺដើម្បីលើកទឹកចិត្តឲ្យមានការចែកចាយ និងការបង្កើនការផលិតថាមពលអគ្គិសនីនៅតាមផ្ទះនៃប្រជាជនកម្ពុជា ។

ប្រព័ន្ធពន្លឺព្រះអាទិត្យតាមផ្ទះ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមស្តង់ដារគុណភាពជាតិ និងអន្តរជាតិ និងអធិការកិច្ចផ្នែកគ្រប់គ្រងគុណភាព ដែលត្រូវធ្វើឡើងដោយស្ថាប័នឯករាជ្យដែលត្រូវបង្កើតឡើងតាមជំពូកទី៥ នៃមាតិកានេះ ។ ស្ថាប័នឯករាជ្យនេះ និងអាជ្ញាធរអគ្គិសនីកម្ពុជា ត្រូវធ្វើការអង្កេតតាមដានធ្វើយ៉ាងណាបញ្ជាក់ថា ប្រព័ន្ធពន្លឺព្រះអាទិត្យតាមផ្ទះមានគុណភាពខ្ពស់ ត្រូវបានដំឡើងត្រឹមត្រូវ ហើយតម្លៃដែលបានបង់ទុកជាមុន ទាំងថ្លៃដំឡើងផងត្រូវបានទូទាត់ ។

មាត្រា២៦២ ._ ការគ្រប់គ្រងក្នុងការប្រើប្រាស់អគ្គិសនីបន្ថែមតាមបណ្តាញតចូល

ក្នុងករណីដែលមានផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនីបន្ថែម អគ្គិសនីតាមបណ្តាញតចូលដោយតភ្ជាប់ទៅនឹងប្រព័ន្ធដំឡើងថាមពលពន្លឺព្រះអាទិត្យ តាមដំបូលផ្ទះ ការផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនីបន្ថែម ត្រូវគ្រប់គ្រង និងយកកម្រៃ ដោយអគ្គិសនិកម្ពុជា ។ រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលឯកជន ដែលជាម្ចាស់ដំឡើងប្រព័ន្ធពន្លឺព្រះអាទិត្យតាមដំបូលសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ត្រូវមានសិទ្ធិតភ្ជាប់ទៅនឹងបណ្តាញតចូល ។ អគ្គិសនីកម្ពុជា ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានដើម្បីកំណត់ពីក្របខ័ណ្ឌ កំណត់ស្តង់ដារ និងផ្តល់ការអនុញ្ញាតឲ្យមានការលក់អគ្គិសនីដែលកកើតឡើងវិញទៅកាន់សហគ្រាស ឬសហគមន៍ក្រោយពីក្រមនេះត្រូវបានអនុម័តក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ ។

មាត្រា២៦៣ ._ រង្វាស់ថាមពល

អគ្គិសនីកម្ពុជា ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដើម្បីអនុញ្ញាតឲ្យមានការវាស់កម្រិតថាមពលដោយអ្នកប្រើប្រាស់ថាមពលដែលភ្ជាប់ទៅ បណ្តាញតចូល ។ អ្នកទទួលផលអាចបង់ថ្លៃប្រើប្រាស់អគ្គិសនីទៅតាមអ្វីដែលបង្ហាញលើរង្វាស់ថាមពលនោះ ។

លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីរង្វាស់ថាមពល ត្រូវកំណត់អំពីអាត្រាតម្លៃអគ្គិសនី ។ អគ្គិសនីកម្ពុជា ត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការយកកម្រៃ និងផ្គត់ផ្គង់រង្វាស់ថាមពល ។

កិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការដាក់រង្វាស់ថាមពល និងការចេញវិក្កយបត្រប្រចាំខែរវាងអគ្គិសនីកម្ពុជា និងម្ចាស់អាគារ ឬកន្លែងផ្គត់ផ្គង់ថាមពលពន្លឺព្រះអាទិត្យត្រូវធ្វើឡើង ។

មាត្រា២៦៤ ._ សិទ្ធិក្នុងការតភ្ជាប់ទៅនឹងបណ្តាញតូចល

កន្លែងផ្គត់ផ្គង់ ដែលត្រូវប្រតិបត្តិដោយសហគមន៍ ឬសហគ្រាសទាំងឡាយ ទាំងដែលប្រើពិលពន្លឺព្រះអាទិត្យ ឬប្រើកញ្ចក់ពន្លឺព្រះអាទិត្យក្តី ត្រូវទទួលបានការអនុញ្ញាតស្របច្បាប់ឲ្យតូចល និងផ្ទេរភ្លើងចូលទៅក្នុងបណ្តាញតូចល ។

អគ្គិសនីកម្ពុជា អាចធ្វើជាកម្មសិទ្ធិករ ប្រតិបត្តិករ និងអ្នកថែរក្សាកន្លែងផ្គត់ផ្គង់ថាមពលពន្លឺព្រះអាទិត្យ មានសិទ្ធិជួលបន្តនូវសិទ្ធិប្រតិបត្តិការ និងថែរក្សាកន្លែងទាំងនោះ ។

មាត្រា២៦៥ ._ ប្រព័ន្ធអនុគ្រោះពន្ធលើថាមពលកកើតឡើងវិញ ជាការសាកល្បង

អគ្គិសនីកម្ពុជា ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ស្តីពីប្រព័ន្ធអនុគ្រោះពន្ធលើថាមពលកកើតឡើងវិញ សាកល្បងក្នុងរយៈពេល១ (មួយ)ឆ្នាំ ដែលក្នុងនោះ រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវផ្តល់ជាអត្រាថេរមួយសម្រាប់ការជាវអគ្គិសនីដែលកកើតឡើងវិញពីកន្លែងផ្តល់ថាមពលពន្លឺព្រះអាទិត្យ ឬប្រព័ន្ធផលិតថាមពលដែលកកើតឡើងវិញ ។

ប្រព័ន្ធនេះ ត្រូវមានគោលបំណងធានាបាននូវតម្រឹតថ្លៃថាមពលសម្រាប់មួយរយៈពេលណាមួយក្នុងគោលបំណងកាត់បន្ថយថ្លៃដែលត្រូវបង់ដោយអ្នកប្រើប្រាស់ចុងក្រោយ និងសម្រួលដល់ស្តារឡើងវិញនូវចំណាយវិនិយោគរបស់ម្ចាស់គម្រោង និងចំណាយថែទាំ ។

លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនេះ ត្រូវបង្កើតជាតារាងពន្ធថេរមួយដែលត្រូវបង់ថ្លៃប្រើប្រាស់អគ្គិសនីដែលកកើតឡើងវិញក្នុងមួយរយៈពេលនៃការសាកល្បង ។

ផ្នែកទី២
ថាមពលនុយក្លេអ៊ែរ

មាត្រា២៦៦ ._ ការគ្រប់គ្រងថាមពលនុយក្លេអ៊ែរ

ថាមពលនុយក្លេអ៊ែរ ត្រូវបង្កើតឡើងដោយស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រង និង កម្មសិទ្ធិរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាតែមួយប៉ុណ្ណោះ និងដោយមានការគ្រប់គ្រង និងប្រតិបត្តិការតាមស្តង់ដារអន្តរជាតិនៃការការពារផ្នែកសុខភាព សុវត្ថិភាព និងបរិស្ថាន ។

រាជរដ្ឋាភិបាល ត្រូវបង្កើតបទប្បញ្ញត្តិគ្រប់គ្រង និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីថាមពលនុយក្លេអ៊ែរ និងសុវត្ថិភាព ។

រាជរដ្ឋាភិបាល មិនត្រូវទទួលយកសំណល់ថាមពលនុយក្លៃអ៊ែរពីប្រទេសដទៃជាដាច់ខាត ទោះបីតាមលក្ខខណ្ឌ ឬកាលៈទេសៈបែបណាក៏ដោយ ។

មាត្រា២៦៧ ._ ការបណ្តុះបណ្តាល

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពល អាចរៀបចំកម្មវិធី មួយដើម្បីផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដល់បុគ្គលិកខ្លួន ដោយរួមសហការជាមួយនឹង អង្គភាពថាមពលអាតូមអន្តរជាតិ ។

ផ្នែកទី៣
ការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធចែកចាយ និងបណ្តាញតភ្ជាប់

មាត្រា២៦៨ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃប្រសិទ្ធផលនៃប្រព័ន្ធចែកចាយ

គម្រោងបណ្តាញចរន្តនានា ត្រូវប្រើប្រាស់បច្ចេកវិជ្ជាប្រកបដោយប្រសិទ្ធផលនានា ដើម្បីកាត់បន្ថយការបាត់បង់អគ្គិសនី ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបដិសេធចោលលើការឯកភាពទាំងឡាយលើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ករណីមិនមានការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិជ្ជាប្រកបដោយប្រសិទ្ធផលខ្ពស់បំផុត ដែលមាននៅពេលដាក់ការស្នើសុំ ។ បច្ចេកវិជ្ជាដែលប្រើ ត្រូវតែជាបច្ចេកវិជ្ជាដែលមានលក្ខណៈប្រគួតប្រជែងផ្នែកបរិស្ថាន និងសេដ្ឋកិច្ចដោយធៀបទៅ ទៅនឹងការបាត់បង់ផលប្រយោជន៍បរិស្ថាន និងសេដ្ឋកិច្ច ដែលបច្ចេកវិជ្ជានោះត្រូវបញ្ចៀស ។

មាត្រា២៦៩ ._ បច្ចេកវិជ្ជាគមនាគមន៍ឌីជីថល

ដើម្បីបើកឲ្យផលិតថាមពលកើតជាថ្មី តភ្ជាប់ទៅកាន់បណ្តាញតភ្ជាប់ និងការប្រើប្រាស់អគ្គិសនីបានពីធនធានប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងប្រសិទ្ធផល រាជរដ្ឋាភិបាល ត្រូវបង្កើតបណ្តាញតភ្ជាប់ ដែលប្រើប្រាស់បច្ចេកវិជ្ជាគមនាគមន៍ឌីជីថលដើម្បីតាមដាន និងប្រតិកម្ម ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការ ប្រែប្រួលក្នុងការប្រើប្រាស់ និងការផលិតថាមពល ។

រាជរដ្ឋាភិបាល ត្រូវបង្កើតកម្មវិធីអនុវត្តបច្ចេកវិជ្ជានេះនៅតាមបណ្តាញអគ្គិសនីជាតិ ឲ្យបានឆាប់ទៅតាមតម្រូវការនៃបច្ចេកវិជ្ជា ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពល ត្រូវរៀបចំកម្មវិធីសាកល្បងមួយឲ្យបានរួចជាស្រេចដើម្បីអនុវត្តនាពេល ៣ (បី) ឆ្នាំ ក្រោយពីក្រមនេះត្រូវបានអនុម័ត ។

ថ្លៃចំណាយដើម្បីអនុវត្តបច្ចេកវិជ្ជាបណ្តាញតភ្ជាប់ និងនីតិវិធីទាំងឡាយដែលត្រូវអនុវត្ត ត្រូវផ្សព្វផ្សាយដល់ អ្នកប្រើប្រាស់បណ្តាញតភ្ជាប់ទាំងអស់ដោយស្មើភាពគ្នា ។

មាត្រា២៧0 ._ ការពង្រីកបណ្តាញតភ្ជាប់

យោងតាមការពិចារណាផ្នែកបរិស្ថាន សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម រាជរដ្ឋាភិបាល អាចបញ្ឈប់រាល់ការពង្រីកបណ្តាញតភ្ជាប់ទៅកាន់តំបន់ជាក់លាក់ណាមួយក្នុងប្រទេស ។ ក្នុងករណីនេះ រាជរដ្ឋាភិបាល

ត្រូវលើកម្ពស់ និងអនុវត្តកម្មវិធីនានា ដើម្បីផ្តល់បាននូវដំណោះស្រាយបៃបរិមជ្ឈការ ដល់ក្រុមគ្រសារទាំងឡាយ ផ្អែកតាម តាមតម្រូវការរបស់អ្នកប្រើប្រាស់ចុងក្រោយ ទាំងការផលិតថាមពល និងការផលិតអគ្គិសនី ។

មាត្រា២៧១ ._ សិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន

អាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធត្រូវចែកចាយជាសាធារណៈនូវព័ត៌មានអំពីរ៉ុល និងគុណភាពអគ្គិសនីដែលបានផ្គត់ផ្គង់ ឬផ្តល់ទៅឲ្យបណ្តាញតចូល ។ អាជ្ញាធរដែលទទួលបន្ទុក ត្រូវធ្វើការចេញផ្សាយអំពីគុណភាពភ្លើង និងរ៉ុលភ្លើង ដើម្បីការពារការខូចខាតដល់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនៃប្រព័ន្ធចែកចាយ ឬការអាក់ខានក្នុងការផ្តល់សេវាកម្ម ។

ជំពូកទី៦
ប្រសិទ្ធផលថាមពល

មាត្រា២៧២ ._ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងថាមពល និងអគ្គិសនី

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពេល និងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តសម្រាប់ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងថាមពល និងអគ្គិសនី ដោយផ្អែកលើស្តង់ដារនៃគណៈកម្មការបច្ចេកទេសអេឡិចត្រូនិកអន្តរជាតិ និងស្តង់ដារ៥០០០១ នៃអង្គការស្តង់ដារអន្តរជាតិ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័ថាមពលដោយមានកិច្ចសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីគោលនយោបាយ ព្រមទាំងការអនុវត្តតាមស្តង់ដារនៃគណៈកម្មការបច្ចេកទេសអេឡិចត្រូនិកអន្តរជាតិ និងផែនការប្រសិទ្ធផលថាមពល ដែលត្រូវអនុវត្តជាមួយអង្គភាពរាជរដ្ឋាភិបាលទាំងអស់ក្នុងរយៈពេល១(មួយ)ឆ្នាំបន្ទាប់ពីអនុម័តក្រមនេះ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពល ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើរបាយណ៍ប្រចាំឆ្នាំ ជាសាធារណៈអំពី វឌ្ឍនភាពនៃប្រសិទ្ធផលថាមពល ដើម្បីធានាឲ្យបាននូវការអនុលោមតាមស្តង់ដារប្រសិទ្ធផលថាមពល ។

ភាគីភាទី៧
ឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្មប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវ
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា២៧៣ ._ ធនធានដែលអាចអនុវត្តបាន

ធនធានឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្ម ដែលមានចែងក្នុងមាតិកានេះ រួមមាន ប្រេង ហ្គាស រ៉ែ ដែក វត្ថុធាតុភូគព្ភវិទ្យាផ្សេងៗ ដែលយកចេញពីដី និងពីប្រភពផ្សេងៗទៀត ដែលបង្កើតឡើងដោយឧបករណ៍គតិយុត្តដោយអង្គភាពរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា២៧៤ ._ សកម្មភាពដែលអាចអនុវត្តបាន

ការរុករក ការធ្វើអាជីវកម្ម ការបិទ និងការស្តារនីតិសម្បទា នៃគម្រោងឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្មនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែលជាកម្មវត្ថុនៃ ការវាយតម្លៃ និងការអង្កេតតាមដានបរិស្ថាន លើកលែងតែសកម្មភាពមានចែងក្នុងមាត្រា២៧៩ និង២៨០ ខាងក្រោម ។

ជំពូកទី២
ការរៀបចំផែនការបរិស្ថានសម្រាប់ឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្ម

មាត្រា២៧៥ ._ការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែ និងថាមពលត្រូវបង្កើតការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រដែលផ្អែកលើវិស័យ សម្រាប់ការរុករក ឬការធ្វើអាជីវកម្មនៃធនធានឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្មជាក់លាក់នីមួយៗ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ស្របតាមបទប្បញ្ញាត្តិស្តីពីការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រនៃក្រមនេះ ។

មាត្រា២៧៦ ._ការរុករក និងធ្វើអាជីវកម្មដែលមានស្រាប់

សម្រាប់ធនធានឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្មជាក់លាក់នីមួយៗដែលការរុករក ឬធ្វើអាជីវកម្មបានកើតឡើងមុនការអនុម័តនៃក្រមនេះ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុករ៉ែ និងថាមពលត្រូវចាប់ផ្តើមនូវការរៀបចំការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រនីមួយ នៅក្នុងរយៈពេល ២៤ (ម្ភៃបួន) ខែ ក្រោយការអនុម័តក្រមនេះ និងបញ្ចប់ និងដាក់ឲ្យសាធារណជនអាចរក ។

មាត្រា២៧៧ ._ការរុករកនិងការធ្វើអាជីវកម្មថ្មី

សម្រាប់ធនធានឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្មជាក់លាក់នីមួយៗដែលការរុករក ឬធ្វើអាជីវកម្មមិនបានកើតឡើងមុននឹងការអនុម័តនៃក្រមនេះ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែ និងថាមពលត្រូវបញ្ចប់ និងដាក់ឲ្យសាធារណជនអាចរកបាននូវការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រមុននឹង៖

ក-ការឯកភាពលើលិខិតអនុញ្ញាត ឬអាជ្ញាប័ណ្ណសម្រាប់ការរុករក ឬការធ្វើអាជីវកម្ម
នានា ។

ខ-ការចាប់ផ្តើមការរុករក ឬការធ្វើអាជីវកម្ម ។

មាត្រា២៧៨ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវ

ការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រដែលបង្កើតឡើងក្រោមជំពូកនេះត្រូវកំណត់អត្តសញ្ញាណ
និងផ្តល់ក្របខ័ណ្ឌសម្រាប់ម្ចាស់គម្រោង ដែលស្នើ បង្កើត ផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុ ឬផ្តល់ការគាំទ្រជាសម្ភារៈ
សម្រាប់គម្រោង ដើម្បីដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍគម្រោងនូវ ៖

ក-លក្ខខណ្ឌតម្រូវ ជីវៈចម្រុះ និងការអភិរក្សទេសភាព ។

ខ-ការគំរាមកំហែងចំពោះប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិជិតផុតពូជ ទីលំនៅ និងតម្លៃអភិរក្ស
ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី និង

គ-ជីវភាពរស់នៅ របស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងជនជាតិដើមភាគតិច ។

មាត្រា២៧៩ ._ ការធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែខ្នាតតូច និងធ្វើជាលក្ខណៈសិប្បកម្ម

ក្រសួង ស្ថាប័នដែលមានការទទួលខុសត្រូវ ត្រូវបង្កើតយន្តការផ្លូវច្បាប់ដើម្បី៖

ក-ចែងពីសិទ្ធិនៃការធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែខ្នាត និងធ្វើជាលក្ខណៈសិប្បកម្មទៅកាន់ប្រជាពល
រដ្ឋ ។

ខ-ធានានូវសកម្មភាពនៃការធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែខ្នាតតូច និងធ្វើជាលក្ខណៈសិប្បកម្ម
ប្រកបដោយនិរន្តរភាពបរិស្ថាន សុវត្ថិភាព និងប្រសិទ្ធផល ។

គ-ជំរុញ និងអនុវត្តតាមស្តង់ដារ និងការអនុវត្តដ៏ល្អបំផុតជាអន្តរជាតិ ក្នុងការគ្រប់គ្រង
ការធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែខ្នាតតូច និងធ្វើជាលក្ខណៈសិប្បកម្ម ។

ឃ-បង្កើតនូវដំណើរការសម្រាប់កំណត់ ដោយមានកិច្ចពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអ្នកពាក់
ព័ន្ធ និងសហគមន៍មូលដ្ឋាន តំបន់សម្រាប់ការធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែលក្ខណៈសិប្បកម្ម និង

ង-តម្រូវ និងផ្តល់ជំនួយសម្រាប់អ្នកធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែលក្ខណៈសិប្បកម្មក្នុងការបង្កើតនិង
អនុវត្ត ផែនការសុវត្ថិភាព និងសន្តិសុខ ។

មាត្រា២៨0 ._ ការដាក់កំហិតចំពោះឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្ម

មិនត្រូវអនុញ្ញាតឲ្យមានគម្រោងឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្មនៅក្នុង៖

១-ដីដែលគ្រប់គ្រងដោយរដ្ឋាភិបាលដែលត្រូវបានកំណត់ជា ទីតាំងវប្បធម៌
ប្រវត្តិសាស្ត្រ ឬបេតិកភណ្ឌជាតិ ។

២-តំបន់ស្នូលឬតំបន់អភិរក្សនៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

៣-តំបន់ដែលតាំងនៅដោយជនជាតិដើមភាគតិច ឬទាក់ទិននឹងការប្រើប្រាស់ជាប្រពៃណីរបស់ជនជាតិដើមភាគតិច ។

៤-ទីតាំងដីសើម ។

៥-ទីតាំង អង្គការសហប្រជាជាតិទទួលបន្ទុកអប់រំ សង្គម វិទ្យាសាស្ត្រ និងវប្បធម៌ ។

៦-សម្រាប់គោលដៅក្នុងមាត្រានេះ តំបន់ណាដែលមានក្នុងបញ្ជីឧបករណ៍គតិយុត្តិថាជាកំណត់ដែលមាន៖

ក-ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីទឹកសាប ទឹកសមុទ្រ ឬឆ្នេរសំខាន់ ។

ខ-តម្លៃអភិរក្សទេសភាពខ្ពស់ ជីវៈចម្រុះប្រភេទសត្វនិងរុក្ខជាតិ ឬតម្លៃអភិរក្សប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ។

មាត្រា២៨១ ._លក្ខខណ្ឌតម្រូវ នៃការវាយតម្លៃបរិស្ថាន

មិនត្រូវអនុញ្ញាតផ្តល់ជូននូវលិខិតអនុញ្ញាត ឬអាជ្ញាប័ណ្ណឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្ម ទោះជាលិខិតអនុញ្ញាតឬអាជ្ញាប័ណ្ណរុករក ឬលិខិតអនុញ្ញាតឬអាជ្ញាប័ណ្ណធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែ ដោយគ្មានការឯកភាពជាមុនពីការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដំបូងឬពេញលេញ នៃក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

ជំពូកទី៣
បច្ចេកវិជ្ជាដ៏ល្អបំផុតដែលអាចស្វែងរកបានសម្រាប់ឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្ម

មាត្រា២៨២ ._ ភារកិច្ចក្នុងការបញ្ចៀសការខូចខាតបរិស្ថាន

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវប្រើប្រាស់បច្ចេកវិជ្ជាដ៏ល្អបំផុតដែលអាចស្វែងរកបាន និងការអនុវត្តល្អៗ ដើម្បីបញ្ចៀសការបង្កឲ្យមានការបំពុល ឬ ការខូចខាតដល់បរិស្ថានដទៃទៀត នៅពេលអនុវត្តសកម្មភាពឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្ម និងដើម្បីបង្កើតជាអតិបរមានូវប្រសិទ្ធផល និងកាត់បន្ថយជាអប្បបរមានូវការបំពុល ឬការខូចខាតបរិស្ថាននៅពេលអនុវត្តសកម្មភាពឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្ម ។

មាត្រា២៨៣ ._ បញ្ជីនៃបច្ចេកវិជ្ជាដ៏ល្អបំផុតដែលអាចស្វែងរកបាន និងការអនុវត្តល្អៗ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែ និងថាមពល ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកបរិស្ថាន ត្រូវរក្សាបញ្ជីនៃបច្ចេកវិជ្ជាដ៏ល្អបំផុតដែលអាចស្វែងរកបាន និងការអនុវត្តល្អៗ សម្រាប់ធនធានឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្មជាក់លាក់នីមួយៗ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែ និងថាមពល ត្រូវ៖

ក- ចាប់ផ្តើមចងក្រងនូវបញ្ជីបឋមនៃបច្ចេកវិជ្ជាដ៏ល្អបំផុតដែលអាចស្វែងរកបាន និងចាប់ផ្តើមការពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈអំពីបញ្ជីដែលបានស្នើសុំ នៅក្នុងរយៈពេល ១២ (ដប់ពីរ) ខែ ក្រោយអនុម័តនៃក្រមនេះ និង

ខ- បញ្ចប់ និងបោះពុម្ពផ្សាយនូវបញ្ជីនៃ បច្ចេកវិជ្ជាដ៏ល្អបំផុតដែលអាចស្វែងរកបាន នៅក្នុងរយៈពេល ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ខែ នៃការអនុម័តនៃក្រមនេះ ។

មាត្រា២៨៤ ._ ការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពនៃបញ្ជីបច្ចេកវិជ្ជាដែលល្អបំផុតដែលអាចស្វែងរកបាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែ និងថាមពល ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពនូវបញ្ជីនៃបច្ចេកវិជ្ជាដ៏ល្អបំផុតដែលអាចស្វែងរកបាន សម្រាប់ធនធានឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្មជាក់លាក់នីមួយៗ យ៉ាងហោចណាស់ ជារៀងរាល់២(ពីរ)ឆ្នាំម្តង ។

មាត្រា២៨៥ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវ

ស្របតាម បច្ចេកវិជ្ជាដ៏ល្អបំផុតដែលមាននៅក្នុងបញ្ជី ម្ចាស់គម្រោងនៃគម្រោងឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្ម ត្រូវ៖

ក-គ្រប់គ្រងឲ្យបានសមរម្យនូវសំណល់ថ្ម និងសំណល់ផ្សេងទៀត ដើម្បីធានាឲ្យបាននូវស្ថេរភាពខាងផ្នែករចនាសម្ព័ន្ធ ត្រួតពិនិត្យការបញ្ចេញ និងការពារពីផលប៉ះពាល់ដែលអាចកើតឡើង នៃការហូរជាតិអាស៊ីតចេញពីរ៉ែ ការលេចចេញនូវសារធាតុលោហៈ និងការបាត់បង់ការគ្រប់គ្រងកុំឲ្យប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន ។

ខ-ចៀសវាងពីការសាងសង់អាងស្តុកសំណល់រ៉ែ នៅជិតទន្លេ ឬ សមុទ្រ ដែលមានជម្រៅរាក់ពេក ។

គ-ពិចារណាអំពីការសាងសង់នូវអាងស្តុកសំណល់រ៉ែ ដែលមិនបញ្ចេញសំណល់ទឹករួមបញ្ចូល ការស្តុកទឹកជាអចិន្ត្រៃយ៍ ក្រោយពីការបញ្ចប់គម្រោង ។

ជំពូកទី៤
ការប្រើប្រាស់ ស្បានីត និងបារ៉ែត នៅក្នុងការធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែមាស និងប្រាក់

មាត្រា២៨៦ ._ ស្យានីត និងបារ៉ែត

ម្ចាស់គម្រោងនៃគម្រោងអាជីវកម្មរ៉ែមាស និងប្រាក់ ត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយ ឯកសារគ្រប់គ្រាន់ ទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានថា ស្យានីត និងបារ៉ែត ដែលត្រូវប្រើប្រាស់នៅក្នុងប្រតិបត្តិការនៃការធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែមាស និងប្រាក់ ត្រូវបានជាវនៅក្នុងលក្ខណៈដែលមានសុវត្ថិភាព និងមិនប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន ។

មាត្រា២៨៧ ._ ការទទួលខុសត្រូវ

កិច្ចព្រមព្រៀងទិញលក់ ឬ កិច្ចព្រមព្រៀងដទៃទៀត និងការរៀបចំរវាងអ្នកផលិត អ្នកចែកចាយ អ្នកដឹកជញ្ជូន ប្រតិបត្តិករ ឬ ម្ចាស់គម្រោង ត្រូវបង្កើតការទទួលខុសត្រូវ និងបែងចែកភាពទទួលខុសត្រូវ ដែលទាក់ទងនឹងសុវត្ថិភាព សន្តិសុខ ការទប់ស្កាត់ការបញ្ចេញ ការបណ្តុះបណ្តាល និងការឆ្លើយតបចំពោះភាពអាសន្ន ទាក់ទងនឹងការប្រើប្រាស់ ស្យានីត និងបារ៉ែត នៅក្នុងគម្រោងអាជីវកម្មរ៉ែមាស និងប្រាក់ ។

ការបញ្ចេញចោលមានជាអាទិ៍ ការកំពប់ ការបំភាយ ការលេចធ្លាយ ការបូមចេញ ការបូមបញ្ចូល ការចាក់គរ ការបោះបង់ចោល ការបង្ហូរចោល ការយកចេញ ការចាក់ចោល ការដឹកចេញ ការហូរចេញ ការលេចចេញទៅក្នុងបរិស្ថាន ទោះបីមានចេតនាក្តី ឬ អចេតនាក្តី ។

មាត្រា២៨៨ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវ

សម្រាប់ ស្យានីត និងបារ៉ែត ដែលត្រូវប្រើប្រាស់នៅក្នុងគម្រោងអាជីវកម្មរ៉ែមាស និងប្រាក់ ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវធានាថា កន្លែងដែលរក្សាទុកសារធាតុទាំងនេះ គឺស្របតាមក្រមស្តីពីការគ្រប់គ្រង ស្យានីត អន្តរជាតិ និងគោរពតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវ ដូចខាងក្រោម៖

ក-ការដាក់ចុះ ការធ្វើសន្និធិ និងឧបករណ៍សម្រាប់លាយ ត្រូវបានរចនា និងធ្វើប្រតិបត្តិការ ស្របតាមការអនុវត្តផ្នែកវិស្វកម្មដែលត្រឹមត្រូវ និងទទួលយកបាន ក៏ដូចជា ការត្រួតពិនិត្យគុណភាព និងនីតិវិធីនៃការធានាគុណភាព និងវិធានការការពារការបញ្ចេញ និង វិធានការទប់ទល់ ។

ខ-ការដាក់ចុះ ការធ្វើសន្និធិ និងឧបករណ៍សម្រាប់លាយ ត្រូវបានធ្វើប្រតិបត្តិការដោយប្រើប្រាស់ការធ្វើអធិការកិច្ច ការថែទាំដែលមានការការពារ និងផែនការបម្រុងទុកជាមុនដើម្បីការពារ និងទប់មិនឲ្យរាលដាលនូវការបញ្ចេញ និងត្រួតពិនិត្យ និងឆ្លើយតបចំពោះភាពងាយរងគ្រោះរបស់កម្មករ ។

គ-ឧបករណ៍ ស្បានីត និងបារ៉ែត ត្រូវបានធ្វើប្រតិបត្តិការ និងអង្កេតតាមដាន ដើម្បីការពារសុខភាព និងសុវត្ថិភាពកម្មករ ហើយប្រសិទ្ធភាពនៃវិធានការសុខភាព និងសុវត្ថិភាពត្រូវបានវាយតម្លៃជាប្រចាំ ។

ឃ-ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង និងប្រតិបត្តិការ ត្រូវបានរចនា និងអនុវត្ត ដើម្បីការពារសុខភាពមនុស្ស និងបរិស្ថាន រួមមាន ផែនការជាយថាភាព និងផែនការអធិការកិច្ច និងនីតិវិធីថែទាំតាមលក្ខណៈការពារ ។

ង-កម្មវិធីគ្រប់គ្រងទឹកលក្ខណៈគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ត្រូវអនុវត្តដើម្បីការពារពីការបញ្ចេញដោយគ្មានចេតនា ។

ច-វិធានការក្នុងការការពារប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិ ពីផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានដែលអាចកើតឡើងនៃដំណើរការ ស្បានីត និងបារ៉ែត ត្រូវបានអនុវត្ត ។

ឆ-វិធានការក្នុងការការពារប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិពីការបញ្ចេញចោលដោយផ្ទាល់ និងប្រយោល នៃដំណើរការ ស្បានីត និងបារ៉ែត ត្រូវទៅក្នុងទឹកលើដី ត្រូវបានអនុវត្ត ។

ជ-កម្មវិធីអង្កេតតាមដាន ដើម្បីវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់នៃការប្រើប្រាស់ ស្បានីត និងបារ៉ែត លើប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិ និងគុណភាពទឹកលើដីនិងក្រោមដី ត្រូវបានអនុវត្ត ។

ឈ-ផែនការ និងនីតិវិធីឆ្លើយតបចំពោះគ្រោះបន្ទាន់ ដើម្បីឆ្លើយតបចំពោះភាពងាយរងគ្រោះរបស់កម្មករចំពោះ ស្បានីត និងបារ៉ែត ត្រូវបានបង្កើត និងអនុវត្ត ។

ញ-នីតិវិធីសម្រាប់ការជូនដំណឹងបន្ទាន់ផ្ទៃក្នុង និងខាងក្រៅ និងការរាយការណ៍ ត្រូវបានអនុវត្ត

ត-ការចូលរួមពេញលេញរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធត្រូវបានអនុវត្ត សម្រាប់សហគមន៍ ដើម្បីធ្វើការប្រាស្រ័យទាក់ទងអំពីបញ្ហានានានៃការបារម្ភ ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការចូលរួមជាសាធារណៈ

ថ-ព័ត៌មានស្តីពីប្រតិបត្តិការ និងព័ត៌មានបរិស្ថានដែលសមរម្យ ទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រង ស្បានីត និងបារ៉ែត ត្រូវដាក់ឲ្យអ្នកពាក់ព័ន្ធអាចស្វែងរកបាន ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការទទួលបានព័ត៌មាន ។

ជំពូកទី៥
ការណែនាំជាទូទៅ

មាត្រា២៨៩ ._ ព័ត៌មានដែលអាចអនុវត្តបាន

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវធានាថា ព័ត៌មានលម្អិតនៃគម្រោងឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្ម នីមួយៗ រួមបញ្ចូល ការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រដែលអាចអនុវត្តបានទាំងអស់ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន សវនកម្មផ្នែកបរិស្ថាន របាយការណ៍អង្កេតតាមដានបរិស្ថាន និងកិច្ចព្រមព្រៀងដទៃទៀតរវាងអង្គភាពរដ្ឋាភិបាលថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងម្ចាស់គម្រោង ត្រូវបានដាក់ឲ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកបាន និងត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានជូនសហគមន៍ និងអ្នកមានលំនៅដ្ឋានអចិន្ត្រៃយ៍ នៅក្នុងលក្ខណៈមួយដែលងាយយល់ និងនៅក្នុងភាសា និងទម្រង់ដែលសមរម្យ ។

មាត្រា២៩០ ._ ការដាក់កំហិតលើភាពសម្ងាត់

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវធានាថា គ្មានទិន្នន័យណាមួយទាក់ទងនឹងគម្រោងឧស្សាហកម្ម និស្សារណកម្ម ត្រូវចាត់ទុកថាសម្ងាត់ ប្រសិនបើវាទាក់ទងទៅនឹងសុខភាពមនុស្ស ឬ បរិស្ថាន ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការទទួលបានព័ត៌មាន ។

គន្លឹះទី៤
ការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៃធនធានធម្មជាតិ
មាតិកាទី១
របៀបអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារ
ចំពូកទី១
និតិវិធីនៃការបង្កើត និងការលុបចោលចំណាត់ថ្នាក់

មាត្រា២៩១ ._ គោលដៅនៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ

របៀបអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ត្រូវបានកំណត់ដោយជាក់លាក់ថាជាតំបន់ការពារទេសភាព ដែលរួមមាននូវតំបន់ការពារ ដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ តំបន់ការពារសហគមន៍ ព្រៃឈើសហគមន៍ តំបន់ដទៃទៀតដែលមានសារៈសំខាន់ផ្នែកអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ សេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ឬតម្លៃសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងតម្លៃនៃជីវភាពរស់នៅរបស់ជនជាតិដើមភាគតិច និងដីដទៃទៀត ដែលមានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងការការពារគម្របព្រៃឈើ ឬដែលផ្តល់នូវទំនាក់ទំនងរវាងតំបន់ជីវៈចម្រុះសំខាន់ៗ ។

របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវបង្កើត និងគ្រប់គ្រង ដើម្បីធានាឲ្យបាននូវនិរន្តរភាពនៃជីវៈចម្រុះ សេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូ

ឡូស៊ីធនធានធម្មជាតិនិងវប្បធម៌ និងជីវភាពមូលដ្ឋានប្រកបដោយនិរន្តរភាព នៃព្រះរាជាណាចក្រ
កម្ពុជា ។

មាត្រា២៩២ ._ សមត្ថកិច្ចលើរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវទទួលបន្ទុកក្នុងការកំណត់តំបន់នានាដែលត្រូវ
គ្រប់គ្រងជារបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ឬតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ដោយថ្នាក់ជាតិ ។ ការបង្កើតថ្មី
នូវរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ឬតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬការពង្រីកនូវ
ព្រំប្រទល់នៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ឬតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ដោយថ្នាក់ជាតិ ដែលមាន
ស្រាប់ ត្រូវធ្វើឡើងដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ។

រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិពាក់ព័ន្ធទទួលខុសត្រូវក្នុងការកំណត់ ឬបង្កើតតំបន់ការពារដទៃទៀត
នៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ តាមការសមរម្យ ។ ការបង្កើតនូវតំបន់ការពារថ្មី នៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ឬការពង្រីកនូវ
ព្រំប្រទល់នៃតំបន់ការពារដែលមានស្រាប់ ត្រូវធ្វើឡើងដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ។

សេចក្តីសម្រេចណាមួយក្នុងការបង្កើត ឬពង្រីករបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ឬតំបន់ការពារដែល
ត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការចូល
រួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន ។

មាត្រា២៩៣ ._ ការលុបចោលចំណាត់ថ្នាក់នៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ

ការលុបចោលចំណាត់ថ្នាក់ ឬការកាត់បន្ថយ ទាំងអស់ ឬផ្នែកណាមួយ នៃរបៀងអភិរក្សជីវៈ
ចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវបានរក្សាទុក
សម្រាប់តែកាលៈទេសៈណា ដែលការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតម្លៃសេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនៃតំបន់
នោះត្រូវបានកាត់បន្ថយដល់កម្រិតដែលថាការស្តារឡើងវិញគឺមិនអាចធ្វើទៅបាន ។

ការលុបចេញពីចំណាត់ថ្នាក់នៃផ្នែកទាំងអស់ ឬផ្នែកណាមួយនៃ របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់
ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ត្រូវធ្វើឡើងដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់
ព័ន្ធ បន្ទាប់ពីបានទទួលអនុសាសន៍ពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងគណៈកម្មការជាតិ
ស្តីពីជីវៈចម្រុះ ដែលស្ថិតនៅក្រោមក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ។

ការលុបចេញពីចំណាត់ថ្នាក់នៃផ្នែកទាំងអស់ ឬផ្នែកណាមួយនៃតំបន់ការពារដែលត្រូវបាន
បង្កើតឡើងដោយថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវធ្វើឡើងដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត បន្ទាប់ពីបានទទួល
អនុសាសន៍ពីមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត និងគណៈកម្មការជាតិស្តីពីជីវៈចម្រុះ ដែលស្ថិតនៅក្រោមក្រុមប្រឹក្សា
ជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ។

សេចក្តីសម្រេចណាមួយដែលលុបចោលចំណាត់ថ្នាក់ ឬកាត់បន្ថយរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ឬតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន ។

មាត្រា២៩៤._ ការកំណត់ជាពិសេសនៃទីតាំង ឬតំបន់

រាជរដ្ឋាភិបាលអាចបង្កើត កែសម្រួល ឬចាត់វិធានការផ្សេងទៀត ដែលចាំបាច់នៅក្នុងតំបន់ណាមួយ ដែលមានសារៈសំខាន់ថ្នាក់ជាតិ ឬអន្តរជាតិ ដើម្បីកំណត់ថាជាទីតាំងបេតិកភណ្ឌថ្នាក់តំបន់ ឬពិភពលោក តំបន់រ៉ាមសារ ឬឋបនីយជីវមណ្ឌល នៅក្នុងករណីដែលតំបន់នោះឆ្លើយតបចំពោះលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ដែលមានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញា ឬសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិទាំងនោះ ។

តំបន់ណាមួយដែលត្រូវបានកំណត់រួចហើយជាតំបន់បេតិកភណ្ឌថ្នាក់តំបន់ ឬពិភពលោក តំបន់រ៉ាមសារ ឬឋបនីយជីវមណ្ឌល ត្រូវតម្រូវឲ្យមានអន្តរាគមន៍ពីសំណាក់រាជរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីធានាថា ការគ្រប់គ្រង និងអភិរក្សតំបន់ទាំងនេះ ស្របតាមនីតិវិធី និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានា ។

តំបន់ទាំងនេះ ដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយសន្ធិសញ្ញា ឬអនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ។

ជំពូកទី២
ការគ្រប់គ្រង ការប្រើប្រាស់ និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវផ្សេងទៀត

មាត្រា២៩៥._ ការរៀបចំផែនការ ការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រង និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រង

របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិទាំងអស់ ត្រូវអនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រង និងផែនការគ្រប់គ្រង នៃមាតិកាទី២ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារនៃគន្ថីនេះ ។

ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រង និងការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងដែលមានមុនពេលអនុម័តក្រមនេះ ត្រូវបានបញ្ចប់សម្រាប់របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ដោយថ្នាក់ជាតិ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវបន្តមានសុពលភាព និងត្រូវចាត់ទុកថាស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនានានៃក្រមនេះ ។

ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រង និងការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងដែលមានមុនពេលអនុម័តក្រមនេះ កំពុងតែស្ថិតក្នុងដំណើរការ សម្រាប់របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់

ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវបន្តដាក់បញ្ចូលនូវលក្ខខណ្ឌតម្រូវនានានៃក្រមនេះ ។

តំបន់នានាដែលស្ថិតនៅក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ដោយថ្នាក់ជាតិ ដែលត្រូវធ្វើការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ត្រូវអនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវស្តីពីការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រង និងការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រង នៃមាតិកាទី៣ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នានៃធនធានធម្មជាតិនៃគន្លីនេះ ។

មាត្រា២៩៦ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម ឬអភិវឌ្ឍ

គ្មានសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម ឬអភិវឌ្ឍណាមួយ អាចកើតមានឡើងក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ នោះឡើយ រហូតដល់ពេលដែលការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រង និងដំណើរការគ្រប់គ្រងដែលមានចែងក្នុងមាតិកាទី២ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារ និងមាតិកាទី ៣ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាលើធនធានធម្មជាតិនៃគន្លីនេះ ត្រូវបានបំពេញ លើកលែងតែមានចែងច្បាស់លាស់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនានា ។

ការចេញនូវលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះត្រូវធ្វើឡើងបន្ទាប់ពីមានការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន សម្រាប់សកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម ឬសកម្មភាពអភិវឌ្ឍស្នើសុំ ហើយត្រូវអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការចូលរួមជាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន ។

ជំពូកទី៣
របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះថ្មី និងឋានៈនៃតំបន់ការពារបច្ចុប្បន្ន

មាត្រា២៩៧ ._ ការបង្កើតរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ

ត្រូវបង្កើតរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ។ ការបង្កើតរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ត្រូវបង្កើតដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា២៩៨ ._ ភាពបន្តនៃតំបន់ការពារ

តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង ស្របតាមច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបន្តរក្សាឋានៈផ្លូវច្បាប់ពេញលេញជាតំបន់ការពារ ។

ការគ្រប់គ្រងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារ ការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រង និងការគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ៖

១-អាចធ្វើឡើងដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ។

២-អាចធ្វើឡើងក្នុងដំណើរការរួមដែលគ្របដណ្តប់លើរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះទាំងមូល ។

គ-អាចធ្វើឡើង បានទាំងពីរយ៉ាង ឬតាមជម្រើសណាមួយនៅក្នុងដំណើរនៃការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ។

មាតិកាទី២
ការគ្រប់គ្រងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារ
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា២៩៩ ._ ក្របខ័ណ្ឌនៃការគ្រប់គ្រង ការអភិរក្ស និងការអភិវឌ្ឍ

ក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវបង្កើតឲ្យមានក្របខ័ណ្ឌនៃការគ្រប់គ្រង ការអភិរក្ស និងការអភិវឌ្ឍន៍នូវរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតឡើងដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ការកំណត់អនុចំណាត់ថ្នាក់ អនុតំបន់គ្រប់គ្រង និងចំណាត់ថ្នាក់ ឬប្រភេទនៃការប្រើប្រាស់ដីដទៃទៀតនៅក្នុងតំបន់ អាចត្រូវបង្កើតឡើងនៅក្នុងតំបន់របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

តំបន់ដែនបម្រុងទុកធម្មជាតិដែលត្រូវបានកំណត់ដោយជាក់លាក់ តំបន់អភិរក្សប្រភេទសត្វនិងរុក្ខជាតិ តំបន់អភិរក្សជីវៈមណ្ឌល និងតំបន់អភិរក្សដទៃទៀតដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង នៅលើដីគោកទឹកសាប និងទឹកសមុទ្រ ។

ការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាដែលត្រូវកំណត់ជាក់លាក់ ត្រូវអនុវត្តនៅក្នុងតំបន់នានាដែលជាកម្មវត្ថុនៃការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ។

មាត្រា៣០០ ._ គោលបំណងនៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ

របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ទាំងអស់ ត្រូវគ្រប់គ្រង ស្របតាមគោលបំណងដូចខាងក្រោម៖

ក-អភិរក្សធនធានធម្មជាតិ ជីវៈចម្រុះ និងសត្វព្រៃ ។

ខ-អភិរក្សតម្លៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ទំនិញ និងសេវាកម្ម ។

គ-អភិវឌ្ឍជីវភាពរស់នៅរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ។

មាត្រា៣០១ ._ ផែនការគ្រប់គ្រងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ

របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះនីមួយៗត្រូវអនុលោមតាមផែនការមេស្តីពីការគ្រប់គ្រងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ។ ផែនការគ្រប់គ្រងតូចៗ ដែលមានលក្ខណៈជាក់លាក់តាមតំបន់ នៅក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះណាមួយ អាចត្រូវបានបង្កើត ឬធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវភាពអាចអនុវត្តបាន ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃទីតាំងជាក់លាក់ និងស្របតាមតំបន់ការពារ និងការកំណត់អំពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ។

តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិទាំងឡាយណាដែលស្ថិតនៅក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ អាចត្រូវអនុលោមតាមផែនការគ្រប់គ្រងដាច់ដោយឡែកនីមួយៗ បន្ថែមលើផែនការមេស្តីពីការគ្រប់គ្រងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ។

ផែនការគ្រប់គ្រងដាច់ដោយឡែកនីមួយៗនេះ ត្រូវដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងផែនការមេស្តីពីការគ្រប់គ្រងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ។ ផែនការគ្រប់គ្រងដាច់ដោយឡែកនីមួយៗដែលមានរួចទៅហើយនៅមុនពេលអនុម័តក្រមនេះ ត្រូវបន្តមានប្រសិទ្ធភាពអនុវត្ត និងមានលក្ខណៈសម្បត្តិសម្រាប់ការដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងផែនការគ្រប់គ្រងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ។

តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិទាំងឡាយណាដែលមិនស្ថិតនៅក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ឬតំបន់ការពារថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវអនុលោមតាមផែនការគ្រប់គ្រងដាច់ដោយឡែកនីមួយៗ ។

មាត្រា៣០២ ._ ការគ្រប់គ្រងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ

របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ឬតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវគ្រប់គ្រងរួមគ្នាស្របតាមមាតិកាទី៣ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាលើធនធានធម្មជាតិនៃគន្លីនេះ រហូតដល់ពេលដែលការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាត្រូវបានបង្កើតនៅក្នុងផ្នែកណាមួយនៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវគ្រប់គ្រងស្របតាមមាតិកានេះ ។

តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិទាំងឡាយណាដែលមិនមែនជាកម្មវត្ថុនៃការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ត្រូវបន្តគ្រប់គ្រងស្របតាមមាតិកានេះ ។

ជំពូកទី ២
ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា៣០៣ ._ សមត្ថកិច្ច

ការគ្រប់គ្រងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងស្ថាប័នដទៃទៀតដូចមានចែងក្នុងបទប្បញ្ញត្តិនៅក្នុងមាតិកាទី៣ស្តីអំពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាលើធនធានធម្មជាតិនៃគន្លឹះ ។

ការគ្រប់គ្រងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវធានានូវសិទ្ធិរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ជនជាតិដើមភាគតិច និងសាធារណជនក្នុងការ៖

ក-ទទួលបាននូវការពិគ្រោះយោបល់ និងការចូលរួមក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តលើការគ្រប់គ្រង និងការអភិវឌ្ឍផ្នែកជីវៈចម្រុះប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

ខ-ផ្តល់ការយល់ព្រម ស្របតាមគោលការណ៍យល់ព្រមជាមុន ដោយសេរី បន្ទាប់ពីទទួលបានព័ត៌មានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ តាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃក្រមនេះ ។

គ-ចូលរួមពេញលេញក្នុងការរៀបចំផែនការ ការប្រើប្រាស់ និងការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាពលើតំបន់ទាំងនេះ ។

ឃ-ធានាបាននូវការទទួលបានប្រកបដោយយុត្តិធម៌ និងស្មើភាពគ្នា សម្រាប់អ្នកប្រើប្រាស់ធនធានមូលដ្ឋាន ឲ្យស្របតាមការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ និងការដាក់កម្រិតនៃការបែងចែកតំបន់គ្រប់គ្រង ។

នៅក្នុងករណីដែលជនជាតិដើមភាគតិចមានវត្តមាននៅក្នុងតំបន់នោះ ឬមានទំនាក់ទំនង ឬផលប្រយោជន៍សម្ងាហភាពនៅក្នុងតំបន់នោះ នីតិវិធីពិសេស ដែលមានលក្ខណៈខុសគ្នានៃការពិគ្រោះយោបល់ ត្រូវអនុវត្ត ដើម្បីធានាថាសិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍របស់ពួកគាត់ រួមបញ្ចូលសិទ្ធិតាមបែបប្រពៃណី ទំនៀមទម្លាប់ ត្រូវបានដោះស្រាយ និងគោរពឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ។ សកម្មភាពគ្រប់គ្រង និងអភិរក្សដែលធ្វើឡើងនៅក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដទៃទៀតដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិដូចខាងក្រោម៖

១. របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ទាំងអស់ រហូតដល់ពេលការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាត្រូវបានបង្កើតនៅក្នុងផ្នែកណាមួយនៃតំបន់ទាំងនេះ ត្រូវគ្រប់គ្រងស្របតាមមាតិកាទី៣ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាលើធនធានធម្មជាតិនៃគន្លឹះនេះ របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិនាពេលអនាគត ត្រូវអនុវត្តស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ។

២. របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ឬផ្នែកណាមួយនៃតំបន់ទាំងនេះ ដែលមិនមែនជាកម្មវត្ថុនៃការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ត្រូវបន្តគ្រប់គ្រងស្របតាមផែនការគ្រប់គ្រងដោយឡែកនីមួយៗ ដែលកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

មាត្រា៣០៤ ._ ភារកិច្ចនៃក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន

នៅក្នុងការគ្រប់គ្រងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវបំពេញភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក. ផ្តល់នូវក្របខ័ណ្ឌទូទៅ ត្រួតពិនិត្យ និងគ្រប់គ្រង និងផ្តល់ការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេសទៅដល់ដំណើរការទូទៅ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ និងការអនុវត្ត ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី ការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រង ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ និងការគ្រប់គ្រងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ។

ខ. ធានាឲ្យបាននូវការអង្កេតតាមដាន និងការត្រួតពិនិត្យលើការគ្រប់គ្រងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ។

គ. បង្កើតយន្តការហិរញ្ញវត្ថុប្រកបដោយនិរន្តរភាពសម្រាប់របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ។

ឃ. ត្រួតពិនិត្យ និងផ្តល់ការគាំទ្រដល់ដំណើរការនៃការបញ្ចូលសហគមន៍ព្រៃឈើ និងសហគមន៍តំបន់ការពារ សហគមន៍នេសាទ តំបន់មូលដ្ឋាន និងតំបន់ដែលមានការទទួលស្គាល់ជាលក្ខណៈប្រពៃណី ចូលទៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការគ្រប់គ្រងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារ ជាទូទៅ ។

ង. ដឹកនាំ និងគាំទ្រដល់ការយោមល្បាត ការអង្កេតតាមដាន ការស៊ើបអង្កេត និងការពង្រឹងការអនុវត្ត នៅក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ។

ច. អនុវត្តការងារផ្នែកបច្ចេកទេស ក្នុង ការសិក្សា ការស្រាវជ្រាវ ការរៀបចំរបាយការណ៍ និងការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងទៅតាមការតម្រូវ ដើម្បីលើកកម្ពស់ការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងការអភិរក្សរយៈពេលវែងនៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ។

មាត្រា៣០៥ ._ សិទ្ធិរបស់មន្ត្រីនៃក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន

នៅក្នុងការគ្រប់គ្រងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ មន្ត្រីនៃក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន មានសិទ្ធិ និងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក-អនុវត្តជាប្រចាំនូវការយាមល្បាត ការអង្កេតតាមដាន ការស៊ើបអង្កេត និងសកម្មភាពពង្រឹងការអនុវត្តគ្រប់ប្រភេទ ។

ខ-ធ្វើអធិការកិច្ច និងចេញអាជ្ញាប័ណ្ណ លិខិតអនុញ្ញាត និងឯកសារពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ។

គ-ចាត់វិធានការក្នុងការទប់ស្កាត់ និងត្រួតពិនិត្យភ្លើងឆេះព្រៃ ។

ឃ-ត្រួតពិនិត្យការនាំចេញ នាំចូលនូវពពួកសត្វ រុក្ខជាតិ គ្រាប់ពូជ និងសំណាកនានាចេញពី ឬចូលទៅក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ។

ង-លើកកម្ពស់ការអប់រំ និងការផ្សព្វផ្សាយនៅក្នុងចំណោមសាធារណជន និងសម្របសម្រួលជាមួយសហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិចមូលដ្ឋាន ។

ច-អនុវត្តតួនាទីក្នុងនាមជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

ឆ-អនុវត្តការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធនានា ទាក់ទងនឹងការបង្កើត និងការគ្រប់គ្រងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ។

ជ-អនុលោមតាមកាតព្វកិច្ចទាក់ទងនឹងការទទួលបានហិរញ្ញប្បទានរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ។

ឈ-សហការជាមួយសហគមន៍មូលដ្ឋាន សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិច រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដៃគូបច្ចេកទេស អង្គការអភិរក្សពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងការអភិរក្សនៃតំបន់ នានា និងអ្នកពាក់ព័ន្ធដែលមានការចាប់អារម្មណ៍ ដើម្បីបង្កើតការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាលើតំបន់ទាំងនេះ ដូចមានចែងក្នុងមាតិកាទី៣ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាលើធនធានធម្មជាតិនៃគន្លីនេះ ។

ញ-សិទ្ធិលម្អិតផ្សេងទៀត និងភារកិច្ច ដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត ។

មាត្រា៣០៦ ._ ភារកិច្ចរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ

រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិដទៃទៀត ត្រូវមានតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវ ដូចខាងក្រោម៖

ក-គាំទ្រដល់នាយករបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារ ដៃគូបច្ចេកទេស និងអ្នកពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត នៅក្នុងការបង្កើតផែនការប្រើប្រាស់ដី ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់តំបន់គ្រប់គ្រង

និងផែនការគ្រប់គ្រងដាច់ដោយឡែក សម្រាប់របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ។

ខ-សម្របសម្រួលជាមួយអង្គភាពរដ្ឋាភិបាលថ្នាក់ជាតិ ដៃគូបច្ចេកទេស និងអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ សម្រាប់ការអនុវត្តនូវសកម្មភាពនៅក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលរួមបញ្ចូលតំបន់ការពារសហគមន៍ សហគមន៍ព្រៃឈើ ការចេញប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រង ការអង្កេតតាមដាន និងការស្រាវជ្រាវជីវៈចម្រុះ ទេសចរណ៍ធម្មជាតិ និងការអប់រំ ព្រមទាំងការចាប់ខ្លួន និងការចោទប្រកាន់លើបុគ្គលដែលអនុវត្តសកម្មភាពខុសច្បាប់ ។

គ-ផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ទាក់ទងនឹងការអភិរក្ស និងការគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារ ដោយសម្របសម្រួលជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធមូលដ្ឋាន ។

ឃ-ធ្វើអធិការកិច្ចលើអាជ្ញាប័ណ្ណ លិខិតអនុញ្ញាត និងឯកសារពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ទាក់ទងនឹងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ឬតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ដោយថ្នាក់ជាតិ និងចូលរួមនៅក្នុងសកម្មភាពនៃការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ទាំងអស់ ទាក់ទងនឹងបរិស្ថាន និងបញ្ហាអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ ។

ង-ចេញអាជ្ញាប័ណ្ណ លិខិតអនុញ្ញាត ឬឯកសារពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ទាក់ទងនឹងតំបន់ការពារ ដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតឡើងដោយថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ច-អនុវត្តជាប្រចាំនូវការយាមល្បាត ការអង្កេតតាមដាន ការស៊ើបអង្កេត និងសកម្មភាពគ្រប់ប្រភេទនៃការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ ។

ឆ-សហការជាមួយសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងសហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិច ស្ថាប័នថ្នាក់ជាតិ ដៃគូបច្ចេកទេស និងអ្នកពាក់ព័ន្ធដែលមានការចាប់អារម្មណ៍ ដើម្បីបង្កើតការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាលើតំបន់ទាំងនេះ ដូចមានចែងក្នុងមាតិកាទី៣ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាលើធនធានធម្មជាតិនៃគន្លឹះនេះ និង

ជ-ធ្វើសកម្មភាពផ្សេងទៀត ដែលអាចត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលពិពណ៌នាលម្អិតអំពីវិមជ្ឈការលើការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា៣០៧._ បទពិសោធន៍ និងការបណ្តុះបណ្តាលដែលចាំបាច់

នាយករបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ នាយកតំបន់ការពារ របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះតាមវិស័យដទៃទៀត និងបុគ្គលិកផ្នែកបច្ចេកទេស និងផ្នែកគ្រប់គ្រងនៃតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ដោយថ្នាក់ជាតិ ប្រធានមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត ត្រូវបានតែងតាំង ដោយផ្អែកលើអ្នកដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ដូចខាងក្រោម៖

១- ផ្នែកអប់រំ និងជំនាញវិជ្ជាជីវៈដែលចាំបាច់ ។

២- បទពិសោធន៍ក្នុងវិស័យព្រៃឈើ ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ និងបរិស្ថាន ការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ និងវិស័យពាក់ព័ន្ធដទៃៗទៀត ។

នាយករបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ នាយកតំបន់ការពារ និងបុគ្គលិកផ្នែករបៀងអភិរក្សចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ដោយថ្នាក់ជាតិ និងប្រធានមន្ទីរបរិស្ថានខេត្តដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបំពេញវគ្គសិក្សា និងវគ្គបណ្តុះបណ្តាល នៅបណ្ឌិតសភាបណ្តុះបណ្តាលផ្នែកបរិស្ថានជាតិ និងធនធានធម្មជាតិក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

ជំពូកទី៣
ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី នៅក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារ

មាត្រា៣០៨ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីនៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ

របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវអនុលោមតាមការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី ដែលត្រូវដើរតួនាទីជាសមាសភាគដ៏សំខាន់មួយ និងឧបករណ៍ជំនួយដល់ដំណើរការនៃការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងសម្រាប់តំបន់បែបនេះទាំងអស់ ។

ដំណើរការនៃការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីនីមួយៗ ត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពជារៀងរាល់ ២០(ម្ភៃ) ឆ្នាំម្តង ឬមុនពេល២០(ម្ភៃ)ឆ្នាំនេះ ក្នុងករណីចាំបាច់ ។

មាត្រា៣០៩ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានក្នុងការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងរដ្ឋបាលក្រោមជាតិពាក់ព័ន្ធ ត្រូវរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីសម្រាប់របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិជាផ្នែកមួយនៃដំណើរការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រង ។

ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីត្រូវរៀបចំដោយពិគ្រោះយោបល់ជាមួយដៃគូបច្ចេកទេស និងអ្នកពាក់ព័ន្ធដែលមានការចាប់អារម្មណ៍ មានជាអាទិ៍គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា និងសមាជិកនៃសហគមន៍គ្រប់គ្រងរួមគ្នា នៅក្នុងតំបន់នានាដែលស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា និងសហគមន៍ផ្សេងទៀតដែលមានទីតាំងនៅក្នុងតំបន់ដែលត្រូវរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី ។

នៅក្នុងតំបន់ទាំងឡាយណាដែលត្រូវអនុលោមតាមការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីអាចត្រូវបានធ្វើឡើងផងដែរជាផ្នែកមួយនៃដំណើរការនៃការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ស្របតាមមាតិកាទី៣ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាលើធនធានធម្មជាតិនៃគន្លឹះ ។

ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីនៃការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាអាចត្រូវបានធ្វើឡើង៖

ក-មុនពេលនិងដាច់ដោយឡែកពីការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ។

ខ-ក្នុងពេលដំណាលគ្នា និងរួមគ្នាជាមួយផែនការប្រើប្រាស់ដីដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ឬ

គ-បន្ទាប់ពី និងស្របជាមួយការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី ដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ។

ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី និងការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រង ការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រង ដែលធ្វើឡើងនៅក្រោមមាតិកានេះ ទៅតាមកម្រិតធំបំផុតដែលអាចធ្វើទៅបាន ត្រូវស៊ីចង្វាក់គ្នាជាមួយការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី ការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រង ការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រង ពីមុន ឬបន្តបន្ទាប់ដែលត្រូវបានធ្វើឡើងនៅក្រោមមាតិកាទី៣ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាលើធនធានធម្មជាតិនៃគន្លឹះ ។

មាត្រា៣១០ ._ ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី

ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីសម្រាប់របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះទាំងអស់ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវអនុវត្តដូច ខាងក្រោម៖

ក-អនុវត្តការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធ ។

ខ-ស្រាវជ្រាវ និងទទួលបានទិន្នន័យលម្អិតជាក់លាក់តាមតំបន់ស្តីពីរូបសាស្ត្រ ជីវសាស្ត្រ សង្គម និងកត្តាសេដ្ឋកិច្ច ។

គ-រៀបចំផែនទីប្រើប្រាស់ដីគ្រប់វិស័យ ដែលមានលក្ខណៈគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ នៃតំបន់ទេសភាព រូបសណ្ឋាននៃការប្រើប្រាស់ដី កម្មសិទ្ធិដីធ្លី ទីតាំងបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ និងរបៀងជីវសាស្ត្រ សំខាន់ៗដែលស្ថិតនៅក្នុង និងនៅក្បែររបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះទាំងអស់ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ឃ-ទទួលបានទិន្នន័យដ៏ល្អបំផុតដែលអាចស្វែងរកបានអំពីសក្តានុពលនៃការប្រើប្រាស់ដី និងហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលអាចព្យាករណ៍បានភ្លាមៗ នៃសក្តានុពលនៃការប្រើប្រាស់ដីធ្លីនៅក្នុង ឬនៅក្បែររបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះទាំងអស់ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ង-ទទួលបាននូវទិន្នន័យដ៏ល្អបំផុតដែលអាចស្វែងរកបានអំពីតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចនៃដើមទុនធម្មជាតិ ដែលស្ថិតនៅក្នុង ឬនៅក្បែរៗរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះទាំងអស់ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ទាំងអស់ និងសេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដែលផ្តត់ផ្តង់ដោយដើមទុនធម្មជាតិ ។

ច-កំណត់អត្តសញ្ញាណបញ្ហាបរិស្ថាន និងបញ្ហាគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ដែលទាក់ទងនឹងការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចសង្គម និងការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

ឆ-ពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអ្នកជំនាញការអភិរក្សដី និងធនធានដែលមានគុណសម្បត្តិដៃគូបច្ចេកទេស ហើយនៅទីណាដែលជនជាតិដើមភាគតិចរស់នៅមានវត្តមាន ត្រូវពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអ្នកមានជំនាញឯកទេសខាងផ្នែកសង្គមដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិ ដែលមានជំនាញទាក់ទងនឹងសហគមន៍ នៅក្នុងដំណើរការទាំងមូលនៃការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីដែលមានលក្ខណៈគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ។

មាត្រា៣១ ._ សំណើក្នុងការកែសម្រួលផែនការប្រើប្រាស់ដី

ការកែសម្រួលផែនការប្រើប្រាស់ដី សម្រាប់របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ឬផ្នែកណាមួយនៃតំបន់ទាំងនេះ អង្គភាពពាក់ព័ន្ធដែលស្នើសុំឲ្យមានការកែសម្រួលនេះ ត្រូវរៀបចំឯកសារ ដែលមានព័ត៌មានលម្អិតដូចខាងក្រោម៖

ក- មូលហេតុផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ និងសេដ្ឋកិច្ចសង្គម សម្រាប់សំណើកែសម្រួលផែនការមេប្រើប្រាស់ដីធ្លី ។

ខ- កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដែលបានធ្វើឡើងដើម្បីរក្សាស្ថានភាពនៃការប្រើប្រាស់ដីធ្លីបច្ចុប្បន្ន ។

គ. លក្ខណៈដែលការកែសម្រួលចំពោះការចាត់ចំណាត់ថ្នាក់ នៃការប្រើប្រាស់ដីដែលមានការអនុញ្ញាត នឹងលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ធានាឲ្យបាននិរន្តរភាពនៃលំនាំនៃការប្រើប្រាស់ដីតាមទំនៀមទម្លាប់ និងធានាថានឹងមិនមានផលប៉ះពាល់គួរឲ្យកត់សម្គាល់ណាមួយនៅក្នុងតំបន់ដែលមានតម្លៃអភិរក្សខ្ពស់នោះឡើយ ។

ឃ- មធ្យោបាយ ដែលតាមរយៈមធ្យោបាយនេះការបាត់បង់តម្លៃនៃការអភិរក្ស និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី នឹងត្រូវកាត់បន្ថយ និង

ង- ព័ត៌មានដទៃទៀតដែលចាំបាច់ក្នុងការធ្វើឲ្យសំណើនេះមានហេតុផលសមរម្យ។

សំណើក្នុងការធ្វើការកែសម្រួលផែនការប្រើប្រាស់ដី នៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ឬតំបន់ការពារដទៃទៀត ត្រូវអនុលោមតាមគន្លឹះទី១ ស្តីពីបទប្បញ្ញត្តិទូទៅ មាតិកាទី២ ស្តីពីការចូលរួម ជាសា

ធារណៈ និងគន្លឹះទី១ស្តីពីបទប្បញ្ញត្តិទូទៅ មាតិកាទី៣ស្តីពីសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាននៃក្រមនេះ។

បន្ទាប់មក ការឯកភាពលើការកែសម្រួលបែបនេះ ត្រូវទទួលបានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចដែលបញ្ជាក់ពីការពិចារណាដោយយកចិត្តទុកដាក់លើឯកសារ ដែលបានផ្តល់ឲ្យ ។

ជំពូកទី៤
តំបន់គ្រប់គ្រងនៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារ

មាត្រា៣១២ ._ ការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រង

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិពាក់ព័ន្ធ ត្រូវកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រងសម្រាប់របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិស្របតាមផែនការប្រើប្រាស់ដី ។

តំបន់គ្រប់គ្រងទាំងនេះត្រូវកំណត់ដោយផ្អែកលើទីតាំងជាក់លាក់នីមួយៗ ដែលត្រូវពិចារណាប្រភេទតំបន់គ្រប់គ្រងនីមួយៗ ក៏ដូចជាកម្រិតនៃប្រភេទតំបន់គ្រប់គ្រងនីមួយៗដែលត្រូវដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងតំបន់នីមួយៗ និងក្រុមអនុតំបន់គ្រប់គ្រង ដែលអាចមានភាពសមរម្យដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃទីតាំងជាក់លាក់ ។

ការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រងទៅតាមទីតាំងជាក់លាក់ ត្រូវធ្វើឡើងដោយពិគ្រោះយោបល់ជាមួយដៃគូបច្ចេកទេស និងអ្នកពាក់ព័ន្ធដែលមានការចាប់អារម្មណ៍ រួមមានគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា និងសមាជិកនៃសហគមន៍គ្រប់គ្រងរួមគ្នា នៅក្នុងតំបន់នានាដែលជាកម្មវត្ថុនៃការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា និងសហគមន៍ដទៃទៀត ដែលមានទីតាំងនៅក្នុងតំបន់នោះ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវផ្តល់ឱកាសដល់ក្រសួង ស្ថាប័នថ្នាក់ជាតិ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ អង្គភាព និងនាយកដ្ឋានពាក់ព័ន្ធ ក្នុងការចូលរួមនៅក្នុងដំណើរការនៃការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រង និងត្រូវជូនដំណឹងពួកគាត់អំពីលទ្ធផលនៃដំណើរការនៃការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រង ដែលត្រូវមានចំណងកាតព្វកិច្ចផ្លូវច្បាប់ទៅលើអង្គភាព ឬស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលទាំងអស់ ។

ការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រងទាំងអស់ត្រូវប្រើប្រាស់ ក្របខ័ណ្ឌនៃការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រងខាងក្រោម បន្ថែមលើការកំណត់អនុតំបន់គ្រប់គ្រងទៅតាមទីតាំងជាក់លាក់៖

ក- **តំបន់ស្នូល**៖ តំបន់គ្រប់គ្រងដែលមានតម្លៃនៃការអភិរក្សខ្ពស់ ដែលមានប្រភេទសត្វ រុក្ខជាតិដែលកម្រ ជិតវិនាសផុតពូជ ទទួលរងគ្រោះថ្នាក់ ការគំរាមកំហែង និងមានប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីផុយស្រួយ ។

ការចេញចូលតំបន់ស្នូលត្រូវហាមឃាត់ លើកលែងតែ ១-មន្ត្រីដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវ ២-អ្នកសិក្សាស្រាវជ្រាវ ផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រធម្មជាតិ ក្នុងគោលបំណងការពារ និងអភិរក្សធនធានជីវសាស្ត្រ និងបរិស្ថានធម្មជាតិ ដែលត្រូវមានការអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និង៣-អ្នកអនុវត្តការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ដែលមានកិច្ចព្រមព្រៀងដែលចុះហត្ថលេខារួច ក្នុងការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាលើតំបន់ដែលពាក់ព័ន្ធ ដែលការចេញចូលនេះ ត្រូវមានលក្ខខណ្ឌច្បាស់លាស់នៃកិច្ចព្រមព្រៀងដោយមានកម្រិតចំពោះ ការអង្កេតតាមដាន ការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ និងទេសចរណ៍ធម្មជាតិដែលមានផលប៉ះពាល់ទាប ។ នៅក្នុងករណីដែលទាក់ទងនឹងផលប្រយោជន៍នៃសន្តិសុខជាតិ និងដោយមានការអនុញ្ញាតជាមុនពីនាយករដ្ឋមន្ត្រី វិស័យសន្តិសុខ និងការពារជាតិអាចចេញចូលតំបន់ស្នូលបាន ។ នៅពេលចេញចូលតំបន់ស្នូល វិស័យសន្តិសុខ និងការពារជាតិត្រូវជូនដំណឹងដល់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ប្រធាននាយកដ្ឋានបរិស្ថាននិងតំបន់ការពារ និងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត នៅពេលដែលការចេញចូលនេះមានការចាំបាច់ និងត្រូវសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត និងអ្នកពាក់ព័ន្ធនានា ដើម្បីកាត់បន្ថយជាអប្បបរមានូវការរំខានចំពោះតំបន់ស្នូល ឲ្យដល់កម្រិតដែលអាចធ្វើទៅបាន ។

ខ- **តំបន់អភិរក្ស**៖ តំបន់គ្រប់គ្រងដែលមានតម្លៃអភិរក្សខ្ពស់ ដែលមានធនធានធម្មជាតិដែលមានប្រភេទសត្វ រុក្ខជាតិ ដែលកម្រ ជិតវិនាសផុតពូជ ទទួលរងគ្រោះថ្នាក់ ការគំរាមកំហែង និងមានប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីផុយស្រួយ ធនធានធម្មជាតិ តំបន់ទីជម្រាល និងតំបន់ទេសភាពធម្មជាតិ ដែលជាទូទៅស្ថិតនៅក្បែរតំបន់ស្នូល ។

ការចេញចូលតំបន់អភិរក្ស ត្រូវមានការអនុញ្ញាតជាមុនពីអង្គភាពរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធ រួមបញ្ចូលអ្នកអនុវត្តការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ដែលមានកិច្ចព្រមព្រៀងដែលបានចុះហត្ថលេខារួចក្នុងការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាលើតំបន់ពាក់ព័ន្ធនានា ។ នៅក្នុងករណីនៃផលប្រយោជន៍នៃសន្តិសុខជាតិ និងដោយមានការអនុញ្ញាតជាមុនពីនាយករដ្ឋមន្ត្រី វិស័យសន្តិសុខ និងការពារជាតិ អាចចេញចូលតំបន់ស្នូលបាន ។ នៅពេលចេញចូលតំបន់ស្នូល វិស័យសន្តិសុខ និងការពារជាតិត្រូវជូនដំណឹងដល់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ប្រធាននាយកដ្ឋានបរិស្ថាន និងតំបន់ការពារ និងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត នៅពេលដែលការចេញចូលនេះមានការចាំបាច់ និងត្រូវសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធដទៃ

ទៀត និងអ្នកពាក់ព័ន្ធនានា ដើម្បីកាត់បន្ថយជាអប្បបរមានូវការរំខានចំពោះតំបន់ស្នូលឲ្យដល់កម្រិតដែលអាចធ្វើទៅបាន ។

ប្រតិបត្តិការទេសចរណ៍ដែលមានផលប៉ះពាល់ទាប ការប្រើប្រាស់ទ្រង់ទ្រាយតូចដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិតនូវឈើ អុសដុត និងការប្រើប្រាស់ទ្រង់ទ្រាយតូចនូវអនុផលព្រៃឈើ ដើម្បីគាំទ្រសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងជីវភាពរស់នៅរបស់ជាតិភាគតិចមូលដ្ឋាន អាចអនុញ្ញាតនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌដែលចេញដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ដរាបណាមិនផ្តល់នូវផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានធ្ងន់ធ្ងរដល់តម្លៃនៃការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រង ។

គ- **តំបន់ប្រើប្រាស់ដោយចីរភាព**៖ តំបន់គ្រប់គ្រង ដែលមានសក្តានុពលសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ និងតម្លៃនៃការអភិរក្ស និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីគួរឲ្យកត់សម្គាល់ ដែលមានសក្តានុពលខ្ពស់ក្នុងការចូលរួមចំណែកចំពោះជីវភាពរស់នៅប្រកបដោយនិរន្តរភាពរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន រួមបញ្ចូល សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិច ។

បន្ថែមលើការប្រើប្រាស់ទ្រង់ទ្រាយតូចលក្ខណៈ ដែលអនុញ្ញាតនៅក្នុងតំបន់អភិរក្ស ការប្រមូលផល និងសកម្មភាពផលិតកម្មទ្រង់ទ្រាយតូចដែលមានដែនកម្រិត ត្រូវបានអនុញ្ញាតនៅក្នុងតំបន់នេះ ។ ការប្រើប្រាស់បែបនេះត្រូវមានភាពស៊ីចង្វាក់គ្នាជាមួយការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ និងគ្រប់គ្រងដីធ្លី ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់តំបន់នេះ និងត្រូវមានការឯកភាពពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬអង្គភាពរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ។ សកម្មភាពទាំងនេះអាចរួមបញ្ចូល សកម្មភាពពាណិជ្ជកម្មដែលផ្អែកលើសហគមន៍ ដូចជា ការដាំដើមឈើថ្មី រុក្ខវប្បកម្មខ្នាតតូច ការធ្វើចំការ និងការធ្វើអាជីវកម្មលើផលិតកម្មអនុផលព្រៃឈើ ដរាបណាសកម្មភាពទាំងនេះមិនបង្កឲ្យមានផលប៉ះពាល់គួរឲ្យកត់សម្គាល់ចំពោះតម្លៃនៃការអភិរក្សជីវៈចម្រុះដែលមានស្រាប់ និងតម្លៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ។ ការឆ្ការព្រៃឈើ និងសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្មព្រៃឈើខ្នាតធំមិនត្រូវអនុញ្ញាតឡើយ ។

ឃ- **តំបន់សហគមន៍**៖ តំបន់គ្រប់គ្រង សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចសង្គមនៃសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងជនជាតិដើមភាគតិច ហើយបន្ថែមទៅលើការប្រើប្រាស់ ដែលអនុញ្ញាតនៅក្នុងតំបន់ប្រើប្រាស់ដោយចីរភាពអាចរួមមាននូវដីលំនៅដ្ឋានដែលមានស្រាប់ វាលស្រែ និងវាលស្មូនដំណាំ ឬចំការពនេចរ ។

រាល់ការលក់ដូរលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្មនូវផលឈើ និងអុសដុត ពីតំបន់ប្រើប្រាស់ដោយចីរភាព ឬតំបន់សហគមន៍ ត្រូវអនុលោមទៅតាមផែនការគ្រប់គ្រងដែលទទួលបានការឯកភាពរបស់តំបន់ និងលិខិតអនុញ្ញាតពីអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា៣១៣ ._ ការកំណត់តំបន់ដែលសមរម្យសម្រាប់សកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា និងអង្គភាពពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ដែលមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការគ្រប់គ្រង នៅក្នុងផ្នែកណាមួយនៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ អាចកំណត់ផ្នែកជាក់លាក់នៃតំបន់ប្រើប្រាស់ដោយចីរភាព ឬតំបន់សហគមន៍នោះ ដែលមានទាំង សក្តានុពលសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ និងតម្លៃអភិរក្សនិងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីទាប ដែលសមរម្យបំផុតសម្រាប់សកម្មភាពពាណិជ្ជកម្មនោះ ។

បន្ទាប់ពីធ្វើការកំណត់នេះរួចហើយ និងមុនពេលអនុវត្តសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្មនោះ អង្គភាពពាក់ព័ន្ធត្រូវ៖

១-អនុវត្តការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

២-អនុវត្តការពិគ្រោះយោបល់សមរម្យជាមួយដៃគូបច្ចេកទេស អ្នកពាក់ព័ន្ធដែលមានការចាប់អារម្មណ៍ និងសហគមន៍មូលដ្ឋានដែលទទួលរងផលប៉ះពាល់ និងទទួលនូវការយល់ព្រមរបស់សហគមន៍ចំពោះសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្មដែលស្នើសុំនោះ ។

៣-បង្ហាញការចាត់ចែងផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ និងការគណនាប្រាក់ចំណូលដែលនឹងទទួលបានមកពីសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្មបែបនេះ ដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធដែលមានការចាប់អារម្មណ៍ទាំងអស់ ។

នៅពេលបំពេញតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះ អង្គភាពពាក់ព័ន្ធត្រូវបង្កើតអនុតំបន់គ្រប់គ្រងថ្មីមួយ ដើម្បីគ្របដណ្តប់ឲ្យបានពេញលេញលើសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្មដែលបានស្នើសុំ ។ អនុតំបន់គ្រប់គ្រងបែបនេះត្រូវធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ជាតំបន់ទេសចរណ៍ តំបន់អភិវឌ្ឍកសិកម្មសហគមន៍ ឬតំបន់គ្រប់គ្រងដទៃទៀតតាមការចាំបាច់ ។

បន្ទាប់ពីបង្កើតអនុតំបន់គ្រប់គ្រងនេះមក អាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធអាចរៀបចំសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្មបែបនេះបាន ។ ប្រាក់ចំណូលទាំងអស់ដែលបានមកពីសកម្មភាពបែបនេះ ត្រូវដាក់ចូលទៅក្នុងគណនីតាមទីតាំងជាក់លាក់ដែលសមរម្យ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងស្របតាមគន្លឹះទី៨ស្តីពីវិធានការសេដ្ឋកិច្ច គណនី ថ្លៃសវា និងមូលនិធិ សម្រាប់បរិស្ថាន មាតិកាទី២ស្តីពីថ្លៃបន្ទុកសេវាបរិស្ថាន មូលនិធិ និងការគ្រប់គ្រងមូលនិធិនៃក្រមនេះ និងត្រូវប្រើប្រាស់ផ្តាច់មុខសម្រាប់តែផលប្រយោជន៍នៃសហគមន៍មូលដ្ឋាននៅក្នុងតំបន់នោះ និងការអភិរក្សរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្មនោះស្ថិតនៅ ។

ដំណើរការនៃការកំណត់អនុតំបន់គ្រប់គ្រង និងការរៀបចំនានាសម្រាប់សកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម និងសេចក្តីលម្អិតទាំងអស់នៃការរៀបចំអនុតំបន់ ត្រូវលាតត្រដាង និងអាចឲ្យសាធារណជនទទួលបានព័ត៌មាន ។

មាត្រា៣១៤ ._ ផែនទីនៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះនីមួយៗ

នៅពេលបញ្ចប់ដំណើរការនៃការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រង អាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធត្រូវរៀបចំឲ្យទៅជាផ្លូវការនូវផែនទីសម្រាប់របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះនីមួយៗ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។ ព្រំប្រទល់ និងតំបន់គ្រប់គ្រង ត្រូវដាក់ឲ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកបាន និងផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ដែលមានការចាប់អារម្មណ៍ ។

មាត្រា៣១៥ ._ ការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពលើការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រង និងការធ្វើផែនទី

ការធ្វើផែនទី និងការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រងនីមួយៗទៅតាមទីតាំងជាក់លាក់ ត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពរៀងរាល់២០(ម្ភៃ)ឆ្នាំម្តង ឬឆាប់ជាងនេះ នៅក្នុងករណីចាំបាច់ ។

មាត្រា៣១៦ ._ សំណើក្នុងការកែសម្រួលការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រង

សំណើក្នុងការកែសម្រួលការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រងនៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ឬផ្នែកណាមួយនៃតំបន់ទាំងនេះ ពីតំបន់ដែលមានហានៈឬស្ថានភាពការពារខ្ពស់ ទៅជាតំបន់ដែលមានហានៈឬស្ថានភាពការពារទាប ត្រូវអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

បន្ថែមលើនេះ អាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធដែលស្នើឡើងនូវការកែប្រែចំណាត់ថ្នាក់ នៃការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រង ត្រូវរៀបចំឯកសារ ដែលលម្អិតចំណុចខាងក្រោម៖

ក. មូលហេតុផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ និងសេដ្ឋកិច្ចសង្គម សម្រាប់ការកែប្រែដែលបានស្នើឡើងចំពោះការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់តំបន់គ្រប់គ្រង ។

ខ. កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដែលបានធ្វើឡើងដើម្បីរក្សាស្ថានភាព/ហានៈបច្ចុប្បន្ននៃតំបន់គ្រប់គ្រង ។

គ. លក្ខណៈដែលការកែសម្រួលចំពោះការចាត់ចំណាត់ថ្នាក់នៃតំបន់គ្រប់គ្រង នឹងលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅ និងសិទ្ធិជាលក្ខណៈប្រពៃណីរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ។

ឃ. មធ្យោបាយ ដែលតាមរយៈមធ្យោបាយនេះការបាត់បង់តម្លៃនៃការអភិរក្ស និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី នឹងត្រូវកាត់បន្ថយ និង

ង. ការពិគ្រោះយោបល់សមរម្យជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធដែលមានការចាប់អារម្មណ៍ និងសហគមន៍មូលដ្ឋានដែលទទួលរងផលប៉ះពាល់ រួមមានការយល់ព្រមជាមុនរបស់សហគមន៍ទាំងនេះ ចំពោះសំណើសុំកែសម្រួលនោះ ។

ច. ព័ត៌មានដទៃទៀតដែលចាំបាច់ក្នុងការធ្វើឲ្យសំណើនេះមានហេតុផលសមរម្យ ។

សំណើក្នុងការធ្វើការកែសម្រួលការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់តំបន់គ្រប់គ្រង នៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ឬតំបន់ការពារដទៃទៀត ត្រូវអនុលោមតាមស្តីពីបទប្បញ្ញត្តិទូទៅ ស្តីពីការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាន នៃក្រមនេះ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានអាចផ្តល់ឯកសារកែសម្រួលជាសេចក្តីសម្រេចជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។

ជំពូកទី៥
ផែនការគ្រប់គ្រងជាយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងការគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារ

មាត្រា៣១៧ ._ ការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងជាយុទ្ធសាស្ត្រនៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារថ្នាក់ជាតិ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកបរិស្ថានត្រូវបង្កើតក្របខ័ណ្ឌនៃផែនការគ្រប់គ្រងជាយុទ្ធសាស្ត្រជាតិស្តីពីរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងផែនការគ្រប់គ្រងជាយុទ្ធសាស្ត្រនៃតំបន់ការពារ ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក វិស័យបរិស្ថានត្រូវធានាថាផែនការនេះមានលក្ខណៈស្របគ្នា និងស៊ីចង្វាក់គ្នាជាមួយផែនការ និងយុទ្ធសាស្ត្រជាតិដទៃទៀត និងធានាថាផែនការនោះរួមបញ្ចូលនូវការពិចារណាអំពីគម្រោងថវិកា ។

មាត្រា៣១៨ ._ សំណើសុំពិនិត្យ និងកែសម្រួលផែនការ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវរៀបចំការស្នើសុំពិនិត្យ និងកែសម្រួលឡើងវិញនូវផែនការគ្រប់គ្រងជាយុទ្ធសាស្ត្រជាតិស្តីពីរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារ ជារៀងរាល់ដប់ឆ្នាំម្តង ឬមុនរយៈពេលប្រាំឆ្នាំ ក្នុងករណីតម្រូវឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរ ដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលដៅទស្សន វិស័យ គោលដៅ ឬគោលបំណង របស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន នៅក្នុងការគ្រប់គ្រងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារ ។

ផែនការគ្រប់គ្រងជាយុទ្ធសាស្ត្រជាតិស្តីពីរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារ ដែលត្រូវបង្កើតឡើង និងកែសម្រួលឡើងវិញ ដោយអនុលោមតាម ស្តីពីការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាននៃក្រមនេះ ។

មាត្រា៣១៩ ._ ការបង្កើតផែនការគ្រប់គ្រង

សម្រាប់របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះទាំងអស់ តំបន់ការពារដទៃទៀតដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលមិនត្រូវអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា នៃមាតិកាទី២ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាលើធនធានធម្មជាតិនៃគន្លីនេះ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវបង្កើតផែនការគ្រប់គ្រងតាមទីតាំងជាក់លាក់ ដោយអនុលោមតាមផែនការគ្រប់គ្រងជាយុទ្ធសាស្ត្រជាតិស្តីពីរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារ ។

ផែនការគ្រប់គ្រងតាមទីតាំងជាក់លាក់ ជាអប្បបរមា ត្រូវដាក់បញ្ចូលនូវការពិពណ៌នាអំពីតម្លៃខាងផ្នែករបប្បធម៌ និងធម្មជាតិនៃទីតាំង ការវិភាគអំពីការគំរាមកំហែង និងបញ្ហានានាដែលមានផលប៉ះពាល់លើតម្លៃទាំងនេះ និងដាក់បញ្ចូលនូវបណ្តុំនៃគោលបំណងជាយុទ្ធសាស្ត្រ និងសកម្មភាពគ្រប់គ្រងដែលនឹងដោះស្រាយការគំរាមកំហែងទាំងនេះ ។

កិច្ចដំណើការនៃការបង្កើតផែនការគ្រប់គ្រងតាមទីតាំងជាក់លាក់ ត្រូវមានការសម្របសម្រួលនិងពិគ្រោះយោបល់ជាមួយរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ សហគមន៍មូលដ្ឋាន ជនជាតិដើមភាគតិច ដែលរស់នៅក្នុង និងក្បែរច្រករបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដទៃទៀតដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដៃគូបច្ចេកទេស អ្នកពាក់ព័ន្ធដែលមានការចាប់អារម្មណ៍ និងរួមបញ្ចូលនូវនីតិបុគ្គលឯកជន ដូចជា ម្ចាស់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ច ។

ផែនការគ្រប់គ្រងតាមទីតាំងជាក់លាក់នីមួយៗ ត្រូវកែសម្រួលជារៀងរាល់ដប់ឆ្នាំម្តង គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការទទួលបានការឯកភាព ឬមុនរយៈពេល១០(ដប់)ឆ្នាំនេះ ប្រសិនបើមានការចាំបាច់ក្នុងការផ្លាស់ប្តូរ ដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលបំណងនានានៃការគ្រប់គ្រង ដូចមានចែងនៅក្នុងផែនការគ្រប់គ្រង ។

ផែនការគ្រប់គ្រងតាមទីតាំងជាក់លាក់នីមួយៗ ត្រូវកែសម្រួលស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន ។

មាត្រា៣២ ._ ភាពបន្តនៃសហគមន៍តំបន់ការពារ សហគមន៍ព្រៃឈើ និងតំបន់ដទៃទៀត

សហគមន៍តំបន់ការពារ សហគមន៍ព្រៃឈើ សហគមន៍តំបន់នេសាទ តំបន់មូលដ្ឋាននិងតំបន់ដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់តាមប្រពៃណី ដែលមានស្រាប់រួចទៅហើយ នៅពេលអនុម័តក្រមនេះ ត្រូវបន្តមានសុពលភាព ហើយសិទ្ធិ ភារកិច្ច និងកាតព្វកិច្ចទាំងអស់ ទាក់ទងនឹងតំបន់ទាំងនេះ ត្រូវបន្តមានសុពលភាពស្របច្បាប់ លើកលែងតែ និងរហូតដល់ពេលដែល សហគមន៍តំបន់នីមួយៗ អាចត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុង ឬប្រែក្លាយទៅជា តំបន់គ្រប់គ្រងរួមគ្នា ដូចមានចែងនៅក្នុងមាតិកាទី៣ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាលើធនធានធម្មជាតិនៃគន្លីនេះ ។

ជំពូកទី៦
លិខិតអនុញ្ញាត និងការឯកភាព

មាត្រា៣២១ ._ សិទ្ធិអំណាចក្នុងការចេញលិខិតអនុញ្ញាត កិច្ចព្រមព្រៀង និងកិច្ចសន្យា

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិដទៃទៀតដែលពាក់ព័ន្ធ មានសិទ្ធិអំណាចក្នុងការចេញលិខិតអនុញ្ញាត កិច្ចព្រមព្រៀង ឬកិច្ចសន្យា សម្រាប់ការអភិរក្ស នៅក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

មាត្រា៣២២ ._ ការអភិវឌ្ឍដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតនៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រង

ការអភិវឌ្ឍអគារ ឬហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអចិន្ត្រៃយ៍ សកម្មភាពពាណិជ្ជកម្មគ្រប់ប្រភេទ ការឈូសឆាយដី ឬការឈូសឆាយដោយប្រើគ្រឿងចក្រ ត្រូវហាមឃាត់យ៉ាងតឹងរ៉ឹងនៅក្នុងតំបន់ស្នូល និងតំបន់អភិរក្ស ។

ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលមិនមានលក្ខណៈអចិន្ត្រៃយ៍ ដែលមានផលប៉ះពាល់ទាប ដែលស៊ីចង្វាក់គ្នាជាមួយនឹងផែនការគ្រប់គ្រងតំបន់ អាចត្រូវបានអនុញ្ញាតនៅក្នុងតំបន់ស្នូលនិងតំបន់អភិរក្ស ។

សកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម នៅក្នុងតំបន់ប្រើប្រាស់ដោយចីរភាព ឬតំបន់សហគមន៍ ត្រូវតែមានភាពស៊ីចង្វាក់គ្នាជាមួយផែនការគ្រប់គ្រងសម្រាប់តំបន់ទាំងនេះ ។ ការឆ្ការ/ឈូសឆាយព្រៃឈើ និងសកម្មភាពអាជីវកម្មព្រៃឈើទ្រង់ទ្រាយធំ មិនត្រូវអនុញ្ញាតឡើយនៅក្នុងតំបន់ប្រើប្រាស់ដោយចីរភាព និងតំបន់សហគមន៍ ប៉ុន្តែសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្មអាចត្រូវបានអនុញ្ញាតនៅក្នុងអនុតំបន់គ្រប់គ្រង ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងជាពិសេស ស្របតាមមាត្រា៣១៥ នៃក្រមនេះ ។ ប្រាក់ចំណូលដែលបានមកពីសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្មបែបនេះ ត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់ជាផលប្រយោជន៍ដោយផ្ទាល់នៃសហគមន៍មូលដ្ឋាននៅក្នុងតំបន់នោះ និងសម្រាប់ការអភិរក្សតំបន់ដែលសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្មនោះស្ថិតនៅ ។

សកម្មភាពពាណិជ្ជកម្មទាំងនេះក៏ត្រូវអនុលោមតាមការវាយតម្លៃបរិស្ថាន ការការចូលរួមជាសាធារណៈ សិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាននៃក្រមនេះ និងត្រូវឯកភាពដោយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដែលមានសមត្ថកិច្ចផ្នែកគ្រប់គ្រងនៅក្នុងតំបន់នោះ ។

មាត្រា៣២៣ ._ សំណើដែលត្រូវការនូវការឯកភាពជាមុន

រាល់សំណើសុំយកចេញ ឬយកចូល ទៅក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ នូវរុក្ខជាតិ គ្រាប់ពូជ សត្វព្រៃ ឬត្រី និងការបង្កាត់

ពូជប្រភេទសត្វព្រៃ និងពូជមច្ឆាជាតិគ្រប់ប្រភេទ ត្រូវធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវ វិភាគ និងមានការឯកភាពជាមុន ពីក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា៣២៤ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការស្រាវជ្រាវ ការវិភាគ និងការវាយតម្លៃ

រាល់ការនាំចេញ ការនាំចូល ឬការដោះដូរ សត្វព្រៃ ដែលពុំមានលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម រវាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងប្រទេសដទៃទៀត ត្រូវធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវ វិភាគ និងវាយតម្លៃឲ្យបានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយពិគ្រោះយោបល់ជាមួយដៃគូបច្ចេកទេសពាក់ព័ន្ធ ។ មានតែក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានទេ ដែលអាចផ្តល់ការអនុញ្ញាតទៅលើសកម្មភាពបែបនេះ នៅក្នុងករណីដែលសកម្មភាពស្នើសុំនេះ ស្របតាមច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនៃរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងអនុសញ្ញាអន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជារដ្ឋភាគី ។

មាត្រា៣២៥ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះសកម្មភាពដែលបង្កឲ្យមានភ្លើងឆេះព្រៃ

ត្រូវហាមឃាត់ចំពោះសកម្មភាពដែល អាចបង្ក ឲ្យមានភ្លើងឆេះព្រៃនៅក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ។

ការប្រើប្រាស់ភ្លើងក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវបានបានហាមឃាត់ លើកលែងតែមានការអនុវត្តពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចទទួលខុសត្រូវ ។

មាត្រា៣២៦ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះសកម្មភាពនេសាទ

ការនេសាទនៅក្នុងតំបន់ស្នូលនៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះទាំងអស់ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាត ។

ការនេសាទដោយប្រើឧបករណ៍ខុសច្បាប់នៅក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះទាំងអស់ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ ត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាត ដែលរួមមានសារធាតុពុល និងសារធាតុគីមី ការឆក់ ការប្រើបាស់មុង គ្រឿងផ្ទុះ ស្នៀរួមផ្សំជាមួយគ្រឿងឆ្លុះ មង ឬអួន ដែលមានក្រឡាតូចជាងមួយសង់ទីម៉ែត្រកន្លះ សំណាញ់ដែលមានភ្លើងព័ទ្ធជុំវិញ ។

ការដាក់រនាំង ឬឧបសគ្គរារាំងនៅក្នុងប្រព័ន្ធវារីជាតិ នៅក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះទាំងអស់ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិដែលរាំងផ្លូវធ្វើដំណើរបស់មច្ឆាជាតិ ត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាត ដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត ។

ការបង្ហូរ ឬការប៉ុនប៉ងបង្ហូរ ឬបូមឲ្យរីងនូវប្រព័ន្ធវារីជាតិ នៅក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះទាំងអស់ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ក្នុងគោលបំណងចាប់ ឬសម្លាប់មច្ឆាជាតិទោះបីជានៅក្នុងលក្ខណៈណាក៏ដោយ ត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាត ។
ការធ្វើឲ្យខូចខាតកន្លែងត្រីពង ច្រាំង ឬពងរបស់មច្ឆាជាតិ ត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាត នៅក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះទាំងអស់ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ការបង្កើត ឬការធ្វើប្រតិបត្តិការលើដំណើការនៃវារីវប្បកម្ម ត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាតនៅក្នុងតំបន់ស្នូល និងតំបន់អភិរក្ស ។ ដំណើរការវារីវប្បកម្មនៅក្នុងតំបន់ស្នូល និងតំបន់ប្រើប្រាស់ដោយចីរភាព ត្រូវតម្រូវឲ្យមានលិខិតអនុញ្ញាត និងត្រូវអនុលោមតាមការអង្កេតតាមដាន ដើម្បីធានាថាមិនមានផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានណាមួយនៅជុំវិញតំបន់នោះ ។

មាត្រា៣២៧ ._ ការការពារប្រឆាំងនឹងការអនុវត្តដែលមានលក្ខណៈបំផ្លិចបំផ្លាញ

រាល់ការអនុវត្តសកម្មភាព ដែលបង្កការខូចខាត ឬគ្រោះថ្នាក់ ដែលបណ្តាលមកពី ការទន្ត្រានយកដីដោយខុសច្បាប់ ការប្រមូល ការឈូសឆាយ ការធ្វើអាជីវកម្ម ការបំពុលនៅក្នុងតំបន់ដែលមានធនធានជីវៈចម្រុះដ៏មានតម្លៃ ភ្លើងឆេះព្រៃ ការធ្វើកសិកម្មពនេចរ និងកសិកម្មបែបពាណិជ្ជកម្ម ការចម្លងជំងឺ និងសត្វល្អិតចង្រៃ ដែលរួមមាន ប្រភេទរុក្ខជាតិ ឬសត្វ ដែលរាតត្បាត ត្រូវហាមឃាត់ ក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះទាំងអស់ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ការអនុវត្តសកម្មភាពដែលបង្កការខូចខាត ឬគ្រោះថ្នាក់ដែលត្រូវហាមឃាត់ រួមមាន ៖

ក- ការដកចេញ ឬបំផ្លិចបំផ្លាញគំនូសសម្គាល់ព្រំប្រទល់ ឬបង្គោលសម្គាល់ព្រំប្រទល់ផ្លូវការ ឬការដាក់ជំនួសនូវគំនូសសម្គាល់ព្រំប្រទល់ ឬបង្គោលសម្គាល់ព្រំប្រទល់ឯកជន ។

ខ- ការប្រមូល ផល និងអនុផលព្រៃឈើ ផលិតផលជលផល និងធនធានធម្មជាតិ នៅក្នុងលក្ខណៈមួយ ដែលរំលោភបំពានលើសិទ្ធិដែលមានការទទួលស្គាល់ ឬបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ និងផែនការគ្រប់គ្រង ឬដោយបុគ្គលដែលគ្មានលិខិតអនុញ្ញាតដែលមានសុពលភាព ។

គ- ការកាប់ផ្តួលរំលំ ក្រៀវ កាប់បំផ្លាញ ឬបំពុល រុក្ខជាតិ ឬដើមឈើ ឬគាស់រំលើងគល់ឈើដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាតដែលមានសុពលភាព ។

ឃ- ការចាប់ ប្រមាញ់ ប្រមូល និងយាយីរំខានស៊ុតសត្វព្រៃ កូនសត្វ និងសត្វស្លាបតាមគ្រប់មធ្យោបាយ ។

ង- ការបំផ្លាញគុណភាពទឹកគ្រប់រូបភាព ការដាក់ថ្នាំបំពុល ការប្រើសារធាតុគីមី ការបោះបង់ចោលសំណល់រឹង និងរាវចូលក្នុងទឹក ឬលើដី និងការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ឆក់ ដែលមានចែងក្នុងមាតិកាទី៥ស្តីពីការការពារ ការអភិរក្ស និងការគ្រប់គ្រងសត្វព្រៃ នៃគន្លឹះនេះ ។

ច- ការយកអន្ទាក់ ឬសម្ភារៈផលិតអន្ទាក់ អង្គប់ កាំភ្លើងបាញ់សត្វ និងសម្ភារៈផ្សេងទៀត ដែលប្រើប្រាស់ក្នុងការបំផ្លាញ ឬសម្លាប់សត្វព្រៃ នៅក្នុងតំបន់ស្នូល និងតំបន់អភិរក្ស

ឆ- ការប្រមាញ់សត្វព្រៃនៅក្នុងតំបន់ស្នូល និងតំបន់អភិរក្ស ។

ជ- ការស្តុកទុក ការទិញ និងការលក់ ការកាន់កាប់ ការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ការបង្កាត់ពូជ ការរក្សាទុក ការថែរក្សាឲ្យស្ថិតស្ថេរ ការដឹកជញ្ជូន ការប្រើប្រាស់ ការស្តុក និងការប្រើប្រាស់ដទៃទៀតនៃសត្វព្រៃ ដូចមានចែងក្នុងមាតិកាទី៥ស្តីពីការការពារ ការអភិរក្ស និងការគ្រប់គ្រងសត្វព្រៃ នៃគន្លឹះនេះ ។

ឈ- ការបំផ្លាញព្រៃធម្មជាតិ វាលស្មៅធម្មជាតិ ដីសើម រុក្ខជាតិនានា និងទីជម្រកសត្វព្រៃ ។

ញ- ការនាំយកចូល ឬការលែងឲ្យពពូកសត្វ ឬរុក្ខជាតិ រួមមាន គោក្របី បសុសត្វ និងឆ្កែចូលទៅក្នុងតំបន់ស្នូល ឬតំបន់អភិរក្ស ។

ដ- ការបង្កាត់ពូជនៃប្រភេទសត្វព្រៃ ឬមធ្លាជាតិ ។

ប- ការអនុវត្តនូវការនេសាទខុសច្បាប់ ការធ្វើឲ្យខូចខាតដល់ធនធានធម្មជាតិ ទាំងក្នុងដែនទឹកសាប និងទឹកប្រៃ ព្រៃលិចទឹក ព្រៃកោងកាង ផ្កាថ្ម និងស្មៅសមុទ្រ ទន្លេ និងដីសើម ។

ឧ- ការបង្កើតមូលដ្ឋានសម្រាប់ការកែច្នៃខ្លឹមច័ន្ទន៍ ដើមម្រះព្រៅ វល្លិរមៀត ឬអនុផលព្រៃឈើផ្សេងទៀត និងការធ្វើវារីវប្បកម្មទឹកសាប ទឹកប្រៃ ដែលអាចបង្កការបំពុល ឬផលប៉ះពាល់បែបបំផ្លិចបំផ្លាញ ចំពោះជីវៈចម្រុះ និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ។

ឈ- សកម្មភាពរុករករ៉ែ រួមមាន ការស្ទាបស្ទង់ ការធ្វើតេស្ត ការរុករក និងការទាញយករ៉ែ នៅក្នុងតំបន់ស្នូល និងតំបន់អភិរក្ស ។

ណ- ការបូម ឬការទាញយកខ្សាច់ និងរ៉ែ ឬធនធានផ្សេងទៀត ពីទន្លេ និងច្រាំងទន្លេ ឬតំបន់ឆ្នេរ នៅក្នុងតំបន់ស្នូល និងតំបន់អភិរក្ស ។

ត- ការអភិវឌ្ឍទំនប់ទឹក ឬធារាសាស្ត្រខ្នាតតូច នៅក្នុងតំបន់ស្នូល និងតំបន់អភិរក្ស ។

មាត្រា៣២៨ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះការកែច្នៃ និងប្រតិបត្តិការ

ការកែច្នៃផលនិងអនុផលធនធានធម្មជាតិ ការបង្កើតនិងដំណើការមូលដ្ឋានរោងអារជ្រៀកឈើ រោងចក្រកែច្នៃឈើ សិប្បកម្មកែច្នៃឈើ សិប្បកម្មកែច្នៃផល អនុផលធនធានធម្មជាតិ និងឡគ្រប់ប្រភេទ នៅក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និង

ថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវហាមឃាត់យ៉ាងតឹងរ៉ឹង លើកលែងតែរោងចក្រកែច្នៃអនុផលព្រៃឈើដែល គ្រប់គ្រង និងរក្សាដោយសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងជនជាតិដើមភាគតិច ដែលអាចអនុញ្ញាតនៅក្នុងតំបន់ ប្រើប្រាស់ដោយចីរភាព និងតំបន់សហគមន៍ ។ ប៉ុន្តែ ការកែច្នៃវល្លិរមៀត និងម្រះព្រៅ ត្រូវបានហាម ឃាត់យ៉ាងតឹងរ៉ឹង នៅក្នុងគ្រប់កន្លែងទាំងអស់នៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះទាំងអស់ តំបន់ការពារដែល ត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ការបង្កើតប្រតិបត្តិការនៃការចាប់ចង ការចិញ្ចឹម ការស្តុក ការបង្កាត់ពូជ ការថែរក្សា ឬការ ចិញ្ចឹមសត្វព្រៃក្នុងគោលបំណងធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ឬសម្រាប់គោលបំណងក្រៅពីការអភិរក្សដទៃៗទៀត ដែលស្ថិតនៅក្នុង ឬនៅក្នុងចម្ងាយម៉ែគីឡូម៉ែត្រ នៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវហាមឃាត់យ៉ាង តឹងរ៉ឹង ។

ការដឹកជញ្ជូនធនធានធម្មជាតិដែលប្រមូលបានដោយខុសច្បាប់ នៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងទាំង អស់នៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ ក្រោមជាតិ ត្រូវហាមឃាត់ ។ ការដឹកជញ្ជូនធនធានធម្មជាតិនៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងទាំងអស់នៃតំបន់ ទាំងនេះ ត្រូវហាមឃាត់ ។

មាត្រា៣២៩ ._ ការប្រមូលជ័រឈើ

ការប្រមូលផលជ័រឈើ នៅក្នុងតំបន់អភិរក្ស ឬតំបន់ប្រើប្រាស់ដោយចីរភាពនៃរបៀងអភិរក្សជី វៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវហាមឃាត់ ដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាតដែលមានសុពលភាព ។

លិខិតអនុញ្ញាតក្នុងការប្រមូលផលជ័រឈើអាចអនុវត្តបានចំពោះបុគ្គលគ្រប់រូបគ្រប់ ប៉ុន្តែចំពោះ ការចូលទៅកាន់តំបន់អភិរក្សនិងតំបន់ប្រើប្រាស់ដោយចីរភាព គឺតម្រូវមានការត្រួតពិនិត្យពីអាជ្ញា ធរមានសមត្ថកិច្ច ។

លិខិតអនុញ្ញាតក្នុងការប្រមូលផលជ័រឈើ អនុញ្ញាតដល់អ្នកប្រើប្រាស់ដែលកំណត់អត្ត សញ្ញាណច្បាស់លាស់ ក្នុងការប្រមូលផលជ័រឈើនៅក្នុងតំបន់ជាក់លាក់នៅក្នុងរបៀងអភិរក្ស ជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ស្របតាម សិទ្ធិអ្នកប្រើប្រាស់តាមបែបប្រពៃណីរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងក្រុមជនជាតិដើមភាគតិច ។

រូបវន្តបុគ្គលដែលមានបំណងរក្សាទុកនូវលិខិតអនុញ្ញាតក្នុងការប្រមូលផលជ័រឈើត្រូវដាក់ បញ្ជូនពាក្យសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅកាន់មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត ។

ការដាក់ពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតអាចផ្តល់ជូនដោយអ្នកដាក់ពាក្យណាម្នាក់ទៅកាន់ការិយាល័យឃុំ ដែលត្រូវផ្ទេរពាក្យសុំបែបនេះ ទៅកាន់ប្រធានមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត និងនាយករបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។ នៅក្នុងរយៈពេលមួយខែនៃការទទួលបានពាក្យសុំ ពាក្យសុំប្រមូលជ័រឈើសម្រាប់តំបន់អភិរក្សនៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ នឹងត្រូវបានពិនិត្យ និងទទួលបានការឯកភាព នៅក្នុងករណីសមស្រប និងត្រូវចេញលិខិតអនុញ្ញាតដោយប្រធានមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត និងនាយករបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលពាក់ព័ន្ធ ។

លិខិតអនុញ្ញាតត្រូវផ្តល់ជូន ដោយយោគយល់ ចំពោះសមាជិកនៃសហគមន៍មូលដ្ឋានទាំងឡាយណា ដែលបានប្រមូលជ័រឈើជាផ្នែកមួយនៃជីវភាពរស់នៅរបស់ខ្លួនរួចទៅហើយ នៅពេលអនុម័តក្រមនេះ ។

គ្មានលិខិតអនុញ្ញាតក្នុងការប្រមូលផលជ័រឈើដែលត្រូវចេញទៅឲ្យបុគ្គលណាមួយ ដែលធ្លាប់បានធ្វើសកម្មភាពខុសច្បាប់នៅក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិសោះឡើយ ។

គ្មានលិខិតអនុញ្ញាតក្នុងការប្រមូលផលជ័រឈើ ដែលត្រូវចេញទៅឲ្យបុគ្គលណាមួយដែលប្រធានមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត និងនាយករបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ឬនាយកតំបន់ការពារ មានហេតុផលសមរម្យក្នុងការជឿជាក់ ឬមានភស្តុតាងដើម្បីបញ្ជាក់ថា បុគ្គលនោះបានចូលរួមនៅក្នុង ឬមានការពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងការប្រមាញ់លក្ខណៈអាជីវកម្ម និងការធ្វើពាណិជ្ជកម្មសត្វព្រៃនោះឡើយ ។

ការផ្ទេរលិខិតអនុញ្ញាត ក្នុងការប្រមូលជ័រឈើពីមនុស្សម្នាក់ទៅមនុស្សម្នាក់ទៀត ត្រូវហាមឃាត់ ។

ការផ្ទេរលិខិតអនុញ្ញាតក្នុងការប្រមូលផលជ័រឈើគឺមានសុពលភាពរយៈពេល១ (មួយ)ឆ្នាំ បន្ទាប់មកលិខិតអនុញ្ញាតនេះ ត្រូវធ្វើការពិនិត្យឡើងវិញ និងបន្តសារជាថ្មីជារៀងរាល់ឆ្នាំ ។

នៅក្នុងករណីលិខិតអនុញ្ញាតក្នុងការប្រមូលផលជ័រឈើមានការបាត់បង់ អ្នកកាន់កាប់លិខិតនោះត្រូវជូនដំណឹងដល់មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត និងនាយករបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ឬនាយកតំបន់ការពារប្រសិនបើសមរម្យ និងបញ្ឈប់រាល់សកម្មភាពប្រមូលផលជ័រឈើ រហូតដល់លិខិតអនុញ្ញាតថ្មីត្រូវបានផ្តល់ជូន ។

នាយករបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ នាយកតំបន់ការពារ ឬនាយកមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត អាចផ្អាក ឬលុបចោលនូវរាល់លិខិតអនុញ្ញាតក្នុងការប្រមូលផលជ័រឈើ ដែលត្រូវបានផ្តល់ជូនដោយអនុលោមតាមមាតិកានេះ ដែលត្រូវកត់ត្រាទុកជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដោយមានមូលហេតុសមរម្យ ។

មាត្រា៣៣0 ._ ទេសចរណ៍ធម្មជាតិលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម

រូបវន្តបុគ្គល នីតិបុគ្គល ឬសហគមន៍ ដែលអនុវត្តទេសចរណ៍ធម្មជាតិលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម នៅក្នុងព្រំនៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវមានកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ឬគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា សម្រាប់សកម្មភាព និងការរៀបចំទេសចរណ៍ធម្មជាតិដែលបានស្នើសុំ ។

នៅពេលពិចារណាអំពីសំណើសុំប្រតិបត្តិការទេសចរណ៍ធម្មជាតិបន្ថែម ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ត្រូវពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធ ដៃគូបច្ចេកទេស និងសហគមន៍ទាំងឡាយណាដែលកំពុងធ្វើប្រតិបត្តិការទេសចរណ៍ធម្មជាតិរួចទៅហើយ នៅក្នុងតំបន់ជុំវិញនៃសកម្មភាពស្នើសុំ ។

ជំពូកទី៧
ការអភ្ជុតតាមដាន និងការវាយតម្លៃការគ្រប់គ្រងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ

មាត្រា៣៣១ ._ ការគ្រប់គ្រង និងការអង្កេតតាមដានការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់

គ្រប់របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ទាំងអស់ ត្រូវដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់នូវប្រព័ន្ធ និងប្រព័ន្ធទិន្នន័យដេតាបេស សម្រាប់គ្រប់គ្រង និងអង្កេតតាមដានលើកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងក្នុងការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ និងការយាមល្បាត ។ របាយការណ៍នៃសកម្មភាពបែបនេះត្រូវដាក់ឲ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកបានជារៀងរាល់ឆ្នាំ ។

មាតិកាទី៣
ការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា លើធនធានធម្មជាតិ
ជំពូកទី១
ការបង្កើតក្របខ័ណ្ឌគ្រប់គ្រងរួមគ្នា

មាត្រា៣៣២ ._ គោលការណ៍

ការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាគឺជាវិធានការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ និងធនធានដី ក៏ដូចជាការអភិវឌ្ឍជីវភាពរស់នៅ ដែលក្នុងនោះអាជ្ញាធរថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងសហគមន៍មូលដ្ឋានត្រូវបែងចែកតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវលើការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាព ការគ្រប់គ្រង និងកិច្ចការពារធនធានធម្មជាតិ និងជីវៈចម្រុះ ប្រកបដោយភាពច្បាស់លាស់ ។

គ្រប់របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ សហគមន៍តំបន់ការពារ សហគមន៍ព្រៃឈើ សហគមន៍ដទៃទៀត ដែលបានដាក់ពាក្យស្នើសុំឲ្យមានការកំណត់ជាសហគមន៍ព្រៃឈើ ឬដែលបានរៀបចំជាឯកសារក្នុងគោលបំណងដាក់ពាក្យសុំការកំណត់ជាសហគមន៍ព្រៃឈើ ដីសាធារណៈរបស់រដ្ឋដែលមានតម្លៃអភិរក្ស និងតម្លៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដីអភិរក្សប្រពៃណី ឬដីជនជាតិដើមភាគតិច ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងស្របតាមគោលការណ៍នៃការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ដូចមានចែងក្នុងមាតិកានេះ ។

មាត្រា៣៣៣ ._ ការបន្តយន្តការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដោយផ្អែកលើសហគមន៍

យន្តការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដោយផ្អែកលើសហគមន៍ មានជាអាទិ៍ សហគមន៍តំបន់ការពារ សហគមន៍ព្រៃឈើ សហគមន៍នេសាទដែលមានស្រាប់ និងដែលកំពុងស្ថិតក្នុងដំណើរការទទួលការឯកភាព បន្ទាប់ពីមានការអនុម័តលើក្រមនេះ ត្រូវមានសភាពផ្លូវច្បាប់ដូចដើម រហូតដល់ពេលមានការដាក់បញ្ចូល ឬកែប្រែទៅតាមក្រ័បខ័ណ្ឌ តំបន់គ្រប់គ្រង និងការពាររួមគ្នា ជាពេលដែលយន្តការទាំងនេះត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយស្វ័យប្រវត្តិថា ធាតុផ្សំនៃតំបន់គ្រប់គ្រង និងការពាររួមគ្នានឹងត្រូវស្ថិតនៅក្រុមវិធាន និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ។

ជំពូកទី ២
ការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌ ការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា

មាត្រា៣៣៤ ._ សិទ្ធិក្នុងការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌគ្រប់គ្រងរួមគ្នា

សហគមន៍មូលដ្ឋាន ក្រុមនានានៃសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងជនជាតិដើមភាគតិច រួមទាំងសមាគមន៍ និងអង្គភាពរបស់ពួកគេផងដែរ ដោយរួមសហការជាមួយរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវមានសិទ្ធិរៀបចំ និងអនុវត្តការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា នៅតាមរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដីសាធារណៈរបស់រដ្ឋដទៃទៀត ឬដីដែលមានតម្លៃអភិរក្ស និងតម្លៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ។

មាត្រា៣៣៥ ._ ការរៀបចំការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា

ក្នុងដំណើរការរៀបចំការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា តំណាងសហគមន៍មូលដ្ឋាន ជនជាតិដើមភាគតិច និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវធ្វើការកំណត់នានាក្នុងការរៀបចំការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ដែលក្នុងនោះរួមមានការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីទៅតាមតំបន់ និងការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រងសម្រាប់តំបន់គ្រប់គ្រង និងការពាររួមគ្នា លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃភាពស្របច្បាប់របស់សហគមន៍មូលដ្ឋានក្រោមក្របខ័ណ្ឌគ្រប់គ្រងរួម

គ្នា និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវដទៃទៀតស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ។

មាត្រា៣៣៦ ._ ការឧបត្ថម្ភទៅលើការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា

ក្នុងដំណើរការរៀបចំការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា តំណាងសហគមន៍មូលដ្ឋាន ជនជាតិដើមភាគតិច និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវចូលរួមសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន បុគ្គលិកពាក់ព័ន្ធពីតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដទៃៗទៀត ដែលត្រូវផ្តល់ជំនួយដល់អ្នកស្នើសុំ ក្នុងការត្រៀមលក្ខណៈសម្រាប់ការរៀបចំនានា ។

ក្នុងដំណើរការរៀបចំការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា តំណាងសហគមន៍មូលដ្ឋាន ជនជាតិដើមភាគតិច និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ត្រូវប្រើប្រាស់គំនិតផ្តែកបច្ចេកទេសពីភាគីដៃគូផ្តែកបច្ចេកទេស ដែលជាបណ្តាអង្គការអភិរក្សនានាដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការអភិរក្សតំបន់ទាំងនេះ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធដទៃៗទៀត ។ តួនាទីជាក់លាក់សម្រាប់ភាគីដៃគូផ្តែកបច្ចេកទេសសម្រាប់ការអនុវត្តតាមក្របខ័ណ្ឌគ្រប់គ្រងរួមគ្នា អាចមានចែងនៅក្នុងបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការរៀបចំការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ។

មាត្រា៣៣៧ ._ ខ្លឹមសារនៃការរៀបចំការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា

ការរៀបចំការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ត្រូវចែងអំពីៈ

១- រចនាសម្ព័ន្ធនៃគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ។

២- សមាជិកភាព និងសិទ្ធិក្នុងការបោះឆ្នោតរបស់គ្រប់សមាជិកសហគមន៍គ្រប់គ្រងរួមគ្នា ដោយយកចិត្តទុកដាក់ដល់ទំនាក់ទំនង និងការចំណុះគ្នារវាងជនជាតិដើមភាគតិចទៅលើធនធាន និងដីប្រពៃណី ។

៣- ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី និងការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រងសម្រាប់តំបន់គ្រប់គ្រងរួមគ្នា និងផែនការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាដែលបានស្នើសុំ ។ រាល់ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី ការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រង និងការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រង ដែលត្រូវធ្វើឡើងតាមមាតិកានេះ ត្រូវធ្វើឡើងដោយមានលក្ខណៈស្របគ្នាទៅនឹងការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី ការកំណត់តំបន់គ្របគ្រង និងការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រង ដែលមានកាលពីមុន ដែលមានជាបន្តបន្ទាប់ និងដែលត្រូវធ្វើឡើងតាមមាតិកាទី ២ ការគ្រប់គ្រងរបៀបអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារ នៃគន្លឹះនេះ ។

៤- ការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រង ត្រូវមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីតាក់តែងជាស្តង់ដារមួយ ស្របតាមធនធាន និងសមត្ថភាពរបស់មូលដ្ឋាន ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីចំណេះដឹង និងទស្សនវិស័យរបស់តំណាងសហគមន៍មូលដ្ឋាន ជនជាតិដើមភាគតិច និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាក់ ដែលជាអ្នកទទួលខុសត្រូវបឋមសម្រាប់ការអនុវត្តការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ។

មាត្រា៣៣៨ ._ ការពិនិត្យឡើងវិញទៅលើការរៀបចំពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវផ្តល់ការពិនិត្យឡើងវិញទៅលើការរៀបចំទាំងអស់ស្របតាមលក្ខខណ្ឌជ្រើសរើស និងនីតិវិធីជាក់លាក់ និងត្រូវធ្វើការឆ្លើយតបជាមតិទៅកាន់អ្នកស្នើសុំក្នុងរយៈពេល៣ (បី) ខែ បន្ទាប់ពីបានទទួលសំណើ ។ មាតិកាដែលត្រូវផ្តល់សម្រាប់ការឆ្លើយតបមានដូចតទៅ៖

ក-សេចក្តីសម្រេចចាប់ផ្តើមអនុវត្តការគ្រប់គ្រងរួមគ្នានៅក្នុងតំបន់ដែលបានស្នើសុំ ។

ខ-សេចក្តីសម្រេចចាប់ផ្តើមអនុវត្តការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាក្នុងតំបន់ដែលបានស្នើសុំ បន្ទាប់ពីបានបញ្ចូលមតិរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានចូលទៅក្នុងការរៀបចំនានា ។

គ-សេចក្តីណែនាំដល់អ្នកស្នើសុំឲ្យធ្វើការកែប្រែសម្រាប់ការលើកសំណើជាថ្មី ។

ករណីត្រូវលើកសំណើជាថ្មី ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវផ្តល់ការពិនិត្យឡើងវិញទៅលើការរៀបចំដែលបានកែប្រែទាំងឡាយក្នុងរយៈពេល ៣ (បី)ខែ បន្ទាប់ពីបានទទួល ។

រាល់ឯកសារអំពីការរៀបចំ ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា រួមទាំងការពិនិត្យឡើងវិញដែលក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវធ្វើផងដែរនោះ ត្រូវមានផ្តល់ជូនដល់សាធារណជន ។

មាត្រា៣៣៩ ._ កិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា

បន្ទាប់ពីមានការឯកភាពទៅលើការរៀបចំនានាពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ត្រូវចុះកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និង/ឬរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។ កិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ត្រូវមានចែងអំពីតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវច្បាស់លាស់របស់គ្រប់អ្នកពាក់ព័ន្ធទៅនឹងតំបន់គ្រប់គ្រង និងការពាររួមគ្នាដែលបានទទួលការឯកភាពនោះ ។

រាល់ឯកសារពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការឯកភាពទៅលើការរៀបចំនានាពាក់ព័ន្ធទៅនឹងកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា និងកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ត្រូវធ្វើការដាក់ជូនដល់សាធារណជន ។

មាត្រា៣៤0 ._ ការទទួលស្គាល់ស្របច្បាប់ទៅលើកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា

ការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា បង្កើតបានជាការទទួលស្គាល់តាមផ្លូវច្បាប់សម្រាប់តំបន់គ្រប់គ្រង និងការពាររួមគ្នាដែលពាក់ព័ន្ធជាអង្គភាពរដ្ឋបាល ។ ទ្រព្យសម្បត្តិដែលបង្កើតឡើងនៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រង និងការពាររួមគ្នា រក្សាបាននូវហាន:ស្របច្បាប់ ក្នុងរយៈពេលមួយដែលមិនកំណត់ ដែលអាស្រ័យទៅតាមការអនុវត្តតួនាទីគ្រប់គ្រងរួមគ្នាបានពេញលេញ ។

ការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ដែលមានហាន:ជានីតិបុគ្គល ដែលនីតិបុគ្គលមានសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ច មានជាអាទិ៍ សិទ្ធិក្នុងការគ្រប់គ្រងថវិកា សិទ្ធិចុះកិច្ចព្រមព្រៀង មានប្រតិបត្តិការ និងសិទ្ធិបង្កើតចំណូល ។

មាត្រា៣៤១ ._មូលនិធិសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា

មូលនិធិពិសេសសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាមួយ ត្រូវបង្កើតឡើងដើម្បីឧបត្ថម្ភដល់សកម្មភាពនៃការគ្រប់គ្រងរួមគ្នានានា ដែលស្ថិតនៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រង និងការពាររួមគ្នានីមួយៗ ។ មូលនិធិនេះ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា នៃតំបន់គ្រប់គ្រង និងការពាររួមគ្នា និងត្រូវទទួលការបង្កើត និងគ្រប់គ្រងប្រកបដោយតម្លាភាព ។

គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា អាចទទួលប្រភពមូលនិធិដូចខាងក្រោម៖

១- មូលនិធិសង្គម និងបរិស្ថាន ។

២- ឯកជន និងសាធារណៈជាច្រើន ។

៣- បង្កើតចំណូលដោយវិធីការយកពន្ធ ការយកថ្លៃជួល ថ្លៃប្រើប្រាស់ ថ្លៃកំសាន្ត ឬការយកថ្លៃចូលទស្សនាជាដើម ។

៤- មូលនិធិ ទាយជ្ជទាន ឬការឧបត្ថម្ភនានា ដែលមានលក្ខណៈជាវិភាគទាន ជាហិរញ្ញប្បទានដោយនិរន្តរភាព និងវិធានការបង់ថ្លៃ សម្រាប់សេវាកម្មផ្នែកប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី និងធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា៣៤២ ._ ការប្រើប្រាស់ចំណូល បន្ទុកចំណាយ ឬវិភាគទាននានា

ការប្រើប្រាស់ចំណូល បន្ទុកចំណាយ ឬវិភាគទាននានា ដែលទទួលបានតាមរយៈការអនុវត្តការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ត្រូវប្រើសម្រាប់តែផលប្រយោជន៍របស់សហគមន៍មូលដ្ឋាននានា ដែលស្ថិតនៅតំបន់គ្រប់គ្រង និងការពាររួមគ្នា សម្រាប់ការជ្រោមជ្រែងបន្តដល់ការអនុវត្តទៅលើការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា និងសម្រាប់ការអភិរក្សទាំងឡាយនៃតំបន់គ្រប់គ្រង និងការពាររួមគ្នា និងតំបន់ដែលនៅជាប់ទាំងឡាយ ដែលត្រូវទទួលការអភិរក្ស ។ វិធីសាស្ត្រច្បាស់លាស់ក្នុងការបែងចែកចំណូល បន្ទុកចំណាយ ឬវិភាគទាននានា ត្រូវមានកំណត់នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ។

មាត្រា៣៤៣ ._ ការគ្រប់គ្រងទៅលើការអនុវត្តការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា

ការអនុវត្តទៅលើការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការពិនិត្យតាមដាន និងការមើលការខុសត្រូវ ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។ គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ត្រូវរៀបចំ

របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំ ដែលពណ៌នាអំពីសកម្មភាព និងលទ្ធផលទាំងឡាយ និងបង្ហាញពីសមិទ្ធិផលនៃគោលដៅ និងសូចនករណ៍នានា ។

មាត្រា៣៤៤ ._ ការបញ្ចប់កិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវមានសិទ្ធិក្នុងការបញ្ចប់កិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ឬលុបចោលតំបន់ការពារ និងគ្រប់គ្រងរួមគ្នា បន្ទាប់ពីបានកំណត់ថា ការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាមិនត្រូវបានអនុវត្តស្របតាមផែនការនៃការគ្រប់គ្រងដែលបានទទួលការឯកភាព ហើយការមិនអនុលោមតាមបែបនោះ នាំឲ្យមានការបំពានលក្ខខណ្ឌនៃផែនការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ឬមានការបំពានច្បាប់ធ្ងន់ធ្ងរបានកើតឡើងក្នុងពេលអនុវត្តការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ។

នៅមុនពេលបញ្ចប់សិទ្ធិក្នុងក្របខ័ណ្ឌគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ភាគីត្រូវជួបគ្នាដោះស្រាយបញ្ហាដោយស្មារតីស្មោះត្រង់ និងសុចរិត ។ គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាដែលទទួលបន្ទុក ត្រូវមានសិទ្ធិប្តឹងជំទាស់ទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់កិច្ចព្រមព្រៀង ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃគន្លឹះទី ៩ នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា៣៤៥ ._ លក្ខខណ្ឌនៃការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា

លក្ខខណ្ឌច្បាស់លាស់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ត្រូវមានចែងនៅក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដោយឡែករបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយសហការជាមួយរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ក្នុងរយៈពេល ២ (ពីរ) ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីបានអនុម័តលើក្រមនេះ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវចេញលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ស្តីពីសេចក្តីលម្អិតអំពីលក្ខខណ្ឌលំអិតអំពីការគ្រប់គ្រងរួម ។

មាត្រា៣៤៦ ._ ការលើកកម្ពស់ និងការឧបត្ថម្ភដល់ការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា

អង្គភាពរាជរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់ក្នុងការលើកកម្ពស់ និងការឧបត្ថម្ភ ដល់ការអនុវត្តការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា នៅក្នុងតំបន់ទាំងឡាយដែលស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ឬនៅក្នុងតំបន់ដែលខ្លួនមានសមត្ថកិច្ចរួមជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និង/ឬ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា៣៤៧ ._ សកម្មភាពដែលបានហាមឃាត់

ហាមដាច់ខាតមិនឲ្យនីតិបុគ្គល ឬរូបវន្តបុគ្គលណាមួយប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ដែលបានឯកភាព ឬសិទ្ធិ និងការទទួលខុសត្រូវទាំងឡាយដូចមានចែងនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនោះឡើយ ។

ជំពូកទី ៣
រយៈពេលនៃការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា និងសិទ្ធិដីធ្លី

មាត្រា៣៤៨ ._ ប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិសមូហភាពនៃដីក្នុងក្របខ័ណ្ឌគ្រប់គ្រងរួមគ្នា

បន្ទាប់ពីមានការកំណត់ជា តំបន់គ្រប់គ្រង និងការពាររួមគ្នា ស្របតាមមាតិកានេះ សហគមន៍ទាំងឡាយដែលមានទីតាំងនៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រង និងការពាររួមគ្នា ត្រូវមានសិទ្ធិទទួលបានប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិសមូហភាពនៃដីក្នុងក្របខ័ណ្ឌគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ហើយប័ណ្ណនេះ ត្រូវមានសុពលភាពទៅតាមរយៈពេលដែលបានកំណត់សម្រាប់តំបន់គ្រប់គ្រង និងការពាររួមគ្នា ។

មិនថាមានលក្ខខណ្ឌតម្រូវ ឬការចុះបញ្ជីបន្ថែមណាមួយត្រូវធ្វើឡើងក្តី សិទ្ធិនៃប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិសមូហភាពនៃដីក្នុងក្របខ័ណ្ឌគ្រប់គ្រងរួមគ្នា មិនអាចត្រូវបានបំពានដោយស្ថាប័នឯកជន ឬស្ថាប័នសាធារណៈណាមួយដោយគ្មានការយល់ព្រមជាមុនពីសហគមន៍នោះឡើយ ។

មាត្រា៣៤៩ ._ ខ្លឹមសារនៃសិទ្ធិក្រោមប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិសមូហភាពនៃដីក្នុងក្របខ័ណ្ឌគ្រប់គ្រងរួមគ្នា

សិទ្ធិនានាក្រោមប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិសមូហភាពនៃដីក្នុងក្របខ័ណ្ឌគ្រប់គ្រងរួមគ្នា មានជាអាទិ៍ សិទ្ធិស្នាក់នៅ សិទ្ធិអភិរក្ស សិទ្ធិគ្រប់គ្រង របស់សហគមន៍នៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រង និងការពាររួមគ្នា និងសិទ្ធិក្នុងការទទួលប្រយោជន៍ពីការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិប្រកបដោយនិរន្តរភាព ស្របតាមសិទ្ធិដីធ្លីជាលក្ខណៈប្រពៃណី និងទំនៀមទម្លាប់នៃការប្រកបរបរចិញ្ចឹមជីវិតតាមបែបប្រពៃណី នៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រង និងការពាររួមគ្នា ស្របតាមផែនការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ដែលបានទទួលការអនុម័ត ។

សិទ្ធិនានាក្រោមប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិសមូហភាពនៃដីក្នុងក្របខ័ណ្ឌគ្រប់គ្រងរួមគ្នា មិនមែនជាសិទ្ធិក្នុងការលក់ ឬផ្ទេរកម្មសិទ្ធិទៅលើដីទាំងឡាយ ដែលត្រូវបានកំណត់ចូលទៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រង និងការពាររួមគ្នានោះទេ ។

មាត្រា៣៥0 ._ អាជ្ញាយុកាលនៃសិទ្ធិក្រោមប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិសមូហភាពនៃដីក្នុងក្របខ័ណ្ឌគ្រប់គ្រងរួមគ្នា

រយៈពេលនៃសិទ្ធិនានាក្រោមប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិសមូហភាពនៃដីក្នុងក្របខ័ណ្ឌគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ត្រូវកំណត់ទៅតាមរយៈពេលនៃតំបន់គ្រប់គ្រង និងការពាររួមគ្នា និងការកំណត់លក្ខខណ្ឌតាមការបំពេញតាមការទទួលខុសត្រូវនៃការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ។

មាត្រា៣៥១ ._ ការដកហូតនូវសិទ្ធិក្រោមប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិសម្បហាភាពនៃដីក្នុងក្របខ័ណ្ឌគ្រប់គ្រងរួមគ្នា

ត្រូវដកហូតសិទ្ធិក្រោមប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិសម្បហាភាពនៃដីក្នុងក្របខ័ណ្ឌគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ពីសហគមន៍ទាំងឡាយដែលមិនបានបំពេញតាមផែនការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា វិធាន និងបទប្បញ្ញត្តិដទៃទៀតនៃការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ប៉ុន្តែ ការមិនបានអនុលោមតាមផែនការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា វិធាន និងបទប្បញ្ញត្តិដទៃទៀតនៃការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា របស់ភាគីណាមួយ ក្រៅពីសហគមន៍ ដូចជាការមិនបានអនុលោមតាមដែលនាំឲ្យមានការបញ្ចប់កិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា តាមមាត្រា៣៥៤ នៃក្រមនេះ ជាដើម មិនត្រូវនាំឲ្យមានការដកហូតនូវសិទ្ធិក្រោមប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិសម្បហាភាពនៃដីក្នុងក្របខ័ណ្ឌគ្រប់គ្រងរួមគ្នា របស់សហគមន៍នោះទេ ។

មិនអាចមានការផ្ទេរសិទ្ធិនានាក្រោមប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិសម្បហាភាពនៃដីក្នុងក្របខ័ណ្ឌគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ទៅឲ្យបុគ្គលណាមួយ ឬសហគមន៍ណាផ្សេង ក្រៅពីបុគ្គល និងសហគមន៍ក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រង និងការពាររួមគ្នាឡើយ ។

មាត្រា៣៥២ ._ សិទ្ធិបន្ថែម

សិទ្ធិក្រោមប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិសម្បហាភាពនៃដីក្នុងក្របខ័ណ្ឌគ្រប់គ្រងរួមគ្នា គឺជាសិទ្ធិបន្ថែមទៅនឹងសិទ្ធិដទៃៗទៀត របស់សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិចដែលអាចទទួលបាន ដូចជា សិទ្ធិនានាក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងទៀត ។

មាត្រា៣៥៣ ._ ការប៉ះពាល់ទៅលើការកំណត់តំបន់ការពារដទៃទៀត

រាល់ការបង្កើតរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិដទៃទៀតនាពេលបច្ចុប្បន្ន ឬអនាគត នៅតំបន់ទាំងឡាយដែលមានជនជាតិដើមភាគតិចរស់នៅ ឬមានការពាក់ព័ន្ធបៃបសម្បហាភាព ឬប្រយោជន៍សម្បហាភាព មិនត្រូវប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិដីធ្លីនាបច្ចុប្បន្ន ឬអនាគតរបស់ជនជាតិដើមភាគតិចដែលមានចែងក្នុងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងទៀតបានកំណត់ ។ តំបន់ទាំងនោះក៏នឹងមិនត្រូវបានកំណត់ឲ្យនៅក្រៅវិសាលភាពនៃប្លង់ដីសម្បហាភាពដែរ ។

មាតិកាទី៤
ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា៣៥៤ ._ គោលដៅ

គោលដៅនៃមាតិកានេះគឺដើម្បីកំណត់ន័យនៃក្របខ័ណ្ឌសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព រួមមានការគ្រប់គ្រង ការប្រមូលផល ការអភិវឌ្ឍទ្រង់ទ្រាយតូច ការប្រើប្រាស់លក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម និងការអភិរក្សតំបន់ព្រៃឈើដើម្បីថែរក្សានិងជំរុញសមត្ថភាពរស់រាននៃសេដ្ឋកិច្ច រយៈពេលយូអង្វែង និងផលប្រយោជន៍សង្គម ដែលរួមមានសុខុមាលភាពរបស់ប្រជាជន គុណភាពបរិស្ថាន និងទីផ្សារ និងទិន្នផលប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

មាត្រា៣៥៥ ._ គោលបំណង

ព្រៃឈើដែលគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាពត្រូវបានគ្រប់គ្រងស្របតាមគោលបំណង និងគោលការណ៍ដែលមានចែងក្នុងគន្លឹះទី១ ស្តីពីបទប្បញ្ញត្តិទូទៅ មាត្រាទី១ស្តីពីបទប្បញ្ញត្តិទូទៅ និងគោលបំណងដាក់លាក់ដូចខាងក្រោម៖

ក-បម្រុងទុកនូវផលប្រយោជន៍សង្គម សេដ្ឋកិច្ច និងបរិស្ថាន ។

ខ-អភិរក្ស លើកស្ទួយ និងស្តារតម្លៃជីវៈចម្រុះ និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ។

គ-ធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវជីវភាពរស់នៅក្នុងតំបន់ និងបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ និង

ឃ-លើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

មាត្រា៣៥៦ ._ ធនធានដែលអាចអនុវត្តបាន

មាតិកានេះអនុវត្តចំពោះព្រៃឈើដែលគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដែលត្រូវបានកំណត់បែបនោះដោយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ក្នុងតំបន់ព្រៃឈើ ដែលស្ថិតនៅក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារ ដែលបានកំណត់ ឬបង្កើតឡើងដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ឬដីសាធារណៈរបស់រដ្ឋដទៃៗទៀត ដែលមានតម្លៃអភិរក្ស ឬប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី និងដីរបស់ជនជាតិដើមភាគតិច ឬដីអភិរក្សជាប្រពៃណី ។

ជំពូកទី២
អន្តរាគមដែលមានការទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា៣៥៧ ._ តួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ចទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិពាក់ព័ន្ធត្រូវ៖

ក-គ្រប់គ្រងការអនុវត្តការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដែលរួមមានការរៀបចំផែនការ ការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាត ការគ្រប់គ្រង និងការត្រួតពិនិត្យទំលាប់ល្អៗទាក់ទងនឹងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

ខ-រៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធីសម្រាប់ការពង្រឹងការអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ។

គ-សិក្សា និងប្រមូលទិន្នន័យព្រៃឈើទាក់ទងនឹងគោលដៅវិទ្យាសាស្ត្រ និងកត្តាសេដ្ឋកិច្ច សង្គម និងបរិស្ថាន ដើម្បីបង្កើតម៉ាទ្រីក និងស្តង់ដារ និងបង្កើតផែនការគ្រប់គ្រងសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

ឃ-ធានានូវការវាយតម្លៃពេញលេញ និងទាន់ពេលវេលាសម្រាប់ព្រៃឈើទាំងអស់ និងការអភិវឌ្ឍផ្សេងៗទាក់ទងទៅនឹងសកម្មភាពដែលអាចមានផលប៉ះពាល់សង្គម និងបរិស្ថានគួរឲ្យកត់សម្គាល់ មុននឹងការឯកភាពទៅលើសកម្មភាពទាំងនោះ ។

ង-រៀបចំសំណើសម្រាប់ការបង្កើត និងការកែប្រែ ព្រៃឈើដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដូចដែលរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាតម្រូវ ឬស្របទៅនឹង អនុសញ្ញា ពិធីសារ និងកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ និងតំបន់ ។

ច-លើកកម្ពស់ការអប់រំ និងការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានទៅកាន់សាធារណជនដើម្បីបង្ហាញពីសារសំខាន់នៃការគ្រប់គ្រង ការថែរក្សា និងការការពារធនធានព្រៃឈើ ក៏ដូចជាដើម្បីលើកទឹកចិត្តឲ្យមានការចូលរួមក្នុងការអភិរក្ស និងការការពារធនធានធម្មជាតិក្នុងព្រៃឈើ ដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

ឆ-ស្តារឡើងវិញនូវសេវាអេកូឡូស៊ី ស្តីពីដីព្រៃរិចរិល និងដាំព្រៃឈើឡើងវិញនូវព្រៃឈើដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដើម្បីលើកកម្ពស់ និងសម្រេចបាននូវរេដបូក និងទិសដៅអភិរក្សដទៃៗទៀត ដោយពិចារណាអំពីលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ដូចជា គម្របព្រៃឈើ និងកម្ពស់អប្បបរិមានៃដើមឈើក្នុងពេលវាធំ ក៏ដូចជាការបែងចែកថ្នាក់ព្រៃឈើ ។

ជ-កំណត់ន័យច្បាស់លាស់នៃស្ថានភាពស្របច្បាប់នៃដីទាំងអស់ដែលត្រូវបានចាត់ជាព្រៃឈើដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដែលរួមមានសិទ្ធិកាន់កាប់ដីជាប្រពៃណី និងសិទ្ធិប្រើប្រាស់ដែលមានស្រាប់ដែលរួមមានព្រំដី ។

ឈ-បង្កើតនិងអនុវត្តវិធានការ ដែលរួមមានការសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នដទៃទៀត ដើម្បីការពារព្រៃឈើជាលក្ខណៈប្រព័ន្ធពីការប្រើប្រាស់ធនធាន ដែលគ្មានការអនុញ្ញាត ឬមិនស្របច្បាប់ ការតាំងទីលំនៅ និងសកម្មភាពមិនស្របច្បាប់ដទៃទៀត ។

ញ-ផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ និងអនុវត្តតម្លាភាពពេញលេញនៅគ្រប់ទិដ្ឋភាពទាំងអស់នៃការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

ដ-ធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវការពង្រឹងការអនុវត្តតាមរយៈការសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងជនជាតិដើមភាគតិច ។

ឋ-ធ្វើការអង្កេតតាមដាន និងការរៀបចំរបាយការណ៍បទល្មើស ។

ឌ-ពង្រាយនូវសមត្ថភាពរហ័ស ទាក់ទងនឹងព័ត៌មានបទល្មើសព្រៃឈើ និង

ឍ-ទាក់ទងជាមួយសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងជនជាតិដើមភាគតិចនៅគ្រប់ទិដ្ឋភាពទាំងអស់នៃការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

មាត្រា៣៥៨ ._ ភារកិច្ចក្នុងការអភិរក្ស និងស្តារឡើងវិញ

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវថែរក្សា អភិរក្ស និង/ឬស្តារឡើងវិញនូវតម្លៃបរិស្ថាន និងសេវាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដែលស្ថិតក្នុងព្រៃឈើដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងត្រូវចៀសវាង ជួសជុល ឬកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថានជាអវិជ្ជមានចំពោះ៖

ក-ព្រៃឈើដែលមានការប៉ះពាល់ និងផ្លូវទឹក ។

ខ-គុណភាពបរិស្ថាននៃដី ទឹក ខ្យល់ ។

គ-គុណភាពអេកូឡូស៊ីនៃដី និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ។

ឃ-សមត្ថភាពរស់រាន នៃប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិ ជាពិសេសប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិកម្រ ឬដែលមានតាមតំបន់ ។

មាត្រា៣៥៩ ._ ភារកិច្ចផ្សេងទៀត

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវធានា៖

ក- ផលិតផលត្រូវបានប្រមូលនៅកម្រិត ឬក្រោមកម្រិតដែលអាចមាននិរន្តរភាពជាអចិន្ត្រៃយ៍ ។

ខ-ការកែច្នៃក្នុងមូលដ្ឋាន សេវា និងតម្លៃបន្ថែមត្រូវបានប្រើ នៅពេលដែលវាមាន ។

គ-ការចូលរួមក្នុងកម្មវិធីផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រផលិតផល និងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើអន្តរជាតិដោយមានជំនួយពីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

ឃ-ការអនុវត្តនូវទំលាប់ នៃនីតិវិធីរក្សាភស្តុតាងត្រូវបានអនុវត្តសម្រាប់ផលិតផលដែលមិនត្រូវបានប្រើសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ក្នុងស្រុក ។

ជំពូកទី៣
ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ព្រៃឈើដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព

មាត្រា៣៦០ ._ ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដែលរួមមានរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវកំណត់អត្តសញ្ញាណនិងធ្វើផែនទីព្រៃឈើដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដោយបែងចែកថ្នាក់បន្ថែមទៀតជាព្រៃឈើឯកជន ព្រៃផ្តល់ផលប្រកបដោយនិរន្តរភាព ឬព្រៃសន្និធិ ។ ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ត្រូវផ្អែកលើផែនទី ទិន្នន័យវិទ្យាសាស្ត្រ ការវាយម្លៃ និងការរៀបចំផែនការ និងត្រូវពិចារណា៖

ក-មុខងារអេកូឡូស៊ី សេដ្ឋកិច្ច សង្គមនៃព្រៃឈើ ។

ខ-ភាពសម្បូរបែបនៃព្រៃឈើ ដែលកំណត់ដោយរចនាសម្ព័ន្ធសារពើរុក្ខជាតិ និងចរិតលក្ខណៈបែបជលវិទ្យា និងដីស្រទាប់ក្រោម ។

គ-ទិសដៅកាត់បន្ថយការបំភាយពីការកាប់ព្រៃឈើ និងការរិចរិលព្រៃឈើ និងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព ការអភិរក្ស និងការលើកស្ទួយ សន្និធិកាបូនព្រៃឈើតាមរយៈរេដបូក ។

ឃ-លក្ខខណ្ឌពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ដែលស្របទៅតាមកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ និងទិសដៅនិងគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ។

ការកំណត់អត្តសញ្ញាណ ការធ្វើផែនទី និងដំណើការនៃការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ត្រូវធ្វើឡើងស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិ ស្តីពីការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាន នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា៣៦១ ._ ផែនទីប្រើប្រាស់ដីព្រៃ

ដោយសហការជាមួយក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងដោយមានកិច្ចពិគ្រោះយោបល់ជាមួយរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងសហគមន៍ពាក់ព័ន្ធ និងជនជាតិដើមភាគតិច ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដែលមានសមត្ថកិច្ចសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពត្រូវវាយតម្លៃព្រំប្រទល់ និងវាស់ព្រំប្រទល់ព្រៃឈើដែលគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដោយយោងតាមការបែងចែកថ្នាក់និងការបង្កើតផែនទីប្រើប្រាស់ដីព្រៃឈើ ដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

ផែនទីប្រើប្រាស់ដីនេះត្រូវបញ្ចប់មុនការផ្តល់ជូនលិខិតអនុញ្ញាត ផលិតកម្ម ឬការប្រើប្រាស់ដទៃទៀតក្នុងព្រៃឈើដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងត្រូវធ្វើស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការចូលរួមជាសាធារណៈ និងស្តីពីសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាន នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា៣៦២ ._ ការផ្លាស់ប្តូរក្នុងការបែងចែកថ្នាក់ព្រៃឈើដែលត្រូវគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព

រាល់សំណើដើម្បីធ្វើការកែប្រែការបែងចែកថ្នាក់ក្នុងព្រៃឈើដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព ឬផ្នែកណាមួយ ត្រូវស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននៃក្រមនេះ ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ ស្ថាប័នក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ដែលស្នើសុំឲ្យមានការកែប្រែការបែងចែកថ្នាក់ត្រូវរៀបចំឯកសារដែលចែងលម្អិតដូចខាងក្រោម៖

ក-ហេតុផលវិទ្យាសាស្ត្រ និងសេដ្ឋកិច្ចសង្គម សម្រាប់ការកែប្រែការបែងចែកថ្នាក់ដែលស្នើ ។

ខ-កិច្ចប្រឹងប្រែងដែលធ្វើឡើងដើម្បីរក្សាស្ថានភាពនៃការបែងចែកថ្នាក់នាពេលថ្មីៗ ។

គ-លក្ខណៈដែលការកែប្រែការបែងចែកថ្នាក់នឹងលើកស្ទួយជីវភាពរស់នៅ និងសិទ្ធិជាប្រពៃណីរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ។

ឃ-លក្ខណៈនៃការកើនឡើងដែលរំពឹងទុកក្នុងតម្លៃអភិរក្សនិងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ឬមធ្យោបាយដែលការបាត់បង់តម្លៃអភិរក្សនិងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនឹងត្រូវបានកាត់បន្ថយ ។

ង-ការពិគ្រោះយោបល់សមស្របជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធដែលមានការចាប់អារម្មណ៍ និងសហគមន៍មូលដ្ឋានដែលរងផលប៉ះពាល់ ដែលរួមមានការយល់ព្រមជាមុនពីសហគមន៍នោះទៅលើការកែប្រែដែលបានស្នើឡើង ។

ច-ព័ត៌មានផ្សេងៗដូចខាងលើ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីធ្វើឲ្យសំណើមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវ ។

រាល់សំណើដើម្បីកែប្រែការបែងចែកថ្នាក់ព្រៃឈើ ដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព ឬផ្នែកណា ត្រូវស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាន នៃក្រមនេះ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវសម្រេចលើការកែប្រែជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។

ជំពូកទី៤
ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព

មាត្រា៣៦៣ ._ ការបង្កើតផែនការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាព

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ចសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពត្រូវបង្កើត និងអនុវត្តផែនការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាពរយៈពេល៥(ប្រាំ) ឆ្នាំ និងផែនការ

គ្រប់គ្រងរយៈពេល៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ សម្រាប់ព្រៃឈើដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។ គ្រប់ផែនការទាំងអស់ត្រូវស្របទៅនឹងមាតិកានេះ ។

មាត្រា៣៦៤ ._ ការពិចារណាសម្រាប់ផែនការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាព

ផែនការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាពត្រូវពិចារណាទៅលើកត្តាដូចខាងក្រោម៖

ក-ប្រភេទ និងគុណភាពព្រៃឈើ ដោយផ្អែកលើទិន្នន័យសារពើភណ្ឌ ។

ខ-តម្លៃអេកូឡូស៊ីនៃព្រៃឈើ ។

គ-ទីតាំងរបស់ជនជាតិដើមភាគតិច និងសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងតម្រូវការសម្រាប់ជីវភាពរស់នៅរបស់ពួកគេ ។

ឃ-ផ្នែកខាងក្រៅនៃប្រតិបត្តិការ វិជ្ជមាន និងអវិជ្ជមាន ។

មាត្រា៣៦៥ ._ ខ្លឹមសារនៃផែនការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាព

ផែនការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាពត្រូវរួមមានកត្តាដូចខាងក្រោម៖

ក-ការគ្រប់គ្រងតំបន់ដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ចសកម្ម ។

ខ-ការប្រើប្រាស់ទម្លាប់រុក្ខវប្បកម្ម ដែលរួមមានការប្រមូលផលប្រចាំឆ្នាំដែលអនុញ្ញាតឲ្យ នៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងផ្សេងៗគ្នា ។

គ-ការដាំដើមឈើ ការដាំព្រៃឈើឡើងវិញ និងចំការក្នុងតំបន់រិចរិល ។

ឃ-ការអង្កេតតាមដានព្រៃឈើ និងការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ ។

ង-ទំនាក់ទំនងជាមួយសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងជនជាតិដើមភាគតិចក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ ។

មាត្រា៣៦៦ ._ សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ច

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដែលមានសមត្ថកិច្ចសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពត្រូវធានាថារាល់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចដែលមានស្រាប់ត្រូវបានគ្រប់គ្រងស្របតាមគោលបំណង និងក្របខ័ណ្ឌនៃមាតិកានេះ ។

បន្ថែមទៅលើការគ្រប់គ្រងតាមរយៈក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ចសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព រាល់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចដែលមានស្រាប់ដែលជាប់គ្នា ស្ថិតនៅក្នុងផ្នែកមួយក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវស្របទៅនឹងការចាត់ចែងទៅលើការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលទទួលខុសត្រូវទៅលើតំបន់ទាំងនោះ ឬតំបន់នានា និងចាត់ចែងក្នុងលក្ខណៈស្របគ្នាជាមួយ

គោលបំណងគ្រប់គ្រងការអភិរក្សទូលំទូលាយនៃតំបន់ទាំងនោះ ឲ្យបានកាន់តែទូលំទូលាយបំផុតតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ។

ជំពូកទី៥
លិខិតអនុញ្ញាត និងការឯកភាព

មាត្រា៣៦៧ ._ សកម្មភាពដែលអាចអនុវត្តបាន

រាល់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលស្នើឲ្យធ្វើសកម្មភាពណាមួយខាងក្រោមក្នុងផ្នែកណាមួយនៃព្រៃឈើដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព ត្រូវដាក់ពាក្យដើម្បីទទួលបាននូវលិខិតអនុញ្ញាតពីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ៖

ក-ផលិត ផល និងអនុផលឈើពីការប្រើប្រាស់ផ្នែកពាណិជ្ជកម្ម ។

ខ-គ្រប់គ្រងផល និងអនុផលឈើពីការប្រើប្រាស់ផ្នែកពាណិជ្ជកម្ម ។

គ-ប្រមូលផល និងការលក់ផល និងអនុផលឈើពីការប្រើប្រាស់សម្រាប់គោលដៅពាណិជ្ជកម្ម ស្របតាមកូតាប្រមូលផលប្រចាំឆ្នាំ ដែលត្រូវរួមមានប្រាក់កក់ដើម្បីធានានូវការបង់ថ្លៃប្រាក់កម្រៃ និងបុព្វលាភ ដែលកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

ឃ-ដឹកជញ្ជូនផល និងអនុផលឈើ ស្របតាម កូតាដឹកជញ្ជូនប្រចាំឆ្នាំ ដែលកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

ង-នាំចេញផល និងអនុផលឈើ ស្របតាម កូតានាំចេញប្រចាំឆ្នាំ ដែលកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

ច-ប្រើប្រាស់ព្រៃឈើដើម្បីការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ ឬបច្ចេកទេស ដែលរួមមានការទាញយកសម្រាប់គោលបំណងស្រាវជ្រាវរុក្ខវប្បកម្ម ឬការរីកចម្រើនព្រៃឈើ ការអប់រំ ឬការបណ្តុះបណ្តាលកសិកម្ម គោលបំណងធារាសាស្ត្រ និងកសិកម្ម ដោយផ្អែកលើកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់ក្រសួងធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ការបង្កើតសួនរុក្ខជាតិ ថ្នាលសម្រាប់ដំណុះពូជ ឬស្ថានីយ៍ពិសោធន៍ ឬដើម្បីបង្កើតការកំសាន្ត ទេសចរណ៍ធម្មជាតិ ឬភាពយន្ត ឬភាពយន្តឯកសារ ។

ឆ-បង្កើតកន្លែងស្តុកដើម្បីលក់ និងចែកចាយផល និងអនុផលឈើ ។

ជ-បង្កើត កន្លែងកែច្នៃសម្រាប់ឧស្សាហកម្មព្រៃឈើ រោងអារឈើ ឬផល និងអនុផលឈើ ។

ឈ-បង្កើតឡដុតផ្សេងៗដែលប្រើប្រាស់ផល និងអនុផលឈើ ។

ញ-ផលិតធ្យូង និងឈើអុស ។

ដ-ធ្វើសកម្មភាពផ្នែកពាណិជ្ជកម្មផ្សេងៗស្របទៅនឹងក្រមនេះ ។

គ្រប់ពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតស្របទៅនឹងមាត្រានេះ ត្រូវដាក់ឲ្យសាធារណជនអាចរកបានស្របតាមសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាននៃក្រមនេះ ។

ពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតណាដែលដាក់បញ្ជូនមកស្របតាមមាត្រានេះ ត្រូវស្របតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃវាយតម្លៃបរិស្ថាន នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា៣៦៨ ._ កាពិចារណាទៅលើពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាត

ក្រសួងស្ថាបន័ពាក់ព័ន្ធ ដែលមានសមត្ថកិច្ចសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព ទាក់ទងនឹងការពិនិត្យទៅលើពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាត ត្រូវពិចារណាទៅលើចំណុចដូចខាងក្រោម៖

ក-ភាពសមស្របនៃគម្រោងស្នើសុំជាមួយនឹងគោលបំណងអភិរក្សទេសភាពនៅជុំវិញទីនោះ ។

ខ-កម្រិតដែលគម្រោងស្នើសុំគាំទ្រ និងបង្កើន ជីវភាពរស់នៅក្នុងតំបន់ ។

គ-កម្រិតដែលគម្រោងស្នើសុំបម្រុងទុកនូវតម្លៃជីវៈចម្រុះ និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ។

ឃ-ភាពស៊ីគ្នានៃគម្រោងស្នើសុំ និងផែនការប្រើប្រាស់ដីថ្នាក់ជាតិនិងតំបន់ ។

ង-ភាពស៊ីគ្នានៃគម្រោងស្នើសុំ និងផែនការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាព សម្រាប់ព្រៃឈើដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដែលសកម្មភាពស្នើសុំតាំងនៅ ។

ច-កម្រិតដែលគម្រោងស្នើសុំប្រើប្រាស់ទម្លាប់ដ៏ល្អប្រសើរបំផុត នៅក្នុងរាល់ទិដ្ឋភាពទាំងអស់នៃការរៀបចំ ប្រតិបត្តិការ និងការស្តារឡើងវិញដែលបានស្នើឡើង ។

មាត្រា៣៦៩ ._ ការពិគ្រោះយោបល់

មុននឹងធ្វើការសម្រេចលើពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាត ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ចសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពត្រូវធ្វើការពិគ្រោះយោបល់សមស្របមួយជាមួយដៃគូបច្ចេកទេស អ្នកពាក់ព័ន្ធដែលមានការចាប់អារម្មណ៍ និងសហគមន៍មូលដ្ឋានដែលរងផលប៉ះពាល់ និងបង្ហាញការរៀបចំហិរញ្ញវត្ថុ និងប្រាក់ចំណូលដែលប៉ាន់ប្រមាណទុកពីសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្មទាំងនោះទៅកាន់អ្នកពាក់ព័ន្ធដែលមានការចាប់អារម្មណ៍ទាំងអស់ ។

ដំណើរការនៃពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាត និងការឯកភាពពេញលេញ និងសេចក្តីលម្អិតនៃសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្មដែលស្នើសុំនិងបានឯកភាពរួច ក្នុងព្រៃឈើដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព ត្រូវផ្សព្វផ្សាយឲ្យបានពេញលេញ និងស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិ ស្តីពីការចូលរួមជាសាធារណៈសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាន នៃក្រមនេះ ។

សេចក្តីលម្អិតនៃដំណើរការនៃពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាត និងការឯកភាពពេញលេញសម្រាប់គ្រប់សកម្មភាពទាំងអស់ក្នុងព្រៃឈើដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព ត្រូវមានចែងក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដោយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

ជំពូកទី៦
សិទ្ធិអ្នកប្រើប្រាស់ជាប្រពៃណី

មាត្រា៣៧០ ._ គោលដៅ

សម្រាប់សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងជនជាតិដើមភាគតិច ដែលរស់នៅក្នុង ឬក្បែរព្រៃឈើដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព រដ្ឋត្រូវស្គាល់ និងធានានូវសិទ្ធិអ្នកប្រើប្រាស់ជាប្រពៃណីក្នុងព្រៃឈើដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព សម្រាប់គោលដៅ ទំនៀមទម្លាប់ ប្រពៃណីជំនឿ សាសនា និងការរស់នៅ ដូចដែលកំណត់ក្នុងជំពូកនេះ ។

មាត្រា៣៧១ ._ សិទ្ធិអ្នកប្រើប្រាស់ជាប្រពៃណី

សិទ្ធិអ្នកប្រើប្រាស់ជាប្រពៃណីរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងជនជាតិដើមភាគតិចសម្រាប់ផល និងអនុផលព្រៃឈើមិនតម្រូវឲ្យមានលិខិតអនុញ្ញាតនោះទេ ។ សិទ្ធិអ្នកប្រើប្រាស់ជាប្រពៃណីផ្សំទៅដោយ៖

ក-ការប្រមូលឈើងាប់ ការបេះផ្លែឈើព្រៃ ការប្រមូលទឹកឃ្មុំ ការយកជ័រទឹក និងការប្រមូលអនុផលព្រៃឈើដទៃៗទៀត ។

ខ-ការប្រើប្រាស់ឈើដើម្បីសាងសង់ផ្ទះ រោងសត្វ របង និងធ្វើឧបករណ៍កសិកម្ម ។

គ-ការកាត់ស្មៅ និងការព្រលែងបសុសត្វឲ្យស៊ីអាហារក្នុងព្រៃ ។

ឃ-ការប្រើប្រាស់ផល និងអនុផលព្រៃឈើឲ្យស្របតាមការប្រើប្រាស់ជាលក្ខណៈគ្រួសារជាប្រពៃណី ។

ង-សិទ្ធិក្នុងការដោះដូរ ឬលក់អនុផលព្រៃឈើមិនតម្រូវឲ្យមានលិខិតអនុញ្ញាតនោះទេ ប្រសិនបើសកម្មភាពទាំងនោះមិនបង្កការគំរាមកំហែងគួរឲ្យកត់សម្គាល់ចំពោះ និរន្តរភាពព្រៃ ។ អតិថិជន ឬតតិយជន ដែលទទួលបានអនុផលព្រៃឈើពីសហគមន៍មូលដ្ឋានសម្រាប់គោលដៅពាណិជ្ជកម្មត្រូវទទួលបានលិខិតអនុញ្ញាតស្របតាមមាតិកានេះ ។

ជំពូកទី៧
ផែនការ និងរបាយការណ៍គ្រប់គ្រងសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម

មាត្រា៣៧២ ._ វិសាលភាពនៃផែនការគ្រប់គ្រង

ផែនការគ្រប់គ្រងត្រូវបង្កើតឡើងសម្រាប់រាល់សកម្មភាពពាណិជ្ជកម្មទាំងអស់ដែលធ្វើឡើងចំពោះព្រៃឈើដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាពនីមួយៗ និងត្រូវសមាមាត្រទៅនឹងទំហំអាំងតង់ស៊ីតេ និងហានិភ័យសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្មទាំងនោះ ។ ផែនការគ្រប់គ្រងត្រូវអនុវត្ត និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពជាទៀងទាត់ដោយផ្អែកលើព័ត៌មានអង្កេតតាមដានដើម្បីលើកកម្ពស់ការគ្រប់គ្រងដែលអាចសម្របបាន ។

មាត្រា៣៧៣ ._ ខ្លឹមសារ នៃផែនការគ្រប់គ្រង

ផែនការគ្រប់គ្រងត្រូវ៖

ក-កំណត់ន័យនៃតំបន់ជាក់លាក់ ដែលអនុលោមទៅតាមសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម ដែលរួមមានការពិពណ៌នា និងទីតាំងនៃសកម្មភាពជាក់លាក់ដែលគ្រោងទុក ។

ខ-កំណត់ន្ទវ ទិសដៅ គោលបំណង និងធាតុចេញដែលត្រូវការ នៃសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម ទាក់ទងនឹងធនធានដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសង្គម និងចំណូល ។

គ-កំណត់ទូនាទី និងការទទួលខុសត្រូវសម្រាប់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ។

ឃ-កំណត់កូតា សម្រាប់ការប្រមូលផលឈើ និងអនុផលឈើ ។

ង-កំណត់កម្មវិធី និងបន្ទាត់ពេលវាលាសម្រាប់ការអនុវត្ត ។

ច-កំណត់ថវិកា ។

ឆ-កំណត់ ការអនុវត្តការគ្រប់គ្រងដ៏ល្អបំផុត សម្រាប់ប្រើប្រាស់ និងសកម្មភាពដែលត្រូវចៀសវាង ដោយផ្អែកលើលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ។

ជ-កំណត់ការប្រើប្រាស់ដែលបានរៀបចំទុកនៃទម្លាប់អនុវត្តរុក្ខវប្បកម្ម ។

ឈ-កំណត់នីតិវិធីសម្រាប់វិញ្ញាបនបត្រ័ផលិតផលព្រៃឈើ ប្រសិនបើអាចអនុវត្តបាន។

ញ-កំណត់ការកែច្នៃនិង ការដឹកជញ្ជូន ផលិតផលព្រៃឈើ ។

ដ-កំណត់នីតិវិធីសម្រាប់ការអង្កេតតាមដានការវាយតម្លៃ និងការរៀបចំរបាយការណ៍ ។

មាត្រា៣៧៤ ._ របាយការណ៍គ្រប់គ្រងព្រៃឈើ

ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពជាប្រចាំឆ្នាំត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍គ្រប់គ្រងព្រៃឈើ ស្តីពី ការអនុវត្ត ផែនការគ្រប់គ្រងក្នុងព្រៃឈើដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

គ្រប់ផែនការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាព ផែនការគ្រប់គ្រង និងរបាយការណ៍គ្រប់គ្រងព្រៃឈើត្រូវដាក់ឲ្យសាធារណជនអាចរកបាន ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិ ស្តីពីសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាននៃក្រមនេះ ។

ជំពូកទី៨
ប្រាក់កម្រៃ និងបុព្វលាភស្តីពីផលព្រៃឈើ

មាត្រា៣៧៥ ._ ប្រាក់កម្រៃ និងបុព្វលាភ

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលប្រមូលផល និងអនុផលឈើក្នុងគោលបំណងពាណិជ្ជកម្មក្នុងព្រៃឈើដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព ត្រូវបង់ថ្លៃប្រាក់កម្រៃ និងបុព្វលាភ ទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ចទាក់ទងនឹងព្រៃឈើដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

វិធានសម្រាប់ការវាយតម្លៃគុណភាព និងបរិមាណ ដែលរួមមានការតម្រូវការវាយតម្លៃមុននឹងធ្វើការដឹកជញ្ជូន វិធីសាស្ត្រក្នុងការបង់ថ្លៃ និងវិភ័យប័ត្រប្រាក់ចំនូល ពីប្រាក់កម្រៃ និងបុព្វលាភ ទៅលើផល និងអនុផលឈើត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ។

មាត្រា៣៧៦ ._ ការចែកចាយឡើងវិញទៅកាន់សហគមន៍មូលដ្ឋាន

ផ្នែកមួយ នៃប្រាក់កម្រៃ និងបុព្វលាភ ដែលប្រមូលបានត្រូវបែងចែកឡើងវិញឲ្យសហគមន៍មូលដ្ឋានទៅតាម ចំនួនដែលកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត នៃក្រសួង ស្ថាប័នដែលមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។ ចំណែកសេសសល់ពីប្រាក់កម្រៃ និងបុព្វលាភទាំងអស់ត្រូវដាក់ចូលក្នុងថវិកាជាតិ ។

មាត្រា៣៧៧ ._ សកម្មភាពដែលអាចអនុវត្តបាន

ការបង់ថ្លៃប្រាក់កម្រៃ និងបុព្វលាភ មិនតម្រូវសម្រាប់៖

ក-ការប្រមូលផល និងអនុផលឈើពីព្រៃឯកជន ។

ខ-ការប្រមូលផល និងអនុផលឈើដោយសហគមន៍មូលដ្ឋាន ដែលកំពុងប្រើប្រាស់សិទ្ធិអ្នកប្រើប្រាស់ជាប្រពៃណី ឬក្នុងសហគមន៍ព្រៃឈើដែលស្ថិតក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងព្រៃសហគមន៍ ។

មាត្រា៣៧៨ ._ គោលដៅវិទ្យាសាស្ត្រ

ផល និងអនុផលឈើ ដែលប្រមូលបានមកពីព្រៃឈើដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាពសម្រាប់គោលដៅវិទ្យាសាស្ត្រ មិនតម្រូវថ្លៃប្រាក់កម្រៃ និងបុព្វលាភទេ ។

មាត្រា៣៧៩ ._ ពេលកំណត់ក្នុងការបង់ថ្លៃ

គ្រប់ប្រាក់កម្រៃ និងបុព្វលាភដែលអាចអនុវត្តបាន ត្រូវបង់មុននឹងការផ្ទេរ ឬលក់ផលព្រៃឈើឬសិទ្ធិទៅកាន់ភាគីទីបី ។

មាត្រា៣៨0 ._ ការពន្យាពេលក្នុងការបង់ថ្លៃ

ប្រសិនបើអ្នកកាន់លិខិតអនុញ្ញាតមិនបង់ថ្លៃប្រាក់កម្រៃ និងបុព្វលាភ ទៅតាមកាលបរិច្ឆេទកំណត់ដែលព្រមព្រៀងគ្នា ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ចសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពត្រូវមានអំណាចក្នុងការរឹបអូស ផល និងអនុផលឈើ និងឃាត់ផលទាំងនោះដាក់ជាទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈរហូតដល់មានដំណោះស្រាយផ្តែកច្បាប់ទៅលើជម្លោះនោះ ។ ការពន្យាពេលក្នុងការបង់ថ្លៃប្រាក់កម្រៃ ឬបុព្វលាភ អាចត្រូវឯកភាពស្របតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដូចបានរៀបរាប់ក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដោយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

មាត្រា៣៨១ ._ នីតិវិធីនៃការបង់ប្រាក់កម្រៃ

នីតិវិធីសម្រាប់ការបង់ប្រាក់កម្រៃត្រូវបង្កើតដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តមានសមត្ថកិច្ច ។

ជំពូកទី៩
យន្តការផ្សេងៗសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព

មាត្រា៣៨២ ._ ការស្តារឡើងវិញ និងការលើកស្ទួយ

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ចសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពត្រូវរក្សា និងលើកស្ទួយតម្លៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី និងជីវៈចម្រុះនៃតំបន់ដែលមានទីតាំងស្ថិតក្នុងព្រៃឈើដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាពទាំងមូល ។

រាល់គម្រោងដែលត្រូវបានឯកភាពក្នុងព្រៃឈើដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាពមួយស្របតាមមាតិកានេះ ត្រូវរួមមានជាផ្នែកនៃប្រតិបត្តិការ ការស្តារឡើងវិញ ឬការដាំដើមឈើនៃតំបន់ដីព្រៃរិចរិលដែលមានទហំស្មើ ជាសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្មដែលត្រូវបានធ្វើឡើង ។

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ចសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពត្រូវបង្កើតរចនាសម្ព័ន្ធប្រតិបត្តិការសំខាន់ដើម្បីលើកកម្ពស់ការស្តារឡើងវិញ និងការដាំដើមឈើព្រៃរិចរិល និងត្រូវបង្កើតយន្តការសមស្របក្នុងរយៈពេល០១ (មួយ) ឆ្នាំនៃការអនុម័តក្រមនេះ ។

មាត្រា៣៨៣ ._ ការដាំដុះដើមឈើ

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ចសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពត្រូវចេញ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ក៏ដូចជាកម្មវិធី និងការណែនាំផ្នែកបច្ចេកទេសដើម្បីកំណត់វិធានពិសេសស្តីពីការដាំដុះដើមឈើ ដើម្បីលើកទឹកចិត្តឯកបុគ្គលនិងអ្នកអភិវឌ្ឍគម្រោងក្នុងការដាំ និងរក្សាការដាំដុះដើមឈើដែលអនុវត្តតាមគោលការណ៍ និងស្តង់ដារ សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងដែលសមស្របនឹងទិសដៅបរិស្ថានទេសភាព សង្គម សេដ្ឋកិច្ច និងធនធាន ។

មាត្រា៣៨៤ ._ និរន្តរភាពធ្យូង និងឈើអុស

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ចសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពត្រូវលើកកម្ពស់ផលិតកម្ម និងការប្រើប្រាស់ធ្យូង និងឈើអុសប្រកបដោយនិរន្តរភាពតាមរយៈការលើកទឹកចិត្តផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ និងសារពើពន្ធសម្រាប់ផលិតករប្រកបដោយនិរន្តរភាពដែលទទួលលិខិតអនុញ្ញាត ។ ការលើកទឹកចិត្តទាំងនេះត្រូវបង្កើតឡើងក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ។

មាត្រា៣៨៥ ._ ការទប់ស្កាត់ និងការត្រួតពិនិត្យភ្លើងឆេះព្រៃ

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ចសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីកំណត់តំបន់សម្រាប់ត្រួតពិនិត្យភ្លើងឆេះព្រៃ ការទប់ស្កាត់ភ្លើងឆេះព្រៃ និងការបង្កើតគណៈកម្មាធិការប្រឆាំងនឹងភ្លើងឆេះព្រៃ នៅពេលដែលវិធាន សម្រាប់ការអនុវត្តក្នុងតំបន់ព្រៃឈើទាំងអស់ត្រូវបានកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តសមស្រប នៃក្រសួងស្ថាប័នដែលទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។ ប្រជាពលរដ្ឋ កងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ និងអាជ្ញាធរគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចសម្រាប់ការការពារនិងការថែរក្សាព្រៃឈើ ការទប់ស្កាត់ភ្លើងឆេះ និងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងភ្លើងឆេះព្រៃ ។

មាត្រា៣៨៦ ._ ការផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រផលព្រៃឈើ និងការគ្រប់គ្រងអន្តរជាតិ

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ចសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលធ្វើឲ្យនីតិវិធីអាចដំណើការ និងពិពណ៌នាអំពីនីតិវិធី ដែល

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវចូលរួមក្នុងកម្មវិធីវិញ្ញាបនបត្រផលព្រៃឈើនិងការគ្រប់គ្រងអន្តរជាតិ និង ការអនុវត្តនីតិវិធីរឹបអូស ឬឃាត់ទុក ផលដែលមិនត្រូវបានប្រើសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ក្នុងស្រុក ។

មាត្រា៣៨៧ ._ កម្មវិធីពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ព្រៃឈើ និងអភិបាលកិច្ច និងពាណិជ្ជកម្ម

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ចសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពត្រូវបង្កើត និងអនុវត្តកម្មវិធីពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ព្រៃឈើ និងអភិបាលកិច្ច និងពាណិជ្ជកម្ម ដើម្បីពង្រឹងការគ្រប់គ្រង ការការពារ និងការអភិវឌ្ឍព្រៃឈើដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាពក្នុងលក្ខណៈតម្លាភាព យុត្តិធម៌ និងប្រកបដោយប្រសិទ្ធផល ។ គោលបំណងជាក់លាក់នៃកម្មវិធីពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ព្រៃឈើ និងអភិបាលកិច្ច និងពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវ៖

ក-ពង្រឹងច្បាប់ព្រៃឈើជាមួយនឹង ការត្រួតពិនិត្យ ការទប់ស្កាត់ បង្ក្រាប និងការលុបបំបាត់ចោលសកម្មភាពព្រៃឈើខុសច្បាប់ទាំងអស់ ។

ខ-ធានាថា ច្បាប់ និងគោលនយោបាយសមរម្យត្រូវបានបង្កើត និងដាក់ឲ្យដំណើការ ។

គ-លើកកម្ពស់អភិបាលកិច្ចល្អតាមរយៈសមត្ថភាពគ្រប់គ្រងជម្លោះដែលបានកែលម្អ ។

ឃ-បង្ក្រាបការប្រើប្រាស់ព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព សិទ្ធិសាធារណៈ និងកាតព្វកិច្ច ។

ង-កែលម្អការកសាងសមត្ថភាពរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នដែលទទួលខុសត្រូវលើមន្ត្រីគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពក្នុងការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ព្រៃឈើ ។

ច-អនុវត្តតាមវិធីសាស្ត្រប្រកបដោយប្រសិទ្ធផលដើម្បីរកឲ្យឃើញ អង្កេតតាមដាន និងបង្ក្រាបសកម្មភាពព្រៃឈើខុសច្បាប់ និង

ឆ-លើកកម្ពស់ការយល់ដឹងទៅកាន់សាធារណជនស្តីពីច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានពាក់ព័ន្ធនៃការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ព្រៃឈើ ។

មាត្រា៣៨៨ ._ ប្រព័ន្ធផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាត និងការអង្កេតតាមដានទូទាំងប្រទេស

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ចសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពត្រូវបង្កើតប្រព័ន្ធផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាត និងការអង្កេតតាមដានទូទាំងប្រទេសដើម្បីតាមដានផលិតកម្ម និងការប្រើប្រាស់នូវរាល់ផលឈើដែលកើតចេញពីព្រៃដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។ ការអនុលោមតាមប្រព័ន្ធតាមដានត្រូវតែជាលក្ខខណ្ឌតម្រូវរបស់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលធ្វើប្រតិបត្តិការស្របតាមលិខិតអនុញ្ញាតក្រោមមាតិកានេះ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព ត្រូវបង្កើតសេចក្តីលម្អិតនៃប្រព័ន្ធផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាត និងការអង្កេតតាមដានទូទាំងប្រទេសនេះក្នុងរយៈពេល១(មួយ)ឆ្នាំ នៃការអនុម័តក្រមនេះ ។

មាត្រា៣៨៩ ._ មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

មន្ត្រីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ចសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពដែលមានភារកិច្ចជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវអនុវត្តបេសកកម្ម ស្របតាម គន្លឹះទី៩ ទាក់ទងនឹងសកម្មភាពល្មើសដោយរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលក្នុងព្រៃដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

ប្រតិបត្តិការតាមរយៈមន្ត្រីនោះដែលប្រគល់អំណាចជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិត្រូវអនុវត្តស្របតាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាធរមាន ។

មាតិកាទី៥
កិច្ចការពារ អភិរក្ស និងគ្រប់គ្រងសត្វព្រៃ
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា៣៩0 ._ តួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ

គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវខិតខំការពារ និងអភិរក្សសត្វព្រៃទាំងឡាយ និងត្រូវប្រើប្រាស់សមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន មានការទទួលខុសត្រូវ និងសមត្ថកិច្ចជារួម ក្នុងការចាត់តាំង ការគ្រប់គ្រង និងការការពារសត្វព្រៃនៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ក្រុមការងារបច្ចេកទេសជីវៈចម្រុះ នៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព មានភារកិច្ចគ្រប់គ្រងលើហានៈនៃសត្វព្រៃទាំងឡាយ និងធ្វើការសម្របសម្រួលពាក់ព័ន្ធសេចក្តីសម្រេចអន្តរក្រសួងក្នុងកិច្ចការអភិរក្ស និងគ្រប់គ្រងជីវៈចម្រុះ ។

អាជ្ញាធរគ្រប់គ្រង និងផ្នែកបច្ចេកវិជ្ជារបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលអនុលោមតាមអនុសញ្ញាស្តីពីការជួញដូរសត្វ និងរុក្ខជាតិជិតផុតពូជ អនុសញ្ញាស្តីពីពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវរក្សាប្រតិបត្តិការរបស់ខ្លួនឲ្យបានពេញលេញ ទៅតាមសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នដែលទទួលបន្ទុក ។

ក្រុមការងារសង្គ្រោះសត្វព្រៃបន្ទាន់ ត្រូវរក្សាប្រតិបត្តិការរបស់ខ្លួនឲ្យបានពេញលេញ ទៅតាមសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នដែលទទួលបន្ទុក ។

មាត្រា៣៩១ ._ ភារកិច្ចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ មានភារកិច្ចចម្បង។ដូចតទៅ៖

ក-រៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធីនានា សម្រាប់ការគ្រប់គ្រង ការការពារ និងអភិរក្សសត្វព្រៃ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ។

ខ-បង្កើត និងអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការគ្រប់គ្រង និងផែនការសកម្មភាពនានា ក្នុងការអភិរក្សប្រភេទសត្វដែលរងការគំរាមកំហែង ស្របតាមអនុសញ្ញាអន្តរជាតិនានា ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគីហត្ថលេខី ។

គ-ទប់ស្កាត់បទល្មើសសត្វព្រៃទាំងឡាយទាំងនៅក្នុង និងក្រៅរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលថ្នាក់ជាតិបានកំណត់ រួមទាំង ច្រកនាំចេញ និងនាំចូល ការស្តុកទុកសត្វព្រៃ ការចរាចរសត្វព្រៃ កន្លែងអាជីវកម្មសត្វព្រៃ ឬកន្លែងដែលមានការបរិភោគសត្វព្រៃដែលត្រូវបានប្រមូលផលខុសច្បាប់ ។

ឃ-ពង្រឹងការអនុវត្ត ច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានពាក់ព័ន្ធនានា និងធ្វើការស៊ើបអង្កេត អង្កេតតាមដាន និងធ្វើសកម្មភាពបណ្តឹងទៅកាន់តុលាការ ពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសសត្វព្រៃនានា ។

ង-បង្កើត និងគ្រប់គ្រងលើទិន្នន័យដេតាបេស និងការរក្សាទិន្នន័យឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបទល្មើសសត្វព្រៃទាំងអស់ ។

ច-ប្រើប្រាស់បណ្តាញប្រឆាំងការជួញដូរសត្វព្រៃដែលមានស្រាប់ និងបង្កើតវិធីសាស្ត្របន្ថែមនានា ដែលចាំបាច់ក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងបទល្មើសសត្វព្រៃ ដែលកើតឡើងនៅក្នុងប្រទេសដទៃ និងបទល្មើសសត្វព្រៃ ដែលប្រើប្រាស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាប្រភព ជាគោលដៅដើម្បីជួញដូរទៅកាន់ប្រទេសដទៃទៀត ។

ជ-ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពអំពីចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទសត្វព្រៃគ្រប់ប្រភេទទាំងអស់ ។

ឈ-បង្កើត និងអនុវត្តតាមកម្មវិធីអភិរក្ស ការពារ ពិនិត្យតាមដាន និងស្រាវជ្រាវអំពីសត្វព្រៃ និងប្រភេទសត្វដទៃផ្សេងទៀតដែលបានទទួលការគំរាមកំហែង និងបានធ្វើចំណាត់ថ្នាក់រួចហើយ ។

ញ-រៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងការគ្រប់គ្រង និងការចេញវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពលើការប្រម៉ាញ់ សម្រាប់សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងជនជាតិដើមភាគតិច ដែលរស់នៅក្នុង និង

ក្រៅរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ដ-ផ្តល់ការពិនិត្យឡើងវិញ ការបដិសេធ ឬការឯកភាពតាមលក្ខខណ្ឌនានា លើកលែងសម្រាប់ការប្រម៉ាញ់សត្វព្រៃ ដូចបានកំណត់នៅក្នុងជំពូកទី៤ នៃមាតិកានេះ ។

ឋ-ផ្តល់ការគ្រប់គ្រង ការពិនិត្យតាមដាន និងការចេញបទបញ្ជានានា សម្រាប់ប្រតិបត្តិការឧទ្យានសត្វព្រៃ មជ្ឈមណ្ឌលបង្កាត់ពូជអភិរក្ស មជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះ និងផ្តល់នីតិសម្បទាដល់សត្វព្រៃ និងកន្លែងប្រមូលផលសត្វព្រៃដើម្បីធ្វើអាជីវកម្ម ។

ឌ-ផ្តល់ការពិនិត្យ ការបដិសេធ ឬការឯកភាពទៅលើសំណើចាប់សត្វព្រៃទាំងរស់សម្រាប់គោលបំណងបង្កាត់ពូជអភិរក្ស ។

ឍ-ផ្តល់ការធានាថា រាល់ដំណើរការផ្តល់ការឯកភាព និងការអនុញ្ញាត មានតម្លាភាពហើយតម្លៃនៃលិខិតឯកភាព ឬអនុញ្ញាតទាំងនោះហើយផ្សព្វផ្សាយជូនដល់សាធារណជន ។

ណ-បង្កើត និងបន្តអនុវត្ត វិធីសាស្ត្រតាមដានសុខភាពសត្វព្រៃ ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងសម្របសម្រួលឲ្យមានការឆ្លើយតបបានភ្លាមៗចំពោះករណីជំងឺសត្វព្រៃ ឬការរាតត្បាតជំងឺរបស់សត្វព្រៃ និងបញ្ហាសុខភាពសត្វព្រៃដទៃៗទៀត ។

ត-សហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នដទៃ និងចូលរួមនៅក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិនានា ។

ថ-លើកកម្ពស់ការអប់រំជាសាធារណៈ និងកម្មវិធីផ្សព្វផ្សាយនានា ដែលបង្ហាញពីសារៈសំខាន់នៃកិច្ចការពារ ការអភិរក្ស និងការគ្រប់គ្រងសត្វព្រៃប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

មាត្រា៣៩២ ._ ភារកិច្ចរបស់មន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី ខេត្ត

មន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី ខេត្ត និងបុគ្គលិកនៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបនការពារដែលបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ក្រោមចំណុះ និងការឧបត្ថម្ភពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រោមការសម្របសម្រួលជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងដៃគូបច្ចេកទេស ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការអភិរក្សតំបន់ទាំងនេះ ត្រូវមានភារកិច្ចចម្បងៗដូចតទៅ៖

ក-ជួយបង្កើត និងអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការគ្រប់គ្រង និងផែនការសកម្មភាពនានាក្នុងការអភិរក្សប្រភេទសត្វដែលរងការគំរាមកំហែង ស្របតាមអនុសញ្ញាអន្តរជាតិនានាដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគីហត្ថលេខី ។

ខ-ទប់ស្កាត់បទល្មើសសត្វព្រៃទាំងឡាយ ។

គ-ពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនានាតាមរយៈការស៊ើបអង្កេត និងសកម្មភាពបណ្តឹង ទៅកាន់តុលាការ ពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសសត្វព្រៃនានា ដែលប្រព្រឹត្តនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ឃ-ចុះកំណត់ត្រាទិន្នន័យដេតាបេស និងការរក្សាទិន្នន័យឲ្យបានទៀតទាត់ ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបទល្មើសសត្វព្រៃតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

ង-ទទួល និងធ្វើការពិចារណាទៅលើពាក្យសុំវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពលើការប្រម៉ាញ់សម្រាប់សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងក្រុមជនជាតិដើមភាគតិច ទៅតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ពីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

ច-ផ្តល់ការអង្កេតតាមដានលើការអនុវត្តតាមលិខិតអនុញ្ញាតប្រម៉ាញ់ និងដកហូតបណ្តោះអាសន្ន ឬដកហូតលិខិតអនុញ្ញាត ករណីរកឃើញថាមានការបំពាននឹងលិខិតអនុញ្ញាត ។

ឆ-ចុះកំណត់ត្រាក្នុងទិន្នន័យដេតាបេស ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងលិខិតអនុញ្ញាតប្រម៉ាញ់ និងអ្នកបរបាញ់ សម្រាប់គោលបំណងពិនិត្យតាមដាន វាយតម្លៃ និងកំណត់ក្របខ័ណ្ឌ និងប្រគល់សេចក្តីចម្លងនៃព័ត៌មានទិន្នន័យដេតាបេសទាំងនោះទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

ជ-អនុវត្តតាម វិធីសាស្ត្រតាមដានសុខភាពសត្វព្រៃ ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងសម្របសម្រួលឲ្យមានការឆ្លើយតបបានភ្លាមៗចំពោះករណីជំងឺសត្វព្រៃ ឬការរាតត្បាតជំងឺរបស់សត្វព្រៃ និងបញ្ហាសុខភាពសត្វព្រៃដទៃៗទៀត ។

ឈ-ធ្វើសវនកម្មសម្រាប់ការអង្កេតតាមដានទីតាំងប្រមូលផលសត្វព្រៃ និងទីតាំងបង្កាត់ពូជអភិរក្សសត្វព្រៃ ដើម្បីផ្តល់ជាអនុសាសន៍ធ្វើការកែលម្អ និងពិនិត្យឡើងវិញនូវពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតថ្មីៗ មុនផ្តល់ការបដិសេធ ឬការអនុញ្ញាត ។

ញ-ពិនិត្យឡើងវិញ វាយតម្លៃ និងផ្តល់អនុសាសន៍ដើម្បីធ្វើការផ្លាស់ប្តូរដែលចាំបាច់លើរាល់ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ ដែលបានកំណត់ពីផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមាន ដោយផ្អែកលើរបាយការណ៍ និងទិន្នន័យវិទ្យាសាស្ត្រ ។

ដ-ផ្តល់ការសម្របសម្រួល និងសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ សង្គមស៊ីវិល និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលក្នុងការបំពេញភារកិច្ចទាំងនេះ ។

មាត្រា៣៩៣ ._ ការសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ

គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នដែលទទួលបន្ទុកផ្នែកទប់ស្កាត់បទល្មើស មានភារកិច្ចផ្តល់ការសម្រប

សម្រួល សហការ និងផ្តល់ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបទល្មើសសត្វព្រៃនៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជា ទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដែលព័ត៌មានទាំងនោះមានដូចតទៅ៖

ក-ការស៊ើបអង្កេតជាតិ និងអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធទៅនឹងជនល្មើស និងបទល្មើសសត្វព្រៃ ដែលប្រព្រឹត្តដោយរូបវន្តបុគ្គល និងនីតិបុគ្គល ។

ខ-ការរឹបអូសសត្វព្រៃ និងបំណែកសត្វព្រៃ បំណែកសត្វព្រៃ ដែលកំណត់ដោយក្រមនេះ ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលពាក់ព័ន្ធ ។

គ-ការធ្វើបណ្តឹងទៅកាន់តុលាការពាក់ព័ន្ធនឹងសត្វព្រៃ និងបំណែកនៃសត្វព្រៃ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកបរិស្ថាន អាចចេញលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីមធ្យោបាយក្នុងការសម្របសម្រួល ការសហការ និងការផ្តល់ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបទល្មើសសត្វព្រៃរវាងក្រសួង ស្ថាប័ន ប៉ុន្តែ ភារកិច្ចផ្តល់ការសម្របសម្រួល សហការ និងផ្តល់ព័ត៌មាន ត្រូវមានអនុភាពចំពោះគ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន បន្ទាប់ពីក្រមនេះត្រូវបានអនុម័ត ដោយមិនពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការចេញលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តបែបនេះនោះឡើយ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានអាចបង្កើត និងដឹកនាំកងកម្លាំងប្រឆាំងបទល្មើសសត្វព្រៃចម្រុះ សម្រាប់គោលបំណងកាត់បន្ថយ និងទប់ស្កាត់បទល្មើសសត្វព្រៃ និងសម្របសម្រួលដល់ការខិតខំព្រមគ្នារវាងក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ រួមទាំងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិផងដែរ ។

មាត្រា៣៩៤ ._ សមាសភាពនៃក្រុមការងារបច្ចេកទេសជីវៈចម្រុះ

ក្រុមការងារបច្ចេកទេសជីវៈចម្រុះ នៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវមានសមាសភាពដូចខាងក្រោម៖

១- មន្ត្រីជំនាញផ្នែកជីវសាស្ត្រ និងអេកូឡូស៊ីនៃក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

២- មន្ត្រី ក្រសួង ស្ថាប័ន មានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធនានា ។

៣- ស្ថាប័ន និងអង្គភាពផ្នែកអប់រំ និងវិទ្យាសាស្ត្រ ។

៤- ដៃគូផ្នែកបច្ចេកទេសដែលកំពុងរួមចំណែកក្នុងកិច្ចការពាររបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះតំបន់ការពារដែលបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ក្រុមការងារបច្ចេកទេសជីវៈចម្រុះ នៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវរៀបចំកិច្ចប្រជុំយ៉ាងហោចណាស់១(មួយ)ឆ្នាំម្តង ដើម្បី៖

ក-ធ្វើការពិនិត្យឡើងវិញទៅលើបញ្ជីជាតិស្តីពីប្រភេទសត្វព្រៃដែលរងការគំរាមកំហែង ហើយផ្តល់អនុសាសន៍ជូនដល់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបច្ចុប្បន្នភាពចាំបាច់ៗអំពីបញ្ជីប្រភេទសត្វ និងការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់សត្វព្រៃ ។

ខ-ធ្វើការពិនិត្យឡើងវិញ ផ្តល់អនុសាសន៍ធ្វើការកែប្រែ និងផ្តល់ការឯកភាពលើការគ្រប់គ្រងប្រភេទសត្វនានា និងលើផែនការស្តារឡើងវិញ ផ្អែកលើរបាយការណ៍ និងទិន្នន័យបច្ចេកវិជ្ជា ។

គ-ជួយដោះស្រាយវិវាទ និងបណ្តឹងនានាពាក់ព័ន្ធទៅនឹងចំណាត់ថ្នាក់សត្វព្រៃ ក៏ដូចជាសកម្មភាពនានាដែលនាំឲ្យមានការផុតពូជនៃសត្វ ។

ឃ-ដោយយោងតាមការយល់ដឹងផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ ត្រូវចេញអនុសាសន៍ស្តីពីកូតា នៃការប្រម៉ាញ់ របស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងជនជាតិដើមភាគតិច សម្រាប់ការប្រើជាលក្ខណៈប្រពៃណី និងចិញ្ចឹមជីវិត ។

ជំពូកទី២
ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទសត្វព្រៃ

មាត្រា៣៥ ._ បញ្ជីថ្នាក់ជាតិនៃប្រភេទសត្វព្រៃដែលរងការគំរាមកំហែង

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវរៀបចំ រក្សាកំណត់ត្រា ឬធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពនៃបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រភេទសត្វព្រៃដែលរងការគំរាមកំហែង នៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្រោយពេលក្រមនេះចូលជាធរមាន ។ ចំពោះបញ្ជីថ្នាក់ជាតិនេះ គឺសាធារណជនអាចស្វែងរកបាន ។

មាត្រា៣៦ ._ ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទសត្វព្រៃ

ប្រភេទសត្វព្រៃដែលត្រូវកំណត់ចូលទៅក្នុងបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រភេទសត្វព្រៃដែលរងការគំរាមកំហែង មានដូចតទៅ៖

ក-ថ្នាក់ទី ១ ៖ ប្រភេទទាំងអស់ ដែលរួមទាំង ប្រភេទដែលពុំមានដើមកំណើតនៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលបានកំណត់ជាប្រភេទផុតពូជពីក្នុងធម្មជាតិ ជិតផុតពូជ ឬរងគ្រោះថ្នាក់ នៅក្នុងបញ្ជីក្រហមនៃអង្គការ សហភាពអន្តរជាតិសម្រាប់ការអភិរក្សធម្មជាតិ អំពីប្រភេទដែលរងការគំរាមកំហែង និងប្រភេទនានាដែលជាបេតិកភណ្ឌជាតិ និងវប្បធម៌ ឬដែលមានសារៈសំខាន់ខាងសេដ្ឋកិច្ចចំពោះកម្ពុជា ឧបសម្ព័ន្ធទី១ នៃអនុសញ្ញាស្តីពីពណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ ថ្នាក់ទី១ មានដូចជា ដំរីអាហ្វ្រិករមាស ។

ខ-ថ្នាក់ទី ២ ៖ ប្រភេទទាំងអស់ដែលរួមទាំងប្រភេទដែលមានដើមកំណើតក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលត្រូវបានចាត់ថ្នាក់ជា ប្រភេទងាយរងគ្រោះ និងអាចទទួលរងការគំរាមកំហែង ពុំមានទិន្នន័យគ្រប់គ្រាន់ ឬគ្មានការវាយតម្លៃ នៅលើបញ្ជីក្រហមនៃសហភាពអន្តរជាតិសម្រាប់ការអភិរក្សធម្មជាតិ ប្រភេទរងការគំរាមកំហែង និងប្រភេទទាំងអស់ដែលពុំមានដើមកំណើតនៅកម្ពុជា ដែលមានចែងក្នុងតារាងប្រភេទសត្វព្រៃនៃឧបសម្ព័ន្ធទី២ នៃអនុសញ្ញាស្តីពីពណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ ។

គ-ថ្នាក់ទី ៣ ៖ ប្រភេទទាំងអស់ ដែលរួមទាំងប្រភេទដែលមានដើមកំណើតក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលត្រូវបានចាត់ជា កង្វល់តិចតួច នៅក្នុងបញ្ជីក្រហមនៃសហភាពអន្តរជាតិសម្រាប់ការអភិរក្សធម្មជាតិ ស្តីពីប្រភេទរងការគំរាមកំហែង លើកលែងតែមានចែងក្នុងក្រុម ៤ និងគ្រប់ប្រភេទដែលមានមិនដើមកំណើតនៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងដែលមានចែងក្នុងតារាងប្រភេទសត្វព្រៃនៃឧបសម្ព័ន្ធ៣ នៃអនុសញ្ញាស្តីពីពណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ ។

គ-ថ្នាក់ទី ៤ ៖ ប្រភេទទាំងអស់ ដែលបានចាត់ទុកថាមានទូទៅនៅកម្ពុជា ដូចដែលបានអនុម័តដោយ ក្រុមការងារបច្ចេកទេសជីវៈចម្រុះ នៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ។

ក្នុងករណីដែលប្រភេទមួយ អាចស្ថិតនៅក្នុងថ្នាក់ច្រើនខុសៗគ្នា ស្របតាមបញ្ជីក្រហមនៃសហភាពអន្តរជាតិសម្រាប់ការអភិរក្សធម្មជាតិ ស្តីពីប្រភេទរងការគំរាមកំហែង និងឧបសម្ព័ន្ធនានានៃអនុសញ្ញាស្តីពីពណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ នោះត្រូវអនុវត្តតាម ឬចាត់ចូលទៅក្នុងថ្នាក់ខ្ពស់ជាង ។ ប្រភេទណាមួយដែលទើបមានការអធិប្បាយថ្មីៗដោយគ្មានការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ពីប្រភេទ ដោយសហភាពអន្តរជាតិសម្រាប់ការអភិរក្សធម្មជាតិ នឹងត្រូវចាត់បញ្ចូលក្នុង ថ្នាក់ទី១ លើកលែងតែមានការចាត់ចំណាត់ថ្នាក់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

ប្រភេទទាំងឡាយ ដែលមាននៅក្នុងថ្នាក់ទាំងបួន ត្រូវមានការកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានដែលត្រូវចេញដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ក្រោមការពិគ្រោះជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងដៃគូបច្ចេកទេសនានា ។ រាល់ការបង្កើត និងការអនុវត្ត តាមថ្នាក់ទាំងបួន ត្រូវមានប្រសិទ្ធភាពភ្លាមៗបន្ទាប់ពីមានការអនុម័តទៅលើក្រមនេះ ដោយឈរលើបញ្ជីក្រហម នៃសហភាពអន្តរជាតិសម្រាប់ការអភិរក្សធម្មជាតិ និងធនធានធម្មជាតិ និងឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុសញ្ញាស្តីពីពណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ ដោយមិនអាស្រ័យលើការបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានណាមួយនោះឡើយ ។

មាត្រា៣៩៧ ._ ការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពលើបញ្ជីជាតិស្តីពីប្រភេទសត្វព្រៃដែលរងការគំរាមកំហែង

ក្រុមការងារបច្ចេកទេសជីវៈចម្រុះនៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវរៀបចំកិច្ចប្រជុំ ១(មួយ)ដង យ៉ាងតិចក្នុងមួយឆ្នាំ ដើម្បីធ្វើការពិនិត្យឡើងវិញ និងផ្តល់អនុសាសន៍ជូនដល់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានដើម្បីធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពទៅលើបញ្ជីជាតិស្តីពីប្រភេទសត្វព្រៃដែលរងការគំរាមកំហែង និងសម្រាប់ការចាត់ចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទសត្វព្រៃ ដែលមានដើមកំណើត និងមិនមានដើមកំណើតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពទៅលើប្រភេទសត្វព្រៃ ត្រូវយកមូលដ្ឋានទៅលើការចាត់ចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទសត្វ ដូចបានកំណត់នៅក្នុងបញ្ជីក្រហម នៃសហភាពអន្តរជាតិសម្រាប់ការអភិរក្សធម្មជាតិ និងធនធានធម្មជាតិ និងឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុសញ្ញាស្តីពីពណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ ។

ក្រៅពីនោះ ប្រភេទទាំងឡាយដែលអាចដំឡើងចំណាត់ថ្នាក់ ត្រូវយកមូលដ្ឋានទៅលើកត្តានានា រួមមាន៖

ក-កម្រិតគ្រោះថ្នាក់ខ្ពស់យោងតាមអត្រានៅប្រភេទសត្វប្រភេទនោះនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ខ-អត្រានៃប្រភេទសត្វនោះ ត្រូវតាមលក្ខខណ្ឌជ្រើសរើសនៃសហភាពអន្តរជាតិសម្រាប់ការអភិរក្សធម្មជាតិ និងធនធានធម្មជាតិ សម្រាប់ប្រភេទសត្វដែលជិតផុតពូជ ឬរងគ្រោះ ។

គ-សារៈសំខាន់នៃតម្លៃបេតិកភណ្ឌធម្មជាតិ ឬវប្បធម៌ ចំពោះប្រជាជននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

បច្ចុប្បន្នភាពទាំងនេះ ត្រូវមានការអនុញ្ញាតដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងត្រូវធ្វើការចែកចាយដល់ក្រសួង ស្ថាប័ន រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ អង្គភាពពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា និងតុលាការរាជធានី ខេត្ត ។

មិនត្រូវមានការបញ្ចុះថ្នាក់សម្រាប់ប្រភេទដែលនៅក្នុង ថ្នាក់ទី១ ទី២ ឬទី៣ ដែលមិនស្របតាមការផ្លាស់ប្តូរដូចបានកំណត់ក្នុងបញ្ជីក្រហមនៃប្រភេទជិតផុតពូជ របស់សហភាពអន្តរជាតិសម្រាប់ការអភិរក្សធម្មជាតិ និងធនធានធម្មជាតិ នោះឡើយ ។

មាត្រា៣៩៨ ._ ការស្នើសុំធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព

បុគ្គល និងអង្គភាពនានា អាចដាក់ពាក្យស្នើសុំទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានឲ្យធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព ពីការចាត់ចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទសត្វព្រៃនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ ពាក្យសុំបែបនេះ ត្រូវផ្តល់ទិន្នន័យ និងព័ត៌មានដើម្បីយោងពីការចាត់ចំណាត់ថ្នាក់ដែលត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្ន

ភាព ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវផ្តល់ការឆ្លើយតបចំពោះពាក្យសុំបែបនោះ ដោយបញ្ជាក់អំពីហេតុផលក្នុងករណីផ្តល់ការឯកភាព ឬបដិសេធ ក្នុងរយៈពេល ៦០(ហុកសិប)ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីបានទទួលពាក្យសុំ ។

រាល់ឯកសារ ទិន្នន័យ និងព័ត៌មាន ដែលត្រូវប្រើសម្រាប់ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ជាថ្មីទៅលើប្រភេទសត្វព្រៃទាំងឡាយ ទាំងដែលត្រូវធ្វើឡើងតាមការស្នើសុំ ត្រូវជម្រាបជូនដល់សាធារណជន ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដទៃៗទៀត ដែលកាន់កាប់ឯកសារ ឬទិន្នន័យបែបនោះ ឬព័ត៌មានដទៃទៀត ស្របតាមមាតិកាទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ មាតិកាទី៣ សិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានផ្នែកបរិស្ថាននៃក្រមនេះ ។

ជំពូកទី៣
ការហាមឃាត់ចំពោះការបរបាញ់

មាត្រា៣៩ ._ ការហាមឃាត់ទូទៅ

ការហាមឃាត់បរបាញ់តទៅនេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះរាល់ការបរបាញ់ដែលកើតឡើងលើដីឯកជន និងដីរដ្ឋ ក៏ដូចជា ដីរដ្ឋទាំងឡាយ នៅក្រៅរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលបានកំណត់ ឬបង្កើត៖

ក-ហាមបរបាញ់ប្រភេទសត្វដូចបានរៀបរាប់ក្នុងថ្នាក់ទី១ និងថ្នាក់ទី២ លើកលែងតែករណីដូចបានកំណត់នៅក្នុងជំពូកទី៥ នៃមាតិកានេះ ។

ខ-ហាមបរបាញ់ប្រភេទសត្វដូចបានកំណត់ក្នុងថ្នាក់ទី១ ទី២ ទី៣ និងទី៤ ដោយប្រើមធ្យោបាយដែលត្រូវបានហាមឃាត់ ។

គ-ហាមផលិត ធ្វើជាម្ចាស់ កែច្នៃ ទិញ ដឹកជញ្ជូន និងប្រើប្រាស់អន្ទាក់ អង្គប់ និងសំណាញ់នៅជាប់នឹងដី កាំភ្លើងកែច្នៃ ថ្នាំពុល និងមធ្យោបាយដែលត្រូវបានហាមឃាត់ ក្នុងការបរបាញ់នៅគ្រប់ទីកន្លែងទាំងអស់ ។

ឃ-ហាមបរបាញ់ តាមចាប់ ឬបៀតបៀនសត្វព្រៃដោយយានយន្ត មិនថាលើទឹក លើដី លើអាកាស ឬប្រើអាកាសយាន ម៉ូតូប្រើម៉ាស៊ីន ទូក ឬយានយន្តកែច្នៃ សម្រាប់ការបើកកិន ឬជាន់ទៅលើសត្វព្រៃគ្រប់ប្រភេទទាំងអស់ ។

ង-ការបរបាញ់ប្រភេទសត្វដូចបានកំណត់នៅក្នុងថ្នាក់ទី៣ និងទី៤ ដែលស្ថិតនៅក្រៅរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវបានអនុញ្ញាតចំពោះសហគមន៍មូលដ្ឋានសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ជាលក្ខណៈ

ប្រពៃណី និងចិញ្ចឹមជីវិត ដោយប័ណ្ណដែលមានសុពលភាព ស្របតាមជំពូកទី៥ នៃមាតិកានេះ ។

ច-ហាមបរបាញ់ប្រភេទសត្វនៅក្នុងថ្នាក់ទី១ ទី២ និងទី៣ ក្នុងគោលដៅអាជីវកម្ម ។

មាត្រា៤00 ._ ការហាមឃាត់សម្រាប់របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ

ការហាមឃាត់ខាងក្រោម ត្រូវអនុវត្តចំពោះរាល់ការបរបាញ់ទាំងអស់ នៅក្នុងតំបន់អភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ ៖

ក-ហាមឃាត់រាល់ការបរបាញ់ប្រភេទនានាក្នុងថ្នាក់ទី១ ទី២ ទី៣ និងទី៤ នៅក្នុងតំបន់ស្នូល និងតំបន់អភិរក្សនៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។ តំបន់ទាំងនេះត្រូវតែហាមឃាត់ពីការបរបាញ់ ដើម្បីការពារក្រុមសត្វនៃប្រភេទនានា និងកាត់បន្ថយការរំខានចំពោះសត្វព្រៃ ។ តំបន់ទាំងនេះនឹងមានតួនាទីជាអាង ឬប្រភពសត្វ ដែលអាចបំបែកហ្វូងទៅក្នុងតំបន់នានាផ្សេងទៀត ។

ខ-ការបរបាញ់ប្រភេទនានានៅក្នុងថ្នាក់ទី៣ និង៤ សម្រាប់ការប្រើប្រាស់ជាលក្ខណៈប្រពៃណី ឬការបរិភោគ សម្រាប់គ្រួសាររបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងក្រុមជនជាតិដើមភាគតិច ដែលរស់នៅក្នុង ឬនៅជាប់នឹងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើឡើងតែនៅក្នុងតំបន់ប្រើប្រាស់ដោយនិរន្តរភាព និងតំបន់សហគមន៍មូលដ្ឋានប៉ុណ្ណោះ ដោយធ្វើឡើងត្រឹមមធ្យោបាយដែលបានអនុញ្ញាត និងសម្រាប់បុគ្គលដែលមានលិខិតអនុញ្ញាតបរបាញ់ដែលនៅមានសុពលភាពប៉ុណ្ណោះ ។

គ-កូតាបរបាញ់សម្រាប់សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងជនជាតិដើមភាគតិច ត្រូវកំណត់ដោយមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត នាយករបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ ឬគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ក្រោមចំណុះរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងកិច្ចសម្របសម្រួលជាមួយដៃគូបច្ចេកទេស និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។ កូតានេះ នឹងត្រូវបានកំណត់ទៅតាមលិខិតអនុញ្ញាតបរបាញ់សម្រាប់បុគ្គលម្នាក់ៗ ។

ឃ-ការបរបាញ់ប្រភេទក្នុងថ្នាក់ទី៣ និងទី៤ ដោយរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលណាមួយក្រៅពីសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងក្រុមជនជាតិដើមភាគតិចដែលមានលិខិតអនុញ្ញាតបរបាញ់ដែលនៅមានសុពភាព ត្រូវបានហាមឃាត់មិនឲ្យធ្វើឡើងនៅក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

គ-ការបរបាញ់សត្វព្រៃសម្រាប់គោលដៅអាជីវកម្ម ត្រូវហាមឃាត់ទាំងស្រុង និងគ្រប់ពេលទាំងអស់នៅក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ង-ការបរបាញ់ប្រភេទក្នុងក្រុម ៣ និង៤ សម្រាប់គោលដៅការពារដំណាំ ក្នុងចម្ងាយ ២០ (ម្ភៃ) ម៉ែត្រ ពីដីដាំដំណាំ ត្រូវបានអនុញ្ញាតតែនៅក្នុងតំបន់សហគមន៍ប៉ុណ្ណោះ តាមរយៈមធ្យោបាយដែលបានអនុញ្ញាតដែលចេញដោយមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត ក្រោមចំណុះរបស់ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងការសម្របសម្រួលជាមួយអង្គភាពផ្លូវច្បាប់ដែលពាក់ព័ន្ធ ។ ការបរបាញ់ប្រភេទក្នុងថ្នាក់ទី១ និងទី២ សម្រាប់គោលដៅការពារដំណាំ នៅក្នុងតំបន់សហគមន៍ ត្រូវហាមឃាត់ ។

ច-ហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ដំឡើង រក្សាទុក ដឹកជញ្ជូន ឬនាំយកបរិក្ខារណាមួយដែលអាចប្រើប្រាស់សម្រាប់បរបាញ់សត្វ តាមមធ្យោបាយដែលហាមឃាត់ ទៅក្នុងគ្រប់តំបន់នៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងតំបន់គ្រប់គ្រង និងការពាររួមគ្នា មានជាអាទិ៍ អន្ទាក់ អង្គប់ កាំភ្លើង ឬអាវុធកែច្នៃដទៃទៀត ខ្សែលួស កង់ ខ្សែប្រាំងកង់ ឬម៉ូតូ បរិក្ខារសម្រាប់ឆក់ដោយអគ្គិសនី សំណាញ់ ។

ឆ-ជនណាដឹកជញ្ជូន ឬកាន់កាប់ប្រភេទណាមួយក្នុងថ្នាក់ទី៣ ឬទី៤ នៅក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិណាមួយ ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតបរបាញ់ដែលនៅមានសុពលភាព ។

ជ-ការចាប់សត្វព្រៃពីរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងតំបន់គ្រប់គ្រង និងការពាររួមគ្នា សម្រាប់គោលដៅបង្កើត និងរក្សាទុកក្នុងកសិដ្ឋានសត្វព្រៃណាមួយ គ្រឹះស្ថានសត្វព្រៃ ការប្រមូលមករក្សាទុកជាឯកជន ត្រូវហាមឃាត់ទាំងស្រុង ។

ឈ-ការចាប់សត្វព្រៃសម្រាប់គោលដៅបង្កើត ឬរក្សាទុកក្នុងកន្លែងបង្កាត់ពូជអភិរក្សដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតក្នុងមាត្រា៤០៩ នៃក្រមនេះ ត្រូវមានការអនុញ្ញាតជាមុនដោយក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

ញ-រាល់ឆ្កែស្រុក ឆ្កែប្រមាញ់ និងសត្វចិញ្ចឹមនានា ត្រូវហាមឃាត់មិនឲ្យនៅក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងតំបន់គ្រប់គ្រង និងការពាររួមគ្នានោះឡើយ ។

ជំពូកទី៤
ករណីលើកលែងសម្រាប់ការបរបាញ់សត្វព្រៃ

ផ្នែកទី១
ការត្រួតពិនិត្យការបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ជីវិតសត្វព្រៃ

មាត្រា៤០១ ._ ការកំណត់ទៅលើការគ្រប់គ្រងការសម្លាប់

ក្នុងករណីមានការឯកភាពថា សត្វព្រៃណាមួយ បង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ជីវិតមនុស្ស នាយកតំបន់ការពារ ឬមន្ត្រីរដ្ឋបាលការពារ និងអភិរក្សធម្មជាតិ អាចចេញបញ្ជាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងប្រកបដោយហេតុផល អនុញ្ញាតឲ្យមន្ត្រីក្រោមក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬមន្ទីរបរិស្ថាន សម្លាប់សត្វបែបនោះ ។

មាត្រា៤០២ ._ សេចក្តីសម្រេច

សេចក្តីសម្រេចពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការត្រួតពិនិត្យការបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ជីវិតសត្វព្រៃ ត្រូវធ្វើតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តសម្រាប់ការពិចារណាទៅលើសុវត្ថិភាព សុខុមាលភាពសត្វព្រៃ និងតម្លៃនៃសត្វអភិរក្ស ដែលត្រូវបង្កើតដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៤០៣ ._ វិធីសាស្ត្រ

វិធីសាស្ត្រនៃការសម្លាប់សត្វព្រៃ ត្រូវធ្វើតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត សម្រាប់ការធានាបាននូវសុខុមាលភាពរបស់សត្វព្រៃ និងការកាត់បន្ថយហានិភ័យទៅលើសត្វដទៃ ក៏ដូចជាជីវិតរបស់មនុស្ស ដែលត្រូវបង្កើតដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៤០៤ ._ កាតព្វកិច្ចក្នុងការសម្លាប់ ឬបំផ្លាញ

សត្វព្រៃណាមួយដែលត្រូវបានសម្លាប់ ឬធ្វើឲ្យរបួស ដោយបាននាំគ្រោះថ្នាក់ដល់ជីវិតមនុស្ស ដែលមិនអាចជាសះស្បើយវិញបាន ត្រូវក្លាយជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់រដ្ឋ និងត្រូវបំផ្លាញ ឬសម្លាប់ដោយអនុលោមតាមវិធីសាស្ត្រដូចបានរៀបរាប់ក្នុងជំពូកទី១១ ។

មាត្រា៤០៥ ._ ថ្នាក់ទី១ និងថ្នាក់ទី២

ការសម្លាប់សត្វដែលមាននៅក្នុងប្រភេទក្រោមថ្នាក់ទី១ និងទី២ ត្រូវទទួលការអនុញ្ញាតពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬមន្ទីរបរិស្ថាន ។

មាត្រា៤០៦ ._ ថ្នាក់ទី៣ និងថ្នាក់ទី៤

សម្រាប់ការសម្លាប់សត្វដែលមាននៅក្នុងប្រភេទក្រោមថ្នាក់ទី៣ និងទី៤ ត្រូវទទួលការ

អនុញ្ញាតពីនាយករបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

មាត្រា៤០៧ ._ ប្រភេទសត្វដែលមិនមានដើមកំណើតនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ប្រភេទសត្វទាំងឡាយដែលមិនមានដើមកំណើតនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដូចត្រូវបានកំណត់ក្រោមថ្នាក់ទី១និងទី២ ដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់ជីវៈចម្រុះដើមនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវធ្វើការគ្រប់គ្រងទាំងនៅក្នុងព្រៃឬដីឯកជន ក្នុងករណីមានសកម្មភាពឬ គ្រោះថ្នាក់ នៅក្រោមផែនការស្តារ និងគ្រប់គ្រងប្រភេទសត្វ តម្រូវឲ្យមានការ អនុញ្ញាត ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៤០៨ ._ ការចាប់ទាំងរស់សម្រាប់គោលដៅអភិរក្ស

វិធីសាស្ត្រចាប់សត្វព្រៃទាំងរស់ទៅតាមប្រភេទដូចបានកំណត់ក្នុងថ្នាក់ណាមួយនៃមាតិកានេះ សម្រាប់គោលដៅបង្កាត់ពូជអភិរក្ស ឬការគ្រប់គ្រងការអភិរក្ស ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយការចេញលិខិតអនុញ្ញាតជាក់លាក់ ។ ពាក្យសុំការអនុញ្ញាតបែបនេះ ត្រូវបង្ហាញពីសារៈប្រយោជន៍ក្នុងការចាប់ប្រភេទសត្វ ការអនុលោមពាក់ព័ន្ធទៅនឹងនីតិវិធី ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងពិធីសារស្តីពីសុខុមាលភាព ការចាប់ ការដឹកជញ្ជូន និងការចិញ្ចឹមសត្វព្រៃ ។

មាត្រា៤០៩ ._ ការគ្រប់គ្រងការអភិរក្ស

ការបង្កាត់ពូជអភិរក្ស ឬការគ្រប់គ្រងការអភិរក្ស មានដូចតទៅ៖

ក-ការប្តូរទីកន្លែងសម្រាប់សត្វព្រៃណាមួយ ទៅរកទីជម្រកសមស្រប សម្រាប់គោលដៅនៃការបញ្ចូលសត្វប្រភេទនោះនៅទីកន្លែងនោះឡើងវិញ ការដាក់ចិញ្ចឹមឡើងវិញ ឬការបំពេញបន្ថែមនូវក្រុមសត្វព្រៃ ឬដើម្បីទប់ស្កាត់ការវិនាសផុតពូជដែលមិនអាចជៀសវាងបាននៃក្រុមសត្វព្រៃ ។

ខ- ការស្រាវជ្រាវ ឬការគ្រប់គ្រងក្រុមភាវរស ដោយពុំចាំបាច់សម្លាប់ ឬបំផ្លាញសត្វព្រៃ ។

គ- ការចាប់សត្វព្រៃសម្រាប់គោលដៅជាក់ស្តែងនៃការធ្វើឲ្យមានលំនឹង និងរក្សាក្រុមសត្វ ក្នុងគោលដៅបង្កាត់ដើម្បីអភិរក្សនូវប្រភេទដែលរងការគំរាមកំហែងលើពិភពលោក នៅក្នុងកន្លែងបង្កាត់ដើម្បីអភិរក្ស ដែលបានចុះបញ្ជីត្រឹមត្រូវ និងដើម្បីផលិតសត្វដែលបង្កាត់ក្នុងកន្លែងបង្ខាំង សម្រាប់ដោះលែងត្រឡប់ទៅក្នុងធម្មជាតិវិញ ។ ការចាប់បែបនេះ ត្រូវមានការគាំទ្រពីក្រុមការងារបច្ចេកទេសជីវៈចម្រុះ និងក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព និងក្រុម

ឯកទេសបេសកកម្មសង្គ្រោះសត្វព្រៃ នៃសហភាពអន្តរជាតិសម្រាប់ការអភិរក្សធម្មជាតិ និងធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា៤១០ ._ ការផ្លាស់ទីកន្លែង

ការផ្លាស់ទីកន្លែង និងការចាប់សត្វព្រៃសម្រាប់ការបង្កាត់ដើម្បីអភិរក្ស ឬគ្រប់គ្រងដើម្បីអភិរក្ស នៃប្រភេទក្នុងថ្នាក់ទី១ និងទី២ អាចអនុញ្ញាតបានតែដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ប៉ុណ្ណោះ ប្រសិនបើសកម្មភាពទាំងនោះស្របជាមួយផែនការគ្រប់គ្រង និងស្តារប្រភេទដែលបានអនុម័ត ឬជាមួយអនុសាសន៍ពីក្រុមការងារបច្ចេកទេសជីវៈចម្រុះ នៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ។

មាត្រា៤១១ ._ ការអង្កេតតាមដានពីសុខភាព និងនីតិវិធីនៃការញែកសម្រាប់ការផ្លាស់ទីកន្លែង

ការអង្កេតតាមដានពីសុខភាព និងនីតិវិធីនៃការញែកសម្រាប់ការផ្លាស់ទីកន្លែងសត្វព្រៃ ឬការធ្វើការផ្ទេររវាងទីបង្ខាំង និងទីព្រៃតាមធម្មជាតិ ត្រូវអនុលោមតាមនីតិវិធីដែលបានអនុញ្ញាត ។

ផ្នែកទី២
គ្រឹះស្ថានឧទ្យានសត្វព្រៃ

មាត្រា៤១២ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវ

គ្រឹះស្ថានឧទ្យានសត្វព្រៃ ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតដែលមានសុពលភាពសម្រាប់ទាំងកន្លែង និងគ្រប់សត្វទាំងអស់ ដែលប្រមូលបានដោយគ្រឹះស្ថាន ។ តារាងស្តីពីតម្លៃនៃការអនុញ្ញាត ត្រូវបង្កើត និងកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ក្រោមការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។ ចំណូលដែលប្រមូលបានពីលិខិតអនុញ្ញាតទាំងនោះ ត្រូវប្រើប្រាស់ដើម្បីឧបត្ថម្ភដល់ការអភិរក្សសត្វព្រៃ និងជីវៈចម្រុះ នៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា រួមទាំងការអនុវត្តផែនការស្តារ និងគ្រប់គ្រងប្រភេទព្រៃ ឬការប្រើប្រាស់ដទៃទៀតដោយក្រុមការងារបច្ចេកទេសជីវៈចម្រុះនៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព និងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៤១៣ ._ ការហាមឃាត់

ត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការបរបាញ់ ការចាប់ ឬការប្រមូលសត្វពីព្រៃ គ្រប់ប្រភេទដូចបានកំណត់ក្នុងថ្នាក់ទី១ និងទី២ សម្រាប់បំរើឲ្យគ្រឹះស្ថានឧទ្យានសត្វព្រៃ ។

មាត្រា៤១៤ ._ ការអនុវត្ត

ការអនុវត្តតាមការចាប់សត្វព្រៃ តាមប្រភេទដូចបានកំណត់ក្នុងថ្នាក់ទី៣ និងទី៤ សម្រាប់គោលដៅរបស់គ្រឹះស្ថានឧទ្យានសត្វព្រៃ ត្រូវទទួលការពិនិត្យឡើងវិញ ហើយទទួលការអនុញ្ញាតពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានទៅតាមភាពសមរម្យ ។

មាត្រា៤១៥ ._ ការចេញ និងការបញ្ឈប់សុពលភាពនៃលិខិតអនុញ្ញាតបណ្តោះអាសន្ន

មិនត្រូវមានការចេញលិខិតអនុញ្ញាតសម្រាប់គ្រឹះស្ថាន ដែលមានជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការបរបាញ់ និងអាជីវកម្មសត្វព្រៃខុសច្បាប់នោះឡើយ ឬដែលមិនមានលិខិតអនុញ្ញាតដែលមានសុពលភាព ឬឯកសារផ្លូវច្បាប់សម្រាប់សត្វនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានឡើយ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ទទួលសិទ្ធិក្នុងការបញ្ឈប់សុពលភាពបណ្តោះអាសន្ន បិទទីតាំង និងរឹបអូសសត្វនានា ករណីម្ចាស់គ្រឹះស្ថានមិនអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិនានាដូចមានចែងក្នុងមាតិកានេះ និងលិខិតបទដ្ឋានដែលចេញដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

ជំពូកទី៥
លិខិតអនុញ្ញាតបរបាញ់

មាត្រា៤១៦ ._ លិខិតអនុញ្ញាតបរបាញ់

ការបរបាញ់សត្វព្រៃដូចបានកំណត់នៅក្នុងថ្នាក់ទី៣ និងទី៤ ត្រូវហាមឃាត់ ប្រសិនបើគ្មានលិខិតអនុញ្ញាតដែលមានសុពលភាព ។

លិខិតអនុញ្ញាតបរបាញ់ អនុញ្ញាតឲ្យអ្នកប្រើប្រាស់ដែលបានកំណត់មានសិទ្ធិបរបាញ់ នៅតាមតំបន់ជាក់លាក់ណាមួយ ដូចជា តំបន់សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងតំបន់ប្រើប្រាស់ដោយចីរភាព នៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ឬតំបន់ការពារ ឬតំបន់គ្រប់គ្រង និងការពាររួមគ្នាជាដើម ។

មាត្រា៤១៧ ._ កាតព្វកិច្ចអ្នកបរបាញ់

បុគ្គលដែលបរបាញ់ ត្រូវយកលិខិតអនុញ្ញាតតាមខ្លួនជានិច្ច ក្នុងពេលបរបាញ់ ក្នុងករណីមានការសាកសួរ ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច តាមការចាំបាច់ ។

បុគ្គលកាន់កាប់លិខិតអនុញ្ញាតបរបាញ់ អាចតម្រូវឲ្យផ្តល់គំរូតាង ឬផ្នែកណាមួយនៃសត្វដែលបានបរបាញ់ ទៅឲ្យក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ សម្រាប់ជាផ្នែកមួយនៃសកម្មភាពអង្កេតតាមដានសុខភាពសត្វព្រៃ ។ គ្មានការបង់សំណងជាហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការដោះដូរគំរូតាង ឬផ្នែកនៃសត្វព្រៃនោះទេ ។

មាត្រា៤១៨ ._ ការដាក់ពាក្យស្នើសុំ

បុគ្គលទាំងឡាយដែលមានបំណងទទួលលិខិតអនុញ្ញាតបរបាញ់ ត្រូវធ្វើការដាក់ពាក្យជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅកាន់មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ឬនាយកនៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះដែលពាក់ព័ន្ធ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតបរបាញ់នៅក្នុងតំបន់សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងតំបន់ប្រើប្រាស់ដោយចីរភាព នៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងតំបន់គ្រប់គ្រង និងការពាររួមគ្នា ត្រូវធ្វើការពិនិត្យឡើងវិញ ហើយក្នុងករណីដែលឃើញថាមានភាពត្រឹមត្រូវ នោះត្រូវទទួលបានការឯកភាព ។

លិខិតអនុញ្ញាត ត្រូវចេញដោយគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ឬនាយកនៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះដែលពាក់ព័ន្ធ ឬតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ ក្រោមកិច្ចពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធ ដែលមានការចាប់អារម្មណ៍ទៅនឹងកិច្ចការពារតំបន់នានានៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតបរបាញ់សម្រាប់តំបន់ក្រៅពីរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវទទួលការពិនិត្យឡើងវិញ ហើយបើសមរម្យ នោះត្រូវទទួលបានការអនុញ្ញាត ដែលចេញដោយនាយកមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត ។

មាត្រា៤១៩ ._ ការចេញលិខិតអនុញ្ញាត

រាល់ទម្រង់បែបបទនៃការស្នើសុំ វិញ្ញាបនបត្រឯកភាព និងលិខិតអនុញ្ញាតបរបាញ់ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

ការអនុញ្ញាត ការដកហូតលិខិតអនុញ្ញាត ឬបដិសេធចំពោះលិខិតអនុញ្ញាត ឬលក្ខខណ្ឌ ដែលកំណត់ ត្រូវធ្វើឡើងស្របតាមការយល់ឃើញថាសមរម្យរបស់នាយកមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ឬនាយករបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដោយផ្អែកលើលក្ខខណ្ឌតម្រូវដូចតទៅ៖

ក-រាល់លិខិតអនុញ្ញាត ត្រូវចេញដោយមានតម្លាភាព ។

ខ-មួយគ្រួសារអាចទទួលបានលិខិតអនុញ្ញាតតែមួយប៉ុណ្ណោះ ។

គ-មិនត្រូវមានការចេញលិខិតអនុញ្ញាតសម្រាប់ជនទាំងឡាយណាដែលមានពាក់ព័ន្ធនឹងការបរបាញ់ខុសច្បាប់កន្លងមក ។

ឃ-មិនត្រូវមានការចេញលិខិតអនុញ្ញាតសម្រាប់ជនទាំងឡាយណាដែលនាយកមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ឬនាយករបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ មានហេតុផលបង្ហាញ ឬជឿថាធ្លាប់មានពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការបរបាញ់ក្នុងគោលដៅអាជីវកម្ម និងអាជីវកម្មសត្វព្រៃមិនស្របច្បាប់ឡើយ ។

ង-ហាមមិនឲ្យមានការផ្ទេរលិខិតអនុញ្ញាតបរបាញ់ពីបុគ្គលម្នាក់ទៅបុគ្គលឯទៀតនោះឡើយ ។

ច-លិខិតអនុញ្ញាតបរបាញ់មួយត្រូវមានសុពលភាពត្រឹម ៣(បី)ខែប៉ុណ្ណោះ បន្ទាប់ពីនោះលិខិតនេះត្រូវទទួលការពិនិត្យឡើងវិញ និងអាចធ្វើជាថ្មីវិញបាន ។

ករណីបាត់លិខិតអនុញ្ញាត ម្ចាស់កាន់កាប់លិខិតអនុញ្ញាតត្រូវជូនដំណឹងភ្លាមៗដល់មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ឬនាយករបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ហើយត្រូវបញ្ឈប់សមកម្មភាពបរបាញ់របស់ខ្លួន រហូតមានលិខិតអនុញ្ញាតថ្មីជំនួសវិញ ។

មាត្រា៤២០ ._ ទិន្នន័យដេតាបេស

គ្រប់នាយកមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា និងនាយករបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវរៀបចំទិន្នន័យដេតាបេស អំពីលិខិតអនុញ្ញាតបរបាញ់ និងអ្នកបរបាញ់នានា ក្នុងគោលបំណងអង្កេតតាមដាន និងកំណត់ក្របខ័ណ្ឌទៅលើសកម្មភាពបរបាញ់ ។

ឯកសារប្រព័ន្ធទិន្នន័យដេតាបេស ត្រូវផ្ញើរជូនជាប្រចាំឆ្នាំទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងដៃគូបច្ចេកទេសពាក់ព័ន្ធទៅនឹងកិច្ចការពាររបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងការអភិរក្សប្រភេទសត្វព្រៃនៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ព័ត៌មានទិន្នន័យដេតាបេស ត្រូវធ្វើការចែកចាយដល់សាធារណជនស្របតាមសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានផ្នែកបរិស្ថាន នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា៤២១ ._ ការដកហូត និងការផ្អាកលិខិតអនុញ្ញាតបរបាញ់ជាបណ្តោះអាសន្ន

នាយកមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា ឬនាយករបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ អាចធ្វើការផ្អាក ឬដកហូត

លិខិតអនុញ្ញាតបរបាញ់ ដូចមានចែងក្នុងមាតិកានេះ ហើយត្រូវធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ស្របតាមលក្ខខណ្ឌដូចតទៅ៖

ក-ចំពោះបទល្មើសបរបាញ់ប្រឆាំងនឹងថ្នាក់ទី១ ត្រូវដកហូតលិខិតអនុញ្ញាតបរបាញ់ បន្ថែមលើទណ្ឌកម្មដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ ។

ខ-ចំពោះបទល្មើសបរបាញ់ប្រឆាំងនឹងថ្នាក់ទី២ ត្រូវដកហូតលិខិតអនុញ្ញាតបរបាញ់ ហើយទទួលការបដិសេធចំពោះការដាក់ពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតថ្មី បន្ថែមលើទណ្ឌកម្មដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ ។

គ-ចំពោះបទល្មើសបរបាញ់ប្រឆាំងនឹងថ្នាក់ទី៣ ត្រូវដកហូតលិខិតអនុញ្ញាតបរបាញ់ ហើយទទួលការបដិសេធចំពោះការដាក់ពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតថ្មី បន្ថែមលើទណ្ឌកម្មដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ ។

ឃ-បុគ្គលណាដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងករណីល្មើសបរបាញ់ ឬការជួញដូរសត្វព្រៃ ត្រូវបដិសេធការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតបរបាញ់ជារៀងរហូត ។

រាល់ការដកហូតលិខិតអនុញ្ញាតបរបាញ់ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមចំណុះរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

ជំពូកទី៦
ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើអាជីវកម្ម ការជួញដូរ ឬការធ្វើពាណិជ្ជកម្មសត្វព្រៃ សត្វដែលប្រម៉ាញ់បាន ចំណែកសត្វ និងផលិតផលពីសត្វព្រៃគ្រប់ប្រភេទ

មាត្រា៤២២ ._ សកម្មភាពដែលត្រូវហាមឃាត់

ហាមឃាត់រាល់ការជួញដូរ ការដឹកជញ្ជូន ការបញ្ជូន ការនាំចូល នាំចេញ ការនាំចេញបន្ត កាន់កាប់ លក់ ទិញ ផ្ទេរ ស្តុកទុក ផ្តល់ជាអំណោយ បរិភោគ ចិញ្ចឹម និងការប្រើប្រាស់តាមរូបភាពពាណិជ្ជកម្មនូវបំណែកសត្វ និងផលិតផលពីសត្វដទៃទៀត ដែលជាប្រភេទក្នុងថ្នាក់ទី១ ទី២ និងទី៣ ។

ហាមឃាត់រាល់ការផ្តល់ ឬការផ្សព្វផ្សាយ សម្រាប់លក់សត្វព្រៃ វត្ថុតាំងលំអ បំណែកសត្វ សាច់ ឬផលិតផលសត្វព្រៃដែលមានប្រភេទដូចក្នុងថ្នាក់ទី១ ទី២ និងទី៣ ។

ផលិតផលក្លែងក្លាយ ដែលមានផ្សព្វផ្សាយថាជាផលិតផលពីសត្វព្រៃ និងបំណែកសត្វ ត្រូវចាត់ទុកជាបទល្មើស ដូចគ្នានឹងបទល្មើសដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសត្វព្រៃ និងបំណែកសត្វព្រៃពិតប្រាកដដែរ ។

មាត្រា៤២៣ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះសកម្មភាពរួបរួនបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល

គ្មានបុគ្គល អង្គការ ក្រុមហ៊ុន ឬអង្គភាពដទៃណា ត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យទិញ ទទួល ឬធ្វើលទ្ធកម្ម សត្វព្រៃរស់ ឬសត្វព្រៃ ដែលមានប្រភេទក្នុងថ្នាក់ទី១ ទី២ ឬទី៣ ឬបំណែកសត្វព្រៃ ឬសាច់សត្វ ឡើយ ។ ស្របតាមក្រមនេះ បំណែកសត្វគឺសំដៅដល់ផ្នែក ឬសមាសធាតុ ឬផលិតផលណាមួយនៃ សត្វព្រៃ ទោះជាសត្វជាប់ឃុំឃាំង ឬនៅក្នុងព្រៃ និងបូករួមទាំង ការប្រើប្រាស់បំណែក ឬចម្រៀកណា មួយ ឬផ្នែកទាំងមូលនៃសត្វព្រៃ ។

បុគ្គល អង្គភាព ក្រុមហ៊ុន ឬស្ថាប័នណាមួយ មិនត្រូវដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងអាជីវកម្មរបស់ខ្លួននូវ បុគ្គល ដូចខាងក្រោម៖

ក-អ្នកផលិត ឬអ្នកជួញដូរ សត្វព្រៃ ឬវត្ថុតាំងលម្អដែលធ្វើពីសត្វ បំណែកសត្វព្រៃ ដែលមានចែងក្នុងថ្នាក់ទី១ ទី២ ឬទី៣ ។

ខ-អ្នកកែច្នៃស្បែកសត្វព្រៃ បំណែកសត្វដែលងាប់ ឬបំណែកសត្វព្រៃណាមួយ ដូច មានចែងក្នុងថ្នាក់ទី១ ទី២ ឬទី៣ ។

គ-អ្នកជួញដូរវត្ថុតាំងលម្អដែលផលិតចេញពីសត្វព្រៃ ដូចមានចែងក្នុងថ្នាក់ទី១ ទី២ ឬ ទី៣ ។

ឃ-អ្នកជួញដូរសត្វព្រៃដែលត្រូវបានចាប់មកចិញ្ចឹម/បង្ខាំង ដូចមានចែងក្នុងថ្នាក់ទី១ ទី ២ ឬទី៣ ។

ង-អ្នកជួញដូរ អ្នកចម្អិន ឬអ្នកផ្គត់ផ្គង់សាច់ ដែលបានពីសត្វព្រៃ ដូចមានចែងក្នុងថ្នាក់ទី ១ ទី២ ឬទី៣ ។

ច-អ្នកនាំចូល អ្នកនាំចេញ ឬអ្នកនាំចេញបន្តសត្វព្រៃ សាច់សត្វព្រៃ ឬវត្ថុតាំងលម្អដូច មានចែងក្នុងក្រុមទី១ ទី២ ឬទី៣ ។

ជំពូកទី៧
អនុសញ្ញាស្តីពីពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិនៃប្រភេទសត្វព្រៃ និងរុក្ខជាតិ ដែលជិតផុតពូជ

មាត្រា៤២៤ ._ ប្រភេទដែលត្រូវអនុវត្ត

យោងតាមច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីអនុសញ្ញាស្តីពីពណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទ សត្វ និងរុក្ខជាតិដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ ជំពូកនេះអនុវត្តចំពោះប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិ នៅក្នុង៖

១. ឧបសម្ព័ន្ធ ១ នៃអនុសញ្ញាស្តីពីពណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិដែល កំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ សមមូលនឹងប្រភេទក្នុងថ្នាក់ទី១ ។

២. ឧបសម្ព័ន្ធ ២ នៃអនុសញ្ញាស្តីពីពណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ សមមូលនឹងប្រភេទក្នុងថ្នាក់ទី២ ។

៣. ឧបសម្ព័ន្ធ ៣ នៃអនុសញ្ញាស្តីពីពណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ សមមូលនឹងប្រភេទក្នុងថ្នាក់ទី៣ ។

មាត្រា៤២៥ ._ ការហាមឃាត់ទៅលើសកម្មភាពនានា

ហាមមិនឲ្យបុគ្គលទាំងឡាយណា ប្រព្រឹត្តនូវសកម្មភាព ដូចខាងក្រោមដោយមិនបានអនុលោមតាមអនុសញ្ញាស្តីពីពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិនៃប្រភេទសត្វព្រៃ និងរុក្ខជាតិ ដែលជិតផុតពូជ៖

ក-ការនាំចូល ឬយកចូលពីបរទេស មកក្នុងប្រទេសនូវប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិ ដូចមានចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ នៃអនុសញ្ញាស្តីពីពណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ ដែលជំពូកនេះបានចែងនោះឡើយ ។

ខ-ការនាំចេញ ឬយកចេញពីប្រទេស ទៅបរទេស នូវប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិ ដូចមានចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ នៃអនុសញ្ញាស្តីពីពណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ ដែលជំពូកនេះបានចែងនោះឡើយ ។

គ-ការនាំចេញបន្ត ផ្ទេរ ឬដឹកជញ្ជូនឆ្លងកាត់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្ពោះទៅកាន់បរទេសនូវប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិ ដូចមានចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ នៃអនុសញ្ញាស្តីពីពណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ ដែលជំពូកនេះបានចែងនោះឡើយ ។

ជំពូកទី៨
កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ

មាត្រា៤២៦ ._ ការទប់ស្កាត់ ការកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងការបង្ក្រាបបទល្មើស

ក្រៅពីច្បាប់ដទៃបានកំណត់ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ក៏ដូចជារដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវសហការ និងផ្តល់ទាំងព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួន និងព័ត៌មានដទៃទៀត ទៅកាន់អាជ្ញាធរអនុវត្តច្បាប់បរទេស នៃប្រទេសក្រៅមួយទៀត និងទៅកាន់កន្លែងរបស់អង្គភាពអន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងតំបន់ ក្នុងគោលដៅទប់ស្កាត់ កំណត់អត្តសញ្ញាណ និងបង្ក្រាបបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាតិការនេះ ទៅតាមសមត្ថកិច្ចរៀងៗខ្លួន ។

មាត្រា៤២៧ ._ ការស៊ើបអង្កេត និងនីតិវិធី

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវសហការជាមួយអាជ្ញាធរពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់អន្តរជាតិ និងអង្គការអន្តរជាតិថ្នាក់តំបន់ សម្រាប់កិច្ចការដែលមានដូចតទៅ៖

ក-ការផ្តល់វត្ថុ សារធាតុ ឯកសារ ឬរបាយការណ៍នានាសម្រាប់ការវិភាគ ឬការស៊ើបអង្កេតនានា ។

ខ-ការផ្តល់ការឯកភាព ឬការដោះដូរបុគ្គលិក រួមទាំងមន្ត្រីជំនាញ និងមន្ត្រីមុខងារផ្សេងៗ ។

គ-ការស៊ើបអង្កេតរួមគ្នា ។

ឃ-ការចាត់នីតិវិធីតុលាការ និង

ង-ជំនួយផ្នែករដ្ឋបាល ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចធ្វើការចចារ និងធ្វើការសន្មតទៅលើកិច្ចព្រមព្រៀងនានា ជាមួយអាជ្ញាធរពង្រឹងច្បាប់បរទេស និងអង្គការអន្តរជាតិថ្នាក់តំបន់ ក្នុងគោលបំណងលើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ដើម្បីទប់ស្កាត់ កំណត់អត្តសញ្ញាណ និងបង្ក្រាបបទល្មើសដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ត្រូវអនុវត្ត ។

ជំពូកទី៩
ផែនការស្តារ និងគ្រប់គ្រងប្រភេទសត្វព្រៃ និងរុក្ខជាតិ

មាត្រា៤២៨ ._ ផែនការស្តារ និងគ្រប់គ្រងប្រភេទសត្វព្រៃ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវរៀបចំផែនការស្តារ និងគ្រប់គ្រងប្រភេទសត្វព្រៃសម្រាប់ប្រភេទនៃថ្នាក់ទី១ និងទី២ ដែលមានដើមកំណើតនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាទាំងអស់ ។ ផែនការទាំងនេះត្រូវមានរយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ហើយផែនការមួយអាចកំណត់បាននូវច្រើនប្រភេទខុសៗគ្នា ក៏រួមទាំងប្រភេទរុក្ខជាតិផងដែរ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវធ្វើការសម្របសម្រួលជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងមន្ត្រីជំនាញនានា ក្នុងការបង្កើតផែនការស្តារ និងគ្រប់គ្រងប្រភេទសត្វព្រៃ និងរុក្ខជាតិ ។ ក្រៅពីនេះ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបើកឲ្យមានកិច្ចពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈនៅក្នុងពេលរៀបចំផែនការនេះ ស្របតាមគន្លឹះទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ មាតិកាទី២ ការចូលរួមជាសាធារណៈនៃក្រមនេះ ។

រាល់ផែនការស្ដារ និងគ្រប់គ្រងប្រភេទសត្វព្រៃ និងរុក្ខជាតិ ត្រូវទទួលការពិនិត្យឡើងវិញ និងការឯកភាពពីក្រុមការងារបច្ចេកទេសជីវៈចម្រុះ នៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព នៅមុនពេលមានការប្រតិបត្តិការ ។

មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត ត្រូវធ្វើជាអង្គភាពអនុវត្តជាមូលដ្ឋាន ក្រោមចំណុះរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រុមការងារបច្ចេកទេសជីវៈចម្រុះ និងដោយមានការសម្របសម្រួលជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ន និងដៃគូបច្ចេកទេសដែលពាក់ព័ន្ធដែលរួមចំណែកក្នុងការអភិរក្សប្រភេទសត្វព្រៃ និងរុក្ខជាតិនៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា៤២៩ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃផែនការស្ដារ និងគ្រប់គ្រងប្រភេទសត្វព្រៃ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវកំណត់ពី៖

១- សកម្មភាពអភិរក្ស និងការពារដែលចាំបាច់នានាចូលទៅក្នុងផែនការស្ដារ និងគ្រប់គ្រងប្រភេទសត្វព្រៃ ។

២- ជម្រកសំខាន់ៗសម្រាប់ការអភិរក្សប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិ និងត្រូវបញ្ជាក់អំពីវិធានការគ្រប់គ្រងទៅតាមជម្រក និងតំបន់ ដែលចាំបាច់ក្នុងការបំពេញតាមគោលដៅអភិរក្ស ។

៣- ការដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងផែនការគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារ និងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ។

៤- ការដាក់បញ្ចូលគោលបំណង និងលក្ខខណ្ឌជ្រើសរើសដែលអាចវាស់បាន ដែលបង្កើតបាននូវកម្រិតនៃការអភិរក្សដែលប្រសើរជាងសម្រាប់ប្រភេទដែលជាគោលដៅ និងមានការប៉ាន់ប្រមាណទៅលើពេលវេលា និងធនធានហិរញ្ញវត្ថុ ចាំបាច់ក្នុងការសម្រេចតាមវិធានការទាំងនោះ ។

៥- ការផ្លាស់ទីកន្លែង វិធានការអភិរក្សក្រៅជម្រកដើម ការបង្កាត់ពូជអភិរក្ស និងការដាក់ឲ្យឡើងវិញសម្រាប់ការអភិរក្ស ។

មាត្រា៤៣0 ._ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ត្រូវមានការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានសម្រាប់គម្រោង ផែនការ ឬសកម្មភាពនានា ដែលអាចប៉ះពាល់ដល់ជម្រក នៃប្រភេទក្នុងថ្នាក់ទី១ និង/ឬ ថ្នាក់ទី២ ដែលបានស្គាល់ ត្រូវមានការពិចារណា និងការបង្ហាញថា ផែនការ ឬសកម្មភាពទាំងនោះ មិនបានបំផ្លាញចំនួនតាមធម្មជាតិរបស់ប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិនៃថ្នាក់ទាំងនោះឡើយ ក្នុងករណីត្រូវអនុវត្តតាមផែនការស្ដារ និងគ្រប់គ្រងប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិ ។

ករណីមានប្រភេទដែលបានកំណត់ទៅក្នុងបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រភេទសត្វព្រៃ ដែលរងការគំរាមកំហែង ប៉ុន្តែមិនទាន់មានការរៀបចំផែនការស្តារ និងគ្រប់គ្រងប្រភេទសត្វព្រៃទាំងនោះនៅឡើយ នោះការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានសម្រាប់គម្រោង ផែនការ ឬសកម្មភាពនានា ដែលអាចមានផលប៉ះពាល់ដល់ប្រភេទសត្វទាំងនោះ ត្រូវបង្ហាញថា គម្រោង ផែនការ ឬសកម្មភាពដែលត្រូវធ្វើ នឹងមិនបំផ្លាញដល់អត្រាតាមធម្មជាតិនៃប្រភេទសត្វទាំងនោះ នោះឡើយ ។

មាត្រា៤៣១ ._ ការរៀបចំរបាយការណ៍ និងការអង្កេតតាមដាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកបរិស្ថាន ដោយមានកិច្ចសហការជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធនានា ត្រូវទទួលខុសត្រូវលើការអនុវត្តតាមប្រព័ន្ធអង្កេតតាមដានឲ្យមានប្រសិទ្ធភាព សម្រាប់ស្ថានភាពប្រភេទទាំងឡាយ ដែលបានកំណត់ក្នុងថ្នាក់ទី១ និងទី២ ដែលបានស្តារឡើងទៅដល់កម្រិតស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាតិកានេះ និងដែលត្រូវបានដកចេញពីថ្នាក់ទី១ និងទី២ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវចេញសេចក្តីរាយការណ៍ជាសាធារណៈអំពីប្រភេទក្នុងថ្នាក់ទី១ និងទី២ ស្របតាមមាតិកាស្តីពីការទទួលបានព័ត៌មាន នៅក្នុងគន្លឹះទី ១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ មាតិកាទី៣ សិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានផ្នែកបរិស្ថាននៃក្រមនេះ ។

មាត្រា៤៣២ ._ ការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ និងលិខិតអនុញ្ញាត

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលទទួលខុសត្រូវចេញលិខិតអនុញ្ញាតសម្រាប់គម្រោង ឬសកម្មភាពនានា ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការកំណត់នានារបស់ប្រភេទនៃថ្នាក់ទី១ និងទី២ ត្រូវពិនិត្យទៅលើផែនការស្តារ និងគ្រប់គ្រងប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិ និងផែនការគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារ និងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ មុននឹងផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ ឬធ្វើការឯកភាព ។

មាត្រា៤៣៣ ._ ការអង្កេតតាមដានស្ថានភាពនៃប្រភេទសត្វព្រៃ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ក្រោមកិច្ចសហការជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធ ត្រូវផ្តល់ការអង្កេតតាមដានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពទៅលើស្ថានភាពនៃប្រភេទក្នុងស្រុកទាំងអស់ទៅតាមថ្នាក់ទី១ និងទី២ រហូតដល់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីហានិភ័យនៃប្រភេទទាំងនោះបានប្តូរទៅថ្នាក់ទី៣ ឬទី៤ ស្របតាមនីតិវិធី ដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី ៣ នៃមាតិកានេះ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវចេញសេចក្តីរាយការណ៍ជាសាធារណៈអំពីហានិភ័យនៃប្រភេទក្នុងថ្នាក់ទី១ និងទី២ ស្របតាមគន្លឹះទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ មាតិកាទី៣ សិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានផ្នែកបរិស្ថាន នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា៤៣៤ ._ ការបង់ថ្លៃសំណង

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវរៀបចំគោលនយោបាយ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដើម្បីកំណត់ចំពោះការបង់ថ្លៃសំណង ដែលបង្កដោយបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលណាមួយដែលបបង្កការខូចខាតដល់សត្វព្រៃ ។ ថវិកាដែលប្រមូលបាន ត្រូវប្រើសម្រាប់ការអនុវត្តតាមផែនការស្តារ និងគ្រប់គ្រងប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិ ។

ជំពូកទី១០
ការគ្រប់គ្រងការបង្ក្រាបព្រៃឈើអតិរក្ស មជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះសត្វព្រៃ និងគ្រឹះស្ថានឧទ្យានសត្វព្រៃ

មាត្រា៤៣៥ ._ ការចុះបញ្ជី

រាល់ទីតាំងបង្កាត់ពូជអភិរក្ស មជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះសត្វព្រៃ និងគ្រឹះស្ថានឧទ្យានសត្វព្រៃ ត្រូវធ្វើការចុះបញ្ជីជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងកាន់កាប់លិខិតអនុញ្ញាតដែលមានសុពលភាព ។

មាត្រា៤៣៦ ._ ការហាមឃាត់

ត្រូវហាមចំពោះរាល់ការបង្ខាំង ការយកមកធ្វើជាសត្វចិញ្ចឹម ឬជាសត្វបម្រើការងារ នូវរាល់ប្រភេទនានាដូចបានកំណត់ក្នុងថ្នាក់ទី១ ទី២ និងទី៣ នៅក្រៅមជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះសត្វព្រៃ កន្លែងបង្កាត់ពូជអភិរក្ស ឬគ្រឹះស្ថានឧទ្យានសត្វព្រៃដែលមានការគ្រប់គ្រង និងបានអនុញ្ញាតនោះឡើយ ។

មាត្រា៤៣៧ ._ ការអនុញ្ញាត

រាល់ទីតាំងបង្កាត់ពូជអភិរក្ស មជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះសត្វព្រៃ និងគ្រឹះស្ថានឧទ្យានសត្វព្រៃ ដែលមានបំណងរក្សាទុកសត្វព្រៃច្រើនប្រភេទ ត្រូវមានការអនុញ្ញាតដែលចាំបាច់សម្រាប់ប្រភេទទាំងនោះ ។

មាត្រា៤៣៨ ._ ប្រភេទសត្វព្រៃដែលមានការហាមឃាត់ទាំងស្រុង

ក្រុមការងារបច្ចេកទេសជីវៈចម្រុះនៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវរាប់បញ្ចូលប្រភេទសត្វព្រៃនានានៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការហាមមិនឲ្យមានការបង្ខាំងជាដាច់ខាត ។

មាត្រា៤៣៩ ._ ការធ្វើអធិការកិច្ច

រាល់ទីតាំងបង្កាត់ពូជអភិរក្ស មជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះសត្វព្រៃ និងគ្រឹះស្ថានឧទ្យានសត្វព្រៃ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមក្របខ័ណ្ឌនៃអធិការកិច្ចដែលត្រូវធ្វើដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន

មាត្រា៤៤0 ._ ការដកហូត និងបញ្ឈប់បណ្តោះអាសន្ន

ករណីមិនបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌនានាសម្រាប់ការបង្ខាំង ឬរក្សាទុកសត្វព្រៃ នោះក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអង្គភាពពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ ទាំងឡាយ មានសិទ្ធិក្នុងការដកហូត ឬបញ្ឈប់ប្រតិបត្តិការនៃលិខិតអនុញ្ញាតជាបណ្តោះអាសន្ន ហើយ ធ្វើការរឹបអូសរាល់សត្វទាំងឡាយដែលត្រូវបានបង្ខាំង ។

មាត្រា៤៤១ ._ ការអង្កេតតាមដាន និងធ្វើកំណត់ហេតុ

រាល់ទីតាំងបង្កាត់ពូជអភិរក្ស មជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះសត្វព្រៃ និងគ្រឹះស្ថានឧទ្យានសត្វព្រៃ មាន ភារកិច្ចធ្វើកំណត់ហេតុពីកំណើត ការស្លាប់ និងការផ្ទេរនានា ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសត្វព្រៃដូចបានកំណត់ ក្នុងថ្នាក់ទី១ ទី២ និងទី៣ ។ ព័ត៌មានទាំងនេះ ត្រូវធ្វើការចែកចាយដល់អាជ្ញាធរសម្រាប់ការធ្វើអធិការ កិច្ចប្រចាំឆ្នាំ ហើយរាល់សត្វទាំងឡាយដែលមិនបានចុះក្នុងកំណត់ត្រា នោះត្រូវរាប់ថា ជាសត្វដែល បានពីការបរបាញ់ខុសច្បាប់ ។

មាត្រា៤៤២ ._ ការផ្ទេរ និងការប្តូរទីតាំង

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងដៃគូបច្ចេកទេស ត្រូវ ជូនដំណឹងជាមុន អំពីរាល់ការផ្ទេរ និងការប្តូរទីតាំងនៃប្រភេទសត្វព្រៃដែលបានកំណត់ក្នុងថ្នាក់ទី១ និង ទី២ ហើយលិខិតអនុញ្ញាតដឹកជញ្ជូន ត្រូវយកតាមខ្លួនជានិច្ច ។ ការប្តូរទីកន្លែងនានារវាងមជ្ឈមណ្ឌល បង្កាត់ពូជមួយ ទៅមណ្ឌលមួយទៀត ត្រូវមានកំណត់ត្រាច្បាស់លាស់ អាចតាមដានបាន និងធ្វើការ ជូនដំណឹងប្រកបដោយតម្លាភាព និងត្រូវត្រៀមឯកសារទាំងនោះ សម្រាប់ក្រុមអធិការកិច្ចនៃទីភ្នាក់ងារ ដែលទទួលបន្ទុក ។

មាត្រា៤៤៣ ._ ការបោះបង់ចោលបំណែក សាច់ ឬវត្ថុតាំងលម្អ នៃសត្វព្រៃ

ការបោះបង់ចោលបំណែក សាច់ ឬវត្ថុតាំងលម្អ នៃសត្វព្រៃ ដែលបានងាប់ក្នុងការបង្ខាំង ត្រូវ ធ្វើឡើងស្របតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី១១ នៃមាតិកានេះ ។ ការរក្សាទុក សរីរាង្គទាំងមូល ឬជាផ្នែកនៃសត្វដែលស្លាប់នៅក្នុងទីតាំងបង្កាត់ពូជអភិរក្ស មជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះសត្វ ព្រៃ ឬគ្រឹះស្ថានឧទ្យានសត្វព្រៃ ត្រូវហាមឃាត់ ។

មាត្រា៤៤៤ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការព្យាបាល និងទីកន្លែង

រាល់សត្វព្រៃដែលត្រូវបានបង្ខាំង នៅតាមទីតាំងបង្កាត់ពូជអភិរក្ស មជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះសត្វ

ព្រៃគ្រឹះស្ថានឧទ្យានសត្វព្រៃ និងកន្លែងផ្ទុកឯកជន ត្រូវទទួលការថែទាំប្រកបដោយមនុស្សធម៌ និង
របៀបសមរម្យ ដើម្បីធានាថា មានការអនុលោមតាមពិធីសារនៃសុខុមាលភាពរបស់សត្វ ។ ក្រសួង
ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ក្រុមការងារបច្ចេកទេសជីវៈចម្រុះ នៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយ
ចីរភាព ឬក្រសួង ស្ថាប័នដទៃ ត្រូវបង្កើតការថែទាំ ការការពារ និងការស្រាវជ្រាវសម្រាប់ប្រភេទសត្វ
ទាំងនេះ ក្រោមកិច្ចសហការជាមួយដៃគូបច្ចេកទេស និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ហើយត្រូវចេញនូវ
លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីពិធីការនៃការចិញ្ចឹម និងសុខុមាលភាពសត្វព្រៃ ។

មាត្រា៤៤៥ ._ ការរឹបអូស

នៅពេលដែលរបបអាហារ ទ្រុង ទីបង្ខាំង ការចិញ្ចឹម សុខភាព ឬលក្ខខណ្ឌតម្រូវផ្សេងទៀត
សម្រាប់សត្វព្រៃ មិនត្រូវបានអនុវត្តបានគ្រប់គ្រាន់ ទៅតាមស្តង់ដារអន្តរជាតិនានាដែលបានឯកភាព
នោះក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអង្គភាពពង្រឹងការអនុវត្ត
ច្បាប់ អាចរឹបអូសសត្វទាំងឡាយ និងឧបករណ៍ដែលពាក់ព័ន្ធទាំងនោះ ។

មាត្រា៤៤៦ ._ លក្ខណៈធម្មជាតិរបស់សត្វ

ទីតាំងនានាដែលអនុវត្តការបង្កាត់ពូជសត្វអភិរក្ស ដូចបានកំណត់ក្រោមថ្នាក់ទី១ និងទី២ ត្រូវ
ធានាបាននូវលក្ខណៈធម្មជាតិរបស់សត្វ និងទម្លាប់របស់សត្វ ។

ទីតាំងនានាដែលអនុវត្តការបង្កាត់ពូជសត្វអភិរក្ស ត្រូវបង្កើតសៀវភៅកំណត់ត្រាសម្រាប់
ប្រភេទដែលពាក់ព័ន្ធទាំងអស់នៅក្នុងកម្មវិធីបង្កាត់ពូជ ការផ្តល់នូវការចិញ្ចឹម និងការបង្ខាំងដែលសម
រម្យ ហើយមានស្តង់ដារដែលអាចទទួលយកបានសម្រាប់សុខុមាលភាពរបស់សត្វ យោងទៅតាម
លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានា ។

គ្រប់ព្រឹត្តិការណ៍ និងពពូកពូជតែមួយ ត្រូវធ្វើការកត់ត្រាឲ្យបានត្រឹមត្រូវនូវសត្វដើម និងកូន
ដែលកើតពីពូកវាដែលអាចសម្គាល់បាន ។ គ្រប់ប្រភេទសត្វទាំងនេះ ត្រូវដាក់សញ្ញាសម្គាល់ជា
អចិន្ត្រៃយ៍ ដើម្បីសម្រួលដល់ការកត់ត្រាពីភាគរយ និងដើមកំណើតរបស់ពូកវា ។

មាត្រា៤៤៧ ._ ទិន្នន័យដេតាបេសថ្នាក់ជាតិ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើត និងគ្រប់គ្រងទិន្នន័យដេតាបេស មួយ
សម្រាប់ការពិនិត្យតាមដាន និងការគ្រប់គ្រងដែលមានលក្ខណៈតឹងរឹង និងដែលនៅជិត ទៅលើសត្វ
ដែលត្រូវបង្ខាំង និងទីតាំងបង្ខាំង ។

មាត្រា៤៤៨ ._ ការដោះលែង

នៅទីដែលមានសត្វរស់នៅដោយការបង្ខាំង ឬបានកើតក្នុងទីបង្ខាំង ហើយមានការកំណត់ឲ្យដោះលែងជាបន្តបន្ទាប់ ត្រូវអនុលោមតាមពិធីសាររបស់សហភាពអន្តរជាតិសម្រាប់ការអភិរក្សធម្មជាតិ និងធនធានធម្មជាតិ ។ នៅមុនការដោះលែង ត្រូវពិនិត្យសុខភាពរបស់សត្វទាំងនោះ កំណត់អត្តសញ្ញាណ និងរៀបចំកន្លែងដោះលែង ការសម្របតាមអាកាសធាតុនៃសត្វដែលត្រូវដោះលែង និងការអង្កេតតាមដានក្រោយការដោះលែង ក្នុងករណីចាំបាច់ ។

ជំពូកទី១១
ការគ្រប់គ្រងទៅលើសត្វព្រៃ និងផ្នែកនៃសត្វព្រៃដែលបានរឹបអូស

មាត្រា៤៤៩ ._ នីតិវិធីនៃការគ្រប់គ្រងសត្វព្រៃ

គ្រប់សត្វព្រៃ និងផ្នែកនៃសត្វព្រៃដែលរឹបអូសបានស្របតាមមាតិកានេះ ត្រូវអនុវត្តតាមកត្តាណាមួយខាងក្រោម៖

ក-ក្នុងករណីជាសត្វរស់ ហើយមានដើមកំណើតក្នុងស្រុក ត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃសុខភាព និងភាពសមស្របនានា មុនការដោះលែងចូលទៅក្នុងជម្រកសត្វព្រៃ ករណីសមរម្យ ឬត្រូវបញ្ជូនទៅមជ្ឈមណ្ឌលដែលបានឯកភាព ។

ខ-ក្នុងករណីជាសត្វព្រៃ ឬជាផ្នែកដែលងាប់ ត្រូវបំផ្លាញចោល រក្សាទុក ឬស្តុកទុក ស្របតាមនីតិវិធី ដែលត្រូវអនុវត្ត ។

គ-ក្នុងករណីជាសត្វរស់ និងមិនមានដើមកំណើតក្នុងស្រុក នោះត្រូវបញ្ជូនទៅមជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះដែលបានទទួលការឯកភាព រង់ចាំការបញ្ជូនទៅកន្លែងដើម ទៅតាមដែលអាចអនុវត្តបាន ។

មាត្រា៤៥0 ._ នីតិវិធីនៃជីវៈសុវត្ថិភាព

បុគ្គលទាំងឡាយដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការរឹបអូសសត្វព្រៃទាំងរស់ និងផ្នែកសត្វទាំងនោះ ត្រូវអនុវត្តតាមនីតិវិធីជីវៈសុវត្ថិភាពដើម្បីជៀសវាងការបំពុលសត្វដទៃទៀត ឬជំងឺដែលអាចឆ្លង ឬមិនឆ្លងដល់មនុស្ស ។

ការដឹកជញ្ជូនសត្វព្រៃដែលបានរឹបអូស ត្រូវអនុលោមតាមការថែទាំសង្គ្រោះបន្ទាន់ និងជំនួយបឋម និងនីតិវិធីនៃការដឹកជញ្ជូនប្រកបដោយមនុស្សធម៌ ។

វត្ថុតាងនៃការរឹបអូសនានា អាចអនុលោមតាមក្របខ័ណ្ឌនៃការយកសំណាក ក្នុងគោលបំណងអង្កេតតាមដានពីសុខភាពរបស់សត្វព្រៃ ទៅតាមយុទ្ធសាស្ត្រ និងពិធីសារនៃការពិនិត្យតាមដានសុខ

ភាព ដែលត្រូវបង្កើតដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ក្រោមការសម្របសម្រួលជាមួយ ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងដៃគូបច្ចេកទេសនានា ។

មាត្រា៤៥១ ._ ភស្តុតាង

ករណីត្រូវរក្សាទុកវត្ថុដែលរឹបអូសបានទុកជាភស្តុតាងសម្រាប់នីតិវិធីតុលាការ នោះរាល់សត្វ ព្រៃដែលងាប់ និងបំណែករបស់សត្វទាំងនោះ ដូចបានកំណត់ក្នុងថ្នាក់ទី២ ទី៣ និងទី៤ ត្រូវរក្សាទុក ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព នៅតាមស្ថាប័នដែលមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យ បរិស្ថាន ទៅតាមពិធីសារស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងសន្តិសុខដែលសមរម្យ រហូតដល់ពេលបញ្ចប់នីតិវិធី តុលាការ ។

មិនត្រូវមានការរក្សាទុកជាភស្តុតាងសម្រាប់នីតិវិធីតុលាការនូវសត្វព្រៃ ឬបំណែកសត្វព្រៃដែល រស់ ក្រៅពីភស្តុតាងជារូបភាព និងឯកសារផ្លូវច្បាប់ដែលពាក់ព័ន្ធនោះឡើយ ។ រាល់សត្វព្រៃរស់ដែល បានរឹបអូសត្រូវទទួលការថែទាំសង្គ្រោះបន្ទាន់ និងជំនួយបឋមភ្លាមៗ ហើយត្រូវធ្វើការប្រគល់ទៅឲ្យ អង្គភាពឯកទេសប្រឆាំងអំពើជួញដូរសត្វព្រៃ ដើម្បីធ្វើការបែងចែកទៅឲ្យមជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះដែល បានទទួលការឯកភាព ។

នៅពេលនីតិវិធីតុលាការបានបញ្ចប់ ឬមានការអនុញ្ញាតពីតុលាការ រាល់វត្ថុតាងនៃសត្វព្រៃ ដែលស្លាប់ និងបំណែកសត្វដូចបានកំណត់ក្នុងថ្នាក់ទី២ ទី៣ និងទី៤ ទាំងនោះ ត្រូវធ្វើការប្រគល់ជូន ទៅក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងធ្វើការបំផ្លាញចោលស្របតាមនីតិវិធីដែលបានឯក ភាព ។

រាល់ការរឹបអូសសត្វព្រៃ និងបំណែកសត្វនានា ដូចបានកំណត់ក្រោមថ្នាក់ទី១ ត្រូវធ្វើការផ្ទេរ ទៅក្រោមការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដើម្បីអនុវត្តទៅតាមនីវិធី ស្តីពីការបំផ្លាញ និងសន្តិសុខ ដែលសមរម្យ និងដែលបំពេញតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់រាជរដ្ឋាភិ បាល និងដើម្បីធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពថ្នាក់ជាតិឲ្យបានទៀតទាត់អំពីសន្និធិនៃផលិតផលទាំងនេះដើម្បីជួយ ទប់ស្កាត់បទល្មើសជួញដូរសត្វព្រៃ ។

មាត្រា៤៥២ ._ ការរៀបចំរបាយការណ៍តាមអនុសញ្ញាស្តីពីពណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វ និងរុក្ខ ជាតិដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់

គ្រប់អង្គភាពពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ ដែលបានធ្វើការរឹបអូសប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិជិតផុតពូជ ដូចបានកំណត់ក្នុងអនុសញ្ញាស្តីពីពណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិដែលកំពុងរងគ្រោះ ថ្នាក់ជាសត្វទាំងមូល ឬជាបំណែកនៃសត្វនានា ពីប្រទេសផ្សេង បន្ទាប់ពីបានរឹបអូស ៤៨ (សែសិបប្រាំ

បី) ម៉ោង នោះត្រូវរៀបចំសេចក្តីរាយការណ៍ជូនដល់អាជ្ញាធរគ្រប់គ្រងដែលទទួលបន្ទុកលើអនុសញ្ញាស្តីពីពណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ ។

អាជ្ញាធរគ្រប់គ្រងដែលទទួលបន្ទុកលើអនុសញ្ញាស្តីពីពណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវធ្វើសេចក្តីរាយការណ៍ជូនដល់លេខាធិការដ្ឋានសម្រាប់អនុសញ្ញាស្តីពីពណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ ស្របតាមកាតព្វកិច្ចស្តីពីការរាយការណ៍ដូចបានកំណត់នៅក្នុងអនុសញ្ញាស្តីពីពណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ ។

ករណីមានប្រភេទដូចបានកំណត់នៅក្នុងអនុញ្ញាស្តីពីពណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ត្រូវបានរឹបអូសក្នុងពេលកំពុងឆ្លងកាត់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬកំពុងចែកចាយទៅឲ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាប្រទេសគោលដៅ នោះក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬក្រសួង ស្ថាប័នផ្សេង ត្រូវចាត់វិធានការបំផ្លាញវត្ថុតាងដែលរឹបអូសបានស្របតាមវិធាននានាដូចបានកំណត់នៅក្នុងអនុសញ្ញាស្តីពីពណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ និងដោយរួមសហការជាមួយអាជ្ញាធរគ្រប់គ្រប់ដែលទទួលបន្ទុកលើអនុសញ្ញាស្តីពីពណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ ក៏ដូចជាអង្គភាពពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ប្រឆាំងការជួញដូរសត្វព្រៃ ។

មាត្រា៤៥៣ ._ សហប្រតិបត្តិការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់អន្តរជាតិ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានអាចធ្វើការចចារ និងកំណត់ពីកិច្ចព្រមព្រៀងនានាជាមួយអាជ្ញាធរពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់អន្តរជាតិ ឬអង្គការអន្តរជាតិថ្នាក់តំបន់ក្នុងគោលបំណងលើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់អន្តរជាតិដើម្បីទប់ស្កាត់ កំណត់អត្តសញ្ញាណ និងបង្ក្រាបបទល្មើសដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបទប្បញ្ញត្តិទាំងនេះ ។

ជំពូកទី១២
ការគ្រប់គ្រងកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វព្រៃ

មាត្រា៤៥៤ ._ ការហាមឃាត់

ហាមឃាត់មិនឲ្យមានការបង្កើតកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វព្រៃ ឬទីតាំងបង្កាត់ពូជសត្វព្រៃដទៃទៀតដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានឡើយ ។

ហាមមិនឲ្យមានការចិញ្ចឹម រក្សាទុក បង្កាត់ពូជ ស្តុកទុក ឬថែទាំ សត្វព្រៃណាមួយ ក្នុងកសិដ្ឋាន សត្វព្រៃ ឬទីតាំងបង្ខាំងសត្វព្រៃដទៃក្នុងចម្ងាយ ២០ (ម្ភៃ) គីឡូម៉ែត្រ ពីរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារ ដែលកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ នោះឡើយ ។

ហាមមិនឲ្យដាក់បញ្ចូលសត្វព្រៃដែលចាប់បានពីព្រៃចូលទៅក្នុងកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វព្រៃនោះឡើយ ។ កសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វព្រៃ ត្រូវទទួល និងទិញសត្វព្រៃពីកសិដ្ឋានដទៃទៀតដែលមានវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពដែលមានសុពលភាពតែប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា៤៥៥ ._ ការលើកលែងចំពោះម្ចាស់កសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វព្រៃ

ម្ចាស់កសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វព្រៃដែលមានការអនុញ្ញាត ត្រូវរក្សាទុកតែប្រភេទសត្វទាំងឡាយណាដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានតែប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា៤៥៦ ._ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានទទួលភារកិច្ចក្នុងការបង្កើត ចេញ និងពង្រឹងការអនុវត្តលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តសម្រាប់ការបង្កើត ប្រតិបត្តិការ ការថែទាំ អធិការកិច្ច ការអង្កេតតាមដាន និងការកំណត់ក្របខ័ណ្ឌនានាសម្រាប់កន្លែងដែលចិញ្ចឹម រក្សាទុក ស្តុកទុក ឬថែទាំសត្វព្រៃនៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានមានភារកិច្ចធ្វើអធិការកិច្ច អង្កេតតាមដាន កំណត់ក្របខ័ណ្ឌ ដកហូតលិខិតអនុញ្ញាត បិទ និងរៀបចំបណ្តឹងទៅតុលាការ ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងកសិដ្ឋានសត្វព្រៃដែលមានស្រាប់ និងដែលអាចពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការបរបាញ់ ឬសកម្មភាពនៃអាជីវកម្មសត្វព្រៃដែលបានហាមឃាត់ ដូចបានកំណត់នៅក្នុងមាតិកានេះ ឬដែលមិនអនុលោមតាមគោលការណ៍ដែលជាក្របខ័ណ្ឌចេញដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ។

មាត្រា៤៥៧ ._ កំណត់ត្រា និងសារពើភ័ណ្ឌ

គ្រប់សត្វព្រៃនៅក្នុងកសិដ្ឋានសត្វព្រៃ ត្រូវធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្មដោយឡែកៗនៅគ្រប់ពេលវេលា ។ ម្ចាស់កសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វព្រៃ ត្រូវធ្វើកំណត់ត្រារបាយការណ៍អំពីសារពើភ័ណ្ឌត្រឹមត្រូវមួយទៅតាមទម្រង់បែបបទដែលកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងដែលបញ្ជាក់ពីទិដ្ឋភាព ដែលមានដូចតទៅ៖

ក-ប្រភេទសត្វ ។

ខ-អត្តសញ្ញាណពិសេសរបស់សត្វ មានទាំងការប្រូលប្រែទាំងឡាយដែលទៅលើអត្តសញ្ញាណ និងកាលបរិច្ឆេទនៃការប្រូលប្រែទាំងនោះ ។

គ-ភេទសត្វ ។

ឃ-ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត ។

ង-ករណីសត្វដែលមិនកើតនៅក្នុងកសិដ្ឋានសត្វព្រៃរបស់ប្រតិបត្តិករ ។

ច-កាលបរិច្ឆេទដែលប្រតិបត្តិករទទួលសត្វព្រៃមកដាក់ក្នុងកសិដ្ឋាន ។

ឆ-ឈ្មោះ និងអាស័យដ្ឋានរបស់អ្នកដែលបានប្រគល់សត្វមកឲ្យកសិដ្ឋាន ។

ជ-ទីតាំងនៃកសិដ្ឋានដែលបានប្រគល់សត្វព្រៃ ។

ឈ-កាលបរិច្ឆេទនៃការស្លាប់ មូលហេតុនៃការស្លាប់ ករណីដឹង និងលទ្ធផលនៃការពិសោធន៍នានា ។

ញ-ការប្តូរទីតាំងរបស់សត្វចេញពីកសិដ្ឋានរបស់ប្រតិបត្តិករ ។

ដ-កាលបរិច្ឆេទនៃការប្តូរទីតាំង ។

ឋ-ទីតាំងដាក់សត្វដែលបានប្តូរទីតាំង ។

ឌ-ឈ្មោះ និងអាស័យដ្ឋានរបស់អ្នកដែលទទួលសត្វ ។

មាត្រា៤៥៨ ._ ការលក់ដូរសត្វព្រៃចិញ្ចឹម និងផលិតផលសត្វព្រៃ

ការហាមឃាត់ចំពោះ ការលក់ដូរសត្វព្រៃដែលបានចិញ្ចឹម និងផលិតផលសត្វព្រៃ មានដូចតទៅ៖

ក-ហាមមិនឲ្យកសិដ្ឋានសត្វព្រៃលក់ដូរ ឬធ្វើអាជីវកម្មសត្វព្រៃរស់ ឬដែលបានសម្លាប់ដល់បុគ្គលណាឡើយ ក្រៅពីកសិដ្ឋានដែលមានការអនុញ្ញាត ។

ខ-ហាមមិនឲ្យកសិដ្ឋានសត្វព្រៃទិញពី ឬធ្វើអាជីវកម្មសត្វព្រៃរស់ ឬស្លាប់ ដល់បុគ្គលណាឡើយ ក្រៅពីកសិដ្ឋានដែលមានការអនុញ្ញាត ។

គ-រាល់ប្រតិបត្តិការនៃពាណិជ្ជកម្មពាក់ព័ន្ធនឹងសត្វព្រៃដែលបានពីកសិដ្ឋាន ត្រូវមានកំណត់ត្រា និងការរៀបចំសម្រាប់អធិការកិច្ចតាមតម្រូវការ ។

មាត្រា៤៥៩ ._ ការញែកសត្វដោយឡែក និងការអង្កេតតាមដានពីសុខភាព

ត្រូវមានការញែកសត្វដោយឡែក និងការអង្កេតតាមដានពីសុខភាព នៅមុនការដាក់បញ្ចូលសត្វព្រៃថ្មីចូលទៅក្នុងកសិដ្ឋាន ។

ក្នុងករណីរកឃើញថា មានសត្វព្រៃស្លាប់នៅក្នុងកសិដ្ឋាន នោះប្រតិបត្តិករ ត្រូវរាយការណ៍ភ្លាមៗពីការស្លាប់នេះ ទៅកាន់មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត ។ សត្វព្រៃដែលស្លាប់ ត្រូវមានអធិការកិច្ច ទទួលសំណាក និងបោះបង់ចោលស្របតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដែលកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័ន

ទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ក្រោមកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចស្នើឲ្យបំពេញតាមក្របខ័ណ្ឌតាមដាននៅនឹងកន្លែងទៅលើជំងឺទាំងឡាយណាស្ថិតក្នុងកង្វល់ជាពិសេស ស្របតាមលក្ខខណ្ឌដូចតទៅ៖

ក-ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើបញ្ជី និងចេញផ្សាយនូវប្រភេទជំងឺដែលស្ថិតក្នុងកង្វល់ជាពិសេស សម្រាប់បំពេញតាមក្របខ័ណ្ឌតាមដាននៅនឹងកន្លែងនៃកសិដ្ឋានសត្វព្រៃ ហើយបង្កើតជាពិធីសារនៃការការឆ្លើយឆ្លង ក្រោមកិច្ចសហការជាមួយក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ។

ខ-ប្រតិបត្តិករ ត្រូវរាយការណ៍ភ្លាមៗទៅកាន់មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត ក្នុងករណីមានការសង្ស័យ ឬដឹងថា មានសត្វព្រៃណាមួយមានផ្ទុកនូវជំងឺស្ថិតក្នុងការព្រួយបារម្ភណ៍ជាពិសេស ឬនៅពេលដឹង ឬសង្ស័យថា មានសត្វណាមួយមានជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសត្វដែលមានជំងឺ ។

គ-ហាមមិនឲ្យបុគ្គលណាមួយរក្សា លាក់ទុក ដឹកជញ្ជូន លក់ ធ្វើប្រទានកម្ម ឬប្រើប្រាស់សត្វព្រៃទាំងឡាយណាដែលបានដឹង ឬសង្ស័យថា មានផ្ទុកជំងឺស្ថិតក្នុងការព្រួយបារម្ភណ៍ជាពិសេស ឬដែលបានដឹងថា បានស្លាប់ដោយមូលហេតុមិនច្បាស់លាស់ក្នុងកសិដ្ឋានឡើយ ។

ឃ-ប្រតិបត្តិករនៃកសិដ្ឋានសត្វព្រៃ ត្រូវបំពេញតាមពិធីសារ ដែលកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និង

ង-រាល់ការមិនអនុលោមតាមពិធីសារស្តីពីការតាមដានជំងឺ អាចនាំឲ្យមានការបិទកសិដ្ឋានជាបណ្តោះអាសន្ន ឬអចិន្ត្រៃយ៍ ។

មាត្រា៤៦0 ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវជាអប្បបរមា

ដោយមានការពិគ្រោះជាមួយក្រសួងស្ថាប័ពាក់ព័ន្ធ និងដៃគូបច្ចេកទេស ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវបង្កើតលក្ខខណ្ឌតម្រូវជាអប្បប្រមាសម្រាប់ទីតាំងកសិដ្ឋាន និងកន្លែងបង្ខាំងសត្វព្រៃ ដែលត្រូវបំពេញតាមពិធីសារស្តីពីការចិញ្ចឹម និងសុខុមាលភាពសត្វព្រៃ ។

នៅពេលណាក៏បាន ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចត្រួតពិនិត្យទៅលើការអនុលោមតាមរបស់កសិដ្ឋានសត្វព្រៃទាំងឡាយ ទៅតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវទាំងនេះ និងត្រូវសហការជាមួយដៃគូបច្ចេកទេសចិញ្ចឹមសត្វព្រៃ និងស្ថាប័នប្រឆាំងបទល្មើសជួញដូរសត្វព្រៃដើម្បីធ្វើអធិការកិច្ចប្រចាំឆ្នាំ ។

ប្រតិបត្តិករទាំងឡាយ ដែលមិនអនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវដែលបានកំណត់ អាចនាំឲ្យមានការដកហូត ឬលុបចោលលិខិតអនុញ្ញាត និងទទួលទណ្ឌកម្មបន្ថែម ដូចបានកំណត់ក្នុងគន្លឹទី៩ ស្តីពី

បទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ មាតិកាទី៤ ស្តីពីបទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា៤៦១ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវទូទៅ

ប្រតិបត្តិករនៃកសិដ្ឋានដែលអនុញ្ញាត គ្រប់ពេលត្រូវផ្តល់ការថែទាំសមរម្យ ដល់រាល់សត្វព្រៃ ចិញ្ចឹមទាំងឡាយ ដែលមានដូចតទៅ៖

ក-ការដឹកជញ្ជូនសត្វព្រៃទៅកាន់ និងពីកសិដ្ឋាន ត្រូវអនុលោមតាមពិធីសារស្តីពីការដឹកជញ្ជូនដោយមនុស្សធម៌ ។

ខ-គ្រប់ប្រតិបត្តិករនៃកសិដ្ឋានសត្វព្រៃ ត្រូវធានាបាននូវទីជម្រក អាហារ ទឹកសាប ម្លប់ និងទីធ្លាសមរម្យ ហើយទីបង្ខាំងមិនត្រូវមានលក្ខណៈចង្អៀតខ្លាំង និងមានការសម្អាតជាប្រចាំថ្ងៃ ។

គ-ការកាន់ ឬប៉ះពាល់សត្វ ត្រូវអនុវត្តតាមបទពិសោធន៍ដែលអាចទទួលយកបានជាទូទៅនៃការចិញ្ចឹមសត្វ ការគ្រប់គ្រង ការសម្លាប់ និងសុខភាពរបស់សត្វ ។

ឃ-ករណីប្រតិបត្តិករ មិនអនុវត្តការថែទាំងដិតដល់ និងប៉ះពាល់សត្វមិនបានត្រឹមត្រូវ នោះមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត និងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចលុប ឬដកហូតលិខិតអនុញ្ញាតនៃកសិដ្ឋាន និងបិទកសិដ្ឋានជាបណ្តោះអាសន្ន ឬអចិន្ត្រៃយ៍ ។

មាត្រា៤៦២ ._ ការទប់ស្កាត់ការរត់គេច

ម្ចាស់កសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វព្រៃទាំងឡាយ មិនត្រូវបណ្តោយឲ្យសត្វរបស់ខ្លួនរួច ឬគេចពីការបង្ខាំង ឬព្រលែងចូលទៅក្នុងព្រៃឡើយ ។ ករណីមានការរួចពីការបង្ខាំង នោះប្រតិបត្តិករនៃកសិដ្ឋានទទួលបន្ទុកត្រូវ៖

ក-ជូនដំណឹងដល់មន្ទីរបរិស្ថានខេត្តក្នុងរយៈពេល ២៤ (ម្ភៃបួន)ម៉ោង ។

ខ-ត្រូវខិតខំតាមដែលអាចធ្វើបាន ក្នុងការចាប់យកមកបង្ខាំងវិញ ។

មាត្រា៤៦៣ ._ ការសម្លាប់ដោយមនុស្សធម៌

រាល់ការសម្លាប់សត្វចិញ្ចឹម ត្រូវអនុវត្តដោយមនុស្សធម៌ ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវចេញនូវលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តសម្រាប់ការសម្លាប់សត្វចិញ្ចឹម ដោយមានកិច្ចសហការជាមួយនាយកដ្ឋានសុខភាព និងផលិតកម្មសត្វ ។

មាត្រា៤៦៤ ._ ការដឹកជញ្ជូន

រាល់ប្រតិបត្តិករនៃកសិដ្ឋានសត្វព្រៃ ត្រូវផ្តល់ការដឹកជញ្ជូន រាល់សត្វព្រៃដែលត្រូវបង្ខាំង ស្របតាមនីតិវិធី និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្លូវច្បាប់ ដែលបង្កើតដោយនាយកដ្ឋានសុខភាព និងផលិតកម្មសត្វ ។

មាត្រា៤៦៥ ._ ការមិនទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន មិនត្រូវទទួលខុសត្រូវទោះបីក្នុងករណីណាមួយដូចខាងក្រោម៖

ក-រាល់ការខូចខាតទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិ ឬការប៉ះពាល់ទាំងឡាយណា ដែលបង្កដោយសត្វព្រៃចិញ្ចឹម ឬដោយការរួចពីការបង្ខាំងរបស់សត្វព្រៃចិញ្ចឹមនោះទេ ។

ខ- រាល់ការបាត់បង់ ឬការស្លាប់របស់សត្វព្រៃចិញ្ចឹមណាមួយឡើយ មិនថាដោយការរួច ឬការស្លាប់ដោយសារជំងឺឡើយ បើទោះជាក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានអាចតម្រូវឲ្យមានការសម្លាប់សត្វព្រៃចិញ្ចឹមណាមួយដែលរួច ឬដោយសារស្ថានភាពនៃជំងឺក៏ដោយ ។

មាត្រា៤៦៦ ._ កាតព្វកិច្ចរបស់ម្ចាស់កសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វព្រៃ

ម្ចាស់កសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វព្រៃ ដែលកំពុងមានប្រតិបត្តិការ បន្ទាប់ពីក្រមនេះចូលជាធរមាន៖

ក-ត្រូវដាក់ពាក្យស្នើសុំលិខិតអនុញ្ញាតថ្មីក្នុងរយៈពេល ១៨០ (មួយរយប៉ែតសិប) ថ្ងៃ

ខ-ត្រូវអនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃបទប្បញ្ញត្តិទាំងនេះ ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងប្រតិបត្តិការនៃកសិដ្ឋានសត្វព្រៃនានា ។

ជំពូកទី១៣
ការតាមដានសុខភាពសត្វព្រៃ

មាត្រា៤៦៧ ._ វិធីសាស្ត្រតាមដានជំងឺសត្វព្រៃ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវបង្កើតវិធីសាស្ត្រតាមដានជំងឺសត្វព្រៃ និងការអង្កេតតាមដានសុខភាពសត្វព្រៃ ដោយមានការសម្របសម្រួលជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គភាពមិនមែនរដ្ឋាភិបាល និងដៃគូបច្ចេកទេស ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើការស៊ើបអង្កេត ធ្វើកំណត់ត្រា និងឆ្លើយតប ចំពោះរាល់ការតាមដានសុខភាពសត្វព្រៃ និងការស៊ើបអង្កេតពីការលេចឡើងនៃជំងឺសត្វព្រៃ ដោយមានការសម្របសម្រួលជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គភាពមិនមែនរដ្ឋាភិបាល និងដៃគូបច្ចេកទេស ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានអំពីសមិទ្ធិផល និងការរកឃើញនានា ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការតាមដានសុខភាពសត្វព្រៃ និងការស៊ើបអង្កេតដល់ការលេចឡើងនូវជំងឺសត្វព្រៃ ដល់ភាគីដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសត្វ ឬសុខភាពសាធារណៈ ឲ្យបានទាន់ពេលវេលា និងអង្គការសុខភាពអន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ ជាពិសេសក្នុងករណីមានជំងឺដែលឆ្លងពីសត្វទៅមនុស្ស ។

មាត្រា៤៦៨ ._ ការញែកដោយឡែក

នៅមុនការប្តូរទីតាំងសត្វ ឬការផ្ទេរសត្វរវាងទីបង្ខាំង និងព្រៃ នោះសត្វព្រៃត្រូវមានការញែកទុកដោយឡែក និងមានការអង្កេតតាមដាន ដោយអ្នកដែលមានសិទ្ធិ ហើយដែលត្រូវផ្តល់ការបញ្ជាក់ដូចតទៅ៖

ក-សត្វព្រៃត្រូវបានញែកទុកដោយឡែកមិនឲ្យលើសពី ១៤ថ្ងៃ ហើយមានអធិការកិច្ចនៅមុនពេលដោះលែង ។

ខ-សត្វព្រៃទាំងឡាយមិនបានបង្ហាញសញ្ញាសម្គាល់ណាមួយថាមានរបួស ឬជំងឺនោះទេ ។

គ-សត្វព្រៃទាំងនោះត្រូវបានធ្វើអត្តសញ្ញាណដោយឡែកៗ ហើយមានភាពវិជ្ជមាន ។

ឃ-សត្វព្រៃទាំងនោះត្រូវបានពិសោធន៍ ហើយរួចពីជំងឺក្រោមកង្វល់ជាពិសេសសម្រាប់ប្រភេទសត្វបែបទាំងនោះ ។

មាត្រា៤៦៩ ._ ការរៀបចំរបាយការណ៍

មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត និងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវជូនដំណឹងភ្លាមៗ ករណីមានសត្វព្រៃចិញ្ចឹមណាមួយកើតជំងឺ ឬស្លាប់ក្នុងពេលញែកដោយឡែកនោះ ។

ជំពូកទី១៤
លិខិតបទដ្ឋានទូទៅ

មាត្រា៤៧០ ._ លិខិតបទដ្ឋាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចចេញលិខិតបទដ្ឋានពាក់ព័ន្ធនានាទៅតាម

ចាំបាច់ និងអំណាចរបស់ខ្លួន ក្នុងការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនានាតាមមាតិកានេះ ឬក្នុងការផ្តល់ឱវាទនានា ឬការតម្រូវ ទៅតាមមាតិកានេះ៖

លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត អាចធ្វើឡើងស្របតាមលក្ខខណ្ឌដូចតទៅ៖

ក-ការរៀបចំចាត់ចែង និងការគ្រប់គ្រងសត្វព្រៃនៅក្នុង និងក្រៅរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារជាតិដែលបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ខ-ការគ្រប់គ្រងលើការស្នើសុំការបរបាញ់ និងលិខិតអនុញ្ញាតបរបាញ់ និងការកំណត់កូតា ។

គ-លក្ខខណ្ឌនានាក្នុងការបង្ខាំងសត្វព្រៃ រួមមានទីតាំងឧទ្យានសត្វព្រៃ មជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះសត្វព្រៃ កសិដ្ឋានសត្វព្រៃ និងមជ្ឈមណ្ឌលបង្កាត់ពូជអភិរក្ស ។

ឃ-ការបង្កើត ប្រតិបត្តិការ ការថែរក្សា អធិការកិច្ច ការអង្កេតតាមដាន និងការចេញលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានាពាក់ព័ន្ធទៅនឹងកសិដ្ឋានសត្វព្រៃទីតាំងឧទ្យានសត្វព្រៃ មជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះសត្វព្រៃ កសិដ្ឋានសត្វព្រៃ និងមជ្ឈមណ្ឌលបង្កាត់ពូជអភិរក្ស និងទីតាំងដទៃទៀតដែលរក្សាសត្វព្រៃ ។

ង-នីតិវិធីនានាសម្រាប់ការអនុវត្តមាតិកានេះប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ។

ច-ការគ្រប់គ្រងលើភស្តុតាងនានាដែលបានរឹបអូសក្រោមមាតិកានេះ រួមមានសន្តិសុខ និងសុខុមាលភាពសមរម្យរបស់សត្វព្រៃដែលរស់ តាមប្រភេទនៃថ្នាក់ទី១ ទី២ ទី៣ និងទី៤ និងពិធីសារស្តីពីសន្តិសុខសម្រាប់ផលិតផលនៃប្រភេទក្នុងថ្នាក់ទី១ ។

ឆ-ថ្លៃដែលត្រូវប្រមូលនានាស្របតាមមាតិកានេះ ។

ជ-នីតិវិធីសម្រាប់ការប្តូរទីតាំង ការដឹកជញ្ជូន ការចាប់ ការប៉ះពាល់ ឬកាន់សត្វព្រៃ និងការធ្វើសំណាកសត្វព្រៃ ។

ឈ-នីតិវិធីនានាសម្រាប់ការធានាបាននូវសុខភាពសត្វព្រៃ ។

ញ-ការបង្កើត ប្រតិបត្តិការ និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រុមការងារបច្ចេកទេសជីវៈចម្រុះ នៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ។

ដ-នីតិវិធីនានាសម្រាប់ការធ្វើកំណត់ត្រាបទល្មើសសត្វព្រៃ ។

ឋ-វិធីសាស្ត្រប្រកបដោយមនុស្សធម៌ក្នុងការសម្លាប់សត្វព្រៃក្នុងកសិដ្ឋានសត្វព្រៃ ។

ឌ-ការបង់ថ្លៃសំណងការខូចខាតដែលបានកើតឡើងចំពោះសត្វព្រៃ ដែលបង្កដោយរូបវន្តបុគ្គល និងនីតិបុគ្គលណាមួយ ។

ឍ-ការផ្តល់ការអង្កេតតាមដានជនល្មើស ។

មាតិកាទី៦
កិច្ចការពាររុក្ខជាតិ និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា៤៧១ ._ តួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវមានសិទ្ធិអំណាចដូចខាងក្រោម៖

១- ចាត់ថ្នាក់ ការគ្រប់គ្រង និងកិច្ច ការពាររុក្ខជាតិ និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ។

២- ត្រួតពិនិត្យ រៀបចំ និងពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ ដែលពាក់ព័ន្ធ ទៅនឹងការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ និងការគ្រប់គ្រងរុក្ខជាតិ និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ។

៣- គ្រប់គ្រង ប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការរាតត្បាត ប្រភេទរុក្ខជាតិដែលមិនមានដើមកំណើតក្នុងស្រុក ឬដែលមិនកើត ឡើងដោយធម្មជាតិ ។

៤- ចាត់វិធានការនានានៅក្នុងការអភិរក្ស និងការគ្រប់គ្រងដែលបានអនុវត្តដោយអង្គភាពរដ្ឋាភិបាលដែលត្រឹមត្រូវ ត្រូវផ្អែកទៅលើភស្តុតាងផ្អែកវិទ្យាសាស្ត្រដែលល្អបំផុត និងត្រូវទប់ស្កាត់ការបាត់បង់រុក្ខជាតិ និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ។

៥- គ្រប់គ្រង និងថែរក្សា ដើម្បីធ្វើឲ្យលក្ខណៈអេកូឡូស៊ីនៃរុក្ខជាតិ ឬប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីកើតឡើងនៅក្នុងលំដាប់ខុសគ្នានៃធម្មជាតិរបស់វា និងរួចផុតពីការរំខានពីធម្មជាតិ និងសកម្មភាពរបស់មនុស្ស ។

មាត្រា៤៧២ ._ កិច្ចសហការរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ

គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នដែលមានការទទួលខុសត្រូវក្នុងការទប់ស្កាត់បទល្មើសដែលពាក់ព័ន្ធ មានការ ទទួលខុសត្រូវនៅក្នុងការសម្របសម្រួល សហការ និងចែករំលែកព័ត៌មាន ដែលតម្រូវដោយគោលការណ៍ ណែនាំរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ស្តីពីបទល្មើសទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹង រុក្ខជាតិ និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ដែលរួមមាន៖

ក. ការស៊ើបអង្កេតថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់អន្តរជាតិនៃការកាន់កាប់ ការធ្វើជំនួញ ឬការដឹកជញ្ជូនរុក្ខជាតិ និងឈើខុសច្បាប់ ។

ខ. ការរឹបអូសរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង និងឈើដែលបានកាន់កាប់ខុសច្បាប់ ដែលត្រូវបានធ្វើឡើង នៅក្រោមក្រមនេះ និងច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិដែលពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ។

គ. គ្រប់បណ្តឹងរបស់តុលាការ ពាក់ព័ន្ធនឹងរុក្ខជាតិ និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ។

មាត្រា៤៧៣ ._ សមាសភាពក្រុមការងារបច្ចេកទេសជីវៈចម្រុះ

ក្រុមការងារបច្ចេកទេសជីវៈចម្រុះ នៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវមានសមាសភាពដូចខាងក្រោម៖

១- អ្នកជំនាញការផ្នែកជីវៈចម្រុះនិងអ្នកបរិស្ថានមកពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

២- ក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធនានា ។

៣- អង្គការ ស្ថាប័នវិទ្យាសាស្ត្រ អប់រំ និងអង្គការ ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ។

៤- ដៃគូបច្ចេកទេសដែលចូលរួមនៅក្នុងកិច្ចការពារច្រកររបៀងជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងការការពារប្រភេទរុក្ខជាតិ និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ក្រុមការងារបច្ចេកទេសជីវៈចម្រុះ នៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវជួបប្រជុំគ្នារៀងរាល់១ (មួយ) ឆ្នាំម្តងយ៉ាងតិចដើម្បី៖

ក. ពិនិត្យទៅលើបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង បញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពី ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង បញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការរាតត្បាត និងផ្តល់អនុសាសន៍ទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដែលទាក់ទងទៅនឹងការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព ដែលចាំបាច់ទៅលើបញ្ជី និងការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ និង

ខ. ពិនិត្យ ផ្តល់អនុសាសន៍សម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរជាចាំបាច់ និងឯកភាពទៅលើផែនការគ្រប់គ្រង និងស្តារ ឡើងវិញនូវប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិសម្រាប់ការអនុវត្ត ផ្អែកលើមូលដ្ឋានរបាយការណ៍វិទ្យាសាស្ត្រ និងទិន្នន័យ ។

ជំពូកទី២
ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់នៃប្រភេទរុក្ខជាតិ

មាត្រា៤៧៤ ._ បញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ដែលកើតមានឡើងនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងដាក់ឲ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកបញ្ជីនេះបាន ។ បន្ទាប់ពីការអនុម័តនៃក្រមនេះ បញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង នឹងទទួលយកគ្រប់ប្រភេទរុក្ខជាតិ ដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថាមាននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលបានរាយឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជីក្រហមរបស់សហភាពអន្តរជាតិអភិរក្សធម្មជាតិ ។

បញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង នឹងទទួលយកប្រភេទរុក្ខជាតិថ្មីៗជាបន្តបន្ទាប់ ដែលត្រូវបានបន្ថែមទៅក្នុងបញ្ជីក្រហមរបស់សហភាពអន្តរជាតិ អភិរក្សធម្មជាតិ ដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថាមាននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលមានប្រសិទ្ធភាពភ្លាមៗ បន្ទាប់ពីការរាយឈ្មោះប្រភេទរុក្ខជាតិទាំងនោះនៅក្នុងបញ្ជីក្រហមរបស់សហភាពអន្តរជាតិអភិរក្សធម្មជាតិ ។

មាត្រា៤៧៥ ._ ចំណាត់ថ្នាក់នៃប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង

ប្រភេទទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ត្រូវបែងចែកទៅតាមកាលវិភាគដូចតទៅ៖

ក. ចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទទី ១៖ គ្រប់ប្រភេទ ដែលរួមមានប្រភេទដែលមិនមានដើមកំណើតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលបានរាយឈ្មោះជាប្រភេទផុតពូជនៅក្នុងព្រៃ ជិតផុតពូជ ឬកំពុងផុតពូជ នៅក្នុងបញ្ជីក្រហមរបស់សហភាពអន្តរជាតិអភិរក្សធម្មជាតិ ស្តីពីប្រភេទដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ឬប្រភេទទាំងនោះ ដែលត្រូវបាន បន្ថែមទៅក្នុងប្រភេទដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ នៅក្នុងបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ។ គ្រប់ប្រភេទដែលមិនមានដើមកំណើតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលបានរាយឈ្មោះ នៅក្នុង ឧបសម្ព័ន្ធទី១ នៃអនុសញ្ញាស្តីពីការគ្រប់គ្រងការធ្វើជំនួញជាអន្តរជាតិនូវប្រភេទសត្វព្រៃ និងរុក្ខជាតិព្រៃកំពុងផុតពូជ ក៏ត្រូវបានបញ្ចូលនៅក្នុងចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទទី១ ផងដែរ ។

ខ.ចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទទី ២៖ គ្រប់ប្រភេទ ដែលរួមមានប្រភេទដែលមិនមានដើមកំណើតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលបានរាយឈ្មោះជាប្រភេទដែលងាយរងគ្រោះដែលជិតទទួលរងការគំរាមកំហែង ដែលមិនមានទិន្នន័យគ្រប់គ្រាន់ ឬដែលមិនទាន់បានសិក្សានៅក្នុងបញ្ជីក្រហមរបស់សហភាពអន្តរជាតិអភិរក្សធម្មជាតិ ស្តីពីប្រភេទដែល ទទួលរងការគំរាមកំហែង ប្រភេទទាំងនោះ ដែលត្រូវបានបន្ថែមទៅក្នុងប្រភេទដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ នៅក្នុងបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង និងគ្រប់ប្រភេទដែល

មិនមានដើមកំណើតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងដែលបានរាយឈ្មោះនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី ២ នៃអនុសញ្ញាស្តីពីការគ្រប់គ្រងការធ្វើជំនួញជាអន្តរជាតិនូវប្រភេទសត្វព្រៃ និងរុក្ខជាតិព្រៃកំពុងជុតពូជ ។

គ. ចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទទី៣៖ គ្រប់ប្រភេទ ដែលរួមមានប្រភេទដែលមិនមានដើមកំណើតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលបានរាយឈ្មោះជាប្រភេទដែលមិនទាន់មានក្នុងប្រភេទណាមួយ នៅក្នុងបញ្ជីក្រហមរបស់សហភាពអន្តរជាតិអភិរក្សធម្មជាតិ ស្តីពីប្រភេទដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង និងគ្រប់ប្រភេទ ដែលមិនមានដើមកំណើត នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងដែលបានរាយឈ្មោះនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី២ នៃអនុសញ្ញាស្តីពីការគ្រប់គ្រងការធ្វើជំនួញជាអន្តរជាតិនូវប្រភេទសត្វព្រៃ និងរុក្ខជាតិព្រៃកំពុងជុតពូជ ។

នៅក្នុងករណីដែលប្រភេទមួយប្រភេទ អាចចាត់ថ្នាក់ក្រោមកាលវិភាគផ្សេងៗទៀត អនុលោមទៅតាមបញ្ជី ក្រហមរបស់សហភាពអន្តរជាតិអភិរក្សធម្មជាតិ និងធនធានធម្មជាតិ និងឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុសញ្ញាស្តីពីការគ្រប់គ្រង ការធ្វើជំនួញជាអន្តរជាតិនូវប្រភេទសត្វព្រៃ និងរុក្ខជាតិព្រៃកំពុងជុតពូជ កាលវិភាគដែលខ្ពស់ជាង ត្រូវបានយកមកអនុវត្ត ។

ប្រភេទទាំងឡាយដែលបានបញ្ចូលនៅក្នុងកាលវិភាគទាំងបី ត្រូវបានរាយឈ្មោះនៅក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តមួយ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ ។ ការបង្កើតកាលវិភាគទាំងបីនេះ ត្រូវមានប្រសិទ្ធភាពជាប្រញាប់ បន្ទាប់ពីការអនុម័តក្រមនេះ ដែលផ្អែកលើបញ្ជីក្រហមរបស់សហភាពអន្តរជាតិអភិរក្សធម្មជាតិ ឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុសញ្ញាស្តីពីការគ្រប់គ្រងការធ្វើជំនួញជាអន្តរជាតិនូវប្រភេទសត្វព្រៃ និងរុក្ខជាតិព្រៃកំពុងជុតពូជ និងពឹងផ្អែកលើការបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ។

មាត្រា៤៧៦ ._ ការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពនៃបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង

ក្រុមការងារបច្ចេកទេសជីវៈចម្រុះ នៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាពត្រូវជួបប្រជុំគ្នារៀងរាល់១ (មួយ) ឆ្នាំម្តងយ៉ាងតិច ដើម្បីពិនិត្យ និងផ្តល់អនុសាសន៍ទៅដល់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដើម្បីធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព ទៅលើបញ្ជី ថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង និងការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់នៃប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ។

នៅពេលដែលប្រភេទរុក្ខជាតិណាមួយដែលបានរាយឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជីក្រហមរបស់សហភាពអន្តរជាតិអភិរក្សធម្មជាតិ ដែលពីមុនមិនត្រូវបានគេស្គាល់ថាមាននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបានរកឃើញថាមាននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ពពួករុក្ខជាតិនេះ ត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ។

ប្រភេទរុក្ខជាតិដែលមិនមាននៅក្នុងបញ្ជីក្រហមរបស់សហភាពអន្តរជាតិអភិរក្សធម្មជាតិ អាច ត្រូវបានបន្ថែមទៅក្នុងបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ។ ការបន្ថែម នេះ ត្រូវធ្វើឡើងជាមួយនឹងឯកសារយោងទៅលើលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ដែលបានចែងនៅក្នុងប្រភេទ និង លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃបញ្ជីក្រហមរបស់សហភាពអន្តរជាតិអភិរក្សធម្មជាតិ កំណែថ្មី ៣.១ ការកែសម្រួល លើកទីពីរ ។

ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទរុក្ខជាតិដែលបានធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព នឹងត្រូវផ្អែកទៅលើការបែងចែងជា ប្រភេទ នៃប្រភេទនៅក្នុងបញ្ជីក្រហមរបស់សហភាពអន្តរជាតិអភិរក្សធម្មជាតិ និងធនធានធម្មជាតិ និង ឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុសញ្ញា ស្តីពីការគ្រប់គ្រងការធ្វើជំនួញជាអន្តរជាតិនូវប្រភេទសត្វព្រៃ និងរុក្ខជាតិព្រៃ កំពុងជុតពូជ ។

បន្ថែមជាងនេះទៅទៀត ប្រភេទណាមួយអាចធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពទៅជាប្រភេទកាលវិភាគដែល ខ្ពស់ជាងមុន ដោយផ្អែកលើកត្តាមួយចំនួន ដែលរួមមាន៖

ក. កម្រិតខ្ពស់នៃការគំរាមកំហែងទៅកាន់ចំនួនប្រភេទដែលមានដើមកំណើតនៅក្នុង ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ខ. ស្ថានការណ៍នៃចំនួនប្រភេទដែលមានដើមកំណើតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវនឹងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃបញ្ជីក្រហមរបស់សហភាពអន្តរជាតិអភិរក្សធម្មជាតិ និងធនធាន ធម្មជាតិ ដែលជិតជុតពូជ ឬកំពុងជុតពូជ ។

គ. តម្លៃបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ និងធម្មជាតិដ៏មានសារៈសំខាន់ សម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋនៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងសហភាពអន្តរជាតិ អភិរក្សធម្មជាតិ និងធនធានធម្មជាតិ ។

ការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពទាំងនេះ ត្រូវបានអនុម័តដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងត្រូវបានចែក ចាយទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ភ្នាក់ងារពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ គណៈកម្មាធិការសហគ្រប់គ្រង និងតុលាការខេត្ត ។

គ្មានប្រភេទណាមួយ អាចត្រូវរាយឈ្មោះនៅក្នុងចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទទី ១ ឬទី ២ ដោយគ្មាន ការផ្លាស់ប្តូរស្របគ្នានឹង ការរាយឈ្មោះថ្មីៗ នៅក្នុងបញ្ជីក្រហមនៃប្រភេទដែលទទួលរងការគំរាម កំហែង របស់សហភាពអន្តរជាតិអភិរក្សធម្មជាតិ និងធនធានធម្មជាតិបានឡើយ ។

មាត្រា៤៧៧ ._ សំណើធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព

ជន ឬអង្គការណាមួយដែលចាប់អារម្មណ៍ អាចប្តឹងមកកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យ បរិស្ថាន ដើម្បីបន្ថែមប្រភេទរុក្ខជាតិ ណាមួយទៅក្នុងបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរង ការគំរាមកំហែង ។ ការប្តឹងនេះ ត្រូវផ្តល់ទិន្នន័យ និងព័ត៌មានដើម្បីគាំទ្រការបញ្ចូលប្រភេទនេះទៅក្នុង បញ្ជីថ្នាក់ជាតិ ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវឆ្លើយតបទៅនឹងបណ្តឹងនេះ ជាមួយនឹង

ហេតុផលដែលបណ្តឹងនេះត្រូវបានទទួលយកទុក ឬបដិសេធ នៅក្នុងរយៈពេល ៦០(ហុកសិប) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការទទួលយកបណ្តឹងនោះ ។

ឯកសារ ទិន្នន័យ ឬព័ត៌មានផ្សេងទៀតណាមួយ ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ការរាយឈ្មោះនៃប្រភេទ មួយប្រភេទ ត្រូវដាក់ឲ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកបាន ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត នៅក្នុងការកាន់កាប់ឯកសារ ទិន្នន័យ ឬព័ត៌មានផ្សេងទៀតនេះ ស្របតាមគន្លឹះទី១ ស្តីពីបទប្បញ្ញត្តិទូទៅ មាត្រាទី៣ ស្តីពីសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាន នៃក្រមនេះ ។

ជំពូកទី៣
ការហាមឃាត់ទៅលើសកម្មភាពដែលប៉ះពាល់ទៅដល់ជម្រកប្រភេទរុក្ខជាតិ ដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង និងការប្រមូលរុក្ខជាតិ

មាត្រា៤៧៨ ._ សកម្មភាពដែលត្រូវហាមឃាត់ចំពោះជម្រកប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង

ការបំផ្លិចបំផ្លាញ និងការផ្លាស់ប្តូរជម្រកធម្មជាតិនៃប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ដែលបានកំណត់ដោយអាជ្ញាធរត្រឹមត្រូវ ថាបង្កឡើង ដោយផ្ទាល់ ឬប្រយោលនូវការបំផ្លិចបំផ្លាញរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែងនៅក្នុងជម្រកធម្មជាតិរបស់វា ត្រូវបានហាមឃាត់ លើកលែងតែមានចែងនៅក្នុងជំពូកទី៤ នៃមាត្រានេះ ។ នៅក្នុងមាត្រានេះ ជម្រកធម្មជាតិ សំដៅទៅដល់ជម្រកដែលប្រភេទមួយចំនួន ឬប្រភេទនីមួយៗរស់នៅ ដែលទីជម្រកនោះ មិនទាន់ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរពីលក្ខណៈធម្មជាតិរបស់វា តាមរយៈមនុស្ស សម្រាប់ការប្រើប្រាស់ផ្នែកកសិកម្ម និងការប្រើប្រាស់ពាក់ព័ន្ធនឹងសកម្មភាពមនុស្ស ។

មាត្រា៤៧៩ ._ សកម្មភាពដែលត្រូវហាមឃាត់ចំពោះរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង

ការប្រមូល ការបំផ្លិចបំផ្លាញ ការប្រើប្រាស់ ការលក់ ការធ្វើជំនួញ ឬការដឹកជញ្ជូនរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែងណាមួយ ឬនិស្សន្ទវត្ថុ ដែលត្រូវបានរាយឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជីឋាក់ជាតិស្តីពីប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ត្រូវបានហាមឃាត់ លើកលែងតែមានចែងនៅក្នុងជំពូកទី៤ នៃមាត្រានេះ ។

មាត្រា៤៨0 ._ សកម្មភាពដែលត្រូវហាមឃាត់នៅក្នុងច្រករបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារ

ការប្រមូល ឬការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃរុក្ខជាតិណាមួយនៅក្នុងច្រករបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវបានហាមឃាត់ លើកលែងតែមានចែងនៅក្នុងជំពូកទី ៥ នៃមាតិកានេះ ឬស្របតាមផែនការគ្រប់គ្រងច្រករបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ឬតំបន់ការពារ ។

ជំពូកទី៤
ការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតសម្រាប់គោលបំណងពិសេស

មាត្រា៤៨១ ._ ការប្រើប្រាស់ជាលក្ខណៈគ្រួសារ និងការប្រើប្រាស់ជាឱសថ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចផ្តល់ការអនុញ្ញាតពិសេសនៅក្នុងការប្រមូល ការលក់ ជំនួញ ឬការដឹកជញ្ជូនរុក្ខជាតិ ដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ឬនិស្សន្ទវត្ថុ សម្រាប់ការប្រើប្រាស់ជាលក្ខណៈគ្រួសារ និងការប្រើប្រាស់ជាឱសថបាន ។ ការអនុញ្ញាតពិសេសណាមួយនៅក្រោមជំពូកនេះ ត្រូវមានចែងអំពីការដាក់កំហិតសមរម្យទៅលើកម្រិត និងក្របខ័ណ្ឌពេលវេលា ដែលសកម្មភាពទាំងនោះដែលត្រូវបានអនុវត្តនៅក្រោមការអនុញ្ញាតនេះ នឹងមិនធ្វើឲ្យថយចុះនូវចំនួនធម្មជាតិ ឬធ្វើអន្តរាគមន៍ជាមួយការស្តារឡើងវិញនូវចំនួនធម្មជាតិនៃរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ដូចបាន កំណត់ដោយវិទ្យាសាស្ត្រដែលអាចស្វែងរកបាន និងល្អបំផុត នៅពេលដែលផ្តល់ការអនុញ្ញាតពិសេសនេះ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតនីតិវិធីក្នុងការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និងបទប្បញ្ញត្តិនានានៅក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ។

មាត្រា៤៨២ ._ គោលបំណងវិទ្យាសាស្ត្រ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចផ្តល់ការអនុញ្ញាតពិសេសនៅក្នុងការប្រមូលរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង សម្រាប់គោលបំណងវិទ្យាសាស្ត្របាន លុះត្រាតែការប្រមូលនេះ ត្រូវបានកំណត់ថាមិនមានសក្តានុពលក្នុងការបង្ក ឲ្យមានការផុតពូជនៃរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ឬបង្កការខូចខាតដែលមិនអាចជំនួសបាន ទៅដល់ចំនួនធម្មជាតិ នៃរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ដូចបានកំណត់ដោយវិទ្យាសាស្ត្រដែលអាចស្វែងរកបាន និងល្អបំផុត នៅពេលដែលផ្តល់ការអនុញ្ញាតពិសេសនេះ ។

លិខិតអនុញ្ញាតដែលត្រូវបានផ្តល់សម្រាប់គោលបំណង វិទ្យាសាស្ត្រ អាចផ្តល់ឲ្យបានតែស្ថាប័នណាដែលតំណាងឲ្យស្ថាប័នសិក្សា ស្ថាប័នស្រាវជ្រាវ អង្គការអភិរក្ស អគារសន្និធិរុក្ខជាតិស្ងួត សម្រាប់ការសិក្សាស្រាវជ្រាវ ឬសួនរុក្ខសាស្ត្រ ។ មិនមានកាលៈទេសៈណាមួយដែលលិខិតអនុញ្ញាត

នៅក្នុងការប្រមូលរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែងសម្រាប់គោលបំណងវិទ្យាសាស្ត្រ ត្រូវបានផ្តល់ទៅ ឲ្យរបរន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលប្រមូលរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ជាមួយនឹងផលប្រយោជន៍ពាណិជ្ជកម្មនោះឡើយ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតនីតិវិធីក្នុងការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាត លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និងបទប្បញ្ញត្តិនានានៅក្នុង លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ។

មាត្រា៤៨៣ ._ អវត្តមាននៃព័ត៌មានខាងផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រគ្រប់គ្រាន់

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចបដិសេធក្នុងការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតពិសេស នៅក្រោមជំពូកនេះ ក្នុងករណីដែលមិនមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ខាងផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រដើម្បីធ្វើការកំណត់អំពីផលប៉ះពាល់នៃសកម្មភាពទៅលើប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង និងជម្រករបស់វា ជាមួយនឹងការលើកលែងក្នុងការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតពិសេសនានា ដែលត្រូវផ្តល់ជាកំហិតសម្រាប់គោលបំណងវិទ្យាសាស្ត្រ ។

ក្នុងករណីដែលលិខិតអនុញ្ញាត ត្រូវបានផ្តល់ សម្រាប់គោលបំណងវិទ្យសាស្ត្រ ថ្វីត្បិតតែមិនមានព័ត៌មានខាងផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីធ្វើការកំណត់ច្បាស់លាស់ក៏ដោយ ក៏ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចប្រើប្រាស់ការវិនិច្ឆ័យដែលល្អបំផុតរបស់ខ្លួន ដើម្បីដាក់កំហិតទៅលើកម្រិតនៃការប្រមូល ដែលនឹងកាត់បន្ថយលទ្ធភាពដែលសកម្មភាពទាំងនេះ នឹងបង្កឲ្យមានការផុតពូជនៃរុក្ខជាតិ ដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ឬបង្កការខូចខាតដែលមិនអាចជំនួសបាន ទៅដល់ចំនួនធម្មជាតិនៃរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ។

មាត្រា៤៨៤ ._ ការព្យួរ ឬការលុបចោលនូវលិខិតអនុញ្ញាត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវរក្សាសិទ្ធិអំណាចនៅក្នុងការព្យួរជាបណ្តោះអាសន្ន ឬមិនមានការកំណត់ ឬលុបចោល នូវលិខិតអនុញ្ញាតដែលបានផ្តល់នៅក្រោមជំពូកនេះ ដែលផ្អែកទៅលើទិន្នន័យថ្មីៗ ព័ត៌មានខាងផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ ឬការគំរាមកំហែងដែលបានរកឃើញថ្មីៗទៅលើប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង និងជម្រករបស់វា ។

ជំពូកទី៥
ផែនការគ្រប់គ្រង និងស្តារឡើងវិញនូវប្រភេទរុក្ខជាតិ

មាត្រា៤៨៥ ._ ផែនការគ្រប់គ្រង និងស្តារឡើងវិញនូវប្រភេទ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតផែនការគ្រប់គ្រង និងស្តារឡើងវិញនូវប្រភេទ សម្រាប់ប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរង ការគំរាមកំហែងមានដើមកំណើតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលបានរាយឈ្មោះនៅក្នុងចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទទី ១ នៃបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ។

ផែនការទាំងនេះ ត្រូវមានវិសាលភាពក្នុងរយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ហើយផែនការនីមួយៗ អាចគ្របដណ្តប់ទៅលើប្រភេទរុក្ខជាតិច្រើនប្រភេទ ដែលរួមបញ្ចូលទាំងប្រភេទ សត្វព្រៃផងដែរ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ន ពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត និងអ្នកជំនាញការបច្ចេកទេស ដើម្បីបង្កើតផែនការគ្រប់គ្រង និងស្តារឡើងវិញនូវប្រភេទ ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវផ្តល់ការពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការបង្កើតផែនការគ្រប់គ្រង និងស្តារឡើងវិញនូវប្រភេទនេះ ស្របទៅតាមគន្លឹះទី ១ ស្តីពីបទប្បញ្ញត្តិទូទៅ មាតិកាទី៣ ស្តីពីការចូលរួមជាសាធារណៈ នៃក្រមនេះ ។

គ្រប់ផែនការគ្រប់គ្រង និងស្តារឡើងវិញនូវប្រភេទដែលបានស្នើសុំ ត្រូវពិនិត្យ និងឯកភាពដោយក្រុមការងារ បច្ចេកទេសអភិរក្សជីវៈចម្រុះ នៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព មុនពេលផែនការនេះត្រូវបានអនុវត្ត ។

មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត ត្រូវធ្វើជាស្ថាប័នអនុវត្តបឋម ក្រោមការត្រួតពិនិត្យពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រុមការងារបច្ចេកទេសអភិរក្សជីវៈចម្រុះ នៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព និងក្នុងកិច្ចសហការជាមួយអង្គភាព រដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត និងដៃគូបច្ចេកទេសនានា ។

មាត្រា៤៨៦ ._ ផែនការគ្រប់គ្រង និងស្តារឡើងវិញនូវប្រភេទរុក្ខជាតិ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រង និងស្តារឡើងវិញនូវប្រភេទរុក្ខជាតិដោយកំណត់ឲ្យបានជាក់លាក់នូវ៖

១- ការធ្វើសកម្មភាពអភិរក្ស និងគ្រប់គ្រងចាំបាច់ ចំនួននៃប្រភេទមានមុខងារអេកូឡូស៊ីដែលបានរាយឈ្មោះ នៅតែមាននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ ចំនួននៃប្រភេទមានមុខងារអេកូឡូស៊ី គឺជាចំនួននៃទំហំ និងថាមពលមួយ ដែលមិនគ្រាន់តែអាចរស់បានប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែអាចផ្តល់នូវសេវាអេកូឡូស៊ី និងតួនាទីនៃចំនួនធម្មជាតិ និងមិនត្រូវបានរំខានទៅកាន់ប្រព័ន្ធ អេកូឡូស៊ីដែលនៅជុំវិញខ្លួនវាផងដែរ ។

២- ការកំណត់អំពីការគំរាមកំហែង ទាំងដោយផ្ទាល់ និងប្រយោល និងវិធានការតម្រូវក្នុងការកាត់បន្ថយការគំរាមកំហែងនេះ និងធានាសុវត្ថិភាពទៅដល់ចំនួនប្រភេទ ។

៣- ការកំណត់ពីជម្រកសំខាន់សម្រាប់ការអភិរក្សប្រភេទ និងត្រូវចែងពីវិធានការគ្រប់គ្រងជម្រក និងទាសភាពជាក់លាក់ដែលចាំបាច់ដើម្បីសម្រេចឲ្យបាននូវគោលដៅរបស់ផែនការគ្រប់គ្រង និងស្ដារឡើងវិញនូវប្រភេទ សម្រាប់ការអភិរក្ស និងការរស់រានមានជីវិតនៃប្រភេទទាំងនេះ ។

៤- ការបញ្ចូលទៅក្នុងផែនការគ្រប់គ្រងច្រករបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ឬតំបន់ការពារដែលកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ផែនការគ្រប់គ្រង និងស្ដារឡើងវិញនូវប្រភេទ ត្រូវបញ្ចូលគោលបំណង លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលអាចវាស់បាន ដែលត្រូវសម្រេចបានជាលទ្ធផលនូវនៅពេលដែលស្ថានភាពនៃការអភិរក្សប្រភេទ គោលដៅ និងជម្រករបស់វា មានលក្ខណៈប្រសើរឡើង ហើយផែនការគ្រប់គ្រង និងស្ដារឡើងវិញនូវប្រភេទ ត្រូវបញ្ចូលផងដែរនូវការប៉ាន់ស្មាននៃរយៈពេល និងធនធានហិរញ្ញវត្ថុដែលត្រូវការដើម្បីអនុវត្តវិធានការទាំងនេះ ។

មាត្រា៤៨៧ ._ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ត្រូវធ្វើ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានសម្រាប់គម្រោង ផែនការ ឬសកម្មភាពទាំងឡាយណាដែលអាចមានផលប៉ះពាល់គួរឲ្យកត់សម្គាល់ទៅលើជម្រកនៃប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែងដែលបានស្គាល់ ត្រូវពិចារណា និងដាក់បញ្ចូលនូវផែនការគ្រប់គ្រង និងស្ដារឡើងវិញនូវប្រភេទរុក្ខជាតិជាឯកសារយោង និងត្រូវចង្អុលបង្ហាញថាគម្រោង ផែនការ ឬសកម្មភាពនេះ នឹងមិនធ្វើឲ្យថយចុះនូវចំនួនធម្មជាតិនៃរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ឬធ្វើអន្តរាគមន៍ជាមួយការស្ដារឡើងវិញនូវចំនួនធម្មជាតិនៃរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង តាមរយៈការអនុវត្តផែនការគ្រប់គ្រង និងស្ដារឡើងវិញនូវប្រភេទ ស្របតាមគន្លឹះទី២ ការវាយតម្លៃ និងការអង្កេតតាមដានបរិស្ថាន មាតិកាទី៣ ស្ដីពីការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន នៃក្រមនេះ ។

នៅក្នុងករណីដែលប្រភេទរុក្ខជាតិមួយប្រភេទ ត្រូវបានបន្ថែមនៅក្នុងបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្ដីពីប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ប៉ុន្តែផែនការគ្រប់គ្រង និងស្ដារឡើងវិញនូវប្រភេទនេះ មិនទាន់បានបំពេញ ដូច្នេះគ្រប់ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានសម្រាប់គម្រោង ផែនការ ឬសកម្មភាពទាំងឡាយណាដែលអាចមាន ផលប៉ះពាល់គួរឲ្យកត់សម្គាល់ទៅលើប្រភេទរុក្ខជាតិ ត្រូវចង្អុលបង្ហាញថាគម្រោង ផែនការ ឬសកម្មភាពនេះ នឹងមិនធ្វើឲ្យថយចុះនូវចំនួនធម្មជាតិនៃប្រភេទណាមួយឡើយ។

ជំពូកទី៦
ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់នៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង

មាត្រា៤៨៨ ._ បញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើត និងដាក់ឲ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកបាននូវបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ដែលកើតមានឡើងនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលត្រូវផ្តល់ឯកសារ អំពីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលត្រូវបានគំរាមកំហែង ដែលពុំគិតដល់វត្តមាន ឬអវត្តមាននៃរុក្ខជាតិ ឬសត្វព្រៃដែលមាន នៅក្នុងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនោះឡើយ ។

បន្ទាប់ពីការអនុម័តនៃក្រមនេះ បញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែល ទទួលរងការគំរាមកំហែង ត្រូវទទួលយកប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីទាំងអស់ដែលកើតឡើងនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលត្រូវបានរាយឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជីក្រហមនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីរបស់សហភាពអភិរក្សធម្មជាតិ ។

បញ្ជីថ្នាក់ជាតិ ស្តីពីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង នឹងទទួលយកប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីថ្មីជាបន្តបន្ទាប់ ដែលត្រូវបានបន្ថែមទៅក្នុងបញ្ជីក្រហមនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីរបស់សហភាពអន្តរជាតិអភិរក្សធម្មជាតិ ដែលកើតមាននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលមានប្រសិទ្ធភាពភ្លាមៗ បន្ទាប់ពីការរាយឈ្មោះប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីទាំងនោះ នៅក្នុងបញ្ជីក្រហមនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីរបស់សហភាពអន្តរជាតិអភិរក្សធម្មជាតិ ។

មាត្រា៤៨៩ ._ ចំណាត់ថ្នាក់នៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង

ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលបានរាយឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ត្រូវបានធ្វើចំណាតថ្នាក់ទៅតាមកាលវិភាគដូចខាងក្រោម៖

ក-ចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទទី១៖ គ្រប់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដែលបានរាយឈ្មោះជាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលផុតពូជនៅក្នុងព្រៃ ដែលជិតផុតពូជ ឬកំពុងផុតពូជ នៅក្នុងបញ្ជីក្រហមរបស់សហភាពអន្តរជាតិអភិរក្សធម្មជាតិ ស្តីពីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ឬប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីទាំងនោះ ដែលត្រូវបានបន្ថែមទៅក្នុងប្រភេទដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ នៅក្នុងបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ។

ខ- ចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទទី២៖ គ្រប់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដែលបានរាយឈ្មោះជាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដែលងាយរងគ្រោះ ដែលជិតទទួលរងការគំរាមកំហែង ដែលមិនមានទិន្នន័យគ្រប់គ្រាន់ ឬដែលមិនទាន់បានសិក្សា នៅក្នុងបញ្ជីក្រហមរបស់សហភាពអន្តរជាតិអភិរក្សធម្មជាតិ ស្តីពីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ទាំងនោះ ដែលត្រូវបានបន្ថែមទៅក្នុងប្រភេទដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ នៅក្នុងបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង និង

គ- ចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទទី៣៖ គ្រប់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដែលបានរាយឈ្មោះជាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដែលមិនទាន់មានក្នុងប្រភេទណាមួយ នៅក្នុងបញ្ជីក្រហមរបស់សហភាពអន្តរជាតិអភិរក្សធម្មជាតិស្តីពីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ។

មាត្រា៤៩0 ._ ការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពនៃបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង

ក្រុមការងារបច្ចេកទេសជីវៈចម្រុះ នៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាពត្រូវជួបប្រជុំគ្នារៀងរាល់ ១ (មួយ) ឆ្នាំ ម្តងយ៉ាងតិច ដើម្បីពិនិត្យ និងផ្តល់អនុសាសន៍ទៅដល់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដើម្បីធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព ទៅលើបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង និងការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់កាលវិភាគនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ។

ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែងនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលមិនមាននៅក្នុងបញ្ជីក្រហមរបស់សហភាពអន្តរជាតិអភិរក្សធម្មជាតិស្តីពីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង អាចត្រូវបានបន្ថែមនៅក្នុងបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែងបាន ។ ការបន្ថែមនេះ ត្រូវធ្វើឡើងជាមួយនឹងឯកសារយោងទៅលើលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ដែលបានចែងនៅក្នុងប្រភេទ និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃបញ្ជីក្រហមនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីរបស់សហភាពអន្តរជាតិអភិរក្សធម្មជាតិ ។

មាត្រា៤៩១ ._ សំណើធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលចាប់អារម្មណ៍ អាចធ្វើសំណើមកកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យ បរិស្ថាន ដើម្បីបន្ថែមប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីណាមួយទៅក្នុងបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ។ សំណើនេះ ត្រូវផ្តល់ទិន្នន័យ និងព័ត៌មាន ដើម្បីគាំទ្រការបញ្ចូលប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនេះទៅក្នុងបញ្ជីថ្នាក់ជាតិ ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវឆ្លើយតបទៅនឹងបណ្តឹងនេះ ជាមួយនឹងហេតុផលដែលសំណើនេះត្រូវបានទទួលយកទុក ឬបដិសេធ នៅក្នុងរយៈពេល ៦0 (ហុកសិប) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការទទួលយកសំណើនោះ ។

ឯកសារ ទិន្នន័យ ឬព័ត៌មានផ្សេងទៀតណាមួយ ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ការរាយឈ្មោះនៃប្រព័ន្ធ អេកូឡូស៊ីមួយ ត្រូវដាក់ឲ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកបាន ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត នៅក្នុងការកាន់កាប់ឯកសារ ទិន្នន័យ ឬព័ត៌មានផ្សេងទៀតនេះ ស្របតាមគន្លឹះទី១ ស្តីពីបទប្បញ្ញត្តិទូទៅ មាតិកាទី៣ ស្តីពីសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាន នៃក្រមនេះ ។

ជំពូកទី៧
ផែនការគ្រប់គ្រង និងស្តារឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង

មាត្រា៤៩២ ._ ផែនការគ្រប់គ្រង និងស្តារឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតផែនការគ្រប់គ្រង និងស្តារឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី សម្រាប់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ដែលបានរាយឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ។ ផែនការទាំងនេះ ត្រូវមានវិសាលភាពក្នុងរយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត និងអ្នកជំនាញការបច្ចេកទេស ដើម្បីបង្កើតផែនការគ្រប់គ្រង និងស្តារឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវផ្តល់ការពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការបង្កើតផែនការគ្រប់គ្រង និងស្តារឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនេះ ស្របតាមគន្លឹះទី ១ ស្តីពីបទប្បញ្ញត្តិទូទៅ មាតិកាទី២ ស្តីពីការចូលរួមជាសាធារណៈ នៃក្រមនេះ ។

គ្រប់ផែនការគ្រប់គ្រង និងស្តារឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលបានស្នើសុំ ត្រូវពិនិត្យ និងឯកភាពដោយ ក្រុមការងារបច្ចេកទេសអភិរក្សជីវៈចម្រុះ នៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព មុនពេលផែនការនេះត្រូវបានអនុវត្ត ។

មាត្រា៤៩៣ ._ផែនការគ្រប់គ្រង និងស្តារឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវកំណត់ឲ្យបានច្បាស់នៅក្នុងផែនការគ្រប់គ្រង និងស្តារឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដូចខាងក្រោម៖

១- វិធានការអភិរក្ស និងគ្រប់គ្រងចាំបាច់ ដែលតម្រូវដើម្បីធានាបាននូវភាពស្ថិតស្ថេរ និងបូរណភាពអេកូឡូស៊ី នៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលបានរាយឈ្មោះនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ បូរណភាពអេកូឡូស៊ី សំដៅទៅដល់សមត្ថភាពនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីមួយ ក្នុងការគាំទ្រ និងថែរក្សាសហគមន៍សារពាង្គកាយ ដែលមានសមាសភាគជាប្រភេទ ភាពចម្រុះគ្នា និងការរៀបចំមុខងារ ដែលអាចធ្វើការប្រៀបប្រដូចទៅនឹងសារពាង្គកាយ នៃជម្រកធម្មជាតិផ្សេងទៀតនៅក្នុងតំបន់មួយ ។

២- មុខងារ និងតម្លៃអេកូឡូស៊ី ទំហំទីតាំងភូមិសាស្ត្រធនធានអេកូឡូស៊ីសំខាន់ៗ នៅក្នុងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនោះ ការគំរាមកំហែងទៅលើប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីទាំងដោយផ្ទាល់ និងប្រយោល សូចនករអេកូឡូស៊ីដែលអាចត្រូវបានតាមដានយ៉ាងសកម្ម លំដាប់នៃតម្លៃ ដែលអាចទទួលយកបាន និងមិនអាចទទួលយកបានចំពោះអេកូឡូស៊ីសម្រាប់សូចនករអេកូឡូស៊ី

នីមួយៗ ។ ការគំរាមកំហែងទៅលើប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី សំដៅទៅដល់កត្តាណាមួយដែលបង្កើតដោយមនុស្ស ដែលបង្ហាញជាលើកដំបូង ឬដែលមិនមែនជាធម្មជាតិដែលមានសក្តានុពលក្នុងការរារាំងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីមួយ និង/ឬបង្កឲ្យសូចនករអេកូឡូស៊ីមានតម្លៃក្រៅពីលំដាប់ប្រែប្រួលនៃតម្លៃអេកូឡូស៊ីដែលអាចទទួលយកបាន ។

សូចនករអេកូឡូស៊ី គឺជាលក្ខណៈ ធាតុផ្សំ ឬលក្ខខណ្ឌមួយដែលជាក់លាក់ និងដែលអាចវាស់បាន នៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដែលរហ័សក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងការផ្លាស់ប្តូរនានានៃគុណភាពសំខាន់ៗរបស់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដែលនៅក្នុងសូចនករអេកូឡូស៊ីនេះ នឹងមានលំដាប់ខុសៗគ្នាដែលអាចទទួលយកបានចំពោះប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ។ ឧទាហរណ៍រួមមាន ចំនួនសរុបនៃរុក្ខជាតិដែលពេញលក្ខណៈនៅក្នុងចំនួនមួយ ឬអត្រារុក្ខជាតិធម្មជាតិ ធៀបទៅនឹងរុក្ខជាតិដែលមិនកើតឡើងពីធម្មជាតិ ។

ចំពោះសូចនករអេកូឡូស៊ីណាមួយ ដែលមានតម្លៃដែលចាត់ទុកថាមិនអាចទទួលយកបានក្រសួង ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវចាត់វិធានការកាត់បន្ថយដែលកំណត់ដោយវិទ្យាសាស្ត្រដែលអាចស្វែងរកបាន និងល្អបំផុត នៅពេលដែលមានបំណងចង់សម្រេចបាននូវតម្លៃមួយដែលទទួលយកបានសម្រាប់សូចនករអេកូឡូស៊ីនោះ ។

មាត្រា៤៩៤ ._ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ត្រូវវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានសម្រាប់គម្រោង ផែនការ ឬសកម្មភាពទាំងឡាយណាដែលអាច មានផលប៉ះពាល់គួរឲ្យកត់សម្គាល់ទៅលើជម្រកនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែងដែលបានរាយឈ្មោះ ត្រូវពិចារណា និងដាក់បញ្ចូលនូវផែនការគ្រប់គ្រង និងស្តារឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីជាឯកសារយោង និងត្រូវចង្អុលបង្ហាញថាគម្រោងនេះនឹងមិនធ្វើឲ្យថយចុះនូវបូរណភាពអេកូឡូស៊ីនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ឬធ្វើអន្តរាគមន៍ជាមួយការស្តារឡើងវិញ និង/ឬការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង តាមរយៈការអនុវត្តផែនការគ្រប់- គ្រង និងស្តារឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីតាមគន្លឹះទី ២ ស្តីពីការវាយតម្លៃ និងការអង្កេតតាមដានបរិស្ថាន មាតិកាទី៣ស្តីពីការវាយតម្លៃបរិស្ថាន នៃក្រមនេះ ។

នៅក្នុងករណីដែលប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីមួយ ត្រូវបានបន្ថែមនៅក្នុងបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ប៉ុន្តែផែនការគ្រប់គ្រង និងស្តារឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនេះ មិនទាន់បានបំពេញ ដូច្នេះគ្រប់ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានសម្រាប់គម្រោង ផែនការ ឬសកម្មភាពទាំងឡាយណាដែលអាចមាន ផលប៉ះពាល់គួរឲ្យកត់សម្គាល់ទៅលើប្រភេទរុក្ខជាតិ ត្រូវចង្អុលបង្ហាញថាគម្រោងផែនការ ឬសកម្មភាពនេះ នឹងមិនធ្វើឲ្យថយចុះនូវបូរណភាពអេកូឡូស៊ីនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី។

ជំពូកទី៨
ការគ្រប់គ្រងប្រភេទសត្វរាតត្បាត

មាត្រា៤៩៥ ._ បញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រភេទសត្វរាតត្បាត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើត និងដាក់ឲ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកបាននូវបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីប្រភេទសត្វ រាតត្បាត មួយណាក៏បានដែលកើតមានឡើងថ្មីៗនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬដែលបង្កជាការគំរាមកំហែង ប្រសិនបើប្រភេទនេះបាននាំមកចូលនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ ប្រភេទសត្វរាតត្បាត សំដៅទៅលើប្រភេទទាំងឡាយណាដែលមិនមានដើមកំណើតនៅក្នុងទីតាំង ឬប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីជាក់លាក់មួយ និងដែលមានសមត្ថភាព និង/ឬនិន្នាការក្នុងការរីករាលដាលទៅដល់កម្រិតមួយ ដែលអាចបង្កការខូចខាតទៅដល់បរិស្ថាន សេដ្ឋកិច្ច និងសុខភាពមនុស្ស ។

ការនាំប្រភេទរាតត្បាតមកចូលទៅក្នុងបរិស្ថានធម្មជាតិ ឬទាសភាពកសិកម្ម ត្រូវបានហាមឃាត់ ប្រសិនបើមិនមានការឯកភាពពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៤៩៦ ._ ផែនការគ្រប់គ្រងប្រភេទរាតត្បាត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតផែនការគ្រប់គ្រងប្រភេទរាតត្បាត ដើម្បីកំណត់ឲ្យបានច្បាស់ពីប្រភេទរាតត្បាតទាំងអស់ដែលកើតមានឡើងនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ ផែនការគ្រប់គ្រងប្រភេទរាតត្បាត នឹងស្វះស្វែងក្នុង ការលុបបំបាត់ និង/ឬកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់នៃប្រភេទរាតត្បាតទៅលើបរិស្ថាន សេដ្ឋកិច្ច និងសុខភាពមនុស្ស ។ ផែនការគ្រប់គ្រងប្រភេទរាតត្បាតអាចកំណត់ឲ្យបានច្បាស់ពីការគ្រប់គ្រងប្រភេទមួយ ដាច់ដោយឡែកតែឯង ឬក្រុមប្រភេទច្រើន និងត្រូវមានសុពលភាពក្នុងរយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ដើម្បីបង្កើតផែនការគ្រប់គ្រងប្រភេទរាតត្បាត ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវផ្តល់ការពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការបង្កើត ផែនការគ្រប់គ្រងប្រភេទរាតត្បាតនេះ ស្របតាមគន្លឹះទី១ ស្តីពីបទប្បញ្ញត្តិទូទៅ មាតិកាទី២ ស្តីពីការចូលរួមជាសាធារណៈ នៃក្រមនេះ ។

គ្រប់ផែនការគ្រប់គ្រងប្រភេទរាតត្បាតដែលបានស្នើសុំត្រូវពិនិត្យ និងឯកភាពដោយក្រុមការងារបច្ចេកទេសអភិរក្សជីវៈចម្រុះ នៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព មុនពេលផែនការនេះត្រូវបានអនុវត្ត ។

ជំពូកទី៩
ការគ្រប់គ្រងរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែងហើយទទួលបានការរឹបអូស ឬផល ដែលកើតចេញពីរុក្ខជាតិដែលបានរឹបអូស

មាត្រា៤៩៧ ._ ការគ្រប់គ្រងរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ហើយទទួលរងការរឹបអូស ឬផលដែលបានកើតចេញពីរុក្ខជាតិដែលបានរឹបអូស

គ្រប់រុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ឬផលដែលបានកើតចេញពីរុក្ខជាតិដែលបានរឹបអូស ក្រោមច្បាប់នេះត្រូវ ៖

ក- នៅក្នុងករណីដែលរុក្ខជាតិមានជីវិត នៅពេលណាមួយក៏បានដែលអាចធ្វើទៅបាន ត្រូវនាំទៅកាន់ ជម្រកដើមសារជាថ្មី ឬត្រូវប្រគល់ឲ្យទៅស្ថាប័នសមរម្យដើម្បីគោលបំណងនៃការផ្សាំ ឬការស្រាវជ្រាវ ។ ស្ថាប័នសមរម្យ រួមមានស្ថាប័នសិក្សា ស្ថាប័នស្រាវជ្រាវ អង្គការអភិរក្ស អគារសន្និធិរុក្ខជាតិសួតសម្រាប់ការសិក្សាស្រាវជ្រាវ ឬសួនរុក្ខសាស្ត្រ ។

ខ- នៅក្នុងករណីដែលរុក្ខជាតិនោះស្លាប់ ឬនិស្សន្ទវត្ថុរបស់វាដែលមិនអាចផ្សាំបាន ត្រូវរក្សាទុក ស្តុកទុក ឬបំផ្លាញចោល ដែលគោរពទៅតាមនីតិវិធីដែលបានឯកភាពដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៤៩៨ ._ ការគ្រប់គ្រងភស្តុតាងមុនពេលបញ្ចប់បណ្តឹងនៅតុលាការ

ក្នុងករណីដែលវត្ថុតាងដែលបានរឹបអូស ត្រូវរក្សាទុកជាភស្តុតាងសម្រាប់បណ្តឹងនៅតុលាការ គ្រប់សំភារៈ ឬនិស្សន្ទវត្ថុដែលជារុក្ខជាតិមានតម្លៃខ្ពស់ ត្រូវរក្សាទុកប្រកបដោយសុវត្ថិភាពដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬមន្ទីរបរិស្ថាន ខេត្ត ដោយគោរពទៅតាមពិធីការគ្រប់គ្រង និងសុវត្ថិភាពសមរម្យ រហូតដល់ពេលមួយដែលរឿងក្តីនៅតុលាការ ត្រូវបានចប់រួចរាល់ ឬក៏មានការអនុញ្ញាតពីតុលាការ ។

មាត្រា៤៩៩ ._ ការគ្រប់គ្រងភស្តុតាងបន្ទាប់ពីបញ្ចប់បណ្តឹងនៅតុលាការ ឬមានការអនុញ្ញាតពីតុលាការ

នៅពេលដែលបណ្តឹងនៅតុលាការត្រូវបានបញ្ចប់ គ្រប់សំភារៈ ឬនិស្សន្ទវត្ថុដែលជារុក្ខជាតិដែលរក្សាទុកជា ភស្តុតាង ត្រូវបញ្ជូនត្រលប់ទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានវិញ សម្រាប់ជាផលប្រយោជន៍សាធារណៈ នៅក្នុងករណីឈើមានតម្លៃខ្ពស់ ឬប្រណិត ឬបំផ្លាញចោល ។ ផលរុក្ខជាតិ និងឈើ មិនត្រូវបានលក់ដូរ ក្នុងការលក់ដេញថ្លៃជាសាធារណៈឡើយ ។

ជំពូកទី១០
លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តទូទៅ

មាត្រា៥00 ._ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានា

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត តាមការចាំបាច់ ពាក់ព័ន្ធទិដ្ឋភាពដូចខាងក្រោម៖

ក. រដ្ឋបាល និងការគ្រប់គ្រងរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ។

ខ. ការថែរក្សា និងការពារប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ។

គ. ការនាំចូល និងការប្រើប្រាស់ប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិរាតត្បាត ។

ឃ. មធ្យោបាយនានាក្នុងការបោះបង់ចោលនូវផលរុក្ខជាតិដែលបានរឹបអូសដែលមានតម្លៃខ្ពស់ ដូចជា ឈើជាដើម និង

ង. សោហ៊ុយឬ ថ្លៃដែលអាចបង់បាន នៅក្រោមក្រមនេះ ។

មាតិកាទី៧
ការគ្រប់គ្រងតំបន់ឆ្នេរ
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា៥01 ._ គណៈកម្មការជាតិគ្រប់គ្រង និងអភិវឌ្ឍតំបន់ឆ្នេរ

គណៈកម្មការជាតិគ្រប់គ្រង និងអភិវឌ្ឍតំបន់ឆ្នេរ មានភារកិច្ចគ្រប់គ្រងតំបន់ឆ្នេរនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងភារកិច្ចត្រួតពិនិត្យ និងបង្កើតក្របខ័ណ្ឌនានាសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ និងសកម្មភាពទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងតំបន់ឆ្នេរ ស្របតាមគោលបំណងដូចខាងក្រោម៖

ក-ដាក់បញ្ចូលគោលបំណងអភិរក្សបរិស្ថាន និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាពចូលទៅក្នុងការគ្រប់គ្រងតំបន់ឆ្នេរ ។

ខ-បង្កើតឲ្យមានក្របខ័ណ្ឌនៃការចូលរួមជាសាធារណៈ និងការទទួលបានព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការសម្រេចចិត្តទាំងអស់អំពីការគ្រប់គ្រងតំបន់ឆ្នេរ ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានផ្នែកបរិស្ថាននៃក្រមនេះ ។

គ-ដាក់បញ្ចូលវិធីសាស្ត្រនៃការបង្កឲ្យមានភាពធន់ស៊ាំ និងការកាត់បន្ថយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ចូលទៅក្នុងគម្រោង និងសកម្មភាពនានានៅក្នុងតំបន់ឆ្នេរ ។

មាត្រា៥០២ ._ ការទទួលខុសត្រូវរបស់គណៈកម្មការជាតិគ្រប់គ្រង និងអភិវឌ្ឍតំបន់ឆ្នេរ

គណៈកម្មការជាតិគ្រប់គ្រង និងអភិវឌ្ឍតំបន់ឆ្នេរមានភារកិច្ច និងការទទួលខុសត្រូវដូចខាងក្រោម ៖

ក-ចាត់វិធានការ និងកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ដែលអាចកើតឡើងទៅលើទឹកនៃតំបន់ឆ្នេរ ដោយការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ និងសកម្មភាពរបស់មនុស្សទាំងឡាយនៅតាមទីជម្រាលទឹកនៃតំបន់ឆ្នេរ ។

ខ-គ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ និងសកម្មភាពរបស់មនុស្សនៅក្នុងតំបន់ឆ្នេរ ទៅតាមវិធីសាស្ត្រដែលមានលក្ខណៈគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ដើម្បីជាសវាង និងកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ដែលមិនអាចព្យាករណ៍បានពាក់ព័ន្ធទៅនឹងទឹកនៃតំបន់ឆ្នេរ ។

គ-គ្រប់គ្រងប្រកបដោយភាពសកម្ម និងទូលំទូលាយ លើប្រភពសារជាតិបំពុលបរិស្ថាន និងសារធាតុបំពុលខ្សល់ រឹង រាវទាំងឡាយ នៅតាមច្រាំងសមុទ្រ និងប្រភពសារជាតិពុលដែលកើតពីដី ។

ឃ-គ្រប់គ្រង និងការពារស្ថានភាពសន្តិសុខតាមតំបន់ឆ្នេរក្នុងករណីបាក់ស្រុត ការបោកបក់នៃព្យុះ និងផលប៉ះពាល់ដែលពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ។

ង-ការពារឆ្នេរនានាតាមរយៈការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រងដែលសមរម្យ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តអំពីការអភិវឌ្ឍ ។

ច-អនុវត្តតាមរបាយការណ៍ពាក់ព័ន្ធ ដែលចេញដោយ គណៈកម្មការជាតិសម្រាប់ការគ្រប់គ្រង និងការអភិវឌ្ឍតំបន់ឆ្នេរ ។

មាត្រា៥០៣ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការវាយតម្លៃបរិស្ថាន

រាល់សកម្មភាព ការអភិវឌ្ឍ ការសាងសង់ និងគម្រោងដទៃនានា ដែលមានផលប៉ះពាល់សំខាន់ៗទៅលើបរិស្ថាននៅក្នុងតំបន់ឆ្នេរ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការវាយតម្លៃបរិស្ថានដំបូង ឬការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការវាយតម្លៃបរិស្ថាន ។

ជំពូកទី២
អនុតំបន់ឆ្នេរ

មាត្រា៥០៤ ._ អនុតំបន់ឆ្នេរ

តំបន់ឆ្នេរ រួមផ្សំទៅដោយអនុតំបន់ឆ្នេរចំនួនបី មានដូចតទៅ៖

ក-ដែនទឹកតំបន់ឆ្នេរ៖ ដែនទឹកដែលលាតសន្ធឹងចូលក្នុងសមុទ្រចម្ងាយ ៥ គ.ម ពីខ្សែឆ្នេររួមបញ្ចូលដីដែលលិចទឹកដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនានា ។

ខ-ដីតំបន់ឆ្នេរ៖ ដីដែលលេចឡើងទាំងឡាយ ដែលលាតសន្ធឹងដីគោកចេញពីខ្សែឆ្នេរក្នុងរយៈចម្ងាយ ៥ គ.ម រួមបញ្ចូល តំបន់ដែលទទួលរបបទឹកជោរ-នាចនៃសមុទ្រ ។

គ-ទីជម្រាលតំបន់ឆ្នេរ៖ វិសាលភាពទាំងមូលនៃទីជម្រាលបង្ហូររួមបញ្ចូលគ្នា ទៅកាន់ដែនទឹកសមុទ្រនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា៥០៥ ._ ផលប៉ះពាល់នៃការអភិវឌ្ឍនាពេលខាងមុខ

គណៈកម្មការជាតិគ្រប់គ្រង និងអភិវឌ្ឍតំបន់ឆ្នេរ ដោយរួមសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋាន ដើម្បីគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព ទៅលើផលប៉ះពាល់ដោយការអភិវឌ្ឍនាពេលខាងមុខ និងផលប៉ះពាល់ផ្នែកបរិស្ថានដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ជំពូកទី៣
ការរៀបចំផែនការសម្រាប់ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ
និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាពទៅលើតំបន់ឆ្នេរ

មាត្រា៥០៦ ._ ការផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេសរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ត្រូវផ្តល់ជំនួយផ្នែកបច្ចេកទេស ដល់គណៈកម្មការជាតិគ្រប់គ្រង និងអភិវឌ្ឍតំបន់ឆ្នេរ ដើម្បីធានាដល់ប្រសិទ្ធភាព និងប្រសិទ្ធផលនៃការអនុវត្តតាមគោលនយោបាយការពារ និងលើកកម្ពស់ធនធានធម្មជាតិ និងបរិស្ថាន និងការអភិវឌ្ឍតំបន់ឆ្នេរប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

មាត្រា៥០៧ ._ កត្តាដែលត្រូវពិចារណា

គណៈកម្មការជាតិគ្រប់គ្រង និងអភិវឌ្ឍតំបន់ឆ្នេរ ត្រូវផ្តល់ការពិចារណាពេញលេញទៅលើបញ្ហានានាពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុនៅមុនពេលកំណត់ទៅលើប្រភេទនៃលិខិតអនុញ្ញាត ឬវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពទៅលើគម្រោង និងសកម្មភាពនានាក្នុងតំបន់ឆ្នេរ មានជាអាទិ៍៖

ក-ផលប៉ះពាល់ដែលបង្កឡើងដោយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដូចជា ការបាក់ស្រុតឆ្នេរ និងការជន់លិច ជាដើម ។

ខ-នីតិវិធីនៃការវាយតម្លៃ ។

គ-ការគ្រប់គ្រងហានិភ័យនៃគ្រោះមហន្តរាយ ។

ឃ-យុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការ គោលនយោបាយ និងរបាយការណ៍នានា ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដែលរៀបចំឡើងដោយ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា៥០៨ ._ ការហាមឃាត់

មិនត្រូវមានការឯកភាពដាច់ខាតទៅលើសកម្មភាព និងការអភិវឌ្ឍទាំងឡាយណានៅក្នុងតំបន់ឆ្នេរ លើកលែងតែមានភស្តុតាងច្បាស់លាស់ ដើម្បីបញ្ជាក់ថាមានការដាក់បញ្ចូលនូវពិចារណា អំពីផលប៉ះពាល់នៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុនៅក្នុងតំបន់ឆ្នេរ ទៅលើគម្រោងស្នើសុំ ។ កត្តាដែលត្រូវពិចារណា មានជាអាទិ៍ ផលប៉ះពាល់ដែលកើតមានដល់គម្រោង ឬបង្កឡើងដោយគម្រោង ឬការអភិវឌ្ឍដែលបានស្នើសុំ រួមមាន ព្រឹត្តិការណ៍ខ្យល់ព្យុះ ការជន់លិច ការបាក់ស្រុតឆ្នេរ និងកត្តាដទៃទៀត ។

មាត្រា៥០៩ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវ

នៅមុនពេលចេញលិខិតអនុញ្ញាត ឬ វិញ្ញាបនបត្រ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍនៅក្នុងតំបន់ឆ្នេរណាមួយ គណៈកម្មការជាតិគ្រប់គ្រង និងការអភិវឌ្ឍតំបន់ឆ្នេរ ត្រូវផ្តល់ការធានាដែលមានដូចតទៅ៖

ក-គម្រោងដែលបានស្នើសុំ ត្រូវស្របទៅនឹងគោលបំណងនៃការគ្រប់គ្រង និងផែនការរបស់តំបន់ ឬ អនុតំបន់នៃគម្រោង ។

ខ-ម្ចាស់គម្រោង ឬ អ្នកស្នើសុំ ត្រូវបង្ហាញថា ខ្លួនបានគោរពតាមដំណាក់កាលដែលសមហេតុផលនានា សម្រាប់ការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ដល់ទឹកតាមដងអូរ ទឹកតាមទីជម្រាល និងទឹកសមុទ្រនៃតំបន់ឆ្នេរ ។

គ-លក្ខខណ្ឌនៃការឯកភាព ឬ ការអនុញ្ញាត ស្របទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

ឃ-ផលប៉ះពាល់ដោយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុដែលអាចកើតមានឡើង រួមទាំងតំបន់គ្រោះថ្នាក់ដោយទឹកជំនន់នៃតំបន់ឆ្នេរ ជាដើម ត្រូវបានពិចារណា ហើយមានការការពារទៅលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។

ង-មានការបញ្ចៀស និងកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ពីកករ ឬ សារជាតិពុល ដែលហៀរចូលទៅក្នុងតំបន់ឆ្នេរ ដោយប្រើការគ្រប់គ្រងប្រសិទ្ធផលនៃសំណល់ ។

ច-ការចាក់លុបដី ត្រូវបានកាត់បន្ថយយ៉ាងពេញលេញ ។

មាត្រា៥១០ ._ សកម្មភាពដែលត្រូវហាមឃាត់

ហាមដាច់ខាតចំពោះ រាល់សកម្មភាព ការសាងសង់ និងគម្រោងទាំងឡាយ ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងអាជីវកម្មរ៉ែខ្សាច់ គម្រោងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ដែលបង្កឲ្យមានការបាត់បង់ ឬ ការបំផ្លាញដល់វត្ថុធាតុ នៃតំបន់ឆ្នេរ ដែលមានដូចតទៅ ៖

ក-អេកូឡូស៊ីសមុទ្រ ឬ ជម្រកសត្វសមុទ្រ ។

ខ-ស្មៅសមុទ្រ ឬ តំបន់ស្មៅសមុទ្រ ។

គ-ទីតាំងបង្កាត់ពូជជលផល ។

ឃ-ព្រៃកោងកាង ឬ ព្រៃកោងកាងដែលនៅសេសសល់ ។

មាត្រា៥១១ ._ ការចូលរួមជាសាធារណៈ និងការទទួលបានព័ត៌មាន

គណៈកម្មការជាតិគ្រប់គ្រង និងអភិវឌ្ឍតំបន់ឆ្នេរ ត្រូវអនុលោមតាមរាល់លក្ខខណ្ឌតម្រូវនានាសម្រាប់ការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន ដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ ។

មាត្រា៥១២ ._ ការលើកកម្ពស់ដល់ការចូលរួមជាសាធារណៈ

គណៈកម្មការជាតិគ្រប់គ្រង និងអភិវឌ្ឍតំបន់ឆ្នេរ អាចចេញនូវលិខិតបទដ្ឋានបន្ថែម ក្នុងបំណងលើកកម្ពស់ដល់ការចូលរួមជាសាធារណៈ នៅក្នុងការគ្រប់គ្រងតំបន់ឆ្នេរទាំងឡាយ ។

មាតិកាទី៨
ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកប្រកបដោយនិរន្តរភាព
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ
ផ្នែកទី១
គោលដៅ និងគោលការណ៍

មាត្រា៥១៣ ._ គោលការណ៍នៃការគ្រប់គ្រងធនធានទឹករួមគ្នា

ទឹក និង ធនធានទឹក ត្រូវស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រង និង អភិវឌ្ឍន៍ ដោយផ្អែកលើគោលការណ៍ដូចតទៅ ៖

ក- សមធម៌សង្គម៖ ការធានាបាននូវសមភាពនៃការទទួលបានទឹកសម្រាប់អ្នកប្រើប្រាស់ទាំងអស់ ជាពិសេស ក្រុមមនុស្សដែលមិនសូវបានទទួលការយកចិត្តទុកដាក់ និងដែល

មិនមានតំណាងគ្រប់គ្រាន់ ឲ្យទទួលបានទឹកក្នុងបរិមាណ និងគុណភាពគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីទ្រទ្រង់សុខុមាលភាពរបស់ពួកគេ ។

ខ- ប្រសិទ្ធផលសេដ្ឋកិច្ច៖ ការផ្តល់ផលប្រយោជន៍ខ្ពស់បំផុតឲ្យទៅអ្នកប្រើប្រាស់ជាអតិបរិមា សម្រាប់ធនធានហិរញ្ញវត្ថុ និងធនធានទឹកដែលបានប្រើប្រាស់ ។

គ- និរន្តរភាពអេកូឡូស៊ី៖ ការតម្រូវឲ្យធ្វើការបែងចែងទឹកគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីធានានិរន្តរភាពនៃមុខងារតាមធម្មជាតិនៃពពួកសត្វ និង រុក្ខជាតិដែលទទួលការគំរាមកំហែង និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលពឹងផ្អែកលើទឹក ដែលជា ការរួមផ្សំនៃទំនាក់ទំនងរវាងរុក្ខជាតិ សត្វ សារពាង្គកាយល្អិតៗ ពពួកនានា បរិស្ថានមិនមានជីវិត និងដំណើរការអេកូឡូស៊ី ដែលេមានមុខងារជាអង្គតែមួយ ។

មាត្រា៥១៤ ._ កត្តាដែលត្រូវពិចារណាសម្រាប់ការអនុវត្ត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ត្រូវពិចារណា៖

ក-គ្រប់ទិដ្ឋភាពនៃធនធានទឹក ។

ខ-ចំណងទាក់ទងរវាងធនធានទឹក និងសមាសភាគដទៃទៀតនៃបរិស្ថានធម្មជាតិដែលរួមទាំង ដីធ្លី ជលផល រុក្ខជាតិ និង សត្វ ។

គ-លក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ទឹករបស់ប្រជាជន និង បរិស្ថានធម្មជាតិឲ្យមានប្រសិទ្ធភាព និង និរន្តរភាព ។

មាត្រា៥១៥ ._ ក្របខ័ណ្ឌនៃការសហការរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ដែលទទួលខុសត្រូវលើការប្រើប្រាស់ទឹក ការអភិវឌ្ឍ និងការគ្រប់គ្រងធនធានវារីជាតិប្រកបដោយនិរន្តរភាពទៅលើធនធានទឹកដែលមានជីវិត និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវសហការ និងគ្រប់គ្រងធនធានទឹករួមគ្នា ។

មាត្រា៥១៦ ._ ការរួមចំណែករបស់ភាគីដែលពាក់ព័ន្ធ

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ននានា វិស័យឯកជន អង្គការសង្គមស៊ីវិល ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពគ្រប់គ្រង ការវិនិយោគ ការធ្វើអាជីវកម្ម ការអភិរក្ស និងការអភិវឌ្ឍធនធានទឹក ។

មាត្រា៥១៧ ._ កម្មសិទ្ធិលើធនធានទឹក

ទឹក និងធនធានទឹកទាំងអស់ ជាកម្មសិទ្ធិរបស់រដ្ឋ ។

មាត្រា៥១៨ ._ ការបែងចែកទឹក

ការបង្វែរទឹកចេញពីក្នុងដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវមានការអនុញ្ញាត និងការឯកភាពដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងមានការអនុម័តយល់ព្រមដោយស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិ ។

ជំពូកទី២
ការទទួលខុសត្រូវផ្នែកធនធានទឹក
ផ្នែកទី១
ការទទួលខុសត្រូវរបស់សាមីក្រសួង

មាត្រា៥១៩ ._ ភារកិច្ចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម មានភារកិច្ចដូចខាងក្រោម ៖

១- គ្រប់គ្រង ដឹកនាំ និងត្រួតពិនិត្យលើការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ។

២- ធ្វើការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតពាក់ព័ន្ធនឹងដំណើរការនៃការគ្រប់គ្រង ។

មាត្រា៥២០ ._ សារពើភ័ណ្ឌកណ្តាលនៃធនធានទឹក

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ត្រូវរក្សាទុកនូវរាល់សារពើភណ្ឌាថ្នាក់កណ្តាលមួយអំពីធនធានទឹកនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ សារពើភណ្ឌនេះ ត្រូវបង្ហាញអំពីទីកន្លែង បរិមាណ និងគុណភាពនៃធនធាន ក្នុងឆ្នាំនីមួយៗ ។

មាត្រា៥២១ ._ ទិន្នន័យអំពីធនធានទឹក

ទិន្នន័យអំពីបរិមាណ និង គុណភាព និង ព័ត៌មានដែលពាក់ព័ន្ធណាមួយដទៃទៀត ដែលស្ថាប័នដទៃទៀតប្រមូលបាន ដោយក្រសួង ស្ថាប័នគ្រប់កម្រិត ត្រូវដាក់ជូនមកក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក វិស័យធនធានទឹក និង ឧត្តុនិយម តាមការស្នើសុំរបស់ក្រសួង ។ ការដាក់ជូនព័ត៌មានដែលធ្វើឡើងដោយក្រសួង ស្ថាប័នដទៃ ត្រូវធ្វើឡើងយ៉ាងហោចណាស់១ (មួយ) ឆ្នាំម្តង ។

មាត្រា៥២២ ._ ទិន្នន័យដែលមានស្រាប់

ទិន្នន័យ និងព័ត៌មានដែលត្រូវដាក់ជូនតាមមាត្រា៥២១ ខាងលើ លើកលែងតែករណីព័ត៌មាននោះជាព័ត៌មានសម្ងាត់ ត្រូវធ្វើការផ្តល់ជូនដោយឥតគិតថ្លៃដល់គ្រប់ ក្រសួង ស្ថាប័នរដ្ឋ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត សម្រាប់ជាប្រយោជន៍សាធារណៈ ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម អាចតម្រូវឲ្យបង់ថ្លៃសម្រាប់ទិន្នន័យដែលស្នើសុំក្នុងគោលដៅពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា៥២៣ ._ ការចេញលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម អាចចេញលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តមានជាអាទិ៍ ៖

ក-កន្លែងដែលមានការហាមឃាត់ចំពោះការយក ឬ ការរំខានដល់ទឹក ឬការសាងសង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ។

ខ-ការរៀបចំបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសម្រាប់ការទាញយកទឹក ឬ រំខានដល់ធនធានទឹក ។

គ-ការបង្កើត និងការរៀបចំអាជ្ញាធរអាងទន្លេរនានា ដែលជាតំបន់ភូមិសាស្ត្រ កំណត់ដោយកម្រិតទីជ្រាលតាមប្រព័ន្ធទឹកនានា រួមទាំងទឹកដែលនៅលើដី និងក្រោមដីផងដែរ ។

ឃ-កិច្ចការអាទិភាពសម្រាប់ដាក់បញ្ចូលក្នុងផែនការធនធានទឹកនៃអាងទន្លេ ។

ង-ការលើកទឹកចិត្តឲ្យមានការស្រាវជ្រាវ ឬ ការអភិវឌ្ឍ បច្ចេកវិជ្ជាថ្មីៗ ដែលនឹងរួមចំណែកក្នុងការកាត់បន្ថយសំណល់ និងការកែលម្អគុណភាពទឹក និងបង្កើនប្រសិទ្ធផលនៃការប្រើប្រាស់ទឹក ។

ច- ការលើកទឹកចិត្ត និងការរារាំង ដែលរួមទាំង យន្តការហិរញ្ញវត្ថុ ដូចជា ការប្រើប្រាស់កម្រៃ និង តារាងថ្លៃតាមអត្រាថយចុះ ដើម្បីលើកទឹកចិត្តឲ្យមានការប្រើប្រាស់ទឹកដោយប្រសិទ្ធផល ។

ឆ- ការបង្កើត និង គ្រប់គ្រងសហគមន៍អ្នកប្រើប្រាស់ទឹក ដែលរួមទាំង សហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក ។

ជ- ការប្រកាសតំបន់ការពារដែនទឹក ។

ឈ- ការកំណត់ និង គ្រប់គ្រងតំបន់តំកល់ទឹកជំនន់ ។

ញ-ការចាក់បំពេញ ឬ ការប្តូរទិសដៅនៃទីជម្រាល បឹងបួរ ទីចោត ជម្រាលទឹក ។

ញ-ការរៀបចំបទប្បបញ្ញត្តិស្តីពីការអភិវឌ្ឍទឹកក្រោមដី សម្រាប់លំហូរទឹកក្នុងតំបន់ដីស្រូបទឹក តំបន់ថ្ម តំបន់ប្រេះ ឬ តំបន់ដែលមានភាគពុកស្រួយនៅក្នុងដី និងឧស្សាហកម្មអភិវឌ្ឍទឹកក្រោមដី មានជាអាទិ៍៖

១-លក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់អ្នកមៅការខួងអណ្តូង និងការដំឡើងអណ្តូងស្នប់ ។

២-ការទាមទារឲ្យមានភស្តុតាងរបស់អ្នកកាន់វិញ្ញាបនបត្រ សម្រាប់ការប្រតិបត្តិការម៉ាស៊ីនខួង ។

៣-ការទទួលយកសំណាក ការធ្វើតេស្ត ការវិភាគ ការស្នង់មតិ និងទិន្នន័យពីអណ្តូងខួង និង ការប្រគល់អ្វីៗទាំងនេះទៅឲ្យក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ។

៤-ការលុបអណ្តូងខួង និងវិធីសាស្ត្រ ក៏ដូចជាលក្ខខណ្ឌតម្រូវនានា ការដែលត្រូវបំពេញនៅក្នុងប្រតិបត្តិការលុបអណ្តូងខួង ។

៥-សកម្មភាពនានាក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាអណ្តូងខួងដែលពាក់ព័ន្ធ ។

៦-ការត្រួតពិនិត្យអណ្តូង ។

៧-វិធីសាស្ត្រនៃការជីកខួង និងការជីកអណ្តូង និង ការកំណត់ពីប្រភពនៃទឹកក្រោមដី ។

៨-ការប្រុងប្រយ័ត្ន និង វិធានការដើម្បីត្រូវអនុវត្តមុនពេល និងអំឡុងពេលនៃការខួង នៃការជីក និងការអភិវឌ្ឍលើអណ្តូង ។

៩-គោរពតាមការថែរក្សានានាសម្រាប់អណ្តូងដែលមិនដំណើរការ ។

១០-បានគោរពការថែរក្សា និង ការប្រតិបត្តិការដែលត្រូវមានជាបន្ត សម្រាប់អណ្តូង ។

ដ-ការកំណត់បន្ទុក និង ថ្លៃនានា ដែលត្រូវបង់សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកស្របតាមមាតិកានេះ ។

ផ្នែកទី២
ការសម្របសម្រួលរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល

មាត្រា៥២៤ ._ គណៈកម្មការជាតិរៀបចំផែនការ និងគ្រប់គ្រងអាងទន្លេ

ត្រូវចេញលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដើម្បីបង្កើតគណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំផែនការ និងគ្រប់គ្រងអាងទន្លេ នៅក្រោមក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ដែលមានសមាសភាពតំណាងមកពីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងគណៈកម្មាធិការជាតិទន្លេមេគង្គ ។

មាត្រា៥២៥ ._ ភារកិច្ចរបស់គណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំផែនការ និងគ្រប់គ្រងអាងទន្លេ

គណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំផែនការ និងគ្រប់គ្រងអាងទន្លេ មានភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក- សម្របសម្រួល និងគ្រប់គ្រងលើការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិស្តីពីទឹក ។

ខ- តាមដាន និងវាយតម្លៃការអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិស្តីពីទឹក សម្រាប់គ្រប់គ្រង ការពារ អភិរក្ស និងអភិវឌ្ឍអាងទន្លេ ។

គ- សម្រុះសម្រួល និងដោះស្រាយទំនាស់នានាលើការគ្រប់គ្រង ការពារ អភិរក្ស និងអភិវឌ្ឍអាងទន្លេ ។

ឃ- អនុវត្តកិច្ចការដទៃទៀតតាមការណែនាំរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ។

មាត្រា៥២៦ ._ សិទ្ធិ និងភារកិច្ចក្នុងការចូលរួមប្រើប្រាស់ អភិវឌ្ឍ និងគ្រប់គ្រងអាងទន្លេអន្តរជាតិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មានសិទ្ធិ និងករណីយកិច្ច ចូលរួមនៅក្នុងការប្រើប្រាស់ អភិវឌ្ឍ និងគ្រប់គ្រងភាគចំណែក អាងទន្លេអន្តរជាតិ នៅក្នុងដែនដីរបស់ខ្លួន ដែលជាទន្លេដែលមានទីតាំងភូមិសាស្ត្រនៅជាប់រវាងប្រទេសពីរ ឬ ច្រើនទៅតាមកាតព្វកិច្ចដែលកើតចេញពីកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ ដែលកម្ពុជាជាភាគីហត្ថលេខី ។

មាត្រា៥២៧ ._ ការប្រើប្រាស់ដែលសមស្របបំផុត និងមានប្រសិទ្ធភាព

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសចំពោះកម្រិតសមស្របបំផុត និងការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនូវអាងទន្លេមេគង្គ ស្របជាមួយគោលការណ៍ដឹកនាំនៃគណៈកម្មាធិការជាតិទន្លេមេគង្គ ។

ជំពូកទី៣
ការរៀបចំផែនការធនធានទឹក
ផ្នែកទី១
គោលដៅ និងគោលការណ៍

មាត្រា៥២៨ ._ គោលដៅនៃផែនការយុទ្ធសាស្ត្រធនធានទឹកថ្នាក់ជាតិ

ត្រូវរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រធនធានទឹកថ្នាក់ជាតិ ដើម្បីផ្តល់ជាមគ្គុទេស សម្រាប់ការសម្រេចបាន ដែលមានដូចតទៅ ៖

ក- គោលដៅនៃមាតិកានេះ ។

ខ- សន្តិសុខនៃការផ្គត់ផ្គង់ទឹកសម្រាប់រយៈពេលវែង នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

គ- និរន្តរភាពនៃធនធានទឹកក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ឃ-កិច្ចការពារទឹក និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលពឹងផ្អែកលើលំហូរទឹក ។

ង-ការបែងចែក និងប្រើប្រាស់ទឹកឲ្យបានត្រឹមត្រូវ និងមានប្រសិទ្ធភាពដើម្បីទប់ស្កាត់គ្រោះមហន្តរាយ និង ទំនាស់នានា ។

មាត្រា៥២៩ ._ ការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រថ្នាក់ជាតិ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ត្រូវគ្រោងសម្រាប់ការបែងចែក និងការគ្រប់គ្រងទឹកដោយនិរន្តរភាព ដើម្បីបំពេញបានតាមតម្រូវការរបស់កម្ពុជាទៅអនាគត តាមរយៈ ការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រថ្នាក់ជាតិសម្រាប់ធនធានទឹក និងដោយការរៀបចំផែនការធនធានទឹកនៃអាងទន្លេ ។

នៅក្នុងកិច្ចរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រថ្នាក់ជាតិសម្រាប់ធនធានទឹក និងផែនការធនធានទឹកនៃអាងទន្លេរ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ត្រូវសម្របសម្រួលជាមួយគ្រប់ភាគីដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រថ្នាក់ជាតិសម្រាប់ធនធានទឹក និងដោយការរៀបចំផែនការធនធានទឹកនៃអាងទន្លេរ ត្រូវបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន ។

មាត្រា៥៣០ ._ ប្រតិភូកម្មអំណាច

ការរៀបចំ និងការអនុវត្តផែនការធនធានទឹកនៃអាងទន្លេ អាចធ្វើប្រតិភូកម្មពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ទៅអាជ្ញាធរអាងទន្លេដែលត្រូវបង្កើតឡើងដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ។

មាត្រា៥៣១ ._ ព័ត៌មានសម្រាប់រៀបចំផែនការ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ត្រូវប្រមូលយក រក្សាទុក ត្រៀមបម្រុង និងប្រើប្រាស់ព័ត៌មានសម្រាប់គោលបំណងនៃការរៀបចំផែនការដោយ ៖

ក- វាស់វែងជាទៀងទាត់ និងត្រៀមកំណត់ត្រាសម្រាប់សាធារណជនអំពីបរិមាណ និងគុណភាពទឹកនៅកម្ពុជា ។

ខ- ប្រមូលព័ត៌មានអំពីតម្រូវការទឹក និងផលប៉ះពាល់នៃការគ្រប់គ្រងទឹកដល់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីធម្មជាតិ ជម្រកជលផល អត្រាជលផល និងប្រភេទសត្វដែលរងការគំរាមកំហែងពីក្រសួង ស្ថាប័នដទៃ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនានា ។

គ- ប្រមូលព័ត៌មានអំពីតម្រូវការទឹកទៅអនាគត ។

ឃ- ធ្វើការកែលម្អជាបន្តបន្ទាប់នូវបណ្តាញជាតិសម្រាប់ការពិនិត្យតាមដាន ដើម្បីឲ្យមានការប្រមូលព័ត៌មានស្របតាមមាតិកានេះ ។

មាត្រា៥៣២ ._ ក្រុមប្រឹក្សាយោបល់បច្ចេកទេស

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម អាចបង្កើតក្រុមប្រឹក្សាយោបល់បច្ចេកទេស ដែលមានសមាសភាពនៃមន្ត្រីជំនាញបច្ចេកទេស ដែលបំពេញបានតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវដែលត្រូវបង្កើតដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ដើម្បីណែនាំអំពី៖

ក- សំណើ ឬ សេចក្តីព្រាងផែនការធនធានទឹកក្នុងអាងទន្លេ ។

ខ- សំណើវិសោធនកម្មផែនការធនធានទឹកក្នុងអាងទន្លេ ។

គ- ការផ្តល់សិទ្ធិនៅក្រោមជំពូកទី៥ នៃមាតិកានេះ ។

មាត្រា៥៣៣ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃផែនការយុទ្ធសាស្ត្រធនធានទឹកថ្នាក់ជាតិ

ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រធនធានទឹកថ្នាក់ជាតិ ត្រូវមានចែងអំពីបញ្ហាដូចតទៅ៖

ក- ការកំណត់អត្តសញ្ញាណប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីសំខាន់ៗ ដែលពឹងផ្អែកលើទឹក និងលំហូរបរិស្ថាន ។

ខ-ការព្យាករណ៍អំពីតម្រូវការទឹកសម្រាប់រយៈពេលវែង ។

គ- ការកំណត់អត្តសញ្ញាណនិន្នាការអាកាសធាតុ និងធាតុអាកាសសម្រាប់រយៈពេលវែង ការព្យាករណ៍ពីភាពងាយរងគ្រោះនានា និងសម្រាប់ពេលខាងមុខពាក់ព័ន្ធនឹងទឹក ។

ឃ- ជម្រើសសម្រាប់បំពេញតម្រូវការទឹកទៅអនាគត ។

ង- ជម្រើសសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងតម្រូវការទឹកទៅអនាគត ។

ច- ការចាត់អាទិភាពនៃការប្រើប្រាស់ទឹក ។

ឆ- ការធានាបាននូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធមួយ ដែលមិនរាំងស្ទះដល់ចរន្តទឹក និងដែលមានលំហូរគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ផ្លូវទឹកដែលអាចធ្វើនាវាចរបាន ។

ជ- យុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងគ្រោះរាំងស្ងួត ។

ឈ- យុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងទឹកជំនន់ ។

ញ- គោលដៅគុណភាពទឹក ។

ផ្នែកទី២
ផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេ

មាត្រា៥៣៤ ._ គោលដៅសម្រាប់ផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ត្រូវរៀបចំផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេដើម្បី៖

ក-កំណត់ពីវត្តមាននៃទឹកសម្រាប់គោលបំណងនីមួយ ។

ខ-ផ្តល់ក្របខ័ណ្ឌសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងទឹកឲ្យមាននិរន្តរភាព និងការទាញយកទឹក ។

គ-កំណត់អាទិភាព និងយន្តការនានាសម្រាប់ដោះស្រាយតម្រូវការទឹកទៅអនាគត ។

ឃ-ផ្តល់ក្របខ័ណ្ឌសម្រាប់បង្កើតការបែងចែកទឹក ។

ង-ផ្តល់ក្របខ័ណ្ឌសម្រាប់កែប្រែស្ថានភាពនៃការរអេចរឹល ដែលកើតឡើងដល់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីធម្មជាតិ ដូចជា ទន្លេដែលមានសភាពរឹងស្ងួត ឬ តានតឹងជាដើម ។

មាត្រា៥៣៥ ._ ទឹកក្រោមដី

ផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេ ត្រូវផ្តល់ក្របខ័ណ្ឌក្នុងការការទាញយកទឹកពីក្រោមដី ប្រសិនបើក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម យល់ថាមានហានិភ័យធ្ងន់ធ្ងរ ដោយការទាញយក ឬ ការរំខានដល់ទឹកក្រោមដី នៅក្នុងកន្លែងណាមួយ អាចប៉ះពាល់ជាខ្លាំងដល់ ៖

ក- វត្តមានទឹកសម្រាប់អ្នកប្រើប្រាស់បច្ចុប្បន្ន ។

ខ- តម្រូវការទឹកសម្រាប់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីធម្មជាតិ ។

គ- គុណភាពទឹក ។

ឃ- សមិទ្ធផលនៃគោលដៅណាមួយ ឬ លទ្ធផលផ្សេងទៀត នៅក្នុងផែនការ ។

មាត្រា៥៣៦ ._ ការប្រកាសផ្អាកការអភិវឌ្ឍជាបណ្តោះអាសន្ន

នៅពេលក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយមត្រូវចេញសេចក្តីជូនដំណឹងអំពីបំណងរៀបចំផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេ ត្រូវចេញប្រកាសផ្អាកការអភិវឌ្ឍនានា នៅក្នុងតំបន់ជម្រាលទឹកនៃអាងទន្លេ ដែលត្រូវមានសុពលភាពរហូតដល់ពេលដែល៖

ក- ផែនការធនធានទឹក ត្រូវបានអនុម័ត ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តណាមួយ ឬ

ខ- ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ចេញសេចក្តីជូនដំណឹងពីការលុបចោលបំណងរៀបចំផែនការធនធានទឹក និងចែងពីមូលហេតុនៃការលុបចោលនោះ ។

មាត្រា៥៣៧ ._ វិធាននៃការផ្អាកជាបណ្តោះអាសន្នស្តីពីការអភិវឌ្ឍ

នៅពេលដែលមានការផ្អាកការអភិវឌ្ឍជាបណ្តោះអាសន្នក្រោមមាត្រា៥៣៦ នៃក្រមនេះចូលជាធរមាន នោះ ៖

ក-មិនមានពាក្យសុំក្រោមក្រមនេះត្រូវបានទទួលយក ឬ ដំណើការ ទោះបីជាត្រូវបានដាក់បញ្ជូនមុនការផ្អាកជាបណ្តោះអាសន្នចូលជាធរមាន ប្រសិនបើការផ្តល់ពាក្យសុំអាចមានឥទ្ធិពលមួយ ឬ ច្រើន ដូចរៀបរាប់ខាងក្រោម ៖

១-ការកើនឡើងចំនួនទឹកដែលអាចត្រូវបានយក ។

២-ការផ្លាស់ប្តូរទីតាំងពីកន្លែងដែលទឹកត្រូវបានយក ។

៣-ការកើនឡើងអត្រាដែលទឹកអាចត្រូវបានយក ។

៤-ការផ្លាស់ប្តូរលក្ខខណ្ឌចរន្តដែលទឹកអាចត្រូវបានយកក្រោមនោះ ។

៥-ការផ្លាស់ប្តូរគោលដៅដែលទឹកអាចត្រូវបានយក ។

ខ-ការងារថ្មីមិនត្រូវចាប់ផ្តើមជារូបរាងក្នុងតំបន់ដែលគ្រប់គ្រងដោយអនុស្សារណៈ ។

គ-ការងារដែលចាប់ផ្តើមហើយអាចត្រូវបានបញ្ចប់បាន ទាល់តែមានការឯកភាពជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម និងផ្អែកលើលក្ខខណ្ឌ ដែលរួមមាន កាលបរិច្ឆេទបញ្ចប់ ដែលកម្រិតដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ។

ឃ-កិច្ចការបញ្ចប់ដែលមានមិនត្រូវលើកឡើង ពង្រីក ធ្វើឲ្យជ្រៅ ឬ ផ្លាស់ប្តូរ ។

មាត្រា៥៣៨ ._ ការចូលជាធរមាននៃផែនការមួយចំនួន

នៅក្នុងអាងទន្លេមួយមានតែផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេ១ (មួយ) ដែលត្រូវចូលជាធរមាននៅពេលវេលាមួយកំណត់ លើកលែងតែនៅពេលមានផែនការដាច់ដោយឡែក ត្រូវបានរៀបចំសម្រាប់ធនធានទឹកដីលើ និងទឹកក្រោមដី ។

មាត្រា៥៣៩ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេ

សេចក្តីព្រាងផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេត្រូវ ៖

ក-លើកឡើងពីគោលដៅនៃសេចក្តីព្រាងផែនការ ។

ខ-មានផែនទីនៃតំបន់ផែនការដែលស្នើរួច ។

គ-លើកឡើងពីទឹកដែលសេចក្តីព្រាងផែនការមានបំណងក្នុងការអនុវត្តលើ ។

ឃ- លើកឡើងពីអាទិភាពនៃទឹក និងអ្នកប្រើប្រាស់ធនធានទឹកដែលមនុស្សត្រូវការ និង សេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីទទួលបានទឹក និងធនធានទឹកគ្រប់គ្រាន់ មុននឹងបែងចែកទឹក និងធនធានទឹកដែលលើសទៅកាន់អ្នកប្រើប្រាស់ដទៃទៀត ។

ង-លើកឡើងពីលទ្ធផល ដែលរួមមាន លទ្ធផលអេកូឡូស៊ី ទាក់ទងនឹងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីក្នុងផ្នែកផ្សំរបស់វា ដែលរួមមានល្អាងទឹកក្រោមដី អាងបង្ហូរទឹក អាងប្រមូលទឹក អនុអាងប្រមូលទឹក ។ គ្រប់ផ្លូវទឹកអចិន្ត្រៃយ៍ និងផ្លូវទឹកមិនទៀងទាត់ ដែលជា ទន្លេ ព្រែក អូរផ្សេងៗ ដែលរួមមានក្នុងទម្រង់ ឬ ប្រឡាយធម្មជាតិ ឬ ប្រឡាយជីក សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងទឹក ប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

ច-នៅក្នុងកម្រិតដែលអាចធ្វើទៅបានដោយប្រើប្រាស់ព័ត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រល្អបំផុត ដែលអាចស្វែងរកបាន ត្រូវលើកឡើងពីយុទ្ធសាស្ត្រដែលបានស្នើឡើង ដើម្បីសម្រេចបាននូវលទ្ធផល ដែលត្រូវបានកំណត់ក្នុងចំណុច ង. ដែលរួមមាន ការកម្រិតទៅលើការយកជាសរុបពីអាង ។

ឆ-លើកឡើងពីយុទ្ធសាស្ត្រដែលបានស្នើឡើងសម្រាប់បង្កើតការបែងចែកទឹកទៅកាន់តំបន់ផែនការដែលបានស្នើ ។

ជ-លើកឡើងពីវិធានគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងវិធានបែងចែកទឹកសម្រាប់ទឹកដែលសេចក្តីព្រាងផែនការមានបំណងក្នុងការអនុវត្ត ។

ឈ-កំណត់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទឹក រួមមាន ទំនប់តូចធំ ទំនប់បង្ហៀរ ការបង្វែរទឹកប្រឡាយ ទំបន់ការពារ ប្រព័ន្ធបង្ហូរតូចធំ ប្រព័ន្ធស្រោចស្រព អាងទឹកតូចធំ ប្រឡាយនាំទឹក អណ្តូងស្នប់ និងអណ្តូងទឹកគ្រប់ប្រភេទ ទំនប់អគ្គិសនី ឬ សំណង់ ឬ ការបំពាក់ដែលបានសាងសង់ និងប្រើប្រាស់ក្នុងគោលបំណង បង្វែរទឹក រក្សាទឹកទុក នាំទឹក យកទឹក ប្រើប្រាស់ អភិរក្សទឹក ឬ សម្រាប់ការទប់ស្កាត់ និងកាត់បន្ថយឥទ្ធិពលជំនន់ និងស្ថានភាពបន្ទាន់ដែលទាក់ទងនឹងទឹក ដែលរួមមាន ការប្រតិបត្តិការរបស់ពួកគេ ដែលសេចក្តីព្រាងផែនការមានបំណងនឹងអនុវត្ត ។

ញ-កំណត់កម្រិតផ្តត់ផ្តង់ពេញលេញ ជាកម្រិតនៃផ្នែខាងលើនៃទឹករបស់ទំនប់នៅពេលដែលការផ្ទុកទឹកស្ថិតនៅក្នុងកម្រិតប្រតិបត្តិការជាអប្បបរមា ដោយគ្មានប៉ះពាល់ដោយជំនន់សម្រាប់ទំនប់ទាំងឡាយណា ដែលត្រូវបានរួមបញ្ចូលក្នុងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលមានកំណត់ក្នុងចំណុច ច. ។

ដ-លើកឡើងពីលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការអង្កេតតាមដាន និងការរៀបចំរបាយការណ៍ទឹក និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីធម្មជាតិ ដែលអាចរួមមានសូចនាករសុខភាពអាងទន្លេ ដើម្បីជួយក្នុងការវាយតម្លៃប្រសិទ្ធភាពនៃយុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងដែលស្នើក្នុងការសម្រេចបាននូវលទ្ធផលដែលលើកឡើងក្នុងចំណុច ង. ។

ឋ-លើកឡើងពីលក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការរៀបចំរបាយការណ៍ជាប្រចាំ សម្រាប់ការអនុវត្តសេចក្តីព្រាងផែនការ ។

ឧ-រួមមានតារាងនៃការរៀបចំចាត់ចែងដែលស្នើឡើង សម្រាប់ការអនុវត្តសេចក្តីព្រាងផែនការ ។

ឈ-រួមមានព័ត៌មានអំពីទឹកដែលមាន ដែលមិនទាន់បានបែងចែកសម្រាប់គោលដៅប្រើប្រាស់នាពេលអនាគត និងអាទិភាព និងដំណើការសម្រាប់ការបែងចែក ឬ បម្រុងទឹកទុក ។

ណ-បង្កើតដំណើការក្នុងការផ្តល់ បម្រុងទុក ឬ ផ្ទុយពីនោះ ដោះស្រាយទៅលើទឹកដែលមិនទាន់បែងចែក ដែលសេចក្តីព្រាងផែនការមានបំណងក្នុងការអនុវត្ត ។

ត-លើកឡើងពីលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់កែប្រែសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានទឹកដែលមានស្រាប់ ក្នុងករណីចាំបាច់ ដើម្បីសម្រេចបាននូវលទ្ធផលផែនការ ។

ថ-លើកឡើងពីលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ដោះស្រាយលើភាពអេចរិលដែលបានកើតឡើងក្នុងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីធម្មជាតិ ។

មាត្រា៥៤0 ._ ផែនការទន្លេមេគង្គ

ផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេដែលគ្របដណ្តប់ធនធានទឹកទន្លេមេគង្គត្រូវពិចារណាផងដែរ៖

ក-ចរន្តហូរទឹកឆ្លងដែនចូលមកកាន់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ខ-លក្ខខណ្ឌតម្រូវស្របច្បាប់ ឬ មិនលម្អៀង សម្រាប់ចរន្តហូរទឹកផ្នែកខាងក្រោមឆ្លងដែននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិ នៃសន្ធិសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីច្បាប់នៃការប្រើប្រាស់ផ្លូវទឹកអន្តរជាតិដែលមិនពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើនាវាចរ ។

គ-បញ្ហាបរិស្ថានឆ្លងដែនដទៃៗទៀត ។

ឃ-ការកើតមានប្រតិបត្តិការ និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តររដ្ឋាភិបាលដែលទាក់ទងនឹងទន្លេមេគង្គ ។

មាត្រា៥៤១ ._ សេចក្តីព្រាងផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេ

សេចក្តីព្រាងផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេត្រូវផ្តល់នូវក្របខ័ណ្ឌសម្រាប់ការបង្កើតសិទ្ធិទទួលបានទឹកដោយលើកឡើងនូវចំណុចដូចខាងក្រោម៖

ក-គោលដៅលំហូរបរិស្ថានមានគោលបំណងលំហូរ សម្រាប់ការការពារ សុខភាពប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីធម្មជាតិ សម្រាប់សមិទ្ធផលនៃលទ្ធផលអេកូឡូស៊ី ដែលរួមមានសេចក្តីលម្អិតអំពី ការកំណត់ពេល រយៈពេល ភាពញឹកញាប់ អត្រា និងទំហំនៃចរន្តហូរ ។

ខ-គោលបំណងសន្តិសុខសិទ្ធិទទួលបានទឹកមានគោលបំណងដែលអាចបង្ហាញថាជាសូចនករការងារ និងអាចលើកឡើងក្នុងផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេសម្រាប់ការការពារនូវភាពអាចមានក្នុងការទទួលបានទឹក ស្របតាមសិទ្ធិទទួលបានទឹក ។

គ-សូចនករការងារមានវិធានការដែលអាចគណនា ដើម្បីវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ នៃការសម្រេចចិត្តបែងចែក និងសេចក្តីសម្រេចចិត្ត ឬ សំណើផ្នែកគ្រប់គ្រង លើសិទ្ធិទទួលបានទឹក និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីធម្មជាតិ សម្រាប់គោលបំណងលំហូរបរិស្ថាន និងគោលបំណងសន្តិសុខនៃសិទ្ធិទទួលបានទឹក ។

ឃ-អាទិភាពសម្រាប់ការផ្តល់សិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន ។

មាត្រា៥៤២ ._ ការពិចារណា សម្រាប់សេចក្តីព្រាងផែនការ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយមត្រូវពិចារណាទៅលើចំណុចខាងក្រោមនៅពេលរៀបចំសេចក្តីព្រាងផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេ៖

ក-កម្រិតនិងគុណភាពទឹកក្នុងតំបន់ផែនការ ។

ខ-គោលបំណង និងអាទិភាព ជាតិ និងក្រោមជាតិ សម្រាប់លើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

គ-ផែនការតំបន់ផ្សេងៗសម្រាប់តំបន់ ។

ឃ-រយៈពេល ភាពញឹកញាប់ ទំហំ និងការកំណត់ពេលនៃលំហូរទឹក ដែលវាមានសារសំខាន់ក្នុងការគាំទ្រប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីធម្មជាតិ និងប្រភេទសត្វ រុក្ខជាតិដែលរងការព្រួយបារម្ភដោយប្រើព័ត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រល្អបំផុតដែលមាន ។

ង-ការជន់លេច និងការសម្លូតដើម្បីគាំទ្រប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីធម្មជាតិ និងប្រភេតសត្វ រុក្ខជាតិដែលរងការព្រួយបារម្ភ ។

ច-កម្រិតទឹកក្រោមដី និងដំណើរការហូរទឹកពីលើដីទៅក្រោមដី ដែលមានសារសំខាន់ក្នុងការគាំទ្រប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីធម្មជាតិ និងប្រភេទសត្វ រុក្ខជាតិដែលរងការព្រួយបារម្ភ ។

ឆ-ការចូលរួមគ្រប់គ្រងទឹកនៃទីជម្រក ឬ ប្រព័ន្ធពាក់ព័ន្ធ ដែលរួមមានព្រៃឈើ និងដីសើម ដែលគាំទ្រនូវគោលបំណងនៃផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេ ។

ជ-សិទ្ធិដែលមានស្រាប់ក្នុងការទទួលបាន ប្រើប្រាស់ ឬគ្រប់គ្រងទឹក ។

ឈ-លក្ខខណ្ឌតម្រូវរបស់ទឹកនាពេលអនាគតរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលរួមមានលក្ខខណ្ឌតម្រូវរប្បធម៌ សេដ្ឋកិច្ច បរិស្ថាន និងសង្គម ។

ញ-តម្លៃរប្បធម៌ សេដ្ឋកិច្ច បរិស្ថាន និងសង្គម ។

ដ-ការវាយតម្លៃផ្នែកបច្ចេកទេសសម្រាប់សេចក្តីព្រាងផែនការ ។

ឋ-ឥទ្ធិពលដែលសេចក្តីព្រាងផែនការនឹងមានទៅលើទឹកដែលមិនមានលើកឡើងក្នុងសេចក្តីព្រាងផែនការ ។

ឧ-ឥទ្ធិពលដែលការយក ឬ ធ្វើអន្តរាគមន៍ជាមួយទឹកដែលមិនមានលើកឡើងក្នុងសេចក្តីព្រាងផែនការ និងមានលើទឹកដែលលើកឡើងក្នុងសេចក្តីព្រាងផែនការ ។

ឈ-យុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងធនធានប្រកបដោយនិរន្តរភាពសម្រាប់អាងទន្លេ ឬ អាងទឹកក្រោមដី ដែលរួមមានតំបន់ឆ្នេរពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ ។

ណ-គ្រប់ការដាក់បញ្ចូន ទាក់ទងនឹងសេចក្តីព្រាងផែនការដែលស្នើឡើង ។

ត-ផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ។

មាត្រា៥៤៣ ._ ការជូនដំណឹងនៃសេចក្តីព្រាងផែនការ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយមត្រូវផ្សព្វផ្សាយការជូនដំណឹងទៅក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងសាធារណជននៅពេលដែលសេចក្តីព្រាងផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេត្រូវបានរៀបចំ ។

មាត្រា៥៤៤ ._ ការចូលរួមជាសាធារណៈ

រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលអាចដាក់បញ្ចូនឯកសារទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយមអំពីទិដ្ឋភាពណាមួយនៃសេចក្តីព្រាងផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេ ដែលរួមមានបញ្ហានានាដែលមិនបានដាក់បញ្ចូលក្នុងសេចក្តីព្រាងផែនការ តាមរយៈកាលបរិច្ឆេទដែលលើកឡើងក្នុងការជូនដំណឹងដែលចេញផ្សាយក្រោមមាត្រា៥៤៣ ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការចូលរួមជាសាធារណៈនៃក្រមនេះ ។

មាត្រា៥៤៥ ._ ការពិចារណាទៅលើយោបល់សាធារណជន

មុននឹងបញ្ចប់ផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ត្រូវពិចារណារាល់ការដាក់បញ្ចូនដែលបានធ្វើឡើងស្របតាមមាត្រា៥៤៤ ទាក់ទងនឹងសេចក្តីព្រាងផែនការ ។

មាត្រា៥៤៦ ._ ផែនការចុងក្រោយ

ផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេចុងក្រោយ មិនមានអនុភាពនោះទេ ទាល់តែវាត្រូវបានឯកភាពដោយគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ។

មាត្រា៥៤៧ ._ ផែនការឯកភាពរួច

ផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេដែលឯកភាពរួច និងផុតកំណត់បន្ទាប់ពី១០(ដប់)ឆ្នាំ ប្រសិនបើមុនពេលនោះវាមិន៖

ក-និរាករណ៍ ឬ

ខ-ជំនួសដោយផែនការធនធានទឹកផ្សេងទៀតដែលបានចាប់ផ្តើម និងដែលលើកឡើងថាវាជាផែនការជំនួស ។

មាត្រា៥៤៨ ._ វិសោធនកម្ម និងផែនការថ្មី

នៅពេលដែលមានសំណើ ដោយរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលមក ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ឬ តាមគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់ខ្លួន ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយមអាច៖

ក-ធ្វើវិសោធនកម្មទៅលើផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេ ឬ

ខ-រៀបចំផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេថ្មីមួយដើម្បីជំនួសផែនការដែលមានស្រាប់ ។

មាត្រា៥៤៩ ._ ការធ្វើយុត្តិកម្មសម្រាប់ការធ្វើវិសោធនកម្ម ឬ ផែនការថ្មី

ប្រសិនបើយុត្តិកម្មណាមួយដូចខាងក្រោមក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយមអាចធ្វើវិសោធនកម្ម ឬរៀបចំផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេថ្មីស្របតាមមាត្រា៥៤៨ខាងលើ៖

ក-លទ្ធផលនៃផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេមិនអាចសម្រេចបាន ឬ

ខ-គោលបំណងនៃផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេ ឬយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់សម្រេចបាននូវលទ្ធផលរបស់ផែនការ លែងមានលក្ខណៈសមស្របសម្រាប់តំបន់ផែនការទៀតហើយ ។

មាត្រា៥៥0 ._ ការចូលរួមជាសាធារណៈ

នៅពេលធ្វើវិសោធនកម្មទៅលើផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេដែលមានស្រាប់ ក្រោមមាត្រា ៥៤៨ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ត្រូវអនុលោមតាមជំពូក និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានដែលមានចែងក្នុងនៃក្រមនេះ ។

ជំពូកទី៤
ការផ្តល់ការអនុញ្ញាត
ផ្នែកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា៥៥១ ._ សិទ្ធិក្នុងការប្រើប្រាស់ធនធានទឹក

រាល់រូបវន្តបុគ្គលមានសិទ្ធិក្នុងការយក និងប្រើប្រាស់ធនធានទឹកដោយមិនត្រូវការមានការផ្តល់ការអនុញ្ញាតក្រោមជំពូកនេះ សម្រាប់៖

ក-តម្រូវការរបស់មនុស្សជាសំខាន់ ដែលរួមមាន ការផឹក ការសម្អាត ការងូត អនាម័យ ការស្រោចស្រពសួននៅតាមផ្ទះ និងចំការផលព្រឹក្ស និងគោលដៅក្នុងផ្ទះផ្សេងៗទៀត ។

ខ-គោលដៅសង្គ្រោះបន្ទាន់ ដែលរួមមានការពន្លត់អគ្គិភ័យ ។

មាត្រា៥៥២ ._ ការការពារសិទ្ធិស្របច្បាប់របស់អ្នកដទៃ

ការយក និងការប្រើប្រាស់ធនធានទឹកក្រោមមាត្រា៥៥១ត្រូវធ្វើឡើងក្នុងលក្ខណៈដែលមិនប៉ះពាល់សិទ្ធិស្របច្បាប់របស់រូបវន្តបុគ្គលផ្សេងៗទៀត ។

មាត្រា៥៥៣ ._ សិទ្ធិរបស់ម្ចាស់ និងអ្នកកាន់កាប់ដី

ម្ចាស់ និងអ្នកកាន់កាប់ដីមានសិទ្ធិប្រមូល និងប្រើប្រាស់ទឹកភ្លៀង និងទឹកដែលហូរជាធម្មជាតិលើដីរបស់ពួកគេដោយគ្មានការផ្តល់ការអនុញ្ញាតក្រោមជំពូកនេះ និងស្របតាមមាត្រា៥៥១ ។

ប្រសិនបើលំហូរទឹកធម្មជាតិនេះ មិនត្រូវបានរារាំង ឬទប់ស្កាត់ ដោយការធ្វើសំណង់ផ្លូវ របងទំនប់ការពារ អាងទឹកបង្កើតឡើងដោយទំនប់ ឬ ត្រពាំង ។

មាត្រា៥៥៤ ._ សកម្មភាពដែលតម្រូវឲ្យមានការផ្តល់ការអនុញ្ញាត

សកម្មភាពខាងក្រោមត្រូវបានហាមឃាត់ប្រសិនបើមិនមានការអនុញ្ញាតដោយការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដែលចេញ ស្របតាមជំពូកនេះ និង បើមិនបានធ្វើស្របតាមលក្ខខណ្ឌទាំងអស់របស់ការផ្តល់ការអនុញ្ញាត ៖

ក-ការរារាំង ទប់ស្កាត់ ការបង្វែរ ការយក ឬការប្រើប្រាស់ធនធានទឹក ក្រៅពីអ្វីដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៥៥១ និងមាត្រា៥៥២ និងមាត្រា៥៥៣

ខ-ការសាងសង់ ឬប្រតិបត្តិការនៃការសាងសង់ដើម្បីរារាំង ទប់ស្កាត់ បង្វែរ ឬយកធនធានទឹក ក្រៅពីអ្វីដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៥៥២ និងមាត្រា៥៥៣ ។

គ-ការទាញយក ដីខ្សាច់ ដី ថ្ម គ្រួស រ៉ែ សាំង ហ្គាសពីបាត ដែលទាក់ទងនឹងសមុទ្របឹង គឺជាផ្នែកនៃដីដែលគ្របដណ្តប់ដោយទឹក និងច្រាំង ដែលទាក់ទងនឹងសមុទ្រ បឹង ជាផ្នែកនៃដីដែលលិចទឹក ដែលមានក្នុងសមុទ្របឹងនោះ ដី ថ្ម ឬ វត្ថុធាតុផ្សេងទៀតដែលនៅជាប់នឹងវា

ប៉ុន្តែមិនរាប់បញ្ចូលដីដែលយូរៗម្តងលិចទឹកតែប៉ុណ្ណោះ នៃទឹងមុខទឹក បឹង ដីសើម តំបន់ទំនាប ទឹកផុសពីក្នុងដី ឬ អាងទឹក ។

ឃ-ការបំពេញ ការបង្កើតខ្សែទឹក ការជីកប្រឡាយ ឬ ការកែប្រែនៃផ្លូវទឹក បឹង ដីសើម តំបន់ទំនាប ទឹកផុសពីក្នុងដី ឬ អាងទឹក ។

មាត្រា៥៥៥ ._ កម្រិតសម្រាប់ការរារាំង ទប់ស្កាត់ ការបង្វែរ ការយក ឬ ប្រើប្រាស់

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយមអាចបង្កើតដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនូវកម្រិតសម្រាប់ការធ្វើអន្តរាគមន៍ជាមួយ ការបង្វែរ ការយក ឬប្រើប្រាស់ធនធានទឹកសម្រាប់គោលដៅជាក់លាក់ដែលមិនតម្រូវឲ្យមានការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចក្រោមមាត្រា៥៥៤ នៃមាតិកានេះ ។

មាត្រា៥៥៦ ._ ពាក្យសុំសម្រាប់ការផ្តល់ការអនុញ្ញាត

ពាក្យសុំសម្រាប់ការផ្តល់ការអនុញ្ញាតក្រោមជំពូកនេះត្រូវអមដោយការឯកភាពផ្សេងៗទៅតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវដែលតម្រូវដោយក្រមនេះ ។

ផ្នែកទី២
អាជ្ញាប័ណ្ណហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ

មាត្រា៥៥៧ ._ អាជ្ញាប័ណ្ណហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយមត្រូវផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទៅគ្រប់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលត្រូវបានកំណត់ក្នុងផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេ ក្រោមមាត្រា ៥៣៩ ចំណុច ឈ. នៃមាតិកានេះ ។

មាត្រា៥៥៨ ._ គោលដៅនៃលិខិតអនុញ្ញាតហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ

អាជ្ញាប័ណ្ណហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្តល់ការអនុញ្ញាតដល់អ្នកកាន់កាប់នោះប្រើប្រាស់ ចរន្តទឹកហូរក្នុងកម្រិតមួយចាំបាច់ដើម្បី សង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដូចដែលអាជ្ញាប័ណ្ណបានផ្តល់ឲ្យ ។

មាត្រា៥៥៩ ._ លក្ខខណ្ឌសម្រាប់អាជ្ញាប័ណ្ណហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយមត្រូវកំណត់លក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់អាជ្ញាប័ណ្ណហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ។

ផ្នែកទី៣
សិទ្ធិទទួលបានទឹក

មាត្រា៥៦០ ._ ការចុះបញ្ជីសិទ្ធិទទួលបានទឹក

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ត្រូវរក្សានូវការចុះបញ្ជីនៃគ្រប់សិទ្ធិទទួលបានទឹក ។

មាត្រា៥៦១ ._ លក្ខខណ្ឌសម្រាប់សិទ្ធិទទួលបានទឹក

ការយក ឬ ការបង្វែរធនធានទឹកអាចត្រឹមតែធ្វើទៅបានស្របតាមសិទ្ធិទទួលបានទឹកដែលចេញដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ។

មាត្រា៥៦២ ._ សិទ្ធិស្របច្បាប់ចំពោះសិទ្ធិទទួលបានទឹក

រូបវន្តបុគ្គលដែលមានសិទ្ធិស្របច្បាប់ចំពោះក្បាលដី អាចដាក់ពាក្យសុំទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម សម្រាប់សិទ្ធិទទួលបានទឹក ដើម្បីយកប្រើប្រាស់ជាមួយទឹកដែលមានប្រភពមកពី ៖

ក-ផ្លូវទឹក បឹង ទឹកផុសពីក្រោមដី លើ ឬ ជាប់ដី ។

ខ-ស្អាងទឹកក្រោមដី ដែលមានទម្រង់ភូមិសាស្ត្រដែលទឹកក្រោមដីកើនឡើងជាអចិន្ត្រៃយ៍ នៅក្រោមដីណាមួយ ។

គ-ទឹកហូរកាត់ដីផ្សេងៗ ។

ឃ-ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលប្រតិបត្តិការក្រោមលិខិតអនុញ្ញាតហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលអាចផ្គត់ផ្គង់ទឹកទៅកាន់ដី ។

មាត្រា៥៦៣ ._ នីតិវិធី និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ពាក្យសុំ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយមត្រូវកំណត់ក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនូវនីតិវិធី និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ពាក្យសុំសិទ្ធិទទួលបានទឹក ។

មាត្រា៥៦៤ ._ ការជូនដំណឹងជាសាធារណៈ

នៅពេលដែលក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម យល់ថាមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធ្វើការសម្រេចចិត្តលើពាក្យសុំហើយនោះ ក្រសួងអាចចេញការជូនដំណឹងជាសាធារណៈអំពីពាក្យសុំដែលលើកឡើងពី៖

ក-សេចក្តីលម្អិតនៃពាក្យសុំ ។

ខ-ទីកន្លែងដែលពាក្យសុំអាចត្រូវបានពិនិត្យ ។

គ-កាលបរិច្ឆេទ យ៉ាងហោចណាស់ ៣០(សាមសិប)ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការជូនដំណឹងជាសាធារណៈត្រូវបានចេញ ដែលការដាក់បញ្ចូនពាក្យសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ អាចធ្វើឡើងទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ។

មាត្រា៥៦៥ ._ នីតិវិធីនិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការកំណត់

នីតិវិធី និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់កំណត់នូវ ការឯកភាព ឬ ការបដិសេធទៅលើសិទ្ធិទទួលបានទឹកត្រូវបានកំណត់ក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា៥៦៦ ._ ចំនួននៃកម្រិតនៃការបែងចែកទឹក

ចំនួនកំណត់ធម្មតានៃការបែងចែកទឹក គឺជាចំនួន អតិបរិមាដែលអាចត្រូវបានយកក្នុងរយៈពេលជាក់លាក់មួយ ឬ ក្នុងឱកាសជាក់លាក់មួយ ដែលទាក់ទងនឹងវិធានបែងចែកទឹកណាមួយដែលបង្កើតដោយផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេ ដែលអនុវត្តចំពោះសិទ្ធិទទួលបានទឹក ។

មាត្រា៥៦៧ ._ ការប្រកាសផ្សាយអំពីការទទួលបានទឹកប្រើប្រាស់

មុនពេលចាប់ផ្តើមឆ្នាំការិយបរិច្ឆេទនៃទឹកនីមួយៗដែលរយៈពេលគិត មានចែងក្នុងផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ឬសិទ្ធិទទួលបានទឹកសម្រាប់តំបន់ផែនការ ឬសិទ្ធិ នោះ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ត្រូវប្រកាសនូវសិទ្ធិទទួលបានទឹកប្រើប្រាស់ដែលត្រូវសម្រេចសម្រាប់ឆ្នាំការិយបរិច្ឆេទនោះ ស្របតាមវិធានចែករំលែកទឹក និងក្រមអាទិភាពដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេ ។

មាត្រា៥៦៨ ._ សិទ្ធិប្រើប្រាស់ទឹកដែលប្រកាសទទួលស្គាល់រួចរាល់

សិទ្ធិដែលប្រកាសរួចរាល់ ៖

ក-គឺជាភាគរយនៃតម្លៃកំណត់ទុកមុន នៃសិទ្ធិទទួលបានទឹកដែលអាចយកក្នុងឆ្នាំការិយបរិច្ឆេទនៃទឹក ។

ខ-ត្រូវបានសម្រេចចិត្តមុនការចាប់ផ្តើមនៃឆ្នាំនៃទឹកដែលសិទ្ធិដែលប្រកាសរួចរាល់ពាក់ព័ន្ធ ។

គ-ត្រូវបានកំណត់ដោយផ្អែកលើភាពអាចរកបានទឹកតាមរដូវកាលជាក់ស្តែងដែលសិទ្ធិត្រូវទទួលបាន ។

ឃ-អាចត្រូវបានធ្វើឲ្យកើនអំឡុងឆ្នាំនៃទឹក ។

ង-អាចខុសគ្នាទៅតាមអនុតំបន់ផ្សេងគ្នានៃអាង ។

ច-អាចត្រូវបានប្រកាសផ្សេងគ្នាសម្រាប់សិទ្ធិទទួលបានទឹកក្នុងក្រុមអាទិភាព ។

ឆ-ដាក់ពាក្យសុំការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចជាមួយនឹងគោលដៅនៃការផ្គត់ផ្គង់ទឹកក្រុង និងទីក្រុង ។

មាត្រា៥៦៩ ._ សិទ្ធិដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងក្រោមផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេ

សម្រាប់សិទ្ធិការទទួលបានទឹកដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងក្រោមផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេ៖

ក-អាចយកទឹកបានក្នុងករណីតែវាស្របនឹងផែនការនោះ ។

ខ-ប្រសិនបើមានជម្លោះរវាងផែនការ និងសិទ្ធិទទួលបានទឹក ផែនការមានអនុភាពជាង ។

គ-សិទ្ធិទទួលបានទឹកមិនអាចត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ ក្នុងវិធីណាមួយដែលអាចកាត់បន្ថយចំនួននៃ ឬ ប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានទៅលើលក្ខខណ្ឌ ដែលទឹកអាចយកបាន សម្រាប់រយៈពេលនៃផែនការ ប្រសិនបើក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយមមិនផ្តល់ជូនអ្នកកាន់កាប់សិទ្ធិ នូវសំណងដែលបានព្រមព្រៀងរួច ។

មាត្រា៥៧0 ._ ការកែសម្រួលទៅលើចំនួនកំណត់ធម្មតា

ចំនួនកំណត់ធម្មតា នៅចុងបញ្ចប់នៃជីវិតរបស់ផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេ ដែលវាត្រូវបានគ្រប់គ្រងក្រោមផែនការនោះ ដោយគ្មានសំណងណាដែលអាចបង់ថ្លៃជូនបានឡើយ ។

មាត្រា៥៧១ ._ កិច្ចព្រមព្រៀងផ្គត់ផ្គង់សម្រាប់អាជ្ញាប័ណ្ណហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ

ប្រសិនបើសិទ្ធិទទួលបានទឹកទាក់ទងនឹងធនធានទឹកដែលត្រូវបានផ្តល់ជូនដោយហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងក្រោមអាជ្ញាប័ណ្ណហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ កិច្ចព្រមព្រៀងផ្គត់ផ្គង់ត្រូវមានរវាងអ្នកកាន់កាប់សិទ្ធិទទួលបានទឹក និងអ្នកកាន់កាប់អាជ្ញាប័ណ្ណហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ប្រសិនបើពួកគេមិនមែនជានីតិបុគ្គលដូចគ្នានោះទេ ។

មាត្រា៥៧២ ._ កិច្ចព្រមព្រៀងផ្គត់ផ្គង់ស្តង់ដារ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ត្រូវរៀបចំកិច្ចព្រមព្រៀងផ្គត់ផ្គង់ជាស្តង់ដារមួយសម្រាប់ការស្តុកទុក និង ឬការចែកចាយដោយអ្នកកាន់កាប់អាជ្ញាប័ណ្ណហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទឹក ក្រោមសិទ្ធិទទួលបានទឹក ដែល៖

ក-ត្រូវដាក់ឲ្យសាធារណជនអាចរកបាន ។

ខ-អាចខុសគ្នាសម្រាប់ទីតាំងផ្សេងគ្នា ។

មាត្រា៥៧៣ ._ ពាក្យសុំកិច្ចព្រមព្រៀងផ្គត់ផ្គង់ស្តង់ដារ

កិច្ចព្រមព្រៀងផ្គត់ផ្គង់ជាស្តង់ដារក្រោមមាត្រា៥៧២ នៃក្រមនេះសម្រាប់ទីតាំងដែលសិទ្ធិទទួលបានទឹកពាក់ព័ន្ធ អនុវត្តចំពោះសិទ្ធិទទួលបានទឹក ប្រសិនបើកិច្ចព្រមព្រៀងផ្គត់ផ្គង់ដោយឡែកពីគ្នាមិនត្រូវបាន៖

ក-យល់ស្របរវាងអ្នកកាន់កាប់សិទ្ធិទទួលបានទឹក និង អ្នកកាន់កាប់អាជ្ញាប័ណ្ណហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ។

ខ-ដាក់បញ្ជូនទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ។

ផ្នែកទី៤
កិច្ចការពារទាក់ទងនឹងទន្លេ និងស្ទឹង

មាត្រា៥៧៤ ._ សកម្មភាពដែលទទួលបានការអនុញ្ញាត

រូបវន្តបុគ្គលអាចដាក់ពាក្យទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ដើម្បីទទួលបានលិខិតអនុញ្ញាតធ្វើសកម្មភាពដូចខាងក្រោម៖

ក-ការធ្វើកំណាយក្នុង ផ្លូវទឹក បឹង ដីសើម តំបន់ទំនាប ទឹកជុសក្រោមដី ឬអាងទឹក ។

ខ-ដាក់បំពេញក្នុង ផ្លូវទឹក បឹងធម្មជាតិ ដីសើម តំបន់ទំនាប ទឹកជុសក្រោមដី ឬ អាងទឹក ។

មាត្រា៥៧៥ ._ នីតិវិធី និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការដាក់ពាក្យសុំ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ត្រូវកំណត់ក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនូវនីតិវិធី និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវ សម្រាប់ការដាក់ពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតក្រោមផ្នែកនេះ ។

មាត្រា៥៧៦ ._ ការជូនដំណឹងជាសាធារណៈ

នៅពេលដែលក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម យល់ថាមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីសម្រេចចិត្តលើពាក្យសុំហើយនោះ ក្រសួងអាចចេញនូវការជូនដំណឹងជាសាធារណៈ អំពីពាក្យសុំដែលលើកឡើងពី៖

ក-សេចក្តីលម្អិតនៃពាក្យសុំ ។

ខ-ទីកន្លែងដែលពាក្យសុំអាចត្រូវបានពិនិត្យ ។

គ-កាលបរិច្ឆេទ យ៉ាងហោចណាស់ ៣០(សាមសិប)ថ្ងៃបន្ទាប់ពីចេញនូវការជូនដំណឹងជាសាធារណៈ ដែលការដាក់បញ្ជូនពាក្យសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ អាចធ្វើឡើងទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ។

មាត្រា៥៧៧ ._ នីតិវិធី និងការពិចារណាសម្រាប់ការឯកភាព

នីតិវិធី និងការពិចារណាសម្រាប់កំណត់នូវការឯកភាព ឬការបដិសេធ ការដាក់ពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតក្រោមផ្នែកនេះ និងលក្ខខណ្ឌនៃលិខិតអនុញ្ញាតប្រសិនបើការដាក់ពាក្យត្រូវបានឯកភាព ត្រូវបានកំណត់ក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ។

ផ្នែកទី៥
អ្នកអតិថិជនទឹកក្រោមដី

មាត្រា៥៧៨ ._ ការដាក់ពាក្យសុំវិញ្ញាបនបត្រ

រូបវន្តបុគ្គលអាចដាក់ពាក្យទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ដើម្បីទទួលបានវិញ្ញាបនបត្រ ៖

ក-អ្នកខួងអណ្តូងទឹក ។

ខ-អ្នកជីកអណ្តូងទឹក ។

គ-អ្នកតំឡើងម៉ាស៊ីនបូមទឹកក្រោមដី ។

មាត្រា៥៧៩ ._ នីតិវិធីសម្រាប់ការដាក់ពាក្យសុំ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ត្រូវកំណត់ក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនូវនីតិវិធីសម្រាប់ការដាក់ពាក្យសុំវិញ្ញាបនបត្រ ។

មាត្រា៥៨0 ._ នីតិវិធីសម្រាប់ការឯកភាព ឬបដិសេធ

នីតិវិធីសម្រាប់កំណត់ការឯកភាព ឬការបដិសេធទៅលើពាក្យសុំវិញ្ញាបនបត្រត្រូវកំណត់ក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា៥៨១ ._ លក្ខខណ្ឌនៃវិញ្ញាបនបត្រ

លក្ខខណ្ឌនៃវិញ្ញាបនបត្រត្រូវកំណត់ក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា៥៨២ ._ នីតិវិធីក្នុងការលុបវិញ្ញាបនបត្រ

នីតិវិធីក្នុងការលុបវិញ្ញាបនបត្រត្រូវកំណត់ក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា៥៨៣ ._ ភស្តុតាងនៃវិញ្ញាបនបត្រ

មន្ត្រីដែលផ្តល់នូវសិទ្ធិអំណាចអាចតម្រូវឲ្យរបវន្តបុគ្គលផ្តល់នូវភស្តុតាងជាវិញ្ញាបនបត្រសម្រាប់ការធ្វើអធិការកិច្ច ប្រសិនបើមន្ត្រីសង្ស័យបុគ្គលនោះដោយមានហេតុផលថា៖

ក-ការខួង ការជីក ការធ្វើឲ្យជ្រៅ ការពង្រីក ឬការរៀបអណ្តូងទឹក ។

ខ-ការដកចេញ ការដាក់ជំនួស ការប្តូរ ឬការជួសជុល ការដាក់ទ្រនាប់ពីក្នុង ការបាំងអណ្តូង ។

គ-បញ្ឈប់ដំណើរការនៃអណ្តូងទឹក ។

ឃ-ការរៀប ការដាក់ជំនួស ការប្តូរ ឬការបិទអណ្តូងស្តប់ ។

មាត្រា៥៨៤ ._ សកម្មភាពដែលត្រូវបានហាមឃាត់

ត្រូវបានហាមឃាត់ចំពោះរាល់សកម្មភាពទាំងឡាយណាដែលពុំមានវិញ្ញាបនបត្រសម្រាប់ការធ្វើអធិការកិច្ច ។

មាត្រា៥៨៥ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការរៀបចំរបាយការណ៍

បុគ្គលណាមួយធ្វើការងារទាក់ទងនឹងអណ្តូងគ្រប់ប្រភេទ សម្រាប់គោលដៅវិជ្ជាជីវៈ និងពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវផ្តល់ដល់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយមនូវរបាយការណ៍ការងារលម្អិត ។ ព័ត៌មានតម្រូវឲ្យរួមមានក្នុងរបាយការណ៍ ត្រូវកំណត់ក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា៥៨៦ ._ កំណត់ត្រាសកម្មភាព

អ្នកកាន់វិញ្ញាបនបត្រត្រូវរក្សាព័ត៌មានដែលមានបញ្ញត្តិក្រោមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធពីសកម្មភាពដែលអ្នកកាន់កាប់អនុវត្តក្រោមក្រមនេះ និងផ្តល់ព័ត៌មានទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ប្រសិនបើមានការស្នើសុំ ។

ផ្នែកទី៦
ការដកហូតការអនុញ្ញាត

មាត្រា៥៨៧ ._ លក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការដកហូតការអនុញ្ញាត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ត្រូវកំណត់ក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនូវលក្ខខណ្ឌសម្រាប់ចាប់ផ្តើមនីតិវិធីដកហូតការអនុញ្ញាត ។

មាត្រា៥៨៨ ._ នីតិវិធីនៃការដកហូតការអនុញ្ញាត

នីតិវិធីដកហូតការអនុញ្ញាត ត្រូវកំណត់ក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ។

ជំពូកទី៥
ការតម្រូវឲ្យមានការអនុញ្ញាត

មាត្រា៥៨៩ ._ ការអនុញ្ញាតចំពោះការផ្គត់ផ្គង់ ប្រើប្រាស់ទឹក

បុគ្គលម្នាក់មិនអាចយក ផ្គត់ផ្គង់ ឬប្រើប្រាស់ទឹកដូចមានកំណត់ក្នុងមាតិកានេះបានឡើយ ប្រសិនបើគ្មានការអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើដូច្នេះទេ ។

មាត្រា៥៩0 ._ ការរំលោភបំពាន

អ្នកកាន់កាប់នូវការអនុញ្ញាតក្រោមមាតិកានេះមិនត្រូវរំលោភបំពានលើលក្ខខណ្ឌនៃការផ្តល់ការអនុញ្ញាតនោះទេ ។

មាត្រា៥៩១ ._ ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ច

ម្ចាស់ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងដីកម្មសិទ្ធិឯកជន មិនត្រូវបដិសេធនូវការចូលទៅកាន់ដីនោះពីសំណាក់មន្ត្រីដែលមានសមត្ថកិច្ចមកពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយមដែលមានភារកិច្ចក្នុងការធ្វើការស្ទាបស្ទង់ផ្នែកបច្ចេកទេស ការវាយតម្លៃ ឬការអង្កេតតាមដានបញ្ហាទាក់ទងនឹង

មាតិកានេះនោះទេ លើកលែងដូចករណីដូចខាងក្រោមនេះ ម្ចាស់ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងដីឯកជនមានសិទ្ធិបដិសេធ៖

ក-ក្រសួងមិនបានផ្តល់ជូនម្ចាស់ ឬអ្នកកាន់កាប់ដីនូវការជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជាមុន ។

ខ-មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចមិនបានផ្តល់ភស្តុតាងពីអត្តសញ្ញាណ និងមិនមានលិខិតនៃការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ។

ជំពូកទី៦
ការរៀបចំអន្តរកាល

មាត្រា៥៩២ ._ បញ្ជីសកម្មភាពអាទិភាពសម្រាប់រៀបចំផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ត្រូវបង្កើតតារាងអនុវត្ត ដែលរួមមានបញ្ជីសកម្មភាពអាទិភាព សម្រាប់ការរៀបចំផែនការធនធានទឹកអាងទន្លេ ក្នុងរយៈពេល០១ (មួយ) ឆ្នាំក្រោយការអនុម័តក្រមនេះ ។

មាត្រា៥៩៣ ._ ការរឹតត្បិតចំពោះសិទ្ធិទទួលបានទឹក

មិនតម្រូវឲ្យមានសិទ្ធិទទួលបានទឹកសម្រាប់គោលដៅដូចខាងក្រោម៖

ក-ការស្រោចស្រពដីនៃតំបន់ទាំងមូលដែលតិចជាង១០(ដប់)ហិកតា ។

ខ-ការផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាត ដែលទឹកត្រូវបានប្រើតិចជាង៤០(សែសិប)ម៉ែត្រគីប ក្នុងមួយថ្ងៃ ។

គ-ថាមពលវារីអគ្គិសនីដើរដោយលំហូរទឹកទន្លេ ឬ បច្ចេកទេសថាមពលវារីអគ្គិសនីដែលមិនតម្រូវឲ្យមានការបង្ខាំង ការបង្វែរ ឬការទាញយកទឹក ។

មាត្រា៥៩៤ ._ ការធ្វើសកម្មភាពនានារបស់នីតិបុគ្គល

នីតិបុគ្គលដែលកំពុងធ្វើសកម្មភាពក្រោមជំពូកទី៤ នៃមាតិកានេះដោយគ្មានការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចជាមុនពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ឬមន្ទីរធនធានទឹក និងឧត្តុនិយមថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវធ្វើសកម្មភាពឲ្យអនុលោមតាមជំពូកទី៤ នៃមាតិកានេះ ក្នុងរយៈពេល ៦ (ប្រាំមួយ)ខែ នៃការអនុម័តក្រមនេះ ។

មាត្រា៥៩៥ ._ ការកំណត់ច្រាំង ឬឆ្នេរ

ច្រាំង និងឆ្នេរ គឺសំដៅលើដីដែលគ្របដណ្តប់ដោយខ្សាច់ ឬដី និងជម្រាលចូលទៅក្នុងទឹក ដែលយ៉ាងម្តងលិចទឹក នៃផ្នែកអាងទន្លេ និងលក្ខណៈពិសេសត្រូវបានវាស់វែងដូចខាងក្រោម៖

ក-ឆ្នេរ និងពាមត្រូវបានវាស់ដែលមានចម្ងាយ១០០(មួយរយ)ម៉ែត្រពីឆ្នេរ និងមាត់ជំនោរទឹកខ្ពស់បំផុត ។

ខ-ទន្លេ ត្រូវបានវាស់ដែលមានចម្ងាយ ៥០ (ហាសិប) ម៉ែត្រ ពីច្រាំងទន្លេ ។

គ-ដៃទន្លេ ត្រូវបានវាស់ដែលមានចម្ងាយ ៣០ (សាមសិប) ម៉ែត្រពីច្រាំងនៃដៃទន្លេ ។

ឃ-ព្រែក ត្រូវបានវាស់ដែលមានចម្ងាយ ២០ (ម្ភៃ) ម៉ែត្រពីច្រាំងព្រែក ។

ង-អូរត្រូវបានវាស់ដែលមានចម្ងាយ ១០(ដប់) ម៉ែត្រ ពីច្រាំងអូរ ។

ច-ប្រឡាយមេ ត្រូវបានវាស់ដែលមានចម្ងាយ ១០(ដប់) ម៉ែត្រ ពីផ្នែកខាងក្រៅនៃទំនប់ការពារប្រឡាយ ។

ឆ-ប្រឡាយរង ត្រូវបានវាស់ដែលមានចម្ងាយ ៥ (ប្រាំ) ម៉ែត្រ ពីផ្នែកខាងក្រៅនៃទំនប់ការពារប្រឡាយ ។

ជ-ប្រឡាយស្រោចស្រពត្រូវបានវាស់ដែលមានចម្ងាយ ៣ (បី) ម៉ែត្រ ពីផ្នែកខាងក្រៅនៃទំនប់ការពារប្រឡាយ ។

ឈ-បឹងត្រូវបានវាស់ដែលមានចម្ងាយ ៥០ (ហាសិប) ម៉ែត្រ ពីការកំណត់កម្រិតទឹកជាអតិបរិមាក្នុងអាង ។

ញ-តំបន់ទំនាប មិនត្រូវបានវាស់វែងពីចម្ងាយនោះទេ តែវាបានកំណត់ថាជាតំបន់ដីរាបស្មើជាប់នឹងផ្លូវទឹកដែល៖

១-គ្របដណ្តប់ម្តងហើយម្តងទៀតដោយទឹកជំនន់ដែលហូរច្រើនពីផ្លូវទឹក ។

២-មិនរាំងទឹកជន់ដែលហូរជាទូទៅតាមផ្លូវនៃផ្លូវទឹក ក្រៅពីការឈានដល់ជ្រលងភ្នំផ្នែកខាងលើ ។

មាតិកាទី៩
និរន្តរភាពជលផល
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា៥៩៦ ._ ក្របខ័ណ្ឌនិរន្តរភាពនៃធនធានជលផល

ការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវចែងអំពី៖

ក-ការដាក់បញ្ចូលនូវគោលបំណង និងគោលការណ៍អភិរក្សបរិស្ថាន និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព ទៅក្នុងជលផល និងការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល ។

ខ-ការដាក់បញ្ចូលនូវបទប្បញ្ញត្តិនៃការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានទៅក្នុងរដ្ឋបាលជលផល និងការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល ។

គ-ការគ្រប់គ្រង និងការកាត់បន្ថយហានិភ័យ និងផលវិបាកផ្នែកបរិស្ថាន នៃការអភិវឌ្ឍវារីវប្បកម្ម ។

មាត្រា៥៩៧ ._ ធនធានដែលអាចអនុវត្តបាន

រដ្ឋបាលជលផល និងការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែលរួមមាន៖

ក-ការអនុវត្ត និងការបកស្រាយ ច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងជលផល ឲ្យស្របទៅនឹង សន្ធិសញ្ញា និងកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ ។

ខ-ការអនុវត្ត ក្របខ័ណ្ឌរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ជលផល ដោយយោងទៅលើក្រមប្រតិបត្តិសម្រាប់ការទទួលខុសត្រូវជលផលរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

គ-រដ្ឋបាលជលផល និងសកម្មភាពគ្រប់គ្រងធនធានជលផល ដែលធ្វើឡើងដោយរដ្ឋបាលជលផល និងក្រសួង ស្ថាប័ន និងអ្នកពាក់ព័ន្ធនានា ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងរដ្ឋបាលជលផល អាចធ្វើប្រតិភូកម្មសមត្ថកិច្ច ភារកិច្ច និងការទទួលខុសត្រូវ ទាក់ទងនឹងធនធានជលផល ឬតំបន់គ្រប់គ្រងភូមិសាស្ត្រ និងរដ្ឋបាលដែលមានធនធានជលផល ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងរដ្ឋបាលព្រៃឈើត្រូវសហការគ្នាដើម្បី គ្រប់គ្រងធនធានជលផលទាំងនោះ និងតំបន់គ្រប់គ្រងភូមិសាស្ត្រ និងរដ្ឋបាលក្នុងលក្ខណៈប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងនិរន្តរភាព ។

មាត្រា៥៩៨ ._ ការអភិរក្ស និងវិធានការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវបង្កើត និងអនុវត្ត វិធានការអភិរក្ស និងគ្រប់គ្រង ដើម្បីទប់ស្កាត់ការនេសាទលើសកម្រិត និងការនេសាទក្នុងលក្ខណៈបំផ្លាញសម្រាប់សន្និធិជលផល ឬ សន្និធិចម្រុះ និងដើម្បីធានានូវសន្តិសុខស្បៀង ចំណូល និងការងារ ។ វិធានការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលនោះត្រូវ៖

ក-ផ្អែកលើតស្តុតាងបែបវិទ្យាសាស្ត្រល្អបំផុតដែលមាន ។

ខ-គាំទ្រដោយការស្រាវជ្រាវបែបវិទ្យាសាស្ត្រដែលកំពុងបន្ត និងការប្រមូលទិន្នន័យ ។

ជំពូកទី២
ការគ្រប់គ្រងជលផលឆ្លងកាត់ប្រកបដោយនិរន្តរភាព

មាត្រា៥៩៩ ._ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីគាំទ្រទៅដល់ការអភិរក្ស និងការគ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាបប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដែលរួមមាន ៖

ក-សហគមន៍ជលផល ជលផលស្រែ ត្រពាំងវាលភក់ល្បាប់ត្រីសហគមន៍ ការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ជលផល និងការចែករំលែកផលប្រយោជន៍សហគមន៍ ដែលរួមមាន ការរួមបញ្ចូល គន្លឹទី៤ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិប្រកបដោយនិរន្តរភាព មាតិកាទី៣ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នានៃធនធានធម្មជាតិនៃក្រមនេះ ។

ខ-ដាក់បញ្ចូលនូវទិន្នន័យស្តីពីធនធានទឹក គុណភាពនិងលំហូរទឹក ការបោះបង់ចោលស្តុក ជីវៈចម្រុះ និងកត្តាពាក់ព័ន្ធបរិស្ថានដទៃទៀត ទៅក្នុងរដ្ឋបាលជលផល និងការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល ។

គ-យុទ្ធសាស្ត្រ និងឧបករណ៍គ្រប់គ្រង ដើម្បីអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ដែលរួមមាន ប្រភេទសត្វ រុក្ខជាតិ ដែលមិនមែនជាគោលដៅ ទីជម្រកមច្ឆា ដែលរួមមាន វាលទំនាបដែលលិចទឹកនៅរដូវដំឡើង បឹង អន្លង់ ថ្មខ្សាច់នៅបាតផ្លូវទឹកហូរ ព្រៃលិចទឹក សារពើរុក្ខជាតិ ផ្នែកនៅតាមមាត់ទន្លេ និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ។

ឃ-ការធ្វើផែនទី និងការអង្កេតតាមដានធនធានជលផល ដែលរួមមាន ទីជម្រកចាំបាច់ ផលិតកម្មជលផល លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃលំហូរជលវិទ្យា និងតំបន់ផ្នែកនៅតាមមាត់ស្ទឹង បឹងសំខាន់ ។

ង-ការផ្តល់ជូននូវព័តិមានជលផល ដែលរួមមានដូចដែលមានក្នុងមាត្រា៥៩៩ ចំណុច ឃ. នៃក្រមនេះ ទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដែលទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ និងការអភិរក្សបរិស្ថាន ។

ច-សកម្មភាពដែលត្រូវបានហាមឃាត់ក្នុងជលផលទឹកសាប ដែលរួមមាន ការហាមឃាត់ការប្រមូលផល និងការដាក់ចុះនូវប្រភេទសត្វ រុក្ខជាតិ ដែលជិតផុតពូជ និងត្រូវបានគំរាមកំហែង ដែលក្នុងបញ្ជីជាតិអន្តរជាតិ ។

ឆ-ប្រភេទឧបករណ៍នេសាទ ដែលត្រូវបានហាមឃាត់ក្នុងការលក់ កាន់កាប់ ឬប្រើប្រាស់ក្នុងជលផលទឹកសាប ។

ជ-ទាក់ទិននឹងជលស្តុកធនធានជលផលបំលាស់ទី កិច្ចសហប្រតិបត្តិការផ្ទាល់ ឬតាមរយៈអង្គការតំបន់ ឬអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធ ជាពិសេសអង្គការទាំងឡាយណានៅតាមបណ្តោយទន្លេមេគង្គ ដែលមានទស្សនៈក្នុងការធានានូវការអភិរក្ស និងការលើកកម្ពស់សមិទ្ធិផលទិន្នផលប្រកបដោយនិរន្តរភាព នៃប្រភេទសត្វ រុក្ខជាតិទាំងនោះពាសពេញតំបន់របស់ពួកគេ ។

ឈ-លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ការអភិរក្ស និងការស្តារឡើងវិញនៃជម្រកជលផលទឹក ដែលរួមមានការគ្រប់គ្រងការបំពុល និងការថែរក្សាតំណភ្ជាប់រវាងទីជម្រកមច្ឆា ។

ញ-ការអង្កេតតាមដានទៅលើផលប៉ះពាល់មកពីហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងទឹក ដែលរួមមាន ចរាចរមច្ឆាជាតិ ដំណើរចាក់គរកករ និងសីតុណ្ហភាពទឹក ។

ដ-អង្កេតតាមដានពីផលប៉ះពាល់ពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ទៅលើធនធានជលផល ។

ឋ-វិធីសាស្ត្រសម្រាប់ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននៃឧបករណ៍នេសាទថ្មី និងវិធីសាស្ត្រ មុននឹងអនុញ្ញាត ឬហាមឃាត់ការប្រើប្រាស់ទាំងនោះ ។

ជំពូកទី៣
ការគ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រប្រកបដោយនិរន្តរភាព

មាត្រា៦00 ._ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវបង្កើត លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីគាំទ្រនូវការអភិរក្ស និងការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៃជលផលសមុទ្រ ដែលរួមមាន ដូចខាងក្រោម៖

ក-និយ័តកម្ម និងកម្រិតទៅលើការទទួលបានធនធានជលផលសមុទ្រក្នុងទឹក ក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយកប៉ាល់ ដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរ និងបរទេស តាមរយៈការធ្វើកំណត់ត្រា និងការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណជលយាន និងការបង្កើតកិច្ចព្រមព្រៀងការទទួលបានការនេសាទ និងការពង្រឹងការអនុវត្ត ។

ខ-ការប្រមូលទិន្នន័យស្តីពីកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងផ្នែកជលផលសមុទ្រ ការចាប់ និងការដាក់ចុះ ដែលធ្វើឡើងដោយរូបវន្តបុគ្គល និងនីតិបុគ្គល ដែលប្រមូលផលធនធានធម្មជាតិ ឬទិញធនធានជលផល ដែលប្រមូលបានពីជលផលសមុទ្ររបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

គ-ការការពារពីសកម្មភាពនេសាទដែលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានទៅលើតំណភ្ជាប់នៃជម្រកបាតសមុទ្រសំខាន់ៗ ដែលរួមមានព្រៃកោងកាង ស្មៅសមុទ្រ និងផ្កាថ្ម ។

ឃ-ការការពារពីសកម្មភាពនេសាទ និងមិនមែននេសាទ ដូចជា ការចាក់បំពេញដី ដំណើរចាក់គរកករ ការបោះចោលសំណល់ និងការប្រើអួន ។

ង-ការបង្កើត និងការគ្រប់គ្រង តំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ ដើម្បីធ្វើនិយ័តកម្មទៅលើសកម្មភាពនេសាទ និងការពារទីជម្រក ព្រៃកោងកាង ផ្កាថ្ម និងស្មៅសមុទ្រ ។

ច-ការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ជលផល និងតំបន់សហគមន៍នេសាទ និងការចែករំលែកផលប្រយោជន៍សហគមន៍ ។

ឆ-ទាក់ទិននឹងផលស្ដុកធនធានជលផលបំលាស់ទី កិច្ចសហប្រតិបត្តិការផ្ទាល់ ឬតាមរយៈអង្គការតំបន់ឬអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធ ជាមួយនឹងរដ្ឋពាក់ព័ន្ធដែលមានទស្សនៈក្នុងការធានានូវការអភិរក្ស និងការលើកកម្ពស់សមិទ្ធផលនៃទិន្នផលប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៃប្រភេទសត្វ រុក្ខជាតិទាំងនោះពាសពេញប្រភេទរបស់ពួកគេ ។

ជ-សកម្មភាពដែលត្រូវបានហាមឃាត់ក្នុងជលផលសមុទ្រ ដែលរួមមាន ការហាមឃាត់ការប្រមូលផល ការទិញ ការធ្វើជាកម្មសិទ្ធិ ផៃ និងការផ្តល់ជូន ដើម្បីលក់ប្រភេទសត្វ រុក្ខជាតិដែលជិតផុតពូជ និងត្រូវបានគំរាមកំហែងស្របតាមច្បាប់ជាតិ និងអន្តរជាតិ ឬតារាងប្រភេទសត្វ រុក្ខជាតិទាំងនោះ ដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាអន្តរជាតិ ។

ឈ-ប្រភេទឧបករណ៍នេសាទ ដែលត្រូវបានហាមឃាត់ក្នុងការលក់ ធ្វើជាកម្មសិទ្ធិ ឬប្រើប្រាស់ក្នុងជលផលសមុទ្រ ។

ញ-ការនាំចូលមកព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានូវធនធានជលផលសមុទ្រ ដែលរួមមានការតម្រូវឲ្យអ្នកនាំចូលបញ្ជាក់ថាធនធានបែបនោះត្រូវបានប្រមូលផល ស្របតាមច្បាប់ជលផលនៃប្រទេសដែលជាអ្នកប្រមូលផលផ្ទាល់ ។

ដ-ការគ្រប់គ្រង សមត្ថភាពនេសាទ តាមរយៈការត្រួតពិនិត្យ ការអង្កេតតាមដាន និងការឃ្លាំមើល ។

ថ-ទប់ស្កាត់ការនេសាទខុសច្បាប់ មិនបានរាយការណ៍ និងមិនបានធ្វើនិយ័តកម្ម ។

ឍ-ការកម្រិតអនុផលជលផលនៃប្រភេទសត្វ រុក្ខជាតិដែលមិនមែនជាគោលដៅ ដែលរួមមាន សត្វស្លាបសមុទ្រ ថនិកសត្វសមុទ្រ អណ្តើកសមុទ្រ ដែលរួមមាន តាមរយៈការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ញែកចេញនូវអនុផលនេសាទ និងកម្មវិធីអ្នកសង្កេតការណ៍ ។

ធ-ការស្រាវជ្រាវជលផលសមុទ្រ ។

មាត្រា៦០១ ._ ផែនការគ្រប់គ្រងជលផល

ដោយសហការជាមួយ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិពាក់ព័ន្ធ សហគមន៍ សហគមន៍ជលផល ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបង្កើតផែនការគ្រប់គ្រងជលផល ដែលផ្តោតលើប្រភេទសត្វ រុក្ខជាតិជាក់លាក់ ដោយផ្អែកលើព័ត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រដែលមានស្រាប់ប្រសើរបំផុត និងចំណេះដឹងមូលដ្ឋាន និងត្រូវរួមមានដូចខាងក្រោម៖

ក-រដូវ និងតំបន់បិទការធ្វើសកម្មភាព ។

ខ-សេចក្តីលម្អិតនៃជលផលពាក់ព័ន្ធ ដែលរួមមានចំនួននៃកប៉ាល់ដែលពាក់ព័ន្ធ ប្រភេទ និងបរិមាណ នៃឧបករណ៍នេសាទដែលត្រូវប្រើប្រាស់ ប្រភេទសត្វ រុក្ខជាតិក្នុងសមុទ្រ ដែលត្រូវប្រមូលផល តំបន់ហាមឃាត់ និងចម្ងាយភូមិសាស្ត្រនៃជលផល ។

គ-ការប្រមាណនៃផលប្រកបដោយនិរន្តរភាពពីជលផល និងលក្ខខណ្ឌដែលអាចកើតមានរបស់វា ដែលរួមមាន សេចក្តីសង្ខេបព័ត៌មានដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងការបង្កើតការកំណត់នេះ ។

ឃ-កំណត់អំពីវិធានការអភិរក្ស និងគ្រប់គ្រង ដែលត្រូវបានអនុវត្តចំពោះជលផល ដើម្បីកាត់បន្ថយការនេសាទហួសកំណត់ និងការនេសាទបំផ្លាញ មានជាអាទិ៍អួន ។

ង-ដំណើការសម្រាប់អង្កេតតាមដាន និងការពិនិត្យជាថ្មីទៅលើផែនការគ្រប់គ្រងជលផលមួយៗ ដោយសហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិពាក់ព័ន្ធ សហគមន៍ និងសហគមន៍ជលផល ។

មាត្រា៦០២._ វិធានការអភិរក្ស និងការគ្រប់គ្រង

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ អាចបង្កើត ក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនូវវិធានការអភិរក្ស និងគ្រប់គ្រង ដើម្បីធានានូវនិរន្តរភាព នៃធនធានជលផលសមុទ្រ៖

ក-កម្រិត និងកូតាមួយៗប្រចាំថ្ងៃ ក្នុងរយៈពេលយូរ សម្រាប់ប្រភេទសត្វ រុក្ខជាតិសមុទ្រជាក់លាក់ ។

ខ-កម្រិតទំហំ និងទម្ងន់អប្បបរមា និងអតិបរមាសម្រាប់ប្រភេទសត្វ រុក្ខជាតិសមុទ្រក្រោម ឬលើ ក្នុងករណីដែលមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យមានការប្រមូលផល ។

គ-ប្រព័ន្ធចូលដែលកម្រិតរួច ទាក់ទងនឹងការប្រមូលផលធនធានជលផលសមុទ្រជាក់លាក់ សន្និធិ ឬសន្និធិចម្រុះ ឬ ទាក់ទងនឹងតំបន់ភូមិសាស្ត្រជាក់លាក់ណាមួយ ។

ឃ-ការបិទតាមរដូវកាលនូវធនធានជលផលជាក់លាក់ណាមួយ សន្និធិ សន្និធិចម្រុះ ឬ ទាក់ទងនឹងតំបន់ភូមិសាស្ត្រជាក់លាក់ណាមួយ ។

ង-ការបិទតំបន់ជាអចិន្ត្រៃយ៍ ឬបណ្តោះអាសន្នសម្រាប់ការប្រមូលផលធនធានជលផលសមុទ្រជាក់លាក់ សន្និធិ ឬសន្និធិស្មុគស្មាញ ឬ ទាក់ទងនឹងតំបន់ភូមិសាស្ត្រជាក់លាក់ណាមួយ ។

ច-ការកម្រិតទៅលើប្រភេទ ទំហំ និងចំនួនឧបករណ៍ ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ការប្រមូលផលធនធានជលផលសមុទ្រជាក់លាក់ ឬ ការប្រើប្រាស់របស់ពួកគេទាក់ទងនឹងតំបន់ភូមិសាស្ត្រជាក់លាក់ណាមួយ ។

មាត្រា៦០៣ ._ របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំ

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវផ្សព្វផ្សាយរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំស្តីពីសភាពនៃធនធានជលផល សមុទ្រ ដោយយោងលើ ផ្កាថ្ម ថ្មាលស្មៅសមុទ្រ ព្រៃកោងកាង និងវិភាគលើតំណភ្ជាប់ទៅកាន់ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាននៃក្រមនេះ ។

ជំពូកទី៤
ភាវិវប្បកម្ម

មាត្រា៦០៤ ._ យុទ្ធសាស្ត្រវារីវប្បកម្មជាតិ

ការបង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រ និងការកែសម្រួល ផែនការ និងគោលនយោបាយរដ្ឋបាលជលផលត្រូវពិចារណាទៅលើបញ្ហាដូចខាងក្រោម៖

ក-ភាពជិតបំផុតនៃ និងអន្តរសកម្មភាពជាមួយតំបន់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីសំខាន់ ឬតម្លៃអភិរក្សខ្ពស់ ។

ខ-គុណភាពទឹកនៅជុំវិញ គោលបំណងគុណភាពទឹក និងការរៀបចំការគ្រប់គ្រង និងការរៀបចំការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក ។

គ-ការប្រើប្រាស់ទឹកផ្សេងទៀតដែលអាចត្រូវប៉ះពាល់ដោយវារីវប្បកម្ម និងសហគមន៍មូលដ្ឋាន ។

មាត្រា៦០៥ ._ វិធានការចៀសវាង និងកាត់បន្ថយ

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ អាចបង្កើតវិធានការដើម្បីចៀសវាង ឬកាត់បន្ថយ ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន នៃវារីវប្បកម្ម ដែលរួមមាន ដូចខាងក្រោម៖

ក-ធានានូវការអនុវត្ត ទម្លាប់វារីវប្បកម្មល្អ និងវិធានការជីវៈសន្តិសុខ ។

ខ-ប្រភេទ វិធីសាស្ត្រ និងតំបន់វារីវប្បកម្មដែលអនុញ្ញាតរួច ។

គ-លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការអង្កេតតាមដាន និងការរៀបចំរបាយការណ៍បរិស្ថាន ។

ឃ-ការប្រើប្រាស់សន្និធិកែច្នៃហ្សែន ប្រភេទសត្វ រុក្ខជាតិក្រៅប្រទេស ប្រភេទសត្វ រុក្ខជាតិក្នុងស្រុក មច្ឆាជាតិតូចៗ និងការប្រើប្រាស់ចំណីអាហារកែច្នៃហ្សែន ។

ង-នីតិវិធីសម្រាប់ការជ្រើសរើសកន្លែងសម្រាប់ត្រីមេពូជជ្រក និងផលិតកម្ម ពង កូនញាស់ និងកូនត្រី ដើម្បីចៀសវាង និងកាត់បន្ថយហានិភ័យចំពោះ ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីជលផល ។

ច-ការប្រើប្រាស់ការព្យាបាលរោគ អរម៉ូន ថ្នាំផ្សះ និងគីមី ឬវិធីសាស្ត្រត្រួតពិនិត្យជំងឺ ។

ឆ-ស្តង់ដារនៃការផ្តល់វិញ្ញាបណ្ណបត្រសម្រាប់ប្រតិបត្តិការវារីវប្បកម្ម ត្រី ផលិតផលត្រី ដែលរួមមាន ប្រភព និងគុណភាពចំណី ។

ជ-លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនៃភាពអាចណែនាំបាន ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវកាកំណត់អត្តសញ្ញាណត្រី និងប្រភពដើមនៃផលិតផលជលផល ។

ភន្តីទី៥
ការអតិរក្ស និងការគ្រប់គ្រងបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌
ជំពូកទី១
ក្របខ័ណ្ឌនៃការអតិរក្ស និងការគ្រប់គ្រងបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌

មាត្រា៦០៦ ._ ភារកិច្ច និងតួនាទីរបស់ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចដែលមានស្រាប់

អាជ្ញាធរអប្សរា អាជ្ញាធរជាតិព្រះវិហារ និងអាជ្ញាធរជាតិមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតដែលបង្កើតឡើង ក្នុងគោលដៅដើម្បីគ្រប់គ្រងសម្បត្តិបេតិកភណ្ឌពិភពលោក ត្រូវអនុវត្តភារកិច្ច និងតួនាទីរបស់ខ្លួនដែលមានស្រាប់ យោងតាមច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលមានស្រាប់ លើកលែងតែមានបទប្បញ្ញត្តិពិសេសដែលមានចែងក្នុងក្រមនេះ ។

មាត្រា៦០៧ ._ ការហាមឃាត់នូវបង្កផលប៉ះពាល់ដល់បេតិកភណ្ឌវប្បធម៌

ក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច មិនត្រូវធ្វើសកម្មភាព ឬ ផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាត ឬ ការឯកភាពណាមួយ ដែលបង្ក ឬអាចបង្ក ផលប៉ះពាល់ដល់តម្លៃបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ឬ វត្ថុ ឬ ទីកន្លែងណាមួយដូចមានចែងនៅក្នុងក្រមនេះ លើកលែងតែការចេញលិខិតអនុញ្ញាត ឬការឯកភាពនោះ ត្រូវបានផ្តល់ឲ្យដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ។

ជំពូកទី២
លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់បេតិកភណ្ឌវប្បធម៌

មាត្រា៦០៨ ._ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃ បេតិកភណ្ឌមានដូចខាងក្រោម ៖

ក- បូជនីយដ្ឋាន មានជាអាទិ៍ ស្នាដៃស្ថាបត្យកម្ម ស្នាដៃគំនូរនិងចម្លាក់ ធាតុ ឬ រចនាសម្ព័ន្ធដែលមានលក្ខណៈបុរាណសាស្ត្រ ចម្លាក់អក្សរ លំនៅដ្ឋានរួងថ្ម និងបន្សុំនៃទ្រង់ទ្រាយ

នានា ដែលមានតម្លៃជាសកលដ៏លេចធ្លោ ទៅតាមទស្សន:នៃប្រវត្តិសាស្ត្រ សិល្ប: ឬ វិទ្យាសាស្ត្រ ។

ខ- បណ្តុំនៃសំណង់ មានជាអាទិ៍ ជាបណ្តុំនៃសំណង់តភ្ជាប់ ឬ ដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ដែលមានតម្លៃជាសកលដ៏លេចធ្លោ ទៅតាមទស្សន:នៃប្រវត្តិសាស្ត្រ សិល្ប: ឬ វិទ្យាសាស្ត្រ ដោយសារស្នាដៃស្ថាបត្យកម្ម ឯកសណ្ឋានភាព ឬ ទីកន្លែងរបស់វានៅក្នុងតំបន់ទេសភាព ។

គ- ទីស្ថាន ឬទីតាំង មានជាអាទិ៍ ជាស្នាដៃរបស់មនុស្ស ឬស្នាដៃរួមគ្នា របស់មនុស្ស និងធម្មជាតិ និងតំបន់នានា រួមមានបុរាណស្ថាន ដែលមានតម្លៃដ៏លេចធ្លោជាសកល ទៅតាមទស្សន:ប្រវត្តិសាស្ត្រ សោភ័ណ្ឌភាព ជាតិពន្ធវិទ្យា និងទស្សន:នរវិទ្យា ។

ឃ- វត្ថុដទៃទៀត ដែលមានចរិតរូបិយ ឬ អរូបិយ ដែលមានតម្លៃកម្រិតជាតិ ខេត្ត និងមូលដ្ឋាន ទៅតាមទស្សន:ប្រវត្តិសាស្ត្រ សោភ័ណ្ឌភាព ជាតិពន្ធវិទ្យា និងទស្សន:នរវិទ្យា ។

មាត្រា៦០៩ ._ ការកំណត់តម្លៃបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌

ការកំណត់តម្លៃនៃបេតិកភណ្ឌសម្បត្តិវប្បធម៌ អាចធ្វើឡើងដោយ៖

ក- ការកំណត់ចំនួនឆ្នាំ អាយុកាលនៃសម្បត្តិវប្បធម៌នោះ ឬ ដោយផ្អែកតាមសម័យកាល ។

ខ- ស្នាដៃមួយចំនួនដែលវែយមិនសូវចំណាស់ ប៉ុន្តែវាមានគុណតម្លៃពិសេស ដែលមិនអាចឃើញមាននៅកន្លែងផ្សេង ។

គ- ការបង្កើតថ្មីដែលមានតម្លៃចំពោះសង្គម ។

ឃ- សម្បត្តិវប្បធម៌ដែលមានតម្លៃយ៉ាងពិសេសសម្រាប់ជាតិ ។

ង- ចលនានៃស្ថាបត្យកម្ម ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីអត្តសញ្ញាណជាតិ ។

ច- ស្នាដៃស្ថាបត្យកម្ម ដែលមានឥទ្ធិពលដល់មនុស្សជំនាន់ក្រោយ ។

ជំពូកទី៣
ការទទួលខុសត្រូវសម្រាប់កិច្ចការពារបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌
ផ្នែកទី១
ក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកវប្បធម៌ជាតិ

មាត្រា៦១០ ._ ភារកិច្ច និងតួនាទីនៃក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកវប្បធម៌ជាតិ

ត្រូវបង្កើតឲ្យមានក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកវប្បធម៌ជាតិ ដើម្បីអនុវត្តភារកិច្ច និងតួនាទីដូចខាងក្រោម៖

១- បង្កើតគោលនយោបាយស្តីពីកិច្ចការពារបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ជាតិ ។

២- បង្កើត និងរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការសកម្មភាព ដើម្បីការពារ លើកស្ទួយ និងគ្រប់គ្រងបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ។

៣- កំណត់អត្តសញ្ញាណ ការពារ ថែរក្សា កត់ត្រា និងលើកកម្ពស់កិច្ចការពារបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ។

៤- ត្រួតពិនិត្យទីតាំងវប្បធម៌ និងវិមានបុរេប្រវត្តិសាស្ត្រ និងចុះបញ្ជីបេតិកភណ្ឌជាតិ ។

៥- ការពារទ្រព្យសម្បត្តិវប្បធម៌ បុរេប្រវត្តិសាស្ត្រ និងប្រវត្តិសាស្ត្រ និងវត្ថុបុរាណនៃធម្មជាតិរូបសាស្ត្រ ។

៦- គ្រប់គ្រង និងត្រួតពិនិត្យតំបន់នានា នៅទីកន្លែងណាដែលវិមាន/បូជនីយដ្ឋាន ដែលបានចុះបញ្ជីរួចស្ថិតនៅ រួមជាមួយការប្រមូលផ្តុំនៃវត្ថុសិល្បៈនានា ដែលមានការទាក់ទងទៅនឹងវិមាន ឬបូជនីយដ្ឋានទាំងនេះ ។

៧ - ផ្តល់ការអនុញ្ញាតសម្រាប់ការស្រាវជ្រាវផ្នែកបុរាណវត្ថុវិទ្យាទាំងអស់ ក៏ដូចជាការងារអភិរក្ស និងសកម្មភាពដទៃទៀត ដែលទាក់ទងទៅនឹងទីតាំងបូជនីយដ្ឋាន និងទ្រព្យសម្បត្តិវប្បធម៌របស់ជាតិ និងគ្រ ប់គ្រងទីតាំងបុរេប្រវត្តិសាស្ត្រ និងប្រវត្តិសាស្ត្រ ដើម្បីការពារបេតិកភណ្ឌជាតិ ។

ក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកវប្បធម៌ជាតិ ត្រូវជួបប្រជុំជារៀងរាល់៦(ប្រាំមួយ)ខែម្តង ដើម្បីតាមដានការអនុវត្ត មានប្រសិទ្ធភាពដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងការពារបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ។

មាត្រា៦១១ . _ ការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការអនុវត្តគោលនយោបាយ និងចាត់វិធានការ ក្នុងការការពារបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ។

មាត្រា៦១២ . _ កិច្ចសហការរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈត្រូវសហការជាមួយ ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ អាជ្ញាធរដែនដី និងអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ដើម្បីសហការគ្នាក្នុងការគ្រប់គ្រងសម្បត្តិបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ។

ផ្នែកទី២
សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកវប្បធម៌ជាតិ

មាត្រា៦១៣ ._ សមាជិកនៃក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកវប្បធម៌ជាតិ

សមាជិក នៃក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកវប្បធម៌ជាតិ មានសមាសភាពដូចខាងក្រោម៖

ក- តំណាងនាយករដ្ឋមន្ត្រី ជាប្រធាន ។

ខ- តំណាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ជាអនុប្រធាន ។

គ- តំណាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ជាសមាជិក ។

ឃ- តំណាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ជាសមាជិក ។

ង- តំណាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុករៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ជាសមាជិក ។

ច- តំណាងអាជ្ញាធរអប្សារា ជាសមាជិក ។

ឆ- តំណាងអភិបាលរាជធានីភ្នំពេញ ជាសមាជិក ។

ជ- តំណាង២(ពីរ)រូប នៃអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដែលមានការពាក់ព័ន្ធនឹងការការពារ និងការអភិរក្សបេតិកភណ្ឌ ជាសមាជិក ។

ឈ- អ្នកមានជំនាញវិជ្ជាជីវៈចំនួន២(ពីរ) រូប ដែលមានគុណសម្បត្តិ និងជំនាញផ្នែកបេតិកភណ្ឌ ជាសមាជិក ។

ក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកវប្បធម៌អាចជ្រើសរើសសមាជិកបន្ថែមទៀតតាមការចាំបាច់ ។

មាត្រា៦១៤ ._ កិច្ចសហការរវាងក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកវប្បធម៌ជាតិ និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ

ក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកវប្បធម៌ជាតិ ត្រូវសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងនីតិបុគ្គលដទៃទៀត ក្នុងការ៖

ក- បង្កើតគោលនយោបាយក្នុងការលើកស្ទួយបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ។

ខ- រៀបចំមធ្យោបាយ ដើម្បីអនុញ្ញាតឲ្យសាធារណជនអាចចូលទៅកាន់បេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ។

គ- តែងតាំងបុគ្គលិកត្រួតពិនិត្យ និងបុគ្គលិកដទៃទៀត ដើម្បីអនុវត្តការងារនេះ ។

ឃ- រៀបចំបណ្តាញអ្នកទេសចរណ៍ ។

ង- លើកកម្ពស់តម្លៃវប្បធម៌ កៀងគរមូលនិធិដែលចាំបាច់ អប់រំដល់សាធារណជនបណ្តុះបណ្តាល និងអនុវត្តការស្រាវជ្រាវអំពីបេតិកភណ្ឌរូបសាស្ត្រ វប្បធម៌ និងប្រវត្តិសាស្ត្រ ។

ច- ផ្តល់ការធានាទាក់ទងនឹងការទទួលខុសត្រូវ និងកាតព្វកិច្ចផ្នែកគ្រប់គ្រង ដែលមានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញាស្តីពីវប្បធម៌ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងទៀត ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគីហត្ថលេខី ។

ឆ- ចាត់វិធានការចាំបាច់ ដើម្បីអនុវត្តគម្រោង និងសកម្មភាពដទៃទៀត ដែលទាក់ទងនឹងការការពារ ការថែរក្សា ការស្តារឡើងវិញ និងការលើកស្ទួយបេតិកភណ្ឌជាតិ ។

ជ- បង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីអនុវត្តកាតព្វកិច្ចរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចំពោះការការពារបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ។

មាត្រា៦១៥ ._ នីតិវិធីនៃការប្រជុំរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិជាន់ខ្ពស់

ក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកវប្បធម៌ជាតិ ត្រូវកំណត់នីតិវិធីនៃការប្រជុំរបស់ខ្លួន ដើម្បីសម្រេចផ្តល់ការយល់ព្រម ឬឯកភាពលើការស្នើសុំរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ក្នុងរអនុវត្តល្អបំផុតជាអន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ។

មាត្រា៦១៦ ._ការទទួលបានព័ត៌មាន

ក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកវប្បធម៌ជាតិ ត្រូវធានាថា រាល់ឯកសារពាក់ព័ន្ធទៅនឹងកិច្ចប្រជុំរបស់ខ្លួន ត្រូវបានផ្តល់ជូនដល់សាធារណជនស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាននៃក្រមនេះ ។

ជំពូកទី៤
ការបង្កើតបញ្ជីបេតិកភណ្ឌជាតិ

មាត្រា៦១៧ ._បញ្ជីបេតិកភណ្ឌជាតិ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវបង្កើតបញ្ជីបេតិកភណ្ឌជាតិសម្រាប់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា៦១៨ ._សម្បត្តិនៅក្នុងបញ្ជីបេតិកភណ្ឌជាតិ

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចបន្ថែមចំនួនបេតិកភណ្ឌ ចូលទៅក្នុងបញ្ជីបេតិកភណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា៦១៩ ._ ការចុះបញ្ជីបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ឬតំបន់បេតិកភណ្ឌ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ អាជ្ញាធរអប្សរា និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចផ្សេងទៀត ត្រូវកត់ត្រាចំនួនបេតិកភណ្ឌ និងតំបន់បេតិកភណ្ឌទាំងអស់ ទៅក្នុងសេចក្តីព្រាងបញ្ជីបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ជាតិ និងបញ្ជីបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌បណ្តោះអាសន្ន ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ អាជ្ញាធរអប្សរា និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចផ្សេង ត្រូវចុះបញ្ជីផងដែរនូវបេតិកភណ្ឌ ឬតំបន់បេតិកភណ្ឌទាំងឡាយណា ដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពគ្រោះថ្នាក់ នៃការបំផ្លិចបំផ្លាញ ដើម្បីធ្វើការសង្គ្រោះជាបន្ទាន់ចំពោះបេតិកភណ្ឌ ឬតំបន់បេតិកភណ្ឌទាំងនោះ ។

មាត្រា៦២០ ._ ការការពារស្របច្បាប់ចំពោះវត្ថុបេតិកភណ្ឌ

វត្ថុបេតិកភណ្ឌ ដែលបានចុះក្នុងបញ្ជីបេតិកភណ្ឌជាតិ បញ្ជីបេតិកភណ្ឌបណ្តោះអាសន្ន និងបញ្ជីបេតិកភណ្ឌដែលត្រូវសង្គ្រោះបន្ទាន់ ត្រូវទទួលបាននូវការការពារ ស្របតាមក្រមនេះ ច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ។

មាត្រា៦២១ ._ ការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពទៅលើបញ្ជីបេតិកភណ្ឌជាតិ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវកំណត់នីតិវិធីនៃការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពទៅលើបញ្ជីបេតិកភណ្ឌជាតិ ដោយពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកវប្បធម៌ជាតិ ក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ។

មាត្រា៦២២ ._បញ្ជីវត្ថុបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ដែលបានធ្វើចំណាត់ថ្នាក់

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវរៀបចំបញ្ជីបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ដូចបានធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ប្រចាំឆ្នាំ ។ បញ្ជីនេះ ត្រូវដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងបញ្ជីបេតិកភណ្ឌជាតិ ។

ជំពូកទី៥
ការរៀបចំតំបន់ការពារបេតិកភណ្ឌជាតិ

មាត្រា៦២៣ ._ ការបង្កើតតំបន់ការពារបេតិកភណ្ឌជាតិ

ត្រូវបង្កើតឲ្យមានតំបន់ការពារបេតិកភណ្ឌជាតិ ឬ តំបន់ដទៃទៀត ដែលមានតម្លៃខាងផ្នែកវត្ថុបុរាណវិទ្យា នរវិទ្យា វប្បធម៌ ឬ ប្រវត្តិសាស្ត្រ ។

មាត្រា៦២៤ ._ ការបង្កើតព្រំប្រទល់ និងការរៀបចំផែនទី

ព្រំប្រទល់នៃតំបន់ការពារបេតិកភណ្ឌជាតិ ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត របស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ។

មាត្រា៦២៥ ._ តំបន់ការពារបេតិកភណ្ឌជាតិ

តំបន់នានាដែលស្ថិតក្នុងទីតាំងបេតិកភណ្ឌ ត្រូវហៅថា តំបន់ការពារបេតិកភណ្ឌជាតិ ។ របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ អាចកំណត់ពីព្រំប្រទល់សម្បត្តិបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ នៃតំបន់ទាំងនេះ ។

ជំពូកទី៦
ការបង្កើតតំបន់ការពារបេតិកភណ្ឌទីក្រុង

មាត្រា៦២៦ ._ ការបង្កើតតំបន់បេតិកភណ្ឌទីក្រុង

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ អាចលើកសំណើស្នើសុំដល់ ក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកវប្បធម៌ជាតិ ដើម្បីកំណត់ និងបង្កើតតំបន់បេតិកភណ្ឌទីក្រុង ។

មាត្រា៦២៧ ._ផែនការតំបន់បេតិកភណ្ឌទីក្រុង

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវរៀបចំផែនការសម្រាប់តំបន់បេតិកភណ្ឌទីក្រុង និងចំណាត់ថ្នាក់ទីតាំងនោះ ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ។

មាត្រា៦២៨ ._ការជូនដំណឹង

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវជូនដំណឹងដល់ ក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធអំពីសំណើសុំបង្កើតតំបន់បេតិកភណ្ឌទីក្រុង ។

មាត្រា៦២៩ ._ ការវាយតម្លៃបេតិកភណ្ឌ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវធ្វើការពិចារណា និងវាយតម្លៃលើតម្លៃបេតិកភណ្ឌជាមុនសិន មុនសម្រេចឯកភាពឲ្យមានការសាងសង់ ឬការកំទេចចោល ឬការអភិវឌ្ឍឡើងវិញនៅក្នុងតំបន់បេតិកភណ្ឌទីក្រុង ។

ជំពូកទី៧
កិច្ចការពារបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ជាតិ
ផ្នែកទី១
ការប្រទះឃើញដោយចៃដន្យ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការកំទេចចោល ការសាងសង់ ឬ សកម្មភាពដទៃទៀត

មាត្រា៦៣០ ._ កាតព្វកិច្ចទូទៅចំពោះការជូនដំណឹង

បុគ្គលគ្រប់រូប ដែលបានដឹង ឬ ប្រទះឃើញដោយចៃដន្យនូវបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចរាយការណ៍ជាបន្ទាន់ជូនអាជ្ញាធរដែនដី និង/ឬ ក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា៦៣១ ._ កាតព្វកិច្ចជូនដំណឹង និងការពន្យាពេលនៃការងារ

រូបវន្តបុគ្គល ម្ចាស់គម្រោង ម្ចាស់ទីតាំង ឬអ្នកជួលនៃទីតាំងដែលរកឃើញនូវសម្បត្តិបេតិកភណ្ឌ ត្រូវផ្អាកជាបណ្តោះអាសន្ន ឬ បញ្ឈប់ការងារសាងសង់ភ្លាម និងត្រូវរាយការណ៍ទៅកាន់អាជ្ញាធរដែនដីមូលដ្ឋាន និងក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ និងត្រូវបញ្ជូនសម្បត្តិបេតិកភណ្ឌនេះទៅកាន់អាជ្ញាធរដែនដី និងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធដោយគ្មានការពន្យាពេល នៅពេលធ្វើការងារសាងសង់ ឬ សកម្មភាពដទៃទៀត ដែលនាំឲ្យរកឃើញសម្បត្តិវប្បធម៌ ឬសម្បត្តិបេតិកភណ្ឌមានជាអាទិ៍ វិមាន សម្បត្តិបាក់បែក វត្ថុបុរាណ សំណល់នៃទីតាំងដែលមនុស្សធ្លាប់រស់នៅ ទីតាំងផ្នូរបុរាណ ចម្លាក់ ឬ សម្បត្តិទាំងឡាយណា ដែលទំនងជាមានការចាប់អារម្មណ៍នៅក្នុងការសិក្សាអំពីបុរេប្រវត្តិសាស្ត្រ ប្រវត្តិសាស្ត្រ បុរាណវត្ថុវិទ្យា ជាតិពន្ធវិទ្យា ការសិក្សាវិទ្យាសាស្ត្រហ្វូស៊ីលសត្វនិងរុក្ខជាតិ ឬ សាខាផ្សេងទៀតនៃវិទ្យាសាស្ត្រដែលទាក់ទងនឹងអតីតកាល ឬ វិទ្យាសាស្ត្រមនុស្សជាតិជាទូទៅ ។

មាត្រា៦៣២ ._ ការជូនដំណឹងទៅកាន់ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ

អាជ្ញាធរដែនដីត្រូវរាយការណ៍ទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ និងចាត់វិធានការដែលចាំបាច់ ក្នុងការធានានូវការការពារសម្បត្តិបេតិកភណ្ឌ និងទីតាំងសម្បត្តិបេតិកភណ្ឌទាំងនោះ ។

មាត្រា៦៣៣ ._ ការវាយតម្លៃអំពីតម្លៃបេតិកភណ្ឌជាបឋម

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃជាបឋមអំពីតម្លៃ ឬសារៈសំខាន់នៃបេតិកភណ្ឌ យ៉ាងយូរបំផុត១៥ (ដប់បួន) ថ្ងៃ ក្រោយពេលជូនដំណឹង ។ ចំពោះរយៈពេលនេះ អាចពន្យាបានតែម្តងប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែក្រសួង ស្ថប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រ

សិល្បៈ ត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដល់ម្ចាស់ទីតាំងដី ម្ចាស់គម្រោង ឬកម្មសិទ្ធិករនៃដី ចំពោះការពន្យាពេលនេះ ។

មាត្រា៦៣៤ ._ ការពន្យាពេលការងារបណ្តោះអាសន្ន និងវិធានការផ្នែកសុវត្ថិភាព

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេច ផ្អាក ឬ ព្យួរការងារជាបណ្តោះអាសន្ន ចំពោះទីតាំងទាំងឡាយណាដែលបានប្រទះឃើញបេតិកភណ្ឌ ។ សេច ក្តីសម្រេចផ្អាក ឬព្យួរការងារ បណ្តោះអាសន្ននេះ មានសុពលភាពត្រឹមរយៈពេល៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការធ្វើការវាយតម្លៃបឋមដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦៣៣ខាងលើនេះ ។

ក្នុងករណីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈពុំបានចេញសេចក្តី សម្រេចថ្មី ក្រោយរយៈពេល៣០(សាមសិប)ថ្ងៃខាងលើនេះបានកន្លងផុតនោះទេ ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬម្ចាស់ គម្រោង ឬម្ចាស់ទីតាំង អាចបន្តសកម្មភាពការងាររបស់ខ្លួនជាបន្តទៀតបាន ។

មាត្រា៦៣៥ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះការយកចេញ ឬបំផ្លាញបេតិកភណ្ឌ

ត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការយកចេញ ឬបំផ្លាញចោលនូវវត្ថុបេតិកភណ្ឌណាមួយដែលមាននៅ ក្នុងទីតាំងដីកម្មសិទ្ធិឯកជន ដរាបណាមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា៦៣៦ ._ កាតព្វកិច្ចចុះកំណត់ត្រា

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬ អ្នកសុំជួលដី ម្ចាស់គម្រោង ឬកម្មសិទ្ធិករ មានកាតព្វកិច្ច ធ្វើកំណត់ត្រា និង ថតរូបវត្ថុបេតិកភណ្ឌ ស្របតាមការណែនាំរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រ សិល្បៈ ។

មាត្រា៦៣៧ ._ ការហាមឃាត់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការមិនបានអនុលោមតាម

ការមិនបានរាយការណ៍អំពីការប្រទះឃើញដោយចៃដន្យ ឬការបំផ្លាញវត្ថុបេតិកភណ្ឌមុនពេល ធ្វើការកំណត់អំពីតម្លៃបេតិកភណ្ឌ ត្រូវទទួលរងនូវការលុបចោលលិខិតអនុញ្ញាត ឬ វិញ្ញាបនបត្រឯក ភាព ។

ផ្នែកទី២
ការការពារបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ក្រោមទឹក និងក្នុងសមុទ្រ

មាត្រា៦៣៨ ._ បេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ក្រោមទឹក

បេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ក្រោមទឹក មានន័យថា រាល់ស្លាកស្នាមទាំងអស់នៃអត្ថិភាពរបស់មនុស្ស ដែលមានចរិតលក្ខណៈផ្នែកវប្បធម៌ ប្រវត្តិសាស្ត្រ ឬបុរាណវត្ថុវិទ្យា ដែលលិចចូលទៅក្នុងទឹកដោយផ្នែក ឬ ទាំងស្រុង មួយរយៈកាល ឬ ជានិរន្តរ អស់រយៈពេល យ៉ាងហោចណាស់១០០ (មួយរយ) ឆ្នាំ មានជាអាទិ៍ ៖

១- ទីតាំង រចនាសម្ព័ន្ធ អគារ វត្ថុបុរាណ និងសំណល់អដ្ឋិធាតុរបស់មនុស្ស រួមជាមួយបរិបទខាងផ្នែកបុរាណវត្ថុវិទ្យា និងផ្នែកធម្មជាតិរបស់ពួកគេ ។

២- នាវា យន្តហោះ យានយន្តដទៃទៀត ឬ បំណែករបស់យានយន្តទាំងនេះ និងទំនិញ ឬបន្ទុកផ្សេងទៀតនៅក្នុងយានយន្តទាំងនោះ រួមជាមួយបរិបទខាងផ្នែកបុរាណវត្ថុវិទ្យារបស់យានយន្តទាំងនោះ ។

៣- វត្ថុនានាដែលមានចរិត/លក្ខណៈបុរេប្រវត្តិសាស្ត្រ ។

មាត្រា៦៣៩ ._ សេចក្តីប្រកាសអំពីបញ្ជីបេតិកភណ្ឌជាតិ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវធ្វើសេចក្តីប្រកាសទាក់ទងនឹងវត្ថុបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ក្នុងទឹក ដើម្បីដាក់បញ្ចូលវត្ថុនោះទៅក្នុងបញ្ជីបេតិកភណ្ឌជាតិ ។

មាត្រា៦៤0 ._ កាតព្វកិច្ចរាយការណ៍

បុគ្គលគ្រប់រូប ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចរាយការណ៍ជូនក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈនៅពេលប្រទះឃើញ វត្ថុក្រោមទឹកណាមួយ ដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណជាវត្ថុបេតិកភណ្ឌដែលត្រូវដាក់បញ្ចូលក្នុងបញ្ជីបេតិកភណ្ឌជាតិ ។

មាត្រា៦៤១ ._ ការហាមឃាត់ក្នុងការធ្វើឲ្យខូចខាត ការបំផ្លិចបំផ្លាញ ឬ សង្គ្រោះ ឬ រំខាន

រាល់សកម្មភាពធ្វើឲ្យខូចខាត ឬការបំផ្លិចបំផ្លាញ ឬ សង្គ្រោះ ឬ រំខាន ចំពោះបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ក្នុងទឹកត្រូវហាមឃាត់ ។

មាត្រា៦៤២ ._ ការការពារ ការវាយតម្លៃផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ និងការរុករក

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវចេញលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដើម្បីអនុញ្ញាតឲ្យមានការការពារ ការវាយតម្លៃផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ និងការរុករកបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ក្រោមទឹក ។

មាត្រា៦៤៣ ._ កាតព្វកិច្ចអន្តរជាតិ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចអនុវត្តអន្តរជាតិ និងអនុសញ្ញា ក្រោយពេលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាភាគីហត្ថលេខី ។

មាត្រា៦៤៤ ._ លិខិតអនុញ្ញាត និងការឯកភាព

ក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកបេតិកភណ្ឌជាតិ និងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ អាចចេញលិខិតអនុញ្ញាត និងការឯកភាពសម្រាប់សកម្មភាពនានាដែលមានការប៉ះពាល់ចំពោះបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ក្រោមទឹក ស្របតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ។

ផ្នែកទី៣
លិខិតអនុញ្ញាតសម្រាប់គម្រោងអភិវឌ្ឍដែលប៉ះពាល់ដល់បេតិកភណ្ឌវប្បធម៌

មាត្រា៦៤៥ ._ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

រាល់គម្រោងទាំងអស់ ដែលតម្រូវឲ្យធ្វើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន នៅក្នុងតំបន់ការពារបេតិកភណ្ឌ ឬ តំបន់បេតិកភណ្ឌទីក្រុង ត្រូវធ្វើការវាយហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

មាត្រា៦៤៦ ._ គម្រោង និងសកម្មភាពដែលតម្រូវឲ្យមានលិខិតអនុញ្ញាត

រាល់គម្រោង ឬសកម្មភាពទាំងឡាយណា ដែលមាន ឬអាចមាន ផលប៉ះពាល់ទៅលើវត្ថុបេតិកភណ្ឌ ដូចមានចុះក្នុងបញ្ជីបេតិកភណ្ឌជាតិ ត្រូវតែមានការអនុញ្ញាតជាមុនចំពោះសកម្មភាពដែលអាចបង្កឲ្យមានការខូចខាតចំពោះវត្ថុបេតិកភណ្ឌ ។

មាត្រា៦៤៧ ._ នីតិវិធីក្នុងការផ្តល់ការអនុញ្ញាត

ក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកបេតិកភណ្ឌជាតិ ត្រូវកំណត់នីតិវិធីក្នុងការផ្តល់ការអនុញ្ញាចំពោះសកម្មភាពទាំងឡយណាដែលអាចបង្កការខូចខាតដល់វត្ថុបេតិកភណ្ឌ ។

មាត្រា៦៤៨ ._ លិខិតអនុញ្ញាត និងការឯកភាពដែលតម្រូវឲ្យមានការអនុញ្ញាត

មិនត្រូវផ្តល់ការអនុញ្ញាត ឬការឯកភាពការសាងសង់ណាមួយឡើយ ដោយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ទាល់តែក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ បានផ្តល់នូវការអនុញ្ញាតស្របតាមនីតិវិធីនៃក្រមនេះ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានា ។

មាត្រា៦៤៩ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះការចេញការអនុញ្ញាត

ក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ មិនត្រូវផ្តល់ការអនុញ្ញាតចំពោះរាល់សកម្មភាពនានា នៅក្នុងតំបន់បេតិកភណ្ឌឡើយដរាបណាមិនទាន់បានវាយតម្លៃទៅលើតម្លៃនៃវត្ថុបេតិកភណ្ឌទាំងនោះ ស្របតាមនីតិវិធីដែលមានចែងនៅក្នុងក្រមនេះ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ។

ជំពូកទី៨
អន្តរាគមបុរាណវត្ថុវិទ្យា

មាត្រា៦៥0 ._ តួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវ

ក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកវប្បធម៌ជាតិ ត្រូវចេញលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដើម្បីកំណត់ពីតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់អង្គភាពនានា ដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះបុរាណវត្ថុ ស្របតាមក្រមនេះ និងច្បាប់នានា ។

មាត្រា៦៥១ ._ តួនាទី និងភារកិច្ចរបស់អង្គភាពដែលមានស្រាប់

តួនាទី និងភារកិច្ចរបស់អាជ្ញាធរអប្សរា អាជ្ញាធរព្រះវិហារ អាជ្ញាធរជាតិដទៃទៀតដែល បានបង្កើតឡើងស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិដែលមានស្រាប់ដើម្បីអនុវត្តតួនាទី និងភារកិច្ចក្នុង ការគ្រប់គ្រងសម្បត្តិបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ពិភពលោករបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គភាពបុរាណវត្ថុវិទ្យា មិនត្រូវធ្វើការកែប្រែឡើយ ។

ជំពូកទី៩
ការដោះស្រាយវិវាទ និងបទបញ្ជាបន្ថាន់
ផ្នែកទី១
នីតិវិធីដោះស្រាយវិវាទ

មាត្រា៦៥២ ._ នីតិវិធីដោះស្រាយវិវាទ

នៅក្នុងករណីមានវិវាទកើតឡើង គូភាគីត្រូវអនុវត្តតាមនីតិវិធីដែលកំណត់នៅក្នុងក្រមនេះ ។

មាត្រា៦៥៣ ._ តំណាង នៃក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវធ្វើជាតំណាងនៅក្នុងនីតិវិធីដោះស្រាយវិវាទ ដែលមានផលប៉ះពាល់លើតម្លៃបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ។

ផ្នែកទី២
បទបញ្ជាក្នុងការផ្អាកការសាងសង់ ឬ ការឈូសឆាយ ក្នុងករណីវត្ថុបេតិកភណ្ឌកំពុងរងការគំរាមកំហែង ឬ គ្រោះថ្នាក់

មាត្រា៦៥៤ ._ បទបញ្ជាបន្ទាន់ក្នុងការផ្អាកសកម្មភាពគំរាមកំហែង ឬគ្រោះថ្នាក់វត្ថុបេតិកភណ្ឌ

ក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកបេតិកភណ្ឌ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ និងក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចអាចចេញបញ្ជាបន្ទាន់ដើម្បីផ្អាកការងារ ការសាងសង់ ឬ ការឈូសឆាយ ក្នុងករណីដែលទីតាំង ឬវត្ថុបេតិកភណ្ឌ ដែលបានចុះនៅក្នុងបញ្ជីបេតិកភណ្ឌជាតិកំពុងទទួលរងនូវការគំរាមកំហែង ឬ គ្រោះថ្នាក់ ។

រយៈពេលនៃការចេញបទបញ្ជាផ្អាកសកម្មភាពការងារនេះ មានរយៈពេល១៤ (ដប់បួន) ថ្ងៃ ហើយរយៈពេលនេះអាចពន្យារបានតែម្តងទៀតប៉ុណ្ណោះ ។

ជំពូកទី១០
ផែនការគ្រប់គ្រងបេតិកភណ្ឌ

មាត្រា៦៥៥ ._ ផែនការគ្រប់គ្រងបេតិកភណ្ឌ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ អាចតម្រូវឲ្យមានការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងបេតិកភណ្ឌ សម្រាប់ទីតាំងបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ដែលមានចុះនៅក្នុងបញ្ជីបេតិកភណ្ឌជាតិ ឬ តំបន់បេតិកភណ្ឌទីក្រុង ។ ផែនការគ្រប់គ្រងបេតិកភណ្ឌត្រូវបង្កើតផងដែរនូវតំបន់ការពារ និងតំបន់ស្នូល ។

មាត្រា៦៥៦ ._ ការចូលរួមរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធ

ការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងបេតិកភណ្ឌ ត្រូវសហការជាមួយសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងអ្នកពាក់ព័ន្ធ ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការចូលរួមជាសាធារណៈ នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា៦៥៧ ._ ការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងបេតិកភណ្ឌ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត សម្រាប់ការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងបេតិកភណ្ឌ ស្របតាមគោលការណ៍ ដែលបានបង្កើតឡើង ដោយក្រុមប្រឹក្សាអន្តរជាតិស្តីពីបូជនីយដ្ឋាន និងទីតាំងបេតិកភណ្ឌ និងការអនុវត្តល្អបំផុតជាអន្តរជាតិដទៃទៀត ។

មាត្រា៦៥៨ ._ ការពិចារណាទៅលើផលប៉ះពាល់ទៅលើសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងជនជាតិដើមភាគតិច

ការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រង សម្រាប់ទីតាំងបេតិកភណ្ឌ អាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធត្រូវគិតគូរពិចារណាអំពីផលប៉ះពាល់នៃទីតាំងគម្រោងចំពោះសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងជនជាតិដើមភាគតិច ។

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវធានាថាសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងជនជាតិដើមភាគតិចត្រូវធ្វើការពិគ្រោះយោបល់មុននឹងធ្វើការសម្រេចចិត្តដែលអាចប៉ះពាល់ទៅលើតម្លៃបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ។

ជំពូកទី១១
ការលើកកម្ពស់ និងការការពារបេតិកភណ្ឌអរូបិយ

មាត្រា៦៥៩ ._ វិធានការក្នុងការលើកកម្ពស់និងការពារបេតិកណ្ឌអរូបិយ

ក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកបេតិកភណ្ឌជាតិ ដោយពិគ្រោះយោបល់ជាមួយ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីលើកកម្ពស់ និងការពារបេតិកភណ្ឌអរូបិយ ។

មាត្រា៦៦០ ._ ការចូលរួមជាសាធារណៈ

ក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកបេតិកភណ្ឌជាតិ ត្រូវដាក់លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦៥៩ខាងលើនេះ ឲ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកបាន ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការចូលរួមជាសាធារណៈ ដើម្បីផ្តល់មតិយោបល់ មុនក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកបេតិកភណ្ឌជាតិធ្វើការអនុម័ត ។

ជំពូកទី១២
មូលនិធិសម្រាប់បេតិកភណ្ឌវប្បធម៌

មាត្រា៦៦១ ._ ការអប់រំ និងការយល់ដឹងជាសាធារណៈ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ រួមជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ត្រូវរៀបចំកម្មវិធីអប់រំ និងការយល់ដឹងជាសាធារណៈ សម្រាប់ការអភិរក្ស និងការការពារវត្ថុ និងទីតាំងបេតិកភណ្ឌ ។

មាត្រា៦៦២ ._ ថ្លៃសេវា និងបន្ទុកផ្សេងៗ

ផែនការគ្រប់គ្រង សម្រាប់តំបន់បេតិកភណ្ឌ អាចដាក់បញ្ចូលនូវបទប្បញ្ញត្តិនៃថ្លៃសេវា និងបន្ទុកផ្សេងៗ នៃការចូលទៅកាន់តំបន់ទាំងនេះ ។

មាត្រា៦៦៣ ._ ការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ និងការគ្រប់គ្រង

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត សម្រាប់ការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ និងការគ្រប់គ្រងសារមន្ទីរ និងស្ថាប័នវប្បធម៌ ។

ជំពូកទី១៣
បទប្បញ្ញត្តិប្រឆាំងនឹងការជួញដូរ

មាត្រា៦៦៤ ._ កងកម្លាំង

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ សហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន បណ្តាក្រសួង និងភ្នាក់ងារពាក់ព័ន្ធ ដែលរួមមាន អង្គភាពរដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ត្រូវបង្កើតកងកម្លាំងក្នុងការបញ្ឈប់ការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម និងការជួញដូរបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ។

មាត្រា៦៦៥ ._ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល និងអង្គការប្រឆាំងការជួញដូរ ដើម្បីបញ្ឈប់ការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម និងការជួញដូរបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ។

មាត្រា៦៦៦ ._ វិធានសម្រាប់ការនាំយកមកវិញ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវសហការជាមួយ បណ្តាក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអង្គការអន្តរជាតិ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីបង្កើតវិធាននានា ដើម្បីនាំមកព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាវិញនូវបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ដែលត្រូវបានយកចេញពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

គន្លឹះទី៦
ការគ្រប់គ្រងសំណល់ និងការបំពុល

មាតិកាទី១
កាតព្វកិច្ចទូទៅចំពោះការត្រួតពិនិត្យការបំពុល
ជំពូកទី១
ការហាមឃាត់ស្តីពីការបំពុល

មាត្រា៦៦៧ ._ កាតព្វកិច្ចទូទៅចំពោះការបំពុលខ្យល់ ទឹក និងដី

រូបវន្តបុគ្គល និងនីតិបុគ្គល មិនត្រូវធ្វើសកម្មភាពណាមួយដែលនាំឲ្យមានការបំពុលខ្យល់ ទឹក និងដី ឡើយ ។

មាត្រា៦៦៨ ._ សំណល់

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល មិនត្រូវដឹកជញ្ជូន គ្រប់គ្រង ស្តុកទុក ធ្វើប្រព្រឹត្តកម្ម ឬបោះបង់ចោលសំណល់ណាមួយ ទោះក្នុងរូបភាពជាសារធាតុរឹង ឬរាវ ឬឧស្ម័ន ឬសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ឬសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ លើកលែងតែស្របតាមលក្ខខណ្ឌនៃលិខិតអនុញ្ញាតដែលបានចេញស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ ។

មាត្រា៦៦៩ ._ សំឡេង និងរំញ័រ

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល មិនត្រូវបង្កសកម្មភាពណាមួយដែលនាំមាន ការបំពុលដោយសំឡេង ឬរំញ័រដែលលើសពីស្តង់ដារដែលអនុញ្ញាតដោយក្រមនេះ ច្បាប់ ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ឡើយ ។

មាត្រា៦៧0 ._ កាតព្វកិច្ចអនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌនៃលិខិតអនុញ្ញាត ឬការឯកភាព

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ត្រូវគោរពតាមលក្ខខណ្ឌនានានៃលិខិតអនុញ្ញាត ឬការឯកភាព ។

មាត្រា៦៧១ ._ ស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារសំណល់រាវ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវប្រើប្រាស់ស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារសំណល់រាវ សម្រាប់ការកំណត់ពីការចេញលិខិតអនុញ្ញាត និងការឯកភាពនានាស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិក្រមនេះ ។

មាតិកាទី២
ស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារសំណល់រាវ

ជំពូកទី១
ការបង្កើតស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារសំណល់រាវ

មាត្រា៦៧២ ._ ស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារសំណល់រាវ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីកំណត់ពីការដាក់ឲ្យប្រើនូវស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារសំណល់រាវស្របតាមនីតិវិធី ដែលមានចែងក្នុងក្រមនេះ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានា ។

មាត្រា៦៧៣ ._ ការកំណត់ពីស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារសំណល់រាវ

ការកំណត់ស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារសំណល់រាវ ត្រូវពិចារណា ដូចខាងក្រោម៖

ក -គោលការណ៍នានានៃក្រមនេះ ។

ខ -សក្តានុពលភាពនៃការធ្វើឲ្យខូចខាតសុខភាពមនុស្ស ។

គ -សក្តានុពលនៃការខូចខាតទៅលើបរិស្ថាន ។

ឃ- ស្តង់ដារអាស៊ានដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ង .ស្តង់ដារអន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ច- បច្ចេកទេសប្រសើរបំផុតដែលអាចស្វែងរកបាន ។

ឆ- ទម្លាប់នៃការអនុវត្តល្អៗផ្នែកឧស្សាហកម្ម ។

មាត្រា៦៧៤ ._ ប្រភេទក្រុមស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារសំណល់រាវ

ស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារសំណល់រាវ មានដូចខាងក្រោម៖

ក -ការបំភាយខ្យល់ ។

ខ -គុណភាពទឹកក្នុងតំបន់ឆ្នេរ និងតំបន់ដែទន្លេ ។

គ -គុណភាពទឹកក្រោមដី ។

ឃ -គុណភាពខ្យល់នៃបរិយាកាសជុំវិញ ។

ង -សំឡេងរំខាន និងរំញ័រ ។

ច -ការបំភាយផ្សេងទៀត ។

ឆ -សំណល់រាវ រួមមានសំណល់ទឹក ។

ជ -សំណល់រឹង សំណល់រាវ និងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ។

ឈ -ផលិតកម្ម និងការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

ញ -ប្រសិទ្ធផលថាមពល ។

ដ -គោលដៅគុណភាពបរិស្ថានផ្សេងៗ ដូចដែលបានកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័ន ទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា៦៧៥ ._ ស្តង់ដារគុណភាពទឹក

ក្រសួង ស្ថាប័ន ទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតស្តង់ដារគុណភាពទឹក សម្រាប់ ទន្លេ អូរ ប្រឡាយ ទឹកចេញក្រោមដី វាលភក់ ល្បាប់ បឹង អាងស្តុកខ្លះៗឬទាំងអស់ និងប្រភពទឹកលើដីសាធារណៈដែលនៅឆ្ងាយពីសមុទ្រ ។

ជំពូកទី២
ការអនុវត្តស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារសំណល់រាវ

មាត្រា៦៧៦ ._ ការអនុវត្តស្តង់ដារ

ស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារសំណល់រាវ ត្រូវអនុវត្តចំពោះរាល់សកម្មភាពទាំងអស់ និងលិខិតអនុញ្ញាត និងអាជ្ញាប័ណ្ណ ដែលចេញស្របតាមក្រមនេះ ឬ លិខិតបទដ្ឋានផ្សេងទៀត ។

មាត្រា៦៧៧ ._ ការឯកភាព អាជ្ញាប័ណ្ណ និង ការអនុញ្ញាត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬ ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត មិនត្រូវចេញនូវ លិខិតឯកភាព អាជ្ញាប័ណ្ណ លិខិតអនុញ្ញាត ឬ ការអនុញ្ញាត ដែលមិនស្របទៅនឹងស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន ឬ ស្តង់ដារសំណល់រាវបានឡើយ ។

មាត្រា៦៧៨ ._ ការមិនអនុលោមតាមច្បាប់

រាល់លិខិតឯកភាព អាជ្ញាប័ណ្ណ លិខិតអនុញ្ញាត ឬ ការអនុញ្ញាតទាំងឡាយណា ដែលមិនអនុលោមតាមស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន ត្រូវចាត់ទុកជាមោយៈ ។

ជំពូកទី៣
ស្តង់ដារ គុណភាពបរិស្ថាន ឬស្តង់ដារសំណល់រាវអន្តរកាល

មាត្រា៦៧៩ ._ ស្តង់ដារដែលមានស្រាប់ និងស្តង់ដារអន្តរកាល

ស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន ឬ ស្តង់ដារសំណល់រាវ ដែលមានស្រាប់ទាំងអស់ ដែលកំពុងតែនៅជាធរមាន នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តស្ថិតនៅជាធរមាន រហូតដល់ពេលមានស្តង់ដារ

គុណភាពបរិស្ថាន ឬ ស្តង់ដារសំណល់រាវថ្មី ។ ប៉ុន្តែ ក្នុងករណីដែលពុំទាន់មានស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន ឬ ស្តង់ដារសំណល់រាវជាក់លាក់ណាមួយទេ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានអាចអនុវត្ត ស្តង់ដារអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធ ឬ ទម្លាប់អនុវត្តដ៏ល្អបំផុតផ្នែកឧស្សាហកម្មក្នុងអំឡុងពេលអន្តរកាលបាន ។

មាត្រា៦៨0 ._ ការរៀបចំសេចក្តីព្រាងស្តង់ដារ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវរៀបចំសេចក្តីព្រាងស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន ឬ សេចក្តីព្រាងស្តង់ដារសំណល់រាវ ។ នៅក្នុងការរៀបចំសេចក្តីព្រាងទាំងនេះ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ។

មាត្រា៦៨១ ._ ការចូលរួមជាសាធារណៈ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវដាក់បង្ហាញដល់សាធារណជននូវសេចក្តីព្រាងស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន ឬសេចក្តីព្រាងស្តង់ដារសំណល់រាវ និងត្រូវទទួលមតិយោបល់នានា ក្នុងរយៈពេលមិនតិចជាង៤៥ (សែសិប)ថ្ងៃ ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការចូលរួមជាសាធារណៈ នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា៦៨២ ._ ការកែសម្រួល សេចក្តីព្រាងស្តង់ដារបរិស្ថាន ឬ សេចក្តីព្រាងស្តង់ដារសំណល់រាវ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវពិចារណាអំពីមតិយោបល់លើសេចក្តីព្រាងស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន ឬ សេចក្តីព្រាងស្តង់ដារសំណល់រាវ និងត្រូវកែសម្រួលសេចក្តីព្រាងស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន ឬ សេចក្តីព្រាងស្តង់ដារសំណល់រាវនេះ ដោយពិចារណាលើមតិយោបល់ទាំងនោះ និងពន្យល់មូលហេតុនៃការបដិសេធចំពោះមតិយោបល់ទាំងនេះ ។

មាត្រា៦៨៣ ._ ការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព ការធ្វើវិសោធនកម្ម និងការកែសម្រួល

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពជាប្រចាំ ទៅលើស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារសំណល់រាវ ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានអាចបន្ថែម ធ្វើវិសោធនកម្ម ឬ កែសម្រួលលើស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារសំណល់រាវ ស្របតាមភាពរីកចម្រើនផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ និង បច្ចេកវិជ្ជា ឬ លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការងារ ទៅតាម និង នៅពេលដែលចាំបាច់ សម្រាប់ផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ។

មាត្រា៦៨៤ ._ សិទ្ធិក្នុងការស្នើសុំការធ្វើវិសោធនកម្ម

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល អាចលើកជាសំណើទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដើម្បីធ្វើវិសោធនកម្មទៅលើស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន ឬ ស្តង់ដារសំណល់រាវ ដោយសម្អាងលើព័ត៌មានថ្មីៗ ។

មាត្រា៦៨៥ ._ នីតិវិធីនៃការរៀបចំសេចក្តីព្រាងស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារសំណល់រាវ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតនូវលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត សម្រាប់ការរៀបចំសេចក្តីព្រាង ការធ្វើវិសោធនកម្ម និងការបង្កើតស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារសំណល់រាវ ។

មាត្រា៦៨៦ ._ សិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវដាក់ឲ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកបាននូវស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារសំណល់រាវ ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាននៃក្រមនេះ ។

មាតិកាទី៣
ការគ្រប់គ្រងសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា៦៨៧ ._ វិសាលភាពអនុវត្តចំពោះសារធាតុ និងផលិតផលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

មាតិកានេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះផលិតផល និងសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ទាំងអស់ដែលបង្កឡើងដោយរូបវន្តបុគ្គល និងនីតិបុគ្គលទាំងអស់ដែលផលិត ដឹកជញ្ជូន ទិញ លក់ ប្រើប្រាស់ រក្សាទុក បញ្ចេញ ឬបោះបង់ចោលសារធាតុទាំងនេះ ក៏ដូចជាវត្ថុធាតុដែលពាក់ព័ន្ធ ក្នុងវដ្តជីវិតរបស់ពួកវា ។

មាតិកានេះ មិនមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះសារធាតុវិទ្យុសកម្ម ឱសថ សម្ភារៈកែសម្ផស្ស ផលិតផលអាហារ ឬអាហារបន្ទាប់បន្សំ ដែលត្រូវស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុតដោយឡែកឡើយ ។

ជំពូកទី២
ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា៦៨៨ ._ ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវមានភារកិច្ចគ្រប់គ្រងសំណល់ និងសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដោយមានការចូលរួមសហការពីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនានា ។

មាត្រា៦៨៩ ._យន្តការគ្រប់គ្រង និងត្រួតពិនិត្យ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយមានការចូលរួមសម្របសម្រួលពីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានាសម្រាប់ធ្វើ ការគ្រប់គ្រង និងត្រួតពិនិត្យសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងវដ្តនៃជីវិតសារធាតុទាំងនោះ ។

មាត្រា៦៩0 ._ លក្ខខណ្ឌជ្រើសរើសសម្រាប់កំណត់និយមន័យ និងកំណត់ប្រភេទសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ទៅតាមកម្រិតនៃគ្រោះថ្នាក់

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីលក្ខខណ្ឌជ្រើសរើសដើម្បីកំណត់និយមន័យ និងកំណត់ប្រភេទសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ទៅតាមកម្រិតនៃគ្រោះថ្នាក់ ស្របតាមមូលដ្ឋាននៃកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគី ទម្លាប់ល្អបំផុត និងព័ត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រល្អបំផុតដែលមានស្រាប់ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវពិនិត្យឡើងវិញ និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព ទៅលើលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះជាប្រចាំ ។

ជំពូកទី៣
ការហាមឃាត់ស្តីពីសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

មាត្រា៦៩១ ._ការហាមឃាត់អំពីការដាក់ម៉ាកដែលនាំឲ្យមានការភាន់ច្រឡំ

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលមិនត្រូវប្រព្រឹត្តសកម្មភាព ដូចខាងក្រោម ៖

ក- ការនាំចូល ឬការចែកចាយសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ដែលបានដាក់ម៉ាក ដែលនាំឲ្យមានការយល់ច្រឡំ ឬសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ដែលបានហាមឃាត់ ។

ខ- ការកែប្រែ ការកំទេចចោល ឬការដកចេញនូវស្លាកសម្គាល់ ឬផ្នែកណាមួយនៃស្លាកសម្គាល់សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ណាមួយនៅពេលលក់ ជាលើកដំបូង ឬពេលណាមួយ ឬដឹកជញ្ជូន ។

គ- ការទទួលយកសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ដែលមានម៉ាកដែលនាំឲ្យមានការយល់ច្រឡំ ឬសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ដែលបានហាមឃាត់ និងការចែកចាយ ឬប្រគល់សារធាតុទាំងនេះសម្រាប់គោលដៅស្វែងរកកម្រៃ ឬមិនស្វែងរកកម្រៃ ។

មាត្រា៦៩២ ._ការហាមឃាត់ចំពោះសារធាតុបំពុលសរីរាង្គមិនងាយបំបែកធាតុ

ហាមមិនឲ្យរបរន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលណាមួយ ផលិត ប្រើប្រាស់ ឬចែកចាយសារធាតុសរីរាង្គបំពុលមិនងាយបំបែកធាតុ ដូចបានហាមឃាត់ទាំងស្រុងដោយអនុសញ្ញាស្តុកខូម នោះឡើយ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវរៀបចំបញ្ជីស្តីពីសារធាតុសរីរាង្គបំពុលមិនងាយបំបែកធាតុ ដែលបានហាមឃាត់ ដែលក្នុងនោះត្រូវរាប់បញ្ចូលនូវសារធាតុសរីរាង្គបំពុលមិនងាយបំបែកធាតុទាំងអស់ ដូចបានហាមឃាត់ទាំងស្រុងដោយអនុសញ្ញាស្តុកខូម ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាភាគីហត្ថលេខី ។

មាត្រា៦៩៣ ._ការហាមឃាត់អំពីសំណនៅក្នុងថ្នាំពណ៌ និងផលិតផលសម្រាប់កុមារ

ទឹកថ្នាំពណ៌ទាំងឡាយដែលមានសំណ ឬសមាសធាតុសំណ លើសពី ៩០ភាគនៃមួយលានឯកតា នៃបរិមាណដែលជាកំហាប់សំណ ឬថ្នាំពណ៌ ឬទម្ងន់នៃហ្វីលថ្នាំពណ៌ដែលស្ងួត ជាផលិតផលដែលត្រូវបានហាមឃាត់ ។

ផលិតផលសម្រាប់កុមារ និងវត្ថុដទៃទៀត ដែលត្រូវទុកដាក់ ឬប្រើប្រាស់ដោយកុមារដែលមានអាយុក្រោម ឬត្រឹម ១២ (ដប់ពីរ)ឆ្នាំ ថ្នាំពណ៌ដែលមានសមាសធាតុសំណ លើសពី ៩០ភាគនៃមួយលានឯកតា នៃបរិមាណដែលជាកំហាប់សំណ ឬថ្នាំពណ៌ ឬទម្ងន់នៃហ្វីលថ្នាំពណ៌ដែលស្ងួត ជាផលិតផលដែលត្រូវបានហាមឃាត់ ។

មាត្រា៦៩៤ ._ នីតិវិធីសម្រាប់ការអង្កេតតាមដាន និងការពង្រឹងការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការហាមឃាត់ទៅលើថ្នាំពណ៌ដែលមានសមាសធាតុសំណ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវរៀបចំនីតិវិធីសម្រាប់ការអង្កេតតាមដាន និងការអនុវត្តការហាមឃាត់ទៅលើថ្នាំពណ៌ និងផលិតផលសម្រាប់កុមារដែលមានសមាសធាតុសំណ ។

មាត្រា៦៩៥ ._ ការឃាត់ទុក និងការរឹបអូសសារធាតុដែលមានម៉ាកដែលនាំឲ្យមានការភាន់ច្រឡំ

រាល់សារធាតុ ឬផលិតផល ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដែលមានម៉ាកដែលនាំឲ្យមានការភាន់ច្រឡំ ឬដែលបានហាមឃាត់ ត្រូវធ្វើការរឹបអូស ឬឃាត់ទុក ។

មាត្រា៦៩៦ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះសារធាតុដែលមិនបានចុះបញ្ជី

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល មិនត្រូវផលិត កាន់កាប់ ប៉ះពាល់ រក្សាទុក ដឹកជញ្ជូន នាំចូល នាំចេញ ចែកចាយ ឬប្រើប្រាស់ផលិតផល ឬសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដែលមិនទាន់បានចុះបញ្ជីស្របតាមនីតិវិធីដែលតម្រូវដោយមាតិកានេះឡើយ ។

មាត្រា៦៩៧ ._ការហាមឃាត់ចំពោះការវេចខ្ចប់ដែលមិនត្រឹមត្រូវ

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល មិនត្រូវរក្សាទុក នាំចេញ នាំចូល ឬធ្វើការចែកចាយនូវផលិតផល ឬសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដែលមិនបានវេចខ្ចប់ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិ និងលក្ខខណ្ឌនៃការចុះបញ្ជីនោះឡើយ ។

មាត្រា៦៩៨ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះការវេចខ្ចប់ និងការផ្សព្វផ្សាយក្លែងក្លាយ ឬនាំឲ្យភាន់ច្រឡំ

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល មិនត្រូវធ្វើការវេចចខ្ចប់ ឬផ្សព្វផ្សាយ អំពីផលិតផល ឬសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដែលក្លែងក្លាយ ធ្វើឲ្យភាន់ច្រឡំ ដែលពាក់ព័ន្ធតម្លៃ ចំនួន ធាតុផ្សំ សុវត្ថិភាព ឬការចុះបញ្ជីនៃផលិតផល ឬសារធាតុទាំងនោះឡើយ ។

មាត្រា៦៩៩ ._ ស្តង់ដារនានាសម្រាប់សារធាតុដែលបង្កឲ្យមានច្រែះស៊ី ការរលាក ការធ្វើអុកស៊ីតកម្ម ឬរបួសស្នាមនានា

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យប្រើប្រាស់សារធាតុទាំងឡាយ មានជាអាទិ៍ អាស៊ីត ឧស្ម័ន ឬគីមីពុល ដែលអាចបង្កឲ្យមានច្រែះស៊ី ការរលាក ការធ្វើអុកស៊ីតកម្ម ឬរបួសស្នាមនានា ដល់សុខភាព និងជីវិតរបស់មនុស្សឡើយ លើកលែងតែអនុវត្តតាមស្តង់ដារសុវត្ថិភាពដែលក្រមនេះកំណត់ ។ ក្នុងករណី មានសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ បានបង្កឲ្យមានប្រតិកម្មណាមួយ ការរលាក ឬមានអុកស៊ីតកម្ម នាំឲ្យមានការខូចខាតដល់សុខភាពមនុស្ស ឬប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន ។
រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលជាអ្នកបង្ក ដូចមានចែងក្នុងវាក្យខណ្ឌខាងលើនេះ ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌដែលកំណត់ដោយក្រមនេះ និងច្បាប់ពិសេសដទៃផ្សេងទៀត ព្រមទាំងត្រូវបង់ប្រាក់ពិន័យ និងសំណងនៃការខូចខាត ។

ជំពូកទី៤
ការចុះបញ្ជី និងការលាតត្រដាងព័ត៌មាន
ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

មាត្រា៧០០ ._នីតិវិធី និងលក្ខខណ្ឌនៃការចុះបញ្ជី

រូបវន្តបុគ្គល និងនីតិបុគ្គល ត្រូវធ្វើការចុះបញ្ជីតាមការកំណត់របស់ច្បាប់ សម្រាប់ការកាន់កាប់ រាល់ផលិតផល និងសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដើម្បីផលិត ចែកចាយ លក់ និងប្រើប្រាស់នៅក្នុង ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

នីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជី ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក វិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៧០១ ._លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃដាក់ពាក្យស្នើសុំ

រាល់ការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី ត្រូវដាក់ជូនទៅក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយមានភ្ជាប់ជាមួយនូវព័ត៌មានជាអប្បបរមាស្តីពីក្រុមហ៊ុនដែលផលិត ឈ្មោះគីមី និងពាណិជ្ជនាម ទូទៅនៃសារធាតុ ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់នៃគ្រោះថ្នាក់ បរិមាណ គោលបំណងនៃការប្រើប្រាស់ ឬនាំចូល ឯកសារស្តីពីសុវត្ថិភាព សេចក្តីថ្លែងការណ៍អំពីគ្រោះថ្នាក់ ហានិភ័យដែលអាចកើតមានដល់សុខភាព របស់មនុស្ស និងអាសយដ្ឋានសម្រាប់ធ្វើការចែកចាយ ។

មាត្រា៧០២ ._ការពិនិត្យឡើងវិញទៅលើពាក្យស្នើសុំ និងការឯកភាពលើការចុះបញ្ជី

ព័ត៌មានទាំងឡាយពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវទទួលការពិនិត្យឡើង វិញ និងយល់ព្រមដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានជាមុនសិន មុននឹងធ្វើការបញ្ជូនទៅ ឲ្យក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ធ្វើការឯកភាព ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានអាចធ្វើការពិសោធន៍ និងផ្តល់ការពិគ្រោះយោបល់ បន្ថែម លើព័ត៌មានដែលបានផ្តល់ឲ្យដើម្បីបញ្ជាក់ពីភាពត្រឹមត្រូវនៃព័ត៌មានទាំងនេះ ។ ក្រសួង ស្ថាប័ន ទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវចេញលិខិតឯកភាពឲ្យមានការចុះបញ្ជីនោះ បើព័ត៌មានទាំងនោះ បង្ហាញថា ការចុះបញ្ជីសម្រាប់សារធាតុ ឬផលិតផលដែលមិននាំឲ្យមានហានិភ័យ ដល់សុខភាព មនុស្ស ឬបរិស្ថាន ។

អ្នកស្នើសុំការចុះបញ្ជី ត្រូវទទួលបន្ទុកក្នុងការបង្ហាញភស្តុតាងនៃការបំពេញតាមស្តង់ដារនៃការ ចុះបញ្ជី ។

មាត្រា៧០៣ ._កាតព្វកិច្ចនៃការផ្តល់ព័ត៌មាន

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនានា ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានអំពីផលិតផល និងសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះ ថ្នាក់ទាំងឡាយទៅឲ្យក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដើម្បីធ្វើបញ្ជីសារពើភណ្ឌ ការត្រួត ពិនិត្យ ការវាយតម្លៃពីហានិភ័យ និងការធ្វើអធិការកិច្ច ។

ក្នុងករណីផលិតករ ឬអ្នកនាំចូលនូវសារធាតុ និងផលិតផលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ មានព័ត៌មានបន្ថែមពាក់ព័ន្ធទៅនឹងផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានគួរឲ្យកត់សម្គាល់ ឬផលិតផលទាំងនេះ នោះផលិតករ ឬអ្នកនាំចូល ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានបែបនេះ មកកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យ បរិស្ថាន ដោយគ្មានការពន្យារពេលនោះឡើយ ។

មាត្រា៧០៤ ._ផែនការសកម្មភាពនៃការទប់ស្កាត់ ការឆ្លើយតបក្នុងករណីសង្គ្រោះបន្ទាន់ ការកាត់បន្ថយ ការធ្វើអធិការកិច្ច និងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ

បន្ទាប់ពីមានការចុះបញ្ជីជាផ្លូវការរួចហើយ នោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ដែលទទួលបន្ទុកត្រូវរៀបចំផែនការសកម្មភាពដែលសមរម្យសម្រាប់ការទប់ស្កាត់ ការឆ្លើយតបក្នុងករណីសង្គ្រោះបន្ទាន់ ការកាត់បន្ថយ ការធ្វើអធិការកិច្ច និងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ នៃសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ។ រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលទទួលខុសត្រូវ ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានដែលត្រឹមត្រូវពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ទាំងនោះ ទៅឲ្យក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធក្នុងករណីមានការស្នើសុំ ។

មាត្រា៧០៥ ._ការលុបចោលការចុះបញ្ជី

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវលុបចោលការចុះបញ្ជីនៃសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ឬនៃការប្រើប្រាស់បែបណាមួយនៃសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ក្នុងករណីដែលបានកំណត់ថា សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ឬការប្រើប្រាស់សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់បែបនោះ មានគ្រោះថ្នាក់ដ៏សំខាន់ដល់សុខភាពមនុស្ស ឬបរិស្ថាន ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវព្យួរការចុះបញ្ជីសម្រាប់សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ឬសម្រាប់ការប្រើប្រាស់បែបណាមួយនៃសារធាតុប្រកដោយគ្រោះថ្នាក់ ក្នុងករណីបានកំណត់ថា សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ឬការប្រើប្រាស់សារធាតុបែបនោះ អាចនាំឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់សំខាន់ៗដែលបំផ្លាញដល់សុខភាពមនុស្ស និងបរិស្ថាន ។

ជំពូកទី៥
បញ្ជីរសារពើភណ្ឌ ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ និងការដាក់ស្លាកសញ្ញាសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

មាត្រា៧០៦ ._ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ និងការដាក់ស្លាកសញ្ញា

ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ និងការដាក់ស្លាកសញ្ញាសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវអនុវត្តតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដែលកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានា ។

មាត្រា៧០៧ ._លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃគ្រោះថ្នាក់

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃសារធាតុប្រកបគ្រោះថ្នាក់ដល់ផ្នែកសុខភាព និងបរិស្ថាន ត្រូវអនុវត្តតាមឯកសារបទដ្ឋានបច្ចេកទេសស្តីពីប្រព័ន្ធស៊ីចង្វាក់ជាសាកលអំពីការចាត់ថ្នាក់ និងដាក់ស្លាកសញ្ញា ។

មាត្រា៧០៨ ._លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តសម្រាប់ការដាក់ស្លាកសញ្ញា

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការវេចខ្ចប់ ការចែកចាយ ការដឹកជញ្ជូន ឬការលក់សារធាតុ ឬផលិតផលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវអនុវត្តការដាក់ស្លាកសញ្ញាត្រឹមត្រូវនៃសារធាតុ និងផលិតផលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ស្របតាមការកំណត់របស់លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានា ។

មាត្រា៧០៩ ._កាតព្វកិច្ចនៃការផ្តល់ព័ត៌មាន

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងផលិតកម្ម ការវេចខ្ចប់ ការចែកចាយ ការដឹកជញ្ជូន ឬការលក់សារធាតុ ឬផលិតផលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវទទួលខុសត្រូវចែកចាយឯកសារព័ត៌មានអំពីសុវត្ថិភាព ការទប់ស្កាត់ និងការកាត់បន្ថយគ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យដល់សុខភាព ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងគ្រប់សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់មុនធ្វើការចែកចាយ ឬលក់សារធាតុទាំងនោះនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ជំពូកទី៦
ផលិតកម្ម ការចែកចាយ ការរក្សាទុក ការដឹកជញ្ជូន ការប្រើប្រាស់ និងការចោះបង់ចោល

មាត្រា៧១០ ._ការដឹកជញ្ជូន

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ដែលដឹកជញ្ជូនសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការដឹកជញ្ជូនសារធាតុ ឬផលិតផលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ដូចបានកំណត់តាមមាតិកានេះ និងច្បាប់ដែលពាក់ព័ន្ធនានា ។

ប្រតិបត្តិករ និងម្ចាស់នៃមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ត្រូវរៀបចំផែនការសុខភាព និងសុវត្ថិភាពបុគ្គលិក និងផែនការឆ្លើយតបនានា សម្រាប់ករណីមានគ្រោះថ្នាក់ណាមួយដោយសារវត្ថុធាតុនៃសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដើម្បី៖

ក- កំណត់អត្តសញ្ញាណ និងចាត់វិធានការចាំបាច់ដើម្បីកាត់បន្ថយគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចកើតឡើង និងដំណោះស្រាយនានា មានជាអាទិ៍ ការបណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិកដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការដឹកជញ្ជូនអំពីវិធានការសុវត្ថិភាព និងផែនការឆ្លើយតបនានា ។

ខ- កំណត់អត្តសញ្ញាណ និងជូនដំណឹង ដល់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ក្នុងករណីមានគ្រោះថ្នាក់កើតឡើងនៅតាមដំណើរនៃការដឹកជញ្ជូន មានជាអាទិ៍ តាមផ្លូវគោក ផ្លូវដែក ផ្លូវអាកាស និងផ្លូវទឹក ។

ប្រតិបត្តិករ ឬម្ចាស់នៃមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ត្រូវធានាថា រាល់យានយន្តដែលប្រើប្រាស់ក្នុងការដឹកជញ្ជូនផលិតផល និងសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ សមស្របសម្រាប់ការដឹកជញ្ជូនផលិតផល ឬសារធាតុបែបនោះ គ្រប់យានយន្តដឹកជញ្ជូន ត្រូវមានសញ្ញាសម្គាល់ ដែលមានរូបភាព ឬសញ្ញាអំពីការហាមឃាត់ទៅលើប្រភេទនៃសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ទាំងនោះ ។

មាត្រា៧១១ ._ លិខិតបទដ្ឋានបច្ចេកទេសសម្រាប់ការដឹកជញ្ជូន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើការសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសាធារណៈការ និងដឹកជញ្ជូន និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ដើម្បីរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានបច្ចេកទេសបន្ថែមស្តីពីការដឹកជញ្ជូនផលិតផល និងសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ។

មាត្រា៧១២ ._សិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចនៃការប្រើប្រាស់

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ស្របតាមលក្ខខណ្ឌ ដែលបានកំណត់ដោយក្រមនេះ និងសេចក្តីណែនាំអំពីសុវត្ថិភាពនៃសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ។

មាត្រា៧១៣ ._ការទទួលខុសត្រូវលើការខូចខាត

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ដែលប្រើប្រាស់សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់សម្រាប់ការផលិតសារធាតុ និងទំនិញប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវទទួលខុសត្រូវសងសំណង ឬធ្វើការស្តារនីតិសម្បទាសម្រាប់ការខូចខាតផ្នែកបរិស្ថាន និងសុខភាពរបស់មនុស្ស ដែលបង្កដោយសារធាតុ ឬផលិតផលទាំងនោះ និងគ្រោះថ្នាក់នានាដែលត្រូវទទួលខុសត្រូវ ។

មាត្រា៧១៤ ._ការបោះបង់ចោលសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល មិនត្រូវដុតចោល ឬបោះបង់ចោលរាល់សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ជាផ្នែក ឬទាំងមូល ឬសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ទាំងឡាយ ចូលទៅក្នុងបរិស្ថាន ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានឡើយ ។

រាល់ការបោះបង់ចោលសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ និងការវេចខ្ចប់នៃសារធាតុទាំងនេះ ត្រូវអនុវត្តតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់ នៃគន្លឹះ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ។

មាត្រា៧១៥ ._ការស្រាវជ្រាវផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ដែលប្រើប្រាស់សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ក្នុងគោលបំណងធ្វើការស្រាវជ្រាវផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ ត្រូវបំពេញតាមភារកិច្ចមានដូចតទៅ៖

ក- ប្រើប្រាស់សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ឲ្យស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិដូចមានចែងក្នុងមាតិកានេះ ។

ខ- មន្ទីរពិសោធន៍នានា ត្រូវមានឧបករណ៍គ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ការរក្សាទុកដែលមានសុវត្ថិភាព និងការកាន់កាប់សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ និងឧបករណ៍ការពារផ្ទាល់ខ្លួនសម្រាប់បុគ្គលិក ។

គ- រាល់សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវមានស្លាកសញ្ញា ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃលិខិតបទដ្ឋនាគតិយុត្តនានា ។

ឃ- មន្ទីរពិសោធន៍ ត្រូវមានប្រព័ន្ធរៀបចំឯកសារត្រឹមត្រូវ និងមានរបាយការណ៍អំពីសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ទាំងឡាយដែលបានប្រើប្រាស់ ។

ង- ការបោះបង់ចោលសំណល់ ឬសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់ នៃក្រមនេះ ។

ច- កំណត់អត្តសញ្ញាណ និងកាត់បន្ថយគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចកើតមាននានា ដែលអាចកើតឡើងដោយសារការប្រើប្រាស់ និងការបោះបង់ចោលសំណល់ ឬសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ តាមរយៈការចាត់វិធានការដែលមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការកាត់បន្ថយហានិភ័យ និងផលប៉ះពាល់នៃគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចកើតឡើង ។

មាត្រា៧១៦ ._ការប្រើប្រាស់ដែលត្រូវបានហាមឃាត់

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល មិនត្រូវប្រើប្រាស់សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់សម្រាប់ធ្វើជាផលិតផលអាហារ គ្រឿងកែសម្ផស្ស និងប្រដាប់ក្មេងលេង ដែលអាចបង្កឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្សឡើយ ។

ជំពូកទី៧
សុវត្ថិភាពនៃសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់
ការទប់ស្កាត់គ្រោះថ្នាក់ ការត្រៀមលក្ខណៈ និងការឆ្លើយតបនានា

មាត្រា៧១៧ ._សមត្ថភាពផ្នែកបច្ចេកទេស

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ដែលមានជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការផលិតសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវមានសមត្ថភាពផ្នែកបច្ចេកទេសសម្រាប់សុវត្ថិភាពផ្នែកសង្គម និងបរិស្ថាន មានជាអាទិ៍៖

ក- រោងជាង ឃ្លាំង និងឧបករណ៍បច្ចេកទេស

ខ- ឧបករណ៍ និងសម្ភារៈផ្នែកសុវត្ថិភាព ផ្នែកទប់ស្កាត់ និងពន្លត់អគ្គីភ័យ ការផ្ទុះ ការបែកផ្កាភ្លើង ការលេចសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ឬការរាលដាល និងគ្រោះថ្នាក់ដទៃទៀត ដោយសារសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ។

គ- សម្ភារៈ និងឧបករណ៍ការពារផ្នែកពលកម្ម ។

ឃ- សម្ភារៈ និងឧបករណ៍ផ្នែកបរិស្ថាន ។

ង- ប្រព័ន្ធប្រព្រឹត្តកម្ម និងការបោះបង់ចោលសំណល់ ។

ច- ផែនការទប់ស្កាត់ និងឆ្លើយតប មានជាអាទិ៍ គំនូរ ឬរូបភាពអំពីគ្រោះថ្នាក់ និងសារឬការប្រាស្រ័យទាក់ទងអំពីគ្រោះថ្នាក់ ។

មាត្រា៧១៨ ._លក្ខណៈសម្បត្តិនានា

រូបវន្តបុគ្គល និងនីតិបុគ្គល ដែលចូលរួមចំណែកក្នុងការផលិតសារធាតុ ឬផលិតផលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវមានបុគ្គលិកជំនាញការ ដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិពាក់ព័ន្ធទៅនឹងវិសាលភាព ប្រភេទ និងទំហំ នៃសកម្មភាពដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ និងចំណេះដឹងអំពីបច្ចេកវិជ្ជា ផែនការ និងវិធានការសុវត្ថិភាពនៃសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ។

មាត្រា៧១៩ ._ដំណើរការនៃផលិតកម្ម

រូបវន្តបុគ្គល និងនីតិបុគ្គល ត្រូវពិនិត្យទៅលើដំណើរការនៃផលិតកម្មនានា ដែលបង្កើតបានជាសារធាតុ ឬផលិតផលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ និងត្រូវកាត់បន្ថយការបំភាយឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ ការប្រើប្រាស់ថាមពល និងជៀសវាងរាល់គ្រោះថ្នាក់ និងការបំពុលនានាដល់សុខភាពមនុស្ស និងបរិស្ថាន ។

មាត្រា៧២0 ._លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការអនុញ្ញាត និងការចុះបញ្ជី

រូបវន្តបុគ្គល និងនីតិបុគ្គល ដែលចូលរួមចំណែកក្នុងការផលិតសារធាតុ ឬផលិតផល ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវមានការចុះបញ្ជីត្រឹមត្រូវអំពីសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ និងលិខិតអនុញ្ញាតផលិត ដែលត្រូវចេញដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក ។

មាត្រា៧២១ ._លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការរៀបចំរបាយការណ៍

រូបវន្តបុគ្គល និងនីតិបុគ្គល ត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំជូនដល់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អំពីដំណើរការផលិតកម្ម ចំនួនធាតុផ្សំប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ បំណងនៃការប្រើប្រាស់ ទីតាំងចែកចាយ ប្រព័ន្ធប្រព្រឹត្តកម្ម និងការបោះបង់ចោលសំណល់វិធានការ និងផែនការសុវត្ថិភាព ។

ទម្រង់បែបបទនៃរបាយការណ៍ ត្រូវរៀបចំដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៧២២ ._បទប្បញ្ញត្តិអំពីសុវត្ថិភាព

រូបវន្តបុគ្គល និងនីតិបុគ្គលនានាត្រូវ៖

ក- បំពេញតាមការណែនាំនានាអំពីសុវត្ថិភាព ស្លាកសញ្ញា និងចរិតលក្ខណៈបច្ចេកទេស ដែលកំណត់ទៅតាមសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ។

ខ- មានវិធានការទប់ស្កាត់ និងការឆ្លើយតបក្នុងករណីសង្គ្រោះបន្ទាន់ មានជាអាទិ៍ បរិក្ខាសង្គ្រោះបឋម ផែនការជម្លៀស ឧបករណ៍កាត់បន្ថយអគ្គីភ័យ និងឧបករណ៍ការពារផ្ទាល់ខ្លួនសម្រាប់បុគ្គលិកនៅកន្លែងការងារ ។

គ- រៀបចំវគ្គបណ្តុះបណ្តាលសម្រាប់សុវត្ថិភាពនៃការប្រើប្រាស់ និងការកាន់កាប់ ឬប៉ះពាល់សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ។

ឃ- បង្កើតផែនការសង្គ្រោះបន្ទាន់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ។

មាត្រា៧២៣ ._ការជូនដំណឹងអំពីគ្រោះថ្នាក់

ក្នុងករណីមានគ្រោះថ្នាក់ដែលបង្កដោយសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ត្រូវបញ្ឈប់សកម្មភាពដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងគ្រោះថ្នាក់ជាបន្ទាន់ ហើយធ្វើការជូនដំណឹងភ្លាមៗដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច និងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងត្រូវចាត់វិធានការសមរម្យ ស្របតាមផែនការទប់ស្កាត់ និងឆ្លើយតបក្នុងករណីសង្គ្រោះបន្ទាន់ ដើម្បីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ដល់សុខភាពមនុស្ស និងបរិស្ថាន និងទ្រព្យសម្បត្តិ ។

រូបវន្តបុគ្គល និងនីតិបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ដល់សាធារណជនក្នុងតំបន់ ដែលអាចទទួលរងនូវការប៉ះពាល់ដោយគ្រោះថ្នាក់នៃហានិភ័យដែលរៀបនឹងកើតឡើងដល់សុខភាព និងទ្រព្យសម្បត្តិ ហើយត្រូវធ្វើការណែនាំដល់សាធារណជនអំពីវិធានការកាត់បន្ថយហានិភ័យទាំងនោះ ។

មាតិកាទី៤
ការគ្រប់គ្រងសំណល់
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា៧២៤ ._ ក្របខ័ណ្ឌនៃការគ្រប់គ្រងសំណល់

មាតិកានេះ មានវិសាលភាពគ្រប់គ្រងលើ សំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ និងសំណល់រឹងទាំងអស់ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងមានវិសាលភាពគ្រប់គ្រង លើរូបវន្តបុគ្គល នីតិបុគ្គល និងអង្គភាពរដ្ឋាភិបាលទាំងឡាយណា ដែលបង្កើត កាន់កាប់ ដឹកជញ្ជូន គ្រប់គ្រង ស្តុក ធ្វើប្រព្រឹត្តកម្ម បោះបង់ចោល ទាញយក ឬកែច្នៃសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ និងសំណល់រឹង ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា៧២៥ ._ សំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

សំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ សំដៅទៅលើសំណល់ទាំងឡាយណាដែល៖

ក. ជាប្រភេទសំណល់មួយ ឬច្រើននៃប្រភេទសំណល់ស្ថិតនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី I នៃអនុសញ្ញាបាសែល ។

ខ. មានលក្ខណៈមួយ ឬច្រើនដូចសំណល់នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី III នៃអនុសញ្ញានោះ ។

សំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ រួមមានវត្ថុធាតុរឹង រាវ ឧស្ម័ន សារធាតុវិទ្យុសកម្ម សារធាតុផ្ទុះ សារធាតុឆេះ សារធាតុចម្លងជំងឺ រឺជាសារធាតុដែលបង្កឲ្យមានការឆាបឆេះ ធ្វើឲ្យច្រេះ ធ្វើអុកស៊ីតកម្ម ការបំពុល ជំងឺមហារីក ឬសាធាតុដទៃទៀតដែលនាំឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្ស បំផ្លិចបំផ្លាញដល់ទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ ឬបរិស្ថាន ។

មាត្រា៧២៦ ._ សំណល់រឹង

សំណល់រឹង មានជាអាទិ៍ វត្ថុធាតុរាវ វត្ថុធាតុរឹង ពាក់កណ្តាលរឹង-រាវ សំណល់ភក់ វត្ថុរឹង សារធាតុរឹង ផលិតផល ឬកំទេចកំទី ដែលលែងត្រូវការប្រើប្រាស់ និងលែងមានការទាញយកសារធាតុមាន

ប្រយោជន៍ចេញបាន ហើយដែលត្រូវបានគេបោះបង់ចោល មានបំណងនឹងបោះបង់ចោល ឬតម្រូវឲ្យបោះបង់ចោល ។

មាត្រា៧២៧ ._ ប្រភពនៃសំណល់

ប្រភពនៃសំណល់ រួមមានលំនៅឋាន ទីផ្សារ ផ្សារទំនើប កន្លែងកំសាន្ត អគារសាធារណៈ គ្រឹះស្ថានអប់រំ សកម្មភាពអាជីវកម្មសាធារណៈនិងឯកជន សេវាកម្ម សិប្បកម្ម គ្រឿងបរិក្ខារអោងចក្រ និងផលិតសកម្មភាពកសិកម្ម និងសកម្មភាពអាជីវកម្មរ៉ែជាដើម ។ល។

ជំពូកទី២
ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា៧២៨ ._ អង្គភាពទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានជាស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រង និងការអនុវត្តច្បាប់នេះ ដោយសហការ ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធពាក់ព័ន្ធនានា គ្រប់គ្រងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ និងសំណល់រឹង នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ស្របតាមក្រមនេះ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា៧២៩ ._ តួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន មានភារកិច្ច និងតួនាទីត្រូវក្នុងការគ្រប់គ្រងសំណល់ដូចខាងក្រោម៖

ក. រៀបចំគោលនយោបាយ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត បច្ចេកទេសដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការគ្រប់គ្រងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ និងសំណល់រឹង ដោយសហការជាមួយអង្គភាពរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធ។

ខ. ផ្តល់ការណែនាំបច្ចេកទេស និងការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពដល់អង្គភាពរដ្ឋាភិបាល ដែលរួមមាន រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ និងសំណល់រឹង ។

គ. បញ្ជាក់ និងប្រគល់សិទ្ធិអំណាចដល់អង្គភាពរដ្ឋាភិបាល ដែលរួមមាន រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិទទួលខុសត្រូវ លើការគ្រប់គ្រងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ សំណល់រឹង ។

ឃ. ដឹកនាំសម្របសម្រួលជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍ វិស័យឯកជន និងអង្គភាពរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធ ក្នុងការកៀរគរធនធានហិរញ្ញវត្ថុ មធ្យោបាយ និងសម្ភារៈ សម្រាប់គាំទ្រដល់អង្គភាពរដ្ឋាភិបាល ដែលរួមមាន រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិលើការគ្រប់គ្រងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ សំណល់រឹង ។

ង. គាំទ្រ និងសហការជាមួយអង្គភាពរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធ ដែលរួមមានរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិក្នុងការលើកកម្ពស់ការអប់រំក្នុង និងក្រៅប្រព័ន្ធ និងការយល់ដឹងអំពី ការគ្រប់គ្រងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ សំណល់រឹង ប្រកបដោយសុវត្ថិភាពបរិស្ថាន និងអំពីកម្មវិធីកាត់បន្ថយការបង្កើត ការប្រើប្រាស់ឡើងវិញ និងការកែច្នៃសំណល់ និងអំពីការលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់ផលិតផលដែលបានមកពីការកែច្នៃសំណល់ ។

ច. តាមដានត្រួតពិនិត្យ ធ្វើអធិការកិច្ច និងវាយតម្លៃអង្គភាពរដ្ឋាភិបាល ដែលរួមមានរដ្ឋបាលថ្នាក់ ក្រោមជាតិ ដែលទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ និងសំណល់រឹង ។

មាត្រា៧៣០ ._ តួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់អង្គភាពរដ្ឋាភិបាល

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីកំណត់ពីភារកិច្ច និងតួនាទី របស់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនានា និង រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ នៅក្នុងការគ្រប់គ្រងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ និងសំណល់រឹង ។

ជំពូកទី៣
ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់សំណល់

មាត្រា៧៣១ ._ ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់សំណល់

ក្នុងរយៈពេល ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ខែ បន្ទាប់ពីការអនុម័តនៃក្រមនេះ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីធ្វើចំណាត់ថ្នាក់សំណល់ ។

មាត្រា៧៣២ ._ ការពិនិត្យ និងការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពនៃការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់សំណល់

លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដែលធ្វើចំណាត់ថ្នាក់សំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ និងសំណល់រឹង នោះ ត្រូវពិនិត្យ និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពជរៀងរាល់៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំម្តង ដោយធ្វើការពិចារណាឈរលើចំណុចមួយចំនួនដូចជា គោលបំណង ទំហំនិងលំនាំនៃការបង្កើតសំណល់ ស្ថានភាពនៃហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ

គ្រប់គ្រងសំណល់ ការអភិវឌ្ឍ នៃបច្ចេកវិជ្ជា ការវិវត្តចុងក្រោយបង្អស់នៃវិទ្យាសាស្ត្រ និងកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិនានា ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគីហត្ថលេខី ។

ជំពូកទី៤
ការគ្រប់គ្រងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

មាត្រា៧៣៣ ._ ការគ្រប់គ្រង និងការត្រួតពិនិត្យសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដែលចែងពីយន្តការសមរម្យសម្រាប់ការគ្រប់គ្រង និងការត្រួតពិនិត្យសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ចាប់តាំងពីដំណាក់កាលនៃការបង្កើតសំណល់រហូតដល់ដំណាក់កាលនៃការបោះបង់ចោលចុងក្រោយ ឬការធ្វើប្រព្រឹត្តកម្ម មានជាអាទិ៍ ការចែកចាយព័ត៌មាន ការធ្វើអធិការកិច្ច ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ ការប្រាស្រ័យទាក់ទងទៅនឹងព័ត៌មានអំពីភាពបង្កគ្រោះថ្នាក់ និងការវាយតម្លៃទៅលើហានិភ័យនៃចរន្តរបស់សំណល់ ។

មាត្រា៧៣៤ ._ ការទទួលខុសត្រូវលើការស្តុកទុក ការគ្រប់គ្រង និងការបោះបង់ចោលសំណល់

បុគ្គលទាំងឡាយណាដែលបង្កើតសំណល់ ត្រូវទទួលខុសត្រូវតាមផ្លូវច្បាប់លើការស្តុកទុក ការគ្រប់គ្រង និងការបោះបង់ចោលសំណល់ ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់របស់ខ្លួន ដោយអនុលោមតាមនីតិវិធីដែលមានចែងនៅក្រោមមាតិកានេះ និងត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះគ្រោះថ្នាក់ ឬការខូចខាតណា ដែលបង្កដោយសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់របស់ខ្លួននោះ ។

បុគ្គលទាំងឡាយដែលបង្កើតសំណល់ ត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងបង់ថ្លៃសម្រាប់ការប្រមូល និងការបោះបង់ចោលសំណល់ផងដែរ ។

មាត្រា៧៣៥ ._ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

នីតិបុគ្គលដែលគ្រប់គ្រងសំណល់ និងទីតាំងសំណល់ ដែលមានជាអាទិ៍ ការធ្វើប្រព្រឹត្តកម្ម ការស្តុកទុក និងការបោះបង់ចោលសំណល់ ត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃហេតុផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន ស្របតាមបទដ្ឋាននៃក្រមនេះ ។

ជំពូកទី៥
ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង

មាត្រា៧៣៦ ._ ផែនការជាយុទ្ធសាស្ត្រជាតិស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនានា ត្រូវបង្កើតផែនការជាយុទ្ធសាស្ត្រជាតិស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់ ដែលផ្តោតទៅលើការកាត់បន្ថយ ការបង្កើត ការប្រើប្រាស់ឡើងវិញ និងការកែច្នៃសំណល់ ស្របទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃការវាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា៧៣៧ ._ ការអនុវត្តផែនការជាយុទ្ធសាស្ត្រថ្នាក់ជាតិស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតបទប្បញ្ញត្តិដើម្បីអនុវត្តផែនការជាតិជាយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីគ្រប់គ្រងសំណល់ ។

មាត្រា៧៣៨ ._ ផែនការទៅតាមវិស័យដាច់ដោយឡែក

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន សហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនានា ដើម្បីរៀបចំបង្កើតផែនការគ្រប់គ្រងសំណល់តាមវិស័យដាច់ដោយឡែក ស្របតាមផែនការជាយុទ្ធសាស្ត្រជាតិស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់ សម្រាប់ប្រភេទសំណល់នីមួយៗ ។

ផែនការគ្រប់គ្រងសំណល់តាមវិស័យនីមួយៗ ត្រូវបញ្ចូលគោលបំណងសម្រាប់ការកាត់បន្ថយ វឌ្ឍនភាពនៃទំហំសំណល់ និងវិធានការនៃការកាត់បន្ថយការបង្កើត ការប្រើប្រាស់ឡើងវិញ និងការកែ-ច្នៃសំណល់ ។

មាត្រា៧៣៩ ._ ការអនុវត្តផែនការទៅតាមវិស័យដាច់ដោយឡែក

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវទទួលខុសត្រូវអនុវត្តផែនការគ្រប់គ្រងសំណល់តាមវិស័យដាច់ដោយឡែក ។

មាត្រា៧៤០ ._ ការពិនិត្យ និងការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពផែនការគ្រប់គ្រងសំណល់

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនានា ត្រូវពិនិត្យ និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពផែនការគ្រប់គ្រងសំណល់ទាំងអស់ ជារៀងរាល់១០ (ដប់) ឆ្នាំម្តង ។

ជំពូកទី៥
ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក
ជំពូកទី១
វិធានការទប់ស្កាត់ការបំពុលទឹក

មាត្រា៧៤១ ._ ការហាមឃាត់ការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលដោយប្រភពបំពុលជាក់លាក់

រាល់ការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលដោយប្រភពបំពុលជាក់លាក់ទៅក្នុងទឹកលើដី ឬទឹកក្រោមដី ដែលរួមមាន ទន្លេ ស្ទឹង ទឹកជ្រោះ ប្រឡាយ ដីសើម វាលភក់ បឹង ត្រពាំង ជលដ្ឋាន ឬមធ្យោបាយនៃការស្តុកទុកទឹកផ្សេងទៀត ត្រូវបានហាមឃាត់ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាត ស្របតាមមាតិកានេះ ។

ជំពូកទី២
ការត្រួតពិនិត្យប្រភពបំពុលទឹកជាក់លាក់

មាត្រា៧៤២ ._ ការទទួលខុសត្រូវចំពោះការធ្វើប្រព្រឹត្តកម្ម និងការបញ្ចេញ

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ និងប្រតិបត្តិករនៃប្រភពបំពុលជាក់លាក់ ត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះការបញ្ចេញសារធាតុបំពុល ឬកិច្ចប្រតិបត្តិការនៃការធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មទាំងឡាយណា មុនពេលបញ្ចេញសារធាតុបំពុលទាំងនោះពីប្រភពបំពុល ។

មាត្រា៧៤៣ ._ លិខិតអនុញ្ញាតក្នុងការបញ្ចេញ

ប្រភពបំពុលជាក់លាក់ អាចបញ្ចេញសារធាតុបំពុលមួយឬច្រើនទៅក្នុងធនធានទឹកលើដី ទឹកក្រោមដី ដោយអនុលោមទៅតាមលិខិតអនុញ្ញាត ដែលចេញដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។ លិខិតអនុញ្ញាតដែលត្រូវបានចេញដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវ ៖

ក- ចែងពីដែនកំណត់ និង/ឬ លក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការត្រួតពិនិត្យ ស្របតាមមាតិកានេះ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដែលមានជាធរមាន ។

ខ-អាចចែងពីដែនកំណត់ និង/ឬ លក្ខខណ្ឌតម្រូវបន្ថែមទៀតក្នុងការត្រួតពិនិត្យបញ្ចេញសារធាតុបំពុលពីប្រភពជាក់លាក់ ដើម្បីការពារគុណភាពទឹកលើដី ឬក្រោមដី ដែលទទួលសារធាតុបំពុល និង/ឬ ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី និងទឹក នៅតាមខ្សែទឹកផ្សេងទៀត ដែលអាចរងផលប៉ះពាល់ដោយការបញ្ចេញ ដែលរួមមានទឹកសមុទ្រទាំងឡាយ ។

គ- ត្រូវចែងពីលក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការអង្កេតតាមដាន និងការរៀបចំរបាយការណ៍ ដែលរួមមាន៖

១- ការអង្កេតតាមដានបរិមាណ គុណភាព ពេលវេលា និងរយៈពេលនៃការបញ្ចេញ ។

២- ការអង្កេតតាមដានគុណភាពទឹកដែលទទួលសារធាតុបំពុល និងទឹកនៅតាមខ្សែទឹក ផ្សេងទៀតដែលរងផលប៉ះពាល់ដោយការបញ្ចេញ ទៅក្នុងទឹកសមុទ្រ និង/ឬ ទឹកឆ្លងដែនទាំងឡាយ ។

៣- ការរក្សាទុកកំណត់ត្រា និងការរៀបចំធ្វើរបាយការណ៍អំពីព័ត៌មាននៃការអង្កេតតាមដាន ទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

៤-សូចនករទាំងឡាយសម្រាប់គោលដៅនៃការអង្កេតតាមដាន ។

ឃ- មានសុពលភាពក្នុងរយៈពេល១ (មួយ)ឆ្នាំ ប្រសិនបើមិនមានការកំណត់ដទៃទៀតនៅក្នុងលិខិតអនុញ្ញាត ។

ង- អាចត្រូវបានកែសម្រួល ឬលុបចោលនៅពេលណាមួយក៏បាន តាមរយៈការជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅកាន់អ្នកកាន់លិខិតអនុញ្ញាតដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៧៤៤ ._ លក្ខខណ្ឌបន្ថែម

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ អាចបង្កើត៖

ក. នីតិវិធីក្នុងការដាក់ពាក្យសុំ និងការធ្វើសារជាថ្មីនៃលិខិតអនុញ្ញាតដែលបានចេញ ។

ខ. សោហ៊ុយសម្រាប់លិខិតអនុញ្ញាតដែលបានស្នើសុំ ដែលបានចេញ និង/ឬ ដែលបានធ្វើសារជាថ្មីស្រប ។

គ. ដែនកំណត់ ឬលក្ខខណ្ឌបទដ្ឋាន ដើម្បីត្រួតពិនិត្យការបញ្ចេញ ដែលប្រើប្រាស់កម្រិតកំហាប់ និង/ឬ កម្រិតនៃផ្ទុក សារធាតុបំពុលចេញពីប្រភពជាក់លាក់ និងផ្អែកលើបច្ចេកវិជ្ជាដ៏ប្រសើរបំផុត និងទម្លាប់នៃការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានដែលល្អបំផុត ដោយផ្អែកលើ ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយស្តីពីស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារបញ្ចេញសារធាតុបំពុលនៃគន្លឹះ ។

មាត្រា៧៤៥ ._ ស្តង់ដារកំណត់

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវកំណត់ ដែនកំណត់ ឬលក្ខខណ្ឌបទដ្ឋាន ចំពោះវិស័យ ឬសារធាតុបំពុលមួយជាក់លាក់នានា ។

ជំពូកទី៣
ការត្រួតពិនិត្យប្រភពបំពុលទឹកមិនជាក់លាក់

មាត្រា៧៤៦ ._ ការទទួលខុសត្រូវនៃទម្លាប់នៃការគ្រប់គ្រងដ៏ប្រសើរបំផុត

សកម្មភាពនៃការប្រើប្រាស់ដីធ្លីទាំងឡាយណាដែលបង្កឲ្យមានការបំពុលពីប្រភពមិនជាក់លាក់ ត្រូវអនុវត្តទម្លាប់នៃការគ្រប់គ្រងដ៏ប្រសើរបំផុតដែលអាចប្រើប្រាស់បាន ដូចបានកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៧៤៧ ._ ប្រភេទនៃប្រភពបំពុលមិនជាក់លាក់ និងទម្លាប់នៃការគ្រប់គ្រងដ៏ប្រសើរបំផុត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវកំណត់ និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព ប្រភេទនៃប្រភពបំពុលមិនជាក់លាក់ និងទម្លាប់នៃការគ្រប់គ្រងដ៏ប្រសើរបំផុត ដើម្បីកាត់បន្ថយការបំពុលទឹកដែលកើតចេញពីប្រភេទនីមួយៗ ។

ជំពូកទី៤
ការអង្កេតតាមដាន

មាត្រា៧៤៨ ._ ការទទួលខុសត្រូវក្នុងការអង្កេតតាមដានលិខិតអនុញ្ញាតក្នុងការបញ្ចេញរបស់ប្រភពមិនជាក់លាក់

ការអង្កេតតាមដានលើលិខិតអនុញ្ញាតក្នុងការបញ្ចេញរបស់ប្រភពមិនជាក់លាក់ត្រូវ ជាការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកកាន់កាប់លើលិខិតអនុញ្ញាតនោះ ។

មាត្រា៧៤៩ ._ វិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ពីការវិភាគលើសំណាក និងការអង្កេតតាមដាន

បុគ្គលដែលកាន់កាប់លិខិតអនុញ្ញាត ត្រូវបញ្ជាក់ថាការជ្រើសរើសសំណាកយកមកវិភាគ និងការអង្កេតតាមដាន ត្រូវបានធ្វើឡើង ស្របតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃលិខិតអនុញ្ញាត និងលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗទៀត ដែលបានកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៧៥0 ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការជូនដំណឹង

បុគ្គលដែលកាន់កាប់លិខិតអនុញ្ញាត ត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ទៅក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ក្នុងករណីបានកើតឡើង ដូចខាងក្រោម៖

ក. ការរំលោភបំពានទៅលើដែនកំណត់នៃលិខិតអនុញ្ញាត ឬលក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការត្រួតពិនិត្យ ទោះដោយ ចេតនា ឬយ៉ាងណាក្តី ។

ខ. ភាពមិនប្រក្រតីចំពោះឧបករណ៍វិភាគលើសំណាក ឬលទ្ធផលនៃការវិភាគលើសំណាក ។

គ. ការខកខានរបស់ឧបករណ៍ត្រួតពិនិត្យការបំពុល ។

មាត្រា៧៥១ ._ បទបញ្ជាឲ្យមានការអង្កេតតាមដាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចតាមដាន និង/ឬ បញ្ជាអង្គភាពណាមួយ ឲ្យធ្វើការអង្កេតតាមដានការបញ្ចេញរាល់សារធាតុបំពុលពីប្រភពបំពុលមិនជាក់លាក់ណាមួយ ទៅក្នុងទឹកលើដី ឬទឹកក្រោមដី ដោយគ្រាន់តែធ្វើការជូនដំណឹងទៅកាន់ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកកាន់កាប់លិខិតអនុញ្ញាតនោះ ។

មាត្រា៧៥២ ._ ការអង្កេតតាមដានទឹកលើដី និងទឹកក្រោមដី

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចអង្កេតតាមដានគុណភាពទឹកនៃទឹកលើដី ឬទឹកក្រោមដីណាមួយក៏បាន ។

មាត្រា៧៥៣ ._ សំណាកសម្រាប់ការអង្កេតតាមដាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចទទួល និងពិចារណាទៅលើសំណាកដែលយកចេញមកពីប្រភពទឹកក្រោមដី ឬប្រភពទឹករបស់បុគ្គលណាមួយ ។

មាត្រា៧៥៤ ._ ការវិភាគនៃអង្កេតតាមដានទៅលើសំណាក

រាល់សំណាកទាំងអស់ ត្រូវបានវិភាគដោយមន្ទីរពិសោធន៍របស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬមន្ទីរពិសោធន៍ផ្សេងទៀត ដែលមានការទទួលស្គាល់ពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៧៥៥ ._ ការធ្វើអធិការកិច្ច

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយគ្រាន់តែជូនដំណឹងទៅកាន់ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកកាន់កាប់លើលិខិតអនុញ្ញាត អាចធ្វើអធិការកិច្ចទៅលើប្រភពមិនជាក់លាក់ ឬប្រភពជាក់លាក់ ឬប្រភពដែលសង្ស័យណាមួយក៏បាន ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការបញ្ចេញសារធាតុបំពុល ទៅក្នុងទឹកលើដី ឬទឹកក្រោមដី ។

ការធ្វើអធិការកិច្ចនេះ មិនត្រូវពឹងផ្អែកទៅលើរបាយការណ៍ ឬភស្តុតាងនៃការរំលោភបំពានទៅលើលិខិតអនុញ្ញាតណាមួយឡើយ និងត្រូវស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនានា ការត្រួតពិនិត្យ និងការធ្វើអធិការកិច្ចការបំពុលបរិស្ថាន នៃគន្លឹះ ។

ជំពូកទី៥
ការធ្វើប្រព្រឹត្តកម្ម និងការប្រើប្រាស់សារជាថ្មីនៃទឹកកខ្វក់ និងសំណល់

មាត្រា៧៥៦ ._ សំណល់ភក់ និងជីវសំណល់រឹង

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចបង្កើតនូវលក្ខខណ្ឌតម្រូវ និង/ឬ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសំណល់ភក់ ឬជីវៈសំណល់រឹង ដែលជាសំណល់រឹងបន្សល់ទុក បន្ទាប់ពីការធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មទឹកកខ្វក់ក្នុងអាងប្រព្រឹត្តកម្មទឹកកខ្វក់ ដែលរួមានៈ

ក. លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដើម្បីលើកទឹកចិត្តចំពោះការប្រើប្រាស់សំណល់ភក់ ឬជីវៈសំណល់រឹង ។

ខ. លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តសម្រាប់ការប្រើប្រាស់សំណល់ភក់ ឬជីវៈសំណល់រឹង ប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវ និងសុវត្ថិភាព ។

គ. ស្តង់ដារអប្បបរមាសម្រាប់កម្រិតនៃការធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មទឹកកខ្វក់ និង/ឬ វិធីសាស្ត្រក្នុងការប្រើប្រាស់សំណល់ភក់ និងជីវសំណល់រឹង ។

ឃ. គ្រឿងលើកទឹកចិត្តចំពោះការប្រើប្រាស់ សំណល់ភក់ និងជីវៈសំណល់រឹងក្នុងវិស័យកសិកម្ម ។

ង. គ្រឿងលើកទឹកចិត្តចំពោះការប្រើប្រាស់សំណល់ភក់ និងជីវៈសំណល់រឹងក្នុងការផលិតថាមពល ។

មាត្រា៧៥៧ ._ ការប្រើប្រាស់ទឹកសារជាថ្មី

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចបង្កើតនូវលក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការប្រើប្រាស់ទឹកសារជាថ្មី ដែលរួមមានៈ

ក.លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដើម្បីលើកទឹកចិត្តចំពោះការប្រើប្រាស់សារជាថ្មីនូវទឹកកខ្វក់ដែលបានធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មរួច ។

ខ. លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តសម្រាប់ការប្រើប្រាស់សារជាថ្មីនូវទឹកកខ្វក់ដែលបានធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មរួច ប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវ និងសុវត្ថិភាព ។

គ. កាតព្វកិច្ចរបស់ប្រតិបត្តិករនៃបរិក្ខារប្រព្រឹត្តកម្មទឹកកខ្វក់ ។

ឃ. កាតព្វកិច្ចរបស់ប្រតិបត្តិករនៃប្រព័ន្ធចែកចាយទឹក ។

ង. គ្រឿងលើកទឹកចិត្តចំពោះការប្រើប្រាស់សំណល់ភក់ និងជីវសំណល់រឹងក្នុងការផលិតថាមពល ។

ច. ការអនុវត្តចំពោះការប្រើប្រាស់ទឹកកខ្វក់សារជាថ្មី ។

ឆ. ស្តង់ដារអប្បបរមាសម្រាប់កម្រិតនៃការធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មទឹកកខ្វក់ វិធីសាស្ត្រ និងការចែកចាយសម្រាប់ការអនុវត្ត ការប្រើប្រាស់សារជាថ្មីនៃទឹកកខ្វក់ ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយក្នុងមាតិកាទី២ ស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារសំណល់រាវនៃគន្ថីនេះ ។

ជ. គ្រឿងលើកទឹកចិត្តចំពោះការប្រើប្រាស់ទឹកកខ្វក់សារជាថ្មី ។

ជំពូកទី៦
ការផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រនៃប្រតិបត្តិករ

មាត្រា៧៥៨ ._ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ផ្តល់ឲ្យនូវវិញ្ញាបនបត្រ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចបង្កើតលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និង/ឬ កម្រិតនៃការផ្តល់ឲ្យនូវវិញ្ញាបនបត្រ សម្រាប់ប្រតិបត្តិករនៃប្រភពមិនជាក់លាក់ ។

មាត្រា៧៥៩ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និង/ឬ កម្រិតនៃការផ្តល់ឲ្យនូវវិញ្ញាបនបត្រនេះ អាចរួមបញ្ចូលលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការអប់រំ ការបណ្តុះបណ្តាល បទពិសោធន៍ និង/ឬ សមត្ថភាព ។

ជំពូកទី៧
ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលសមុទ្រ

មាត្រា៧៦០ ._ ក្របខ័ណ្ឌនៃការគ្រប់គ្រងប្រភពបំពុលក្រៅទឹកសមុទ្រ

មាតិកានេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តទៅលើប្រភពបំពុលទាំងឡាយណាដែលក្រៅពីទឹកសមុទ្រក្នុងដែនសមុទ្រនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា៧៦១ ._ កិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ត្រូវអនុវត្តការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន ដែលរួមមានការអង្កេតតាមដាន ការវាយតម្លៃ ការរៀបចំ

របាយការណ៍ និងការចាត់វិធានការត្រឹមត្រូវ ស្របតាមគ្រប់កិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិទាំងអស់ដែល ទាក់ទងនឹងការត្រួតពិនិត្យការបំពុលសមុទ្រ ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគីហត្ថលេខី ។

មាត្រា៧៦២ ._ ការបំពុលដោយនាវា

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធផ្សេង ទៀត អាចបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តបន្ថែម ដើម្បីទប់ស្កាត់ និងកាត់បន្ថយ ការបំពុលពីនាវា ដែល កើតចេញពីប្រតិបត្តិការ ប្រតិបត្តិការប្រចាំថ្ងៃក្តី និងឧបទ្ទវហេតុណាមួយ ។

មាតិកាទី៦
ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលខ្យល់
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា៧៦៣ ._ ប្រភពចល័ត និងអចល័តនៃការបំពុលខ្យល់

មាតិកានេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះគ្រប់ប្រភពចល័ត និងអចល័តទាំងអស់នៃការបំពុល ខ្យល់ លើកលែងតែប្រភពបំណុលតូចតាច ឬតិចតួច ។

មាត្រា៧៦៤ ._ ប្រភេទនៃការបំពុលខ្យល់

សារធាតុបំពុលខ្យល់ មានជាអាទិ៍ ផ្សែង ធូលី សារធាតុផេះ ឧស្ម័ន រំហួត អ័ព្ទ ក្លិន និង សារ ធាតុវិទ្យុសកម្ម ។

ប្រភពនៃការបំពុលខ្យល់ ត្រូវបានបែងចែកជាពីរប្រភេទ៖

ក-ប្រភពចល័ត ដែលសំដៅដល់ប្រភពអ៊ីមីស្យុង ដែលគ្មានទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ ដែលរួម មាន យន្តហោះ នាវា យានយន្ត និងគ្រឿងចក្រ ។

ខ-ប្រភពអចល័ត ដែលសំដៅទៅលើប្រភពនានា ដែលមានទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ មានជា អាទិ៍ រោងចក្រ សហគ្រាស ឃ្លាំង ទីតាំងសំណង់ ឡដុតសំរាម សិប្បកម្ម និងកសិដ្ឋានគ្រប់ ប្រភេទ ។

មាត្រា៧៦៥ ._ ស្តង់ដារគុណភាពខ្យល់

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវកែសម្រួលលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលមានស្រាប់ ឬ បង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តថ្មី ដើម្បីបង្កើតស្តង់ដារគុណភាពខ្យល់ នៅក្នុងរយៈពេល១ (មួយ) ឆ្នាំ ក្រោយការអនុម័តនៃក្រមនេះ ។

លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីការបង្កើតស្តង់ដារគុណភាពខ្យល់ ត្រូវរួមបញ្ចូល ៖

ក- ស្តង់ដារគុណភាពខ្យល់ជុំវិញ ដែលក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានបានកំណត់ ផ្អែកលើភស្តុតាង និងទិន្នន័យផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ មានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីការពារបរិស្ថាន ។

ខ-ស្តង់ដារអីមីស្យុង ឬការបំភាយ នៃសារធាតុបំពុលខ្យល់ ដែលត្រូវបានរចនាឡើងដើម្បីសម្រេចបាននូវស្តង់ដារគុណភាពខ្យល់ជុំវិញ ។

ក្រៅពីបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តខាងលើ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត សម្រាប់ការបំពុលខ្យល់ក្នុងអគារផងដែរ ។

មាត្រា៧៦៦ ._ ការត្រួតពិនិត្យ និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពលើស្តង់ដារបំពុលខ្យល់

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវពិនិត្យ និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពនូវលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត សម្រាប់ស្តង់ដារគុណភាពខ្យល់ ជារៀងរាល់១០(ដប់)ឆ្នាំម្តង ។

ការពិនិត្យស្តង់ដារគុណភាពខ្យល់ ត្រូវអនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការចូលរួមជាសាធារណៈ និងការទទួលបានព័ត៌មាន នៃក្រមនេះ ។

ជំពូកទី២
ការបំពុលខ្យល់ពីប្រភពចល័ត

មាត្រា៧៦៧ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់

ការបំភាយនូវសារធាតុបំពុលខ្យល់ ដោយប្រភពចល័តណាមួយទៅក្នុងបរិយាកាស ត្រូវបានហាមឃាត់ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតស្របតាមក្រមនេះ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងទៀត។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តសម្រាប់ស្តង់ដារគុណភាពខ្យល់កម្រិតអប្បបរមា ដែលអនុញ្ញាតឲ្យបញ្ចេញដោយប្រភពចល័ត ។

មាត្រា៧៦៨ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលលើសស្តង់ដារកម្រិត

ត្រូវហាមឃាត់ សម្រាប់ប្រភពចល័តណាមួយក្នុងការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់ លើសពីស្តង់ដារអនុញ្ញាត ។

មាត្រា៧៦៩ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះការនាំចូល ការប្រើប្រាស់ និងការផលិតប្រភពអចល័ត ដែលលើសពីស្តង់ដារ

ត្រូវហាមឃាត់ ចំពោះការនាំចូល ការប្រើប្រាស់ និងការផលិតនូវ យានយន្ត និងគ្រឿងចក្រដែលបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់លើសពីស្តង់ដារអនុញ្ញាត ។

មាត្រា៧៧0 ._ លិខិតបទដ្ឋានស្តីពីប្រេងឥន្ធន: និងសារធាតុបន្ថែមជាមួយប្រេងឥន្ធន:

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តសម្រាប់ស្តង់ដារគុណភាពខ្យល់នូវប្រេងឥន្ធន: ឬ សារធាតុបន្ថែមជាមួយប្រេងឥន្ធន: មានជាអាទិ៍ ប្រេងឥន្ធន: ឬ សារធាតុបន្ថែមជាមួយឥន្ធន:ណាមួយ ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់នៅក្នុងប្រភពចល័តដែលក្រៅពីផ្លូវ ដែលរោងចក្រផលិត ឬ អ្នកកែច្នៃប្រេងឥន្ធន: ឬ សារធាតុបន្ថែមជាមួយប្រេងឥន្ធន: អាចលក់ ឬ ស្នើលក់ ឬ ណែនាំឲ្យប្រើប្រាស់នៅក្នុងពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា៧៧១ ._ ការចុះបញ្ជីប្រេងឥន្ធន: និងសារធាតុបន្ថែមជាមួយប្រេងឥន្ធន:

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវតម្រូវឲ្យមានធ្វើការចុះបញ្ជីប្រេងឥន្ធន: ឬសារធាតុបន្ថែមជាមួយប្រេងឥន្ធន: នៅក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ក្នុងគោលបំណងដើម្បីកំណត់ថា ប្រេងឥន្ធន: ឬសារធាតុបន្ថែមជាមួយឥន្ធន:នោះ មិនបង្កើតឲ្យមានអ៊ីមីស្យុង ឬការបំភាយដែលនឹងធ្វើឲ្យគ្រោះថ្នាក់ចំពោះបរិស្ថាន ។

នីតិវិធី និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវនានា សម្រាប់ការចុះបញ្ជីនូវប្រេងឥន្ធន: និងសារធាតុបន្ថែមជាមួយប្រេងឥន្ធន: ត្រូវបង្កើតឡើងដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៧៧២ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះប្រេងឥន្ធន: និងសារធាតុបន្ថែមជាមួយឥន្ធន:

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវកំណត់ឲ្យបានជាក់លាក់នូវស្តង់ដារគុណភាពខ្យល់ចំពោះប្រេងឥន្ធន: ឬសារធាតុបន្ថែមជាមួយប្រេងឥន្ធន: ដែលបានប្រើប្រាស់នៅក្នុងប្រភពចល័តដែលក្រៅពីផ្លូវត្រូវបានហាមឃាត់មិនឲ្យលក់ ធ្វើការស្នើលក់ ឬ ណែនាំឲ្យប្រើប្រាស់ក្នុងពាណិជ្ជកម្ម ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយផ្អែកលើភស្តុតាងលក្ខណ:វិទ្យាសាស្ត្រ ឬ ទិន្នន័យ ឬ ព័ត៌មានដទៃទៀត ដែលថា ប្រេងឥន្ធន: ឬ សារធាតុបន្ថែមជាមួយឥន្ធន:ដែល បង្កឲ្យមានការបំភាយ ឬគ្រោះថ្នាក់បរិស្ថាន ឬ ធ្វើឲ្យមានការខូចខាតដល់ដំណើរការនៃឧបករណ៍ត្រួតពិនិត្យការបំភាយនៃប្រភពចល័ត ឬ ប្រព័ន្ធដែលប្រើប្រាស់ជាទូទៅ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានអាចផ្អាកបណ្តោះអាសន្នក្នុងការហាមឃាត់ ទាក់ទង នឹងការប្រើប្រាស់ប្រេងឥន្ធនៈ ឬសារធាតុបន្ថែមជាមួយឥន្ធនៈ ប្រសិនបើក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក វិស័យរ៉ែ និងថាមពលកំណត់ថា កាលៈទេសៈអាក្រក់ហួសប្រមាណ និងខុសពីធម្មតា កើតមាននៅក្នុង ខេត្ត ឬ តំបន់ណាមួយ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលទប់ស្កាត់នូវការផ្គត់ផ្គង់តាមធម្មជាតិ នូវ ប្រេងឥន្ធនៈ ឬសារធាតុបន្ថែមជាមួយប្រេងឥន្ធនៈដល់អ្នកប្រើប្រាស់ ។

កាលៈទេសៈអាក្រក់ហួសប្រមាណ និងខុសពីធម្មតានេះ កើតឡើងបណ្តាលមកពីគ្រោះមហន្ត រាយធម្មជាតិ ការខូចខាតនូវបំពង់ឧស្ម័ន ឬ ឧបករណ៍ចម្រាញ់ ឬ ព្រឹត្តិការណ៍ផ្សេងទៀត ដែលមិនអាច ព្យាករណ៍ ឬ ទប់ស្កាត់បាន ហើយកាលៈទេសៈអាក្រក់ហួសប្រមាណ និងខុសពីធម្មតាមិនមែនកើត ឡើងដោយសារកង្វះខាតនេះ ការរៀបចំផែនការដោយប្រុងប្រយ័ត្នរបស់អ្នកផ្គត់ផ្គង់ប្រេងឥន្ធនៈ ឬ សារធាតុបន្ថែមជាមួយឥន្ធនៈ ទៅខេត្ត ឬ តំបន់ណាមួយនោះទេ ។

មាត្រា៧៧៣ ._ កំហាប់អតិបរមាសម្រាប់ប្រេងឥន្ធនៈ និងសារធាតុបន្ថែមជាមួយប្រេងឥន្ធនៈ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវកំណត់ឲ្យបានជាក់លាក់នូវកំហាប់អតិបរមា ដែលប្រេងឥន្ធនៈ ឬសារធាតុបន្ថែមជាមួយប្រេងឥន្ធនៈ ដែលបានប្រើប្រាស់នៅក្នុងប្រភពចល័ត ដែល ក្រៅពីផ្លូវ ដែលត្រូវអនុញ្ញាតឲ្យលក់ ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៧៧៤ ._ កំហាប់អតិបរមា ឬ អត្រានៃការបំភាយប្រភពសារធាតុបំពុលខ្យល់ចល័ត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវកំណត់ឲ្យបានជាក់លាក់នូវកំហាប់អតិបរមា ឬ អត្រានៃការបំភាយនីត្រូសែនអុកស៊ីដ សមាសភាគសរីរាង្គមិនស្ថិតស្ថេរ និងសារធាតុបំពុលខ្យល់ដទៃ ទៀត ដែលអាចបំភាយដោយប្រភពចល័ត ។

មាត្រា៧៧៥ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃចំណុះស៊ីលហ្វីអតិបរមាសម្រាប់ឥន្ធនៈម៉ាស៊ូត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវកំណត់ឲ្យបានជាក់លាក់នូវលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃ ចំណុះស៊ីលហ្វីអតិបរមា សម្រាប់ឥន្ធនៈម៉ាស៊ូត ដែលត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រភពចល័តក្រៅពីផ្លូវ ។

មាត្រា៧៧៦ ._ កម្មវិធីទិញយកយានយន្តវិញ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវបង្កើតកម្មវិធីស្ម័គ្រចិត្តនូវលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ស្តីពីស្តង់ដារគុណភាពខ្យល់ ដើម្បីលើកកម្ពស់ខ្យល់ស្អាត ដោយការទិញយានយន្តចាស់ៗពីប្រជា ពលរដ្ឋ ។ កម្មវិធីនេះ ត្រូវផ្តល់នូវការលើកទឹកចិត្តជាសាច់ប្រាក់ ដើម្បីឲ្យឈប់ប្រើប្រាស់យានយន្ត ចាស់ៗដែលបំពុលខ្យល់ ។

ការលើកទឹកចិត្តជាសាច់ប្រាក់មិនត្រូវផ្អែកលើតម្លៃទីផ្សារនៃយានយន្តឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវផ្អែកលើយានយន្តដែលកំពុងដំណើរការ ឬអាចបើកបរបាន ចំនួនគីឡូម៉ែត្រដែលយានយន្តនោះបានកត់ត្រា និងការខូចខាតជាចម្បងណាមួយចំពោះយានយន្តនោះ ។

ជំពូកទី៣
ការបំពុលខ្យល់ពីប្រភពអចល័ត

មាត្រា៧៧៧ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះការបំភាយសារធាតុបំពុលខ្យល់

ការបំភាយនូវសារធាតុបំពុលខ្យល់ណាមួយទៅក្នុងបរិយាកាស ដោយប្រភពអចល័ត ត្រូវបានហាមឃាត់ លើកលែងតែអនុលោមតាមលិខិតអនុញ្ញាត ដែលចេញដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា៧៧៨ ._ ការទទួលខុសត្រូវរបស់ម្ចាស់ និងប្រតិបត្តិករ

ម្ចាស់ ឬ ប្រតិបត្តិករ ត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះសារធាតុបំពុលខ្យល់ទាំងអស់ ដែលបំភាយចូលទៅក្នុងបរិយាកាស ។

ម្ចាស់ ឬ ប្រតិបត្តិករ ត្រូវទទួលខុសត្រូវផងដែរ ចំពោះការអនុវត្តតាមតាមស្តង់ដារបំភាយដែលកំណត់ដោយក្រសួងប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៧៧៩ ._ ស្តង់ដារបំភាយលក្ខណៈទូលាយនៃការបំភាយ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីស្តង់ដារគុណភាពខ្យល់ស្តង់ដារទូទៅ សម្រាប់ការបំភាយសារធាតុបំពុលខ្យល់ សម្រាប់ក្រុម/ប្រភេទ នៃប្រភពអចល័ត ។

មាត្រា៧៨0 ._ ស្តង់ដារសម្រាប់លិខិតអនុញ្ញាតសម្រាប់ប្រភពថ្មីៗ

នៅក្នុងករណីដែលម្ចាស់ ឬ ប្រតិបត្តិកររនៃប្រភពអចល័តថ្មីមួយនៃការបំពុលខ្យល់ បានដាក់ពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាត ហើយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន បានបង្កើតស្តង់ដារទូទៅសម្រាប់ការបំភាយសារធាតុបំពុលមុនដែលអាចអនុវត្តបានសម្រាប់ប្រភពថ្មីៗ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវដាក់បញ្ចូលនូវស្តង់ដារមួយ នៅក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតនោះ សម្រាប់ស្តង់ដារទូទៅសម្រាប់ការបំភាយសារធាតុបំពុលខ្យល់ទៅតាមក្រុម ។

មាត្រា៧៨១ ._ ស្តង់ដារសម្រាប់លិខិតអនុញ្ញាតសម្រាប់ប្រភពដែលមានស្រាប់

នៅក្នុងករណីដែលម្ចាស់ ឬ ប្រតិបត្តិករ នៃប្រភពដែលមានស្រាប់ បានដាក់ពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាត ហើយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានបានបង្កើតស្តង់ដារមុន ដែលអាចអនុវត្តបានសម្រាប់ប្រភពដែលមានស្រាប់នោះ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវដាក់បញ្ចូលនូវស្តង់ដារមួយនៅក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតនោះ លើកលែងតែនៅក្នុងករណីដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា៧៨២ ។ នៅក្នុងករណីដែលស្តង់ដារទូទៅសម្រាប់ការបំភាយសារធាតុបំពុលខ្យល់តាមក្រុមមិនអាចអនុវត្តបាន ប៉ុន្តែពីមុនមកក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានបានចេញលិខិតអនុញ្ញាត ដែលរួមមាននូវស្តង់ដារ ដែលផ្អែកលើ បច្ចេកវិជ្ជាដ៏ល្អបំផុត និងមានតម្លៃទាប សម្រាប់ប្រភពអចល័តដែលមានស្រាប់ណាមួយនៅក្នុងក្រុមដូចគ្នា ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវដាក់បញ្ចូលស្តង់ដារមួយ ដូចមានកំណត់នៅក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតមុន ។

ប៉ុន្តែ ក្នុងករណីណាក៏ដោយ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចអនុវត្តស្តង់ដារទូទៅសម្រាប់ការបំភាយសារធាតុបំពុលខ្យល់តាមក្រុមដែលអាចអនុវត្តបាន ដែលក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក វិស័យបរិស្ថានបានកំណត់ដោយផ្អែកលើព័ត៌មាន និងទិន្នន័យវិទ្យាសាស្ត្រដែលបង្ហាញថាស្តង់ដារតឹងរ៉ឹងជាងមុននេះមានភាពចាំបាច់ ដើម្បីសម្រេចបាននូវស្តង់ដារគុណភាពខ្យល់ជុំវិញ ដែលអាចអនុវត្តបាន ។

មាត្រា៧៨២ ._ ការលើកលែងចំពោះការអនុវត្តតាមស្តង់ដារទូទៅសម្រាប់ការបំភាយសារធាតុបំពុលខ្យល់

ម្ចាស់ ឬ ប្រតិបត្តិករ នៃប្រភពដែលមានស្រាប់អាចដាក់ពាក្យសុំការលើកលែងពីស្តង់ដារទូទៅដែលអាចអនុវត្តបាន ឬ ពីការកំណត់ពីមុននៅក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតនៃ បច្ចេកវិជ្ជាល្អបំផុត ដែលអាចស្វែងរកបាន និងដែលមានតម្លៃទាប ។ ម្ចាស់ ឬ ប្រតិបត្តិករ ត្រូវបង្ហាញតាមរយៈព័ត៌មានជាក់លាក់ថាខ្លួនមានហេតុផលសមរម្យក្នុងការប្រើប្រាស់ស្តង់ដារដែលមានលក្ខណៈតឹងរ៉ឹងទាបជាងនេះ ពីព្រោះបច្ចេកវិជ្ជាដ៏ល្អបំផុត និងមានតម្លៃទាបនេះ មិនអាចស្វែងរកបាន ឬ មានតម្លៃខ្ពស់ពេក សម្រាប់ប្រភពបំពុលដែលមានស្រាប់ជាក់លាក់នោះ ។ ប្រសិនបើក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានកំណត់ថា មានហេតុផលសមរម្យក្នុងការប្រើប្រាស់ស្តង់ដារដែលមានលក្ខណៈតឹងរ៉ឹងទាបជាងនេះ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវកំណត់ស្តង់ដារទាបជាងនេះ ដោយផ្អែកលើ បច្ចេកវិជ្ជាដ៏ល្អបំផុតដែលអាចស្វែងរកបាន និងមានតម្លៃទាប ដែលអាចធ្វើឡើងបាន សម្រាប់ប្រភពដែលមានស្រាប់ជាក់លាក់នោះ ។

មាត្រា៧៨៣ ._ ការអភិវឌ្ឍ បច្ចេកវិជ្ជាដើម្បីកាត់បន្ថយ និងទប់ស្កាត់ការបំពុលខ្យល់

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវលើកកម្ពស់ និងគាំទ្រការស្រាវជ្រាវ ដើម្បីអភិវឌ្ឍ បច្ចេកវិជ្ជាកាត់បន្ថយ និងទប់ស្កាត់ការបំពុលខ្យល់ពីប្រភពចល័ត និងអចល័ត ។

ជំពូកទី៤
សំណើសុំការឯកភាពលើលិខិតអនុញ្ញាត

មាត្រា៧៨៤ ._ លិខិតអនុញ្ញាតក្នុងការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់ពីប្រភពអចល័ត

ម្ចាស់ ឬ ប្រតិបត្តិករ ត្រូវដាក់ពាក្យទៅក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានដើម្បីស្នើសុំការអនុញ្ញាតក្នុងការបំភាយសារធាតុបំពុលខ្យល់ទៅក្នុងបរិយាកាស ក្រោយក្រមនេះចូលជាធរមាន ។ សំណៅថតចម្លងមួយច្បាប់នៃពាក្យសុំនេះ ត្រូវបញ្ជូនទៅក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

បន្ទាប់ពីទទួលបានពាក្យស្នើសុំ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវចេញលិខិតអនុញ្ញាត ស្របតាមមាត្រា៧៨៧ នៃក្រមនេះ ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើសំណៅមួយច្បាប់នៃលិខិតអនុញ្ញាតទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា៧៨៥ ._ នីតិវិធីក្នុងការដាក់ពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតនីតិវិធីសម្រាប់ការដាក់ពាក្យ និងការដាក់ពាក្យឡើងវិញ សម្រាប់លិខិតអនុញ្ញាតនៃប្រភពអចល័ត ។

នីតិវិធីដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះ ត្រូវមានការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន ។

មាត្រា៧៨៦ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃលិខិតអនុញ្ញាត

លិខិតអនុញ្ញាតសម្រាប់ការបំភាយនៃសារធាតុបំពុលខ្យល់ ដោយប្រភពអចល័ត ដែលចេញដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវរួមមាននូវសមាសភាគដូចខាងក្រោម៖

ក-ដែនកំណត់សម្រាប់ការបំភាយនូវសារធាតុបំពុលខ្យល់ ដើម្បីសម្រេចបាននូវស្តង់ដារគុណភាពខ្យល់ជុំវិញដែលអាចអនុវត្តបាន និងត្រូវផ្អែកលើ បច្ចេកវិជ្ជាដ៏ល្អបំផុតដែលអាចស្វែងរកបាន និងមានតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចទាប ។

ខ-លក្ខខណ្ឌតម្រូវនានាសម្រាប់ការដំឡើង និងប្រតិបត្តិការនៃប្រព័ន្ធ ឬ យន្តការ ក្នុងការអង្កេតតាមដាន ការបំភាយនូវសារធាតុបំពុលខ្យល់ ។

គ-លក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការរៀបចំរបាយការណ៍អំពីលទ្ធផលនៃការអង្កេតតាមដានដែលត្រូវដាក់ជូនក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។ ម្ចាស់ ឬប្រតិបត្តិករនៃប្រភពអ

ចល័តមួយត្រូវរាយការណ៍អំពីលទ្ធផលនៃការអង្កេតតាមដានរបស់ខ្លួន ទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័ន ទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ជារៀងរាល់៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ម្តង ស្របតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការ រៀបចំរបាយការណ៍ស្តីពីការវាយតម្លៃ និងការអង្កេតតាមដានបរិស្ថានសវនកម្មបរិស្ថាន ការ អង្កេតតាមដាន និងការរៀបចំរបាយការណ៍ ។ របាយការណ៍ស្តីពីការអង្កេតតាមដានទាំងអស់ ត្រូវចុះហត្ថលេខា និងបញ្ជាក់ដោយមន្ត្រីទទួលខុសត្រូវនៃម្ចាស់ ឬ ប្រតិបត្តិករ ។

ឃ-លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃប្រភពអចល័តត្រូវ រក្សាទុកនូវកំណត់ត្រា/ឯកសារនៃលទ្ធផលនៃ ការអង្កេតតាមដានការបំភាយសារធាតុបំពុលខ្យល់ សម្រាប់រយៈពេលជាអប្បបរមាចំនួន៥ (ប្រាំ)ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលបានទទួលលទ្ធផលនៃការអង្កេតតាមដានដែលបានដាក់ជូនក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន កំណត់ត្រា/ឯកសារទាំងអស់ ត្រូវរក្សាទុកនៅក្នុងអគារនៃ ប្រភពអចល័ត ដែលទទួលបានការអនុញ្ញាត ។

មាត្រា៧៨៧ ._ ប្រភពថ្មី និងប្រភពដែលមានស្រាប់នៃការបំពុលខ្យល់

លក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការទទួលបាននូវលិខិតអនុញ្ញាត ក្នុងការបំភាយសារធាតុបំពុលខ្យល់ ដូច មានចែងនៅក្នុងមាត្រា៧៨៤ ត្រូវអនុវត្តចំពោះទាំងប្រភពបំពុលខ្យល់ថ្មី ដែលមានស្រាប់ ។

មាត្រា៧៨៨ ._ រយៈពេលនៃការដាក់ពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាត

ម្ចាស់ ឬ ប្រតិបត្តិករ ត្រូវដាក់ពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាត ក្នុងការបញ្ចេញការបំពុលខ្យល់ ទៅ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន៖

ក-នៅក្នុងរាជធានីភ្នំពេញ រយៈពេល៩០(កៅសិប)ថ្ងៃ មុនពេលចាប់ផ្តើមប្រតិបត្តិការ គម្រោងដែលមានបំភាយសារធាតុបំពុលខ្យល់ ឬ

ខ-នៅក្នុងខេត្តផ្សេងទៀត រយៈពេល១២០(មួយរយម្ភៃ)ថ្ងៃ មុនពេលចាប់ផ្តើមប្រតិបត្តិ ការគម្រោង ដែលមានបំភាយសារធាតុបំពុលខ្យល់ ។

ក្នុងករណីដែលក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានមិនចេញលិខិតអនុញ្ញាត ឬ បដិសេធ ការដាក់ពាក្យ មុនពេលការចាប់ផ្តើមប្រតិបត្តិការគម្រោងអភិវឌ្ឍ ។ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងករណីដែល ម្ចាស់ ឬ ប្រតិបត្តិករនៅតែបន្តការប្រតិបត្តិការគម្រោងរបស់ខ្លួនរហូតដល់ពេលដែលក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក វិស័យបរិស្ថាន ចេញនូវលិខិតអនុញ្ញាត ដែលកំណត់អំពីស្តង់ដារ និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវដទៃទៀត ម្ចាស់ ឬ ប្រតិបត្តិករនោះ ត្រូវដំឡើង ឬ អនុវត្តវិធានការចាំបាច់នានា ឬ បច្ចេកវិជ្ជា ដើម្បីបំពេញតាមស្តង់ដារ នៃការបំភាយសារធាតុបំពុលខ្យល់ ដែលមានមុនពេលចាប់ផ្តើមប្រតិបត្តិការគម្រោង ។

ក្នុងករណីដែលក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានបដិសេធលិខិតអនុញ្ញាត ម្ចាស់ ឬ ប្រតិបត្តិករ មិនត្រូវបន្តការអនុវត្តប្រតិបត្តិការគម្រោងនោះឡើយ ។

មាត្រា៧៨៩ ._ រយៈពេលនៃសុពលភាពនៃលិខិតអនុញ្ញាត

លិខិតអនុញ្ញាតណាដែលចេញដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ទៅឲ្យម្ចាស់ ឬ ប្រតិបត្តិករ ត្រូវផុតកំណត់ក្នុងរយៈពេល៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលចេញលិខិតអនុញ្ញាត ។

ម្ចាស់ ឬ ប្រតិបត្តិករ ត្រូវដាក់ពាក្យសុំបន្តសារជាថ្មី នូវលិខិតអនុញ្ញាតសម្រាប់ការបំភាយសារធាតុបំពុលខ្យល់ មិនតិចជាង៥(ប្រាំមួយ)ខែ មុនពេលផុតកំណត់នៃលិខិតអនុញ្ញាតចាស់ ។

មាត្រា៧៩០ ._ សិទ្ធិអំណាចក្នុងការកែសម្រួល និងលុបចោលលិខិតអនុញ្ញាត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានអាចកែសម្រួល ឬ លុបចោលលិខិតអនុញ្ញាត សម្រាប់ប្រភពអចល័តណាមួយបានគ្រប់ពេលវេលា ។ ចំពោះការលុបចោល ឬបង្គាប់ឲ្យកែសម្រួលនេះ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវផ្តល់ហេតុផលជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ទៅកាន់ម្ចាស់ ឬ ប្រតិបត្តិករ ។

មាត្រា៧៩១ ._ ថ្លៃសេវាសម្រាប់លិខិតអនុញ្ញាត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ អាចតម្រូវឲ្យម្ចាស់ ឬ ប្រតិបត្តិករ បង់ថ្លៃសេវា ដែលមាន សម្រាប់លិខិតអនុញ្ញាត និង/ឬ ការបន្តសារជាថ្មីនូវលិខិតអនុញ្ញាតនីមួយៗ ។

ជំពូកទី៥
ការគ្រប់គ្រង និងការត្រួតពិនិត្យ គុណភាពបរិយាកាស

មាត្រា៧៩២ ._ ការអង្កេតតាមដានគុណភាពខ្យល់ជុំវិញ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវទទួលខុសត្រូវធ្វើការអង្កេតតាមដាននូវគុណភាពខ្យល់ជុំវិញ រួមជាមួយ ម្ចាស់ និង/ឬ ប្រតិបត្តិករ នៃប្រភពអចល័ត ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវចេញនីតិវិធី និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត សម្រាប់ការអង្កេតតាមដានគុណភាពខ្យល់ជុំវិញ ។

អ្នកកាន់កាប់លិខិតអនុញ្ញាត ត្រូវអនុវត្តតាមការអង្កេតតាមដានដែលកំណត់ក្នុងលិខិតអនុញ្ញាត ដែលចេញដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៧៩៣ ._ របាយការណ៍អង្កេតតាមដានប្រភពអចល័ត

មន្ត្រីទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកកាន់កាប់លិខិតអនុញ្ញាត ត្រូវបញ្ជាក់នៅក្នុងរបាយការណ៍នៃការអង្កេតតាមដានដែលតម្រូវឲ្យធ្វើ ការធ្វើសំណាក និងការអង្កេតាមដាន ត្រូវបានអនុវត្ត ស្របតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃលិខិតអនុញ្ញាត និងលក្ខខណ្ឌនានា ដែលបង្កើតឡើង ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៧៩៤ ._ ភាពលើសកម្រិតនៃប្រភពអចល័តនៃការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់

អ្នកកាន់កាប់លិខិតអនុញ្ញាតត្រូវកំណត់អត្តសញ្ញាណឲ្យបានច្បាស់លាស់ អំពីគ្រប់ករណីទាំងអស់នៃភាពលើសកម្រិត នៃការបំភាយសារធាតុបំពុលខ្យល់ ដែលមានកំណត់នៅក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតនៅក្នុងរបាយការណ៍នៃការអង្កេតតាមដាន ។

អ្នកកាន់កាប់លិខិតអនុញ្ញាតត្រូវជូនដំណឹងភ្លាមដល់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ក្នុងករណី មានបញ្ហាជាមួយការធ្វើសំណាក ឬ ឧបករណ៍ត្រួតពិនិត្យការបំពុលមិនដំណើរការ ឬខូចនៅក្នុងរយៈពេល២៤(ម្ភៃបួន)ម៉ោង គិតចាប់ពីពេលដែលអ្នកកាន់កាប់លិខិតអនុញ្ញាតបានដឹងអំពីបញ្ហាទាំងអស់នេះ ។

មាត្រា៧៩៥ ._ កាតព្វកិច្ចទាក់ទងនឹងប្រភពអចល័ត

អ្នកកាន់កាប់លិខិតអនុញ្ញាតត្រូវរាយការណ៍ដោយផ្ទាល់មាត់អំពីការបំពានលើលិខិតអនុញ្ញាតដែលអាចធ្វើឲ្យគ្រោះថ្នាក់ដល់បរិស្ថាន ទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដទៃទៀត ក្នុងរយៈពេលមិនយូរជាង២៤ (ម្ភៃបួន) ម៉ោង គិតចាប់ពីពេល បានដឹងអំពីការបំពាននោះ ។

ការរាយការណ៍នេះ ត្រូវរៀបរាប់អំពីលក្ខណៈ និងភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃការបំពាន ការគំរាមកំហែងដែលអាចកើតមាន ចំពោះបរិស្ថាន និងវិធានការនានាដែលត្រូវបានចាត់ ដើម្បីកាត់បន្ថយជាអប្បបរមានូវផលប៉ះពាល់ដែលបានបង្កឡើង ។

អ្នកកាន់កាប់លិខិតអនុញ្ញាតត្រូវដាក់បញ្ជូនរបាយការណ៍ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដែលរួមមានព័ត៌មាននេះទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ក្នុងរយៈពេលមិនយូរជាង៣(បី)ថ្ងៃ គិតចាប់ពីពេលដែលបានដឹងអំពីការបំពាននោះ ។

មាត្រា៧៩៦ ._ ការអង្កេតតាមដានលើការបញ្ចេញការបំពុលនៃប្រភពអចល័ត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចអង្កេតតាមដាន និង/ឬ បញ្ជាឲ្យអ្នកតំណាងស្របច្បាប់មួយរូប ធ្វើការអង្កេតតាមដានការបំភាយនូវសារធាតុបំពុលពីប្រភពអចល័តណាមួយទៅក្នុងបរិយាកាស នៅពេលទទួលបានការជូនដំណឹងសមរម្យទៅកាន់ម្ចាស់ ឬ ប្រតិបត្តិករ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬ អ្នកតំណាងស្របច្បាប់របស់ខ្លួន ត្រូវមានសិទ្ធិចូលទៅក្នុងអគារ និង/ឬ បរិវេណនៃប្រភពអចល័ត ដើម្បីអនុវត្តនូវការអង្កេតតាមដាន ។

មាត្រា៧៩៧ ._ សំណាកនៃការអង្កេតតាមដានប្រភពអចល័ត

សំណាកនៃការអង្កេតតាមដានទាំងអស់ ដែលបានបង្ហាញទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន មិនត្រូវចាត់ទុកថាមានសុពលភាព ឬ យកជាការបានឡើយ លើកលែងតែ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬ មន្ទីរពិសោធន៍ដទៃទៀត ដែលទទួលបានទទួលការអនុញ្ញាតពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន បានធ្វើការវិភាគ និងបញ្ជាក់លើសំណាកទាំងនោះ ។

មាត្រា៧៩៨ ._ ការអង្កេតតាមដានការបំភាយសារធាតុបំពុលខ្យល់ពីប្រភពចល័ត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវទទួលខុសត្រូវការអង្កេតតាមដាននូវការបំភាយសារធាតុបំពុលខ្យល់ពីប្រភពចល័ត ដោយមានការសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

នីតិវិធីនៃការអង្កេតតាមដាន ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តអន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា៧៩៩ ._ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តបច្ចេកទេសសម្រាប់ប្រភពបំពុលចល័ត និងអចល័ត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តបច្ចេកទេស និងវិធីសាស្ត្រ សម្រាប់ការអង្កេតតាមដាន ទាំងសម្រាប់ប្រភពចល័ត និងអចល័ត ទីតាំងសំណាក និងការវិភាគគុណភាពខ្យល់ ។

មាត្រា៨00 ._ សំណាកនៃការបំភាយ

អ្នកកាន់កាប់លិខិតអនុញ្ញាតត្រូវអនុវត្តការធ្វើសំណាកនៃការបំភាយ ពីចំណុចនៃការបំភាយទាំងអស់ ដើម្បីផ្ទៀងផ្ទាត់នូវប្រតិបត្តិការត្រឹមត្រូវនៃយន្តការ ឬ បច្ចេកវិជ្ជានៃការត្រួតពិនិត្យការបំពុលខ្យល់ នៅក្នុងរយៈពេល១(មួយ)ខែ បន្ទាប់ពីការចាប់ផ្តើមនៃប្រតិបត្តិការនៃប្រភពអចល័តនៃការបំពុលខ្យល់ ។

អ្នកកាន់កាប់លិខិតអនុញ្ញាតត្រូវបញ្ជូនភ្លាមនូវលទ្ធផលនៃធ្វើសំណាកនេះទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៨01 ._ ការវិភាគសំណាក

មន្ត្រីអធិការកិច្ចនៃក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើការវិភាគទៅលើសំណាក នៅនឹងកន្លែង ឬ យកទៅមន្ទីរពិសោធន៍ផ្ទៃកបរិស្ថាន ដើម្បីធ្វើការវិភាគ ក្នុងអំឡុងពេលធ្វើអធិការកិច្ច និងធ្វើសកម្មភាពដទៃទៀត ដែលមានគោលបំណងត្រួតពិនិត្យប្រភពនៃការបំពុលខ្យល់ ។

មាត្រា៨០២ ._ ថ្លៃចំណាយលើការវិភាគលើសំណាក

ម្ចាស់ ឬ ប្រតិបត្តិករ ត្រូវទទួលខុសត្រូវលើបន្ទុកចំណាយនៃការវិភាគលើសំណាករបស់ខ្លួន បន្ទាប់ពីមានការកំណត់ថ្លៃសេវា ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រសួង ស្ថាប័ន ទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា៨០៣ ._ ការខកខានមិនបានបំពេញតាមស្តង់ដារ

ក្នុងករណី រកឃើញថា មានការបញ្ចេញនូវប្រភពនៃការបំពុលខ្យល់ មិនបានបំពេញតាមស្តង់ដារដូចមានចែងក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីស្តង់ដារគុណភាពខ្យល់ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យ បរិស្ថានត្រូវ៖

ក- ចេញបទបញ្ជាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដែលតម្រូវឲ្យម្ចាស់ ឬ ប្រតិបត្តិករ នៃប្រភពបំពុលបែបនេះ ធ្វើការកែតម្រូវសកម្មភាពដែលបំពាននោះភ្លាមៗ នៅក្នុងរយៈពេលមិនឲ្យលើសពី៣០(សាមសិប)ថ្ងៃ និង/ឬ

ខ- ចេញបទបញ្ជាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលតម្រូវឲ្យ ម្ចាស់ ឬប្រតិបត្តិករ នៃប្រភពបំពុលនេះ បញ្ឈប់សកម្មភាពរបស់ខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ន រហូតដល់ពេលមានការកែតម្រូវចំពោះការបំពាននោះក្នុងករណីដែលសកម្មភាពដែលបំពាននោះអាចបង្កឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់បរិស្ថាន ។

មាត្រា៨០៤ ._ ទិន្នន័យគុណភាពខ្យល់

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវរក្សាទុកទិន្នន័យទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងលទ្ធផលនៃការពិសោធន៍គុណភាពខ្យល់ និងដើម្បីប្រើប្រាស់ក្នុងការវាយតម្លៃស្ថានភាពគុណភាពខ្យល់ ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈពីស្ថានភាពនៃគុណភាពខ្យល់ ព្រមទាំងស្ថានភាពទាក់ទងទៅនឹងការបំពុលខ្យល់ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា៨០៥ ._ ការជូនដំណឹងជាសាធារណៈ

ក្នុងករណី រកឃើញថា មានតំបន់ណាមួយទទួលរងការប៉ះពាល់ដោយការបំពុលខ្យល់ ដែលអាចគំរាមកំហែងដល់បរិស្ថាន នោះក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវធ្វើការជូនដំណឹងដល់សាធារណជនអំពីគ្រោះថ្នាក់ទាំងនោះ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ធ្វើការសិក្សាពីប្រភពនៃការបំពុលខ្យល់នេះ និងត្រូវចាត់វិធានការទប់ស្កាត់ការបំពុលខ្យល់ និងត្រូវធ្វើការស្តារគុណភាពខ្យល់ឡើងវិញ ។

ជំពូកទី៦
នីតិវិធីនៃការធ្វើអធិការកិច្ច និងការប្រមូលព័ត៌មាន

មាត្រា៨០៦ ._ សិទ្ធិអំណាចក្នុងការធ្វើអធិការកិច្ច

បន្ទាប់ពីបានជូនដំណឹងត្រឹមត្រូវ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចចូលទៅក្នុងអគារ/បរិវេណនៃប្រភពអចល័ត ដើម្បីធ្វើអធិការកិច្ច ទាក់ទងនឹងការបំភាយនូវសារធាតុបំពុលចេញពីប្រភពបំពុល ។ ការធ្វើអធិការកិច្ចនេះត្រូវផ្អែកលើរបាយការណ៍ ឬភស្តុតាងនៃការបំពានលើលិខិតអនុញ្ញាត ។

នៅក្នុងអំឡុងពេលនៃការធ្វើអធិការកិច្ច អ្នកកាន់កាប់លិខិតអនុញ្ញាត ត្រូវអនុញ្ញាតឲ្យមន្ត្រីអធិការកិច្ចចូលទៅកាន់ចំណុចនៃការបំភាយ ប្រព័ន្ធ និង បច្ចេកវិជ្ជានៃការត្រួតពិនិត្យការបំភាយទាំងអស់ និងកំណត់ត្រា/ឯកសារទាំងអស់ ដែលកាន់កាប់ដោយអ្នកកាន់កាប់លិខិតអនុញ្ញាត ដែលទាក់ទងទៅនឹងការអង្កេតតាមដាន និងការធ្វើសំណាកនៃការបំភាយសារធាតុបំពុលខ្យល់ ។

មាត្រា៨០៧ ._ នីតិវិធីសម្រាប់ការធ្វើអធិការកិច្ចលើទីតាំង

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវចេញលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីបង្កើតនូវនីតិវិធីសម្រាប់ការធ្វើអធិការកិច្ចនៅនឹងកន្លែង នៃប្រភពអចល័តនៃសារធាតុបំពុលខ្យល់ នៅក្នុងរយៈពេល ១ (មួយ) ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីការអនុម័តនូវក្រមនេះ ។

មាត្រា៨០៨ ._ ការធ្វើអធិការកិច្ចបន្ទាន់

ក្នុងករណីមានគ្រោះឧបទ្ទវហេតុធ្ងន់ធ្ងរ ឬ គ្រោះថ្នាក់ដែលត្រូវកើតឡើងដោយសារការបំពុលខ្យល់ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវចុះត្រួតពិនិត្យគ្រោះថ្នាក់ ឬ ឧបទ្ទវហេតុនោះជាបន្ទាន់ ហើយត្រូវជូនដំណឹងដល់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធអំពីឧបទ្ទវហេតុ ឬ គ្រោះថ្នាក់នេះ ។

ជំពូកទី៧
វិញ្ញាបនបត្ររបស់ប្រតិបត្តិករ

មាត្រា៨០៩ ._ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និងការបញ្ជាក់

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចបង្កើតលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និង/ឬ កម្រិតនៃវិញ្ញាបនបត្រសម្រាប់ម្ចាស់ ឬ ប្រតិបត្តិករនៃប្រភពបំពុល ។

មាត្រា៨១០ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃវិញ្ញាបនបត្រ

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និង/ឬ កម្រិតនៃវិញ្ញាបនបត្រ អាចរួមបញ្ចូលនូវលក្ខខណ្ឌតម្រូវនានាសម្រាប់ការអប់រំ ការបណ្តុះបណ្តាល បទពិសោធន៍ និង/ឬ ភាពស្ទាត់ជំនាញ ។

ជំពូកទី៨
ការបំពុលខ្យល់ឆ្លងដែន

មាត្រា៨១១ ._ ការបំពុលខ្យល់ដែលមានប្រភពមកពីប្រទេសក្រៅ

បន្ទាប់ពីទទួលបានរបាយការណ៍ នៅពេលដែលក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានធ្វើការស្ទាបស្ទង់ ឬ សិក្សា ពីអង្គភាពអន្តរជាតិដែលបានបង្កើតឡើងដោយត្រឹមត្រូវ មានហេតុផលក្នុងការជឿជាក់ថា ការបំពុលខ្យល់ដែលបានបញ្ចេញនៅក្នុងប្រទេសក្រៅមួយ កំពុងតែធ្វើឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់បរិស្ថាន នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវធ្វើការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីអនុវត្តដំណើរការការទូត ដើម្បីជូនដំណឹង និងពិគ្រោះយោបល់ជាមួយប្រទេសដែលជាប្រភពនៃការបំពុលខ្យល់នោះ ដើម្បីស្វែងរកមធ្យោបាយនានាក្នុងការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់នៃការបំពុលនោះ ។

មាត្រា៨១២ ._ ការបំពុលខ្យល់ដែលមានប្រភពនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើការជាមួយប្រទេសក្រៅ ដែលផ្អែកលើរបាយការណ៍ ការស្ទាបស្ទង់ ឬ ការសិក្សា របស់អង្គភាពអន្តរជាតិដែលបានបង្កើតឡើងត្រឹមត្រូវ មានហេតុផលក្នុងការជឿជាក់ថា ការបំពុលខ្យល់ដែលមានប្រភពនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា កំពុងបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់បរិស្ថាន នៅក្នុងប្រទេសមួយផ្សេងទៀត ។

មាត្រា៨១៣ ._ សិទ្ធិស្មើភាពគ្នា

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវផ្តល់សិទ្ធិស្មើគ្នាតែប៉ុណ្ណោះ ទាក់ទងនឹងការបំពុលខ្យល់ ដែលមានប្រភពនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងបានផ្តល់ផលប៉ះពាល់ដល់ប្រទេសមួយផ្សេងទៀត ដូចគ្នានឹងសិទ្ធិដែលប្រទេសទាំងនោះផ្តល់ឲ្យដល់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាផងដែរ ។

ជំពូកទី៩
ការការពារស្រទាប់អូហ្សូន

មាត្រា៨១៤ ._ ក្របខ័ណ្ឌនៃលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តមួយ ដើម្បីការពារស្រទាប់អូហ្សូន ។ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនេះត្រូវផ្អែកលើកិច្ចព្រមព្រៀងនានាដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគីហត្ថលេខី ។

មាត្រា៨១៥ ._ ការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពលើលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត

លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីការការពារស្រទាប់អូហ្សូន ត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពជារៀងរាល់ ៥(ប្រាំ) ឆ្នាំម្តង ។

ជំពូកទី១០
សារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន

មាត្រា៨១៦ ._ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីកំណត់ពីសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ។

មាត្រា៨១៧ ._ ការត្រួតពិនិត្យ និងការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពលើលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត

លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដែលកំណត់អំពីសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពជារៀងរាល់៥(ប្រាំ)ឆ្នាំម្តង ។

មាតិកាទី៧
ការត្រួតពិនិត្យសំឡេង និងរំញ័រ
ជំពូកទី១
សិទ្ធិអំណាចរបស់អង្គភាពទទួលបន្ទុក

មាត្រា៨១៨ ._ សិទ្ធអំណាចទូទៅ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន មានសិទ្ធិអំណាចក្នុងការគ្រប់គ្រងទៅលើការលក់ដូរ ទំនិញ និងវត្ថុទាំងឡាយដែល បញ្ចេញសំឡេង និងបង្កើតរំញ័រ និងការដាក់កម្រិតកំណត់ស្តង់ដារ សម្រាប់ការបញ្ចេញសំឡេង និងរំញ័រ ស្របតាមមាតិកាទី២ ស្តីពីស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារសំណល់រាវនៃគន្ថីនេះ ។

ជំពូកទី២
លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីសំឡេង និងរំញ័រ

មាត្រា៨១៩ ._ កម្រិតកំណត់ស្តង់ដារ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីកម្រិតកំណត់ស្តង់ដារសម្រាប់ការបញ្ចេញសំឡេង និងរំញ័រ ស្របតាមមាតិកាទី២ ស្តីពីស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារសំណល់រាវ នៃគន្ថីនេះ ។

ការកម្រិតកំណត់ស្តង់ដារនេះ ត្រូវចាត់ថ្នាក់ការបញ្ចេញទៅតាមប្រភេទនៃប្រភព មានជាអាទិ៍ រោងចក្រ គ្រឿងយន្ត ឧបករណ៍សម្រាប់ការសាងសង់ ម៉ាស៊ីន ឬយានយន្ត ឬនាវាធំៗផ្សេងទៀត ជាប្រភពចល័ត ឬអចល័ត និង ប្រភពមួយមានភាពស៊ីគ្នាជាមួយនឹងឧបករណ៍ត្រួតពិនិត្យសំឡេង និងរំញ័រ ។

ការកម្រិតកំណត់ស្តង់ដារនេះ ត្រូវកំណត់ និងអាចបញ្ចូលស្តង់ដារ ចំពោះកន្លែងធ្វើការ ឬទីកន្លែងដែលមិនងាយទទួលរងការរំខានដោយសំឡេង ឬរំញ័រ មានជាអាទិ៍ គេហដ្ឋាន សកលវិទ្យាល័យ មតេយ្យសាលា បណ្ណាល័យ មន្ទីរពេទ្យ សណ្ឋាគារ វត្តអារាម ឬទីកន្លែងសាសនាផ្សេងទៀត ។

មាត្រា៨២០ ._ ការគោរពតាមស្តង់ដារ

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលណា ដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះការបញ្ចេញសំឡេង និង/ឬរំញ័រ ត្រូវអនុវត្តតាមស្តង់ដារសម្រាប់ការបញ្ចេញសំឡេង និងរំញ័រ ។

មាត្រា៨២១ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការអង្កេតតាមដាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីកំណត់ពីលក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការអង្កេតតាមដាន ។

លក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការអង្កេតតាមដាន ត្រូវអនុវត្តចំពោះ និង/ឬ ដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងលិខិតអនុញ្ញាត ឬការឯកភាពនានាមានជាអាទិ៍ លិខិតអនុញ្ញាត ឬការឯកភាពលើ សាងសង់ដែលចេញដោយក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច សម្រាប់សកម្មភាព ឬគម្រោងណាមួយដែលបង្កឲ្យមានផលប៉ះពាល់ជាសំឡេង ឬរំញ័រ ។

មាត្រា៨២២ ._ ការទទួលខុសត្រូវចំពោះគ្រោះថ្នាក់

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលណាដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះការបញ្ចេញសំឡេង ឬរំញ័រ ត្រូវទទួលខុសត្រូវ ចំពោះគ្រោះថ្នាក់ ឬការខូចខាតណាដែលបង្កឡើងដោយការបញ្ចេញសំឡេង ឬរំញ័រនោះ ចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិ សាធារណៈ ឬឯកជន ។

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់ ឬការខូចខាតដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះ ត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះសំណងចំពោះគ្រោះថ្នាក់ ឬ សំណងការខូចខាត ស្របតាមក្រមនេះ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ។

មាត្រា៨២៣ ._ ការកិច្ចក្នុងការដោះស្រាយ

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលណាដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះការបញ្ចេញសំឡេង ឬរំញ័រក្នុងបរិមាណដែលលើសពីស្តង់ដារសម្រាប់ការបញ្ចេញសំឡេង និងរំញ័រ ត្រូវដោះស្រាយចំពោះការបញ្ចេញសំឡេង ឬរំញ័រដែលលើសនោះ ស្របតាមបទបញ្ជាដែលចេញដោយមន្ត្រីត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន និង/ឬ ក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ។

ជំពូកទី៣
ការធ្វើអធិការកិច្ច និងបទបញ្ជា

មាត្រា៨២៤ ._ សិទ្ធិក្នុងការធ្វើអធិការកិច្ច

ការត្រួតពិនិត្យ និងការធ្វើអធិការកិច្ចការបំពុលបរិស្ថាននៃគន្លឹះនេះ មន្ត្រីត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថានមួយរូប អាចធ្វើអធិការកិច្ចនៅក្នុងទីបរិវេណទាំងឡាយ ដើម្បីកំណត់ថាមាន ឬមិនមានការល្មើសទៅនឹងស្តង់ដារការបញ្ចេញសំឡេង និងរំញ័រ ។

មាត្រា៨២៥ ._ សិទ្ធិក្នុងការតម្រូវឲ្យធ្វើការតេស្តសាកល្បង

ការត្រួតពិនិត្យ និងការធ្វើអធិការកិច្ចការបំពុលបរិស្ថាននៃគន្លឹះ មន្ត្រីត្រួតពិនិត្យ ការបំពុលបរិស្ថាន អាចតម្រូវឲ្យធ្វើការតេស្តសាកសល្បង ដើម្បីធានាបាននូវការអនុលោមទៅតាមស្តង់ដារសម្រាប់ការបញ្ចេញសំឡេង និង/ឬរំញ័រ ។

មាត្រា៨២៦ ._ ភារកិច្ចក្នុងការចេញបទបញ្ជា

ក្នុងករណីដែលមន្ត្រីត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន រកឃើញថាមានការល្មើសទៅនឹងស្តង់ដារសម្រាប់ការបញ្ចេញសំឡេង និង/ឬរំញ័រ ដែលបំពានទៅលើក្រមនេះ ឬដែលបច្ចេកវិជ្ជាត្រួតពិនិត្យសំឡេង ឬរំញ័រ ឬវិធានការ ដទៃទៀត ស្របតាមលិខិតអនុញ្ញាត ការអនុញ្ញាត ផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ឬកិច្ចព្រមព្រៀងការពារបរិស្ថាន មន្ត្រីត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាននោះ ត្រូវចេញបទបញ្ជាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរតម្រូវឲ្យរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះការបញ្ចេញសំឡេង ឬរំញ័រធ្វើការប្រើប្រាស់វិធានការកែតម្រូវ នៅថ្ងៃដែលបានកំណត់នៅក្នុងបទបញ្ជានោះ ។

មាតិកាទី៨
ការស្តារឡើងវិញនូវទីតាំងដែលទទួលរងការបំពុល
ជំពូកទី១
ក្របខ័ណ្ឌនៃការអនុវត្តចំពោះការស្តារឡើងវិញចំពោះទីតាំងដែលទទួលរងការបំពុល

មាត្រា៨២៧ ._ វិសាលភាពក្នុងការអនុវត្ត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតបញ្ជីទូទៅ ឬប្រភេទនៃទីតាំងដែលរងការបំពុលសំខាន់ៗ សម្រាប់ធ្វើការស្តារឡើងវិញនូវផលប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរដល់សុខភាពមនុស្ស ឬបរិស្ថានចំពោះទីតាំងដែលរងការបំពុលទាំងឡាយ ទោះបីប្រភពនៃការបំពុលនោះ កើតឡើងនៅមុនពេល ក្នុងពេល ឬក្រោយពេល ថ្ងៃចូលជាធរមាននៃក្រមនេះក៏ដោយ ។

ការស្តារឡើងវិញ ត្រូវអនុវត្តចំពោះទីតាំងទាំងឡាយដែលរងការបំពុល ។

មាត្រា៨២៨ ._ នីតិវិធីនៃការស្តារឡើងវិញនូវទីតាំងដែលទទួលរងការបំពុល

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីការស្តារឡើងវិញនូវទីតាំងដែលទទួលរងការបំពុល ដែលរួមមាន៖

ក. ការកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃទីតាំងដែលទទួលរងការបំពុល ។

ខ. ដំណើរការវាយតម្លៃហានិភ័យដើម្បីវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ចំពោះការស្តារឡើងវិញណាមួយ ។

គ. ការជូនដំណឹង និងការរាយការណ៍អំពីផលប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលកើតចេញពីទីតាំងដែលទទួលរងការបំពុល ។

ឃ. ការពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈ ។

ង. ការចាត់តាំងអ្នកជំនាញការ ។

ច. លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តបច្ចេកទេសស្តីពីការស្តារឡើងវិញ មានជាអាទិ៍ការស៊ើបអង្កេត និងស្តង់ដារ ។

ឆ. ការរៀបចំការវាយតម្លៃទីតាំង ។

ជ. លក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការអង្កេតតាមដាន និងការរាយការណ៍ ។

ឈ. ការរៀបចំកិច្ចព្រមព្រៀងនានាក្នុងការស្តារឡើងវិញ ។

ញ. ការផ្តល់មូលនិធិ ការអនុវត្ត និងការបំពេញចប់សព្វគ្រប់នូវការងារស្តារឡើងវិញ ។

ជំពូកទី២
ការរាយការណ៍អំពីផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន

មាត្រា៨២៩ ._ កាតព្វកិច្ចក្នុងការរាយការណ៍

រាល់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលទទួលខុសត្រូវ ត្រូវរាយការណ៍ទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធក្នុងករណី បានដឹង ឬ រកឃើញថាទីតាំងដែលទទួលរងការបំពុលបានបង្កើតផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

មាត្រា៨៣០ ._ សេចក្តីជូនដំណឹង និងសេចក្តីសង្ខេបរបាយការណ៍

នៅក្នុងរយៈពេល៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃបន្ទាប់ពីទទួលបានរបាយការណ៍ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវផ្តល់សេចក្តីជូនដំណឹង និងសេចក្តីសង្ខេបនៃរបាយការណ៍នោះទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចអំពីវិសាលភាពនៃផលប៉ះពាល់នេះ ។

ជំពូកទី៣
ការស៊ើបអង្កេត និងការស្តារឡើងវិញ

មាត្រា៨៣១ ._ ការស៊ើបអង្កេត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានអាចបង្កើត និងត្រួតពិនិត្យ ប្រព័ន្ធឆ្លើយតបសម្រាប់ធ្វើការសម្របសម្រួលរវាងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ក្នុងការស៊ើបអង្កេតទៅលើទីតាំងដែលរងការបំពុលណាមួយ ដែលត្រូវបានរកឃើញ ក្នុងគោលបំណងការពារសុវត្ថិភាពទីតាំង កាត់បន្ថយហានិភ័យភ្លាមៗ កំណត់ទំហំនៃការបំពុល និងជ្រើសរើសជម្រើសក្នុងការស្តារឡើងវិញដែលសមស្រប ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីកំណត់នីតិវិធី សម្រាប់ការឆ្លើយតប និងការស៊ើបអង្កេត និងចេញវិញ្ញាបនបត្រទទួលស្គាល់ចំពោះការស្តារទីតាំងដែលទទួលរងការបំពុលនេះ ។

មាត្រា៨៣២ ._ កិច្ចព្រមព្រៀងក្នុងការស្តារឡើងវិញ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានអាចតម្រូវឲ្យរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលណាមួយធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងស្តារឡើងវិញចំពោះទីតាំងដែលទទួលរងការបំពុល ។

ជំពូកទី៤
ការអង្កេតតាមដានការស្តារឡើងវិញ

មាត្រា៨៣៣ ._ របាយការណ៍នៃការអង្កេតតាមដាន

របាយការណ៍នៃការអង្កេតតាមដានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ត្រូវដាក់ឲ្យសាធារណៈអាចស្វែងរកបាន បន្ទាប់ពីការចុះអង្កេតតាមដានដល់ទីតាំង និងការផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រ ។

ជំពូកទី៥
ការចេញវិញ្ញាបនបត្រនៃការបំពេញចប់ការស្តារឡើងវិញ

មាត្រា៨៣៤ ._ ការផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រនៃការស្តារឡើងវិញ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានអាចចេញវិញ្ញាបនបញ្ជាក់ថា ការស្តារឡើងវិញនូវផលប៉ះពាល់បរិស្ថាននៅទីតាំងដែលរងការបំពុលមួយ ត្រូវបានបំពេញចប់ ដោយសម្រេចបាននូវ៖

ក. កាតព្វកិច្ចទូទៅចំពោះការត្រួតពិនិត្យការបំពុល ។

ខ. ស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន និងស្តង់ដារសម្រាប់ការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលណាមួយដែលអាចអនុវត្តបាន ។

គ. វិសាលភាពនៃហានិភ័យដែលបានបង្កើតឡើង ស្របតាមការវាយតម្លៃហានិភ័យ ក្រោយការស្ដារឡើងវិញ ។

មាត្រា៨៣៥ ._ សេចក្ដីជូនដំណឹងអំពីសេចក្ដីសម្រេចចុងក្រោយ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវជូនដំណឹងជាសាធារណៈអំពីការសម្រេចចុងក្រោយនោះ ទៅកាន់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ អំពីសេចក្ដីសម្រេចចុងក្រោយណាមួយនៃការស្ដារឡើងវិញនៃទីតាំងដែលរងការបំពុល ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចរក្សាទុកបញ្ជីនៃការសម្រេចចិត្តចុងក្រោយទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធនឹងការស្ដារឡើងវិញនូវទីតាំងដែលរងការបំពុល ធ្វើជាប្រភពឯកសារយោងមួយ និងជាកន្លែងទុកឯកសារដែលសាធារណជនអាចស្វែងរកបាន ។

មាត្រា៨៣៦ ._ បញ្ជីឯកសារយោង

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើត និងរក្សាទុកបញ្ជីលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងប្រភពព័ត៌មានបច្ចេកទេស និងវិទ្យាសាស្ត្រ ដែលអាចទាក់ទង និងត្រូវបានប្រើប្រាស់ ដើម្បីធ្វើការងារស្ដារឡើងវិញនូវផលប៉ះពាល់បរិស្ថាននៅទីតាំងដែលរងការបំពុល ។

មាត្រា៨៣៧ ._ សិទ្ធិទទួលបានបញ្ជីឯកសារយោង

បញ្ជីឯកសារយោងដែលរក្សាទុកដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និង/ឬ ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ព្រមទាំងរូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលណាដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះគោលដៅស្ដារឡើងវិញនៃទីតាំងដែលរងការបំពុល ។

ជំពូក ៩
បញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្ដីពីការបញ្ចេញ និងផ្លាស់ប្ដូរទីតាំងសារធាតុបំពុល

មាត្រា៨៣៨ ._ ក្របខ័ណ្ឌនៃការបង្កើតបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្ដីពីការបញ្ចេញ និងផ្លាស់ប្ដូរទីតាំងសារធាតុបំពុល

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីបង្កើតបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្ដីពីការបញ្ចេញ និងផ្លាស់ប្ដូរទីតាំងសារធាតុបំពុល សម្រាប់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

បញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីការបញ្ចេញ និងផ្លាស់ប្តូរទីតាំងសារធាតុបំពុល គឺជាទិន្នន័យដេតាបេស ឬ បញ្ជីសារពើភណ្ឌដែលសាធារណជនអាចស្វែងរកបាន នៃសារធាតុគីមី ឬ សារធាតុបំពុល ដែលត្រូវបានបញ្ចេញទៅក្នុងខ្យល់ ទឹក និងដី និងដែលត្រូវបានផ្លាស់ទីចេញពីទីតាំងណាមួយ ដើម្បីធ្វើប្រព្រឹត្តកម្ម ។

ជំពូកទី១
ការបង្កើតបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីការបញ្ចេញ និងផ្លាស់ប្តូរទីតាំងសារធាតុបំពុល

មាត្រា៨៣៩ ._ បញ្ជីនៃឧស្សាហកម្ម

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីបញ្ជីនៃឧស្សាហកម្ម ដែលត្រូវបានដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីការបញ្ចេញ និងផ្លាស់ប្តូរទីតាំងសារធាតុបំពុល ផ្អែកលើសំណើស្តីពីចំណាត់ថ្នាក់ឧស្សាហកម្មស្តង់ដារអន្តរជាតិនៃសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចទាំងអស់ និងអង្គការសម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច បញ្ជីពិភពលោកស្តីពីការបញ្ចេញ និងផ្លាស់ប្តូរទីតាំងសារធាតុបំពុល សម្រាប់បញ្ជីដែលមានលក្ខណៈស្របគ្នា នៃផ្នែកធ្វើរបាយការណ៍ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើការកែសម្រួលបញ្ជីនេះ តាមការចាំបាច់ ។

មាត្រា៨៤0 ._ បញ្ជីនៃសារធាតុបំពុលបរិស្ថាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវបង្កើតដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីបញ្ជីនៃសារធាតុបំពុលបរិស្ថាន ដែលត្រូវបានដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីការបញ្ចេញ និងផ្លាស់ប្តូរទីតាំងសារធាតុបំពុល ដោយផ្អែកលើសំណើនៃអង្គការសម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការនិងការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច បញ្ជីពិភពលោកស្តីពីការបញ្ចេញ និងផ្លាស់ប្តូរទីតាំងសារធាតុបំពុល សម្រាប់បញ្ជីដែលមានលក្ខណៈ ស្របគ្នា ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើការកែសម្រួលបញ្ជីនេះ តាមការចាំបាច់ ។

ជំពូកទី២
ម្ចាស់ ឬប្រតិបត្តិករនៃទីតាំង

មាត្រា៨៤១ ._ ទម្រង់បែបបទនៃការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលបរិស្ថាន

ម្ចាស់ ឬប្រតិបត្តិកររនៃទីតាំង/អគារ ដែលត្រូវបានដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងបញ្ជីនៃឧស្សាហកម្ម ត្រូវបំពេញទម្រង់បែបបទស្តីពីការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលបរិស្ថាន សម្រាប់សារធាតុបំពុលបរិស្ថាននីមួយ ៗ ដែលមានកំណត់នៅក្នុងបញ្ជីនៃសារធាតុបំពុលបរិស្ថាន ។

សេចក្តីលម្អិតនៃទម្រង់បែបបទនៃការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលបរិស្ថាន និងគម្រោងពេលវេលាត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា៨៤២ ._ ទីតាំងនានា

លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃមាតិកានេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះម្ចាស់ និងប្រតិបត្តិកររនៃទីតាំង ដែលត្រូវបានដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីការបញ្ចេញ និងផ្លាស់ប្តូរទីតាំងសារធាតុបំពុល និងដែលត្រូវបានផលិត កែច្នៃ ឬ ប្រើប្រាស់នូវសារធាតុបំពុលណាមួយ ដែលលើសពីកម្រិតនៃបរិមាណដែលត្រូវបានកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត នៅក្នុងអំឡុងពេលនៃឆ្នាំប្រតិទិន ដែលតម្រូវឲ្យមានទម្រង់បែបបទនៃការបញ្ចេញសារធាតុបំពុល នៅក្រោមមាតិកានេះ ។

មាត្រា៨៤៣ ._ ការដឹកជញ្ជូនដែលអាចអនុវត្តបាន

លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃមាតិកានេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះការដឹកជញ្ជូន ដែលរួមមាន ឧបទ្វរហេតុនៃការស្តុកទុកចំពោះការដឹកជញ្ជូនបែបនេះ នៃសារធាតុបំពុលបរិស្ថានណាមួយ ចេញពីទីតាំង ឬអគារ សម្រាប់គោលបំណងនៃការស្តុកទុក ប្រព្រឹត្តកម្ម ឬ ការបោះបង់ចោល ។

ជំពូកទី៣
សិទ្ធិឧទ្ធរណ៍បានឥតអាង

មាត្រា៨៤៤ ._ បញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីការបញ្ចេញ និងផ្លាស់ប្តូរទីតាំងសារធាតុបំពុល

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានអាចបង្កើត និងរក្សានូវបញ្ជីថ្នាក់ជាតិមួយស្តីពីការបញ្ចេញនិងផ្លាស់ប្តូរទីតាំងសារធាតុបំពុល ដោយផ្អែកលើទិន្នន័យដែលបានបញ្ជូនទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៨៤៥ ._ ការស្វែងរកបាននៃបញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីការបញ្ចេញ និងផ្លាស់ប្តូរទីតាំងសារធាតុបំពុល

បញ្ជីថ្នាក់ជាតិស្តីពីការបញ្ចេញ និងផ្លាស់ប្តូរទីតាំងសារធាតុបំពុល ត្រូវរក្សាក្នុងលក្ខណៈមួយដែលសាធារណជនអាចស្វែងរកបាន ។

គន្លឹះទី៧
ការអប់រំ និងការយល់ដឹងពីបរិស្ថាន
ជំពូកទី១
ការបណ្តុះបណ្តាល

មាត្រា៨៥៦ ._ លក្ខណៈសម្បត្តិវិជ្ជាជីវៈ

គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវបង្កើតគោលនយោបាយ និងផែនការសម្រាប់ការរួមបញ្ចូលនូវចំណេះដឹង និងជំនាញពាក់ព័ន្ធ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព ទៅក្នុងលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការងារសម្រាប់លក្ខណៈសម្បត្តិវិជ្ជាជីវៈ និងវិញ្ញាបនបត្រ ។

មាត្រា៨៥៧ ._ ការបណ្តុះបណ្តាលទូទៅ

គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបង្កើតគោលនយោបាយ និងផែនការដើម្បីធានាថា ខ្លឹមសារ វិធីសាស្ត្រ និងសម្ភារៈដែលទាក់ទងនឹងចំណេះដឹង និងជំនាញសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

មាត្រា៨៥៨ ._ ការបណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិក

គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបង្កើតគោលនយោបាយ និងផែនការសម្រាប់បទប្បញ្ញត្តិស្តីពីកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលជាក់លាក់ស្តីពីការការពារបរិស្ថាន ការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាពសម្រាប់បុគ្គលិករបស់ខ្លួន ។

មាត្រា៨៥៩ ._ ការបង្កើតសម្ភារៈបណ្តុះបណ្តាល

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើការសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ក្នុងការបង្កើតសម្ភារៈបណ្តុះបណ្តាល និងកម្មវិធីសិក្សា ស្តីពីការការពារបរិស្ថាន ការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ និងការអភិវឌ្ឍប្រកដោយនិរន្តរភាព ។

មាត្រា៨៦0 ._ ការកំណត់អត្តសញ្ញាណនូវទំហំនៃតម្រូវការ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវធ្វើការសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីកំណត់គោលដៅ និងកំណត់អត្តសញ្ញាណទំហំនៃតម្រូវការ និងបង្កើតផែនការជាតិ ដើម្បីផ្តល់នូវឱកាសនៃការបណ្តុះបណ្តាល និងការរៀនសូត្រ ស្តីពីការការពារបរិស្ថាន ការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាពចំពោះសហគមន៍មូលដ្ឋាន សង្គមស៊ីវិល និងវិស័យឯកជន ។

ជំពូកទី២
បណ្ឌិតសភាជាតិបណ្តុះបណ្តាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

មាត្រា៨៥១ ._ បណ្ឌិតសភាជាតិបណ្តុះបណ្តាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

ត្រូវបង្កើត បណ្ឌិតសភាជាតិបណ្តុះបណ្តាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ក្នុងរយៈពេល ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ខែ នៃការចូលជាធរមាននៃក្រមនេះ ។

មាត្រា៨៥២ ._ ការបណ្តុះបណ្តាលសម្រាប់បុគ្គលិកចុះវាល

បណ្ឌិតសភាជាតិបណ្តុះបណ្តាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាល និងការផ្តល់ជូនវិញ្ញាបនបត្រវិជ្ជាជីវៈទៅកាន់នាយកប្រចាំតំបន់ បុគ្គលិកដទៃទៀត និងឆ្មាំក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

មាត្រា៨៥៣ ._ ការកសាងសមត្ថភាពសម្រាប់បុគ្គលិកក្រសួង ស្ថាប័ន

បណ្ឌិតសភាជាតិបណ្តុះបណ្តាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវផ្តល់ការកសាងសមត្ថភាពវិជ្ជាជីវៈសម្រាប់បុគ្គលិកក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិស្តីពីជំនាញមុខវិជ្ជាពាក់ព័ន្ធនឹងការពារបរិស្ថាន ការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

មាត្រា៨៥៤ ._ កម្មវិធីផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រ

បណ្ឌិតសភាជាតិបណ្តុះបណ្តាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ផ្តល់នូវកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល និង វិញ្ញាបនបត្រវិជ្ជាជីវៈក្នុងវិស័យពាក់ព័ន្ធ ជំនាញមុខវិជ្ជាពាក់ព័ន្ធនឹងការការពារបរិស្ថាន ការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងការអភិវឌ្ឍដោយនិរន្តរភាព ជូនមន្ត្រីរាជរដ្ឋាភិបាល បុគ្គលិករបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារ គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា និងសមាជិកសហគមន៍ និងសាធារណជន ។

មាត្រា៨៥៥ ._ ការបណ្តុះបណ្តាលសម្រាប់ដោះស្រាយបណ្តឹងបរិស្ថាន

បណ្ឌិតសភាជាតិបណ្តុះបណ្តាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវផ្តល់នូវកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល ទៅកាន់សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសសម្រាប់ដោះស្រាយបណ្តឹងបរិស្ថានក្នុងឃុំរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា៨៥៦ ._ កម្មវិធីដទៃៗទៀត

បណ្ឌិតសភាជាតិបណ្តុះបណ្តាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវផ្តល់នូវកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល និងអាចបង្កើតកម្មវិធីដទៃទៀតក្នុងការស្រាវជ្រាវ គោលនយោបាយ ការអប់រំ និងការយល់ដឹង ក្នុងករណីចាំបាច់ ។

ជំពូកទី៣
ការយល់ដឹង

មាត្រា៨៥៧ ._ ការយល់ដឹងរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តសម្រាប់ធ្វើទំនាក់ទំនង និងជម្រាបជូនអ្នកពាក់ព័ន្ធ ដែលជាប់ទាក់ទិនក្នុងការបង្កើតគោលនយោបាយ និងគម្រោង និងដំណើការក្នុងការធ្វើការសម្រេចចិត្តពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត ស្តីពីផលអវិជ្ជមានដែលអាចកើតមាននៃដំណើរការទាំងនេះសម្រាប់ការការពារបរិស្ថាន ការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានក្នុងក្រមនេះ ។

មាត្រា៨៥៨ ._ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីបង្កើតផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិសម្រាប់យុទ្ធនាការយល់ដឹងជាសាធារណៈ ក្នុងការលើកកម្ពស់ការការពារបរិស្ថាន ការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

ជំពូកទី៤
ការអប់រំក្នុងប្រព័ន្ធ

មាត្រា៨៥៩ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវបរិស្ថាន និងនិរន្តរភាព

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីធានានូវការដាក់បញ្ចូលលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ចំណេះដឹងបរិស្ថាន និងនិរន្តរភាពទៅក្នុងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់មានជាអាទិ៍ ការចេញវិញ្ញាបនបត្រ និងនិងការចេញការផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រឡើងវិញសម្រាប់អ្នកមានវិជ្ជាជីវៈក្នុងករណីចាំបាច់ ។

មាត្រា៨៦០ ._ ការការពារបរិស្ថាន ការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តសម្រាប់សមាហរណកម្មនៃកិច្ចការពារបរិស្ថាន ការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព ទៅក្នុងការអប់រំគ្រប់កម្រិត ដែលរួមមាន ការអប់រំទូទៅ និងការអប់រំជាន់ខ្ពស់គ្រប់កម្រិត ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈគ្រប់មុខវិជ្ជា និងចូលទៅក្នុងកម្មវិធី និងវគ្គសិក្សាជាក់លាក់ ។

មាត្រា៨៦១ ._ អាទិភាពក្នុងការអភិវឌ្ឍ និងការឈានមុខផ្នែកស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេស

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដើម្បីកំណត់ប្រធានបទពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការការពារបរិស្ថាន ការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងឆ្លុះបញ្ចាំងពីអាទិភាពក្នុងការអភិវឌ្ឍ និងភាពរីកចម្រើនផ្នែកស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេស ។

មាត្រា៨៦២ ._ សម្ភារៈអប់រំ

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើត និងរក្សាទុក សម្ភារៈអប់រំដែលបានធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព មានជាអាទិ៍ ការបោះពុម្ពផ្សាយ សៀវភៅសិក្សាផ្នែកគរុកោសល្យ ផ្នែកអប់រំ និងវិធីសាស្ត្រ និងសម្ភារៈឧបទេសពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ដើម្បីគាំទ្រកិច្ចដំណើការក្នុងការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រ ដែលទាក់ទងនឹងការការពារបរិស្ថាន ការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

មាត្រា៨៦៣ ._ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដើម្បីគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងបរិស្ថាននៅសាលារៀនស្ថាប័នអប់រំជាន់ខ្ពស់ និងគ្រឹះស្ថានសិក្សាដទៃទៀត ។

មាត្រា៨៦៤ ._ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវបង្កើតលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់លម្អិតមួយដែលទាក់ទងនឹងចំណេះដឹង និងការបណ្តុះបណ្តាលអំពីការការពារបរិស្ថាន ការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាពសម្រាប់អ្នកសិក្សានៅគ្រប់កម្រិត ។

មាត្រា៨៦៥ ._ សមត្ថកិច្ច វិធីសាស្ត្រ និងវិធាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ត្រូវសហការគ្នាក្នុងការបង្កើត គាំទ្របណ្តាញជាតិស្តីពីសមត្ថកិច្ច វិធីសាស្ត្រ និងវិធាន នៃកិច្ចការពារបរិស្ថាន ការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

ជំពូកទី៥
ការស្រាវជ្រាវ និងនវានុវត្តន៍

មាត្រា៨៦៦ ._ កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនវិក្រឹតការ

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបង្កើតកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនវិក្រឹតការ ដោយផ្អែកលើការរីកចម្រើនផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេសនៃចំណេះដឹងដែលទាក់ទងនឹងការការពារបរិស្ថាន ការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

មាត្រា៨៦៧ ._ កម្មវិធីអប់រំ និងស្រាវជ្រាវ

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវគាំទ្រនូវការបង្កើត និងការអនុវត្តកម្មវិធីអប់រំរួមគ្នា និងការស្រាវជ្រាវ និងមានគោលបំណងក្នុងការដោះស្រាយនូវបញ្ហាប្រឈមទាក់ទងនឹងការការពារបរិស្ថាន ការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

មាត្រា៨៦៨ ._ ការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពទៅលើសម្ភារៈអប់រំ និងបណ្តុះបណ្តាល

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពជាប្រចាំ នូវសម្ភារៈឧប្បទេសសម្រាប់ការអប់រំ និងបណ្តុះបណ្តាល ដោយផ្អែកទៅលើចំណេះដឹងផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រចុងក្រោយបំផុត ។

មាត្រា៨៦៩ ._ ធនធាន និងការគាំទ្រសម្រាប់ការស្រាវជ្រាវ ការសិក្សា និងការដោះដូរ

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវគាំទ្រសម្រាប់ការសិក្សា និងអប់រំតាមរយៈការផ្តល់ធនធានសម្រាប់ការស្រាវជ្រាវ ឱកាសសម្រាប់ការសិក្សា និងការដោះដូរការសិក្សា ។

មាត្រា៨៧០ ._ ការអភិវឌ្ឍចំណេះដឹងស្តីពីគោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវអនុវត្តគោលនយោបាយ និងផែនការសម្រាប់បញ្ជ្រាបចំណេះដឹងផ្នែកកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការប្រើប្រាស់ធនធានប្រកបដោយនិរន្តរភាព ទៅនឹងការអភិវឌ្ឍផ្នែក

ជំនាញ និងចំណេះដឹង តាមវិស័យដទៃទៀតដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងទិសដៅការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាពរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា តាមរយៈ ៖

ក- ការធានាបាននូវកិច្ចសហការរវាងអ្នកមានចំណេះដឹងជាលក្ខណៈប្រពៃណី

ខ- ការគាំទ្រនូវកិច្ចសហការជាអន្តរវិស័យ ដែលជាការជំរុញឲ្យមាននូវអន្តរកម្មរវាងវិទ្យាសាស្ត្រ ការអភិវឌ្ឍផ្នែកបច្ចេកវិទ្យា និងធុរកិច្ច ការអភិវឌ្ឍវិស័យបច្ចេកវិជ្ជាដែលសមរម្យ និងផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានតិចតួចទៅលើការអភិវឌ្ឍ ។

គ- ការគាំទ្រនូវការអប់រំទៅវិញទៅមករវាងផ្នែកបង្កើតថ្មី និងកិច្ចស្រាវជ្រាវ ។

ឃ- ការបង្កើតជាកម្មវិធីស្រាវជ្រាវផ្ទាល់ ដែលមានគោលដៅក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណដំណោះស្រាយនវានុវត្តន៍សម្រាប់កិច្ចការពារបរិស្ថាន ការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ បញ្ហាប្រឈមក្នុងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

ជំពូកទី៦
ក្របខ័ណ្ឌប្រតិបត្តិការ និងលិខិតបទដ្ឋានផ្សេងៗ

មាត្រា៨៧១ ._ ការឧបត្ថម្ភគាំទ្រផ្នែកលិខិតបទដ្ឋាន ផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ និងផ្នែកការរៀបចំទូទៅ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តចាំបាច់ ដើម្បីគាំទ្រផ្នែកលិខិតបទដ្ឋានហិរញ្ញវត្ថុ ការរៀបចំសម្រាប់ការអប់រំ និងស្រាវជ្រាវ ។

លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តទាំងនេះត្រូវដោះស្រាយទៅលើ៖

ក- កំណត់អាទិភាពដោយផ្អែកលើផ្នែកមួយៗជាក់លាក់ ព្រមទាំងធ្វើកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធ ។

ខ- បង្កើតយន្តការនៃកិច្ចសម្របសម្រួលការអប់រំ និងការបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីការការពារបរិស្ថាន ការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព រវាងក្រសួងស្ថាប័នថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា ។

គ- ប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច និងការរៀបចំ ដើម្បីលើកកម្ពស់ការដោះដូរផ្នែកអប់រំ និងផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រជាអន្តរជាតិ កម្មវិធីស្រាវជ្រាវ និងការអភិវឌ្ឍផ្នែកបច្ចេកវិជ្ជាជាអន្តរជាតិ ។

ឃ- បង្កើតធនធានព័ត៌មានដើម្បីគាំទ្រទៅលើការអប់រំបរិស្ថាន ។

មាត្រា៨៧២ ._ ផែនការសកម្មភាពអប់រំបរិស្ថាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបង្កើតផែនការសកម្មភាពអប់រំបរិស្ថាន និងក្របខ័ណ្ឌសម្រាប់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរួមគ្នាក្នុងចំណោមក្រសួង ស្ថាប័នទាំងអស់ ដើម្បីសម្រេចបាននូវការអនុវត្ត គំរូស្តង់ដារនៃការអប់រំផ្លូវការ ការស្រាវជ្រាវ និងនវានុវត្តន៍ ការយល់ដឹង និងការបណ្តុះបណ្តាល ។

ផែនការសកម្មភាពអប់រំបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព យ៉ាងហោចណាស់ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ម្តង ។

គន្លឹះទី៨
វិធានការសេដ្ឋកិច្ច គណនី ថ្លៃ និងមូលនិធិផ្នែកបរិស្ថាន
មាតិកាទី១
វិធានការសេដ្ឋកិច្ច និងគណនី
ជំពូកទី១
វិធានការសេដ្ឋកិច្ច

មាត្រា៨៧៣ ._ ការវាយតម្លៃជាប្រចាំទៅលើឱកាស និងយន្តការនៃការលើកទឹកចិត្តឲ្យមានការវិនិយោគទុនផ្នែកបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវវាយតម្លៃជាប្រចាំទៅលើឱកាស និងយន្តការក្នុងការលើកទឹកចិត្តឲ្យមានការវិនិយោគទុនក្នុងកិច្ចការពារបរិស្ថាន ការស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ និងលើកស្ទួយបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

ការវាយតម្លៃដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះ ត្រូវធ្វើការពិចារណាលើអាទិភាពសម្រាប់ការប្រមូល ការកំណត់ក្របខ័ណ្ឌគ្រប់គ្រងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងផែនការធុរកិច្ចពី៣ (បី) ទៅ៥ (ប្រាំ)ឆ្នាំ ដើម្បីលើកកម្ពស់ការធ្វើឲ្យមានភាពចម្រុះមុខ និងនិរន្តរភាពនៃហិរញ្ញប្បទាន ។

មាត្រា៨៧៤ ._ វិធានការបរិស្ថានដើម្បីគាំទ្រគោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដោយការសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីកំណត់ពីវិធានការសេដ្ឋកិច្ចក្នុងគោលបំណងគាំទ្រដល់ការបង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រផ្នែកជីវៈចម្រុះ ការអភិរក្សការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព កិច្ចការពារបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ការធ្វើឲ្យបរិស្ថានប្រសើរឡើង និងមានការស្តារឡើងវិញ ។

វិធានការសេដ្ឋកិច្ចនេះ ត្រូវស្របតាមស្តង់ដារដែលបានទទួលស្គាល់ជាអន្តរជាតិ និងត្រឹមត្រូវ ក្នុងកម្រិតអប្បបរិមាផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច មានជាអាទិ៍ ការយកពន្ធ ការឧបត្ថម្ភធនធាន និងវិធានការសារពើពន្ធដែលទាក់ទិននឹង៖

ក- ការដាក់បញ្ចូលស្តង់ដារ ការអនុវត្តការងារបរិស្ថាន និងសង្គម និងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យទៅក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចផ្នែកពាណិជ្ជកម្ម និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ខ- ការវិនិយោគលើវិស័យឯកជន ។

គ- ការកាត់បន្ថយការកាប់បំផ្លាញព្រៃឈើ និងការលើកកម្ពស់ជីវៈចម្រុះ និងការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ ។

ឃ- និរន្តរភាពព្រៃឈើ និងជលផល ។

ង- ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិនៅតាមសហគមន៍ ។

ច- ការអភិវឌ្ឍ និងការវិនិយោគលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធថាមពលកើតឡើងវិញ ។

ឆ- ការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធផលនូវធនធានធម្មជាតិតាមរយៈឧស្សាហកម្មដែលប្រើប្រាស់ថាមពលស្អាត ប្រភេទនៃផលិតកម្មដែលប្រើប្រាស់កាបូនតិច និងប្រសិទ្ធផលនៃធនធាន និងការកាត់បន្ថយការបំពុលពីប្រភពឧស្សាហកម្ម និងកសិកម្ម ។

ជ- ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិជ្ជាដែលអាចរកបានល្អបំផុត និងដែលបានផ្សៀងផ្ទាត់រួច ។

ឈ- ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងសេវាក្នុងគោលបំណងសម្រាប់កិច្ចការពារបរិស្ថាន និងដឹកជញ្ជូន ។

ញ- ការបែងចែកស្មើភាពគ្នានៃប្រាក់ចំណូលពីយន្តការកាត់បន្ថយកាបូនក្នុងបញ្ជីដែលនឹងត្រូវកំណត់ដោយក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព និងទទួលការឯកភាពពីក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។ បញ្ជីនេះនឹងត្រូវបានធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព និងឯកភាពឡើងវិញរៀងរាល់ ៣ (បី) ឆ្នាំម្តង ដោយផ្អែកលើគុណភាពនៃការវាស់វែង ការរៀបចំរបាយការណ៍ និងការផ្សៀងផ្ទាត់សម្រាប់ការកាត់បន្ថយការបញ្ចេញឧស្ម័ន និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

ដ- ការបង់ថ្លៃសម្រាប់ការផលិត ឬការថែទាំទំនិញ និងសេវាធនធានធម្មជាតិទៅកាន់រូបវន្តបុគ្គល និងសហគមន៍ ដោយមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ស្របតាមច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ។

ប- ការលើកកម្ពស់ការនាំចូល និងការទិញយានយន្តដែលមានលក្ខណៈមិនបង្កផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងការទប់ស្កាត់ការនាំចូលយានយន្តដែលមានផលប៉ះពាល់ខ្ពស់ដល់បរិស្ថាន ។

ឧ- ការអភិរក្ស និងកិច្ចការពារវត្ថុ និងទីតាំងបេតិកភណ្ឌ ។

ធ- ការអភិរក្សថាមពល ក្នុងចំហោះតាមរយៈការធ្វើឲ្យប្រសើឡើង និងប្រសិទ្ធផលនៃការប្រើប្រាស់អគ្គិសនី ការទប់ស្កាត់ការបាត់បង់ថាមពល ការផ្តែសំណល់ថាមពលឡើងវិញ និងដាក់ជំនួសដោយថាមពលដែលអាចកកើតឡើងវិញ និងមធ្យោបាយផ្សេងៗនៃការអភិរក្សថាមពលដូចដែលបានកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា៨៧៥ ._ រង្វាន់លើកទឹកចិត្តផ្នែកពន្ធ សម្រាប់ថាមពលប្រកបដោយនិរន្តរភាព

រាជរដ្ឋាភិបាល ត្រូវបង្កើតវិធានពន្ធ ដើម្បីលើកកម្ពស់ការអនុវត្តតាមថាមពលប្រកបដោយនិរន្តរភាពដូចខាងក្រោម៖

១- ធុរកិច្ចនានា ត្រូវទទួលបាន ការកាត់បន្ថយអត្រាពន្ធប្រាក់ចំណូលចំនួន១០ (ដប់) ភាគរយ សម្រាប់រយៈពេល៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីបានចាប់ផ្តើមរាយការណ៍ពីប្រាក់ចំណេញ ឬទទួលបានការកាត់បន្ថយ ២០ (ម្ភៃ)ភាគរយ នៃអត្រាពន្ធប្រាក់ចំណូល នៅពេលបានអនុលោមតាមសកម្មភាពដូចខាងក្រោម៖

ក- ផលិតច្រើនជាង ២០ (ម្ភៃ)ភាគរយ នៃថាមពលសម្រាប់សកម្មភាពឧស្សាហកម្ម ដោយប្រើប្រាស់ប្រភពថាមពលប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

ខ- ការផលិតដែលផ្អែកលើប្រភពថាមពលប្រកបដោយនិរន្តរភាព ជាផ្នែកខ្លះ និងតិចជាង ២០ (ម្ភៃ)ភាគរយ ក្រុមហ៊ុនអាចប្រើប្រាស់ការលើកលែងឲ្យមានលក្ខណៈសមមាត្រ ។

២- ធុរកិច្ច ដែលធ្វើពាណិជ្ជកម្ម តំឡើងឬផ្តល់ការគាំទ្រ ឬការថែទាំផ្នែកបច្ចេកទេសទៅលើឧបករណ៍ផលិតថាមពលប្រកបដោយនិរន្តរភាព នឹងត្រូវលើកលែងការបង់ថ្លៃពន្ធលើប្រាក់ចំណូលជាតិ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីពួកគេចាប់ផ្តើមរាយការណ៍ពីប្រាក់ចំណេញ ឬត្រូវកាត់បន្ថយ ២០ (ម្ភៃ) ភាគរយ នៃអត្រាពន្ធលើប្រាក់ចំណូល ដែលអាចជ្រើសជម្រើសមួយណាដែលអាចអនុវត្តបាន ។

៣- ធុរកិច្ចដែលនាំចូល ផលិត ចែកចាយ ឬលក់ឧបករណ៍ដែលផលិតថាមពលប្រកបដោយនិរន្តរភាព ឬបង្កើនប្រសិទ្ធផលថាមពល មានជាអាទិ៍ បន្ទះស្រូបពន្លឺព្រះអាទិត្យ ឧបករណ៍បង្កើតឧស្ម័នធម្មជាតិ ទុរបីនផលិតថាមពលដោយប្រើខ្យល់ អំព្ងលអិលអ៊ីឌី ឧបករណ៍ប្រើប្រាស់ថាមពលតិច និងសេវា បំពាក់ ថែទាំ និងជួសជុលឧបករណ៍ទាំងនោះ ត្រូវលើកលែងពីការបង់ពន្ធលើតម្លៃបន្ថែម ។ ដើម្បីទទួលបាននូវការលើកលែងនេះ ធុរកិច្ចទាំងឡាយត្រូវលក់ឧបករណ៍ដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិត្រឹមត្រូវសមស្របទៅនឹងសុខភាព សុវត្ថិភាព និងលិខិតបទដ្ឋានផ្នែកបរិស្ថាន ព្រមទាំងគោរពទៅតាមវិធាននៃក្រមនេះ ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវ

បង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីផ្តល់នូវការលើកលែងនេះ ក្នុងរយៈពេល ១ (មួយ) ឆ្នាំ បន្ទាប់ក្រមនេះត្រូវបានអនុម័ត ។

៥- មិនត្រូវមានតារាងពន្ធគយ អនុវត្តទៅលើការនាំចូលឧបករណ៍សម្រាប់ផលិតថាមពលប្រកបដោយនិរន្តរភាព ឬឧបករណ៍សម្រាប់ការបង្កើនការប្រើប្រាស់ថាមពលតិច មកកាន់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឡើយ លើកលែងតែបានកំណត់នៅក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដែលចេញដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងរយៈពេល១ (មួយ) ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីការការអនុម័តនៃក្រមនេះ ។

មាត្រា៨៧៦ ._ សំណើសម្រាប់ភាពជាដៃគូឯកជនសាធារណៈ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយក្រសួងផ្នាល់ផ្នាល់ ឬដោយមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ អាចចេញនូវការស្នើសុំ សម្រាប់ភាពជាដៃគូឯកជនសាធារណៈសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលគាំទ្រលើនិរន្តរភាព ឬគោលដៅបរិស្ថានស្របតាមច្បាប់ពិសេស និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវអនុវត្តតាមដំណើរការនៃលទ្ធកម្ម ដូចដែលបានកំណត់ក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនៃគោលនយោបាយពាក់ព័ន្ធ ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានអាចតម្រូវឲ្យរាល់សំណើ ត្រូវមានភស្តុតាងស្តីពីធនធានហិរញ្ញវត្ថុ និងសុខភាព ការសិក្សាទីផ្សារ ការប្រើប្រាស់ផែនការកំណត់រកប្រភពប្រកបដោយនិរន្តរភាព ការបង្ហាញពីការចូលរួមរបស់គម្រោងចំពោះការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៃភាពធន់ស៊ាំចំពោះការប្រើប្រាស់កាបូនទាប និងសមត្ថភាពសម្រាប់ផ្តល់នូវកិច្ចគាំពារផ្នែកបច្ចេកទេសដែលកំពុងបន្តអនុវត្ត ។

គណៈកម្មការលទ្ធកម្មត្រូវដាក់បញ្ចូលនូវអ្នកតំណាងសហគមន៍ដែលរស់នៅក្នុងតំបន់ដែលរងផលប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងពីហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងសេវាពាក់ព័ន្ធដែលនឹងត្រូវបង្កើតតាមរយៈភាពជាដៃគូឯកជនសាធារណៈ ។ កិច្ចដំណើរការក្នុងការចូលរួមត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការចូលរួមជាសាធារណៈ និង សិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាននៃក្រមនេះ ។

គ្រប់ឯកសារស្នើសុំ ត្រូវរៀបចំស្របតាមច្បាប់ពិសេស និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនៃគោលនយោបាយពាក់ព័ន្ធ ។

ជំពូកទី២
គណនី

មាត្រា៨៧៧ ._ ការបង់ថ្លៃសម្រាប់សេវាធនធានធម្មជាតិ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតយន្តការបង់ថ្លៃទៅកាន់រូបវន្តបុគ្គល សហគមន៍ នីតិបុគ្គល សម្រាប់សេវាធនធានធម្មជាតិដែលពួកគេបានចូលរួមវិភាគទានក្នុងការផ្តល់ជូន មានជាអាទិ៍ សេវាធនធានធម្មជាតិដែលមានដើមកំណើតចេញពីផ្នែកនានានៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីក្រោមការត្រួតពិនិត្យ កិច្ចការពារ និងការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួង ។ យន្តការ នេះត្រូវពិចារណាលើទិន្នន័យ និងស្ថិតិដែលអាចរកបានល្អបំផុត ដែលផ្តោតលើស្ថានភាព និងតម្លៃដែលបានវាយតម្លៃរួចរាល់នៃសេវាធនធានធម្មជាតិ ។

ការបង់ថ្លៃនានាសម្រាប់សេវាធនធានធម្មជាតិ ត្រូវធ្វើការបែងចែក និងចែកចាយទៅតាមមូលដ្ឋានសមធម៌ដោយពិចារណាទៅលើសិទ្ធិរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ។

មាត្រា៨៧៨ ._ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ

គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវគាំទ្រ និងធ្វើសហប្រតិបត្តិការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក វិស័យបរិស្ថានដើម្បីបង្កើត អនុវត្ត និងគ្រប់គ្រងយន្តការដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៨៧៧ នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា៨៧៩ ._ ការទទួលបានរបាយការណ៍ជាសាធារណៈ

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវផ្សព្វផ្សាយជាប្រចាំ និងដាក់របាយការណ៍ដែលលើកឡើងពីទិន្នន័យ និងស្ថិតិដែលបង្ហាញពីស្ថានភាព និងតម្លៃនៃធនធានបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឲ្យសាធារណជនអាចរកបាន ។

មាតិកាទី២
ថ្លៃ និងបន្ទុកសេវាបរិស្ថាន មូលនិធិ និងការគ្រប់គ្រងមូលនិធិ
ជំពូកទី១
ថ្លៃ និងបន្ទុកសេវាបរិស្ថាន

មាត្រា៨៨0 ._ ការបង់ថ្លៃចំណាយលើការរៀបចំ និងការអនុវត្តផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវទទួលរ៉ាប់រង ក្នុងការបង់ថ្លៃចំណាយលើការរៀបចំ និងការអនុវត្តផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងផែនការអង្កេតតាមដានបរិស្ថាន និងថ្លៃចំណាយលើការអនុវត្ត និងការអង្កេតតាមដានវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងសង្គម ដូចមានចែងក្នុងផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងផែនការអភិវឌ្ឍសង្គម ។

ម្ចាស់គម្រោង ត្រូវមានថវិកាតម្កល់ ឬថវិកាធានារ៉ាប់រង សម្រាប់គ្រប់គ្រងគ្រោះហានិភ័យនានា ផ្នែកបរិស្ថាន និងសង្គម ដែលត្រូវកំណត់ដោយ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៨៨១ ._ ថ្លៃចំណាយលើវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ថវិកាលំអិតអំពីការប៉ាន់ស្មាននៃការចំណាយលើវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលត្រូវដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ត្រូវទទួលរ៉ាប់រងដោយម្ចាស់គម្រោង ។

ថ្លៃចំណាយលើការផ្សព្វផ្សាយឯកសារជាសាធារណៈ រាប់ទាំងគេហទំព័រ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១២២ នៃក្រមនេះ ត្រូវទទួលរ៉ាប់រងដោយម្ចាស់គម្រោង ។

ថ្លៃចំណាយទាំងអស់ក្នុងការកែតម្រូវ ឬកែលម្អវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ និងកម្មវិធីអង្កេតតាមដានគម្រោងដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១២៥នៃក្រមនេះត្រូវទទួលរ៉ាប់រងដោយម្ចាស់គម្រោង។

ថ្លៃចំណាយទាំងអស់ ក្នុងការដោះស្រាយវិវាទពាក់ព័ន្ធនឹងការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ទាំងតាមប្រព័ន្ធតុលាការ និងក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ ដូចមានចែងក្នុងគន្លឹះទី៩នៃក្រមនេះ ជាបន្ទុករបស់ម្ចាស់គម្រោង ។

ថ្លៃសេវា និងបន្ទុកផ្សេងៗ ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តអន្តរក្រសួងរវាង ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា៨៨២ ._ ថ្លៃចំណាយលើការពិនិត្យរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ

នៅពេលម្ចាស់គម្រោងដាក់ពាក្យសុំពិនិត្យរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានមានភារកិច្ចប្រមូលថ្លៃ និងបន្ទុកសេវា ដូចមានចែងនៅក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តអន្តរក្រសួងរវាង ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ស្តីពីការបង់ថ្លៃសេវាការងារសម្រាប់ការពិនិត្យរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

មាត្រា៨៨៣ ._ ថ្លៃចំណាយលើការពិនិត្យលើរបាយការណ៍អង្កេតតាមដានបរិស្ថាន

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវបង់សេវាពិនិត្យលើរបាយការណ៍អង្កេតតាមដានបរិស្ថានទៅឲ្យ ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដើម្បីអនុវត្តតួនាទីក្នុងការត្រួតពិនិត្យរបាយការណ៍តាមដាន ត្រួតពិនិត្យ ក៏ដូចជាឆ្លើយតបចំពោះសំណើឲ្យមានការស៊ើបអង្កេតលើបណ្តឹងបរិស្ថាន និងអនុវត្តការតាមដានត្រួតពិនិត្យ លើការអនុលោមតាមច្បាប់ជាប្រចាំ ទាំងនៅក្នុងអំឡុងពេលនៃដំណាក់សាងសង់ និងដំណាក់កាលប្រតិបត្តិការគម្រោង ។

មាត្រា៨៨៤ ._ ការបង់មូលនិធិទាយជ្ជទានបរិស្ថាន

ម្ចាស់គម្រោង ត្រូវបង់មូលនិធិទាយជ្ជទានបរិស្ថាន តាមការព្រមព្រៀងគ្នារវាង ក្រសួង ស្ថាប័ន ទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងម្ចាស់គម្រោង ជារៀងរាល់ឆ្នាំរហូតដល់ អាជីវកម្មបានបញ្ចប់ដោយផ្អែក លើប្រភេទ និងទំហំនៃគម្រោងអភិវឌ្ឍ ។

មាត្រា៨៨៥ ._ ថ្លៃ និងបន្ទុកសេវាការពារបរិស្ថាន

ម្ចាស់គម្រោងទាំងឡាយដែលតម្រូវឲ្យមានការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ត្រូវបង់ថ្លៃ និង បន្ទុកសេវាបរិស្ថានដែលមានចំនួន ១ (មួយ)ភាគរយ នៃតម្លៃ គម្រោងសរុប លើកលែងតែមានការ កំណត់ក្នុងច្បាប់ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ឬកិច្ចព្រមព្រៀងដោយឡែកផ្សេងទៀត ។ ថ្លៃ និងបន្ទុកសេវា ការពារបរិស្ថាននឹងត្រូវបង់ចូលទៅក្នុងគណនីមូលនិធិបរិស្ថាន និងសង្គម ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីកំណត់ពីវិធី សាស្ត្រគណនាថ្លៃគម្រោងសរុបដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះ ។ ការបង់ថ្លៃ និងបន្ទុកទាំង នេះត្រូវជាកាតព្វកិច្ចសម្រាប់ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលត្រូវបានចាប់ផ្តើមឡើងបន្ទាប់ពី កាលបរិច្ឆេទចូលជាធរមាននៃក្រមនេះ ។

មាត្រា៨៨៦ ._ ការលើកលែងការបង់កម្រៃលើកិច្ចការពារបរិស្ថាន

នីតិបុគ្គលដែលបង្កើតបាននូវជម្រើសនៃធនធានថាមពលកកើតឡើងវិញដោយប្រើប្រាស់ ខ្យល់ ពន្លឺព្រះអាទិត្យ និងជីវម៉ាសដែលប្រកបដោយនិរន្តរភាព អាចដាក់ពាក្យស្នើសុំឲ្យមានការលើក លែងការបង់កម្រៃលើកិច្ចការពារបរិស្ថាន ។

ម្ចាស់គម្រោងទាំងឡាយដែលអាចបង្ហាញថា ខ្លួនបានវិនិយោគទៅលើវិធានការទប់ស្កាត់ការ ប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និង/ឬ ប្រសិទ្ធផលនៃធនធាន អាចដាក់ពាក្យស្នើសុំឲ្យមានការលើកលែងការ បង់កម្រៃលើកិច្ចការពារបរិស្ថាន ។

មាត្រា៨៨៧ ._ គម្រោងការងារសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាព

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក វិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើត និងគាំទ្រគម្រោងការងារសម្រាប់ការប្រើ ប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាព មានជាអាទិ៍ ការធ្វើការស្រាវជ្រាវ និងការអភិវឌ្ឍ ការផ្សព្វផ្សាយលទ្ធផល ស្រាវជ្រាវ ការអភិវឌ្ឍវិធានការ និងការឧបត្ថម្ភធននានា ការតម្រូវតាមស្តង់ដារ និងការដាក់ស្លាក សម្គាល់ និងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចចាប់ផ្តើមធ្វើយុទ្ធនាការអប់រំ និងយល់ដឹង ដើម្បីលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងការចូលរួមជាសាធារណៈក្នុងគម្រោងការងារសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាពក្នុងព្រះរាជាណាចក្រមកម្ពុជា ។

មាត្រា៨៨ ._ ការទទួលខុសត្រូវសម្រាប់ថ្លៃ និងបន្ទុកផ្សេងទៀត

ម្ចាស់គម្រោង ត្រូវបន្តទទួលខុសត្រូវទៅលើថ្លៃ និងបន្ទុកដែលច្បាប់ពិសេស និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតបានតម្រូវផ្សេងពីក្រមនេះ ។

ជំពូកទី២
មូលនិធិបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងមូលនិធិ
ផ្នែកទី១
មូលនិធិបរិស្ថាន និងសង្គម

មាត្រា៨៩ ._ ការបង្កើតមូលនិធិបរិស្ថាន និងសង្គម

មូលនិធិបរិស្ថាន និងសង្គម ត្រូវបង្កើតឡើងដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក វិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៩០ ._ ប្រភពចំណូលសម្រាប់មូលនិធិបរិស្ថាន និងសង្គម

ប្រភពចំណូលសម្រាប់មូលនិធិបរិស្ថាន និងសង្គម ត្រូវមានលក្ខណៈដូចមានចែងក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក វិស័យបរិស្ថាន និងប្រភពចំណូលដទៃទៀត មានដូចខាងក្រោម៖

១- ប្រាក់ដែលបានមកពីការដោះស្រាយបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទាក់ទងទៅនឹងប្រយោជន៍សាធារណៈរបស់ ។

២- ប្រាក់ដែលទទួលបានពីការអនុវត្តការស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ ។

៣- ប្រាក់ដែលទទួលបានពី សំណងលើការខូចខាតផ្សេងៗទៀត ។

មាត្រា៩១ ._ គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងមូលនិធិបរិស្ថាន និងសង្គម

មូលនិធីបរិស្ថាន និងសង្គម ត្រូវគ្រប់គ្រងដោយគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងមូលនិធិបរិស្ថាន និងសង្គម ដែលបង្កើតឡើងដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក វិស័យបរិស្ថាន ។

ភារកិច្ច និងតួនាទីរបស់គណៈកម្មការមូលនិធិបរិស្ថាន និងសង្គម ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៨៩២ ._ ការចំណាយនៃមូលនិធិបរិស្ថាន និងសង្គម

ការចំណាយនានាសម្រាប់គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងសង្គមក្នុងការបំពេញភារកិច្ច និងតួនាទីរបស់ខ្លួន ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។ គណៈកម្មការមូលនិធិបរិស្ថាន និងសង្គម ត្រូវបង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រមួយដើម្បីធានានូវអត្ថិភាពមូលនិធិរយៈពេលយូរ ។ យុទ្ធសាស្ត្រនេះ ត្រូវធ្វើការពិចារណាលើការគ្រប់គ្រង និងវិធីសាស្ត្រលទ្ធកម្មសម្រាប់មូលនិធិ មានជាអាទិ៍ ការប្រើប្រាស់មូលធន និងវិនិយោគទុន និងវិធានការផ្នែករដ្ឋបាល និងផ្លូវច្បាប់ដើម្បីប្រមែប្រមូលនូវចំនួនដែលកំណត់ដោយផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាននៅក្នុងការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងគោលនយោបាយសំខាន់ៗដទៃៗទៀត ។

ផ្នែកទី២
មូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន

មាត្រា៨៩៣ ._ ការបង្កើត ការលុបចោល និងគោលដៅរបស់មូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន

អាណត្តិទាយក អាចធ្វើដោយខ្លួនឯង ឬដោយកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយសមាគមន៍ក្នុងស្រុក និងក្រៅប្រទេស ហើយត្រូវបង្កើត ឬប្រតិបត្តិការមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថានស្របតាមលក្ខខណ្ឌដែលបានកំណត់ ។

មូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថាននេះ ត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់សកម្មភាពជាអាទិភាពដូចដែលត្រូវបានកំណត់ក្នុងផែនការកិច្ចការពារបរិស្ថានកម្រិតមូលដ្ឋាន ការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា និងការអភិរក្សក្នុងគោលដៅនៃ៖

ក- ការអភិរក្ស កិច្ចការពារ ការស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ ការលើកស្ទួយធនធានបរិស្ថាន និងធម្មជាតិ ។

ខ- កិច្ចការពារបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ឬជីវៈចម្រុះ ។

គ- ការលើកកម្ពស់ការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៃទំនិញ និងសេវាធនធានធម្មជាតិ និងធនធានធម្មជាតិ ។

ឃ- ការលើកកម្ពស់ការស្រាវជ្រាវ និងការអប់រំបរិស្ថាន ។

ង- ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព ឬការពង្រឹងស្ថាប័ន ។

ច- ការគាំទ្រទៅលើសហគមន៍ដែលរងផលប៉ះពាល់ដោយផ្ទាល់ពីការអភិវឌ្ឍ ។

ឆ- គោលដៅណាមួយដើម្បីផលប្រយោជន៍សាធារណៈ និងសម្រាប់ផលប្រយោជន៍បរិស្ថានដែលក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានបានកំណត់ ។

មូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតឡើងស្របតាម នីតិវិធី និងទម្រង់ដែលកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងចុះបញ្ជីទទួលស្គាល់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។ អាណត្តិទាយកដែលមានបំណងបង្កើត ឬប្រតិបត្តិមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ត្រូវរៀបចំសំណុំបែបបទភារៈគ្រប់គ្រង និងការចុះបញ្ជី នៅក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ស្របតាមវិធាន និងនីតិវិធីពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា៨៩៤ ._ ការគ្រប់គ្រងមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន

មូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ត្រូវបានផ្ទេរពីអាណត្តិទាយកទៅកាន់អ្នកទទួលភារៈគ្រប់គ្រងដើម្បីធ្វើការគ្រប់គ្រង សម្រាប់ជាផលប្រយោជន៍ស្របតាមការកំណត់របស់អាណត្តិទាយក ។ មូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន មានជាអាទិ៍ មូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងអភិរក្ស ភារៈគ្រប់គ្រងសត្វព្រៃ មូលនិធិអាកាសធាតុ និងព្រៃឈើ មូលនិធិស្តារនីតិសម្បទា និងមូលនិធិស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ មូលនិធិគ្រប់គ្រងរួមគ្នា និងទម្រង់ដទៃទៀតដែលបានផ្តល់ឲ្យដើម្បីផលប្រយោជន៍បរិស្ថាន សង្គម និងសេដ្ឋកិច្ច ។

មូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងអាចត្រូវបានកែប្រែដោយមានការអនុញ្ញាតពីអ្នកគ្រប់គ្រងពាក់ព័ន្ធ និងការជូនដំណឹងទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

អ្នកទទួលភារៈគ្រប់គ្រង ដែលអាចជារូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល មានអំណាចក្នុងការគ្រប់គ្រងមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងសម្រាប់ជាផលប្រយោជន៍ដល់អ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ ។ មូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងអាចមានអ្នកទទួលភារៈគ្រប់គ្រងមួយ ឬច្រើន ។ ដើម្បីទទួលបានភាពច្បាស់លាស់ អ្នកទទួលភារៈគ្រប់គ្រង អាចមានអ្នកតំណាងរបស់សហគមន៍ណាដែលប៉ះពាល់ដោយផ្ទាល់ពីការអភិវឌ្ឍ ឬពីនីតិបុគ្គល ។

មាត្រា៨៩៥ ._ ការគ្រប់គ្រង និងការត្រួតពិនិត្យមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដោយមានកិច្ចសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើត លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដើម្បីកំណត់វិធាន និងនីតិវិធីសម្រាប់ការគ្រប់គ្រង និងការត្រួតពិនិត្យមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ។

មាត្រា៨៩៦ ._ ការចុះបញ្ជីមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន

មូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន មានសុពលភាព លុះត្រាតែបានចុះបញ្ជីទទួលស្គាល់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវសម្រេចលើពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីក្នុងរយៈពេល៩០(កៅសិប)ថ្ងៃបន្ទាប់ពីទទួលបានសំណើដែលស្របតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការចុះបញ្ជីទាយជួទានហិរញ្ញវត្ថុ ។

ក្នុងករណីដែលក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ បដិសេធចំពោះការស្នើសុំចុះបញ្ជីដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវផ្តល់ជាការពន្យល់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅម្ចាស់សំណើក្នុងរយៈពេល៣០(សាមសិប)ថ្ងៃបន្ទាប់ពីបានទទួលបានសំណើ ។

មាត្រា៨៩៧ ._ ទ្រព្យរបស់មូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន

ទ្រព្យរបស់មូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថានអាចមានប្រភពមកពី៖

១- ថវិការជាតិ ។

២- ជំនួយអភិវឌ្ឍជាផ្លូវការ ដែលបានផ្តល់ឲ្យដោយ អង្គការជាតិ និងអន្តរជាតិ ។

៣- ថ្លៃសម្រាប់ទំនិញសេវាធនធានធម្មជាតិ សេវាគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ និង/ឬ ការបរិច្ចាកផ្តាល់ពីវិស័យឯកជន។

៤- ផលប្រយោជន៍ទាំងអស់ដែលកើតចេញពីមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ត្រូវដាក់ចូល ឬបង្កើតជាផ្នែកៗក្នុងមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ។

ការបង្កើត និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងគណនី ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងក្រសួងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៨៩៨ ._ សិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចរបស់អាណាត្តិទាយក

អាណាត្តិទាយកមានសិទ្ធិដូចខាងក្រោម៖

ក- ទទួលឯកសារពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងភារៈគ្រប់គ្រងដែលរួមមានរបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុ របាយការណ៍សវនកម្ម និងឯកសារពាក់ព័ន្ធដទៃៗទៀត ។

ខ- តែងតាំង និងបញ្ចប់ភារៈគ្រប់គ្រង ស្របតាមលក្ខខណ្ឌដែលកំណត់ក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តភារៈគ្រប់គ្រង ។

អាណាត្តិទាយកមានកាតព្វកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក- ផ្ទេរមូលនិធិទៅកាន់អ្នកទទួលភារៈគ្រប់គ្រង ។

ខ- ផ្តល់សេចក្តីជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ សម្រាប់ការកែប្រែភារៈគ្រប់គ្រង អ្នកទទួលភារៈគ្រប់គ្រង អ្នកផ្តល់វិភាគទានភារៈគ្រប់គ្រង ឬការកែប្រែទៅលើលក្ខខណ្ឌរបស់លក្ខន្តិកៈភារៈគ្រប់គ្រង ។

គ- អនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងលក្ខន្តិកៈភារៈគ្រប់គ្រង ។

នៅក្នុងករណីដែលអាណាត្តិទាយក ពុំមានសមត្ថភាព ឬ លទ្ធភាព ក្នុងការអនុវត្តកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចដើរតួនាទីជាអាណាត្តិទាយកជំនួស។

មាត្រា៨៩៩ ._ សិទ្ធិរបស់អ្នកទទួលផលប្រយោជន៍

អ្នកទទួលផលប្រយោជន៍មានសិទ្ធិដូចខាងក្រោម៖

ក- ទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ដូចមានចែងក្នុងលក្ខន្តិកៈភារៈគ្រប់គ្រង ។

ខ- តម្រូវឲ្យអ្នកទទួលភារៈគ្រប់គ្រងឲ្យបំពេញកាតព្វកិច្ចដូចកំណត់ក្នុងលក្ខន្តិកៈភារៈគ្រប់គ្រង ។

គ- ទទួលបានព័ត៌មានទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រង និងការបែងចែកភារៈគ្រប់គ្រង ។

ឃ- សិទ្ធិដទៃទៀតដូចមានចែងក្នុងលក្ខន្តិកៈភារៈគ្រប់គ្រង ។

អ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ទទួលបានផលប្រយោជន៍ស្មើគ្នា លើកលែងតែមានចែងពិសេសក្នុងលក្ខន្តិកៈភារៈគ្រប់គ្រង ។

មាត្រា៩00 ._ សិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចរបស់អ្នកទទួលភារៈគ្រប់គ្រង

អ្នកទទួលភារៈគ្រប់គ្រងមានសិទ្ធិដូចខាងក្រោម៖

ក- ទទួលប្រាក់ឈ្នួលសុទ្ធសាធស្មើគ្នា ស្របតាមបទពិសោធន៍ និងលក្ខណៈសម្បត្តិសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រង ។

ខ- ស្វែងរកមូលនិធិបន្ថែម និងឱកាសវិនិយោគសម្រាប់ផលប្រយោជន៍ភារៈគ្រប់គ្រង ។

គ- តំណាងអាណាត្តិទាយក ឬអ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ នៅចំពោះមុខច្បាប់ ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ។

ឃ- អនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌដែលកំណត់ដោយលក្ខន្តិកៈភារៈគ្រប់គ្រង ឬបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធជាធរមាន ។

ង- គ្រប់គ្រង និងបែងចែកមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រង ស្របតាមគោលដៅ និងលក្ខខណ្ឌនៃលក្ខន្តិកៈភារៈគ្រប់គ្រង និងសម្រាប់ផលប្រយោជន៍របស់អ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ ។

ចំណាយទៅលើសកម្មភាពដែលស៊ីគ្នាទៅនឹងគោលដៅនិងលក្ខខណ្ឌរបស់លក្ខន្តិក:ភារ:គ្រប់គ្រង ។

អ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ មានកាតព្វកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក- ដាក់បញ្ជូនសំណើសម្រាប់ការចុះបញ្ជីភារ:គ្រប់គ្រងស្របតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

ខ- រាយការណ៍ និងផ្តល់ព័តមានអំពីភារ:គ្រប់គ្រង និងអ្នកទទួលភារ:គ្រប់គ្រង ទៅកាន់អាណាត្តិទាយក អ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ និងអ្នកគ្រប់គ្រងពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ។

គ- រក្សាទុកកំណត់ហេតុប្រជុំសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងគណនីប្រចាំឆ្នាំ ។

ឃ- បង់ពន្ធដែលទាក់ទងនឹងទ្រព្យសម្បត្តិភារ:គ្រប់គ្រង ។

ង- ឆ្លើយតបទៅកាន់អ្នកគ្រប់គ្រង ។

ច- ផ្តល់ផលប្រយោជន៍ ដូចមានចែងដោយលក្ខន្តិក:ភារ:គ្រប់គ្រង ជូនអ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ ។

ឆ- ចាត់វិធានការសមស្របក្នុងករណីរំលោភបំពានលើភារ:គ្រប់គ្រង ។

ជ- ចុះកិច្ចសន្យាធានាសម្រាប់ការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកទទួលភារ:គ្រប់គ្រង ។

អ្នកទទួលភារ:គ្រប់គ្រងមិនអាចផ្ទេរមុខងារ ទៅកាន់មនុស្សផ្សេងទៀតឡើយ លើកលែងតែក្នុងកាល:ទេស:ទទួលមរណភាព វិសមត្ថភាព ឬក្នុងករណីដែលអ្នកទទួលភារ:គ្រប់គ្រងខកខានក្នុងការបំពេញមុខការរបស់ខ្លួនជាអ្នកទទួលភារ:គ្រប់គ្រងដូចមានចែងក្នុងលក្ខន្តិក:ភារ:គ្រប់គ្រង ។

មាត្រា៩០១ ._ ការទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកទទួលភារ:គ្រប់គ្រង

អ្នកទទួលភារ:គ្រប់គ្រងត្រូវទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់ខ្លួនចំពោះ៖

ក- ការខូចខាត និងការថយចុះនៃភារ:គ្រប់គ្រងដោយគ្មានហេតុផលសមស្រប ។

ខ- ខកខានក្នុងការប្រមូលចំណូលក្នុងភារ:គ្រប់គ្រង ។

គ- ប្រើប្រាស់ទាយជ្ជទានមិនស្របតាមគោលដៅនៃភារ:គ្រប់គ្រងផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ។

ឃ- ការប្រព្រឹត្តកំហុសដោយចេតនា ឬដោយព្រងើយកន្តើយណាមួយក្នុងការអនុវត្តមុខការរបស់ខ្លួន ។

ង- ការចំណាយណាមួយដែលរំលោភទៅលើភារ:គ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ច- ធានាបាននូវភាពដាច់ដោយឡែកពីគ្នារវាងទ្រព្យសម្បត្តិភារ:គ្រប់គ្រង និងទ្រព្យឯកជនរបស់ខ្លួន ។

ឆ- ចាត់វិធានការសមស្របសម្រាប់កិច្ចការពារទ្រព្យសម្បត្តិភារៈគ្រប់គ្រង និងអ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ដោយការផ្តល់ហេតុផលដែលផ្អែកលើចំណេះ ជំនាញ និងការប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈ ។

ជ- បំពេញតួនាទី ដោយយកចិត្តទុកដាក់ និងប្រុងប្រយ័ត្ន សុចរិតនិងស្មោះត្រង់ និងដោយការថែរក្សា និងការប្រុងប្រយ័ត្នដូចជាការបំពេញការងាររបស់ខ្លួនផ្ទាល់ ។

ឈ- ចៀសវាងទំនាស់ផលប្រយោជន៍ដោយផ្ទាល់ និងប្រយោល ដែលនាំឲ្យប៉ះពាល់ឬខូចខាតដល់ផលប្រយោជន៍ភារៈគ្រប់គ្រង ។

ញ- បដិសេធផលប្រយោជន៍ផ្សេងៗពីតតិយជន ដែលជាទំនាស់ផលប្រយោជន៍ចំពោះភារៈគ្រប់គ្រង ។

មាត្រា៩០២ ._ ទំនាស់ផលប្រយោជន៍ចំពោះមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន

ក្នុងអំឡុងពេលនៃការបំពេញភារកិច្ចជាទទួលភារៈគ្រប់គ្រង អ្នកទទួលភារៈគ្រប់គ្រង ត្រូវរាយការណ៍បញ្ហាទំនាស់ផលប្រយោជន៍ មកកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុអាចផ្អាកនូវការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកទទួលភារៈគ្រប់គ្រងក្នុងករណីដែល ការស៊ើបអង្កេតឃើញថា អ្នកទទួលភារៈគ្រប់គ្រងមានទំនាស់ផលប្រយោជន៍ចំពោះភារៈគ្រប់គ្រង ។ ប៉ុន្តែក្នុងករណីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានបានផ្អាកការទទួល ខុសត្រូវរបស់អ្នកទទួលភារៈគ្រប់គ្រងមូលនិធិបរិស្ថាន នោះក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវតែងតាំងអ្នកទទួលភារៈគ្រប់គ្រងស្តីទីដែលត្រូវលក្ខខណ្ឌតម្រូវ នៃក្រមនេះ និងស្របតាមលក្ខន្តិកៈនៃភារៈគ្រប់គ្រង ។

មាត្រា៩០៣ ._ បញ្ជីរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំដែលអាចរកបានជាសាធារណៈ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវរក្សានូវបញ្ជីរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំដែលអាចរកបានជាសាធារណៈនៃមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ។

មាត្រា៩០៤ ._ ការប្រើប្រាស់ទ្រព្យនៃមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន

អ្នកទទួលភារៈគ្រប់គ្រងអាចប្រើប្រាស់ទ្រព្យមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថានចំពោះ៖

ក- សកម្មភាពមូលនិធិ និង/ឬ គម្រោងដែលសម្រេចបាននូវគោលដៅមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថានដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ ។

ខ- ការបង់ថ្លៃសម្រាប់តម្លៃប្រតិបត្តិការនៃមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន មានជាអាទិ៍ ប្រាក់ឈ្នួលសុទ្ធសាធរបស់អ្នកទទួលភារៈគ្រប់គ្រង និងថ្លៃចំណាយក្នុងការគ្រប់គ្រងមូលនិធិ ។

គ- ចំណាយទៅលើសកម្មភាពសង្គមដែលស្របទៅនឹងគោលដៅ និងលក្ខន្តិកៈនៃភារៈគ្រប់គ្រង ។

ឃ- ធ្វើការវិនិយោគមូលប័ត្រ និងវិនិយោគនានាដែលមានការទទួលខុសត្រូវផ្នែកបរិស្ថាន និងសង្គម ។

មាត្រា៩០៥ ._ ការបញ្ចប់មូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន

ការបញ្ចប់មូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថានមុនកាលកំណត់ តម្រូវឲ្យមានការយល់ព្រមពីក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងករណីដូចខាងក្រោម៖

ក- សេចក្តីសម្រេច ដោយឆន្ទានុសិទ្ធិ ឬសំឡេងឆ្មោតភាគច្រើនរបស់អាណត្តិទាយក ។

ខ- ដល់ពេលកំណត់ដែលមានចែងក្នុងលក្ខន្តិកៈភារៈគ្រប់គ្រងផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ។

គ- ការរំលោភបំពានធ្ងន់ធ្ងររបស់អ្នកទទួលភារៈគ្រប់គ្រងទៅលើភារៈគ្រប់គ្រងផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា៩០៦ ._ ការគ្រប់គ្រងមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថានដែលត្រូវបានបញ្ឈប់

ប្រសិនបើមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងត្រូវបានបញ្ឈប់ អាណត្តិទាយកត្រូវតែងតាំងអ្នករដ្ឋបាលភារៈគ្រប់គ្រងដែលមានវិជ្ជាជីវៈដើម្បីគ្រប់គ្រង និងវាយតម្លៃភារៈគ្រប់គ្រង ។ អ្នករដ្ឋបាលភារៈគ្រប់គ្រងត្រូវមានការទទួលខុសត្រូវដូចខាងក្រោម៖

ក- បំពេញ និងបញ្ចប់កិច្ចការរបស់អ្នកទទួលភារៈគ្រប់គ្រង ដែលនៅសេសសល់ ។

ខ- ប្រមូល និងបង់ថ្លៃបំណុលដែលនៅសេសសល់ ។

គ- វាយតម្លៃភារៈគ្រប់គ្រងដែលនៅសេសសល់ ។

នៅពេលបំពេញលក្ខខណ្ឌតម្រូវទាំងនេះរួចរាល់ អ្នកគ្រប់គ្រងភារៈគ្រប់គ្រងត្រូវផ្តល់នូវគណនេយ្យចុងក្រោយ និងផ្តល់របាយការណ៍ជូនក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។ ទ្រព្យនៃមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងដែលនៅសេសសល់ត្រូវចែកចាយស្របតាមឯកសារមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រង ។

ថ្លៃ និងបន្ទុក សម្រាប់អ្នកគ្រប់គ្រងភារៈគ្រប់គ្រង ត្រូវគិតគូរដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃអត្រាវិជ្ជាជីវៈជាស្តង់ដារ និងត្រូវបង់ថ្លៃជូនដោយយកពីទ្រព្យរបស់ភារៈគ្រប់គ្រង។

មាត្រា៩០៧ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៅពេលបញ្ចប់មូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន

ភារៈគ្រប់គ្រងត្រូវបានបញ្ចប់ដោយមូលហេតុដូចខាងក្រោម៖

១- បានធ្វើការជម្រះបំណុលភារៈគ្រប់គ្រងភ្លាម មូលនិធិដែលនៅសេសសល់ក្នុងគណនីភារៈគ្រប់គ្រង និងរាល់ទ្រព្យភារៈគ្រប់គ្រងត្រូវបានផ្ទេរស្របតាមនីតិវិធីក្នុងក្រម និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តក្រោមច្បាប់ពាក់ព័ន្ធដទៃៗទៀត ។

២- រាល់ទំនាស់ទាំងអស់ដែលទាក់ទងនឹងការធ្វើគណនេយ្យចុងក្រោយត្រូវបានដោះស្រាយរួច ។

អ្នកទទួលភារៈគ្រប់គ្រង នៅតែទទួលខុសត្រូវបន្ទាប់ពីការបញ្ចប់ភារៈគ្រប់គ្រងចំពោះការបាត់បង់ ឬខូចខាតដែលបណ្តាលមកពី ឬលទ្ធផលពីកំហុសដោយចេតនា សេចក្តីធ្វេសប្រហែសជាក់ស្តែង ការក្លែងបន្លំ ឬភាពមិនស្មោះត្រង់របស់អ្នកទទួលភារៈគ្រប់គ្រង ។

មាត្រា៩០៨ ._ ទំនាស់ទាក់ទងនឹងប្រតិបត្តិការមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន

រាល់ទំនាស់ដែលទាក់ទងនឹងប្រតិបត្តិការភារៈគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវដោះស្រាយតាមរយៈការផ្សះផ្សា ឬសន្ធានកម្មរបស់ក្រុមប្រឹក្សាច្បាប់នៃក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។ ទំនាស់ដែលទាក់ទងនឹងប្រតិបត្តិការភារៈគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុដែលមិនទាន់ចុះបញ្ជីរួច ក្រុមប្រឹក្សាច្បាប់នៃក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិក្នុងការលុបភារៈគ្រប់គ្រងនោះ ។ ភាគីណាមួយមិនពេញចិត្តនឹងសេចក្តីសម្រេចដែលធ្វើឡើងដោយក្រុមប្រឹក្សាច្បាប់នៃក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចប្តឹងបាន ស្របតាមគន្លឹះទី៩ នៃក្រមនេះ ក្នុងរយៈពេល១(មួយ)ខែបន្ទាប់ពីបានទទួលសម្រេចចិត្ត ។

លទ្ធផលនៃដំណើរការដោះស្រាយទំនាស់ ត្រូវដាក់ឲ្យសាធារណជនអាចរកបាន ។

មាត្រា៩០៩ ._ ការគ្រប់គ្រងឬការប្រើប្រាស់មូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថានមិនសមស្រប

អ្នកទទួលភារៈគ្រប់គ្រងណាដែលគ្រប់គ្រង ឬប្រើប្រាស់មូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងបរិស្ថានមិនសមស្រប ឬប្រឆាំងទៅនឹងគោលដៅមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រងដែលបណ្តាលឲ្យមានការខូចខាតដល់បរិស្ថាន ត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះអំពើរបស់ខ្លួនដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ និងច្បាប់ពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ។

ផ្នែកទី៣
មូលនិធិដទៃទៀត

មាត្រា៩១០ ._ មូលនិធិសម្រាប់ដោះស្រាយទំនាស់បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតមូលនិធិដើម្បីដោះស្រាយទំនាស់បរិស្ថាន នៅកម្រិតឃុំ សង្កាត់ ដែលវាជាថវិការបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និងមូលនិធិក្នុងការដោះស្រាយបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ នៃគណៈកម្មការជាតិដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ដែលជាថវិការបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៩១១ ._ ប្រភពមូលនិធិ

ប្រភពមូលនិធិដើម្បីដោះស្រាយ វិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិខាងលើបានមកពី៖

ក- ថវិការជាតិដែលផ្តល់ជូន ។

ខ- វិភាគទានពីរូបវន្តបុគ្គលជាតិ និងអន្តរជាតិ ។

គ- សប្បុរសធិម ។

ឃ- ប្រភពដទៃៗទៀត ។

មាត្រា៩១២ ._ ការប្រើប្រាស់មូលនិធិ

នីតិវិធីក្នុងការប្រើប្រាស់មូលនិធិដើម្បីដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិត្រូវបានកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យមហាផ្ទៃ ។

ជំពូកទី៣
ហិរញ្ញប្បទានសម្រាប់ការបិទ ការស្តារនីតិសម្បទា ការផ្តល់ដំណោះស្រាយ និងការស្តារឡើងវិញនៃសកម្មភាពដែលធ្វើឲ្យប៉ះពាល់បរិស្ថាន

មាត្រា៩១៣ ._ នីតិវិធីសម្រាប់ការធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលណាដែលតម្រូវឲ្យផ្តល់ការធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការបិទ ការស្តារនីតិសម្បទា ការផ្តល់ដំណោះស្រាយ និងការស្តារឡើងវិញ ត្រូវធ្វើតាមទម្រង់ និងការប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រដែលកំណត់ដោយច្បាប់ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និង/ឬកិច្ចព្រមព្រៀងពាក់ព័ន្ធ ។

ប៉ុន្តែ ក្នុងករណីមិនមានកំណត់ជាក់លាក់លើលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ប្រាក់ធានាហិរញ្ញវត្ថុទេ ត្រូវអនុវត្តនីតិវិធីស្របទៅនឹងក្រមនេះ ។

មាត្រា៩១៤ ._ ថ្លៃចំណាយនៃការបិទគម្រោង

រាល់ម្ចាស់គម្រោង ដែលតម្រូវឲ្យមានការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ត្រូវដាក់បញ្ចូលការកំណត់ថ្លៃនៃការបិទគម្រោង នៅក្នុងផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានដែលត្រូវទទួលការឯកភាពពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។ ថ្លៃដែលត្រូវបានប៉ាន់ប្រមាណសម្រាប់ការបិទនេះ ត្រូវផ្អែកលើចំនួនដែលបានតម្រូវនៅក្នុងការធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ។

ការធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវបង្កើតចេញពីចំណូលដែលបំពេញនូវរាល់លក្ខខណ្ឌតម្រូវដូចខាងក្រោម៖

ក- ថ្លៃបញ្ចប់គម្រោង ។

ខ- ថ្លៃសំអាត ។

គ- ថ្លៃផ្តល់នីតិសម្បទា ។

ឃ- ថ្លៃជួសជុល ថែទាំដែលនៅបន្ត និងធ្វើការអង្កេតតាមដាន ។

ង- ថ្លៃរដ្ឋបាល ។

ច- ថ្លៃបម្រុងទុក១៥ (ដប់ប្រាំ)ភាគរយ នៃថ្លៃចំណាយសរុប ។

ចំនួនទាំងនេះ ត្រូវបូកសរុបដោយផ្អែកលើថ្លៃដែលកំណត់ដោយតតិយជនសម្រាប់ការស្តារតំបន់ដែលបានរងការប៉ះពាល់ ឲ្យស្របទៅតាមតម្លៃសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមដែលសមរម្យបំផុត ព្រមទាំងត្រូវគិតគូរអំពីកត្តាអតិផរណា ។

ចំនួនសរុបទាំងអស់ដែលតម្រូវដោយការធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងទម្រង់ឯកភាពមួយ ដូចដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៩១៥ ត្រូវបង់នៅមុនការចាប់ផ្តើមការងារនៃគម្រោង សម្រាប់គម្រោងទាំងឡាយណាដែលមានអាយុកាល៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ ឬក្រោម៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ ឬ ក្នុងដំណាក់កាលរុករកស្រាវជ្រាវ ។

ការបង់ថ្លៃបន្ថែមអាចនឹងត្រូវបានរៀបចំឡើងសម្រាប់គម្រោង ដែលមានអាយុកាលលើសពី៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ ឬក្នុងដំណាក់កាលរុករកស្រាវជ្រាវ ។ ចំនួនសរុបទាំងអស់ដែលតម្រូវដោយការធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវបង់នៅចុងឆ្នាំទី៥(ប្រាំ)នៃប្រតិបត្តិការគម្រោង ។

មាត្រា៩១៥._ ទម្រង់បែបបទនៃការធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ

ការធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ អាចធ្វើឡើងជាទម្រង់នៃលិខិតឥណទាន ប័ណ្ណប៉ាតង់នៃការធានាមូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រង ឬមូលនិធិជាសាច់ប្រាក់ ។ ម្ចាស់គម្រោង អាចស្នើឲ្យមានការផ្តល់ជាការធានារួមគ្នាមួយក្រៅពីការធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ។ ម្ចាស់គម្រោងអាចបង្ហាញថា ខ្លួនមានថវិកាគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីនឹងធ្វើការបង់ថ្លៃជាអប្បបរមាក្នុងការអនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការបិទគម្រោង ។

រាល់ការសម្រេចដែលមានការធានារួមគ្នាមួយ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានអាចពិចារណាទៅលើសាវតាហិរញ្ញវត្ថុរបស់ម្ចាស់គម្រោង ភស្តុតាងនៃស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុបច្ចុប្បន្នរបស់ម្ចាស់គម្រោង និងរាល់កត្តាផ្សេងៗទៀតដែលក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានគិតថាអាច

លើកមកអនុវត្តបាន ។

មាត្រា៩១៦ ._ ការគ្រប់គ្រង និងការធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ

ក្នុងករណីដែលការធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវបានផ្តល់មកជាទម្រង់មូលនិធិភារៈគ្រប់គ្រង ឬមូលនិធិជាសាច់ប្រាក់ ចំនួនប្រាក់ទាំងនោះ ត្រូវដាក់ចូលទៅក្នុងគណនីដែលមានការប្រាក់ ដែលគ្រប់គ្រងដោយនីតិបុគ្គលឯករាជ្យមួយក្រៅពីម្ចាស់គម្រោង ។ បន្ទាប់ពីមានការបិទគម្រោងប្រកបដោយជោគជ័យហើយ នោះរាល់មូលនិធិដែលនៅសល់ ត្រូវប្រគល់ជូនដល់ម្ចាស់គម្រោងវិញ ។

ម្ចាស់គម្រោង ត្រូវធ្វើការចាត់តាំងឲ្យមានអ្នកឯកទេសផ្នែកវិនិយោគដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ ក្នុងនាមជានាយកគ្រប់គ្រងមូលនិធិ ដើម្បីទទួលខុសត្រូវក្នុងការថែរក្សាថវិកាសម្រាប់ការបិទ ការស្តារនីតិសម្បទា ការផ្តល់ដំណោះស្រាយ និងការស្តារឡើងវិញ និងផ្តល់ការធានាថា រាល់ប្រតិបត្តិការ មានការកត់ត្រាបានត្រឹមត្រូវ ហើយមានដាក់ជូនសម្រាប់ ការទាញមើលតាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណេត ឬដោយផ្ទាល់បាន ។

មាត្រា៩១៧ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការរៀបចំរបាយការណ៍ និងសវនកម្ម

ម្ចាស់គម្រោងណាដែលតម្រូវឲ្យផ្តល់ការធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដើម្បីទូទាត់ថ្លៃចំណាយសម្រាប់ការបិទ ការស្តារនីតិសម្បទា ការផ្តល់ដំណោះស្រាយ និងការស្តារឡើងវិញ ត្រូវអនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការធ្វើសវនកម្ម និងការរៀបចំរបាយការណ៍ស្របតាមច្បាប់នានាពាក់ព័ន្ធនឹងគណនេយ្យ និងសវនកម្ម ។

រាល់ម្ចាស់គម្រោង ត្រូវធ្វើការពិនិត្យឡើងវិញជាប្រចាំឆ្នាំ និងធ្វើរបាយការណ៍អំពីការប៉ាន់ប្រមាណថ្លៃនៃការបិទគម្រោង ជូនដល់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។ ការធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណនេះត្រូវធ្វើឡើងដោយវិស្វករដែលមានវិញ្ញាបនបត្រ ។

ក្នុងករណីរកឃើញថា របាយការណ៍សវនកម្មប្រចាំឆ្នាំ មិនបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវរបស់ការធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុហើយ នោះម្ចាស់គម្រោងត្រូវជូនដំណឹងដល់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រសួង ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ម្ចាស់គម្រោង ត្រូវបំពេញរាល់លក្ខខណ្ឌតម្រូវដែលបានធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព ដើម្បីធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុក្នុងរយៈពេល៣០(សាមសិប) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីមានការជូនដំណឹង ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានអាចតម្រូវឲ្យមានរបាយការណ៍ ឬឯកសារបន្ថែម ។

ក្នុងករណីដែលរបាយការណ៍សវនកម្មបង្ហាញថា មានការលើសចំនួនក្នុងការធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ដែលតម្រូវដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន នោះក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក

វិស័យបរិស្ថានអាចស្នើក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ឲ្យអនុញ្ញាតឲ្យបញ្ចេញថវិកា ដែលលើសចំនួនទៅវិញបន្ទាប់ពីមានសំណើពីម្ចាស់គម្រោង ។

មាត្រា៩១៨ ._ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីនីតិវិធីនៃការគណនាតម្លៃនៃការបិទគម្រោង

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវបង្កើតលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីការគណនាថ្លៃ នៃការបិទគម្រោង បែបបទនៃការដាក់ពាក្យសុំ និងការឯកភាព លក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការពិនិត្យ នីតិ វិធីសម្រាប់ការផ្តល់ជូនវិញ និងការកាត់បន្ថយ ឬការលើកលែងផ្សេងៗ ។

មាត្រា៩១៩ ._ ការស្តារឡើងវិញនូវការខូចខាត និងការទទួលបានវិញនូវថ្លៃចំណាយ និងការ ចំណាយផ្សេងៗ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានអាចអនុវត្តនូវការស្តារបរិស្ថានឡើងវិញនូវការខូច ខាតចាំបាច់ចំពោះធនធានរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងអាចទទួលបានវិញនូវថ្លៃចំណាយ និងការ ចំណាយផ្សេងៗស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ និងច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនានា ។

ជំពូកទី៤
បទប្បញ្ញត្តិផ្សេងទៀត

មាត្រា៩២០ ._ សហគ្រាសដែលផ្តោតលើសន្តិសុខជាតិនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

សហគ្រាសដែលពាក់ព័ន្ធបញ្ហាសន្តិសុខជាតិ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវគ្រប់គ្រងដោយ អង្គភាពរដ្ឋ ។ ការស្នើសុំដែលត្រូវបញ្ជូនដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និង ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវស្របតាមច្បាប់ និងលិខិត បទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ និងលក្ខន្តិក:ទូទៅនៃសហគ្រាសសាធារណៈ ។

មាត្រា៩២១ ._ ការបង្កើត សហគ្រាសដែលគ្រប់គ្រងដោយរដ្ឋ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញ វត្ថុ ស្របតាមច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ និងលក្ខន្តិក:ទូទៅនៃសហគ្រាសសាធារណៈ អាចស្នើសុំបង្កើតសហគ្រាសដែលគ្រប់គ្រងដោយរដ្ឋ មានជាអាទិ៍ សហគ្រាសផ្តល់អំណាចទៅ អាជ្ញាធ រថ្នាក់ក្រោមជាតិដែលមានសមត្ថកិច្ចសម្រាប់គោលដៅគាំទ្រដល់ទិសដៅនិរន្តរភាព និងការពារបរិស្ថា ន និងជីវៈចម្រុះ និងគ្រប់គ្រងសំណល់របស់រដ្ឋ ។

មាត្រា៩២២ ._ ធនាគារអភិរក្ស ឬកាត់បន្ថយ

រដ្ឋ តាមរយៈក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយ ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា និងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចបង្កើតធនាគារអភិរក្ស ឬកាត់បន្ថយមួយ ។

រដ្ឋ តាមរយៈក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចចុះកិច្ចសន្យារកស៊ីរួមគ្នា ស្របតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹង លក្ខន្តិកៈទូទៅនៃសហគ្រាសសាធារណៈ ជាមួយនឹងរដ្ឋដែលមានការគ្រប់គ្រងភាគច្រើន ។

ធនាគារអភិរក្ស ឬកាត់បន្ថយ ត្រូវមានការគ្រប់គ្រងភាគច្រើនពីក្រសួង ស្ថាប័ន ឬរដ្ឋ ។

គន្លឹះទី៩
បទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ
អាតិការទី១
នីតិវិធីដោះស្រាយបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ
ជំពូកទី១
នីតិវិធីដោះស្រាយបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលមានលក្ខណៈរដ្ឋប្បវេណី និងរដ្ឋបាល
ផ្នែកទី១
បណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

មាត្រា៩២៣ ._ បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ធ្វើឡើងក្នុងគោលដៅដើម្បីធានានូវសិទ្ធិក្នុងការទាមទារសំណងការខូចខាតផ្នែកសម្ភារៈ ផ្នែករូបរាងកាយ និងផ្លូវចិត្ត ។

ចំពោះបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដើមបណ្តឹងអាចប្រើប្រាស់សិទ្ធិដូចមានចែងក្នុងក្រមបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី និងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

មាត្រា៩២៤ ._ បណ្តឹងអាជ្ញា

បណ្តឹងអាជ្ញា ធ្វើឡើងក្នុងគោលដៅដើម្បីធានាដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ឬផលប្រយោជន៍សង្គមទូទៅ ដូច្នេះក្នុងករណីមានបទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ឬការមិនអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិណាមួយដែលបំពាននឹងវិធានៃក្រមនេះ ជនរងគ្រោះ ឬសាធារណជនទូទៅ មានសិទ្ធិធ្វើបណ្តឹងទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចបាន ។

ចំពោះបែបបទ និងនីតិវិធីនៃការធ្វើបណ្តឹងអាជ្ញា ត្រូវអនុលោមតាមក្រមបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ និងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

មាត្រា៩២៥ ._ បណ្តឹងប្រឆាំងសេចក្តីសម្រេចរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

បណ្តឹងប្រឆាំងសេចក្តីសម្រេចរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ធ្វើឡើងក្នុងគោលដៅដើម្បីប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវិធានការការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិរបស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ។

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលរងគ្រោះ ឬសាធារណជនដែលរងផលប៉ះពាល់ដោយសារសេចក្តីសម្រេចរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះ អាចប្រើប្រាស់សិទ្ធិក្នុងការប្តឹងតវ៉ាដោយអនុលោមតាមក្រមនេះ ។

មាត្រា៩២៦ ._ បណ្តឹងប្រឆាំងសកម្មភាពរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

បណ្តឹងប្រឆាំងសកម្មភាពរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ធ្វើឡើងក្នុងគោលដៅដើម្បីទាមទារសំណងការខូចខាតបរិស្ថាន ឬធនធានធម្មជាតិដែលកើតឡើងដោយសារបំពេញមុខងាររបស់មន្ត្រីរាជការសាធារណៈ ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលទទួលបន្ទុកពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ក្នុងការធ្វើសកម្មភាព ចំណាត់ការ ឬវិធានការលើសកម្មភាពបរិស្ថាន ឬការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដែលបង្កព្យសនកម្ម ឬបំពុលបរិស្ថាន ឬការបំពានសិទ្ធិ ឬផលប្រយោជន៍ណាដល់ភាគីរងផលប៉ះពាល់ ។

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល អាចប្រើប្រាស់សិទ្ធិក្នុងការដាក់ពាក្យបណ្តឹងដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះ ទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ឬតុលាការមានសមត្ថកិច្ចបាន ដោយអនុលោមតាមក្រមនេះ ។

មាត្រា៩២៧ ._ បណ្តឹងដែលមានគោលដៅការពារផលប្រយោជន៍សាធារណៈ

បណ្តឹងដែលមានគោលដៅការពារផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ធ្វើឡើងក្នុងគោលដៅដើម្បីការពារផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ប្រឆាំងនឹងបទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ឬការមិនអនុវត្តបទប្បញ្ញតិដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ។

រូបវន្តបុគ្គល ឬនិតីបុគ្គលអាចប្រើប្រាស់សិទ្ធិក្នុងការដាក់ពាក្យបណ្តឹងដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះ ទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ឬស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចដោយអនុលោមតាមក្រមនេះ ។

មាត្រា៩២៨ ._ បណ្តឹងជាយុទ្ធសាស្ត្រក្នុងការទប់ស្កាត់ការចូលរួមជាសាធារណៈ

បណ្តឹងជាយុទ្ធសាស្ត្រក្នុងការទប់ស្កាត់ការចូលរួមជាសាធារណៈ ធ្វើឡើងក្នុងគោលដៅដើម្បីទប់ស្កាត់ ឬរារាំង ឬបៀតបៀន ឬគៀបសង្កត់ ប្រឆាំងនឹងរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ឬសាធារណជន ដែលធ្វើសកម្មភាពបណ្តឹងប្រឆាំងនឹងខ្លួន ឬផលប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

ផ្នែកទី២
ភាគីនៃបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

មាត្រា៩២៩ ._ ភាគីដែលទទួលរងផលប៉ះពាល់

បុគ្គលដែលរងផលប៉ះពាល់ផ្ទាល់ ឬប្រយោលដោយបទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ មានសិទ្ធិដាក់ពាក្យបណ្តឹងទៅស្ថាប័ន ឬតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីទាមទារសំណងការខូចខាត ឬសំណងជំងឺចិត្ត ដោយអនុលោមតាមក្រមនេះ និងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីជាធរមាន ។

បណ្តឹងនេះក៏អាចធ្វើឡើងដោយសហគមន៍ ដើម្បីប្រឆាំងនឹងបទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ឬការមិនអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ និងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីជាធរមានបានដែរតាមរយៈតំណាងរបស់ខ្លួន ។ អ្នកតំណាងសហគមន៍នេះត្រូវមានភស្តុតាង ដែលបញ្ជាក់ថាមានការប្រគល់សិទ្ធិត្រឹមត្រូវពីសហគមន៍ ។

មាត្រា៩៣០ ._ សមាគមន៍ ឬអង្គការដែលមាននីតិសម្បទា

គ្រប់សមាគមន៍ ឬអង្គការដែលធ្វើការលើវិស័យការពារបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលបានចុះបញ្ជី និងទទួលស្គាល់ដោយអាជ្ញាធរស្របច្បាប់ត្រឹមត្រូវនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ទើបអាចប្រើប្រាស់សិទ្ធិក្នុងការធ្វើបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិទៅស្ថាប័ន និងតុលាការមានសមត្ថកិច្ចបាន ។

បណ្តឹងរបស់សមាគមន៍ ឬអង្គការទាំងនេះ ត្រូវធ្វើឡើងក្នុងគោលបំណងដើម្បីទាមទារឲ្យមានការស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ ឬទាមទារសំណងការខូចខាត ឬសំណងជំងឺចិត្តជូនជនរងគ្រោះ ឬសហគមន៍តែប៉ុណ្ណោះ ។

ក្នុងករណីដែលបណ្តឹងដែលធ្វើឡើងក្នុងគោលដៅដើម្បីទាមទារសំណងការខូចខាត ឬសំណងជំងឺចិត្ត ជូនជនរងគ្រោះ ឬសហគមន៍ ត្រូវមានមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថា បានទទួលការប្រគល់សិទ្ធិពីតំណាងសហគមន៍ ឬសហគមន៍ ។

មាត្រា៩៣១ ._ ភាពអាចទទួលយកបាននៃបណ្តឹងរបស់សមាគមន៍ ឬអង្គការ

ក្នុងករណីដែលបណ្តឹងដែលធ្វើឡើងដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩៣០ខាងលើនេះ បណ្តឹងរបស់សមាគមន៍ឬ អង្គការទាំងនោះ អាចទទួលយកបាន លុះត្រាតែមានភស្តុតាងដែលបញ្ជាក់ថា បាន

ទទួលការយល់ព្រមពីជនរងគ្រោះ ឬអ្នកតំណាងស្របច្បាប់នៃជននេះ ឬសហគមន៍ ឬតំណាងសហគមន៍នេះចំពោះការទាមទារសំណងផ្នែករដ្ឋវេណី ។

ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលបណ្តឹងរបស់សមាគមន៍ ឬអង្គការដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះ អាចធ្វើទៅបានដោយពុំចាំបាច់មានភស្តុតាងដែលបញ្ជាក់ថា បានទទួលការយល់ព្រមពីជនរងគ្រោះ ឬសហគមន៍ ឬតំណាងសហគមន៍ឡើយ ប្រសិនបើបណ្តឹងនោះធ្វើឡើងក្នុងគោលដៅដើម្បីទាមទារឲ្យមានកិច្ចការពារបរិស្ថាន អភិរក្សជីវៈចម្រុះ ឬការស្តារបរិស្ថានឡើងវិញដើម្បីបម្រើផលប្រយោជន៍សាធារណៈទូទៅ ។

មាត្រា៩៣២ ._ បណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលធ្វើឡើងដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ អាចប្រើប្រាស់សិទ្ធិក្នុងការធ្វើសកម្មភាពប្តឹងទាមទារសំណងការខូចខាតបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ឬស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ ឬប្តឹងប្រឆាំង ឲ្យមានការបញ្ឈប់សកម្មភាពណាមួយដែលបង្កផលប៉ះពាល់ ឬបំពុលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ឬមិនអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ ទៅស្ថាប័ន ឬតុលាការមានសមត្ថកិច្ចបាន ។

ផ្នែកទី៣
ការដោះស្រាយបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ

មាត្រា៩៣៣ ._ គោលបំណងការដោះស្រាយបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ

ការដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ មានគោលបំណងកំណត់អំពីវិធានដើម្បីដោះស្រាយបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលមានលក្ខណៈជារដ្ឋប្បវេណី និងរដ្ឋបាល ក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការដោយស្ម័គ្រចិត្ត ។

មាត្រា៩៣៤ ._ វិសាលភាពនៃការដោះស្រាយបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ

ការដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការចំពោះបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ មានវិសាលភាពអនុវត្តលើបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលមានលក្ខណៈជារដ្ឋប្បវេណីទៅលើបណ្តឹងទាមទារដូចខាងក្រោម៖

ក-ការសងសំណងការខូចខាត ។

ខ-ការស្តារការខូចខាតបរិស្ថានឡើងវិញ ។

គ-ការកំណត់ពីវិធានការដើម្បីធានាថា នឹងមិនបង្កការបំពុលបរិស្ថាន ឬការធ្វើឲ្យខូចខាតបរិស្ថានសាជាថ្មីឡើងវិញដោយអ្នកបង្ក ។

ឃ-កំណត់វិធានការទប់ស្កាត់ផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានដែលកើតមានចំពោះបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

ង-ពុំមានវិសាលភាពអនុវត្តលើបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលមានលក្ខណៈព្រហ្មទណ្ឌ ដែលបានកំណត់ដោយក្រមនេះ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀតឡើយ ។

ការដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដូចបានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះ ត្រូវស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់គណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ និងគណៈកម្មការជាតិដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា៩៣៥ ._ ការដោះស្រាយវិវាទប្រឆាំងសេចក្តីសម្រេចរដ្ឋបាលបរិស្ថាន ឬសកម្មភាពរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

បណ្តឹងប្រឆាំងនឹងសេក្តីសម្រេចរដ្ឋបាលបរិស្ថាន ឬសកម្មភាពរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ដែលកើតចេញពីសេចក្តីសម្រេចរដ្ឋបាលបរិស្ថាន ឬសកម្មភាពរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានផ្សេងទៀត ត្រូវស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចដោះស្រាយរបស់រគណៈកម្មការជាតិដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន ។

មាត្រា៩៣៦ ._ គណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់

ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់នីមួយៗ ត្រូវបង្កើត និងរៀបចំដំណើរការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថានមួយដើម្បីដោះស្រាយបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលមានលក្ខណៈជាបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅសាលាឃុំ សង្កាត់របស់ខ្លួន ។

សមត្ថកិច្ចរបស់គណៈកម្មការសន្ធានកម្មនេះ ត្រូវកំណត់ដោយក្រមនេះ ។ ការរៀបចំថវិកាសម្រាប់ដំណើរការលើសេវាកម្មដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដោយសន្ធានកម្មនេះ ត្រូវកំណត់លិខិតបទដ្ឋានគតិយុតអន្តរក្រសួងរវាង ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា៩៣៧ ._ សមត្ថកិច្ចរបស់គណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់

គណៈកម្មការសន្ធានកម្មបបរិស្ថានថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ មានសមត្ថកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក. ទទួលពាក្យបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

ខ.បញ្ជូនបន្តនូវបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលមិនស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ទៅកាន់អង្គភាព ឬស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចផ្សេងទៀត ឬគណៈកម្មាការជាតិដោះ

ស្រាយវិវាទបរិស្ថាន ក្នុងករណីដែលបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិមិនអាចដោះស្រាយបាននៅដំណាក់កាលសន្ធានកម្មក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

គ. ផ្តល់សេវាពិគ្រោះយោបល់វិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ និងរក្សាការសម្ងាត់ ។

គ. ធ្វើការចុះពិនិត្យទីតាំងទំនាស់ ។

ឃ. ទទួលដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលមានលក្ខណៈរដ្ឋប្បវេណី ។

ង. ធ្វើការផ្សះផ្សាវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

ច. រៀបចំកិច្ចព្រមព្រៀងតាមការឯកភាពរបស់គូភាគីវិវាទ និងតាមដានការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងសះជា ។

ឆ. រក្សាទុកកំណត់ហេតុ ឬឯកសារនៃដំណើរការរបស់គណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ ដូចជាសំណុំបែបបទ កិច្ចព្រមព្រៀងសះជានានា ឬឯកសារពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត ។

ជ. បញ្ជូនសំណុំរឿង និងកិច្ចព្រមព្រៀងសះជាទៅគណៈកម្មការជាតិដោះស្រាយវិវាទក្នុងករណីដែលគូភាគីមានវិវាទមិនអនុវត្តតាមកិច្ចព្រមព្រៀងសះជាដោយគណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ ។

គណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ មិនអាចធ្វើការផ្សះផ្សាទៅលើបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិណាមួយដែលបាន ឬកំពុងដោះស្រាយដោយនីតិវិធីក្រោមច្បាប់ដែលនៅជាធរមានកន្លងមក បើទោះបីជាបណ្តឹងនោះស្ថិតនៅក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់គណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិរបស់ខ្លួនក៏ដោយ ។

ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃនីតិវិធីដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិរបស់គណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តអនុក្រសួង ស្តាប់ទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា៩៣៨ ._ សមាសភាពនៃគណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់

គណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ មានសមាសភាពសមាជិកចំនួន៣(បី)រូបដែលមាន១(មួយ)រូបជាប្រធានសម្រាប់ដឹកនាំនីតិវិធីនៃការដោះស្រាយបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ និង២(ពីរ)រូបជាសមាជិក ។ សមាជិក២(ពីរ)រូបត្រូវជ្រើសរើសដោយគូភាគីនៃវិវាទ ហើយសមាជិក២(ពីរ)រូបនេះជាអ្នកជ្រើសរើសសន្ធានការីម្នាក់ទៀតជាប្រធាន ។

នីតិវិធីនៃការការរៀបចំជ្រើសរើស និងធ្វើបញ្ជីឈ្មោះសន្ធានការីបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា៤៣៩ ._ លក្ខណៈសម្បត្តិនៃសមាសភាពគណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់

សមាសភាពនៃគណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ ត្រូវមានលក្ខណៈសម្បត្តិដូចខាងក្រោម៖

ក-អាយុចាប់ពី៣០ឆ្នាំឡើង ។

ខ-កម្រិតវប្បធម៌យ៉ាងតិចកម្រិតបឋមភូមិ ។

គ-មានសមត្ថភាព និងបទពិសោធន៍ការងារពាក់ព័ន្ធនៃបរិស្ថានយ៉ាងតិច២ឆ្នាំ ។

ឃ-មានភាពស្មោះត្រង់ សុចរិតភាព និងមិនលំអៀង ។

ង-រក្សាការសម្ងាត់ ។

គណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់នីមួយៗ អាចជ្រើសរើសអ្នកជំនាញការបច្ចេសទេសវិទ្យាសាស្ត្រមួយរូប ឬច្រើនធ្វើជាអ្នកប្រឹក្សាយោបល់ផ្នែកបច្ចេកទេស តាមការចាំបាច់អាស្រ័យតាមលក្ខណៈស្មុគស្មាញនៃវិវាទ ។ អ្នកជំនាញបច្ចេកទេសត្រូវបំពេញការងារត្រឹមតែតាមការស្នើសុំរបស់គណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថានថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ និងផ្តល់សេចក្តីសន្និដ្ឋានបច្ចេកទេសជូនគណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងភាគី តែប៉ុណ្ណោះ ។

នីតិវិធីនៃការជ្រើសរើស និងរៀបចំបញ្ជីឈ្មោះអ្នកជំនាញបច្ចេកទេសវិទ្យាសាស្ត្របរិស្ថាន ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៤៤0 ._ រយៈពេលនៃដំណើរការផ្សះផ្សារបស់គណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់

គណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ មានរយៈពេលយ៉ាងយូរបំផុត ៤៥ (សែសិបប្រាំ)ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ ដើម្បីធ្វើដំណើរការផ្សះផ្សាវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។ រយៈពេលនេះអាចពន្យាពេលបាន ក្នុងករណីដែលគូភាគីវិវាទបានព្រមព្រៀង តាមការស្នើសុំ របស់គណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ ។

ក្នុងករណីដែលដំណើរការនៃការផ្សះផ្សារបស់គណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់មិនអាចសម្រេចទៅបានក្នុងរយៈពេលដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះទេ គណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ ត្រូវបញ្ជូនបណ្តឹងនេះបន្តទៅគណៈកម្មការជាតិដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ដើម្បីធ្វើចំណាត់ការបន្ត យ៉ាងយូរបំផុតក្នុងរយៈពេល២១ (ម្ភៃមួយ)ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ ។

មាត្រា៤៤១ ._ ការបញ្ចប់នៃដំណើរការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

ដំណើរការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវបានបញ្ចប់ដោយមូលហេតុដូចខាងក្រោម៖

ក- គូភាគីបានឯកភាពគ្នាបញ្ចប់នីតិវិធីនៃដំណើរការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

ខ-ភាគីណាមួយមិនឯកភាព ឬសហការក្នុងការដោះស្រាយវិវាទតាមនីតិវិធីសន្ធានកម្មបរិស្ថាន ។

គ-គូភាគីមិនអាចឈានដល់ការឯកភាពគ្នា លើវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិក្នុងរយៈពេល៤៥ ថ្ងៃ ឬក្នុងរយៈពេលដែលបានពន្យាតាមការព្រមព្រៀងរបស់គូភាគី បានកន្លងផុតទៅ ។

ឃ-គូភាគីបានឯកភាពលើកិច្ចព្រមព្រៀង ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរតាមការផ្សះផ្សារបស់គណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ ។

កិច្ចព្រមព្រៀងសៈជារបស់គណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ ពុំចងកាតព្វកិច្ចផ្លូវច្បាប់ឡើយ ។

មាត្រា៩៤២ ._ ដំណោះស្រាយ

កិច្ចព្រមព្រៀងនីមួយៗដែលត្រូវបានផ្សះផ្សាដោយគណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ ដោយមានការឯកភាពពីភាគីចូលរួម អាចបញ្ចូលចំណុចមួយចំនួនដូចខាងក្រោម៖

ក. កំណត់អំពីប្រាក់សំណងសម្រាប់ការខូចខាតបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

ខ. កំណត់អំពីវិធីសាស្ត្រនៅក្នុងការស្តារបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិឡើងវិញនៃការខូតខាតដែលបានកើតឡើង ។

គ. កំណត់អំពីវិធានការដើម្បីធានាថា នឹងមិនមានគ្រោះថ្នាក់បន្ថែមទៀតទេទៅដល់បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

ឃ. កំណត់អំពីវិធានដើម្បីទប់ស្កាត់ការខូចខាតបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។ ការវាយតម្លៃការខូចខាតបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដោយឡែករបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា៩៤៣ ._ គណៈកម្មការជាតិដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

គណៈកម្មការជាតិដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវបានបង្កើតដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត តាមសំណើរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។ គណៈកម្មការជាតិដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវមានលេខាធិការដ្ឋានអចិន្ត្រៃយ៍មួយជាសេនាធិការនៅក្នុងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។ លេខាធិការដ្ឋាននេះ ត្រូវដឹកនាំដោយអគ្គលេខាធិការមួយរូប និងអគ្គលេខាធិការរងមួយរូប ឬច្រើនរូបជាជំនួយការតាមការចាំបាច់ ។

ការរៀបចំ និងប្រព្រឹត្តទៅនៃលេខាធិការដ្ឋានអចិន្ត្រៃយ៍ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តតាមសំណើរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

គណៈកម្មការជាតិដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិនេះ មានក្រុមប្រឹក្សាពីរដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ។ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិទី១ ដើរតួនាទីជាក្រុមសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ដែលទទួលបន្ទុកដោះស្រាយបណ្តឹង ឬវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលបញ្ជូនមកពីគណៈកម្មការសន្ធានកម្មថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិ ទី២ ដើរតួនាទីជាក្រុមដោះស្រាយបណ្តឹងប្រឆាំង នឹងសេចក្តីសម្រេចរដ្ឋបាលបរិស្ថាន ឬសកម្មភាពរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ពាក់ព័ន្ធបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា៩៤៤ ._ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត តាមសំណើរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។

សមាសភាពនៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិខាងលើនេះ មានដូចខាងក្រោម៖

ក- មន្ត្រីជំនាញ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ជាប្រធាន ។

ខ- មន្ត្រីជំនាញក្រសួងពាក់ព័ន្ធពាក់ព័ន្ធនឹងវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ជាសមាជិក ។

គ- ក្រុមអ្នកជំនាញបច្ចេកទេសវិទ្យាសាស្ត្រ តាមការចាំបាច់ ជាសមាជិក ។

ឃ- អង្គការសង្គមស៊ីវិលជាតិដែលធ្វើការពាក់ព័ន្ធបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ តាមការចាំបាច់ ជាសមាជិក ។

សមាជិកនៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ មានអាណត្តិ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ត្រូវបានតែងតាំងសាជាថ្មី លើកលែងតែមានការលាលែង មរណភាព ដកហូតតំណែងដោយកំហុសណាមួយដែលមានចែងក្នុងក្រមប្រតិបត្តិ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ។

មាត្រា៩៤៥ ._ សមត្ថកិច្ចនៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិមានសមត្ថកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក-ដោះស្រាយបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលបានបញ្ជូនមកពីគណៈកម្មការសន្ធានកម្មបរិស្ថានថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ ។

ខ-មានសិទ្ធិអំណាចក្នុងការស៊ើបអង្កេត និងសាកសួរព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងវិវាទ ។

គ-រៀបចំកិច្ចព្រមព្រៀងសះជាដោយមានការឯកភាពពីគូភាគី លើបណ្តឹងពាក់ព័ន្ធនឹងវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

ឃ-ពិនិត្យដោះស្រាយសំណើដោះស្រាយវិវាទរបស់ភាគីវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

ង-មានសិទ្ធិអំណាចបង្គាប់ឲ្យគូភាគីដាក់ ឬបង្ហាញឯកសារ ព័តមានដែលពាក់ព័ន្ធនឹងចំណុចវិវាទ ។

ច-មានសិទ្ធិស្នើសុំជំនួយពីអ្នកជំនាញការផ្សេងៗពីក្រសួង ស្ថាប័ននានា ។

ឆ-មានសិទ្ធិស្នើសុំឲ្យមានការសហការពីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

ជ-រៀបចំ និងបង្កើតបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង និងក្រមប្រតិបត្តិ ។

មាត្រា៤៥៦ ._ លក្ខណៈសម្បត្តិនៃសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

សមាជិកនៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិមានលក្ខណៈសម្បត្តិដូចខាងក្រោម៖

ក- អាយុចាប់ពី៣៥ (សាមសិប) ឆ្នាំឡើង ។

ខ- កម្រិតវប្បធម៌យ៉ាងតិចបរិញ្ញបត្រ ។

គ- មានសមត្ថភាព និងបទពិសោធន៍ការងារពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យបរិស្ថានយ៉ាងតិច៥ (ប្រាំ)ឆ្នាំ

ឃ- មានភាពស្មោះត្រង់ សុចរិតភាព និងមិនលំអៀង ។

ង- រក្សាការសម្ងាត់ ។

មាត្រា៤៥៧ ._ រយៈពេលនៃដំណើរការផ្សះផ្សារបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ មានរយៈពេលយ៉ាងយូរបំផុត ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ដើម្បីដំណើរការផ្សះផ្សាវិវាទ ដែលរយៈពេលនេះគិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានពាក្យបណ្តឹង។

រយៈពេលដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះអាចពន្យាពេលបាន ដោយមានការព្រមព្រៀងពីគូភាគី តាមការស្នើសុំរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន ។

ក្នុងករណីដែលដំណើរការនៃការផ្សះផ្សារបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ មិនអាចសម្រេចទៅបានក្នុងរយៈពេលដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះទេ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ឬគូភាគីអាចប្តឹងតវ៉ាទៅ សាលាដំបូងរាជធានី ខេត្តដែលមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីដោះស្រាយទៅតាមនីតិវិធីច្បាប់ជាធរមាន ។

មាត្រា៤៥៨ ._ ការបញ្ចប់ដំណើរការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

ដំណើរការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិនៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវបានបញ្ចប់ដោយមូលហេតុដូចខាងក្រោម:

ក-គូភាគីបានឯកភាពគ្នាបញ្ចប់នីតិវិធីនៃដំណើរការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

ខ-ភាគីណាមួយមិនឯកភាព ឬសហការក្នុងការដោះស្រាយតាមនីតិវិធីសន្ធានកម្មបរិស្ថាន ។

គ-គូភាគីមិនអាចឈានដល់ការឯកភាពគ្នាលើវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិក្នុងរយៈពេល៦ (ប្រាំមួយ)ខែ ឬក្នុងរយៈពេលដែលបានពន្យាពេលតាមការព្រមព្រៀងរបស់គូភាគីបានកន្លងផុតទៅ ។

ឃ-គូភាគីបានឯកភាពលើកិច្ចព្រមព្រៀងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរតាមការផ្សះផ្សារបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន ។

កិច្ចព្រមព្រៀងសៈជារបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវចងកាតព្វកិច្ចផ្លូវច្បាប់ ។

មាត្រា៩៤៩ ._ ការចំណាយការដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដោយគូភាគី

ក្នុងករណីដែលវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិនេះ ពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍បុគ្គលឯកជន គូភាគីនៃវិវាទត្រូវទទួលខុសត្រូវបន្ទុកលើការចំណាយចំពោះដំណើរការដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិនេះ លើកលែងតែវិវាទនោះប្តឹងឡើងដោយអាជ្ញាធរ ឬស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ឬសាធាណជនទូទៅដើម្បីការពារផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ឬសហគមន៍ ដែលត្រូវប្រើប្រាស់មូលនិធិដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិខាងលើ ។

នីតិវិធីនៃការកំណត់ប្រភេទចំណាយដែលត្រូវទូទាត់ ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តអន្តរក្រសួង របស់ក្រសួងបរិស្ថាន និងក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា៩៥0 ._ ឯករាជ្យភាព និងអព្យាក្រឹត្យភាពនៃសន្ធានការីបរិស្ថាន

សន្ធានការីបរិស្ថាន និងធនធានធាម្មជាតិដែលបានទទួលការតែងតាំង ត្រូវបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួនដោយឯករាជ្យ និងអព្យាក្រឹត្យ ក្នុងព្រំដែននៃវិសាលភាពសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន តាមបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន ។

មាត្រា៩៥១ ._ កិច្ចព្រមព្រៀងសៈជារបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

កិច្ចព្រមព្រៀងសៈជារបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវមានទម្រង់លាយលក្ខណ៍អក្សរ និងត្រូវធ្វើការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ។

មាត្រា៩៥២ ._ ការប្តឹងជំទាស់ទៅនឹងកិច្ចព្រមព្រៀងសៈជារបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន

គូភាគីវិវាទ មានសិទ្ធិប្តឹងជំទាស់ទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីឲ្យពិនិត្យឡើងវិញលើអង្គច្បាប់ និងនីតិវិធីលើកិច្ចព្រមព្រៀងសៈជាដែលសម្របសម្រួលដោយក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ក្នុងរយៈពេល១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ ក្រោយពេលដែលដំណើរការសន្ធានកម្មបានបញ្ចប់ ។

ក្នុងករណីដែលគ្មានបណ្តឹងជំទាស់ដែលធ្វើឡើងក្នុងរយៈពេលដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះទេ ត្រូវចាត់ទុកថាកិច្ចព្រមព្រៀងសៈជានេះចូលជាស្តាពរ ហើយមានតម្លៃដូចកំណត់ហេតុសៈជាដែលក្លាយជាលិខិតអនុវត្តដោយបង្ខំតាមបញ្ញត្តិក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីជាធរមាន ។

មាត្រា៩៥៣ ._ ដំណោះស្រាយ

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ឬក្រុមប្រឹក្សាជាតិដោះស្រាយវិវាទរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវជ្រើសរើសដំណោះស្រាយ និងវិធានការនានាដែលមានចែងក្នុងក្រមបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិនេះ ។ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន ឬក្រុមប្រឹក្សាដោះស្រាយវិវាទរដ្ឋបាលបរិស្ថាន ត្រូវពិចារណានូវជម្រើសជាអាទិភាព លើបញ្ហានៃការស្តារ និងជួសជុលបរិស្ថានឡើងវិញ ។

មាត្រា៩៥៤ ._ អានុភាពនៃកិច្ចព្រមព្រៀងសៈជារបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

កិច្ចព្រមព្រៀងសៈជារបស់ប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ មានតម្លៃដូចកំណត់ហេតុសៈជា ដែលក្លាយជាលិខិតអនុវត្តដោយបង្ខំតាមផ្លូវតុលាការដូចមានចែងតាមបញ្ញាត្តិនៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីជាធរមាន ក្នុងករណីដែលភាគីវិវាទមិនបានអនុវត្តតាមខ្លឹមសារនៃកិច្ចព្រមព្រៀងសៈជាដោយស្ម័គ្រ ចិត្ត ។

មាត្រា៩៥៥ ._ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិដោះស្រាយវិវាទរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិដោះស្រាយវិវាទរដ្ឋាលបរិស្ថាន ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត តាមសំណើរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។

សមាសភាពនៃក្រុមប្រឹក្សាសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិខាងលើនេះ មានដូចខាងក្រោម៖

ក- រដ្ឋមន្ត្រីនៃទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ឬតំណាង ជាប្រធាន ។

ខ- រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬតំណាង ជាអនុប្រធាន ។

គ- រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធពាក់ព័ន្ធនឹងវិវាទបញ្ហាបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ឬតំណាង ជាសមាជិក ។

ឃ- ក្រុមអ្នកជំនាញបច្ចេកទេសវិទ្យាសាស្ត្រ សម្រាប់ពិគ្រោះយោបល់បច្ចេកទេស តាមចាំបាច់ ឬតាមការស្នើសុំរបស់ក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ជាសមាជិក ។

ង-សមាជិកផ្សេងតាមការចាំបាច់ អាស្រ័យតាមករណីវិវាទ ជាសមាជិក ។

សមាជិកនៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិដោះស្រាយវិវាទរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ មានអាណត្តិ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ ត្រូវបានតែងតាំងសាជាថ្មី លើកលែងតែមានការ លាលែង មរណភាព ដកហូតតំណែងដោយកំហុសណាមួយដែលមានចែងក្នុងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ឬដោយបញ្ញត្តិច្បាប់ហាមឃាត់ ។

មាត្រា៥៥៦ ._ សមត្ថកិច្ចក្រុមប្រឹក្សាជាតិដោះស្រាយវិវាទរដ្ឋបាលបរិស្ថាន

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិដោះស្រាយវិវាទរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ មានសមត្ថកិច្ចត្រួតពិនិត្យ និងចេញសេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងតវ៉ា ទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចរដ្ឋបាលបរិស្ថាន ឬសកម្មភាពរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ដែលពាក់ព័ន្ធបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

សេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិដោះស្រាយវិវាទរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ អាចជាសេចក្តីសម្រេចបដិសេធ ឬលុបចោល ឬទទួលស្គាល់ ឬកែប្រែ ទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចរដ្ឋបាលបរិស្ថាន ឬសកម្មភាពរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធានធម្មជាតិ ឬសម្រេចលើបណ្តឹងទាមទារសំណងខូចខាតបរិស្ថានរបស់ភាគីរងផលប៉ះពាល់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។ សេចក្តីសម្រេចនេះត្រូវធ្វើឡើងជាទម្រង់លាយលក្ខណ៍អក្សរ និងមានបញ្ជាក់ហេតុផលឲ្យបានត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិដោះស្រាយវិវាទរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេរបស់ខ្លួនដែលមានរយៈពេលយ៉ាងយូរបំផុត ៤៥(សែសិបប្រាំ)ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានពាក្យបណ្តឹងតវ៉ា ។

រយៈពេលដូចមានចែងក្នុងវាក្យខណ្ឌខាងលើនេះ អាចពន្យាពេលបានយ៉ាងយូរបំផុតមិនឲ្យលើសពី ៣(បី) ខែ ដោយមូលហេតុភាពស្មុគស្មាញនៃបច្ចេកទេសវិទ្យាសាស្ត្រនៃសេចក្តីសម្រេចរដ្ឋបាលបរិស្ថាន ឬសកម្មភាពរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិនោះ ។

មាត្រា៥៥៧ ._ នីតិវិធីនៃការសម្រេចសេចក្តីរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិដោះស្រាយវិវាទរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

ការសម្រេចសេចក្តីរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិដោះស្រាយវិវាទរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវធ្វើឡើងដោយឆ្លងកាត់សវនាការជាសាធារណៈ ។ ការសម្រេចសេចក្តីត្រូវធ្វើឡើងដោយមតិភាគច្រើនក្នុងចំណោមសមាជិកវត្តមាន ។ សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាជាតិដោះស្រាយវិវាទរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិត្រូវតែមានយ៉ាងតិច៣ (បី) រូប ឬច្រើនរូប ប៉ុន្តែត្រូវតែជាចំនួនសេស ដែលចូលរួមក្នុងការធ្វើសវនាការជាសាធារណៈអាស្រ័យទៅតាមករណីប្រភេទនៃបណ្តឹងលើសេចក្តីសម្រេចរដ្ឋបាល

បរិស្ថាន ឬសកម្មភាពរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិនីមួយៗ ដែលក្នុងនោះសមាជិកមកពីតំណាងគណៈរដ្ឋមន្ត្រីជាប្រធានដឹកនាំសវនាការជាសាធារណៈ ។

ការពិភាក្សាសម្រេចសេចក្តីរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិដោះស្រាយវិវាទរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវធ្វើជាសម្ងាត់ ប៉ុន្តែការប្រកាសសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនត្រូវធ្វើឡើងជាសាធារណៈ និងដោយមានសំអាងហេតុត្រឹមត្រូវនៅក្នុងសាលសវនាការសាធារណៈ ។

មាត្រា៥៥៨ ._ ការប្តឹងជំទាស់ប្រឆាំងសេចក្តីសម្រេចរដ្ឋបាលបរិស្ថាន ឬសកម្មភាពរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

ប្រសិនបើគូភាគីវិវាទមិនយល់ព្រមតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិដោះស្រាយវិវាទរដ្ឋបាលបរិស្ថាន ភាគីវិវាទមានសិទ្ធិប្តឹងជំទាស់ទៅសាលាដំបូងរាជធានី ខេត្តឲ្យពិនិត្យ និងសម្រេចឡើងវិញ ទៅតាមក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីដែលមានជាធរមាន ក្នុងរយៈពេល៣០(សាមសិបប្រាំ)ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានការជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចនោះ ។

ក្នុងករណីគ្មានបណ្តឹងជំទាស់ក្នុងរយៈពេល៣០ (សាមសិប)ថ្ងៃខាងលើនេះ ត្រូវចាត់ទុកថាសេចក្តីសម្រេចនេះចូលជាស្ថាពរ ហើយមានអានុភាពអនុវត្តភ្លាម ។

មាត្រា៥៥៩ ._ កិច្ចសហការជាមួយគណៈកម្មការជាតិដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

អាជ្ញាធរគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវផ្តល់កិច្ចសហការ សម្របសម្រួល និងផ្តល់ជំនួយដល់ការអនុវត្តតួនាទីរបស់គណៈកម្មការជាតិដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន ក្នុងករណីមានសំណើពីគណៈកម្មការជាតិដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា៥៦០ ._ ឯករាជ្យភាព និងអព្យាក្រឹត្យភាពនៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិដោះស្រាយវិវាទរដ្ឋបាលបរិស្ថាន

សមាជិកនៃក្រុមប្រឹក្សជាតិដោះស្រាយវិវាទរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលត្រូវបានទទួលការតែងតាំង ត្រូវបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួនដោយឯករាជ្យ និងអព្យាក្រឹត្យ ក្នុងព្រំដែននៃវិសាលភាពសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន តាមបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន ។

ក្នុងករណីដែលសមាជិកណាដែលបំពានមុខងាររបស់ខ្លួនដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះ ហើយប្រព្រឹត្តអំពើណាមួយដែលខុសនឹងច្បាប់ជាធរមាន សមាជិកនោះត្រូវទទួលខុសត្រូវទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាល និង/ឬព្រហ្មទណ្ឌទៅតាមប្រភេទនៃកំហុសដែលមានចែងក្នុងបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ជាធរមាន ។

ផ្នែកទី៤
ការដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ
ក្នុងប្រព័ន្ធតុលាការ

មាត្រា៩៦១ ._ តុលាការជំនាញបរិស្ថាននៃសាលាដំបូងរាជធានី ខេត្ត

ត្រូវបង្កើតឲ្យមានតុលាការជំនាញបរិស្ថាននៅសាលាដំបូងរាជធានី ខេត្ត និងសភាជំនាញបរិស្ថាននៅសាលាឧទ្ធរណ៍ និងតុលាការកំពូល ដើម្បីទទួលបន្ទុកដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ និងវិវាទប្រឆាំងសេចក្តីសម្រេចរដ្ឋបាលបរិស្ថាន ឬសកម្មភាពរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា៩៦២ ._ សមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការជំនាញបរិស្ថាន

តុលាការជំនាញបរិស្ថានត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចចំពោះបណ្តឹងជំទាស់ដែលបញ្ជូនមកដោយក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិឬក្រុមប្រឹក្សាជាតិដោះស្រាយវិវាទប្រឆាំងសេចក្តីសម្រេចរដ្ឋបាលបរិស្ថាន ដោយយោងតាមក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីជាធរមាន ។

ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលបណ្តឹងពាក់ព័ន្ធវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលមានចរិកលក្ខណៈជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលកំណត់ដោយក្រមនេះ និងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ផ្សេងទៀត ការដំណើរការនីតិវិធីនៃរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌនេះត្រូវអនុលោមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

ការអនុវត្តនីតិវិធីក្នុងការដោះស្រាយបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវអនុលោមតាមក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី និងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន លើកលែងតែមានបទប្បញ្ញត្តិពិសេសដែលកំណត់ដោយក្រមនេះ ។

មាត្រា៩៦៣ ._ បណ្តឹងជំទាស់ប្រឆាំងកិច្ចព្រមព្រៀងសៈជារបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

គូភាគី ឬសាធារណជនដែលមានគោលដៅការពារផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចមានសិទ្ធិប្តឹងជំទាស់នឹងកិច្ចព្រមព្រៀងសៈជារបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន ឬក្រុមប្រឹក្សាជាតិដោះស្រាយវិវាទរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ទៅតុលាការជំនាញបរិស្ថាននៃសាលាដំបូងរាជធានី ខេត្ត ដើម្បីពិនិត្យឡើងវិញនូវអង្គច្បាប់ និងនីតិវិធី ។

បុគ្គលគ្រប់រូបដែលមិនពេញចិត្តសាលក្រមរបស់តុលាការជំនាញបរិស្ថាននៃសាលាដំបូងរាជធានី ខេត្ត មានសិទ្ធិប្តឹងឧទ្ធរណ៍នឹងសាលក្រម ទៅតុលាការជាន់ខ្ពស់បាន ។ ចំពោះបែបបទ និងនីតិវិធីនៃការប្តឹង ត្រូវអនុលោមតាមក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីជាធរមាន ។

មាត្រា៩៦៤ ._ សមត្ថកិច្ចពិនិត្យទិដ្ឋភាពច្បាប់របស់តុលាការជំនាញបរិស្ថាន

តុលាការជំនាញបរិស្ថានមានសមត្ថកិច្ចពិនិត្យទិដ្ឋភាពច្បាប់ដូចខាងក្រោម៖

ក-ការពិចារណា វិធានការនិងដំណោះស្រាយនានាដែលបានកំណត់ក្នុងក្រមនេះ ត្រូវបានបញ្ចូលក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងសៈជា ។

ខ-ត្រូវពិចារណាលើការស្តារ និងជួសជុលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិជាអាទិភាព ។

គ-ដំណោះស្រាយ និងវិធានការនានា ត្រូវស្របនឹងគោលការណ៍ទូទៅដូចមានចែងក្នុងក្រមបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

ឃ-កម្មវត្ថុវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិអាចដោះស្រាយតាមរយៈយន្តការសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

ង-ខ្លឹមសារនៃកិច្ចព្រមព្រៀងសៈជាបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិផ្ទុយនឹងសណ្តាប់ធ្នាប់សារណៈ ទំនៀមទម្លាប់ល្អរបស់សង្គម និងបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ផ្សេងៗទៀត ។

ច-ពិនិត្យភាពត្រឹមត្រូវនៃនីតិវិធីនៃសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

ឆ-សង្គតិភាពទៅនឹងគោលនយោបាយសាធារណៈរបស់រដ្ឋ ។

មាត្រា៩៦៥ ._ ការសម្រេចសេចក្តីរបស់តុលាការជំនាញបរិស្ថាន

តុលាការជំនាញបរិស្ថាន ត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងជំទាស់ ចំពោះកិច្ចព្រមព្រៀងសៈជា របស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសន្ធានកម្មបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ឬសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិដោះស្រាយវិវាទរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដោយសាលក្រមក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរបំផុត ៣(បី)ខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានពាក្យបណ្តឹង ។

រយៈពេលដូចមានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះ មិនអាចពន្យាពេលបានឡើយ ។

មាត្រា៩៦៦ ._ បណ្តឹងជំទាស់ប្រឆាំងសេចក្តីសម្រេចរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិដោះស្រាយវិវាទរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

គូភាគី ឬសាធារណជនដែលមានគោលដៅការពារផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចមានសិទ្ធិប្តឹងជំទាស់ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិដោះស្រាយវិវាទរដ្ឋបាលបរិស្ថានទៅតុលាការជំនាញបរិស្ថាននៃសាលាដំបូងរាជធានីខេត្ត ដើម្បីពិនិត្យឡើងវិញអំពីនីត្យានុកូលភាពនៃសេចក្តីសម្រេច ។

បុគ្គលគ្រប់រូបដែលមិនពេញចិត្តសាលក្រមរបស់តុលាការជំនាញបរិស្ថាននៃសាលាដំបូងរាជធានី ខេត្ត មានសិទ្ធិប្តឹងឧទ្ធរណ៍នឹងសាលក្រម ទៅតុលាការជាន់ខ្ពស់បាន ។ ចំពោះបែបបទ និងនីតិវិធីនៃការប្តឹង ត្រូវអនុលោមតាមក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីជាធរមាន ។

មាត្រា៩៦៧ ._ សមត្ថកិច្ចពិនិត្យពីនីត្យានុកូលភាពនៃសេចក្តីសម្រេចរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

តុលាការជំនាញបរិស្ថាន មានសមត្ថកិច្ចពិនិត្យលើបញ្ហានីត្យានុកូលភាពដូចខាងក្រោម៖

ក-សុពលភាពនៃសេចក្តីសម្រេចរដ្ឋបាល មានជាអាទិ៍ សមត្ថកិច្ចចេញសេចក្តីសម្រេចវិការៈនៃទម្រង់ ឬនីតិវិធីនៃការចេញសេចក្តីសម្រេច ឬរំលោភអំណាច ។

ខ-ខ្លឹមសារជាសារវន្តនៃសេចក្តីសម្រេចមានជាអាទិ៍ ការរំលោភច្បាប់ ឬបទបញ្ជាផ្សេង ។ ការភ័ណ្ឌច្រឡំផ្លូវច្បាប់ អង្គហេតុ ឬមូលហេតុនៃការចេញសេក្តីសម្រេច រំលោភគោលការណ៍ទូទៅនៃច្បាប់ ។

មាត្រា៩៦៨ ._ សមត្ថកិច្ចពិនិត្យលើសកម្មភាពរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

តុលាការជំនាញបរិស្ថានត្រូវពិនិត្យលើសកម្មភាពរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលបានអនុវត្តស្របទៅនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ ឬបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងៗ ឬរំលោភអំណាច ។

មាត្រា៩៦៩ ._ រយៈពេលប្តឹងឧបាស្រ័យទៅតុលាការជាន់ខ្ពស់

បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ និងបណ្តឹងសារទុក្ខ ត្រូវធ្វើឡើងក្នុងអំឡុងពេល១ (មួយ) ខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានការបញ្ជូនលិខិតសាលក្រម ឬសាលដីកា ។ នីតិវិធីនៃការដោះស្រាយបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ឬបណ្តឹងសារទុក្ខ ត្រូវអនុលោមតាមក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីជាធរមាន លើកលែងតែមានបទប្បញ្ញត្តិពិសេសចែងក្នុងក្រមនេះ ។

មាត្រា៩៧0 ._ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ នឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការជំនាញបរិស្ថាន

សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ លើសាលក្រមតុលាការជំនាញបរិស្ថានដោយសាលដីកា ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរបំផុត ៦(ប្រាំមួយ)ខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ។

រយៈពេលដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះ មិនអាចពន្យាបានឡើយ ។

មាត្រា៩៧១ ._ បណ្តឹងសារទុក្ខនឹងសាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍

តុលាការកំពូល ត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចលើលើបណ្តឹងសារទុក្ខ លើសាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដោយសាលដីកា ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរបំផុត ៩(ប្រាំបួន)ខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានពាក្យបណ្តឹងសារទុក្ខ ។

រយៈពេលដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះ មិនអាចពន្យាបានឡើយ ។

សម្រាប់បណ្តឹងដែលមានគោលបំណងរដ្ឋប្បវេណី ឬបំណងផ្ទៃកបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ តុលាការកំពូល ត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយ ឬស្តាពរ ដោយគ្មានការកែប្រែ ហើយអនុញ្ញាតឲ្យសាលាឧទ្ធរណ៍ មានចំណាត់ការឡើងវិញស្របតាមនីតិវិធីដែលបានកំណត់ដោយក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា លើកលែងតែ បណ្តឹងពាក់ព័ន្ធនឹងធនធានធម្មជាតិ និងបរិស្ថាននោះ មានចរិកលក្ខណៈព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា៩៧២ ._ នីតិវិធីនៃបណ្តឹងជាយុទ្ធសាស្ត្រប្រឆាំងនឹងការចូលរួមជាសាធារណជន

ម្ចាស់គម្រោង ឬមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដែលទទួលរងការប្តឹងចោទប្រកាន់ដោយមិនត្រឹមត្រូវពីរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ដែលធ្វើរងផលប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍របស់ខ្លួនអាចដាក់ពាក្យបណ្តឹងតបទាមទារសំណងរដ្ឋប្បវេណីទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា៩៧៣ ._ លក្ខខណ្ឌនៃការទទួលយកបណ្តឹងជាយុទ្ធសាស្ត្រប្រឆាំងនឹងការចូលរួមជាសាធារណៈ:

តុលាការ ត្រូវត្រួតពិនិត្យលក្ខខណ្ឌនៃការទទួលយកបណ្តឹងជាយុទ្ធសាស្ត្រប្រឆាំងនឹងការចូលរួមជាសាធារណៈ:មានដូចខាងក្រោម៖

ក-សកម្មភាពនៃបណ្តឹងតប មិនមានចេតនាក្នុងការរៀតរៀន ឬរារាំង ឬគៀបសង្កត់ដល់ការចូលរួមរបស់សាធារណជនលើសកម្មភាពបណ្តឹង ។

ខ-គ្មានភស្តុតាងត្រឹមត្រូវ ឬច្បាស់លាស់ថាបណ្តឹងរបស់សាធារណជនជាបណ្តឹងដែលមានចេតនាបរិហារកេរ្តិ៍ ឬរារាំង ជ្រៀតជ្រែកដោយគំនិតទុច្ចរិតដល់ម្ចាស់បណ្តឹងតប ។

តុលាការ ត្រូវសម្រេចលើកបណ្តឹងចោលដោយដីកាសម្រេចក្នុងករណីដែលបណ្តឹងពុំគោរពតាម លក្ខខណ្ឌដូចចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះ ។

ភាគីណាមិនសុខចិត្តនឹងសេចក្តីសម្រេចខាងលើនេះ មានសិទ្ធិប្តឹងជំទាស់ទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ក្នុងរយៈពេល១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានការជូនដំណឹងអំពីដីកាសម្រេច ។ ការសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ បិទផ្លូវតវ៉ា ។

នីតិវិធីនៃការដោះស្រាយបណ្តឹងជាយុទ្ធសាស្ត្រប្រឆាំងការចូលរួមជាសាធារណៈ ត្រូវអនុវត្តតាមនីតិវិធីដូចមានចែងក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីជាធរមាន លើកលែងតែបទប្បញ្ញត្តិដែលមានចែងជាពិសេសក្នុងក្រមនេះ ។

មាត្រា៩៧៤ ._ នីតិវិធីនៃការអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ

ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះសិទ្ធិទាមទារដែលមានគោលបំណងសងជាប្រាក់ ត្រូវអនុវត្តតាមនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំដូចមានចែងក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីជាធរមាន ។

ការអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចនៃនីតិវិធីចាត់ចែងរក្សាការពារ ត្រូវអនុវត្តតាមនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះការចាត់ចែងរក្សាការពារដូចមានចែងក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីជាធរមាន ។

ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះសិទ្ធិទាមទារដែលគ្មានគោលបំណងសងជាប្រាក់ ជាការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការដែលបង្គាប់ឲ្យប្រគល់វត្ថុរបី ឬបង្គាប់ឲ្យធ្វើ ឬមិនធ្វើសកម្មភាពណាមួយ ហើយត្រូវអនុវត្តទៅតាមនីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំដូចមានចែងក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីជាធរមាន ។ ក្រៅពីនេះ អ្នកដែលមិនអនុវត្តតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ត្រូវចោទប្រកាន់ និងផ្តន្ទាទោសតាមក្រមព្រមទណ្ឌជាធរមាន ។

ជំពូកទី២
នីតិវិធីដោះស្រាយបទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែល មានចរិកលក្ខណៈព្រហ្មទណ្ឌ

ផ្នែកទី១
នីតិវិធីនៃការស៊ើបអង្កេត ការស៊ើបសួរ ការចោទប្រកាន់ និងការជំនុំជម្រះ

មាត្រា៩៧៥ ._ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

បទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌត្រូវយកមកអនុវត្តនៅក្នុងការស៊ើបអង្កេត ការចោទប្រកាន់ បទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ លើកលែងតែក្នុងករណីដែលមានចែងជាពិសេសក្នុងផ្នែកនេះ ។

មាត្រា៩៧៦ ._ នីតិវិធីនៃការស៊ើបអង្កេត និងស៊ើបសួរ ការចោទប្រកាន់ និងការជំនុំជម្រះ

នីតិវិធីនៃការស៊ើបអង្កេត ការស៊ើបសួរ និងការជំនុំជម្រះ ត្រូវអនុវត្តតាមការនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន លើកលែងតែមានចែងជាពិសេសក្នុងក្រមនេះ ។

មាត្រា៩៧៧ ._ចេតនាប្រព្រឹត្តបទល្មើសដោយចេតនាបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

ពុំមានបទល្មើសទេ ប្រសិនបើគ្មានចេតនាប្រព្រឹត្ត ប៉ុន្តែក្នុងការចោទប្រកាន់បទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ បទល្មើសមួយអាចកើតចេញពីលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

ក-ចេទនាប្រព្រឹត្ត ឬបំណងប្រព្រឹត្ត ។

ខ-បានដឹងអំពីបទល្មើស ហើយគ្មានចាត់វិធានការទប់ស្កាត់ ។

គ-ការធ្វេសប្រហែស ឬខ្វីខ្ជាក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចតាមច្បាប់កំណត់ ។

ឃ-មិនអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ ឬលក្ខខណ្ឌតម្រូវរបស់ច្បាប់ ឬបទបញ្ជាផ្សេងៗ ។

ផ្នែកទី២
ភស្តុតាងក្នុងរឿងក្តីបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

មាត្រា៩៧៨ ._ ភស្តុតាងនៃបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលទាក់ទងផ្នែករដ្ឋប្បវេណី និងព្រហ្មទណ្ឌ

ភស្តុតាជាមូលដ្ឋាននៃបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលទាក់ទងផ្នែករដ្ឋប្បវេណី និងព្រហ្មទណ្ឌមានដូចខាងក្រោម៖

ក-ឯកសារ ។

ខ-កស្សិណសាក្សី ។
គ-វត្ថុនានា ។
ឃ-ការពន្យល់បកស្រាយ ។
ង-ការពិនិត្យផ្ទាល់របស់តុលាការ ។

មាត្រា៩៧៩ ._ ភស្តុតាងជាឯកសារ

ភស្តុតាងជាឯកសារមានដូចខាងក្រោម៖

ក- លិខិតអនុញ្ញាត អាជ្ញាប័ណ្ណ កិច្ចព្រមព្រៀង វិញ្ញាបនបត្រផ្សេងៗ ។
ខ-របាយការណ៍នៃការត្រួតពិនិត្យផ្សេងៗ ។
គ-វិក័យបត្រ ។
ឃ-របាយការណ៍នៃការធ្វើការពិសោធន៍ ។
ង-ផែនទី ។
ច-រូបថត វីដេអូ ឬសំឡេង ។
ឆ-ផ្សេងៗ ។

មាត្រា៩៨0 ._ ភស្តុតាងជាកស្សិណសាក្សី

ភស្តុតាងជាកស្សិនសាក្សីមានដូចខាងក្រោម៖

ក-សាក្សីជាមនុស្សទូទៅ ។
ខ-សាក្សីជាអ្នកជំនាញ ។
គ-ផ្សេងៗ ។

មាត្រា៩៨១ ._ ភស្តុតាងជាវត្ថុដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកម្មវត្ថុនៃវិវាទ

ភស្តុតាងជាវត្ថុដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកម្មវត្ថុនៃវិវាទមានដូចខាងក្រោម៖

ក-សំណាក ។
ខ-ផ្សេងៗ ។

មាត្រា៩៨២ ._ ភស្តុតាងជាការពន្យល់បកស្រាយ

ភស្តុតាងជាការពន្យល់បកស្រាយមានដូចខាងក្រោម៖

ក-ដ្យាក្រាម ។
ខ-តារាងនានា ។
គ-ផ្សេងៗ ។

មាត្រា៩៨៣ ._ ការពិនិត្យភស្តុតាងជាសមូហវិធី

ការពិនិត្យភស្តុតាងដោយសមូហវិធីដូចខាងក្រោម៖

ក-ការអះអាងរបស់ភាគីនៃវិវាទ ។

ខ-ការអះអាងរបស់អ្នកជំនាញការបច្ចេកទេស ។

គ-ការអះអាងរបស់សាក្សី ។

ឃ-ការអះអាងរបស់មេធាវី ។

ង-ផ្សេងៗ ។

មាត្រា៩៨៤ ._ ភស្តុតាងនៃបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលទាក់ទងនឹងផ្នែករដ្ឋបាលបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

ភស្តុតាងនៃបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលទាក់ទងនឹងផ្នែករដ្ឋបាលបិរស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិមានដូចខាងក្រោម៖

ក-សេចក្តីសម្រេចរដ្ឋបាលបរិស្ថាន ឬសកម្មភាពរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ។

ខ- ការអះអាងរបស់សាក្សី ។

គ- សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់អ្នកជំនាញបច្ចេកទេស ។

ឃ- ការអះអាងរបស់ភាគីវិវាទនៃវិវាទ ។

ង- ផ្សេងៗ ។

មាត្រា៩៨៥ ._ ការពិនិត្យភស្តុតាងក្នុងបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលមានចរិកលក្ខណៈផរដ្ឋប្បវេណី ព្រហ្មទណ្ឌនិងរដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

ចំពោះការពិនិត្យភស្តុតាងក្នុងបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលមានចរិកលក្ខណៈផ្នែករដ្ឋប្បវេណី និងផ្នែករដ្ឋបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវអនុលោមតាមវិធានភស្តុតាងដូចមានចែងក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីជាធរមាន ។

ចំពោះការពិនិត្យភស្តុតាងក្នុងបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលមានចរិកលក្ខណៈព្រហ្មទណ្ឌ ត្រូវអនុលោមតាមវិធានភស្តុតាងដូចមានចែងក្នុងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

មាត្រា៩៨៦ ._ លក្ខខណ្ឌចាំបាច់នៃភស្តុតាងក្នុងរឿងក្តីបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

ភស្តុតាងក្នុងរឿងក្តីបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវមានភស្តុតាងចាំបាច់ដាច់ខាត ជាសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ជំនាញបច្ចេកទេសវិទ្យាសាស្ត្រមកធ្វើជាមូលដ្ឋានក្នុងការពិចារណានិងសម្រេចសេចក្តី។

មាត្រា៩៨៧ ._ ភស្តុតាងដែលរឹបអូសបាន

ភស្តុតាងដែលរឹបអូសបាន ត្រូវគ្រប់គ្រងដោយនីតិវិធីដែលចេញដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដូចបានកំណត់នៅក្នុងក្រមនេះ និងឧបករណ៍គតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ។ ភស្តុតាង ត្រូវមានការរក្សាទុកឲ្យបានត្រឹមត្រូវ និងមានសុវត្ថិភាព នៅឯស្ថាប័នដែលក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានបានឯកភាពឲ្យទទួលបន្ទុក ។

ផ្នែកទី៣
ការចាត់ចែងរក្សាការពារក្នុងរឿងក្តីបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

មាត្រា៩៨៨ ._ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

នីតិនៃការចាត់ចែងរក្សាការពារ និងនីតិវិធីអនុវត្តរក្សាការពារត្រូវអនុវត្តតាមក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីជាធរមាន លើកលែងតែមានបទប្បញ្ញត្តិពិសេសដែលមានចែងក្នុងក្រមនេះ ។

មាត្រា៩៨៩ ._ មូលដ្ឋាននៃការសម្រេចលើពាក្យសុំដីកាសម្រេចរក្សាការពារ

មូលដ្ឋាននៃការពិចារណា និងសម្រេចសេចក្តីលើពាក្យសុំដីកាសម្រេចរក្សាការពារត្រូវមានដូចខាងក្រោម៖

ក-មានមូលដ្ឋានច្បាប់គ្រប់គ្រាន់បង្ហាញពីសិទ្ធិឬទំនាក់ទំនងគតិយុត្តដែលត្រូវរក្សាពារ។

ខ-មានការទទួលរងការខូចខាតដែលមិនអាចស្តារ ឬជួសជុសឡើងវិញបាន អំពីអំពើដែលបានប្រព្រឹត្ត ។

គ-ផលប្រយោជន៍សាធារណៈធំជាងផលប្រយោជន៍ឯកជន ឬផលប្រយោជន៍រួម ឬសម្ងាហភាពធំជាងផលប្រយោជន៍ឯកជន ។

មាត្រា៩៩0 ._ រយៈពេលនៃការសម្រេចសេចក្តីរបស់តុលាការ

តុលាការជំនាញបរិស្ថាន ត្រូវសម្រេចលើពាក្យសុំចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារ ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃទទួលបានពាក្យសុំ ។ ក្នុងករណីដែលមានពាក្យសុំតវ៉ាចំពោះដីកាសម្រេចការពារ តុលាការជំនាញបរិស្ថាន ត្រូវសម្រេចក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ២ (ពីរ) សប្តាហ៍ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលគូភាគីបានទទួលលិខិតនីតិវិធីរបស់តុលាការចាប់មានអានុភាព ។

តុលាការនៃបណ្តឹងជំទាស់ ត្រូវសម្រេចលើបណ្តឹងជំទាស់នឹងដីកាសម្រេចលើពាក្យសុំតវ៉ា នឹងដីកាសម្រេចរក្សាការពារ ឬដីកាសម្រេចលើកចោលពាក្យសុំចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារ ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរបំផុត ២ (ពីរ)សប្តាហ៍ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលគូភាគីបានទទួលលិខិតនីតិវិធីរបស់តុលាការចាប់មានអានុភាព ។

មាត្រា៩៩១ ._ គោលការណ៍ការបញ្ជូន

នីតិវិធីនៃការបញ្ជូនត្រូវអនុវត្តតាមក្រមនីវិធីរដ្ឋប្បវេណីជាធរមាន លើកលែងតែមានចែងជាពិសេសក្នុងក្រមនេះ ។

ការបញ្ជូន ត្រូវធ្វើឡើងដោយឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់តុលាការ ក្នុងការកំណត់ពីវិធីនៃការបញ្ជូន ឬទីកន្លែងដែលត្រូវបញ្ជូន ហើយដែលចាត់ទុកថាមានអានុភាពតាមផ្លូវច្បាប់ថាគូភាគីបានទទួលដំណឹងអំពីនីតិវិធីតុលាការ ឬអ្នកដែលទទួលបានបន្ទុកនៃការបញ្ជូន ។

ទីកន្លែងគឺជាអាសយដ្ឋានដែលជាលំនៅដ្ឋាន ឬទីសំណាក់ ឬទីស្នាក់ការ ឬទីកន្លែងអាជីវកម្មរបស់នីតិបុគ្គលដែលគូភាគីបានបញ្ជាក់នៅក្នុងឯកសារជាផ្លូវការក្នុងការដាក់ពាក្យសុំ ឬពាក្យបណ្តឹង ។

មាត្រា៩៩២ ._ គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាននៃច្បាប់បរិស្ថានដែលត្រូវយកមកអនុវត្ត

តុលាការចេញសេក្តីសម្រេចលើពាក្យសុំចេញដីការក្សាការពារ ត្រូវផ្អែកលើ គោលការណ៍បរិស្ថានដូចខាងក្រោម៖

ក- ការប្រុងប្រយ័ត្នជាមុន ។

ខ-អ្នកបំពុល ឬអ្នកបង្កការខូចខាតបរិស្ថានជាអ្នកទទួលបន្ទុកថ្លៃចំណាយការខូចខាត ។

គ-បង្ការទុកជាមុន ។

មាត្រា៩៩៣ ._ ការដាក់ប្រាតិភោគ

តុលាការអាចសម្រេចឲ្យអ្នកដាក់ពាក្យសុំដាក់ប្រាតិភោគ ឬមិនដាក់ប្រាតិភោគ ដោយពិចារណាលើមូលហេតុដូចខាងក្រោម៖

ក- ពុំមានភស្តុតាង ឬមូលហេតុគ្រប់គ្រាន់ និងច្បាស់លាស់បង្ហាញពីទំហំនៃការខូចខាតបរិស្ថាន ឬផលប្រយោជន៍នៃភាគីដែលរងផលប៉ះពាល់ ។

ខ- លទ្ធភាពនៃធនធានសេដ្ឋកិច្ចរបស់ម្ចាស់បំណុល ។

គ- ឧត្តមភាពនៃកិច្ចការពារបរិស្ថាន ។

ឃ- កាល:ទេស:ផ្សេងៗទៀត ។

មាត្រា៩៩៤ ._ បទប្បញ្ញត្តិដែលត្រូវអនុវត្តក្នុងរឿងបត្យាប័ន

បទប្បញ្ញត្តិនៃជំពូកទី២ មាតិកាទី១ គន្លឹទី៩ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ត្រូវយកមកអនុវត្តក្នុងរឿងបត្យាប័នពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលមានចរិកលក្ខណៈព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា៩៩៥ ._ ជំនួយផ្អែកច្បាប់ទៅវិញទៅមក

ក្នុងករណីបទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលមានលក្ខណៈព្រហ្មទណ្ឌ អាជ្ញាធរតុលាការនៃព្រះរាជាណាចក្រអាចប្រគល់អំណាចឲ្យទៅអាជ្ញាធរខាងតុលាការមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋ

បរទេសណាមួយ និងអាចទទួលអំណាចពីអាជ្ញាធរតុលាការនៃរដ្ឋបរទេសណាមួយតាមរយៈក្រសួងយុត្តធម៌ដើម្បី៖

ក-ប្រមូលយកសក្ខីភាព ឬភាពចម្លើយដែលឆ្លើយតាមផ្លូវតុលាការ ។

ខ-ឲ្យដំណឹងពីលិខិតផ្សេងៗរបស់តុលាការ ។

គ-ធ្វើការឆែកឆេរ ឃាត់ទុក និងដកហូត ។

ឃ-ធ្វើការពិនិត្យវត្ថុ និងទីកន្លែង ។

ង-ផ្តល់ព័តិមាន និងវត្ថុតាង ។

ច-ផ្តល់ឯកសារកំណត់ហេតុជាច្បាប់ដើម ឬសេចក្តីចម្លងដោយមានបញ្ជាក់ថាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើមនៃឯកសារ និងសំណុំរឿង ។

ឆ-បង្ហាញ ឬផ្តល់សាក្សី អ្នកជំនាញ ឬជនដទៃទៀត រាប់ទាំងជនជាប់ឃុំខ្លួនដែល យល់ព្រមជួយក្នុងការស៊ើបអង្កេត ឬយល់ព្រមចូលរួមក្នុងនីតិវិធី ។

ជ- កំណត់អត្តសញ្ញាណ ឬស្រាវជ្រាវរកធនធាន ទ្រព្យសម្បត្តិ បរិក្ខារ និងសម្ភារៈទាំងដែលបានមកពីការប្រព្រឹត្តបទល្មើសដោយចេតនា និងមធ្យោបាយបទល្មើស ។

ឈ-ដាក់ក្រោមវិធានការរក្សាទុកជាបណ្តោះអាសន្ននូវផលិតផល និងទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានមកពីបទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលមានទាំងបរិក្ខារ សម្ភារៈដែលប្រើប្រាស់ ឬទុកសម្រាប់ប្រើប្រាស់ដើម្បី ប្រព្រឹត្តបទល្មើសដោយចេតនាបរិស្ថានដែលមានលក្ខណៈព្រហ្មទណ្ឌ ។

ញ-ចាត់ឲ្យអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចដែលបញ្ជាឲ្យធ្វើការរឹបអូស ដកហូត ឬយកមកវិញនូវផលិតផល ទ្រព្យសម្បត្តិ បរិក្ខារ សម្ភារៈទាំងឡាយដែលបានមកពីការប្រព្រឹត្តបទល្មើសដោយចេតនាបរិស្ថាន ដែលមានលក្ខណៈព្រហ្មទណ្ឌ ។

ដ-បញ្ជាឲ្យធ្វើការរឹបអូសវត្ថុទាំងឡាយ ដែលមានចែងក្នុងចំណុចខាងលើ ។

ឋ- ឲ្យដំណឹងអំពីការចោទប្រកាន់តាមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

ឌ- សួរចម្លើយជនត្រូវចោទតាមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

ឍ-រកឲ្យឃើញ និងកំណត់អត្តសញ្ញាណសាក្សី និងជនសង្ស័យ ។

មាត្រា៩៩៦ ._ នីតិវិធីជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកផ្នែករដ្ឋប្បវេណី

នីតិវិធីនៃការអនុវត្តជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកផ្នែករដ្ឋប្បវេណី ត្រូវអនុវត្តតាមគោលការណ៍ទាំងឡាយដែលបានកំណត់ក្នុងសន្និសញ្ញា ឬកិច្ចព្រមព្រៀងទ្វេភាគី និងពហុភាគី ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគីហត្ថលេខី និងច្បាប់ជាតិជាធរមាន ។

មាតិកាទី២

មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ មន្ត្រីការពារបេតិកភណ្ឌ និងមន្ត្រីអធិការកិច្ចបរិស្ថាន

ជំពូកទី១
មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

មាត្រា៩៧ ._ សមាសភាពមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

មន្ត្រីរាជការសាធារណៈ ឬមន្ត្រីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលទទួលបន្ទុកពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ មានជាអាទិ៍ មន្ត្រីទទួលបន្ទុកវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន មន្ត្រីទទួលបន្ទុករបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ មន្ត្រីទទួលបន្ទុកបង្ក្រាបបទល្មើសសត្វព្រៃ មន្ត្រីការពារបេតិកភណ្ឌ មន្ត្រីអធិការកិច្ចការបំពុលបរិស្ថាន ដែលកំណត់ដោយក្រមនេះ និងច្បាប់ពិសេសផ្សេងទៀត ត្រូវទទួលបាននីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា៩៨ ._ នីតិវិធីក្នុងការទទួលបាននីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

ដើម្បីទទួលបាននីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវធ្វើសម្បថនៅចំពោះមុខសាលាឧទ្ធរណ៍ ។ សម្បថមិនចាំបាច់ធ្វើសាជាថ្មីម្តងទៀតឡើយ នៅពេលដែលទទួលបាននីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិនៅពេលក្រោយទៀត ។

បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការផ្តល់នីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត អន្តរក្រសួងរវាងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ និងក្រសួងយុត្តិធម៌ ។ ចំពោះរូបមន្តនៃពាក្យសម្បថ ត្រូវកំណត់ដោយក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

មាត្រា៩៩ ._ បេសកកម្មមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

មន្ត្រីរាជការសធារណៈ ឬមន្ត្រីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលទទួលបន្ទុកពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដែលទទួលបាននីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ មានបេសកកម្មដូចខាងក្រោម:

ក-ទទួលពាក្យបណ្តឹងពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

ខ-ធ្វើការត្រួតពិនិត្យបទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

គ-ស្នើសុំព័ត៌មានពីអ្នកពាក់ព័ន្ធក្នុងប្រតិបត្តិការស៊ើបអង្កេតបទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

ឃ-ធ្វើអធិការកិច្ចទីកន្លែងដែលសង្ស័យថាមានការប្រព្រឹត្តបទល្មើស បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដោយចេតនា។

ង-រឹបអូសវត្ថុតាងនានាពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

ច-ស្នើសុំជំនួយពីអ្នកពាក់ព័ន្ធក្នុងប្រតិបត្តិការស៊ើបអង្កេតបទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

ឆ-ធ្វើការស៊ើបអង្កេត និងបង្ក្រាបបទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

ជ-តាមដានជនសង្ស័យ ។

ឈ-ចាប់ខ្លួនជនល្មើស និងកសាងសំណុំរឿងពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិបញ្ជូនទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ។

ដ-ដាក់ពាក្យបណ្តឹងទៅកាន់តុលាការ ។

ឋ-ដាក់ការពិន័យអន្តការណ៍ ។

ប្រតិបត្តិការរបស់មន្ត្រីរាជការសធារណៈ ឬមន្ត្រីរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលទទួលបាននីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវអនុលោមតាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

មាត្រា1000 ._ សិទ្ធិអំណាចនៃការប្រើប្រាស់អាវុធ

មន្ត្រីរាជការសាធារណៈ ឬមន្ត្រីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលទទួលបន្ទុកពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ដែលមាននីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់អាវុធ ក្នុងអំឡុងពេលប្រតិបត្តិការរបស់ខ្លួន ។

ការប្រើប្រាស់អាវុធ ត្រូវអនុលោមតាមច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា1001 ._ នីតិវិធីស៊ើបអង្កេតរបស់មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ចំពោះបទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

នីតិវិធីក្នុការកសាងសំណុំរឿងរបស់មន្ត្រីរាជការសាធារណៈ ឬមន្ត្រីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ដែលទទួលបាននីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវអនុលោមតាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

ទម្រង់ និងបែបបទ ក្នុងការធ្វើកំណត់ហេតុរបស់មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តអន្តរក្រសួងរវាងក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធនធម្មជាតិ និងក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

មាត្រា១០០២ ._ កាតព្វកិច្ចរបស់អាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធក្នុងកិច្ចសហការចំពោះការស៊ើបអង្កេតបទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

អាជ្ញាធរដែនដីគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ និងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ត្រូវបង្កភាពងាយស្រួល ជួយសម្រួល និងជួយផ្តល់កម្លាំងសហការក្នុងការស្រាវជ្រាវ ត្រួតពិនិត្យបទល្មើស និងបង្ក្រាបបទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ក្នុងករណីមានការស្នើសុំពីមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា១០០៣ ._ ការប្រើប្រាស់ឯកសណ្ឋានក្នុងការស៊ើបអង្កេតលើបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

មន្ត្រីរាជការសាធារណៈ ឬមន្ត្រីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលទទួលបាននីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវមានប័ណ្ណសម្គាល់អត្តសញ្ញាណច្បាស់លាស់ នៅពេលចុះបំពេញបេសកកម្មក្នុងនាមជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា១០០៤ ._ សិទ្ធិរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងក្រុមសហគមន៍នានា

ប្រជាពលរដ្ឋ និងក្រុមសហគមន៍នានា មានសិទ្ធិចូលរួមក្នុងកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ដូចតទៅ៖

ក- ធ្វើការយោមល្បាតដោយមានការសហការពីរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ឧទ្យានរក្ស ឬមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធនានា ។

ខ- ធ្វើការឃាត់ទុកជនល្មើសក្នុងបទល្មើសជាក់ស្តែង និងឃាត់វត្ថុតាងនៃបទល្មើស រួចបញ្ជូនទៅអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ឬមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ឬឧទ្យានរក្ស ឬមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធនានាដែលនៅជិតបំផុត ។

គ- ផ្តល់ភស្តុតាង របាយការណ៍ និងព័ត៌មានដទៃទៀតអំពីបទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ទៅឲ្យក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ។

ឯ-ផ្តល់ភស្តុតាង និងព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិទៅឲ្យព្រះរាជអាជ្ញា ។

ផ្នែកទី១
មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ជាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

មាត្រា១០៥ ._ សមាសភាពមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

សមាសភាពមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានមាន៖

- មន្ត្រីនៃអង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។
- មន្ត្រីនៃមន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី ខេត្ត ។

មាត្រា១០៦ ._បេសកកម្មមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

មន្ត្រីវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលទទួលបាននីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ មានបេសកកម្មដូចខាងក្រោម៖

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹង ។

២- ត្រួតពិនិត្យបទល្មើស ។

៣- ធ្វើការស៊ើបអង្កេត បង្ក្រាបបទល្មើស ។

៤- កសាងសំណុំរឿងដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដើម្បីប្តឹងទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ។

ប្រតិបត្តិការ និងនីតិវិធីនៃកសាងសំណុំរឿងរបស់មន្ត្រីវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលទទួលបាននីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ត្រូវអនុលោមតាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា១០៧ ._សមត្ថកិច្ចដែនដីនៃមន្ត្រីនគរបាលវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

មន្ត្រីវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលទទួលបាននីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌នៃអង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន មានសមត្ថកិច្ចដែនដីទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មន្ត្រីវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលទទួលបាននីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌នៃមន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី ខេត្ត មានសមត្ថកិច្ចដែនដីនៅក្នុងមណ្ឌលរដ្ឋបាលរបស់ខ្លួន ។

ក្នុងករណីមានវិវាទសមត្ថកិច្ច ឬជាន់សមត្ថកិច្ចដែនដី រដ្ឋមន្ត្រីនៃ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានជាអ្នកសម្រេច ។

ការសម្រេចនេះបិទផ្លូវតវ៉ា ។

ផ្នែកទី២
មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌នៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

មាត្រា១០៨ ._ ការចាត់តាំងមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌នៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌នៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ត្រូវកំណត់ ឬបង្កើតដោយ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរួមគ្នារវាងក្រសួងយុត្តិធម៌ និងគណៈកម្មការជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយនិរន្តរភាព ។

មាត្រា១០០៩ ._ បេសកកម្មរបស់មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌នៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

ការបំពេញបេសកកម្ម និងការកសាងសំណុំរឿងពាក់ព័ន្ធការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ត្រូវអនុវត្ត ដូចមានចែងក្នុងបទប្បញ្ញត្តិទូទៅជំពូកទី២នេះ ត្រូវអនុលោមតាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

ផ្នែកទី៣
មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌នៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ

មាត្រា១០១០ ._ ការចាត់តាំងជាមន្ត្រីនគបាលយុត្តិធម៌ផ្នែកបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិនៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារ ថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដោយឡែករបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន ទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ក្រសួងមហាផ្ទៃ និងក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

ការបំពេញបេសកកម្ម និងការកសាងសំណុំរឿងពាក់ព័ន្ធនឹងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដូចមានចែងក្នុងបទប្បញ្ញត្តិទូទៅជំពូកទី២នេះ និងច្បាប់ពិសេសផ្សេងៗទៀត ត្រូវអនុលោមតាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

មាត្រា១០១១ ._ ការស៊ើបអង្កេតភ្លាមៗ

មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ នៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារ ថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវចាត់វិធានការភ្លាមៗ ដើម្បីស៊ើបអង្កេតករណីណាមួយនៃបទល្មើស ធនធានធម្មជាតិនៅក្នុងរបៀងអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ តំបន់ការពារថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

មាត្រា១០១២ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់របាយការណ៍

នៅពេលអនុវត្តបេសកកម្មក្នុងការស៊ើបអង្កេតអំពីបទល្មើសដែលកើតឡើង នៅក្នុងរបៀងអភិ រក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ មន្ត្រីនៃក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យប រិស្ថាន និង មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត និងមន្ត្រីដទៃផ្សេងទៀតដែលមិនមានគុណសម្បត្តិជាមន្ត្រីនគរបាល យុត្តិធម៌ផ្នែកបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍អំពីការស៊ើបអង្កេតរបស់ខ្លួនអំពីបទ ល្មើសធនធានធម្មជាតិ ស្របតាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

មាត្រា១០១៣ ._ ភស្តុតាង

ភស្តុតាងនៃបទល្មើសធនធានធម្មជាតិ ទោះបីជាកើតឡើងនៅខាងក្នុងក្តី ឬខាងក្រៅក្តី នៃ របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវដាក់បញ្ចូននូវព័ត៌មានដូចខាង ក្រោម ៖

ក- ការឈូសឆាយចេញ ការបំផ្លិចបំផ្លាញ ការរំខាន ឬការធ្វើឲ្យខូចខាតចំពោះ ផល និងអនុផលនៃធនធានធម្មជាតិ ដែលជាភស្តុតាងជាក់ស្តែងនៃសកម្មភាពខុសច្បាប់ ។

ខ- ឧបករណ៍ និងមធ្យោបាយនៃការដឹកជញ្ជូន ដែលអាចត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ការប្រព្រឹត្តសកម្មភាពខុសច្បាប់ ។

គ -ឧបករណ៍ និងឯកសារកំណត់ត្រានានា ដែលបានប្រើប្រាស់នៅក្នុងធុរកិច្ចនៃការប្រព្រឹត្តបទល្មើស មានជាអាទិ៍ ទូរស័ព្ទ កំណត់ត្រាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ និងកំណត់ត្រាធនាគារ ។

ឃ -ទ្រព្យសម្បត្តិដែលត្រូវបានពិចារណាថា ទំនងជាត្រូវបានទិញបានតាមរយៈការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

ង- ឯកសារនានា ឬ សក្ខីកម្មផ្សេងទៀត ដែលផ្តល់ឲ្យដោយសាក្សីនៃសកម្មភាពខុសច្បាប់ ឬចេតនាក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសបែបនេះ ។

ភស្តុតាងដែលចែងនៅក្នុងចំណុច ក-ខាងលើ ត្រូវរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន រហូតដល់ពេលដែលតុលាការដោះស្រាយចប់ ឬមានបញ្ជានានា

មាត្រា១០១៤ ._ ការរឹបអូសទុកនូវការដឹកជញ្ជូនខុសច្បាប់

នៅក្នុងអំឡុងពេលនៃការដឹកជញ្ជូនផល និងអនុផលធនធានធម្មជាតិ អ្នកបើកបរមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូននោះ ដោយគ្មានវត្តមានម្ចាស់នៅជាមួយ ត្រូវរឹបអូសទុកជាបណ្តោះអាសន្ន ដើម្បីជួយសម្រួលដល់ការស៊ើបអង្កេតជនល្មើស ។

មាត្រា១០១៥ ._ ភស្តុតាងដែលរឹបអូសបាន

ភស្តុតាងដែលរឹបអូសបាន ត្រូវគ្រប់គ្រងស្របតាមនីតិវិធីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានស្របតាមក្រមនេះ ច្បាប់ពិសេសផ្សេងទៀត និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ។

ភស្តុតាងត្រូវរក្សាដោយសុវត្ថិភាព និងត្រឹមត្រូវ ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនានាផ្សេងទៀត ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ មានសិទ្ធិបញ្ចេញ បំផ្លាញ ឬរក្សាទុក សម្រាប់ផលប្រយោជន៍សាធារណៈនូវផល និងអនុផលធនធានធម្មជាតិដែលរឹបអូសបាន ។

មាត្រា១០១៦ ._ សត្វព្រៃដែលរឹបអូសបាន

សត្វព្រៃនៅរស់ដែលរឹបអូសបាន ត្រូវគ្រប់គ្រងស្របតាមនីតិវិធីរបស់ក្រុមការងារសង្គ្រោះសត្វព្រៃ និងត្រូវដោះលែងឲ្យបានកាន់តែឆាប់តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ទៅឲ្យមជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះសត្វព្រៃ ឬទៅឲ្យស្ថានីយ៍ដោះលែងសត្វព្រៃនានា ។

សាកសព ឬផ្នែកនានា នៃសត្វព្រៃដែលរឹបអូសបាន ត្រូវគ្រប់គ្រងស្របតាមក្រមនេះ អនុសញ្ញាអន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជារដ្ឋភាគី និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលពាក់ព័ន្ធដទៃ

ទៀត ។ សាកសព ឬផ្នែកនានានៃសត្វព្រៃដែលរឹបអូសបាន ត្រូវហាមឃាត់មិនឲ្យធ្វើការលក់ដូរ ឡើយ ។

ការរឹបអូស និងការគ្រប់គ្រងសត្វព្រៃដែលនៅរស់ សាកសព ឬផ្នែកនានានៃសត្វព្រៃ ជ័យភ័ណ្ឌ ឬវត្ថុផ្សេងទៀតដែលកើតចេញពីសត្វព្រៃ ត្រូវកត់ត្រាទុកឲ្យបានត្រឹមត្រូវ និងគោរពតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីកិច្ចការពារ ការអភិរក្ស និងការគ្រប់គ្រងសត្វព្រៃ ។

មាត្រា១០១៧ ._ សិទ្ធិអំណាចក្នុងការដាក់កម្រិតនានា

បុគ្គលិកនៃរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ មន្ត្រីនៃក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត និងបុគ្គលិកថ្នាក់ក្រោមនានា មានសិទ្ធិអំណាចក្នុងការដាក់កម្រិតលើសកម្មភាពនានារបស់បុគ្គលណាម្នាក់ ឬបញ្ឈប់ជាបណ្តោះអាសន្ននូវសកម្មភាពរបស់ក្រុមហ៊ុនណាមួយ ដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសប្រឆាំងនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃមាតិកានេះ ឬបានរំលោភបំពានលើកិច្ចព្រមព្រៀងណាមួយ ។

មាត្រា១០១៨ ._ សិទ្ធិក្នុងការធ្វើបណ្តឹង

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ដែលមិនយល់ស្របតាមសេចក្តីសម្រេចណាមួយដែលធ្វើឡើងដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ នៅក្នុងការអនុវត្តអំណាចរបស់ខ្លួននៅក្រោមមាតិកានេះ មានសិទ្ធិក្នុងធ្វើបណ្តឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ស្របតាមគន្លឹះទី ៩ នៃក្រមនេះ ។

បណ្តឹងនានាដែលធ្វើឡើងនៅក្រោមមាតិកានេះ មិនត្រូវធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ចំពោះសិទ្ធិអំណាច ឬទប់ស្កាត់ដំណើរការនៃការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់របស់មន្ត្រីនៃក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន នៅក្រោមមាតិកានេះឡើយ ។

ផ្នែកទី៤
មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិចំពោះបទល្មើសសត្វព្រៃ

មាត្រា១០១៩ ._ ការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់

មន្ត្រីដែលស្ថិតនៅក្រោមក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន មន្ទីរបរិស្ថាន និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងដែលមាននីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ផ្នែកបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវអនុវត្តបេសកកម្មរបស់ខ្លួនស្របតាមគន្លឹះទី ៩ នៃក្រមនេះ សម្រាប់បទល្មើសសត្វព្រៃ ដែលបានកំណត់យក្រោមមាតិកានេះ នៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា១០២០ ._ បេសកកម្មរបស់មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិចំពោះបទល្មើសសត្វព្រៃ

ការបំពេញបេសកកម្ម និងនីតិវិធីក្នុងការកសាងសំណុំរឿងរបស់មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ផ្នែកបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិចំពោះបទល្មើសសត្វព្រៃ ត្រូវអនុលោមតាមក្រមនេះ និងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

មាត្រា១០២១ ._ វិធានការបន្ទាន់

មន្ត្រីនៃក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត និងមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ផ្នែកបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ដើម្បីធ្វើការស៊ើបអង្កេត និងបង្ក្រាបបទល្មើសសត្វព្រៃទាំងឡាយ និងវិធានការស្របតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ និងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាធរមាន ។

មាត្រា១០២២ ._ ភស្តុតាង

ភស្តុតាង ឬវត្ថុតាងនៃបទល្មើសសត្វព្រៃ មានដូចតទៅ៖

ក-សត្វព្រៃដែលរស់ សត្វព្រៃដែលស្លាប់ បំណែកសត្វព្រៃ សត្វ ឬបំណែកនៃសត្វដែលបរបាញ់បាន និងវត្ថុធាតុនានានៃសត្វព្រៃ ។

ខ-ឧបករណ៍ និងមធ្យោបាយនានាដែលប្រើសម្រាប់ដឹកជញ្ជូនក្នុងបំណងប្រព្រឹត្តបទល្មើសដោយចេតនា មានជាអាទិ៍ សម្ភារៈដែលប្រើជាមធ្យោបាយដែលត្រូវបានហាមឃាត់សម្រាប់ការបរបាញ់ ។

គ-ឧបករណ៍ និងកំណត់ត្រានានាដែលបានប្រើក្នុងការធ្វើអាជីវកម្មសត្វព្រៃ មានជាអាទិ៍ ទូរស័ព្ទ របាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុ និងរបាយការធានាគារ ។ល។

ឃ-ទ្រព្យសម្បត្តិដែលត្រូវបានរាប់ថា បានមកពីដំណាក់កាលនានានៃការប្រព្រឹត្តបទល្មើសសត្វព្រៃ ។

ង-ឯកសារ ឬសក្ខីកម្មរបស់សាក្សី ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសកម្មភាពខុសច្បាប់ ឬការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើសដោយចេតនាបែបណាមួយ ។

ភស្តុតាងនានាដែលរឹបអូសខាងលើនេះ ត្រូវគ្រប់គ្រងស្របតាមជំពូកទី១១ នៃមាតិការនេះ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានា ដែលបានកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា១០២៣ ._ នីតិវិធីនានាពាក់ព័ន្ធទៅនឹងភស្តុតាង

ភស្តុតាងពាក់ព័ន្ធនឹងសត្វព្រៃ រួមទាំង សត្វព្រៃដែលរស់ ត្រូវប្រគល់ជូនទៅអង្គភាពពាក់ព័ន្ធដែលទទួលបន្ទុកលើវិធានការអនុវត្តច្បាប់ប្រឆាំងនឹងការជួញដូរសត្វព្រៃ ។

មាត្រា១០២៤ ._ ភស្តុតាងដែលរឹបអូសបាន

រាល់ភស្តុតាងដែលរឹបអូសបាន ត្រូវធ្វើការគ្រប់គ្រងស្របតាមនីតិវិធីដែលកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងគន្លឹះទី៩ នៃក្រមនេះ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត នានាដែលពាក់ព័ន្ធ ។ ភស្តុតាងនានា ត្រូវរក្សាប្រកបដោយសុវត្ថិភាព នៅឯស្ថាប័នដែលមានការ អនុញ្ញាតពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ទទួលសិទ្ធិក្នុងការដោះលែង បំផ្លាញ និងរក្សាផល និងអនុផលធនធានធម្មជាតិដែលរឹបអូសបាន សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់សាធារណជន ដោយមានរបាយការណ៍ច្បាស់លាស់ ។

មាត្រា១០២៥ ._ ការគ្រប់គ្រងសត្វព្រៃ ផលិតផលសត្វព្រៃ និងបំណែកសត្វ ដែលរឹបអូសបាន

រាល់ការរឹបអូស និងការគ្រប់គ្រងសត្វព្រៃ ផលិតផលសត្វព្រៃ និងបំណែកសត្វព្រៃ ឬវត្ថុធាតុនៃ សត្វព្រៃ ត្រូវអនុវត្តតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្របតាមមាតិកានេះ ។ រាល់សត្វព្រៃ និងបំណែកសត្វ ព្រៃ ត្រូវមានការគ្រប់គ្រងស្របតាមអនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគី ហត្ថលេខី ។

មាត្រា១០២៦ ._ ការហាមឃាត់ទៅលើសកម្មភាពមួយចំនួន

មន្ត្រីនៃក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ មន្ទីបរិស្ថានខេត្ត និងភ្នាក់ងារនានាដែលអនុវត្តបេសកកម្មក្នុងការស៊ើបអង្កេតបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងគន្លឹះទី៩ មានភារ កិច្ចកំណត់ពីការហាមឃាត់ទៅលើសកម្មភាពនានារបស់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលជាបណ្តោះអាសន្ន រហូតដល់នីតិវិធីនៃការស៊ើបអង្កេតបានដោះស្រាយចប់សព្វគ្រប់ ។

មាត្រា១០២៧ ._ បណ្តឹង

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលនានា ដែលមិនយល់ស្របទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចណាមួយរបស់ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនានាដែលពាក់ព័ន្ធដូច មានចែងក្នុងក្រមនេះ ច្បាប់ពិសេសផ្សេងទៀត និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងទៀត ក្នុងការអនុវត្ត អំណាចរបស់ខ្លួនស្របតាមមាតិកានេះ មានសិទ្ធិក្នុងធ្វើបណ្តឹងជាលាយល័ក្ខអក្សរ ស្របតាម គន្លឹះទី៩ នៃក្រមនេះ ។

បណ្តឹងនានាដែលធ្វើឡើងស្របតាមមាត្រានេះ មិនប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិអំណាច ឬរារាំងដល់ ដំណើរការនៃការអនុវត្តច្បាប់របស់មន្ត្រីនៃក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានក្រោមមាតិកានេះ នោះឡើយ។

ផ្នែកទី៥
មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ការពារបេតិកភណ្ឌ

មាត្រា១០២៨ ._ មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

មន្ត្រីនៃក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈអាចត្រូវបានតែងតាំងជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ផ្នែកបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ស្របតាមក្រមព្រហ្មទណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ សមាសភាពមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិរួមមាន៖

ក-មន្ត្រីដែលត្រូវបានតែងតាំងជាមន្ត្រីការពារបេតិកភណ្ឌ ។

ខ-មន្ត្រីរបស់មន្ទីរ ឬនាយកដ្ឋានរាជធានី ខេត្តរបស់ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ។

មាត្រា១០២៩ ._ បេសកកម្មរបស់មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ការពារបេតិកភណ្ឌ

មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ការពារបេតិកភណ្ឌមានបេសកកម្ម និងតួនាទីដូចមានចែងក្នុងផ្នែកទី១ នៃក្រមមាតិកានេះ ។

នីតិវិធីនៃការកសាងសំណុំរឿងរបស់មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ផ្នែកការពារបេតិកភណ្ឌ ត្រូវអនុលោមតាមក្រម នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

មាត្រា១០៣0 ._ បណ្តឹង

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលមិនយល់ស្របនឹងការសម្រេចចិត្តដែលធ្វើឡើងដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានបរិស្ថាន និងក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនានាដែលពាក់ព័ន្ធដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ ច្បាប់ពិសេសផ្សេងទៀត និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងទៀតក្នុងការអនុវត្តអំណាចរបស់ខ្លួនក្រោមមាតិកានេះ មានសិទ្ធិដាក់ពាក្យបណ្តឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរស្របតាមគន្លឹទី៩ នៃក្រមនេះ ។

បណ្តឹងណាដែលធ្វើឡើងក្រោមមាត្រានេះ មិនត្រូវប៉ះពាល់ទៅលើសិទ្ធិអំណាចរបស់មន្ត្រីទទួលបន្ទុកអនុវត្តច្បាប់ដើម្បី ទប់ស្កាត់ដំណើរការនៃការពង្រឹងការអនុវត្តស្របតាមមាតិកានេះឡើយ ។

ជំពូកទី២
មន្ត្រីអធិការកិច្ចបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ
ផ្នែកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា១០៣១ ._ ការតែងតាំងមន្ត្រីអធិការកិច្ចបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

ក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិត្រូវចាត់តាំងមន្ត្រីដោយឡែក ដើម្បីទទួលបន្ទុកកិច្ចការធ្វើអធិការកិច្ចពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យបរិស្ថាន និង

គ្រប់គ្រងធម្មជាតិ ស្របតាមក្រមនេះ ច្បាប់ពិសេសដោយឡែក និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ផ្សេងទៀត ។

មាត្រា១០៣២ ._ ហាន:មន្ត្រីអធិការកិច្ចបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

មន្ត្រីអធិការកិច្ចបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវមានហាន:ជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ស្របតាមក្រមនេះ ច្បាប់ពិសេសដោយឡែក និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដទៃទៀតផងដែរ ។ ក្រៅពីពីនេះ មន្ត្រីអធិការកិច្ចបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ មានភារកិច្ច និងតួនាទីជាមន្ត្រីអធិការកិច្ចបរិស្ថាន និងធម្មជាតិធម្មតាដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១០៣៣ខាងក្រោម ។

មាត្រា១០៣៣ ._ ភារកិច្ច និងតួនាទីរបស់មន្ត្រីអធិការកិច្ចបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

មន្ត្រីអធិការកិច្ចបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ មានភារកិច្ច និងតួនាទីដូចខាងក្រោម៖

១- ធ្វើអធិការកិច្ចតាមដាន និងត្រួតពិនិត្យការគោរពច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

២- ធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីលទ្ធផលនៃការធ្វើអធិការកិច្ចដាក់ជូនថ្នាក់ដឹកនាំដើម្បីពិនិត្យ និងសម្រេច ។

៣- ចាត់វិធានការចាំបាច់ក្នុងករណីមានការបំពានក្រមនេះ ច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ។

៤- ចេញបទបញ្ជានានាតាមការចាំបាច់ក្នុងករណីមានការគំរាមគំរាមកំហែងដល់បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិបានកើតឡើង ។

៥- ជូនដំណឹងដល់សាធារណជន និងក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតក្នុងករណីមានការគំរាមកំហែងធ្ងន់ធ្ងរដល់បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

ក្រៅពីភារកិច្ច និងតួនាទីដែលកំណត់ក្នុងក្រមនេះ មន្ត្រីអធិការកិច្ចបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិត្រូវអនុវត្តភារកិច្ច និងតួនាទីដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ពិសេសដោយឡែក និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ពាន់នានាផងដែរ ។

មាត្រា១០៣៤ ._ កិច្ចសហការចំពោះការធ្វើអធិការកិច្ចពាក់ព័ន្ធនឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

ម្ចាស់គម្រោង ឬប្រតិបត្តិករ ឬស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនានា ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចសហការជាមួយមន្ត្រីអធិការកិច្ចបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ក្នុងការធ្វើអធិការកិច្ចពាក់ព័ន្ធនឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា១០៣៥ ._ ការប្រើប្រាស់ឯកសណ្ឋានក្នុងការស៊ើបអង្កេតលើបណ្តឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

មន្ត្រីអធិការកិច្ចបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាត និងពាក់ប័ណ្ណសម្គាល់អត្តសញ្ញាណច្បាស់លាស់ នៅពេលចុះបំពេញភារកិច្ច និងតួនាទីរបស់ខ្លួន ។

ផ្នែកទី២
មន្ត្រីអធិការកិច្ចនាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

មាត្រា១០៣៦ ._ ការតែងតាំងមន្ត្រីអធិការកិច្ចវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវតែងតាំងមន្ត្រីអធិការកិច្ចវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដើម្បីធ្វើអធិការកិច្ចលើគម្រោង ឬប្រតិបត្តិការគម្រោង ឬទីតាំងនៃការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

មាត្រា១០៣៧ ._ ឋានៈមន្ត្រីអធិការកិច្ចវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

មន្ត្រីអធិការកិច្ចវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលទទួលបានការតែងតាំងត្រឹមត្រូវ ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវមានឋានៈជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ។

មាត្រា១០៣៨ ._ សិទ្ធអំណាចរបស់មន្ត្រីអធិការកិច្ចវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

មន្ត្រីអធិការកិច្ចវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននៃ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន មានសិទ្ធិ អំណាចដូចខាងក្រោម៖

ក-ធ្វើអធិការកិច្ចតាមដាន និងត្រួតពិនិត្យការគោរពច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានា កិច្ចសន្យាការពារបរិស្ថាន ស្តង់ដារ ផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវផ្នែកបរិស្ថានដែលពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ។

ខ-ក្នុងករណីចាំបាច់ មន្ត្រីអង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន អាចបង្គាប់ឲ្យម្ចាស់គម្រោងផ្អាកសកម្មភាពមួយផ្នែក ឬទាំងស្រុងជាបណ្តោះអាសន្ន ឬបិទទីតាំងជាបណ្តោះអាសន្ន ។

គ-ពិនិត្យកំណត់ត្រា ឯកសារ ទិន្នន័យអេឡិចត្រូនិកស្តីពីការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងកំណត់ត្រាដទៃទៀតស្តីពីគម្រោងអភិវឌ្ឍ និងការប្រតិបត្តិគម្រោង ។

ង-ស្តាប់ និងធ្វើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយរបស់កម្មករ និយោជិត តំណាងម្ចាស់គម្រោង និងបុគ្គលពាក់ព័ន្ធនានា ។

ច-បង្គាប់ឲ្យកម្មករ និយោជិត អភិបាល អ្នកតំណាងស្របច្បាប់ និងភ្នាក់ងារនៃគម្រោង អភិវឌ្ឍ ផ្តល់នូវរាល់ព័ត៌មាន ឯកសារជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ផែនការ និងកំណត់ត្រាគ្រប់ប្រភេទដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានរបស់ម្ចាស់គម្រោង ។

ឆ-មានសិទ្ធិចុះឆែកឆេរទីតាំងគម្រោង និងចាប់យកវត្ថុតាង ក្នុងករណីដែលសង្ស័យថាមានអំពើល្មើសនឹងច្បាប់ ឬបទប្បញ្ញត្តិនានាស្តីពីការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ឬផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ។

ជ-ជួបប្រជុំជាមួយប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល តំណាងស្របច្បាប់ និងកម្មករ និយោជិតនៃគម្រោងយ៉ាងតិច ១ (មួយ) ឆ្នាំ ម្តង ដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃការអនុវត្តក្រមនេះ និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ។

ឈ-ធ្វើកំណត់ហេតុឆែកឆេរ និងចាប់យកវត្ថុតាងនានា ដើម្បីកសាងសំណុំរឿងនៃការប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងច្បាប់នេះ ដើម្បីចាត់ការតាមនីតិវិធីជាធរមាន ។

ផ្នែកទី៣
មន្ត្រីការពារបេតិកភណ្ឌ

មាត្រា១០៣៩ ._មន្ត្រីការពារបេតិកភណ្ឌ

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវតែងតាំងមន្ត្រីការពារបេតិកភណ្ឌមួយរូប ប្រចាំរាជធានី ខេត្ត ។ មន្ត្រីការពារបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវពិគ្រោះយោបល់ជាមួយ អភិបាលរាជធានីខេត្ត ។

មាត្រា១០៤០ ._ភារកិច្ចរបស់មន្ត្រីការពារបេតិកភណ្ឌ

មន្ត្រីការពារបេតិកភណ្ឌ ត្រូវប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយរដ្ឋបាលរាជធានី ខេត្ត និងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ដើម្បីការពារវត្ថុបេតិកភណ្ឌ និងផ្តល់ជំនួយក្នុងការអនុវត្តគន្លឹះ ។

មាត្រា១០៤១ ._ តួនាទី មុខងារ និងលក្ខណៈសម្បត្តិរបស់មន្ត្រីការពារបេតិកភណ្ឌ

តួនាទី មុខងារ និងលក្ខណៈសម្បត្តិរបស់មន្ត្រីការពារបេតិកភណ្ឌ ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលកំណត់ដោយក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ។ មន្ត្រីការពារបេតិកភណ្ឌ អាច

ត្រូវធ្វើការជាមួយមន្ត្រីការពារបេតិកភណ្ឌរាជធានី ខេត្ត និងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដើម្បីការពារបេតិកភណ្ឌទាំងឡាយនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ មន្ត្រីការពារបេតិកភណ្ឌ អាចទទួលការតែងតាំងជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ស្របតាមគន្លឹះនេះ និងក្រមព្រហ្មទណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ផ្នែកទី៤
មន្ត្រីអធិការកិច្ចការបំពុលបរិស្ថាន

មាត្រា១០៤២ ._ ការតែងតាំងមន្ត្រីអធិការកិច្ចការបំពុលបរិស្ថាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវតែងតាំងមន្ត្រីអធិការកិច្ចការបំពុលបរិស្ថាន សម្រាប់ធ្វើអធិការកិច្ចលើប្រភពនៃការបំពុលបរិស្ថាន ។

មាត្រា១០៤៣ ._ ហាន:មន្ត្រីអធិការកិច្ចការបំពុលបរិស្ថាន

មន្ត្រីអធិការកិច្ចលើការបំពុលបរិស្ថាន ដែលទទួលបានការតែងតាំងត្រឹមត្រូវ ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវមានហាន:ជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ។

មាត្រា១០៤៤ ._ លក្ខណ:សម្បត្តិ និងការតែងតាំងមន្ត្រីអធិការកិច្ចការបំពុលបរិស្ថាន

មុនពេលតែងតាំងមន្ត្រីអធិការកិច្ចលើការបំពុលបរិស្ថាន ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវចេញលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត សម្រាប់៖

ក-កម្រិតអប្បបរមានៃការបណ្តុះបណ្តាល និងលក្ខណ:សម្បត្តិ ដែលបុគ្គលណាម្នាក់ត្រូវមាន ដើម្បីទទួលបានគុណសម្បត្តិជាមន្ត្រីអធិការកិច្ចលើការបំពុលបរិស្ថាន និង

ខ-នីតិវិធីសម្រាប់ការចាត់តាំង ការត្រួតពិនិត្យ និងការតែងតាំងនូវមន្ត្រីអធិការកិច្ចលើការបំពុលបរិស្ថាន ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចអនុញ្ញាតឲ្យក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកពាក់ព័ន្ធវិស័យ បរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ដែលទទួលខុសត្រូវសម្រាប់កិច្ចការពារបរិស្ថាននៅថ្នាក់ក្រុង និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ក្នុងការតែងតាំងមន្ត្រីអធិការកិច្ចលើការបំពុលបរិស្ថាន ស្របតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវ នៃក្រមនេះ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលចេញដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងច្បាប់ពិសេសផ្សេងទៀត ឬ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ។

ផ្នែកទី៥
ការធ្វើអធិការកិច្ចលើការបំពុលបរិស្ថាន

មាត្រា១០៤៥ ._ ការទទួលខុសត្រូវរបស់មន្ត្រីអធិការកិច្ចលើការបពុលបរិស្ថាន

មន្ត្រីអធិការកិច្ចលើការបំពុលបរិស្ថាន មានសិទ្ធិអំណាចដូចខាងក្រោម៖

១- ចូលទៅក្នុងក្នុងបរិវេណនៃអាគារ គម្រោង ឬសកម្មភាព ឬប្រភពផ្សេងទៀតនៃការបំពុល ហើយធ្វើអធិការកិច្ចលើបរិវេណនោះ ដែលរួមមាន បច្ចេកវិជ្ជាត្រួតពិនិត្យការបំពុល ឬវិធានការដទៃទៀត នៅក្នុងបរិវេណនោះ ។

២- ប្រមូល និងយកសំណាកនានានៃការបង្ហូរសំណល់រាវ ការបំភាយខ្យល់ ឬប្រភពជាសក្តានុពលដទៃទៀតនៃការបំពុល ដែលត្រូវធ្វើការពិសោធន៍នៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍របស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬមន្ទីរពិសោធន៍ដទៃទៀតដែលទទួលស្គាល់ ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

៣- ប្រមូល និងថតឯកសារជារូបភាព ឬវីឌីយ៉ូភាពយន្តនៃដំណើរការនានានៃបរិវេណអាគារ មានជាអាទិ៍ ប្រតិបត្តិការនៃប្រភពជាសក្តានុពលនៃការបំពុល និងបច្ចេកវិជ្ជា ឬវិធានការ ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីត្រួតពិនិត្យការបំពុលបែបនេះ ។

៤- មានសិទ្ធិពិនិត្យលើកំណត់ត្រា ការឯកភាព លិខិតអនុញ្ញាត របាយការណ៍ ឬឯកសារដទៃទៀតទាក់ទងនឹងការបំពុល ឬ បច្ចេកវិជ្ជាគ្រប់គ្រងការបំពុល ឬវិធានការដែលតម្រូវឲ្យអនុវត្តនៅក្រោមក្រមនេះ ឬច្បាប់ ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនានា ។

៥- សម្ភាសជាមួយម្ចាស់ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវ ដែលទទួលបន្ទុកចំពោះប្រតិបត្តិការលើបរិវេណអាគារ មានជាអាទិ៍ បុគ្គលនានាដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះប្រតិបត្តិការនៃវិធានការឬបច្ចេកវិជ្ជាត្រួតពិនិត្យការបំពុលរបស់អាគារ និងបុគ្គលដទៃទៀតដែលស្ថិតនៅលើអាគារដែលចាត់ទុកថាជាការចាំបាច់ ។

៦- ចេញបទបញ្ជាកអនុម័តលើវិធានការកែតម្រូវ ប្រសិនបើមន្ត្រីអធិការកិច្ចការបំពុលបរិស្ថានរកឃើញថា សកម្មភាព ឬ ប្រតិបត្តិការណាមួយនៅលើអាគារដែលកំពុងតែរំលោភបំពានលើក្រមនេះ ឬរកឃើញថា បច្ចេកវិជ្ជាត្រួតពិនិត្យការបំពុល ឬវិធានការដទៃទៀតមិនមានដំណើរការ ឬប្រតិបត្តិការ ស្របតាមលិខិតអនុញ្ញាត ការអនុញ្ញាត ផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ឬកិច្ចសន្យាការពារបរិស្ថានដែលពាក់ព័ន្ធនោះទេ ដោយអាស្រ័យទៅតាមករណីដែលអាចកើតឡើង ។

មាត្រា១០៤៦ ._ នីតិវិធីនៃការធ្វើអធិការកិច្ចការបំពុលបរិស្ថាន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវបង្កើតនីតិវិធី ដែលមន្ត្រីអធិការកិច្ចបរិស្ថាន និងម្ចាស់ ឬប្រតិបត្តិករនៃអាគារ សកម្មភាព ឬគម្រោងដែលស្ថិតក្រោមការធ្វើអធិការកិច្ច ត្រូវអនុវត្តតាមដើម្បីចាប់ផ្តើម និងអនុវត្តការធ្វើអធិការកិច្ច ។

មន្ត្រីអធិការកិច្ចលើការបំពុលបរិស្ថាន ត្រូវស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋានសម្គាល់ខ្លួន ដែលអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណបានដោយងាយស្រួល និងត្រូវបង្ហាញអត្តសញ្ញាណរបស់ខ្លួនទៅកាន់ម្ចាស់ ឬប្រតិបត្តិករនៃអាគារ សកម្មភាព ឬ គម្រោង ដែលស្ថិតក្រោមការធ្វើអធិការកិច្ចមុនពេលអនុវត្តអធិការកិច្ចនោះ ។

មន្ត្រីអធិការកិច្ចការបំពុលបរិស្ថាន ត្រូវថែរក្សាទុកនូវឯកសារកំណត់ត្រានៃការធ្វើអធិការកិច្ចនីមួយៗ ដែលខ្លួនបានអនុវត្ត ។ កំណត់ត្រានៃការធ្វើអធិការកិច្ច ត្រូវដាក់ឲ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកបាន ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការទទួលបានព័ត៌មាន នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា១០៤៧ ._ ការហាមឃាត់ក្នុងការបដិសេធចំពោះការចូលធ្វើអធិការកិច្ច

ទោះស្ថិតក្រោមកាល:ទេស:ណាក៏ដោយ ម្ចាស់ ឬប្រតិបត្តិករ នៃអាគារ សកម្មភាព ឬ គម្រោង ដែលត្រូវស្ថិតក្រោមការធ្វើអធិការកិច្ច មិនអាចបដិសេធមិនឲ្យមន្ត្រីអធិការកិច្ចការបំពុលបរិស្ថានចូលទៅកាន់បរិវេណអាគារ អនុវត្តតាមនីតិវិធីក្នុងការធ្វើអធិការកិច្ចបាននោះទេ ។

ផ្នែកទី៦
វិធានការកែតម្រូវ

មាត្រា១០៤៨ ._ សកម្មភាពដែលទទួលបានអនុញ្ញាត

ប្រសិនបើ នៅក្នុងអំឡុងពេលធ្វើអធិការកិច្ច មន្ត្រីអធិការកិច្ចលើការបំពុលបរិស្ថាន រកឃើញនូវប្រភពនៃការបំពុល ឬការខកខានមិនបានធ្វើប្រតិបត្តិការត្រឹមត្រូវនូវ បច្ចេកវិជ្ជាគ្រប់គ្រងការបំពុល ឬវិធានការដទៃទៀត ដែលអាចបង្កឲ្យមានការគំរាមគំរាមកំហែងចំពោះសុខភាពសាធារណៈ ទ្រព្យសម្បត្តិ បរិស្ថាន ឬធនធានធម្មជាតិ នោះមន្ត្រីអធិការកិច្ចលើការបំពុលបរិស្ថាន ត្រូវមានសិទ្ធិអក្នុងការ៖

ក-ជូនដំណឹងភ្លាមដល់បុគ្គល ឬស្ថាប័នដទៃទៀត ដែលអាចប្រឈមនឹងការគំរាមកំហែងនោះ ។

ខ-បញ្ជាឲ្យម្ចាស់ ឬប្រតិបត្តិករនៃអាគារ ដែលត្រូវធ្វើអធិការកិច្ច អនុម័តយកភ្លាមៗនូវវិធានការកែតម្រូវ ដើម្បីធានាឲ្យបាននូវប្រតិបត្តិការដែលត្រឹមត្រូវនៃ បច្ចេកវិជ្ជា ឬវិធានការ

គ្រប់គ្រងការបំពុល ឬបញ្ឈប់ការបំពុលនោះ ។

គ-បញ្ជាឲ្យម្ចាស់ ឬប្រតិបត្តិកររនៃអាគារបញ្ឈប់ភ្លាមៗនូវប្រតិបត្តិការដែលបង្កឲ្យមានការបំពុល នៅក្នុងករណីដែលវិធានការកែតម្រូវភ្លាមៗដែលពាក់ព័ន្ធមិនមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការកាត់បន្ថយការខូចខាត និងការបំពុលដែលអាចបង្កឡើងចំពោះបរិស្ថាន ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចបង្កើតនីតិវិធីដែលមន្ត្រីអធិការកិច្ចលើការបំពុលបរិស្ថាន ម្ចាស់ និងប្រតិបត្តិករ នៃអាគារដែលត្រូវធ្វើអធិការកិច្ច ត្រូវគោរពតាម នៅពេលស្វែងរកឃើញនូវប្រភពនៃការបំពុល ឬការខកខានមិនបានធ្វើប្រតិបត្តិការត្រឹមត្រូវនូវ បច្ចេកវិជ្ជាគ្រប់គ្រងការបំពុល ឬវិធានការដទៃទៀតដែលអាចបង្កឲ្យមានការគំរាមកំហែងចំពោះបរិស្ថាន ។

មាត្រា១០៤៩ ._ របាយការណ៍វាយតម្លៃការបំពុល

នៅក្នុងរយៈពេល ១៤ (ដប់បួន) ថ្ងៃ នៃការរកឃើញនូវប្រភពនៃការបំពុល ឬការខកខានមិនបានធ្វើប្រតិបត្តិការត្រឹមត្រូវនូវ បច្ចេកវិជ្ជាគ្រប់គ្រងការបំពុល ឬវិធានការដទៃទៀតដែលអាចបង្កឲ្យមានការគំរាមកំហែងចំពោះបរិស្ថាន និងការចេញនូវបទបញ្ជាក្នុងការអនុម័តយកវិធានការកែតម្រូវ មន្ត្រីអធិការកិច្ចលើការបំពុលបរិស្ថាន ត្រូវរៀបចំនូវរបាយការណ៍វាយតម្លៃការបំពុលអំពីការរកឃើញការបំពុលនោះ និងវិធានការបន្តបន្ទាប់ដែលត្រូវអនុវត្តដើម្បីដោះស្រាយការបំពុលនោះ ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានអាចបង្កើតនីតិវិធី និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃការបំពុល ។ របាយការណ៍វាយតម្លៃការបំពុលទាំងអស់ ត្រូវដាក់ឲ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកបាន ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា១០៥0 ._ ថ្លៃចំណាយសម្រាប់វិធានការកែតម្រូវ និងរបាយការណ៍វាយតម្លៃការបំពុល

ថ្លៃចំណាយពាក់ព័ន្ធនឹងសកម្មភាពណាមួយក្នុងការទទួលយកវិធានការកែតម្រូវដើម្បីកាត់បន្ថយជាអប្បបរមា គ្រប់គ្រង ឬបញ្ឈប់ នូវប្រភពនៃការបំពុលណាមួយ ដែលត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងអំឡុងពេលនៃការធ្វើអធិការកិច្ច ជាការទទួលខុសត្រូវផ្តាច់មុខរបស់ម្ចាស់ និង/ឬប្រតិបត្តិកររនៃអាគារ ។

ថ្លៃសំណាយដែលសមរម្យទាក់ទងនឹងការរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃការបំពុលនៅក្រោមមាតិកានេះ ជាការទទួលខុសត្រូវរបស់ម្ចាស់ និង/ឬ ប្រតិបត្តិករនៃបរិវេណ/អាគារ ដែលត្រូវធ្វើរបាយការណ៍វាយតម្លៃការបំពុល ។

មាត្រា១០៥១ ._ សិទ្ធិក្នុងការដាក់សំណើ

រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គល ដែលមិនពេញចិត្តចំពោះវិធានការណាមួយដែលធ្វើឡើងដោយមន្ត្រីអធិការកិច្ចលើការបំពុលបរិស្ថាន អាចដាក់សំណើទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដើម្បីពិនិត្យនូវវិធានការនោះ ស្របតាមគន្លឹះទី៩ ក្នុងរយៈពេល៣០ (សាមសិប)ថ្ងៃ ក្រោយពីថ្ងៃចាត់វិធានការនោះមក ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើការសម្រេចចិត្តដែលតម្រូវឲ្យលុបចោល កែសម្រួល ឬបញ្ជាក់អំពីវិធានការដែលត្រូវបានចាត់ដោយមន្ត្រីអធិការកិច្ចលើការបំពុលបរិស្ថាន និងត្រូវធ្វើកំណត់ត្រាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃសេចក្តីសម្រេចនោះនៅក្នុងរយៈពេល៤០ (សែសិប)ថ្ងៃបន្ទាប់ពីទទួលបានសំណើនោះ ។

កំណត់ត្រាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនេះ ត្រូវរួមបញ្ចូលនូវមូលហេតុ ព័ត៌មាន និងទិន្នន័យដែលបង្កើតបានជាមូលដ្ឋាននៃការសម្រេចនោះ ។ កំណត់ត្រានេះត្រូវផ្តល់ទៅឲ្យរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលធ្វើសំណើ និងត្រូវដាក់ឲ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកបានស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាននៃក្រមនេះ ។

ប្រសិនបើរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ដែលធ្វើសំណើ មិនពេញចិត្តនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលនោះ មានសិទ្ធិប្តឹងតវ៉ាស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ ។

ផ្នែកទី៧
ការស៊ើបអង្កេត និងបទបញ្ជា

មាត្រា១០៥២._ ការធ្វើអធិការកិច្ចការដោយមន្ត្រីត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន

មន្ត្រីត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន អាចធ្វើអធិការកិច្ចនៅក្នុងបរិវេណណាមួយក៏បាន ដើម្បីកំណត់ថាមាន ឬមិនមានអំពើល្មើសណាមួយទាស់ទៅនឹងលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងសំណល់ ។

មាត្រា១០៥៣._ អំពើល្មើសទៅនឹងលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងសំណល់

ប្រសិនបើមានអំពើល្មើសទៅនឹងលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងសំណល់ មន្ត្រីត្រួតពិនិត្យការបំពុល បរិស្ថាន អាចចេញបទបញ្ជាបង្គាប់ឲ្យប្រើប្រាស់វិធានការកែតម្រូវបាន ។ បទបញ្ជាបង្គាប់ឲ្យប្រើប្រាស់វិធានការកែតម្រូវនេះ ត្រូវចេញប្រសិនបើមន្ត្រីត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន រកឃើញថាសកម្មភាព ឬប្រតិបត្តិការណាមួយនៅក្នុងបរិវេណនោះ ល្មើសទៅនឹងក្រមនេះ ឬដែលបង្កទេសត្រួតពិនិត្យការគ្រប់គ្រងសំណល់ ឬវិធានការដទៃទៀត មិនដំណើរការ ឬធ្វើប្រតិបត្តិការ ដោយអនុលោម

តាមលិខិតអនុញ្ញាតដែលមានសម្រាប់បរិវេណនោះ ឬផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ឬកិច្ចព្រមព្រៀងគាំពារបរិស្ថាន ទៅតាមករណីដែលអាចមានឡើង ។

មាត្រា១០៥៤ ._ ការគំរាមកំហែងជាក់ស្តែងទៅដល់សុខភាព សាធារណៈ:បរិស្ថាន ទ្រព្យសម្បត្តិ ប
បរិស្ថាន ឬធនធានធម្មជាតិ

ក្នុងអំឡុងពេលនៃការធ្វើអធិការកិច្ច មន្ត្រីត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន រកឃើញអំពីការល្មើសណាមួយទៅនឹងលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងសំណល់ ដែលបង្កការគំរាមកំហែងជាក់ស្តែងទៅដល់សុខភាពសាធារណៈ:បរិស្ថាន ទ្រព្យសម្បត្តិ បរិស្ថាន ឬធនធានធម្មជាតិ មន្ត្រីត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន មានសិទ្ធិដូចតទៅ៖

ក- ជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ទៅដល់រូបវន្តឬបុគ្គលណាដែលនៅក្រោមការគំរាមកំហែង

ខ- បង្គាប់បញ្ជាម្ចាស់ ឬអង្គភាពរបស់ទីបរិវេណនៅក្រោមការធ្វើអធិការកិច្ចនោះឲ្យប្រើប្រាស់វិធានការកែតម្រូវ ដើម្បីធានានូវការគ្រប់គ្រងសំណល់ត្រឹមត្រូវ ។

គ- បង្គាប់បញ្ជាម្ចាស់ ឬអង្គភាពរបស់ទីបរិវេណឲ្យបញ្ឈប់ជាបន្ទាន់នូវប្រតិបត្តិការណាដែលកំពុងល្មើសទៅនឹងលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងសំណល់ ក្នុងករណីដែលការវិនិច្ឆ័យរបស់មន្ត្រីត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន យល់ឃើញថា វិធានការកែតម្រូវដែលអាចអនុវត្តបានជាបន្ទាន់ មិនមានភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការបន្ថយការបង្កគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ហើយការប្រព្រឹត្តល្មើសទៅនឹងលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងសំណល់នោះ អាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់បរិស្ថាន ។

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចបង្កើតនីតិវិធី ដែលមន្ត្រីត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន និងម្ចាស់ ឬអង្គភាពនៃបរិវេណ ដែលនៅក្រោមការធ្វើអធិការកិច្ច ត្រូវគោរពតាមបន្ទាប់ពីការរកឃើញអំពីការល្មើសទៅនឹងលក្ខខណ្ឌតម្រូវ សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងសំណល់ ឬមានការខកខានមិនបានធ្វើប្រតិបត្តិការឲ្យបានត្រឹមត្រូវនៃបច្ចេកទេសត្រួតពិនិត្យការបំពុល ឬវិធានការដទៃទៀត ដែលអាចបង្កការគំរាមកំហែងដល់បរិស្ថាន ។

មាត្រា១០៥៥ ._ របាយការណ៍វាយតម្លៃការគ្រប់គ្រងសំណល់

ក្នុងរយៈពេល១៤(ដប់បួន)ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការរកឃើញអំពីការល្មើសទៅនឹងលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងសំណល់ដែលបង្កការគំរាមកំហែងជាក់ស្តែងដល់បរិស្ថាន និងការចេញដីកាបង្គាប់ឲ្យប្រើប្រាស់វិធានការកែតម្រូវ មន្ត្រីត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍វាយតម្លៃការគ្រប់គ្រងសំណល់ អំពីការរក ឃើញនោះ និងវិធានការជាបន្តបន្ទាប់ដែលត្រូវប្រើប្រាស់ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានោះ ។

មាតិកាទី៣
ការស្តារឡើងវិញ និងសំណងលើការខូចខាតបរិស្ថាន
ជំពូកទី១
យន្តការសាយតម្លៃទំហំនៃការខូចខាតបរិស្ថាន

មាត្រា១០៥៦ ._ ការបង្កើតយន្តការសម្រាប់ការស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ និងកំណត់ទំហំនៃសំណងការខូចខាត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យ ត្រូវបង្កើតយន្តការដើម្បីវាយតម្លៃទំហំនៃការខូចខាតបរិស្ថានសម្រាប់គ្រប់ភាគីព័ន្ធទាំងអស់ដើម្បីរៀបចំបង្កើតផែនការស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ ឬទូទាត់សងលើការខូចខាតបរិស្ថាន ។

នីតិវិធី និងបែបបទនៃការវាយតម្លៃទំហំខូចខាតបរិស្ថាន ការស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ និងការទូរទាត់សងការខូចខាតបរិស្ថាន ត្រូវកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា១០៥៧ ._ ការខូចខាតបរិស្ថាន

ការខូចខាតបរិស្ថាន មានជាអាទិ៍ការខូចខាត ឬការធ្វើឲ្យទ្រុឌទ្រោម ការបំផ្លាញ ការបាត់បង់ ការបង្អាក់ដល់ការប្រើប្រាស់នៃបរិស្ថាន ដែលក្នុងនោះមានធនធានធម្មជាតិ ទំនិញ និងសេវាកម្មធនធានធម្មជាតិ និងឯការបាត់បង់ថ្លៃឈ្នួល ប្រាក់ចំណូល ប្រាក់ចំណេញ និងពន្ធដែលបាត់បង់ ឬសោហ៊ុយទាំងឡាយរបស់រដ្ឋាភិបាល ។

មាត្រា១០៥៨ ._ ការទទួលខុសត្រូវចំពោះការខូចខាតបរិស្ថាន

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលណា ដែលបាន ឃើញថា បានបង្កការខូចខាតបរិស្ថាន តម្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ និង/ឬត្រូវទូតទាត់សំណងខូចខាត និង ការបាត់បង់ទាំងអស់ដែលបានកើតឡើង ។

មាត្រា១០៥៩ ._ កាតព្វកិច្ចក្នុងការចែកចាយព័ត៌មាន

គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនានា ជនជាតិដើមភាគតិច សង្គមស៊ីវិល នីតិបុគ្គល និង រូបវន្តបុគ្គលដែលរងផលប៉ះពាល់ទាំងអស់ ត្រូវចែកចាយព័ត៌មានបច្ចេកទេស ចំណេះដឹង ចំណាប់អារម្មណ៍ និងកង្វល់ដែលពាក់ពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយ ដើម្បីសម្រួលដល់ការស្តារឡើងវិញពេញលេញ ទាន់ពេលវេលា និងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់ការខូចខាតបរិស្ថាន ។

រាល់អ្នកពាក់ព័ន្ធនីមួយៗ ត្រូវចូលរួមក្នុងដំណើរការនៃការសម្រេចចិត្តទៅលើការស្តារឡើងវិញ និងសំណង ព្រមទាំងការអនុវត្តនូវការស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ ។

ជំពូកទី២
ការឧច្ឆលខុសត្រូវ

មាត្រា១០៦០ ._ ការទទួលខុសត្រូវបរិស្ថានរបស់រូបវន្តបុគ្គល នីតិបុគ្គល និងមន្ត្រីនៃរដ្ឋាភិបាល

ការទទួលខុសត្រូវសម្រាប់សំណងផ្នែកបរិស្ថាន មិនតម្រូវឲ្យមានបង្ហាញពីធាតុចេតនា និងការដឹងនោះទេ ហើយត្រូវអនុវត្តការទទួលខុសត្រូវដូចខាងក្រោម ៖

ក- រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយដែលមិនបានធ្វើសកម្មភាព ឬការខកខានក្នុងការចាត់វិធានការដែលនាំឲ្យបង្កការខូចខាតដល់បរិស្ថាន ។

ខ- រាល់មន្ត្រីរាជការគ្រប់ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចគ្រប់កម្រិតដែលបំពេញការងារលើសពីសិទ្ធិអំណាចរបស់ខ្លួន ឬប្រព្រឹត្តផ្ទុយនឹងក្រមនេះ ច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានា ដែលនាំឲ្យបង្កការខូចខាតដល់បរិស្ថាន ។

មាត្រា១០៦១ ._ ឧបករណ៍ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

រាល់ឧបករណ៍ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ មានជាអាទិ៍ នាវា យានយន្ត យន្តហោះ មាស៊ីនអារឈើ រោងចក្រអារឈើ រថយន្តដឹកទំនិញ ឬឧបករណ៍ផ្សេងទៀតដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងសកម្មភាពខុសច្បាប់ ហើយដែលនាំឲ្យខូចខាតដល់បរិស្ថាន ត្រូវរឹបអូស និងលក់ដើម្បី ប្រើប្រាស់ដល់ការស្តារបរិស្ថានឡើងវិញដែលទទួលរងការខូចខាត ។

មាត្រា១០៦២ ._ ការទទួលខុសត្រូវនៃនីតិបុគ្គល

នាយក និងបុគ្គលិកនៃសាជីកម្មដែល ត្រូវទទួលខុសត្រូវលើសំណងផ្នែកបរិស្ថានដែលមានលក្ខណៈលក្ខណៈ និងទំហំដូចគ្នា ទៅតាមការទទួលខុសត្រូវរបស់នីតិបុគ្គលនោះ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១០៦០ នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា១០៦៣ ._ ការទទួលខុសត្រូវរបស់បុគ្គលដោយឡែកៗ

ក្នុងករណីមានបុគ្គលលើសពី ១ (មួយ) នាក់ដែលត្រូវទទួលខុសត្រូវក្រោមជំពូកនេះ បុគ្គលនីមួយៗ ត្រូវទទួលខុសត្រូវដោយឡែកៗលើសំណងការខូចខាតបរិស្ថានពេញលេញ ដោយមិនគិតអំពីទំហំជាក់ស្តែងនៃការរួមចំណែក របស់បុគ្គលនីមួយៗក្នុងការធ្វើឲ្យខូចខាតបរិស្ថានទាំងមូលនោះឡើយ ។

ជំពូកទី៣
កិច្ចការពារ និងករណីលើកលែងចំពោះកិច្ចការពារ

មាត្រា១០៦៤ ._ កិច្ចការពារ

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលមិនត្រូវទទួលខុសត្រូវ ឡើយ ក្នុងករណីដែល ៖

ក- ការខូចខាតបរិស្ថាន ត្រូវបានបង្កឡើងទាំងស្រុងដោយសារតែគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិធ្ងន់ធ្ងរ ដែលមិនបានរំពឹងទុកមុន ឬសកម្មភាពនៃសង្គ្រាម ។

ខ- ការខូចខាតបរិស្ថាន ត្រូវបានបង្កឡើងទាំងស្រុងដោយសារតែទង្វើ ឬការខកខានរបស់តតិយជនក្រៅពីបុគ្គលិកនយោជិត ឬភ្នាក់ងាររបស់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលនោះ ។

គ- ការខូចខាតបរិស្ថាន ត្រូវបានបង្កឡើងទាំងស្រុងដោយសារតែសកម្មភាពដែលបានអនុញ្ញាត យ៉ាងច្បាស់លាស់ដោយច្បាប់ ។

ឃ- ការខូចខាតបរិស្ថាន ត្រូវបានបង្កឡើងទាំងស្រុងដោយសារតែសកម្មភាពដែលបានអនុញ្ញាត ជាពិសេស និងដែលបានពណ៌នាពីភាពជាក់លាក់ទាក់ទងនឹងប្រភេទ និងទំហំនៃការខូចខាតនៅក្នុងផែន- ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងឬ/វិញ្ញាបនបត្រនិងលិខិតអនុម័តទៅលើការ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

មាត្រា១០៦៥ ._ ករណីលើកលែងចំពោះកិច្ចការពារ

កិច្ចការពារដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១០៦៤ នៃក្រមនេះ មិនត្រូវបានអនុវត្ត ឡើយ ក្នុងករណី៖

ក- សកម្មភាពដែលបង្កឲ្យមានការខូចខាតនោះ ត្រូវបានអនុវត្តដោយមានការរំលោភបំពានទាំងស្រុង ឬផ្នែកណាមួយនៃក្រមបរិស្ថាន ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តណាមួយផ្សេងទៀត ។

ខ- សកម្មភាពដែលបង្កឲ្យមានការខូចខាត ត្រូវបានធ្វើឡើងយោងតាមលក្ខខណ្ឌសម្បទាន អាជ្ញាប័ណ្ណ ឬការអនុញ្ញាតជាក់ស្តែងផ្សេងទៀតដែលត្រូវបានផ្តល់ឲ្យ មិនស្របតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តមានជាអាទិ៍ ការអនុញ្ញាតដែលចេញដោយមន្ត្រីដែលគ្មានសិទ្ធិក្នុងការផ្តល់ការអនុញ្ញាតនោះ ឬការខកខាន ក្នុងការបំពេញទៅតាមលក្ខខណ្ឌច្បាប់តម្រូវ មុនពេលចេញការអនុញ្ញាតជាដើម ។

គ- សកម្មភាពដែលនាំឲ្យមានការខូចខាតបរិស្ថាន ត្រូវបានពិនិត្យឃើញថា មានចំនួនទំហំ ឬប្រភេទខុសៗគ្នា ក្រៅពីការកំណត់ចំនួន និងការអនុញ្ញាតដែលបានកំណត់ជាក់លាក់នៅក្នុងផែនកា គ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងឬ/វិញ្ញាបនបត្រ និងលិខិតអនុម័តទៅលើការ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

ឃ- ការខូចខាតដែលបង្កឡើងដោយសារការធ្វេសប្រហែស អំពើទុច្ចរិត ឬសកម្មភាពខុសច្បាប់ ក្នុងការអនុវត្ត ការធ្វើប្រតិបត្តិការ ឬការបំពេញសកម្មភាពដែលត្រូវបានអនុញ្ញាត ។

ង- សកម្មភាពទាំងឡាយដែលផ្ទុយទៅនឹងខចែង និងលក្ខខណ្ឌនៃលិខិតអនុញ្ញាត កិច្ចសន្យា ការអនុញ្ញាត ឬឯកសារពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយផ្សេងទៀត ព្រមទាំងការខកខានមិនបានអនុវត្តសកម្មភាពជាក់លាក់នានា ដែលតម្រូវក្នុងលិខិតអនុញ្ញាត ។

ជំពូកទី៤
សំណងផ្នែកបរិស្ថាន

មាត្រា១០៦៦ ._ សំណងផ្នែកបរិស្ថាន

សំណងផ្នែកបរិស្ថានដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី២ នៃមាតិកានេះមានដូចតទៅ៖

ក- ថ្លៃពេញលេញក្នុងការស្តារបរិស្ថានឡើងវិញទៅកាន់លក្ខខណ្ឌដើមមុនពេលមានការខូចខាត ។

ខ- ថ្លៃពេញលេញសម្រាប់ការអនុវត្តការស្តារឡើងវិញបន្ថែមទៀតដែលគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធ្វើការទូទាត់នឹងការខូចខាតទាំងមូលដែលមិនបានទូទាត់សងដោយការស្តារឡើងវិញ ក្នុងចំណុច ក. ខាងលើ ។

គ- តម្លៃនៃទិដ្ឋភាពនៃបរិស្ថានដែលរងការខូចខាតដែលមិនអាចស្តារឡើងវិញបាន ក្នុងករណី ដែលការស្តារឡើងវិញត្រូវបានធ្វើឡើង ប៉ុន្តែផ្នែក ឬទិដ្ឋភាពមួយចំនួននៃបរិស្ថានដែលរងការខូចខាត មិនងាយក្នុងការស្តារឡើងវិញបាន ។

ឃ- តម្លៃអេកូឡូស៊ី ឬតម្លៃមនុស្ស ដែលបានបាត់បង់ដោយសារការខូចខាតបរិស្ថានមិនអាចត្រូវ បានទូទាត់សងពេញលេញដោយសារកត្តាដែលមានក្នុងចំណុច ក. ខ. និងគ. ខាងលើព្រមទាំង បញ្ចូលនូវតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចសរុប តម្លៃប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ និងប្រយោល តម្លៃដែលមិនប្រើប្រាស់ មានជាអាទិ៍ តម្លៃ អត្ថិភាព ជម្រើស ប្រយោជន៍រួម កេរ្តិ៍ដំណែល ។

ង- ថ្លៃទាំងអស់ដែលត្រូវទទួលរងដោយដើមបណ្តឹងដែលប្តឹងដើម្បីធ្វើការទាមទារសំណងសម្រាប់ការជួសជុសបរិស្ថាន ដែលមានជាអាទិ៍ ថ្លៃ និងការចំណាយ ជាក់ស្តែងរបស់ក្រុមការងាររៀបចំផែនការស្តារឡើងវិញ ថ្លៃនៃការវាយតម្លៃសំណងនៃការស្តារឡើងវិញ ដូចជាថ្លៃបុគ្គលិក ថ្លៃធ្វើដំណើរ ថ្លៃសេវាកម្មតាមកិច្ចសន្យា ទាំងថ្លៃបច្ចេកទេសផ្លូវច្បាប់ ឬថ្លៃផ្សេងទៀត បូករួមទាំងថ្លៃទាំងអស់ដែលទទួលរងដោយភាគីចំពោះក្រុមការងាររៀបចំផែនការស្តារឡើងវិញ និងដំណើរការពិគ្រោះយោបល់ ។

ច- ថ្លៃពិនិត្យតាមដាន និងថ្លៃធានាឲ្យបាននូវភាពជោគជ័យនៃសកម្មភាពស្តារឡើងវិញ ដូចត្រូ បានកំណត់ពីមុនរួចមកហើយ ។

ឆ- ថ្លៃទូទាត់សងសម្រាប់ការបាត់បង់មុខរបរ និងផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចដែលបណ្តាលមកពីការខូចខាតបរិស្ថាន ។

ជ- ថ្លៃទូទាត់សងតាមរយៈការស្តារឡើងវិញ ឬលើការបាត់បង់ស្ថេរភាពនៃការប្រើប្រាស់បរិស្ថាន ។

ឈ- ការបាត់បង់ថ្លៃសុទ្ធនៃសួយសារ ប្រាក់ឈ្នួល កម្រៃនានា ឬការបាត់បង់ភាគហ៊ុននៃប្រាក់ចំណេញសុទ្ធដោយសារការខូចខាតនោះ ។

ញ- ការបាត់បង់ប្រាក់ចំណេញ ឬឱនភាពនៃសមត្ថភាពរកចំណូលដោយសារការខូចខាត ។

ដ- ថ្លៃសុទ្ធនៃការផ្តល់សេវាសាធារណៈដែលមានការកើនឡើង និងបន្ថែម ក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងការខូចខាតបរិស្ថាន ។

ឋ- ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី សោហ៊ុយ និងការចំណាយផ្សេងៗ ដែលកើតឡើងក្នុងដំណើរការនៃបណ្តឹង មានជាអាទិ៍ ប្រាក់បៀវត្សន៍ និងការចំណាយរបស់ដើមបណ្តឹង បុគ្គលិករបស់ពួកគេ សោហ៊ុយនិងការ- ចំណាយផ្សេងៗរបស់សាក្សី ថ្លៃមេធាវី អ្នកជំនាញការ ទីប្រឹក្សា ការសិក្សាផ្នែកបច្ចេកទេស ។

ឌ- ការខាតបង់សុទ្ធនៃប្រាក់ពន្ធ ឬចំណូលផ្សេងទៀតរបស់ស្ថាប័នរដ្ឋ ។

ឈ- ថ្លៃផ្តល់សេវាក្នុងការយាមល្បាតដែលសមភាពទៅនឹងសេវាកម្មយាមល្បាតនានាក្នុងអំឡុង ពេលនៃការចាប់ខ្លួន និងការកាត់ទោសទៅលើការរំលោភបំពាន ។

មាត្រា១០៦៧ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការស្តារឡើងវិញឲ្យបានលឿន

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចចេញលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តលម្អិតអំពីលក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងនីតិវិធីក្នុងការស្តារឡើងវិញឲ្យបានលឿន ដែលត្រូវចែងពីថ្លៃនៃការស្តារឡើងវិញសម្រាប់ប្រភេទ នៃការខូចខាតជាក់លាក់ និងនីតិវិធីនៃការវាយតម្លៃដែលត្រូវបានជំរុញសម្រាប់ការបង្កើតប្រភេទ និងបរិមាណនៃការស្តារឡើងវិញដែលតម្រូវ ដើម្បីទូទាត់សងទៅលើប្រភេទជាក់លាក់នៃការខូចខាតនោះ ។

មាត្រា១០៦៨ ._ ភាគីក្នុងការទាមទារសំណង

ភាគីដែលអាចធ្វើការទាមទារសំណងលើការខូចខាតបរិស្ថាន រួមមានដូចតទៅ៖

ក- ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ដែលរងផលប៉ះពាល់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១០៦៩ នៃមាតិកានេះ ត្រូវមានសិទ្ធិស្នើសុំថ្លៃសំណងលើការស្តារឡើងវិញ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១០៦៦ ចំណុច ក. ខ. គ. ឃ. ង. ច. ជ. ឈ. ដ. ឋ. ឌ. និង ឈ. នៃមាតិកានេះ ។

ខ- អ្នកប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិតដែលរងការខូចខាត ទាំងសិទ្ធិទៅលើ ឬការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវមានសិទ្ធិស្នើសុំថ្លៃដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១០៦៦ ចំណុច ឃ. ង. ឆ. ជ. ឈ. ញ. និង ឋ. នៃក្រមនេះដោយប្រើប្រាស់នីតិវិធីដូចមានចែងដូចមានចែងក្នុងគន្លឹះនៃក្រមនេះច្បាប់ពិសេសដោយឡែកផ្សេងទៀង និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ។

គ- រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលណាមួយក៏ដោយ ត្រូវមានសិទ្ធិស្នើសុំថ្លៃ សំណងលើការស្តារឡើងវិញដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១០៦៦ ចំណុច ក. ខ. គ. ឃ. ង. ច. និង ឆ. នៃមាតិកានេះលុះ ត្រាតែ៖

១- ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬអ្នកចាត់តាំងដែលមានការអនុញ្ញាត ខកខានក្នុងការបង្កើតក្រុមការងារផែនការស្តារឡើងវិញ ស្របតាមជំពូកទី ៥ នៃមាតិកានេះ ក្នុងរយៈពេល ៦ (ប្រាំមួយ)ខែ បន្ទាប់ពីព្រឹត្តិការណ៍នៃការខូចខាតបរិស្ថានបានកើតឡើង ឬ

២- ក្រុមការងាររៀបចំផែនការស្តារឡើងវិញត្រូវបានបង្កើត ប៉ុន្តែខកខានក្នុងការបំពេញការងារវាយតម្លៃសំណងលើការស្តារឡើងវិញក្នុងរយៈពេល១ (មួយ)ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីការបង្កើត ។

៣- រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលនោះ បានជូនដំណឹងទៅកាន់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានក្នុងគោលបំណង ស្នើសុំថ្លៃ សំណងលើការស្តារឡើងវិញ ។ ក្នុងករណីដែលក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន មិនបានឆ្លើយតបចំពោះសំណើអំពីការស្នើសុំថ្លៃសំណងស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ ក្នុងរយៈពេល៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃបន្ទាប់ពីបានជូនដំណឹងនេះទេ រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតបុគ្គលដែលបានស្នើសុំនេះ អាចអនុវត្តការងារវាយតម្លៃលើការស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ និងអាចស្នើសុំថ្លៃសំណងស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ ។

ឃ- ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬម្ចាស់ភតិសន្យានៃអចលនទ្រព្យ ឬទ្រព្យសម្បត្តិផ្ទាល់ខ្លួនត្រូវមានសិទ្ធិស្នើសុំថ្លៃ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១០៦១ ចំណុច ច. ឆ. ឈ. ញ. និង ឋ. នៃក្រមនេះ ស្របតាមគន្លឹទី៩នៃក្រមនេះ ច្បាប់ពិសេស និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនានា ។

ជំពូកទី៥
ក្រុមការងាររៀបចំផែនការស្តារឡើងវិញ និងដំណើរការវាយតម្លៃសំណងការខូចខាត

មាត្រា១០៦៩ ._ ក្រុមការងាររៀបចំផែនការស្តារឡើងវិញ

ករណីមានបណ្តឹងទាមទារឲ្យមានការជួសជុលដោយការស្តារបរិស្ថានឡើងវិញដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១០៦៦ នៃក្រមនេះ ភាគីដែលមានសិទ្ធិធ្វើសកម្មភាពបណ្តឹង ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ពិសេសផ្សេងទៀត និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត មានសិទ្ធិលើកជាសំណើទៅកាន់ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដើម្បីបង្កើតនូវក្រុមការងារ រៀបចំផែនការស្តារឡើងវិញសម្រាប់គ្រោះថ្នាក់នោះ ។

មាត្រា១០៧០ ._ អ្នកចូលរួមដទៃទៀត

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬបុគ្គលដែលបានចាត់តាំង ត្រូវផ្តល់ឱកាសនានា

ដល់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ រួបរួនបុគ្គល តំណាងអង្គការសង្គមស៊ីវិល ជនជាតិដើមភាគតិច សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងបុគ្គលដទៃទៀត ដែលអាចរងការប៉ះពាល់ដល់ប្រយោជន៍ខ្លួន និងដែលមានជំនាញបច្ចេកទេស ក៏ដូចជាចំណេះដឹងសំខាន់ដល់ការវាយតម្លៃសំណងការខូចខាតចូលរួមជាសមាជិកនៃក្រុមការងាររៀបចំផែនការស្តារឡើងវិញ ។

មាត្រា១០៧១ ._ ការចូលរួមជាសាធារណៈ និងការទទួលបានព័ត៌មាន

ក្រុមការងាររៀបចំផែនការស្តារឡើងវិញ ត្រូវបំពេញការងាររបស់ខ្លួនឲ្យ ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិទូទៅ ស្តីពីការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាននៃក្រមនេះ ។

មាត្រា១០៧២ ._ ភារកិច្ច និងសិទ្ធិអំណាច

ភារកិច្ចនិងសិទ្ធិអំណាចរបស់ក្រុមការងាររៀបចំផែនការស្តារឡើងវិញ រួមមាន៖

ក- វាយតម្លៃពីបរិមាណធម្មជាតិ និងវិសាលភាពនៃការខូចខាតដោយប្រើព័ត៌មានដែលមានស្រាប់ ។ ស្របតាមការវាយតម្លៃនេះ ក្រុមការងារ ត្រូវកំណត់ថា ចំណាត់ការដូចខាងក្រោម ៖

១- ធ្វើបណ្តឹងទាមទាសំណងលើការខូចខាតពីបុគ្គលមួយ ឬច្រើន ដែលអាចត្រូវទទួលខុសត្រូវតាមជំពូកទី២នៃមាតិកានេះ ។

២- បំពេញតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងនីតិវិធីនៃការស្តារឡើងវិញ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១០៦៧ នៃក្រមនេះ ។

៣- ធ្វើការវាយតម្លៃពីសំណងការខូខាតសម្រាប់ធ្វើការស្តារឡើងវិញ ។

៤- អនុវត្តន៍ជម្រើសនៃចំណាត់ការសមទៅតាមស្ថានភាពជាក់លាក់នានានៃគ្រោះថ្នាក់ ឬការខូចខាត ។

ខ-បន្ទាប់ពីបានសម្រេចថាត្រូវរៀបចំធ្វើបណ្តឹងទាមទារឲ្យមានការជួសជុលបរិស្ថាននោះក្រុមការងារ ចាំបាច់ត្រូវ៖

១- បង្កើតសេចក្តីថ្លែងការអំពីឆន្ទៈក្នុងការរៀបចំបណ្តឹងទាមទារការជួសជុលបរិស្ថានដែលក្នុងនោះត្រូវមានចុះអំពីព័ត៌មានសង្ខេបអំពីហេតុការ និងការខូតខាតនាពេលខាងមុខ ឬដែលបាន រំពឹងទុកជាមុន ។

២- កំណត់អំពីការអនុវត្តនូវសិទ្ធិអំណាចដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១០៧១ ទាក់ទងទៅនឹងហេតុការណ៍ ។

៣- ធ្វើការជូនដំណឹងដល់ភាគីដែលទទួលខុសត្រូវ

គ- រៀបចំប្រមូលព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបណ្តឹងទាមទារការស្តារឡើងវិញនាពេលខាងមុខ ។

ឃ- ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការរៀបបណ្តឹងទាមឲ្យមានការស្តារឡើងវិញ ស្របតាមចរិកលក្ខណៈនៃគ្រោះថ្នាក់ ឬការខូចខាតដល់បរិស្ថាន ក្រុមការងារត្រូវបំពេញតាមដំណាក់កាលដូចខាងក្រោម ដោយ ៖

១- កំណត់ពីអត្តសញ្ញាណ និងបរិមាណនៃការខូចខាត ។

២- កំណត់ពីលក្ខណៈនៃការស្តារឡើងវិញ និងឬដំណោះស្រាយដោយ/សំណងជាប្រាក់ដែលគិតទាំងសំណងការខូចខាតនាពេលខាងមុខផងដែរ ។

៣- បង្កើតការថ្លឹងថ្លែង និងការបង្ហាញពីទំនាក់ទំនងរវាងការខូចខាត និងសំណងបច្ចុប្បន្ន និងអនាគត ។

៤- បង្ហាញពីការស្តារឡើងវិញ និងឬ ជម្រើសនៃសំណងការ/ខូចខាត ប្រាក់ដែលគិតទាំងសំណងការខូចខាតនាពេលខាងមុខ ដែលពេញចិត្ត ។

ង- ប្រើប្រាស់ជំនាញ និងឯកទេសនៃសមាជិកក្នុងក្រុមការងារ និងក្រៅក្រុមការងារ រៀបចំផែនការស្តារឡើង វិញ និងជំនួយផ្នែកបច្ចេកទេសទៅតាមតម្រូវការ ក្នុងគ្រប់ដំណោះស្រាយ និងការរៀបចំបណ្តឹងទាមទារ ។

ច- កំណត់ពីភាពសមរម្យនៃភាគីដែលទទួលខុសត្រូវនាពេលខាងមុខ ក្នុងការអនុវត្តការស្តារឡើងវិញដែល បានឯកភាព ។

ឆ- ជូនដំណឹងដល់ភាគីដែលអាចទទួលខុសត្រូវ ឲ្យចូលរួមក្នុងដំណើរការនៃការចរចារអំពីការស្តារឡើង វិញ ដើម្បីផ្តល់ការទទួលខុសត្រូវតាមរយៈកិច្ចការស្តារឡើងវិញ ឬការបង់សំណងលើការខូចខាត ។

មាត្រា១០៧៣ ._ នីតិវិធីបន្ថែម

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន អាចរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីនីតិវិធីដែលត្រូវបំពេញសម្រាប់ការវាយតម្លៃលើសំណងការខូចខាតសម្រាប់ការស្តារឡើងវិញ និងដែលមានសំណងការខូចខាតទាំងនោះទូទាត់ទៅតាមតំបន់ជាក់ស្តែងសម្រាប់ជាដំណោះស្រាយដល់ការខូចខាត ឬគ្រោះថ្នាក់ដែលសំខាន់ដល់បរិស្ថាន ។

ជំពូកទី៦
លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការទូទាត់ និងការចរចារអំពីការស្តារឡើងវិញ

មាត្រា១០៧៤ ._ ដំណើរការនៃកិច្ចចរចារអំពីការស្តារឡើងវិញ

ក្រុមការងាររៀបចំផែនការស្តារឡើងវិញ និងភាគីដែលអាចទទួលខុសត្រូវ ត្រូវចូលរួមក្នុងដំណើរការនៃកិច្ចចរចារអំពីការស្តារឡើងវិញ ដូចខាងក្រោម ៖

ក- ការជួបជាប្រចាំ ដើម្បីឈានដល់ការព្រមព្រៀងស្តីពីការស្តារឡើងវិញ និងការជួស/ជុល ។

ខ- ប្រើប្រាស់នីតិវិធីនៃការដោះស្រាយវិវាទដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ ។

គ- ការដោះដូរព័ត៌មានបច្ចេកទេស និងការប្រព្រឹត្តដោយបំណងសុចរិត ក្នុងការដោះស្រាយភាពផ្សេងពីគ្នា ស្របតាមគោលការណ៍ដែលបានកំណត់ក្នុងគន្លឹះទី១ មាត៌កាទី១ នៃក្រមនេះ ។

ឃ- ក្នុងករណីដែលភាគីទាំងឡាយបានឈានដល់ការព្រមព្រៀងដោះស្រាយវិវាទហើយ ប៉ុន្តែពុំទាន់មានការឯកភាព ទៅលើការជួសជុលដោយការស្តារឡើងវិញទាំងស្រុងនៅឡើយ ភាគីនៃផ្នែកដែលពុំទាន់បានដោះស្រាយ អស់នោះត្រូវដោះស្រាយចំពោះការទាមទារទាំងនោះ ដើម្បីទុកពេលគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ការស្តារឡើងវិញ និង/ឬ ការជួសជុលដែលត្រូវកើតឡើង ។

ង- ក្នុងករណីដែល ភាគីដែលត្រូវទទួលខុសត្រូវបានបដិសេធមិនព្រមចូលរួមដំណើរការដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១០៧២ ឬមិនបានចូលរួមដោយមានឆន្ទៈសុចរិតនៅក្នុងដំណើរការនៃកិច្ចពិគ្រោះយោបល់អំពីការស្តារឡើងវិញទេ ឬដំណើរការនីតិវិធីដែលបានកំណត់ដើម្បីឈានទៅរកដំណោះស្រាយលើការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួនទេ នោះភាគីដើមបណ្តឹងស្របតាមមាត្រា១០៦៣ នៃមាត៌កានេះត្រូវបន្តនីតិវិធីដោយកំណត់យកការជួសជុលទាន់ពេលវេលា និង/ឬ ធ្វើការវាយតម្លៃលើការជួសជុលដោយការស្តារឡើងវិញតាមការចាំបាច់ ។

មាត្រា១០៧៥ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃកិច្ចព្រមព្រៀងសៈជា

រាល់កិច្ចព្រមព្រៀងសៈជា ត្រូវបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវស្របតាមច្បាប់ដូចខាងក្រោមៈ

ក- កិច្ចព្រមព្រៀងសៈជាដែលបានស្នើ ត្រូវជាព័ត៌មានដែលបើកចំហដើម្បីឲ្យសាធារណជនធ្វើការពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់សម្រាប់រយៈពេលយ៉ាងតិច៦០ (ហុកសិប)ថ្ងៃ ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃការចូលរួមជាសាធារណៈនៃក្រមនេះ ។

ខ- បុគ្គលដែលបានចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំជាសាធារណៈ ដែលបានផ្តល់ធាតុចូល ឬមតិយោបល់ទៅកាន់ ក្រុមការងាររៀបចំផែនការស្តារឡើងវិញ ត្រូវទទួលបាននូវច្បាប់ចម្លងស្តីពីដំណោះស្រាយតាមដែលបានស្នើ ។

គ- ការផ្តល់ដំណឹងអំពីការព្រមព្រៀងដែលបានស្នើ ត្រូវបើកឲ្យសាធារណជនដឹងនៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលរង ការប៉ះពាល់ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពី សិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន នៃក្រមនេះ ។

ឃ- ក្នុងគោលបំណងរក្សានូវសិទ្ធិរបស់ដើមបណ្តឹង កិច្ចព្រមព្រៀងសៈជាត្រូវដាក់បញ្ចូលនូវលក្ខខណ្ឌនៃ សិទ្ធិ មានជាអាទិ៍ សិទ្ធិក្នុងការធ្វើបណ្តឹងជំទាស់ ទៅនឹងចុងចម្លើយ ក្នុងគោលបំណង ទទួលបាននូវសំណងដោយការស្តារឡើងវិញបន្ថែម ក្នុងករណីឃើញមាន

លក្ខខណ្ឌថ្មី ឬមានព័ត៌មាន ដែលបញ្ជាក់ថា ការខូចខាតខុស ឬគ្រោះថ្នាក់ខុសទៅនឹងអ្វីដែលបានដឹងក្នុងពេលកំពុងចុះកិច្ចព្រមព្រៀងសៈជា ។

ង- កិច្ចព្រមព្រៀងសៈជា ត្រូវរាប់បញ្ចូលស្តង់ដារប្រតិបត្តិការការងារ និងការត្រួត្យពិនិត្យដែលត្រឹមត្រូវតាម បច្ចេកវិជ្ជា និងអេកូឡូស៊ី ក្នុងគ្រប់លក្ខខណ្ឌព្រមព្រៀងដែលភាគីទទួលខុសត្រូវបានព្រមបំពេញ សម្រាប់ ការស្តារឡើងវិញ។ ក្នុងករណីដែលអវត្តមាននៃរបកគំហើញជាក់លាក់ដែលបង្កើតឲ្យមាននូវលក្ខខណ្ឌសមរម្យ សម្រាប់ស្តង់ដារទាបជាង នោះស្តង់ដារទាំងនេះតម្រូវឲ្យប្រើប្រាស់ប្រភេទរុក្ខជាតិដើម ដែលសមស្របសម្រាប់ការដាំឡើងវិញ នូវសារពើរុក្ខជាតិ ក៏ដូចជាការអនុវត្តនូវការអង្កេតតាមដាន សម្រាប់រយៈពេលមិនតិចជាង៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងដាក់បញ្ចូលកាតព្វកិច្ចរបស់ភាគីទទួលខុសត្រូវ ក្នុងការបន្តទទួលរ៉ាប់រងចំពោះសកម្មភាពស្តារឡើងវិញ រហូតដល់ពេលស្តង់ដារនៃការអនុវត្តនោះត្រូវបានបំពេញ។ ការព្រមព្រៀង ក៏ត្រូវមានចែង អំពីលក្ខខណ្ឌតម្រូវសំរាប់ប្រតិបត្តិការ និងការធ្វើអធិការកិច្ចបន្ថែម ដែលបានកំណត់ ក្នុង ដំណើរការនៃការវាយតម្លៃអំពីសំណងដោយការស្តារឡើងវិញ។ រាល់ទិន្នន័យនៃអធិការកិច្ចដែលផលិតបាន នោះត្រូវបើកឲ្យសាធារណជនដឹងឮ។

ច- កិច្ចព្រមព្រៀងសៈជា ត្រូវមានរៀបរាប់នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌព្រមព្រៀងអំពីលក្ខខណ្ឌតម្រូវឲ្យភាគីដែលត្រូវ ទទួលខុសត្រូវផ្តល់ជាមូលនិធិ ឬរៀបចំឲ្យមានការយល់ដឹង និងការអប់រំផ្នែកបរិស្ថាន នៅក្នុងតំបន់ដែលរង ការប៉ះពាល់ ស្របតាមព័ត៌មានអំពីការខូចខាតដែលបានរកឃើញ ។

ឆ- កិច្ចព្រមព្រៀងសៈជាក៏ត្រូវដាក់បញ្ចូលផងដែរនូវលក្ខខណ្ឌបន្ថែម ដែលចាំបាច់តម្រូវឲ្យមានការស្តា ឡើងវិញទាំងស្រុងផងដែរ ។

ជំពូកទី៧
សិទ្ធិអំណាចនៃការចេញបទបញ្ជាផ្នែករដ្ឋបាល

មាត្រា១០៧៦ ._ ការកំណត់ហានិភ័យនៃគ្រោះថ្នាក់

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន មានភារកិច្ចចេញបទបញ្ជាឲ្យភាគីដែលអាចទទួលខុសត្រូវ ផ្តល់ការឧបត្ថម្ភផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុជាបន្ទាន់សម្រាប់ការងាររបស់ក្រុមការងារ រៀបចំផែនការស្តារឡើងវិញ និងការបង្កើតឲ្យមាននូវការវាយតម្លៃអំពីការជូសជុលដោយការស្តារឡើងវិញ ក្នុងករណីដែលការខូចខាតបរិស្ថានស្ថិតនៅក្នុងកម្រិតគ្រោះថ្នាក់ ។

មាត្រា១០៧៧ ._ ការកំណត់ពីតម្រូវការនៃសកម្មភាពជាបន្ទាន់

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក វិស័យបរិស្ថានមានភារកិច្ចចេញ បញ្ជាឲ្យភាគីដែលទទួលខុសត្រូវប្រតិបត្តិលើវិធានការស្តារឡើងវិញជាកិច្ចសង្គ្រោះបន្ទាន់ ក្រោមការដឹកនាំរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួល

បន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន បន្ទាប់ពីរកឃើញថា តម្រូវឲ្យមានការទប់ស្កាត់ជាបន្ទាន់លើការខូចខាតបរិស្ថាន ឬដើម្បីជាសវាងពីការបាត់បង់ឱកាសសំខាន់ដល់ការស្តារឡើងវិញ ។

ជំពូកទី៨
សិទ្ធិអំណាចក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ក្នុងការប្រមូលថវិកាបង់ថ្លៃនៃការស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ

មាត្រា១០៧៨ ._ ភាពចាំបាច់នៃការស្តារឡើងវិញ និងបង្គ្រប់ថ្លៃ និងចំណាយនានា

ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន មានសិទ្ធិអនុវត្តន៍សកម្មភាពបណ្តឹងទាមទារសំណង និងថ្លៃចំណាយនានាសម្រាប់ការស្តារការខូចខាតដល់បរិស្ថានឡើងវិញ ពីភាគីដែលបង្កឲ្យខូចខាតបរិស្ថាន ។

មាត្រា១០៧៩ ._ ការបង់ថ្លៃ ឬការបង់សងវិញនូវថ្លៃ និងចំណាយដែលបានកើតឡើង

ថវិកាប្រមូលបានសម្រាប់ការបំពេញតួនាទីដូចមានចែងក្នុងមាតិកានេះ ដែលជាការចំណាយ និងការបង់សង វិញនូវថ្លៃ និងការចំណាយសម្រាប់ការវាយតម្លៃការជួសជុលបរិស្ថានដោយការស្តារឡើងវិញ និងសកម្មភាពរបស់ ក្រុមការងាររៀបចំផែនការស្តារបរិស្ថាន ត្រូវបង់ជូនដោយផ្ទាល់ទៅកាន់ភាគីដែលបានធ្វើការចំណាយ ។

មាត្រា១០៨0 ._ អាជ្ញាយុកាលនៃបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

សិទ្ធិទាមទារសំណងការស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ និងសំណងការខូចខាតផ្សេងៗ ត្រូវគិតអាជ្ញាយុកាលដូចខាងក្រោម៖

ក- ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលបានដឹងពីព្រឹត្តិការណ៍ដែលបង្កឲ្យ មានការខូចខាតបរិស្ថាន ឬពីថ្ងៃទទួលបានព័ត៌មានពីការបង្កឲ្យមានការជួសជុលបរិស្ថាន ឬ

ខ- ១0(ដប់)គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលសកម្មភាព ឬហេតុការណ៍នៃការខូចខាតបរិស្ថានបានកើតឡើង ។

មាត្រា១០៨១ ._ អាជ្ញាយុកាលនៃបណ្តឹងអាជ្ញា

អជ្ញាយុកាលនៃបណ្តឹងអាជ្ញាពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិត្រូវអនុលោមតាម ក្រមព្រហ្មទណ្ឌដែលមានជាធរមាន។

បទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិជាប្រភេទបទល្មើសនិរន្តដែល អាជ្ញាយុកាល ត្រូវគិតចាប់ពីថ្ងៃរកឃើញបទល្មើស ។

មាតិកាទី៤
បទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា១០៨២._ ប្រភេទនៃទណ្ឌកម្ម

ប្រភេទនៃទណ្ឌកម្មដែលកំណត់ នៅក្នុងក្រមនេះ មានជាអាទិ៍ ការព្រមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ការលុបចោល ការផ្អាកការឯកភាព ឬលិខិតអនុញ្ញាត ការពិន័យអន្តរការណ៍ សំណងការខូចខាត និងទោសព្រហ្មទណ្ឌ។

មាត្រា១០៨៣._ ការអនុវត្តទណ្ឌកម្ម

ការព្រមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ការផ្អាក ឬការលុបចោលនៃវិញ្ញាបនបត្រចុះបញ្ជី និងលិខិតអនុញ្ញាតពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតគឺស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ ។

ការពង្រឹងការអនុវត្តការពិន័យអន្តរការណ៍គឺស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ។

សំណងការខូចខាតចំពោះបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ ត្រូវស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ឬក្រសួងពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ដូចមានចែងក្នុងមាតិកាទី ៣ ស្តីពីការស្តារឡើងវិញ និងសំណងសម្រាប់កាខូចខាតបរិស្ថាន នៃក្រមនេះ។

មាត្រា១០៨៤._ ការពិន័យអន្តរការណ៍

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវមានសិទ្ធិក្នុងការអនុវត្តការពិន័យអន្តរការណ៍សម្រាប់បទល្មើសមួយក្រោមក្រមនេះ។

ការពិន័យអន្តរការណ៍ត្រូវបានអនុវត្តក្នុងករណីដែលជនល្មើសសារភាពថាមានកំហុស និងយល់ព្រមបង់ថ្លៃពិន័យអន្តរការណ៍ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិក្រោមក្រមនេះ ច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។ ការបង់ថ្លៃពិន័យអន្តរការណ៍នាំឲ្យរលត់បទល្មើសបណ្តឹងអាជ្ញា ។

ក្នុងករណីដេលជនល្មើសបដិសេធន៍មិនបង់ថ្លៃពិន័យអន្តរការណ៍ ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ អាចដាក់ ពាក្យបណ្តឹង ទៅតុលាការ ដើម្បីទាមទារប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍នោះបាន។

នីតិវិធី និងបែបបទស្តីពីពិន័យ អន្តរការណ៍ត្រូវបានកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត របស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ។

មាត្រា១០៨៥ ._ ប្រាក់ចំណូលដែលបានមកពីការពិន័យអន្តរការណ៍

ប្រាក់ចំណូលដែលបានមកពីការពិន័យអន្តរការណ៍ ពិន័យដោយតុលាការ ឬវត្ថុផ្សេងៗដែលតុលាការបានសម្រេចឲ្យរឹបអូសជាសម្បត្តិរដ្ឋ ត្រូវបង់ចូលទៅក្នុងថវិការជាតិ។ ប្រាក់ចំណូលបែបនេះត្រូវបានប្រើផងដែរដើម្បីផ្តល់រង្វាន់ជូនមន្ត្រី និងប្រជាពលរដ្ឋដែលចូលរួមក្នុងសកម្មភាពពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់។

នីតិវិធីនៃការកំណត់ប្រាក់រង្វាន់ និងប្រាក់ពិន័យដែលត្រូវបង់ចូលថវិការជាតិ និងត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដោយឡែក ។

មាត្រា១០៨៦ ._ ការរំលោភបំពានទៅលើកាតព្វកិច្ចបញ្ចៀសការខូចខាតបរិស្ថាន

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលរំលោភបំពានបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ និងច្បាប់ពិសេសដទៃផ្សេងទៀតហើយ បង្កឲ្យមានការខូចខាតបរិស្ថាន ឬប្រព្រឹត្តបទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិត្រូវផ្តន្ទាទោស ថ្នាក់ទី៣ ឬទី៤ អាស្រ័យតាមអំពើប្រព្រឹត្ត និងកម្រិតព្យសនៈកម្មដែលបង្កការខូចខាតដល់បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា១០៨៧ ._ ការអនុវត្តសកម្មភាពបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

ក្នុងករណីមានបណ្តឹង ព្រហ្មទណ្ឌស្របតាម ក្រមនេះ និងច្បាប់ពិសេសផ្សេងទៀត កំពុងដំណើរការនៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច សកម្មភាពបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការទាមទារសំណង ឬការស្តារឡើងវិញសម្រាប់ការខូចខាតបរិស្ថានប្រឆាំងទៅនឹងភាគីដែលបង្កការខូចខាតនៅតុលាការរដ្ឋប្បវេណីដោយឡែកនៅតែដំណើរដោះស្រាយទៅតាមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឬទៅតាមនីតិវិធីដោះស្រាយវិវាទបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលកំណត់ក្នុងក្រមនេះ។

មាត្រា១០៨៨ ._ ការស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានមានសិទ្ធិក្នុងការធ្វើសកម្មភាពបណ្តឹងទៅកាន់តុលាការ និងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីទាមទារសំណងការខូចខាត លើការស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ ឬទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ ស្របតាមក្រមនេះ ។

មាត្រា១០៨៩ ._ មន្ត្រីសាធារណៈដែលខកខានមិនបានបំពេញភារកិច្ច

មន្ត្រីសាធារណៈរូបណាដែលបំពានឬខកខានមិនបានបំពេញភារកិច្ចស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះត្រូវទទួល ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាល និង/ឬការ ចោទប្រកាន់ពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ។

ជនសមគំនិត ឬផ្តើមគំនិតត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មដូចគ្នានឹងជនល្មើសដែរ ។

មាត្រា១០៩០ ._ ទ្រព្យសម្បត្តិដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសដោយចេតនា

មន្ត្រីរាជការសាធារណៈ ឬមន្ត្រីកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធដែលទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិ មានជាអាទិ៍ ដី យានយន្ត និងទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងទៀត ដែលបានប្រើប្រាស់ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនេះដើម្បីទទួលបានប្រាក់កម្រៃជើងពីបទល្មើសប្រព្រឹត្តបទល្មើសដោយចេតនា ត្រូវចាត់ទុកថាជាអ្នកញុះញង់ក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសដោយចេតនា លើកលែងតែបុគ្គលនោះអាចបង្ហាញភស្តុតាងថាមិនបានគ្រប់គ្រងលើចារីប្រព្រឹត្តបទល្មើសដោយចេតនា និងលើទ្រព្យសម្បត្តិដែលប្រើប្រាស់ក្នុងបទល្មើសនោះទេ។

បុគ្គលដែលធ្វេសប្រហែស និងបានបោះបង់ចោលភារកិច្ច មិនត្រូវរួចផុតពីការទទួលទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលនោះឡើយ ។

មាត្រា១០៩១ ._ បទល្មើសដែលមិនតម្រូវឲ្យមានចេតនាប្រព្រឹត្ត

បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌស្របតាមក្រមនេះអាចកើតចេញ មកពីការខ្វះការប្រុងប្រយ័ត្ន ការធ្វេសប្រហែស ការព្រងើយកន្តើយ ឬការខកខានមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ច ដោយមិនសំដៅថា មានចេតនា ឬគ្មានចេតនាក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសដោយចេតនាឡើយ។

សម្រាប់បទល្មើសប្រឆាំងនឹងបរិស្ថាន មិនតម្រូវឲ្យមានភស្តុតាងនៃចេតនា លើកលែងតែមានចែងផ្សេងពីក្រមនេះ។

មាត្រា១០៩២ ._ ការទទួលខុសត្រូវរបស់នីតិបុគ្គល

នីតិបុគ្គលត្រូវមានការទទួលខុសត្រូវចំពោះបទល្មើស ប្រឆាំងនឹងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលប្រព្រឹត្តឡើងដោយ ភ្នាក់ងារ ឬតំណាងរបស់នីតិបុគ្គល ក្នុងនាមផលប្រយោជន៍របស់នីតិបុគ្គល ។ ការទទួលខុសត្រូវរបស់នីតិបុគ្គល ត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈតំណាង ឬភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួន ។

មាត្រា១០៩៣ ._ ទោសបន្ថែមសម្រាប់បទល្មើសប្រឆាំងបរិស្ថានដោយរូបវន្តបុគ្គល

ប្រភេទទោសបន្ថែមដែលកំណត់ក្នុងព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ត្រូវយកមកអនុវត្តផងដែរចំពោះបទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលប្រព្រឹត្តដោយរូបវន្តបុគ្គលដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ និងច្បាប់ពិសេសផ្សេងទៀត ។

មាត្រា១០៩៤ ._ ទោសបន្ថែមសម្រាប់បទល្មើសប្រឆាំងបរិស្ថានដោយនីតិបុគ្គល

ប្រភេទទោសបន្ថែម ត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះបទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលប្រព្រឹត្តដោយនីតិបុគ្គល មានដូចខាងក្រោម៖

ទោសបន្ថែមដូចខាងក្រោមត្រូវធ្វើឡើងសម្រាប់គ្រប់បទល្មើសប្រឆាំងនឹងបរិស្ថាន៖

ក- ការរំលាយនីតិបុគ្គល

ខ- ការលុបចោលលិខិតអនុញ្ញាត ឬសិទ្ធិអនុញ្ញាត

គ- ការផ្អាកលិខិតអនុញ្ញាត ឬសិទ្ធិអនុញ្ញាត

ឃ- ការលុបចោលវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ង- ការផ្អាកសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចណាមួយ ឬសម្បទានដទៃទៀត

ច- ការលុបចោលសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចណាមួយ ឬសម្បទានដទៃទៀត

ឆ- ការរឹបអូសបរិក្ខាពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើស

ជ- ការរឹបអូសគ្រប់ផលចំណេញ ឬផលចំណេញនីមួយៗដែលកើតចេញពីបទល្មើស

ឈ- ការផ្សព្វផ្សាយបទល្មើស និងទោសទណ្ឌ។

ក្រៅពីទោសបន្ថែមដែលកំណត់ខាងលើនេះ ទោសបន្ថែមដែលមានចែងក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ត្រូវយកមកអនុវត្តផងដែរចំពោះបទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលប្រព្រឹត្តដោយនីតិបុគ្គលផងដែរ ។

មាត្រា១០៩៥ ._ ថ្នាក់នៃបទល្មើស

បទល្មើសបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដែលកំណត់ក្នុងក្រមនេះ ត្រូវ បែងចែក ជា៥ថ្នាក់ដូចខាងក្រោម៖

បទល្មើសថ្នាក់ទី១ ត្រូវ ផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ពី១០ (ដប់)ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាបសិប) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី៤០០.០០០.០០០ (បួនរយលាន)រៀល ទៅ ៨០០.០០០.០០០ (ប្រាំបីរយលាន) ។

បទល្មើសថ្នាក់ទី២ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី០៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់១០ (ដប់) ឆ្នាំ និងត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពី២០០.០០០.០០០ (បួនរយលាន)រៀល ទៅ ៤០០.០០០.០០០ (ប្រាំបីរយលាន) និង/ឬ

បទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០១ (មួយ)ឆ្នាំ ទៅ ០៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និង/ឬពិន័យជាពិន័យជាប្រាក់ពី២០.០០០.០០០ (ម្ភៃ លាន)រៀល ដល់ ២០០.០០០.០០០ (ពីររយលាន) ឬ

បទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០៧ (ប្រាំពីរ)ថ្ងៃ ទៅ០១ (មួយ) ឆ្នាំ និង/ឬពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន)រៀល ដល់ ២០.០០០.០០០ (ម្ភៃលាន) និង/ឬ

បទល្មើសថ្នាក់ទី៥ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០១ (មួយ) ថ្ងៃ ទៅ ០៦ (ប្រាំមួយ)ថ្ងៃ និង/ឬពិន័យជាប្រាក់ពី ២០.០០០ (ម្ភៃពាន់)រៀល ដល់ ២០.០០០.០០០ (ម្ភៃលាន លាន) ។

មាត្រា១០៩៦ ._ ការចាត់ចែងប្រាក់សំណង

ប្រាក់សំណងដែលបានមកពីការធ្វើសកម្មភាពបណ្តឹងផ្នែករដ្ឋប្បវេណី ត្រូវប្រើសម្រាប់ការស្តារឡើងវិញ និងការស្តារនីតិសម្បទានៃការខូចខាតដែលបង្កឡើងចំពោះបរិស្ថាននិងការស្តារឡើងវិញនៃជីវភាពរស់នៅរបស់សហគមន៍ណាមួយដែលរងការប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមាន ។

មាត្រា១០៩៧ ._ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងការបែងចែកការខូចខាត

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានត្រូវបង្កើត លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងការចាត់ចែងលើប្រាក់សំណងការខូចខាតបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។

ជំពូកទី២
បទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងការចូលរួមជាសាធារណៈ

មាត្រា១០៩៨ ._ ការរារាំងសិទ្ធិក្នុងការចូលរួមជាសាធារណៈ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៥ ចំពោះអំពើរបស់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ដែលរារាំងសិទ្ធិក្នុងការចូលរួមជាសធារណៈដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១០៧៧នៃក្រមនេះ ។

ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលអំពើរារាំងនោះធ្វើឡើងដោយមន្ត្រីរាជការសាធារណៈ ឬមន្ត្រីរាជការមានសមត្ថកិច្ចដោយរំលោភអំណាច ឬប្រើប្រាស់សិទ្ធិដោយបំពាន ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ។

មាត្រា១០៩៩ ._ អំពើរារាំង ឬគំរាមកំហែងចំពោះការចូលរួមជាសាធារណៈ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ រាល់អំពើគំរាមកំហែង ឬសងសឹកតាមគ្រប់មធ្យោបាយនានារបស់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណា ដែលរារាំង ឬគំរាមកំហែង ចំពោះសកម្មភាពនៃការចូលរួមជាសាធារណៈដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១០៧៧នៃក្រមនេះ ។ ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលអំពើរារាំង ឬគំរាមកំហែងនោះ ប៉ះពាល់ដល់បូរណភាពរូបរាងកាយធ្ងន់ធ្ងរ ឬទ្រព្យសម្បត្តិត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ។

ត្រូវផ្តន្តាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី១ ប្រសិនបើអំពើប្រព្រឹត្តដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះធ្វើឲ្យបាត់បង់អាយុជីវិត ។

មាត្រា១១០០ ._ ការបំពានចំពោះការចូលរួមជាសាធារណៈចំពោះជនជាតិដើមភាគតិច

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យរដ្ឋបាល ជាការលុបចោល ឬ ការព្យួរនូវការចុះបញ្ជីពាណិជ្ជ ការព្យួរ ឬការលុបចោលនូវកិច្ចព្រមព្រៀងសម្បទាន ការលុបចោលនូវលិខិតអនុញ្ញាត ឬអាជ្ញាប័ណ្ណផ្សេងៗទៀតចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលមិនអនុវត្ត ឬមិនបំពេញកាតព្វកិច្ចដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២៨ និងមាត្រា២៩ ។

មាត្រា១១០១ ._ ការបង្ខិតបង្ខំចំពោះការតាំងទីលំនៅដោយបង្ខិតបង្ខំ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យរដ្ឋបាល ជាការលុបចោល ឬការព្យួរនូវការចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ការព្យួរ ឬ ការលុបចោលនូវកិច្ចព្រមព្រៀងសម្បទាន ការលុបចោលនូវលិខិតអនុញ្ញាត ឬអាជ្ញាប័ណ្ណផ្សេងៗទៀត ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលមិនអនុវត្ត ឬមិនបំពេញកាតព្វកិច្ចដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣១ ។

ក្នុងករណីដែលអំពើបង្ខិតបង្ខំ ឬបណ្តេញចេញនោះ ធ្វើឡើងដោយហិង្សាដែលបង្កឲ្យមានការ ប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរដល់បូរណភាពរូបរាងកាយ ឬទ្រព្យសម្បត្តិ ត្រូវផ្តន្ទាទោស ចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ។ ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលអំពើបង្ខិតបង្ខំ ឬបណ្តេញចេញនោះធ្វើឲ្យបាត់បង់ អាយុជីវិត ឬពិការអចិន្ត្រៃយ៍ ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី២ ។

មាត្រា១១០២ ._ កាតព្វកិច្ចក្នុងការបង្ហាញព័ត៌មានបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសជាពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះអំពើរបស់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ដែលមិនអនុវត្តកាតព្វកិច្ចដូចមានចែងមាត្រា៣៤នៃក្រមនេះ និង/ឬ ច្បាប់ និង/ឬ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធទៀតដែលចែងអំពីសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន ។ ក្នុងករណីដែល រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលនៅតែបន្តប្រព្រឹត្តបទល្មើស ត្រូវពិន័យជាប្រចាំថ្ងៃមួយថ្ងៃ ២.000.000 (ពីរលាន) រៀល ។

ជំពូកទី៣
បទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងការទាយតម្លៃហានិភ័យ ការទាយតម្លៃបរិស្ថានជាយុទ្ធសាស្ត្រ និងការទាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

មាត្រា១១០៣ ._ ការរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហានិភ័យ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ចំពោះអំពើប្រព្រឹត្តរបស់ទីប្រឹក្សារៀបចំរបាយការណ៍ ហានិភ័យបរិស្ថាន ឬបុគ្គលណាដែលមានចេតនាឃុបឃិត ឬក្លែងបន្លំ ឬធ្វើរៀបចំរបាយការណ៍មិនពិត ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧០ ។

មាត្រា១១០៤ ._ អំពើរារាំង ឬមិនអនុញ្ញាតដល់មន្ត្រីអធិការកិច្ចវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ពី៥.000.000 (ប្រាំលាន) រៀង ទៅ១0.000.000 (ដប់លាន) រៀល ចំពោះម្ចាស់គម្រោងដែលបញ្ជា ឬបង្ខំឲ្យបុគ្គលិក ឬអ្នកនៅក្រោមឱវាទរបស់ខ្លួនធ្វើ ការរារាំង ឬមិនអនុញ្ញាតឲ្យមន្ត្រីនៃអង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ចូលធ្វើអធិការកិច្ច តាម បញ្ញត្តិនៃមាត្រា៩២ នៃក្រមនេះ ។ ក្នុងករណីមិនរាងចាល ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ។

ក្នុងករណីដែលអំពើនោះប្រព្រឹត្តដោយហិង្សាធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់បូរណភាពរាងកាយ ត្រូវផ្តន្ទា ទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ។

ក្នុងករណីអំពើនោះប្រព្រឹត្តដោយហិង្សាបណ្តាលឲ្យបាត់បង់ជីវិតមនុស្ស ឬពិការអចិន្ត្រៃយ៍ដល់ជនរងគ្រោះត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី១ ។

មាត្រា១១០៥ ._ អំពើមិនអនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវ

ត្រូវទទួលការព្រមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ពីមន្ត្រីវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានចំពោះម្ចាស់គម្រោងទាំងឡាយណាដែលមិនអនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវ ដូចមានកំណត់នៅក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១២៥នៃក្រមនេះ ។ ក្នុងករណីមិនរាងចាលត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ទៅ ៣០.០០០.០០០ (សាមសិបលាន) រៀល និង/ឬ ផ្អាកសកម្មភាពគម្រោង ។

ក្នុងករណីដែលមិនគោរពលក្ខខណ្ឌខាងលើ ហើយបណ្តាលឲ្យបាត់បង់ជីវិតមនុស្ស ឬពិការអចិន្ត្រៃយ៍ដល់ជនរងគ្រោះ ត្រូវទទួលការផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ។ ការព្រមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ មិនត្រូវអនុវត្តចំពោះករណីនេះឡើយ ។

ក្នុងករណីដែលមិនគោរពលក្ខខណ្ឌខាងលើ ហើយធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់ជីវិតសត្វ ទ្រព្យសម្បត្តិ និងបរិស្ថាន និងសង្គម ម្ចាស់គម្រោងត្រូវសងសំណងខូចខាតតាមសមាមាត្រនឹងទំហំនៃការខូចខាត ។

ក្នុងករណីដែលការប៉ះពាល់ដែលចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី៣ខាងលើមានលក្ខណៈធ្ងន់ធ្ងរ ម្ចាស់គម្រោងអាចទទួលរងទណ្ឌកម្មបន្ថែម ជាអាទិ៍ ការផ្អាកគម្រោងជាបណ្តោះអាសន្ន ការលុបចោលលិខិតអនុញ្ញាត ឬវិញ្ញាបនបត្រ ការលុបចោលកិច្ចសន្យា ឬការដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណ និងអាចទទួលការចោទប្រកាន់ពីបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងទៀត ដូចមានកំណត់ក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសឲ្យទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ និងទោសបន្ថែមតាមបញ្ញត្តិនៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ និងត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី២ ។

មាត្រា១១០៦ ._ ការធ្វើសកម្មភាពសាងសង់ ឬប្រតិបត្តិការគម្រោងបំពានការហាមឃាត់

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ពី ២០.០០០.០០០ (ម្ភៃលាន)រៀល ទៅ ៥០.០០០.០០០ (ហាសិបលាន) រៀល និង/ឬ ផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ និងត្រូវជួសជុលស្តារការខូចខាត ដែលបានបង្កឡើងចំពោះម្ចាស់គម្រោងដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើស នឹងមាត្រា១០៩នៃក្រមនេះ ។ ការចោទប្រកាន់ចំពោះបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌខាងលើដោយអយ្យការ ត្រូវធ្វើឡើងតាមបណ្តឹងពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

ក្នុងករណីដែលគម្រោងមិនទាន់មានលិខិត និងវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននេះ បង្កផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមាន ដល់មនុស្ស សត្វ ទ្រព្យសម្បត្តិ បរិស្ថាន និងសង្គម ម្ចាស់គម្រោងត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី២ និងត្រូវសងសំណងខូចខាតដោយមិនទាន់គិតដល់ទោសព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងទៀតដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ក្រៅពីទណ្ឌកម្មខាងលើ ម្ចាស់គម្រោងអាចទទួលរងទណ្ឌកម្ម ជាអាទិ៍ ការផ្អាកគម្រោងជា បណ្តោះអាសន្ន ការលុបចោលលិខិតអនុញ្ញាត ឬវិញ្ញាបនបត្រ ការលុបចោលកិច្ចសន្យា ឬការដកហូត អាជ្ញាប័ណ្ណ និងទោសបន្ថែមដូចមានកំណត់ក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

មាត្រា១១០៧ ._ ការធ្វើសកម្មភាពសាងសង់ ឬប្រតិបត្តិការគម្រោងបំពានការហាមឃាត់ចំពោះការ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ឆ្លងដែន

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ពី ២០.០០០.០០០ (ម្ភៃលាន) រៀល ទៅ ៥០.០០០.០០០ (ហាសិបលាន)រៀល និង/ឬ ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ និងត្រូវ ជួសជុល ស្តារការខូចខាតដែលបានបង្កឡើង ចំពោះម្ចាស់គម្រោងដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា១៣០ នៃក្រមនេះ ។ ការចោទប្រកាន់ចំពោះបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌខាងលើដោយអយ្យការ ត្រូវធ្វើឡើងតាម បណ្តឹងពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

ក្នុងករណីដែលគម្រោងមិនទាន់មានលិខិត និងវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃ ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននេះ បង្កផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមាន ដល់ មនុស្ស សត្វ ទ្រព្យសម្បត្តិ បរិស្ថាន និង សង្គម ម្ចាស់គម្រោងត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី២ និងត្រូវសងសំណងខូចខាត តាមទំហំខូចខាតដែលកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានដោយមិនទាន់គិតដល់ ទោសព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងទៀតដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ក្រៅពីទណ្ឌកម្មខាងលើ ម្ចាស់គម្រោងអាចទទួលរងទណ្ឌកម្ម ជាអាទិ៍ ការផ្អាកគម្រោងជា បណ្តោះអាសន្ន ការលុបចោលលិខិតអនុញ្ញាត ឬវិញ្ញាបនបត្រ ការលុបចោលកិច្ចសន្យា ឬការដកហូត អាជ្ញាប័ណ្ណ និងទោសបន្ថែមដូចមានកំណត់ក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

បទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះត្រូវយកមកអនុវត្តនៅពេលដែលមានកិច្ចព្រមព្រៀងទ្វេភាគី ឬសន្ធិ សញ្ញាអន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាហត្ថលេខី ។

មាត្រា១១០៨ ._ ដំណើរការសាងសង ឬប្រតិបត្តិការគម្រោងចំពោះគម្រោងមានស្រាប់ ឬកំពុង ដំណើរការ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ពី ២០.០០០.០០០ (ម្ភៃលាន) រៀល ទៅ ៥០.០០០.០០០ (ហាសិបលាន) រៀល និង/ឬ ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ និងត្រូវជួសជុល ស្តារការខូចខាត ដែលបានបង្កឡើង ចំពោះម្ចាស់គម្រោងដែលមានស្រាប់ ឬកំពុងដំណើរការ ដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា១១១នៃក្រមនេះ ចាប់ពីច្បាប់នេះចូលជាធរមាន ។ ការចោទប្រកាន់ ចំពោះបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌខាងលើដោយអយ្យការ ត្រូវធ្វើឡើងតាមបណ្តឹងពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័ យបរិស្ថាន ។

ក្នុងករណីដែលគម្រោងមិនទាន់មានលិខិត និងវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃ ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននេះ បង្កផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានដល់មនុស្ស សត្វ ទ្រព្យសម្បត្តិ បរិស្ថាន និង

សង្គម ម្ចាស់គម្រោងត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី២ និងត្រូវសងសំណងខូចខាតតាមទំហំខូចខាតដែលកំណត់ដោយ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដោយមិនទាន់គិតដល់ទោសព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងទៀតដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ក្រៅពីទណ្ឌកម្មខាងលើ ម្ចាស់គម្រោងអាចទទួលរងទណ្ឌកម្ម ជាអាទិ៍ ការផ្អាកគម្រោង ជាបណ្តោះអាសន្ន ការលុបចោលលិខិតអនុញ្ញាត ឬវិញ្ញាបនបត្រ ការលុបចោលកិច្ចសន្យា ឬការដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណ និងទោសបន្ថែមដូចមានកំណត់ក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

មាត្រា១១០៩ ._ ការបំពានកាតព្វកិច្ចនៃការជូនដំណឹង

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ពី ២០.០០០.០០០ (ម្ភៃលាន) រៀល ទៅ ៥០.០០០.០០០ (ហាសិបលាន) រៀល ចំពោះម្ចាស់គម្រោងដែលមិនបានអនុវត្តការជូនដំណឹងដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩៥ នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា១១១០ ._អំពើក្លែងបន្លំ ឬលួចចម្លងទិន្នន័យ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះម្ចាស់គម្រោងដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើក្លែងបន្លំទិន្នន័យ ឬលួចចម្លងទិន្នន័យអ្នកដទៃ ក្នុងការរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង និង/ឬ ពេញលេញ ដើម្បីទទួលបាននូវលិខិត និងវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬ ពេញលេញ ។

មាត្រា១១១១ ._ ការបំពានលើកិច្ចសន្យាការពារបរិស្ថាន

ម្ចាស់គម្រោង ត្រូវទទួលរងការព្រមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានចំពោះការមិនគោរព ឬបំពានលើកិច្ចសន្យាការពារបរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា៩៩ នៃក្រមនេះ ។ ក្នុងករណីមិនរាងចាលត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ពី ២០.០០០.០០០ (ម្ភៃលាន) រៀល ទៅ ៥០.០០០.០០០ (ហាសិបលាន) រៀល ។

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវទទួលរងការផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះការមិនគោរពកិច្ចសន្យាការពារបរិស្ថាន ហើយដែលការអនុវត្តគម្រោងនោះធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់ជីវិតមនុស្ស ឬពិការអចិន្ត្រៃយ៍ដល់ជនរងគ្រោះ ។

ក្នុងករណីសកម្មភាព ឬគម្រោងខាងលើនោះ បង្កឲ្យប៉ះពាល់ដល់ជីវិតសត្វ ទ្រព្យសម្បត្តិ ឬបរិស្ថាន និងសង្គម ម្ចាស់គម្រោងត្រូវសងសំណងខូចខាតឲ្យសមាមាត្រទៅនឹងទំហំនៃការខូចខាត ។

មាត្រា១១១២ ._ ការបំពាននឹងសេចក្តីសម្រេចបង្គាប់ឲ្យបង់ថ្លៃចំណាយ

ម្ចាស់គម្រោង ត្រូវទទួលការព្រមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដោយបង្គាប់ឲ្យបង់ថ្លៃចំណាយដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៨៨០ មាត្រា៨៨១ មាត្រា៨៨២ និងមាត្រា៨៨៣ នៃក្រមនេះ ។

នៅក្នុងករណីដែលម្ចាស់គម្រោងមិនបានបង់ប្រាក់ ក្រោយពីទទួលការព្រមាននេះ ម្ចាស់គម្រោងត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មជាអាទិ៍ ការផ្អាកគម្រោងជាបណ្តោះអាសន្ន ការលុបចោលកិច្ចសន្យា ឬការដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណ រួមទាំងពិន័យជាប្រាក់ចំនួន ៣ (បី) ដងនៃចំនួនទឹកប្រាក់ដែលត្រូវបង់ ។

មាត្រា១១១៣ ._ ការខកខានមិនបង់ប្រាក់មូលនិធិបរិស្ថាននិងសង្គម និងមូលនិធិទាយជ្ជទានបរិស្ថាន

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវទទួលការព្រមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ចំពោះការខកខានមិនបានបង់ប្រាក់ចូលមូលនិធិបរិស្ថាននិងសង្គម និងមូលនិធិទាយជ្ជទានបរិស្ថាន ដូចមានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា៨៨៩ និងមាត្រា៨៨៤ នៃក្រមនេះ ។

នៅក្នុងករណីដែលម្ចាស់គម្រោងមិនបានបង់ប្រាក់ ក្រោយពីទទួលការព្រមាននេះ ម្ចាស់គម្រោងត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មជាអាទិ៍ ការផ្អាកគម្រោងជាបណ្តោះអាសន្ន ការលុបចោលកិច្ចសន្យា ឬការដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ឌ រួមទាំងពិន័យជាប្រាក់ចំនួន ៣ (បី)ដង នៃចំនួនទឹកប្រាក់ដែលត្រូវបង់ ។ ការដាក់ទណ្ឌកម្មនេះ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា១១១៤ ._ការបំពានចំពោះការរៀបចំ និងបញ្ជូនរបាយការណ៍សង្កេតតាមដានបរិស្ថាន

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវទទួលការព្រមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដោយបង្គាប់ឲ្យរៀបចំរបាយការណ៍អង្កេតតាមដានគម្រោង និងបញ្ជូនមកក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដូចមានកំណត់ក្នុងមាត្រា១២៨ និងមាត្រា១២៩ នៃក្រមនេះ ។ ក្នុងករណីដែលម្ចាស់គម្រោងមិនបានរៀបចំ និងបញ្ជូនរបាយការណ៍មក ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ក្រោយពីទទួលការព្រមាននេះទេ ម្ចាស់គម្រោងត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មជាការពិន័យអន្តរការណ៍ ពី ២០.000.000(ម្ភៃលាន) រៀល ទៅ ៥០.000.000(សែសិបលាន) រៀល ឬ ផ្អាកគម្រោងជាបណ្តោះអាសន្ន ការលុបចោលកិច្ចសន្យា ឬការដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ឌ ។

មាត្រា១១១៥ ._ ការបំពានចំពោះការបង់ប្រាក់ចំណាយដោះស្រាយវិវាទវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ក្នុងករណីដែលម្ចាស់គម្រោង មិនបង់ប្រាក់ចំណាយទាំងអស់ក្នុងការដោះស្រាយវិវាទ ទាំងក្នុងប្រព័ន្ធតុលាការ និងក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ ដូចមានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា៨៨១ នៃក្រមនេះ ក្រសួងទទួលបន្ទុកបរិស្ថានមានសិទ្ធិសម្រេចផ្អាកសកម្មភាពគម្រោងជាបណ្តោះអាសន្ន ។

មាត្រា១១១៦ ._ អំពើក្លែងបន្លំ ឬលួចចម្លងទិន្នន័យរបស់ក្រុមហ៊ុនទីប្រឹក្សាវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះក្រុមហ៊ុនទីប្រឹក្សាវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ឬអ្នកជំនាញការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលបានចុះបញ្ជីស្របច្បាប់ ដែលទទួលស្គាល់

ដោយក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើក្លែងបន្លំទិន្នន័យ ឬលួចចម្លងទិន្នន័យអ្នកដទៃក្នុងការរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង និង/ឬពេញលេញ ។

ទោសបន្ថែមដែលអាចត្រូវប្រកាស មានជាអាទិ៍ ការព្យួរបណ្តោះអាសន្នមិនឲ្យប្រកបវិជ្ជាជីវៈរយៈពេល ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ ឬការផ្អាកមិនឲ្យប្រកបវិជ្ជាជីវៈរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ការលុបឈ្មោះពីបញ្ជីអ្នកជំនាញធ្វើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានជាសាធារណៈថ្នាក់ជាតិ និង/ឬ ថ្នាក់តំបន់ ។

មាត្រា១១៧ ._ ការប្រកបវិជ្ជាជីវៈរបស់ក្រុមហ៊ុនទីប្រឹក្សា ឬអ្នកជំនាញការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលមិនបានចុះបញ្ជី

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ ពី ៣០.០០០.០០០ (សាមសិបលាន) រៀល ទៅ ៦០.០០០.០០០(ហុកសិបលាន) រៀល ចំពោះក្រុមហ៊ុនទីប្រក្សា ឬអ្នកជំនាញការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលពុំទាន់បានចុះបញ្ជី ឬទទួលស្គាល់ដោយ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ហើយបានរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដាក់ជូន ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានដើម្បីទទួលបានការឯកភាព ។

ក្នុងករណីមិនរាងចាលត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ។

មាត្រា១១៨ ._ ការបំពានសេចក្តីសម្រេចព្យួររបស់ក្រុមហ៊ុនទីប្រឹក្សា ឬអ្នកជំនាញការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ឬពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ពី ៣០.០០០.០០០ (សាមសិបលាន) រៀល ទៅ ៦០.០០០.០០០ (ហុកសិបលាន) រៀល ចំពោះក្រុមហ៊ុនទីប្រឹក្សាវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ឬអ្នកជំនាញការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលការចុះបញ្ជីរបស់ខ្លួនត្រូវបានព្យួរតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ហើយនៅតែបន្តប្រកបវិជ្ជាជីវៈវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានយកកម្រៃទៀត ។ ការចោទប្រកាន់ចំពោះបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌខាងលើដោយអយ្យការ ត្រូវធ្វើឡើងតាមបណ្តឹងពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា១១៩ ._ អំពើបំពាន ឬមិនបំពេញតួនាទីរបស់មន្ត្រីអង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មវិន័យរដ្ឋបាលចំពោះមន្ត្រីអង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ឬមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានណាដែលប្រព្រឹត្តបំពាន ឬមិនបំពេញតួនាទីរបស់ខ្លួនដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩២ និងមាត្រា១០០៦នៃក្រមនេះ ដោយពុំទាន់គិតដល់ទោសព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងទៀតដែលពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា១២០ ._ អំពើឃុបឃិតក្នុងការរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ត្រូវផ្តន្ទាទោសក្នុងចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះមន្ត្រីអង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន មន្ត្រីនៃមន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី ខេត្ត និងមន្ត្រីដែលមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ដែលបាន ឃុបឃិត និងចូលរួមរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលមិនពិត ដោយចេតនា ដែលនាំឲ្យទទួលបានលិខិត និងវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ពីថ្នាក់ដឹកនាំ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ។

មាត្រា១១២១ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះមន្ត្រីអធិការកិច្ចវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ពី ២.000.000 (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៥.000.000 (ប្រាំលាន) ចំពោះបុគ្គលិកណាដែលមានសិទ្ធិអំណាចក្នុងការសម្រេច ហើយមានចេតនាមិនសហការ មិនអនុញ្ញាត ឬគេចវេស ក្នុងការអនុញ្ញាតឲ្យមន្ត្រី នៃអង្គភាពវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានចូលធ្វើអធិការកិច្ច តាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៩២ នៃក្រមនេះ ។

ក្នុងករណីដែលអំពើនោះប្រព្រឹត្តដោយហិង្សាធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់បូរណភាពរាងកាយ ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើស៣ ។

ក្នុងករណីអំពើនោះប្រព្រឹត្តដោយហិង្សាបណ្តាលឲ្យបាត់បង់ជីវិតមនុស្ស ឬពិការអចិន្ត្រៃយ៍ដល់ជនរងគ្រោះត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី១ ។

មាត្រា១១២២ ._ការបំពានមុខងាររបស់មន្ត្រីរាជការ ឬពលរដ្ឋទទួលអាណត្តិដោយការបោះឆ្នោត

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះមន្ត្រីរាជការ កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ ឬពលរដ្ឋទទួលអាណត្តិដោយការបោះឆ្នោត ដែលរំលោភលើសិទ្ធិ និងអំណាចរបស់ខ្លួនប្រព្រឹត្តអំពើ ជាអាទិ៍ ការសម្រួល ការធ្វើអន្តរាគមន៍ ការបិទបាំង ការរារាំង ឬការសមគំនិតជាមួយនឹងចារី ដើម្បីឧបត្ថម្ភគាំពារគម្រោងដែលមិនមានលិខិត និងវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ឲ្យគម្រោងដំណើរការទៅដោយខុសច្បាប់ ។

មាត្រា១១២៣ ._ ការខកខានមិនបានធ្វើសវនកម្មបរិស្ថាន

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសទី៤ ចំពោះម្ចាស់គម្រោង ឬសកម្មភាពណាមួយដែលមិនបានធ្វើសវនកម្មបរិស្ថានណាមួយដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៣១ និងមាត្រា១៣២ ។

មាត្រា១១២៤ ._ ការរារាំងក្នុងអនុវត្តការធ្វើសវនកម្មបរិស្ថាន

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ នូវអំពើរារាំង ឬមិនអនុញ្ញាតឲ្យមន្ត្រីសវនកម្មបរិស្ថានចូលធ្វើសវនកម្មស្របតាមមាត្រា១៣៤ ។

ក្នុងករណីដែលអំពើនោះប្រព្រឹត្តដោយហិង្សាធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់បូរណភាពរាងកាយ ត្រូវផ្តន្ទាចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ។

ក្នុងករណីដែលអំពើនោះប្រព្រឹត្តដោយហិង្សាបណ្តាលឲ្យបាត់បង់អាយុជីវិត ឬពិការអចិន្ត្រៃ ត្រូវផ្តន្ទាទោសថ្នាក់ទី២ ។

មាត្រា១១២៥ ._ ការខកខានមិនបានផ្តល់ព័ត៌មានដល់សាធារណៈ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះការខកខានមិនបានដាក់របាយការណ៍សវនកម្មបរិស្ថានដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៣៧ ។

ជំពូកទី៤
បទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន

មាត្រា១១២៦ ._ ការបំពានចំពោះសិទ្ធិក្នុងការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះអំពើខកខាតមិនបានអនុវត្តតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា១៤២ ។

មាត្រា១១២៧ ._ ការខកខានមិនបានរាយការណ៍

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះអំពើខកខាតមិនបានអនុវត្តតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា១៤៣ ។

មាត្រា១១២៨ ._ ការខកខានក្នុងការរៀបចំរបាយការណ៍ស្តីពីការអង្កេតតាមដាន និងវាយតម្លៃ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះអំពើខកខាតមិនបានអនុវត្តតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា១៦០ ។

មាត្រា១១២៩ ._ ការខកខានមិនផ្តល់ព័ត៌មានសម្រាប់បញ្ជីសារពើភណ្ឌឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះអំពើខកខាតមិនបានអនុវត្តតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា១៧១ ។

មាត្រា១១៣០ ._ ការខកខានមិនផ្សព្វផ្សាយបញ្ជីបច្ចេកទេសវិទ្យាដែលបានផ្ទៀងផ្ទាត់

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះអំពើខកខាតមិនបានអនុវត្តតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា១៩៤ ។

មាត្រា១១៣១ ._ ការខកខានមិនបានផ្សព្វផ្សាយរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំស្តីពីការអនុវត្តលទ្ធកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាព

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះអំពើខកខាតមិនបានអនុវត្តតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា២០២ ។

មាត្រា១១៣២ ._ ការខកខានមិនដាក់របាយការណ៍ស្តីពីលទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះអំពើខកខាតមិនបានអនុវត្តតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា២១២ ។

មាត្រា១១៣៣ ._ ការដំណើរការគម្រោងអភិវឌ្ឍ កម្មវិធី និងផែនការ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះអំពើខកខាតមិនបានអនុវត្តតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា២២៥ ។

ប៉ុន្តែក្នុងការដំណើរការគម្រោងអភិវឌ្ឍ កម្មវិធី និងផែនការ ដោយពុំមានលិខិតអនុញ្ញាត អនុញ្ញាត និងវិញ្ញាបនបត្រឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលបង្កឲ្យមានផលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន និងសង្គម ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ។

មាត្រា១១៣៤ ._ ការខកខានមិនបានផ្តល់ព័ត៌មាន

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះអំពើខកខាតមិនបានអនុវត្តតាមបញ្ញត្តិស្តីពីការផ្តល់ព័ត៌មានដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២២៦ ។

មាត្រា១១៣៥ ._ ការខកខានមិនបានផ្តល់ព័ត៌មាន

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះអំពើខកខាតមិនបានអនុវត្តតាមបញ្ញត្តិស្តីពីការផ្តល់ព័ត៌មានដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២៣៤ ។

មាត្រា១១៣៦ ._ ការខកខានមិនបានវាយតម្លៃពីប្រសិទ្ធភាពនៃធនធាន

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះអំពើខកខានមិនបានធ្វើការវាយតម្លៃពីប្រសិទ្ធភាពនៃធនធានដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា២៣៧ ។

មាត្រា១១៣៧ ._ ការខកខានមិនបានចែកចាយជាសាធារណៈនូវព័ត៌មានអំពីរ៉ុល

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះអំពើខកខាន មិនបានធ្វើការចែកចាយជាសាធារណៈនូវព័ត៌មានអំពីរ៉ុល និងគុណភាពអគ្គិសនីដែលបានផ្គត់ផ្គង់ ឬផ្តល់ទៅឲ្យបណ្តាញតូចលដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា២៧១ ។

មាត្រា១១៣៨ ._ ការខកខានមិនអាចឲ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកនូវរបាយការណ៍អង្កេតតាមដានបរិស្ថាន

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះអំពើខកខានមិនដាក់ឲ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកបាននូវរបាយការណ៍អង្កេតតាមដានបរិស្ថានដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា២៨៩ ។

ជំពូកទី៥
បទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៃធនធានធម្មជាតិ

មាត្រា១១៣៩ ._ ការបង្កឲ្យមានភ្លើងឆេះព្រៃនៅក្នុងរបៀបអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះអំពើដែលបង្កឲ្យមានភ្លើងឆេះព្រៃដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣២៥ ។

មាត្រា១១៤0 ._ សកម្មភាពនេសាទដែលស្ថិតនៅក្នុងតំបន់ហាមឃាត់

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះសកម្មភាពនេសាទទាំងឡាយកើតឡើងនៅក្នុងតំបន់ហាមឃាត់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣២៦ ។

មាត្រា១១៤១ ._ សកម្មភាពដែលបង្កការខូចខាត ឬគ្រោះថ្នាក់បណ្តាលមកពីការទន្ទ្រានយកដីដោយខុសច្បាប់

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ចំពោះសកម្មភាពនៃការប្រមូល ការឈូសឆាយ ឬការធ្វើអាជីវកម្ម ការបំពុលនៅក្នុងតំបន់ដែលមានធនធានជីវៈចម្រុះដ៏មានតម្លៃ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣២៧ ។

មាត្រា១១៤២ ._ ការធ្វើការកែច្នៃ និងប្រត្តិបត្តការដែលត្រូវហាមឃាត់

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ចំពោះសកម្មភាពកែច្នៃជល និងអនុជលធនធានធម្មជាតិនិងប្រតិបត្តនៃការចាប់ចង ការចិញ្ចឹម ការស្តុក ការបង្កាត់ពូជ ការថែរក្សា ឬការចិញ្ចឹមសត្វព្រៃក្នុងគោលបំណងធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ឬគោលបំណងក្រៅពីការអភិរក្សដទៃទៀតដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣២៨ ។

មាត្រា១១៤៣ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រមូលផលឈើនៅក្នុងតំបន់អភិរក្ស ឬតំបន់ប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាព នៃរបៀងជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលកំណត់ ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះសកម្មភាពប្រមូលផលឈើនៅក្នុងតំបន់អភិរក្ស ឬតំបន់ប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាព នៃរបៀងជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារដែលត្រូវបានកំណត់ឬបង្កើតដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣២៩ ។

មាត្រា១១៤៤ ._ ការខកខានមិនឲ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកបានចំពោះរបាយការណ៍អង្កេតតាមដានលើការអនុវត្តច្បាប់ និងយាមល្បាត

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះអំពើខកខាតមិនដាក់របាយការណ៍ស្តីពីការអង្កេតតាមការអនុវត្តច្បាប់ និងការយាមល្បាតឲ្យសាធាណជនអាចស្វែងរកបាន ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៣៣១ ។

មាត្រា១១៤៥ ._ ការខកខានមិនឲ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកបាននូវឯកសារពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះអំពើខកខាតមិនដាក់ឯកសារពាក់ព័ន្ធ និងការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាឲ្យសាធាណជនអាចស្វែងរកបាន ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៣៣៩ ។

មាត្រា១១៤៦ ._ ការបំពានចំពោះកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការគ្រប់គ្រងរួមគ្នា

ត្រូវផ្តន្ទាចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះអំពើទាំងឡាយណាដែលរំលោភបំពានលើកិច្ចព្រមព្រៀងរួមគ្នាដែលបង្កឲ្យមានការខូចខាត ដល់បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៣៤៧ ។

ការចោទប្រកាន់ខាងលើនេះ មិនអាចឲ្យបុគ្គលដែលបំពាននោះរួចផុតពីការទទួលខុសត្រូវសំណងផ្នែករដ្ឋប្បវេណី និងសំណងការខូចខាតឡើយ ។

មាត្រា១១៤៧ ._ ការការខកខានមិនឲ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកបាននូវផែនការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាព

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះអំពើខកខាតមិនដាក់ផែការ ប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាព ផែនការគ្រប់គ្រង និងរបាយការណ៍គ្រប់គ្រងព្រៃឈើ ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៣៧៤ ។

មាត្រា១១៤៨ ._ ការខកខានមិនឲ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកបាននូវបញ្ជីថ្នាក់ជាតិនៃប្រភេទសត្វព្រៃដែលរងការគំរាមកំហែង

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះអំពើខកខាតមិនដាក់បញ្ជីថ្នាក់ជាតិ នៃប្រភេទសត្វព្រៃដែលរងការគំរាមកំហែងឲ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកបាន ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិ នៃមាត្រា៣៩៥ ។

មាត្រា១១៤៩ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះការបរបាញ់សត្វព្រៃ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះអំពើបរបាញ់សត្វព្រៃដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃ មាត្រា៣៩៩ ។

មាត្រា១១៥០ ._ ការហាមឃាតចំពោះការបរបាញ់សត្វព្រៃក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះអំពើបរបាញ់សត្វព្រៃក្នុងរបៀងអភិរក្សជីវៈ ចម្រុះដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤០០ ។

មាត្រា១១៥១ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះការសម្លាប់សត្វព្រៃដែលផ្ទុយនឹងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះអំពើសម្លាប់សត្វព្រៃដែលផ្ទុយនឹងគោល ការណ៍ណែនាំ ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤០២ ។

មាត្រា១១៥២ ._ ការហាមឃាត់ការសម្លាប់ប្រភេទសត្វព្រៃក្រោមថ្នាក់ទី១ ថ្នាក់ទី២ ថ្នាក់ទី៣ និងថ្នាក់ ទី៤

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះអំពើសម្លាប់សត្វព្រៃដែលនៅក្នុងថ្នាក់ទី១ និង ថ្នាក់ទី២ដោយពុំមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិ នៃមាត្រា ៤០៥ និងមាត្រា៤០៦ ។

មាត្រា១១៥៣ ._ ការស្តារ និងគ្រប់គ្រងសត្វព្រៃដែលពុំមានដើមកំណើតនៅកម្ពុជា

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះអំពើស្តារ និងគ្រប់គ្រងសត្វព្រៃដោយពុំមានការ អនុញ្ញាតពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤០៧ ។

មាត្រា១១៥៤ ._ ការចាប់សត្វព្រៃមកអភិរក្ស

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះអំពើចាប់សត្វព្រៃមកអភិរក្សដោយពុំមានការ អនុញ្ញាតពីក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤០៨។

មាត្រា១១៥៥ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះការបរបាញ់ ការចាប់ ឬការប្រមូលសត្វពីព្រៃក្នុងថ្នាក់ទី១ ថ្នាក់ ទី២ ថ្នាក់ទី៣ និងថ្នាក់ទី៤ ក្នុងគ្រឹះស្ថានឧស្សានសត្វព្រៃ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះអំពើបរបាញ់ ការចាប់ និងប្រមូលសត្វពីព្រៃក្នុងថ្នាក់ទី១ ថ្នាក់ទី២ ថ្នាក់ទី៣ និងថ្នាក់ទី៤ ក្នុងគ្រឹះស្ថានឧសទ្យានសត្វព្រៃដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៤១៣ និងមាត្រា៤១៤ ។

មាត្រា១១៥៦ ._ ការបរបាញ់ដោយពុំមានលិខិតអនុញ្ញាតចំពោះប្រភេទសត្វក្នុងថ្នាក់ទី៣ និងទី៤

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះអំពើបរបាញ់សត្វព្រៃដោយពុំមានលិខិតអនុញ្ញាតក្នុងប្រភេទសត្វក្នុងថ្នាក់ទី៣ និងទី៤ ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤១៦ ។

មាត្រា១១៥៧ ._ សកម្មភាពដែលត្រូវហាមឃាត់

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះអំពើការជួញដូរ ការដឹកជញ្ជូន ការបញ្ជូន ការនាំចូល នាំចេញ ការនាំចេញបន្ត កាន់កាប់ លក់ ទិញ ផ្ទេរ ស្តុកទុក ផ្តល់ជាអំណោយ បរិភោគ ចិញ្ចឹម និងការប្រើប្រាស់តាមរូបភាពពាណិជ្ជកម្មនូវបំណែកសត្វ និងផលិតផលពីសត្វដទៃទៀត ដែលជាប្រភេទក្នុងថ្នាក់ទី១ ទី២ និងទី៣ ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤២២ ។

មាត្រា១១៥៨ ._ សកម្មភាពដែលត្រូវហាមឃាត់ចំពោះសកម្មភាពរូបវន្តបុគ្គល និងនីតិបុគ្គល

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះអំពើទិញ ទទួល ឬធ្វើលទ្ធកម្មសត្វព្រៃរស់ ឬសត្វព្រៃ ដែលមានប្រភេទក្នុងថ្នាក់ទី១ ទី២ ឬ ទី៣ ឬបំណែកសត្វព្រៃ ឬសាច់សត្វដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤២៣ ។

មាត្រា១១៥៩ ._ ការមិនអនុលោមតាមអនុសញ្ញាស្តីពីពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិនៃប្រភេទសត្វព្រៃ និងរុក្ខជាតិដែលជិតផុតពូជ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះអំពើមិនអនុលោមតាមអនុសញ្ញាស្តីពីពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិនៃប្រភេទសត្វព្រៃ និងរុក្ខជាតិដែលជិតផុតពូជ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៤២៥ ។

មាត្រា១១៦០ ._ ការចុះបញ្ជីចំពោះការបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះសត្វព្រៃ និងគ្រឹះស្ថានឧទ្យានសត្វព្រៃ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះអំពើមិនចុះបញ្ជីចំពោះការបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះសត្វព្រៃ និងគ្រឹះស្ថានឧទ្យានសត្វព្រៃដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤៣៥ និងមាត្រា៤៣៧ ។

មាត្រា១១៦១ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះការបង្ខាំងសត្វនៅក្រៅមជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះសត្វព្រៃ កន្លែងបង្កាត់ពូជអភិរក្ស ឬគ្រឹះស្ថាន ឬឧទ្យានសត្វព្រៃ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះការបង្ខាំសត្វចិញ្ចឹម នៃប្រភេទសត្វដូចកំណត់ក្នុងថ្នាក់ទី១ និងថ្នាក់ទី២នៅក្រៅមជ្ឈមណ្ឌលសង្គ្រោះសត្វព្រៃ កន្លែងបង្កាត់ពូជអភិរក្ស ឬគ្រឹះស្ថាន ឬឧទ្យានសត្វព្រៃដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤៣៦ ។

មាត្រា១១៦២ ._ ការជូនដំណឹងចំពោះការផ្ទេរ និងការប្តូរទីតាំងប្រភេទសត្វដែលកំណត់ក្នុងថ្នាក់ទី១ និងថ្នាក់ទី២ និងមជ្ឈមណ្ឌលបង្កាត់ពូជ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះការមិនបានជូនដំណឹងអំពីការផ្ទេរ និងការប្តូរទីតាំងនៃប្រភេទសត្វដែលកំណត់ក្នុងថ្នាក់ទី១ និងថ្នាក់ទី២ និងមជ្ឈមណ្ឌលបង្កាត់ពូជដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤៤២ ។

មាត្រា១១៦៣ ._ ការបោះបង់ចោលបំណែក សាច់ ឬវត្ថុតាំងលម្អ នៃសត្វព្រៃ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះការបោះបង់ចោលបំណែក សាច់ ឬវត្ថុតាំងលម្អ នៃសត្វព្រៃដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤៤៣ ។

មាត្រា១១៦៤ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះបង្កើតកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វព្រៃ ឬទីតាំងបង្កាត់ពូជសត្វព្រៃ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះការបង្កើតកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វព្រៃ ឬទីតាំងបង្កាត់ពូជសត្វព្រៃដែលត្រូវហាមឃាត់ ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤៥៤ ។

មាត្រា១១៦៥ ._ ការចិញ្ចឹមសត្វព្រៃដែមិនមានក្នុងលិខិតអនុញ្ញាត

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះអំពើចិញ្ចឹមសត្វព្រៃដែលមិនមានក្នុងលិខិតអនុញ្ញាត ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤៥៥ ។

មាត្រា១១៦៦ ._ ការលក់ដូរសត្វព្រៃចិញ្ចឹម និងផលិតផលសត្វព្រៃ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះការលក់ដូរសត្វព្រៃចិញ្ចឹម និងផលិតផលសត្វព្រៃ ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤៥៨ ។

មាត្រា១១៦៧ ._ ប្រតិបត្តិករនៃកសិដ្ឋានដែលអនុញ្ញាតចំពោះការផ្តល់ការថែទាំចំពោះសត្វព្រៃចិញ្ចឹម

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះប្រតិបត្តិករនៃកសិដ្ឋានដែលមិនបានផ្តល់ការថែទាំចំពោះសត្វព្រៃចិញ្ចឹម ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤៦១ ។

មាត្រា១១៦៨ ._ ការបណ្តោយឲ្យសត្វរបស់ខ្លួនរួច ឬគេចពីការបង្ខាំង ឬព្រលែងចូលទៅក្នុងព្រៃ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះទោសពិន័យក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះម្ចាស់កសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វព្រៃ ទាំងឡាយដែលបណ្តោយឲ្យសត្វរបស់ខ្លួនរួច ឬគេចពីការបង្ខាំង ឬព្រលែងចូលទៅក្នុងព្រៃឡើយ ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤៦២ ។

មាត្រា១១៦៩ ._ ការការសម្លាប់ដោយអមនុស្សធម៌

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះទោសពិន័យក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះការសម្លាប់ដោយអមនុស្សធម៌ ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤៦៣ ។

មាត្រា១១៧0 ._ នីតិវិធី និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនៃការដឹងជញ្ជូន

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះទោសពិន័យក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះការដឹកជញ្ជូន រាល់សត្វព្រៃដែលត្រូវបង្ខាំង មិនស្របតាមនីតិវិធី និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្លូវច្បាប់ ដែលបង្កើតដោយនាយកដ្ឋានសុខភាព និងផលិតកម្មសត្វ ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤៦៤ ។

មាត្រា១១៧១ ._ កាតព្វកិច្ចរបស់ម្ចាស់កសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វព្រៃ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះទោសពិន័យក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះម្ចាស់កសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វព្រៃដែលមិនបានអនុវត្តកាតព្វកិច្ចក្នុងការស្នើសុំលិខិតអនុញ្ញាតថ្មី និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវនានា ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤៦៦ ។

មាត្រា១១៧២ ._ ការមិនឲ្យសាធារណជនស្វែងរកបាននូវឯកសារ ទិន្នន័យ ឬព័ត៌មានបញ្ជីបច្ចុប្បន្ននៃប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមគំហែង

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះទោសពិន័យក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះការមិនឲ្យសាធារណជនស្វែងរកបាននូវឯកសារ ទិន្នន័យ ឬព័ត៌មានបញ្ជីបច្ចុប្បន្ននៃប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមគំហែង ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤៧៧ ។

មាត្រា១១៧៣ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះបំផ្លាញនិងការផ្លាស់ប្តូរជម្រកប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះកាបំផ្លាញនិងការផ្លាស់ប្តូរជម្រកប្រភេទរុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤៧៨ ។

មាត្រា១១៧៤ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះបំផ្លាញ ការប្រមូល ការប្រើប្រាស់ ការលក់ ជំនួញ ឬការដឹកជញ្ជូន រុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះកាបំផ្លាញ ការប្រមូល ការប្រើប្រាស់ ការលក់ ជំនួញ ឬការដឹកជញ្ជូន រុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៤៧៩ ។

មាត្រា១១៧៥ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រមូល ឬការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃរុក្ខជាតិណាមួយនៅក្នុងច្រក
របៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះការប្រមូល ឬការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃរុក្ខជាតិណាមួយនៅក្នុងច្រករបៀងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តំបន់ការពារ ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤៨០ ។

មាត្រា១១៧៦ ._ ការប្រើប្រាស់រុក្ខជាតិជាលក្ខណៈគ្រួសារ និងការប្រើប្រាស់ជាឱសថដោយពុំមាន
ការអនុញ្ញាត

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះកាបំផ្លាញ ការប្រមូល ការប្រើប្រាស់ ការលក់ជំនួញ ឬការដឹកជញ្ជូន រុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែង ឬនិស្សន្ទវត្ថុ សម្រាប់ការប្រើប្រាស់ជាលក្ខណៈគ្រួសារ និងការប្រើប្រាស់ជាឱសថ ដោយពុំមានការអនុញ្ញាត ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៤៨១ ។

មាត្រា១១៧៧ ._ ការប្រើប្រាស់រុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមកំហែងដោយពុំមានការអនុញ្ញាតិ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះការប្រើប្រាស់រុក្ខជាតិដែលទទួលរងការគំរាមគំហែងក្នុងគោលបំណងវិទ្យាសាស្ត្រ ដោយពុំមានការអនុញ្ញាត ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិ នៃមាត្រា៤៨២ ។

មាត្រា១១៧៨ ._ ការនាំប្រភេទរាតត្បាតមកចូលទៅក្នុងបរិស្ថានធម្មជាតិ ឬទេសភាពកសិកម្ម

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ការនាំប្រភេទរាតត្បាតមកចូលទៅក្នុងបរិស្ថានធម្មជាតិ ឬ ទេសភាពកសិកម្ម ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤៩៥ ។

មាត្រា១១៧៩ ._ សកម្មភាព ការសាងសង់ និងគម្រោងទាំងឡាយ ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងអាជីវកម្មរ៉ែខ្សាច់
គម្រោងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលប៉ះពាល់ដល់វត្ថុធាតុដើមនៃតំបន់ឆ្នេរ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ចំពោះ រាល់សកម្មភាព ការសាងសង់ និងគម្រោងទាំងឡាយ ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងអាជីវកម្មរ៉ែខ្សាច់ គម្រោងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ដែលបង្កឲ្យមានការបាត់បង់ ឬការបំផ្លាញដល់វត្ថុធាតុ នៃតំបន់ឆ្នេរ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៥១០ ។

មាត្រា១១៨0 ._ សកម្មភាពដែលតម្រូវឲ្យមានការផ្តល់ការអនុញ្ញាត

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះសកម្មភាពទាំងឡាយដែលមិនមានការអនុញ្ញាត ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៥៥៤ ។

មាត្រា១១៨១ ._ ការប្រកបសកម្មភាពអាជីវកម្មដោយពុំមានវិញ្ញាបនបត្រ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះការប្រកបសកម្មភាពអាជីវកម្មដោយពុំមានវិញ្ញាបនបត្រដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៥៨៤ ។

មាត្រា១១៨២ ._ ការខកខានមិនធ្វើរបាយការណ៍ការងារលម្អិតទាក់ទងនឹងអណ្តូង

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះការខកខានមិនធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីការងារលម្អិតនៃអណ្តូង ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៥៨៥ ។

ជំពូកទី៦
បទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌

មាត្រា១១៨៣ ._ កាតព្វកិច្ចរាយការណ៍ពេលដឹង ឬ ប្រទះឃើញដោយចៃដន្យនូវបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលបានដឹង ឬប្រទះឃើញដោយចៃដន្យនូវបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ ហើយមិនរាយការណ៍ជាបន្ទាន់ជូនអាជ្ញាធរដែនដី និងឬក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច/ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦៣០ ។

មាត្រា១១៨៤ ._ កាតព្វកិច្ចផ្អាកសកម្មភាពសាងសង់ និងជូនដំណឹងអំពីការរកឃើញសម្បត្តិបេតិកភណ្ឌ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពើបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលមិនបានផ្អាកសកម្មភាពសាងសង់ និងមិនបានរាយការណ៍ជូនអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦៣១ ។

មាត្រា១១៨៥ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះយកចេញ ឬបំផ្លាញបេតិកភណ្ឌ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពើបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលបានយកចេញ ឬបំផ្លាញចោលនូវវត្ថុបេតិកភណ្ឌណាមួយដែលមាននៅក្នុងទីតាំងដីកម្មសិទ្ធិឯកជន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦៣៥ ។

មាត្រា១១៨៦ ._ ការខកខានមិនធ្វើកំណត់ត្រានិងថតរូបវត្ថុបេតិកភណ្ឌ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះអំពើការខកខានមិនបានធ្វើកំណត់ត្រា និងថតរូបវត្ថុបេតិកភណ្ឌ ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៦៣៦ ។

មាត្រា១១៨៧ ._ ការមិនរាយការណ៍អំពីការប្រទះឃើញដោយចៃដន្យ ឬការបំផ្លាញវត្ថុបេតិកភណ្ឌ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះអំពើមិនរាយការណ៍អំពីការប្រទះឃើញដោយចៃដន្យ ឬការបំផ្លាញវត្ថុបេតិកភណ្ឌ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦៣៧ ។

មាត្រា១១៨៨ ._ កាតព្វកិច្ចរាយការណ៍ចំពោះការប្រទះឃើញវត្ថុបេតិកភណ្ឌក្រោមទឹក

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះអំពើមិនរាយការណ៍ចំពោះការប្រទះឃើញវត្ថុបេតិកភណ្ឌក្រោមទឹក ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦៤០ ។

មាត្រា១១៨៩ ._ ការធ្វើឲ្យខូច ឬការរបំផ្លិចបំផ្លាញ ឬ សង្គ្រោះ ឬរំខានបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ក្នុងទឹក

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះអំពើធ្វើឲ្យខូច ឬការរបំផ្លិចបំផ្លាញ ឬសង្គ្រោះ ឬរំខានបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ក្នុងទឹក ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦៤១ ។

ជំពូកទី៧
បទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងសំណល់ និងការបំពុល

មាត្រា១១៩០ ._ ការធ្វើសកម្មភាពដែលនាំឲ្យបំពុលខ្យល់ ទឹក ឬដី

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលបានធ្វើសកម្មភាពណាមួយដែលនាំឲ្យមានការបំពុលខ្យល់ ឬទឹក ឬដី ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦៦៧ ។

មាត្រា១១៩១ ._ ការដឹងជញ្ជូន គ្រប់គ្រង ស្តុកទុក ធ្វើប្រព្រឹត្តកម្ម ឬបោះបង់ចោលសំណល់

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលបានដឹកជញ្ជូន គ្រប់គ្រង ស្តុកទុក ធ្វើប្រព្រឹត្តកម្ម ឬបោះបង់ចោលសំណល់ណាមួយ ទោះក្នុងរូបភាពជាសារធាតុរឹង ឬរាវ ឬឧស្ម័ន ឬសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ឬសំណល់ប្រកបដោយ គ្រោះថ្នាក់ដោយពុំស្របតាមលិខិតអនុញ្ញាត ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦៦៨ ។

មាត្រា១១៩២ ._ ការបង្កសកម្មភាពដែលនាំមានការបំពុលដោយសំឡេង ឬរំញ័រដែលលើសពីស្តង់ដារដែលអនុញ្ញាត

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលបង្កសកម្មភាពណាមួយដែលនាំមាន ការបំពុលដោយសំឡេង ឬរំញ័រដែលលើសពីស្តង់ដារ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦៦៩ ។

មាត្រា១១៩៣ ._ ការមិនអនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌនៃ លិខិតអនុញ្ញាត ឬការឯកភាព

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុង បទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលមិន គោរពតាមលក្ខខណ្ឌនានានៃលិខិតអនុញ្ញាត ឬការឯកភាព ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦៧០ ។

ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលអំពើមិនគោរពតាមលក្ខខណ្ឌនានានៃលិខិតអនុញ្ញាត ឬការឯកភាពខាងលើនេះបានបង្កឲ្យមានព្យសនកម្មកើតឡើងដល់បូរណភាពរូបរាងកាយ ទ្រព្យសម្បត្តិ សត្វ និងបរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរ ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី២ ចំពោះអំពើរបស់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលមិនគោរពតាមលក្ខខណ្ឌនៃលិខិតអនុញ្ញាត ឬការឯកភាពខាងលើនេះបានបង្កឲ្យបាត់បង់ជីវិតអាយុជីវិត ឬពិការអចិន្ត្រៃយ៍ ។

មាត្រា១១៩៤ ._ ការមិនបានដាក់ម៉ាកឲ្យបានត្រឹមត្រូវលើសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលមិនបានដាក់ម៉ាកឲ្យបានត្រឹមត្រូវលើសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦៩១ ។

មាត្រា១១៩៥ ._ ការហាមឃាត់អំពីសរីរាង្គដែលជាសារធាតុពុលយូរអង្វែង

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលបានផលិត ប្រើប្រាស់ ឬចែកចាយសរីរាង្គដែលជាសារធាតុពុលយូរអង្វែងដែលត្រូវហាមឃាត់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦៩២ ។

មាត្រា១១៩៦ ._ ការហាមឃាត់អំពីសំណនៅក្នុងថ្នាំពណ៌ និងឧបករណ៍សម្រាប់កុមារ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលបានបើប្រាស់សំណ ឬសមាសធាតុសំណក្នុងទឹកថ្នាំពណ៌ និងឧបករណ៍សម្រាប់កុមារ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦៩៣ ។

មាត្រា១១៩៧ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះសារធាតុដែលមិនបានចុះបញ្ជី

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលបានផលិត កាន់កាប់ ប៉ះពាល់ រក្សាទុក ដឹកជញ្ជូន នាំចូល នាំចេញ ចែកចាយ ឬប្រើប្រាស់ផលិតផល ឬសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដែលមិនទាន់បានចុះបញ្ជី ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦៩៦ ។

មាត្រា១១៩៨ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះការវេចខ្ចប់ដែលមិនត្រឹមត្រូវ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលបានរក្សាទុក នាំចេញ នាំចូល ឬធ្វើការចែកចាយនូវផលិតផល ឬសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដែលមិនបានវេចខ្ចប់ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិ និងលក្ខខណ្ឌនៃការចុះបញ្ជី ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦៩៧ ។

មាត្រា១១៩៩ ._ ការហាមឃាត់ចំពោះការវេចខ្ចប់និងការផ្សព្វផ្សាយក្លែងក្លាយ ឬនាំឲ្យភ័ណ្ឌច្រឡំ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលបានវេចខ្ចប់ ឬផ្សព្វផ្សាយ អំពីផលិតផល ឬសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដែលក្លែងក្លាយ ធ្វើឲ្យភ័ណ្ឌច្រឡំដែលពាក់ព័ន្ធតម្លៃ ចំនួន ធាតុផ្សំ សុវត្ថិភាព ឬការចុះបញ្ជីនៃផលិតផល ឬសារធាតុ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦៩៨ ។

មាត្រា១២០០ ._ ប្រើប្រាស់សារធាតុអាស៊ីត ឧស្ម័ន ឬគីមីពុលដែលអាចបង្កឲ្យមានការរំលាយ ការរលាក ការធ្វើអុកស៊ីតកម្ម ឬរបួសស្នាមនានា ដល់សុខភាព និងជីវិតរបស់មនុស្ស

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី២ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលបានប្រើប្រាស់សារធាតុអាស៊ីត ឧស្ម័ន ឬគីមីពុល ដែលអាចបង្កឲ្យមានការរំលាយ ការរលាក ការធ្វើអុកស៊ីតកម្ម ឬរបួសស្នាមនានា ដល់សុខភាព និងជីវិតរបស់មនុស្ស ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦៩៩ ។

មាត្រា១២០១ ._ ការចុះបញ្ជី សម្រាប់ការកាន់កាប់រាល់ផលិតផល និងសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលមិនបានចុះបញ្ជីតាមការកំណត់របស់ច្បាប់ សម្រាប់ការកាន់កាប់រាល់ផលិតផល និងសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដើម្បីផលិត ចែកចាយ លក់ និងប្រើប្រាស់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧០០។

មាត្រា១២០២ ._ កាតព្វកិច្ចនៃការផ្តល់ព័ត៌មានអំពីរបាយការណ៍ ទិន្នន័យសុវត្ថិភាពនៃសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណា ដែលមិនបានចែកចាយព័ត៌មានអំពីរបាយការណ៍ ទិន្នន័យសុវត្ថិភាព ការទប់ស្កាត់ និងការកាត់បន្ថយគ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យដល់សុខភាព ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងគ្រប់សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់មុនធ្វើការចែកចាយ ឬលក់សារធាតុ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧០៩ ។

មាត្រា១២០៣ ._ ការដឹកជញ្ជូនសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណា ដែលមិនបានគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការដឹកជញ្ជូនសារធាតុ ឬផលិតផលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧១០ ។

មាត្រា១២០៤ ._ ការបំពានលក្ខខណ្ឌនៃការប្រើប្រាស់សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុង បទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលមិនគោរពតាមលក្ខខណ្ឌនានានៃការប្រើប្រាស់សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧១២ ។

ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលអំពើមិនគោរពតាមលក្ខខណ្ឌនានាខាងលើនេះបានបង្កឲ្យមានព្យសនកម្មកើតឡើងដល់បូរណភាពរូបរាងកាយ ទ្រព្យសម្បត្តិ សត្វ និងបរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរ ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី២ ចំពោះអំពើរបស់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលមិនគោរពតាមលក្ខខណ្ឌខាងលើនេះបានបង្កឲ្យបាត់បង់ជីវិតអាយុជីវិត ឬពិការអចិន្ត្រៃយ៍ ។

មាត្រា១២០៥ ._ ការបោះបង់ចោលសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលបានដុតចោល ឬបោះបង់ចោលរាល់សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ជាផ្នែក ឬជាដុំ ឬសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ទាំងឡាយ ចូលទៅក្នុងបរិស្ថាន ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧១៤ ។

ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលអំពើដុតចោល ឬបោះបង់ចោលរាល់សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ជាផ្នែក ឬជាដុំ ឬសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ទាំងឡាយ ចូលទៅក្នុងបរិស្ថាន ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ខាងលើនេះបានបង្កឲ្យមានព្យសន:កម្មកើតឡើងដល់បូរណភាពរូបរាងកាយ ទ្រព្យសម្បត្តិ សត្វ និងបរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរ ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី២ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី១ ចំពោះអំពើរបស់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលមិនគោរពតាមលក្ខខណ្ឌខាងលើនេះបានបង្កឲ្យបាត់បង់ជីវិតអាយុជីវិត ឬពិការអចិន្ត្រៃយ៍ ។

មាត្រា១២០៦ ._ ភារកិច្ចគោរពតាមគោលបណាងនៃការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណា ដែលមិនបានគោរពតាមភារកិច្ចនៃការយកសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់មកធ្វើការស្រាវជ្រាវបែបវិទ្យាសាស្ត្រ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧១៥ ។

មាត្រា១២០៧ ._ ការយកសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់សម្រាប់ធ្វើជាផលិតផលអាហារ គ្រឿងកែសម្ផស និងប្រដាប់ក្មេងលេង

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលបានប្រើប្រាស់សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់សម្រាប់ធ្វើជាផលិតផលអាហារ គ្រឿងកែសម្ផស្ស និងប្រដាប់ក្មេងលេង ដែលអាចបង្កឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្សដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧១៦ ។

ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលការយកមកប្រើប្រាស់សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់សម្រាប់ធ្វើជាផលិតផលអាហារ គ្រឿងកែសម្ផស្ស និងប្រដាប់ក្មេងលេងខាងលើនេះបានបង្កឲ្យមានព្យសនកម្មកើតឡើងដល់បូរណភាពរូបរាងកាយធ្ងន់ធ្ងរ ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី២ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី១ ចំពោះអំពើរបស់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលការយកមកប្រើប្រាស់សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់សម្រាប់ធ្វើជាផលិតផលអាហារ គ្រឿងកែសម្ផស្ស និងប្រដាប់ក្មេងលេងខាងលើនេះបានបង្កឲ្យមានព្យសន:បាត់បង់អាយុជីវិត ឬពិការអចិន្ត្រៃយ៍ ។

មាត្រា១២០៨ ._ ការចុះបញ្ជីផលិតផលសារធាតុ ឬផលិតផលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលមិនបានចុះបញ្ជីផលិតសារធាតុ ឬផលិតផលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៧២០ ។

មាត្រា១២០៩ ._ ការរៀបចំរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំជូនដល់ក្រសួង អំពីដំណើរការផលិតកម្ម ចំនួនធាតុផ្សំប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលមិនបានរៀបចំរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំអំពីដំណើរការផលិតកម្ម អំពីចំនួនធាតុផ្សំប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ អំពីបំណងនៃការប្រើប្រាស់ អំពីទីតាំងចែកចាយ ប្រព័ន្ធប្រព្រឹត្តកម្ម និងអំពីការបោះបង់ចោលសំណល់ វិធានការ និងផែនការសុវត្ថិភាព ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧២១ ។

មាត្រា១២១០ ._ កាតព្វកិច្ចជូនដំណឹងអំពីគ្រោះថ្នាក់ដែលបង្កឡើងដោយសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលមិនបានជូនដំណឹងភ្លាមៗដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច និងក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក វិស័យបរិស្ថាន និងត្រូវចាត់វិធានការសមរម្យ ស្របតាមផែនការទប់ស្កាត់ និងឆ្លើយតបក្នុងករណីសង្គ្រោះបន្ទាន់ ដើម្បីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ដល់សុខភាពមនុស្ស និងបរិស្ថាន និងទ្រព្យសម្បត្តិ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៧២៣ ។

មាត្រា១២១១ ._ ការទទួលខុសត្រូវលើការស្តុកទុក ការគ្រប់គ្រង និងការបោះបង់ចោលសំណល់

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពើបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលបង្កើតសំណល់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧៣៤ ។

ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលបង្កើតសំណល់ខាងខាងលើនេះបានបង្កឲ្យមានព្យសនកម្មកើតឡើងដល់បូរណភាពរូបរាងកាយធ្ងន់ធ្ងរ ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី២ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី១ ចំពោះអំពើរបស់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលបានបង្កើតសំណល់ខាងលើនេះបានបង្កឲ្យមានព្យសនកម្មបាត់បង់ជីវិតអាយុជីវិត ឬពិការអចិន្ត្រៃយ៍ ។

មាត្រា១២១២ ._ ការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលដោយប្រភពបំពុលជាក់លាក់ទៅក្នុងទឹកលើដី ឬទឹកក្រោមដី

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពើបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលបានការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលដោយប្រភពបំពុលជាក់លាក់ទៅក្នុងទឹកលើដី ឬទឹកក្រោមដី ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧៤១ ។

ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលដោយប្រភពបំពុលជាក់លាក់ទៅក្នុងទឹកលើដី ឬទឹកក្រោមដីខាងលើនេះបានបង្កឲ្យមានព្យសនកម្មកើតឡើងដល់បូរណភាពរូបរាងកាយសត្វ និងបរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរ ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី២ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី១ ចំពោះអំពើរបស់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលបានការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលដោយប្រភពបំពុលជាក់លាក់ទៅក្នុងទឹកលើដី ឬទឹកក្រោមដី បានបង្កឲ្យមានព្យសន:បាត់បង់ជីវិតអាយុជីវិត ឬពិការអចិន្ត្រៃយ៍ ។

មាត្រា១២១៣ ._ កាតព្វកិច្ចធ្វើប្រព្រឹត្តកម្ម និងការបញ្ចេញសារធាតុបំពុល

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពើបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលមិនបានគោរពតាមកាតព្វកិច្ចក្នុងការធ្វើប្រព្រឹត្តកម្ម និការបញ្ចេញសារធាតបំពុល ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧៤២ ។

ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលមិនបានគោរពតាមកាតព្វកិច្ចក្នុងការធ្វើប្រព្រឹត្តកម្ម និការបញ្ចេញសារធាតបំពុលខាងលើនេះបានបង្កឲ្យមានព្យសនកម្មកើតឡើងដល់បូរណភាពរូបរាងកាយសត្វ និងបរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរ ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី២ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី១ ចំពោះអំពើរបស់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលមិនបានគោរពតាមកាតព្វកិច្ចក្នុងការធ្វើប្រព្រឹត្តកម្ម និងការបញ្ចេញសារធាតបំពុលបានបង្កឲ្យមានព្យសន: បាត់បង់ជីវិតអាយុជីវិត ឬពិការអចិន្ត្រៃយ៍ ។

មាត្រា១២១៤ ._ ការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលដែលបំពានលិខិតអនុញ្ញាត

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលបានបញ្ចេញសារធាតុបំពុលដែលបំពាននឹងលិខិតអនុញ្ញាតដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧៤៣ ។

ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលដែលបំពាននឹងលិខិតអនុញ្ញាតខាងលើនេះបានបង្កឲ្យមានព្យសនកម្មកើតឡើងដល់បូរណភាពរូបរាងកាយសត្វ និងបរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរ ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី២ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី១ ចំពោះអំពើរបស់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលដែលបំពាននឹងលិខិតអនុញ្ញាតបានបង្កឲ្យមានព្យសនកម្មបាត់បង់ជីវិតអាយុជីវិត ឬពិការអចិន្ត្រៃយ៍ ។

មាត្រា១២១៥ ._ ការខកខានមិនបានជូនដំណឹងក្នុងករណីមានការរំលោភបំពានលិខិតអនុញ្ញាត

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលកាន់កាប់លិខិតអនុញ្ញាតហើយខកខានមិនបានជូនដំណឹងអំពីការរំលោភបំពាននឹងលិខិតអនុញ្ញាត ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧៥០ ។

មាត្រា១២១៦ ._ ការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់លើសស្តង់ដារកម្រិត

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលបានបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់លើសស្តង់ដារកម្រិត ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧៦៨ ។

ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់លើសស្តង់ដារកម្រិត ខាងលើនេះបានបង្កឲ្យមានព្យសនកម្មកើតឡើងដល់បូរណភាពរូបរាងកាយ សត្វ និងបរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរ ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី២ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី១ ចំពោះអំពើរបស់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់លើសស្តង់ដារកម្រិតខាងលើនេះ បានបង្កឲ្យមានព្យសនកម្មបាត់បង់អាយុជីវិតមនុស្ស ឬពិការអចិន្ត្រៃយ៍ ។

មាត្រា១២១៧ ._ ការនាំចូល ការប្រើប្រាស់ និងការផលិតប្រភពអចល័ត ដែលលើសពីស្តង់ដារ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលបានការនាំចូល ការប្រើប្រាស់ និងការផលិតនូវយានយន្ត និងគ្រឿងចក្រ ដែលបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់ លើសពីស្តង់ដារអនុញ្ញាត ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧៦៩ ។

មាត្រា១២១៨ ._ ការដាក់ពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតបំពោះការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលមិនបានដាក់ពាក្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតបំពោះការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧៨៨ ។

ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលខាងលើនេះ នៅតែមានប្រតិបត្តិដោយពុំមានលិខិតអនុញ្ញាតក្រោយពេល ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានបានបដិសេធលើពាក្យស្នើសុំនៅ បានបង្កឲ្យមានព្យសនកម្មដល់បូរណភាពរូបរាងកាយមនុស្ស សត្វ ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី២ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសថ្នាក់ទី១ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលខាងលើនេះ នៅតែធ្វើប្រតិបត្តិការរបស់ខ្លួនដោយពុំមានលិខិតអនុញ្ញាតក្រោយពេល ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានបានបដិសេធលើពាក្យស្នើសុំនៅ បានបង្កឲ្យមានព្យសនកម្មដល់អាយុជីវិតមនុស្ស ឬពិការអចិន្ត្រៃយ៍ ។

មាត្រា១២១៩ ._ ភាពលើសកម្រិតនៃប្រភពអចល័តនៃ ការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលមិនបានជូនដំណឹងភ្លាម ដល់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានអំពីភាពលើកម្រិតនៃការបំភាយសារធាតុបំពុលខ្យល់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧៩៤ ។

ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលខាងលើនេះ មិនបានជូនដំណឹងភ្លាម ដល់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានអំពីភាពលើកម្រិតនៃការបំភាយសារធាតុបំពុលខ្យល់ ហើយបានបង្កឲ្យមានព្យសនកម្មដល់បូរណភាពរូបរាងកាយមនុស្ស និងសត្វ ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី២ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសថ្នាក់ទី១ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលខាងលើនេះ មិនបានជូនដំណឹងភ្លាម ដល់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថានអំពីភាពលើកម្រិតនៃការបំភាយសារធាតុបំពុលខ្យល់ បានបង្កឲ្យមានព្យសនកម្មដល់អាយុជីវិតមនុស្ស ឬពិការអចិន្ត្រៃយ៍ ។

មាត្រា១២២០ ._ កាតព្វកិច្ចរាយការណ៍អំពីការបំពានលិខិតអនុញ្ញាត

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលមិនរាយការណ៍អំពីការបំពានលិខិតអនុញ្ញាតដែលអាចបង្កឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់បរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧៩៥ ។

មាត្រា១២២១ ._ ការធ្វើសំណាកនៃការបំភាយនៃការបំពុលខ្យល់

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលមិនបានធ្វើសំណាកនៃការបំភាយនៃការបំពុលខ្យល់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៨០០ ។

មាត្រា១២២២ ._ អំពើរារាំងមន្ត្រីអធិការកិច្ចការបំពុល

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលដែលបានរារាំងមន្ត្រីអធិការកិច្ចការបំពុល ក្នុងការចូលធ្វើអធិការកិច្ចក្នុងបរិវេណ ឬអាគារនៃប្រភពបំពុល ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៨០៦ ។

ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលខាងលើនេះ បានរារាំងមន្ត្រីអធិការកិច្ចបំពុលនៃប្រភពបំពុល ក្នុងការចូលធ្វើអធិការកិច្ចក្នុងបរិវេណ ឬអាគារ ហើយបានបង្កឲ្យមានព្យសនកម្មដល់បូរណភាពរូបរាងកាយ ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី២ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសថ្នាក់ទី១ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលខាងលើនេះ រារាំងមន្ត្រីអធិការកិច្ច បំពុល ក្នុងការចូលធ្វើអធិការកិច្ចក្នុងបរិវេណ ឬអាគារនៃប្រភពបំពុល បានបង្កឲ្យមានព្យសនកម្មដល់ អាយុជីវិតមនុស្ស ឬពិការអចិន្ត្រៃយ៍ ។

មាត្រា១២២៣ ._ ការបញ្ចេញសំឡេង និងរំញ័រ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយ ណាដែលមិនបានបង្កការបញ្ចេញសំឡេង និងរំញ័រតាមស្តង់ដារកំណត់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៨២០។

មាត្រា១២២៤ ._ ការបញ្ចេញសំឡេង និងរំញ័រ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែល ដែលបានបង្កបការបញ្ចេញសំឡេង ឬរំញ័រ ហើយបង្កឲ្យប៉ពាល់ដល់ទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ ឬឯកជន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៨២២ ។

មាត្រា១២២៥ ._ ការបញ្ចេញសំឡេង និងរំញ័រដែលបំពានបទបញ្ជារបស់មន្ត្រីត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយ ណាដែលបានបង្កការបញ្ចេញសំឡេង និងរំញ័រដែលបំពានបទបញ្ជារបស់មន្ត្រីត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថានដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៨២៣ ។

មាត្រា១២២៦ ._ កាតព្វកិច្ចរាយការណ៍អំពីការបំពុលដែលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយ ណាដែលមិនបានរាយការណ៍អំពីការបំពុលដែលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៨២៩ ។

មាត្រា១២២៧ ._ កាតព្វកិច្ចរាយការណ៍អំពីការបំពុលដែលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៤ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយ ណាដែលមិនបានដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងបញ្ជីនៃឧស្សាហកម្ម ស្តីពីការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលបរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៨៩១ ។

ជំពូកទី៨
បទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងការសេដ្ឋកិច្ច គណនី ថ្លៃ និងមូលនិធិផ្នែកបរិស្ថាន

មាត្រា១២២៨ ._ ការមិនបង់ថ្លៃ និងបន្ទុកសេវាការពារបរិស្ថាន

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយ ណាដែលមិនបានបង់ថ្លៃ និងបន្ទុកសេវាការពារបរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៨៨៥ ។

ក្នុងករណីដែលរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលខាងលើខកខានមិនបានបង់ប្រាក់ពិន័យតាមការ កំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះ ត្រូវពិន័យជាប្រាក់ប្រចាំថ្ងៃ២.000.000 (ពីរលាន)រៀល បន្ថែមនឹង ប្រាក់ពិន័យខាងលើរហូតដល់បានបង់ប្រាក់ពិន័យគ្រប់ចំនួន ។

មាត្រា១២២៩ ._ ការមិនបង់ប្រាក់ធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការបិទ ការស្តារនីតិសម្បទា ការផ្តល់ ដំណោះស្រាយ និងការស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយ ណាដែលមិនបានបង់ប្រាក់ធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការបិទ ការស្តារនីតិសម្បទា ការផ្តល់ដំណោះ ស្រាយ និងការស្តារឡើងវិញ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩១៣ ។

ក្នុងករណីដែលរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលខាងលើខកខានមិនបានបង់ប្រាក់ធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ សម្រាប់ការបិទ ការស្តារនីតិសម្បទា ការផ្តល់ដំណោះស្រាយ និងការស្តារឡើងវិញតាមការកំណត់ក្នុង កថាខណ្ឌខាងលើនេះ ត្រូវពិន័យជាប្រាក់ប្រចាំថ្ងៃ២.000.000 (ពីរលាន)រៀល បន្ថែមនឹងប្រាក់ពិន័យ ខាងលើរហូតដល់បានបង់ប្រាក់ពិន័យគ្រប់ចំនួន ។

មាត្រា១២៣០ ._ ការមិនការរៀបចំដាក់បញ្ជូនរបាយការណ៍ និងសវនកម្ម

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ក្នុងបទល្មើសថ្នាក់ទី៣ ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយ ណាដែលមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចក្នុងការរៀបចំដាក់បញ្ជូនរបាយការណ៍ និងសវនកម្មទៅក្រសួង ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩១៧ ។

ភាគទី១០
អន្តរប្បញ្ញត្តិ
ចំពូកទោល
អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា១២៣១ ._ ការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ

បទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ពិសេស និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដោយឡែកដែលកំពុងនៅជាធរមាន នៅតែមានអានុភាពអនុវត្ត រហូតដល់បទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះចូលជាធរមាន ។

ក្រោយពេលក្រមនេះចូលជាធរមាន បទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ មានអានុភាពអនុវត្តជាអាទិភាព ប្រសិនបើមានបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ពិសេស និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងទៀតដែលចែងផ្ទុយ ពីនោះ ។

បទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ពិសេស និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដោយឡែកដែលកំពុងនៅជាធរមាន នៅតែមានអានុភាពអនុវត្ត ដរាបណាបទប្បញ្ញត្តិថ្មីនៃក្រមនេះមិនទាន់ចូលជាធរមាន ។

មាត្រា១២៣២ ._ ការអនុវត្តគោលការណ៍ទូទៅនៃក្រមនេះ

ជំពូកទី២ មាតិកាទី១ នៃគន្លឹទី១ដែលបញ្ញត្តិពីគោលការណ៍ទូទៅ ត្រូវយកអនុវត្តចំពោះបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ពិសេសដោយឡែកពាក់ព័ន្ធនឹងការពារបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រប់គ្រងធនធាន ។

មាត្រា១២៣៣ ._ នីតិវិធី ដំណើរការ និងយន្តការផ្សេងៗនៃការអនុវត្តដែលមានស្រាប់

នីតិវិធីដំណើរការ និងយន្តការផ្សេងៗនៃការអនុវត្តដែលមានស្រាប់ទាក់ទងការការពារបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិនៅបន្តអានុភាពអនុវត្ត រហូតដល់នីតិវិធី ដំណើរការ និងយន្តការផ្សេងៗ នៃការអនុវត្តថ្មី ដែលបង្កើតឡើងក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះបានបង្កើតឡើង ។

មាត្រា១២៣៤ ._ កាលបរិច្ឆេទដែលមានប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់ការហាមឃាត់ទៅលើថ្នាំពណ៌ដែលមានជាតិសំណ

ការហាមឃាត់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសំណ និងផលិតផលដែលមានជាតិសំណ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦៩៣ ត្រូវមានប្រសិទ្ធភាពដូចតទៅ ៖

ក- សម្រាប់ផលិតកម្ម ឬការផលិតដោយគ្រឿងចក្រ ការនាំចូល ការលក់ រាល់ផលិតផលសម្រាប់កុមារ ដែលមានសមាសធាតុសំណ លើសពី៩០ភាគនៃមួយលានឯកតា នៃបរិមាណដែលជាកំហាប់សំណ ឬថ្នាំពណ៌ ឬនៃទម្ងន់នៃហ្វីលថ្នាំពណ៌ដែលស្ងួត ត្រូវអនុវត្តបន្ទាប់ពីក្រមនេះត្រូវបានអនុម័តរួចរយៈពេល ៣ (បី) ឆ្នាំ ។

ខ- ផលិតកម្ម ការផលិតដោយគ្រឿងចក្រ ឬការនាំចូលថ្នាំពណ៌ ជាជាតិពណ៌ វត្ថុធាតុដែលស្ងួត ឬលក្ខណៈណាមួយតាមការប្រើប្រាស់ ដែលមានសមាសធាតុសំណលើសពី៩០ភាគនៃមួយលានឯកតានៃបរិមាណដែលជាកំហាប់សំណ ឬថ្នាំពណ៌ ឬនៃទម្ងន់នៃហ្វីលថ្នាំពណ៌ដែលស្ងួត ត្រូវអនុវត្តបន្ទាប់ពីក្រមនេះត្រូវបានអនុម័តរួចរយៈពេល ៣ (បី) ឆ្នាំ ។

គ- សម្រាប់វត្ថុដែលប្រើតាមផ្ទះ សម្រាប់ការតុបតែង ឬស្តាបត្បកម្ម ត្រូវអនុវត្តបន្ទាប់ពីក្រមនេះត្រូវបានអនុម័តរួចរយៈពេល ៦ (ប្រាំមួយ) ឆ្នាំ ។

គន្លឹទី១១
អវសានប្បញ្ញត្តិ
ជំពូកទោល
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា១២៣៥ ._ ការអនុវត្តក្រមនេះ

ក្រោយពីក្រមនេះចូលជាធរមាននៅទូទាំងប្រទេស ក្រមនេះត្រូវផ្សព្វផ្សាយរយៈពេល៦ (ប្រាំមួយ)ខែទើបអនុវត្ត លើកលែងតែបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីសិទ្ធិនៃការចូលរួមជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ដែលត្រូវមានអានុភាពអនុវត្តភ្លាម ។

ក្រមនេះត្រូវបានរដ្ឋសភា នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាអនុម័តនៅថ្ងៃទី..... ខែ..... ឆ្នាំ..... នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី..... នីតិកាលទី..... ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី..... ខែ..... ឆ្នាំ ២០១៧

ប្រធានរដ្ឋសភា